

බුද්දකනිකායෙ

උදාන-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගං;
වන්දෙ නිපුණගම්භිර-විවිත්‍රනයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, ධීතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඨං තං, පුඤ්ඤකම්බෙන්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

තෙන තෙන නිදානෙන, දෙසිතානි හිතෙසිනා;
යානි සුද්ධාපදානෙන, උදානානි මහෙසිනා.

තානි සබ්බානි ඵකජ්ඣං, ආරොපෙන්තෙහි සම්මග්ගං;
උදානං නාම සම්මග්ගං, ධම්මසම්මානසංගමං යං.

ජිනස්ස ධම්මසංවේග-පාමොජ්ජපරිදීපනං;
සොමනස්සසමුට්ඨාන-ගාථාහි පටිමණ්ඩිතං.

තස්ස ගම්භීරඤාණෙනි, ඔගාහෙනබ්බභාවතො;
කිඤ්චාපි දුක්ඛරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහසංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සන්ථුසාසනං;
පුබ්බාවරියසිහානං, තිට්ඨතෙව විනිවිජයො.

තස්මා තං අවලම්බිත්වා, ඔගාහෙන්වාන පඤ්චපි;
නිකායෙ උපනිස්සාය, පොරාණට්ඨකථානායං.

සුවසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිවිජයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

පුනස්පුනාගතං අත්ථං, වජ්ජයිත්වාන සාධුකං;
යථාබලං කරිස්සාමි, උදානස්සත්ථවණ්ණනං.

ඉති ආකඬ්ඛමානස්ස, සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිති;
විභජන්තස්ස තස්සත්ථං, සාධු ගණ්හන්තු සාධවොති.

තත්ථ උදානන්ති කෙනට්ඨෙත උදානං? උදානනට්ඨෙත. කිමිදං උදානං නාම? පිතිවෙගසමුට්ඨාසිතො උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිනිතබ්බවත්ථු මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං “අවසෙකො”ති වූච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං “ඔසො”ති වූච්චති. ඵවමෙව යං පිතිවෙගසමුට්ඨාසිතං විතක්කවිජ්ජාරං අන්තොහදයං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා බහි වවිද්ද්වාරෙන නික්ඛන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරවිසෙසො “උදාන”න්ති වූච්චති. ධම්මසංවේගවසෙනපි අයමාකාරො ලබ්භතෙව.

තයිදං කත්ථවි ගාථාබන්ධවසෙන කත්ථවි වාක්‍යාවසෙන පවත්නං. යං පන අට්ඨකථාසු
“සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපට්ඨසංයුත්තා”ති උදානලක්ඛණං වුත්තං, තං යෙභුයාවසෙන වුත්තං. යෙභුයොන හි
උදානං ගාථාබන්ධවසෙන භාසිතං පිතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතඤ්ඤං. ඉතරම්පි පන “අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ
නෙව පට්ඨි න ආපො”ති ආදීසු (උදා. 71) “සුඛකාමානි භුතානි, යො දණ්ඨෙන විහිංසති”ති (ධ. ප. 131), “සවෙ භායථ
දුක්ඛස්ස, සවෙ වො දුක්ඛමප්පිය”ති එවමාදීසු (උදා. 44; නෙත්ති. 91) ව ලබ්භති.

එවං තයිදං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධභාසිතං, පච්චෙකබුද්ධභාසිතං, සාවකභාසිතන්ති තිව්ධං හොති. තත්ථ
පච්චෙකබුද්ධභාසිතං – “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඨං, අවිභෙදයං අඤ්ඤාතරම්පි තෙස”න්ති ආදිනා (සු. නි. 35;
වුළුති. බග්ගවසාණසුත්තනිද්දෙස 121) බග්ගවසාණසුත්තෙ ආගතමෙව. සාවකභාසිතානිපි –

“සබ්බො රාගො පභීතො මෙ, සබ්බො දොසො සමුහතො;
සබ්බො මෙ විහතො මොහො, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො”ති. (ථෙරගා. 79) –

ආදිනා ථෙරගාථාසු –

“කායෙන සංවුතා ආසිං, වාචාය උද වෙනසා;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතා”ති. (ථෙරිගා. 15) –

ආදිනා ථෙරිගාථාසු ව ආගතානි. තානි පන තෙසං ථෙරානං ථෙරීනඤ්ඤං න කෙවලං උදානානි එව, අථ බො සිහනාදාපි
හොන්ති. සක්කාදීහි දෙවෙහි භාසිතානි “අහො දානං පරමදානං, කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිත”න්ති ආදීනි (උදා. 27),
ආරාමදණ්ඩබ්‍රාහ්මණාදීහි මනුස්සෙහි ව භාසිතානි “නමො තස්ස භගවතො”ති ආදීනි (අ. නි. 2.38) තිස්සො සඬගීතියො
ආරුල්භානි උදානානි සන්ති එව, න තානි ඉධ අධිප්පෙතානි. යානි පන සම්මාසම්බුද්ධෙන සාමං ආභවිව භාසිතානි
ජීනවචනභූතානි, යානි සන්ධාය භගවතා පරියත්තිධම්මං නවධා විහජිත්වා උද්දිසන්තෙන උදානන්ති වුත්තානි, තානෙව
ධම්මසඬගාහකෙහි “උදාන”න්ති සඬගීතන්ති තදෙවෙත්ථ සංවණ්ණෙතබ්බභාවෙන ගතිතං.

යා පන “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති ආදිගාථාය දීපිතා භගවතා බොධිමුලෙ උදානවසෙන පවත්තිතා
අනෙකසතසහස්සානං සම්මාසම්බුද්ධානං අවිජ්ඣිතඋදානගාථා ව, එතා අපරභාගෙ පන ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස භගවතා
දෙසිතන්තා ධම්මසඬගාහකෙහි උදානපාළියං සඬගහං අනාරොපෙත්වා ධම්මපදෙ සඬගීතා. යඤ්ච “අඤ්ඤාසි වත, හො
කොණ්ඩඤ්ඤො, අඤ්ඤාසි වත, හො කොණ්ඩඤ්ඤො”ති (මහාව. 17; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) උදානවචනං
දසසහස්සිලොකධාතුයා දෙවමනුස්සානං පවෙදනසමත්ථනිග්ගොසවිජ්ජාරං භගවතා භාසිතං, තදපි
ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තදෙසනාපරියොසානෙ අත්තනා අධිගතධම්මෙකදෙසස්ස යථාදෙසිතස්ස අරියමග්ගස්ස
සාවකෙසු සබ්බපඨමං ථෙරෙන අධිගතන්තා අත්තනො පරිස්සමස්ස සඵලභාවපච්චෙකඤ්ඤානුකං පඨමබොධියං
සබ්බෙසං එව භික්ඛූනං සම්මාපටිපත්තිපච්චෙකඤ්ඤානුකං “ආරාධයිංසු වත මං භික්ඛූ එකං සමය”න්ති ආදිවචනං
(ම. නි. 1.225) විය පිතිසොමනස්සජනිතං උදාහරමත්තං, “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”ති ආදිවචනං (මහාව. 1-3;
උදා. 1-3) විය පවත්තියා නිවත්තියා වා න පකාසනන්ති, න ධම්මසඬගාහකෙහි උදානපාළියං සඬගීතන්ති දට්ඨබ්බං.

තං පනෙතං උදානං විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු
සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං, දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අඬගුත්තරනිකායො,
බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්නං, සුත්තං, ගෙය්‍යං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං,
ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භූතධම්මං, වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනාඬගෙසු උදානසඬගහං.

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛූතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො”ති. (ථෙරගා. 1027) –

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසීතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඬගහං.
බොධිවග්ගො, මුච්චින්දවග්ගො, නන්දවග්ගො, මෙඝියවග්ගො, සොණවග්ගො, ජච්චන්ධවග්ගො, වුළුවග්ගො,
පාටලිගාමීයවග්ගොති වග්ගතො අට්ඨවග්ගං; සුත්තතො අසීතිසුත්තසඬගහං, ගාථාතො
පඤ්චනවුතිඋදානගාථාසඬගහං. භාණුවාරතො අධිච්ඡන්තවමත්තා භාණුවාරා. අනුසන්ධිතො බොධිසුත්තෙ
පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන එකානුසන්ධි, සුප්පවාසාසුත්තෙ පුච්ඡානුසන්ධියථානුසන්ධිවසෙන ද්වෙ අනුසන්ධි, සෙසෙසු
යථානුසන්ධිවසෙන එකෙකොව අනුසන්ධි, අප්ඣාසායානුසන්ධි පනෙත්ථ නත්ථි. එවං සබ්බථාපි
එකාසීතිඅනුසන්ධිසඬගහං. පදතො සතාධිකානි එකවිස පදසහස්සානි, ගාථාපාදතො තෙවිසති චතුස්සතාධිකානි අට්ඨ
සහස්සානි, අක්ඛරතො සත්තසහස්සාධිකානි සට්ඨි සහස්සානි තීණි ව සතානි ද්වාසීති ව අක්ඛරානි. තෙනෙතං වුව්චති

“අසීති එව සුත්තන්තා, වග්ගා අට්ඨ සමාසතො;
ගාථා ව පඤ්චනවුති, උදානස්ස පකාසිතා.

“අඩිසුනනවමත්තා ව, භාණ්ඩාරා පමාණතො;
එකාධිකා තපාසීති, උදානස්සානුසන්ධියො.

“එකවිසසහස්සානි, සතඤ්චෙව විචක්ඛණො;
පදානෙතානුදානස්ස, ගණිතානි විනිද්දියෙ”.

ගාථාපාදනො පන —

“අට්ඨසහස්සමත්තානි, චත්තාරොව සතානි ව;
පාදානෙතානුදානස්ස, තෙවිසති ව නිද්දියෙ.

“අක්ඛරානං සහස්සානි, සට්ඨි සත්ත සතානි ව;
නිණ් ද්වාසීති ව තපා, උදානස්ස පච්චේතා”ති.

තස්ස අට්ඨසු වග්ගෙසු බොධිචග්ගො ආදි, සුත්තෙසු පදමං බොධිසුත්තං, තස්සාපි එවං මෙ සුතන්තිආදිකං
ආයස්මතා ආනන්දෙන පදමමභාසඬ්ඨිතිකාලෙ චුත්තනිදානමාදි. සා පනායං පදමමභාසඬ්ඨිති විනයපිටකෙ (වුළුව.
437) තන්තිමාරුල්භා එව. යො පනෙත්ථ නිදානකොසල්ලත්ථං චත්තබ්බො කපාමග්ගො සොපි සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියං
දීඝනිකායට්ඨකපායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.නිදානකපා) චුත්තො එවාති තත්ථ චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො.

1. බොධිවත්තො

1. පටමබොධිසුත්තවණ්ණනා

1. යං පනෙත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිකං නිදානං, තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදීනි නාමපදානි. උරුවෙලායං විහරතීති එත්ථ වීති උපසග්ගපදං, හරතීති ආබ්‍යාතපදන්ති ඉමිනාව නයෙන සබ්බත්ථ පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවංසද්දො තාව උපමුපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගහාකාර- නිදස්සනාවධාරණපුච්ඡාඉදමත්ථපරිමාණාදි අනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස “එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති එවමාදිසු (ධ. ප. 53) උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙනං හගවා, එවමෙනං සුගතා”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදිසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.3; ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදිසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඬකම, උපසඬකම්මිත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එසුචිභාරං පුච්ඡ ‘සුභො මාණවො තොදෙය්‍යාපුත්තො හවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එසුචිභාරං පුච්ඡති’ති, එවස්ථ වදෙහි ‘සාධු කිර හවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යාපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඬකමතු අනුකම්පං උපාදායා’ති”ආදිසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “‘තං කිං මඤ්ඤං, කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වා’ති? ‘අකුසලා, හන්තෙ’. ‘සාවච්ඡා වා අනවච්ඡා වා’ති? ‘සාවච්ඡා, හන්තෙ’. ‘විඤ්ඤාගරහිතා වා විඤ්ඤාප්පසත්ථා වා’ති? ‘විඤ්ඤාගරහිතා, හන්තෙ’. ‘සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, නො’වා? ‘කථං වො එත්ථ හොති’ති? ‘සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොතිති’”ආදිසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. “එවමෙනෙ සුත්තානා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුත්තමාලාහරණා”තිආදිසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවංගතාති පුට්ඨස්පායතනාති (දී. නි. 1.182), එවංවිධො එවමාකාරො”තිආදිසු ඉදංසද්දස්ස අත්ථෙ. ගතසද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාරසද්දා. තථා හි විධයුත්තගතසද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං ලහුපරිවත්තං එවමායුපරියත්තො”තිආදිසු (අ. නි. 1.48) පරිමාණෙ.

නනු ව “එවං විතක්කිතං නො තුම්හෙහි, එවමායුපරියත්තො”ති වෙන්ථ එවංසද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං වුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවංසද්දෙති. න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවචකො හෙත්ථ එවංසද්දො ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො. “එවං බ්‍යා බො”තිආදිසු පන ආකාරවිසෙසවචතො. ආකාරවිසෙසවාචිතො වෙනෙ එවංසද්දා පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං වාවකත්තා. එවස්ථ කත්වා “එවං ජාතෙන මච්චෙන”තිආදීනි උපමානඋදාහරණානි යුජ්ජන්ති. තත්ථ හි –

“යථාපි පුජ්ජරාසිට්ඨා, කයිරා මාලාගුණෙ බහු;
එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති. –

එත්ථ පුජ්ජරාසිට්ඨානියතො මනුස්සප්පත්ති සප්පුරිසුපනිස්සයසද්ධම්මස්සවනායොනියොමනසිකාරගොගසම්පත්තිආදිතො දානාදිපුඤ්ඤකිරියාහෙතුසමුදායතො සොභාසුගන්ධනාදිගුණවිසෙසයොගතො මාලාගුණසද්ධියො බහුකා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන කත්තබ්බාති අහෙදතාය පුජ්ජරාසි මාලාගුණා ව උපමා, තෙසං උපමානාකාරො යථාසද්දෙන අනියමතො වුත්තො. පුන එවංසද්දෙන නියමනවසෙන වුත්තො. සො පන උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමා එව හොතීති වුත්තං “උපමායං ආගතො”ති.

තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අභික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදීනා උපදිසියමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදෙසාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසොයෙවාති වුත්තං – “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”තිආදිසු උපදෙසෙ”ති.

“එවමෙනං හගවා, එවමෙනං සුගතා”ති එත්ථ හගවතා යථාවුත්තමත්ථං අවිපරිතතො ජානන්තෙහි කතං යං තත්ථ විජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පහංසනං, සො තත්ථ පහංසනාකාරොති වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං.

“එවමෙවං පනාය”න්ති එත්ථ ගරහණාකාරොති වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. සො ව ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදිබ්‍රංසනසද්දසන්නිධානතො ඉධ එවංසද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති. යථා වෙන්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන වුත්තානං පුජ්ජරාසිආදිසද්දානං සන්නිධානතො වුත්තාති වෙදිතබ්බං.

“එවං නො” ති එත්ථාපි තෙසං යථාචුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙන සන්තිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිග්ගහණවසෙන “නො වා කථං වො එත්ථ හොති” ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති” ති චුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවංසද්දෙන ආවිකතං, සො පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අවධාරණත්ථො හොතිති චුත්තං – “එවං නො එත්ථ හොතිතිආදීසු අවධාරණෙ” ති.

“එවඤ්ච වදෙහි” ති යථාහං වදාමි එවං සමණං ආනන්දං වදෙහිති වදනාකාරො ඉදානි වත්තබ්බො එවංසද්දෙන නිදස්සියතිති “නිදස්සනත්ථො” ති චුත්තං.

එවමාකාරවිසෙසවාචීනම්පි එතෙසං එවංසද්දානං උපමාදිවිසෙසත්ථචුත්තිතාය උපමාදිඅත්ථතා චුත්තා. “එවං, හත්තෙ” ති පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ නියොජ්ඣෙති භික්ඛුහි තත්ථ පතිට්ඨිතභාවස්ස පටිජානනවසෙන චුත්තත්තා තත්ථ එවංසද්දො වචනසම්පටිග්ගහත්ථො. තෙන එවං, හත්තෙති සාධු, හත්තෙ, සුට්ඨ, හත්තෙති චුත්තං හොති. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙන එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භිරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්ථාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

එත්ථ ව එකත්තනානත්තඅබ්බාසාරඑවංධම්මතාසඬබ්බානා නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලසීභවික්කිළිතදිසාලොචනඅඩ්ඤාසසඬබ්බානා ව අස්සාදාදිවිසයාදිභෙදෙන නානාවිධා නයා නානානායා. නයා වා පාලිගතියො, තා ව පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තාදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ප්පකාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන, සඬගභාදිවසෙන, සමයවිමුක්තාදිවසෙන, යපනාදිවසෙන, කුසලමූලාදිවසෙන, තිකපට්ඨානාදිවසෙන ව නානාජ්ජකාරාති නානානායා, තෙහි නිපුණං සණ්ඨං සුබ්බමත්ති නානානායනිපුණං.

ආසයොව අජ්ඣාසයො, සො ව සස්සතාදිභෙදෙන අජ්ජරජක්ඛතාදිභෙදෙන ව අනෙකවිධො. අත්තජ්ඣාසයාදිකො එව වා අනෙකො අජ්ඣාසයො අනෙකජ්ඣාසයො. සො සමුට්ඨානං උජ්ජන්තිභෙතු එතස්සාති අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං.

සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා තබ්බිභාවනබ්බාඤ්ජනසම්පත්තියා සඬකාසනපකාසනවිවරණචිහජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදබ්බාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්බාඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතත්තා අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං.

ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීභෙදෙන තෙසු ව එකෙකස්ස විසයාදිභෙදෙන විවිධං බහුවිධං වා පාටිභාරියං එතස්සාති විවිධපාටිභාරියං. තත්ථ පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පාටිභාරියන්ති අත්ථෙ සති භගවතො න පටිපක්ඛා රාගාදියො සන්ති යෙ හරිතබ්බා, පුපුජ්ජනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොභාරෙන ව න සක්කා ඉධ පාටිභාරියන්ති වත්තුං. සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො වෙනෙයාගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියන්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අථ වා භගවතො චෙව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිජ්ජකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා හොන්ති. පටිති වා අයං සද්දො පච්ඡාති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨිමිහි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්බාමණො” තිආදීසු (චූළති. පාරායනවග්ග, වත්ථුගාථා 4) විය. තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිව්වෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං. අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං. ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිව්වෙන සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි හොන්තිති පටිභාරියානි භවන්ති. පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ භවං එකෙකං පාටිභාරියන්ති චූච්චති. පටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො. තත්ථ ජාතං නිමිත්තභූතතො තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන තන්තිඅත්ථදෙසනා තබ්බොභාරාහිසමයසඬබ්බානා භෙතුභෙතුචලතදුභයපඤ්ඤත්තිපටිවෙධසඬබ්බානා වා ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධා ගම්භිරා, සසාදිහි විය මහාසමුද්දො අනුපච්ඡකුසලසම්භාරෙහි අලබ්භනෙයාජ්ජනිට්ඨා දුජ්ජරියොගාභා ව, තස්මා තෙහි චතුහි ගම්භිරභාවෙහි යුත්තන්ති භගවතො වචනං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භිරං.

එකො එව භගවතො ධම්මදෙසනාසොසො, එකස්මිං බණෙ පවත්තමානො නානාභාසානං සත්තානං අත්තනො අත්තනො භාසාවසෙන අපුබ්බං අවර්මං ගහණූපගො හොති. අචිත්තෙයොහි හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවොති සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨං ආගච්ඡන්ති වෙදිතබ්බං.

නිදසැසනත්පෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත” න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො “එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත” න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදසැසෙති.

අවධාරණත්පෙන “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමත්තානං, සතිමත්තානං, ධිතිමත්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො” ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො, ධම්මකුසලො, බ්‍යඤ්ජනකුසලො, නිරුත්තිකුසලො, පුබ්බාපරකුසලො” ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ව පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකාමනං ජනෙති. “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බං” න්ති. අඤ්ඤාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො අඤ්ඤා න පන භගවතා දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙය්‍යානුභාවා හි භගවතො දෙසනා, සා නෙව සබ්බාකාරෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති චුත්තොවායමත්පො. සුතාකාරාවිරුජ්ඣනමෙව හි ධාරණබලං.

මෙසද්දො තිසු අත්පෙසු දිස්සති. තථා හිස්ස “ගාථාහිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍ය” න්තිආදිසු (සං. නි. 1.194; සු. නි. 81) මයාති අත්පො. “සාධු මෙ, භන්තෙ, භගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු” තිආදිසු (සං. නි. 4.88; 5.382; අ. නි. 4.257) මය්හන්ති අත්පො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවතා” තිආදිසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්පො. ඉධ පන “මයා සුතං, මම සුත” න්ති ව අත්පද්වයෙ යුජ්ජති.

එත්ථ ව යො පරො න භොති, සො අත්තාති එවං වත්තබ්බෙ නියකජ්ඣත්තසඬ්ඛානෙ සසත්තානෙ වත්තනතො තිවිධොපි මෙසද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්පෙ දිස්සති, කරණසම්පදානාදිවිසෙසසඬ්ඛානො පන විඤ්ඤායතෙවායං අත්පභෙදොති “මෙ-සද්දො තිසු අත්පෙසු දිස්සති” ති චුත්තොති දට්ඨබ්බං.

සුතන්ති අයං සුතසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව ගමනවිස්සුතකිලින්තූපචිතානුයොගසොතවිඤ්ඤෙය්‍ය සොතද්වාරානුසාර විඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථජපභෙදො. කිඤ්චාපි හි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුතසද්දො එව තං තමත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්පුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣති.

තත්ථ “සෙනාය පසුතො” තිආදිසු ගච්ඡන්තොති අත්පො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො” තිආදිසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්පො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා” තිආදිසු (පාටි. 657) කිලෙසෙන කිලින්තා කිලින්තස්සාති අත්පො. “තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක” න්තිආදිසු (බු. පා. 7.12) උපචිතන්ති අත්පො. “යෙ ඤානප්පසුතා ධීරා” තිආදිසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්පො. “දිට්ඨං සුතං මුත” න්තිආදිසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්පො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො” තිආදිසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්පො. ඉධ පනස්ස “සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත” න්ති වා “උපධාරණ” න්ති වා අත්පො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්පෙ සති “එවං මයා සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත” න්ති යුජ්ජති. මමාති අත්පෙ සති “එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ” න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු යස්මා සුතසද්දසන්තිධානෙ පයුත්තෙන එවංසද්දෙන සචනකිරියාජොතකෙන භවිතබ්බං, තස්මා එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණසම්පට්චිජ්ජනාදිසොතද්වාරිකවිඤ්ඤාණානන්තරං උජ්ජන්තමනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණකිච්චනිදස්සනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඬ්ඪිපුග්ගලනිදස්සනං. සබ්බාති හි වාකාහි එවකාරත්ථසහිතානියෙව අවධාරණඋල්ඛනා තෙසං. සුතන්ති අස්සවනභාවජපටික්ඛෙපතො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සනං. යථා හි සුතං සුතමෙවාති වත්තබ්බතං අරහති තථා තං සම්මා සුතං අනුනග්ගණං අනධිකග්ගණං අවිපරිතග්ගණඤ්ච භොතිති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති එතස්මිං පක්ඛෙ යස්මා සුතන්ති එතස්ස අසුතං න භොතිති අයමත්පො චුත්තො, තස්මා සුතන්ති අස්සවනභාවජපටික්ඛෙපතො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සනං. ඉදං චුත්තං භොති – එවං මෙ සුතං, න මයා ඉදං දිට්ඨං, න සයම්භූඤ්ඤාණෙන සවිජ්ඣතං, න අඤ්ඤා වා උපලද්ධං. අපි ව සුතංව, තඤ්ච බො සම්මදෙවාති. අවධාරණත්පෙ වා එවංසද්දෙ අයමත්පයොජනා, තදපෙක්ඛස්ස සුතසද්දස්ස නියමත්පො සම්භවතිති තදපෙක්ඛස්ස සුතසද්දස්ස අස්සවනභාවජපටික්ඛෙපො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සනතා ව වෙදිතබ්බං. ඉති සචනභෙතුසචනවිසෙසවසෙනපි සුතසද්දස්ස අත්පයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

තථා එවන්ති තස්මා සොතද්වාරානුසාරෙන පචත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගණනො නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තිභාවජපකාසනං ආකාරත්පො එවංසද්දොති කරිත්වා. මෙති අත්තජපකාසනං. සුතන්ති ධම්මජපකාසනං යථාචුත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා පරියන්තිධම්මාරම්මණත්තා. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පචත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා කරණභූතාය මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතොති.

තථා එවන්ති නිදසැසිතබ්බජපකාසනං නිදසැසනත්පො එවංසද්දොති කත්වා නිදසැසිතබ්බස්ස නිද්දිසිතබ්බභාවතො. තස්මා එවංසද්දෙන සකලම්පි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. මෙති පුග්ගලජපකාසනං.

සුභන්ති පුග්ගලකිව්වප්පකාසනං. සුභසද්දෙන හි ලබ්භමානා සවනකිරියා සවනවිඤ්ඤාණප්පබන්ධප්පට්ඨො, තත්ථ ච පුග්ගලවොහාරො, න ච පුග්ගලවොහාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්භති. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා ඵලං සුභන්ති.

තථා ඵවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාරම්මණප්පවත්තියා නානත්ථ්‍යාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො ආකාරත්ථො ඵල ඵලංසද්දොති කත්වා. ඵවන්ති හි අයමාකාරපඤ්ඤත්ති ධම්මානං තං තං පවත්තිආකාරං උපාදාය පඤ්ඤපෙනබ්බසභාවත්තා. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුභන්ති විසයනිද්දෙසො, සොතබ්බො හි ධම්මො සවනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානං හොති. එත්තාවතා නානප්පකාරෙන පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඬගිතො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං දස්සිතං හොති.

අථ වා ඵවන්ති පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො, සුභානඤ්ඤි ධම්මානං ගහිතාකාරස්ස නිදස්සනස්ස අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවෙන ඵලංසද්දෙන තදාකාරාදිධාරණස්ස පුග්ගලවොහාරුපාදානධම්මත්තාපාරභාවතො පුග්ගලකිව්වංනාම නිද්දිට්ඨං හොතිති. සුභන්ති විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො, පුග්ගලවාදිනොපි හි සවනකිරියා විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා න හොතිති. මෙති උභයකිව්වයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. මෙති හි සද්දප්පවත්ති එකත්තෙනෙව සත්තවිසෙසවිසයා විඤ්ඤාණකිව්වඤ්ච තත්ථොච සමොදගිතබ්බන්ති. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – මයා සවනකිව්වවිඤ්ඤාණසමඬගිතා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිව්වවොහාරෙන සුභන්ති.

තථා ඵවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. සබ්බස්ස හි සද්දාධිගමනීයස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිසු ඡසු පඤ්ඤත්තිසු අවරොධො, තස්මා යො මායාමරිච්ආදයො විය අභුතත්ථො අනුස්සවාදීහි ගහෙනබ්බො විය අනුත්තමත්ථොපි න හොති. සො රූපසද්දාදිකො රූප්පනානුභවනාදිකො ච පරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන විජ්ජති. යො පන ඵවන්ති ච මෙති ච චූච්චමානො ආකාරත්ථො, සො අපරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අනුපලබ්භමානො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති නාම. තස්මා කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි, යං ඵවන්ති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙත්ථ? සුභන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා ඵවන්ති සොතපට්ඨාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදීනං පච්චාමසනවසෙන. මෙති සසන්තතිපරියාපන්නෙ බන්ධෙ කරණාදිවිසෙසවිසිට්ඨෙ උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුභන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතෙන පවත්තමානොපි සුභවොහාරො දුතියං තතියන්තිආදිකො විය පට්ඨාදීනි, දිට්ඨමුතවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා සුභන්ති විඤ්ඤෙයාත්තා දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බො හොති. අසුභං න හොතිති හි සුභන්ති පකාසිතොයමත්ථොති.

එත්ථ ච ඵවන්තිවචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. පටිච්ච්ඨා හි අත්තනා සුභස්ස පකාරවිසෙසා ඵවන්ති ඉධ ආයස්මතා ආනන්දෙන පච්චාමට්ඨා, තෙනස්ස අසම්මොහො දීපිතො හොති. න හි සම්මුල්භො නානප්පකාරපටිවෙධසමත්ථො හොති, පච්චයාකාරවසෙන නානප්පකාරා දුෂ්පටිච්ච්ඨා ච සුත්තන්තාති දීපිතන්ති. සුභන්තිවචනෙන සුභස්ස අසම්මොහං දීපෙති, සුභාකාරස්ස යාථාවතො දස්සියමානත්තා. යස්ස හි සුභං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙ මයා සුභන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, සම්මොහාභාවෙන පඤ්ඤාය ඵල වා සවනකාලසම්භූතාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි, තථා අසම්මොසෙන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බිගමාය සතියා බ්‍යාඤ්ජනාධාරණසමත්ථතා. බ්‍යාඤ්ජනානඤ්ඤි පටිච්ච්ඤ්ඤිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්භීරො, යථාසුභං ධාරණමෙව තත්ථ කරණියන්ති සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතා හොති පඤ්ඤාය පුබ්බිගමාති කත්වා. සතිපුබ්බිගමාය පඤ්ඤාය අත්ථප්පටිවෙධසමත්ථතා. අත්ථස්ස හි පටිච්ච්ඤ්ඤිතබ්බො ආකාරො ගම්භීරොති පඤ්ඤාය බ්‍යාපාරො අධිකො, සති තත්ථ ගුණිභූතායෙවති සතියා පුබ්බිගමායාති කත්වා. තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතාය ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – ඵවන්තිවචනෙන යොනිසොමනසිකාරං දීපෙති, තෙන ච චූච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං උපරි වක්ඛමානානං නානප්පකාරප්පටිවෙධජොතකානං අවිජ්ජිතසිද්ධි ධම්මවිසයත්තා. න හි අයොනිසො මනසිකරොතො නානප්පකාරප්පටිවෙධො සම්භවති. සුභන්තිවචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, “පට්ඨමොධිසුත්තං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිපුච්ඡාවසෙන පකරණපත්තස්ස වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සවනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවති වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා චූච්චමානොපි “න මයා සුභං, පුන භණ්ඨා”ති භණ්ඨා. යොනිසොමනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති සම්මා අප්පණ්ණිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති අස්සුතවතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස ච තදභාවතො. න හි වික්ඛිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරියෙ අනුපනිස්සයමානස්ස සවනං අත්ථිති.

අපරො නයො – “යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානප්පකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්‍යාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො”ති චූත්තං. යස්මා ච සො භගවතො වචනස්ස අත්ථබ්‍යාඤ්ජනප්පභෙදපරිච්ඡෙදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඔගාහනෙන නිරවසෙසං පරහිතපාරිපූරිකරණභූතො ඵලං භද්දකො ආකාරො න සම්මා

අප්පඤ්චිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති. තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තිමත්තනො දීපෙනි, සුතන්ති සචනයොගෙන පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරුපෙ දෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපතිස්සයවිරහිතස්ස ව සචනං අත්ථි. ඉච්චස්ස පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති. සම්මා පඤ්චිතචිත්තො පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤො විසුද්ධාසයො හොති තදසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං දුරිභාවතො. තථා හි චුත්තං “සම්මා පඤ්චිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති (ධ. ප. 43) “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුසුද්ධි, ඛිප්පං හොහිසි අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ව. පුරිමවක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. පතිරුපදෙසවාසෙන හි සප්පුරිසුපතිස්සයෙන ව සාධුනං දිට්ඨානුගතිආපච්ඡනෙන පරිසුද්ධප්පයොගො හොති. තාය ව ආසයසුද්ධියා අධිගමඛ්‍යාත්තිසිද්ධි, පුබ්බෙයෙව තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසානං විසොධිතත්තා පයොගසුද්ධියා ආගමඛ්‍යාත්තිසිද්ධි. සුපරිසුද්ධකායච්චිපයොගො හි විප්පට්ඨාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියත්තියං විසාරදො හොති. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස චචනං අරුණුග්ගමනං විය සුරියස්ස උදයතො යොනිසොමනසිකාරො විය ව කුසලකම්මස්ස අරහති භගවතො චචනස්ස පුබ්බධ්වගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්තො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නානප්පකාරප්පට්ඨෙධදීපකෙන චචනෙන අත්තනො අත්ප්පට්ඨානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙනි. සුතන්ති ඉමිනා එවංසද්දසන්නිධානතො වක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සොතබ්බභෙදප්පට්ඨෙධදීපකෙන ධම්මතිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙනි. එවන්ති ව ඉදං චුත්තනයෙනෙව යොනිසොමනසිකාරදීපකවචනං භාසමානො “එතෙ ධම්මා මයා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා”ති දීපෙනි. පරියත්තිධම්මො හි “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්තං අනුසන්ධියො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතො අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කසහිතාය ධම්මනිප්ඤ්ඤානක්ඛන්තිභූතාය ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ප්ප තත්ප්ප චුත්තරූපාරූපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා නයෙන සුට්ඨු චචත්ප්පෙන්වා පට්ඨිද්ධො අත්තනො ව පරෙසඤ්ච හිතසුඛාවහො හොතිති. සුතන්ති ඉදං සචනයොගදීපකවචනං භාසමානො “ඛු මයා ධම්මා සුතා ධාතා චචසා පරිචිතා”ති දීපෙනි. සොතාවධානප්පට්ඨිද්ධා හි පරියත්තිධම්මස්ස සචනධාරණපරිවයා. තදුභයෙනපි ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතභාවෙන, අත්ප්පඤ්ඤානපාරිසුරිං දීපෙන්තො සචනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ප්පඤ්ඤානපරිසුඤ්ඤානධම්මං ආදරෙන අස්සුඤ්ඤානො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතිති ආදරං ජනෙන්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බො.

“එවං මෙ සුත”න්ති ඉමිනා පන සකලෙන චචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතප්පචෙදිතං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසප්පුරිසභූමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්තො සප්පුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං චුට්ඨාපෙනි, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙනි. “කෙචලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව පන භගවතො චචන”න්ති දීපෙන්තො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජිනවචනං අප්පෙනි, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙනි.

අපිච “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පට්ඨානන්තො පුරිමස්සචනං විචරන්තො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වේසාරප්පට්ඨාරදස්ස දසබ්බදරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨාසිනො සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තත්තස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මචරවක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, න එත්ප්ප අත්ප්ප වා ධම්මෙ වා පදෙ වා ඛ්‍යාඤ්ඤානෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙති. තෙනෙනං චුචචති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. අයඤ්ඤි එකසද්දො අඤ්ඤාසෙට්ඨාසභායසඬ්ඛාදීසු දිස්සති. තථා හි අයං “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්තෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27; උදා. 55) අඤ්ඤා දිස්සති. “චෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (පාරා. 11; දී. නි. 1.228) සෙට්ඨෙ. “එකො චුපකට්ඨො”තිආදීසු (චුළව. 445; දී. නි. 1.405) අසභායෙ. “එකොච ඛො, හික්ඛෙව, ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මචරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) සඬ්ඛායං, ඉධාපි සඬ්ඛායමෙව දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං – “එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො”ති.

සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ප්ප සමයසද්දො –

“සමවායෙ ඛණෙ කාලෙ, සමුහෙ භෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පභානෙ ව, පට්ඨෙධෙ ව දිස්සති”.

තථා හිස්ස “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඤාමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො, යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච ලභිත්වාති හි අධිප්පායො, තස්මා පච්චයසමවායොති චෙදිතබ්බො. “එකොච ඛො, හික්ඛෙව, ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මචරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) ඛණො, ඔකාසොති අත්ථො. තථාගතූප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයප්පටිලාභභෙතුත්තා, ඛණො එව ව

සමයෝ, යෝ බණ්ණානි ව සමයෝති ව වුච්චති, සෝ එකො යෙවාති හි අත්ථො. “උණ්භසමයෝ පරිලාභසමයෝ”තිආදීසු (පාචි. 358) කාලො. “මහාසමයෝ පවනස්මි”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332) සමුහො. මහාසමයෝති හි හික්ඛුනං දෙවනානඤ්ච මහාසන්තිපානොති අත්ථො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, හගවා බො සාවත්ථියං විහරති, හගවාපි මං ජාතිස්සති ‘හද්දාලි නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය න පරිපුරකාරි’ති, අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. සික්ඛාපදස්ස කාරණඤ්ච ඉධ සමයෝති අධිප්පෙනං. “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩිකාසුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි. තත්ථ හි නිසින්නා තිත්ථියා අත්තනො අත්තනො දිට්ඨිසඬ්ඛාතං සමයං පවදන්තිති සෝ පරිබ්බාජකාරාමො “සමයප්පවාදකො”ති වුච්චති.

“දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරාසිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති. (සං. නි. 1.129) –

ආදීසු පටිලාභො. අත්ථාහිසමයාති හි අත්ථස්ස අධිගමාති අත්ථො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්ස”තිආදීසු (ම. නි. 1.28) පහානං. අධිකරණං සමයං වුපසමනං අපගමොති අහිසමයො පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අහිසමයට්ඨො”තිආදීසු (පටි. ම. 2.8) පටිවෙධො . පටිවෙධොති හි අහිසමෙතබ්බතො අහිසමයො, අහිසමයොව අත්ථො අහිසමයට්ඨොති පිළනාදීති අහිසමෙතබ්බතාවෙන එකිභාවං උපනෙත්වා වුත්තාති, අහිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස විසයභූතො අත්ථො අහිසමයට්ඨොති තානෙව තථා එකත්තෙන වුත්තාති. තත්ථ පිළනං දුක්ඛසච්චස්ස තංසමඬ්ඛිතො හිංසනං අවිජ්ජාමාර්ගකාරණං. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තප්පනං පරිදහනං.

එත්ථ ව සහකාරිකාරණසන්තිජ්ඣං සමෙති සමවෙතිති සමවායො සමයො. සමෙති සමාගච්ඡති එත්ථ මග්ගබ්‍රහ්මචරියං තදාධාරපුග්ගලෙහිති බණ්ණො සමයො. සමෙති එත්ථ එතෙන වා සංගච්ඡති සත්තො සභාවධම්මො වා උප්පාදාදිහි සහජාතාදිහි වාති කාලො සමයො. ධම්මප්පවත්තිමත්තතාය අත්ථනො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පවත්තිතාය අධිකරණං කරණං විය ව කප්පනාමත්තසිද්ධෙනානුරූපෙන වොහරියතීති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පවත්ති අවට්ඨානන්ති සමුහො සමයො යථා සමුදායොති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ සති එති ඵලමෙතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තතීති සමයො හෙතු යථා සමුදයොති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තනො විසයෙ පවත්තති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පවත්තන්ති සත්තා යථාහිතිවෙසං එතෙනාති සමයො දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තිති. සමිති සඬ්ඛති සමොධානන්ති සමයො පටිලාභො. සමයනං උපසමයනං අපගමොති සමයො පහානං. සමුච්ඡේදප්පහානභාවතො පන අධිකො සමයොති අහිසමයො යථා අහිධම්මොති. අහිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතබ්බො අහිසමෙතබ්බොති අහිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො. අහිමුඛතාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතිති අහිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමයසද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බො.

සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අහිසමයසද්දස්ස ගහණෙ කාරණං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො සමවායාදීනං අසම්භවතො. දෙසදෙසකපරිසා විය හි දෙසනාය නිදානභාවෙ කාලො එව ඉච්ඡිතබ්බොති. යස්මා පනෙත්ථ සමයොති කාලො අධිප්පෙනො, තස්මා සංවච්ඡරඋතුමාසද්ධමාසරත්තිදිවසපුබ්බණ්භමජ්ඣන්තිකසායන්හපඨමයාම- මජ්ඣිමයාමපච්ඡිමයාමමුහුත්තාදීසු කාලභෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දිපෙති.

කස්මා පනෙත්ථ අනියමිතවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංවච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වා නිද්දිට්ඨොති වෙ? කිඤ්චපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යස්මිං යස්මිං සංවච්ඡරෙ උතුමිහි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා වුත්තං, සබ්බමිපි තං ථෙරස්ස සුචිදිතං සුචවත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුතං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුමිහි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා”ති එවං වුත්තෙන න සක්කා සුබෙන ධාරෙතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව වත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙත්වා “එකං සමය”න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවෙගසමයො අභිනික්ඛමනසමයො දුක්කරකාරිකසමයො මාරවිජයසමයො අහිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො හගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය පකාසා අනෙකකාලප්පහෙදා එව සමයා, තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඛාතං එකං සමයන්ති දිපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිච්චසමයෙසු කරුණාකිච්චසමයො, අත්තහිතපරහිතප්පට්ඨපත්තිසමයෙසු පරහිතප්පට්ඨපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරුණියද්වයසමයෙසු ධම්මකථාසමයො, දෙසනාපට්ඨපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසු සමයෙසු අඤ්ඤාතරසමයං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අහිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) ව ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛෙව, හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි”ති (අ. නි. 4.200) ව භූමිමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො, චිතයෙ ව “තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා”ති (පාරා. 1)

කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති අවිචන්තසංයොගත්ථෙ උපයොගවචනෙන නිද්දෙසො කතොති? තත්ථ තථා, ඉධ ව අඤ්ඤා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු ව සුත්තන්තෙසු ආධාරවිසයසඬ්ඛාතො අධිකරණත්ථො කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණසඬ්ඛාතො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ව සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො සමුහත්ථො ව සමයො තත්ථ චූත්තානං එස්සාදිධම්මානං, තථා කාලො සභාවධම්මප්පවත්තිමත්තතාය පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණප්පවත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ව අභාවතො යථා “පුබ්බණ්ඨෙ ජාතො සායන්භෙ ජාතො”තිආදියු. සමුහොතිපි අවයවවිනිමුත්තො පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති, යථා “රුක්ඛෙ සාඛා, යවො යවරාසිම්භි සමුට්ඨිතො”තිආදියු. යස්මිං කාලෙ ධම්මපුඤ්ජෙ ව කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව කාලෙ ධම්මපුඤ්ජෙ ව එස්සාදයොපි හොන්තිති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. තථා ඛණසමවායහෙතුසඬ්ඛාතස්ස සමයස්ස භාවෙන තත්ථ චූත්තානං එස්සාදිධම්මානං භාවො ලක්ඛියති. යථා හි “ගාවියු දුස්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො”ති එත්ථ ගාවීනං දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි යස්මිං සමයෙති චූත්තෙ ව පදත්ථස්ස සත්තාවිරහභාවතො සතීති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොතිති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා එස්සාදීනං භවනකිරියා ව ලක්ඛියති. තථා යස්මිං සමයෙ යස්මිං නවමෙ ඛණෙ යස්මිං යොනිසොමනසිකාරාදිහෙතුම්භි පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිං සමයෙ ඛණෙ හෙතුම්භි පච්චයසමවායෙ ව එස්සාදයොපි හොන්තිති. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං භූමිමවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ව “අත්තෙන වසති, අප්ඤ්ඤෙන වසති”තිආදියු විය හෙතුඅත්ථො, “එරසුනා ඡිත්තේ, කුදාලෙන ඛණේ”තිආදියු විය කරණත්ථො ව සම්භවති. යො හි සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො ධම්මසෙනාපතිආදිති දුබ්බිඤ්ඤෙයො, තෙන සමයෙන කරණභුතෙන හෙතුභුතෙන ව චිතික්කමං සුත්වා භික්ඛුසඬ්ඛං සන්තිපාතාපෙන්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා විගරහිත්වා ව තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණසමයසඬ්ඛාතං කාලං අනතික්කම්භිත්වා සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපෙන්තො තතියපාරාජිකාදීනං විය සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හෙතුං අපෙක්ඛමානො තත්ථ තත්ථ විභාසි, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං විනයෙ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ච එවංජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යස්මිඤ්ඤි සමයෙ සහ සමුට්ඨානහෙතුනා ඉදං උදානං උප්පන්නං, අවිචන්තමෙව තං සමයං අරියවිහාරපුබ්බභිගමාය ධම්මපච්චවෙක්ඛණාය භගවා විභාසි, තස්මා “මාසං අප්ඤ්ඤි”තිආදියු විය උපයොගත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනෙන නිද්දෙසො කතො. තෙනෙනං චූච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ව;
අඤ්ඤත්ථ සමයො චූත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “යස්මිං සමයෙ”ති වා “තෙන සමයෙනා”ති වා “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තභෙදො එස නිද්දෙසො, සබ්බත්ථ භූමිමමෙව අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චූත්තෙපි එකස්මිං සමයෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා භගවාති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චූත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන චූච්චති”ති.

තත්ථ සෙට්ඨවාචකවචනං සෙට්ඨන්ති චූත්තං සෙට්ඨගුණසහවරණතො. අථ වා චූච්චතීති වචනං, අත්ථො. භගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති භගවාති ඉමිනා වචනෙන වචනියො යො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි චූත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො විසෙසගරුකරණාරහතාය වා ගාරවයුත්තො. එවං ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනං භගවාති ඉදං වචනන්ති වෙදිතබ්බං. අපිව –

“භගී භජී භාගී විභත්තවා ඉති,
අකාසි භග්ගන්ති ගරුති භාග්ගවා;
බහුහි ඤායෙහි සුභාවිතත්තතො,
භවත්තගො සො භගවාති චූච්චති”ති. –

නිද්දෙසෙ (මහානි. 84) ආගතනයෙන –

“භාග්ගවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභත්තවා;
භත්තවා වත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. –

ඉමාය ගාථාය ව වසෙන හගවානි පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො පනායං අත්ථො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.142) චුත්තො, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව විවරිතබ්බො.

අපිව භාගෙ වනි, හගෙ වා වමිති හගවා. තථාගතො හි දානසිලාදිපාරමිධම්මෙ ක්කානවිමොක්ඛාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ වනි හපි සෙවි බහුලමකාසි, තස්මා හගවා. අප්ථා තෙයෙව “වෙනෙයාසත්තසත්තානෙසු කථං නු බො උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති වනි අභිපත්ථයිති හගවා. අප්ථා හගසඬ්ඛානං ඉස්සරියං යසස්ස වම් උග්ගිරි බෙළුපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයිති හගවා. තථා හි තථාගතො හත්ථගතං වක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපතිවසදිසං වාතුද්දිපිස්සරියං, වක්කවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයස්ස ව සත්තරතනසමුප්පලං යසං තිණායපි අමස්සලොකො නිරපෙක්ඛො පභාය අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ හගෙ වමිති හගවා. අප්ථා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති හගා. සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුභිමචන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්තිස්සයසොභා කප්පට්ඨිතිභාවතො, තෙපි හගෙ වම්, තත්තිවාසිසත්තවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨධර්මන්දරාගප්පභානෙන පජහීති. එවමපි හගෙ වමිති හගවානි එවමාදිනා නයෙන හගවානි පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං සවනවසෙන භාසන්තො හගවතො ධම්මසරිරං පවිචක්ඛං කරොති, තෙන “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති. චුත්තස්සෙතං හගවතා “යො බො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ව චිතයො ව දෙසිතො පස්සෙත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති (දී. නි. 2.216; මි. ප. 4.1.1). එකං සමයං හගවානි වචනෙන තස්මිං සමයෙ හගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො රුපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති, තෙන “එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස දෙසෙනා දසබ්බරො වජිරසඬ්ඛානසමානකායො සොපි හගවා පරිනිබ්බුතො, කෙනස්සෙතං ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ව භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති, වක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස එවන්ති නිදස්සනතො. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං සවනසම්පත්තිස්ස ව නිද්දිසති, පටිසම්භිදාපත්තෙන පස්සෙසු යානෙසු හගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන සුතභාවදිපනතො “තස්ස ව බො මයා ව සුතං, න අනුස්සුතිකං, න පරම්පරාහත”න්ති ඉමස්ස වත්ථස්ස දිපනතො. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති හගවතො උරුවෙලායං විහරණසමයභාවෙන බුද්ධුප්පාදප්පට්ඨණ්ඩිතභාවදිපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. හගවානි දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුභාවදිපනතො.

උරුවෙලායන්ති මහාවෙලායං, මහන්තෙ වාලුකාරාසිම්භිති අත්ථො. අප්ථා උරුති වාලුකා වුවිච්ඡි, වෙලානි මරියාදා. වෙලානික්කමනහෙතු ආහතා උරු උරුවෙලානි එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ දසසහස්සතාපසා තස්මිං පදෙසෙ විහරන්තා “කායකම්මවචිකම්මානි පරෙසම්පි පාකටානි භොන්ති, මනොකම්මං පන අපාකටං. තස්මා යො මිච්ඡාචිතක්කං චිතක්කෙති, සො අත්තනාව අත්තානං වොදෙත්වා පත්තපුටෙන වාලුකං ආහරිත්වා ඉමස්මිං යානෙ ආකිරතු, ඉදමස්ස දණ්ඩකම්ම”න්ති කතිකවත්තං කත්වා තතො පට්ඨාය යො තාදිසං චිතක්කං චිතක්කෙති, සො තත්ථ පත්තපුටෙන වාලුකං ආහරිත්වා ආකිරති. එවං තත්ථ අනුක්කමෙන මහාවාලුකාරාසි ජාතො, තතො නං පවිජ්ජා ජනතා පරික්ඛිපිත්වා වෙතියට්ඨානමකාසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “උරුවෙලායන්ති මහාවෙලායං, මහන්තෙ වාලුකාරාසිම්භිති අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති.

විහරන්ති අවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිබ්බුත්තමඅරියවිභාරෙසු අස්සෙතරවිභාරසමඬ්ඛිතාපරිදිපනං. ඉධ පන යානනිසජ්ජාගමනසයනප්පහෙදෙසු ඉරියාපට්ඨෙසු ආසනසඬ්ඛානඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදිපනං අරියවිභාරසමඬ්ඛිතාපරිදිපනස්ස වෙදිතබ්බො. තත්ථ යස්මා එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අස්සෙතෙ ඉරියාපට්ඨෙව විච්ඡන්දිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා විහරන්ති පදස්ස ඉරියාපට්ඨිභාරවසෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන හගවා දිබ්බවිභාරාදිහි සත්තානං විවිධං හිතං හරති උපහරති උපනෙති උප්පාදෙති, තස්මා තෙසම්පි වසෙන විවිධං හරන්ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

නජ්ජානි නදති සන්දතීති නදී, තස්සා නජ්ජා, නදියා නින්තගායානි අත්ථො. තෙරස්සරායානි නෙලං ජලමස්සානි “නෙලස්සරායා”ති වත්තබ්බෙ ලකාරස්ස රකාරං කත්වා “නෙරස්සරායා”ති චුත්තං, කද්දමසෙවලපණකාදිදොසරහිතසලිලායානි අත්ථො. කෙච්ඡි “නිලජලායානි වත්තබ්බෙ නෙරස්සරායානි චුත්ත”න්ති වදන්ති. නාමමෙව වා එතං එතිස්සා නදියානි වෙදිතබ්බො. තස්සා නදියා තිරෙ යත්ථ හගවා විභාසි, තං දස්සෙතුං “බොධිරුක්ඛමුලෙ”ති චුත්තං. තත්ථ “බොධි වුවිච්ඡි වතුසු මග්ගෙසු සුඤ්ඤා”න්ති එත්ථ (වුළුති. ගග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) මග්ගසුඤ්ඤාං බොධිති චුත්තං. “පජ්ජොති බොධිං වරහිරිමෙධසො”ති එත්ථ (දී. නි. 3.217) සබ්බස්සුත්තස්සෙතං. තදුභයම්පි බොධිං හගවා එත්ථ පත්තොති රුක්ඛොපි බොධිරුක්ඛොත්ථෙව නාමං ලභී. අප්ථා සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ බුද්ධිති හගවා බොධි, තෙන බුද්ධිත්තෙන සන්තිස්සිතත්තා සො රුක්ඛොපි බොධිරුක්ඛොති නාමං ලභී, තස්ස බොධිරුක්ඛස්ස. මූලෙති සම්පෙ. අයස්සෙති මූලසද්දො “මූලානි උද්ධරෙය්‍ය අත්තමසො උසිරනාලමත්තානි”තිආදියු (අ. නි. 4.195) මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදියු (දී. නි. 3.305) අසාධාරණහෙතුම්භි. “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා

රුක්මල”න්තිආදිය සම්පෙ. ඉඩාපි සම්පෙ අධිප්පෙනො, තස්මා බොධිරුක්මස්ස මුලෙ සම්පෙනි එවමෙන්ථ අත්ථො දව්ඨබ්බො.

පයමානිසම්බුද්ධොති පයමං අභිසම්බුද්ධො හුත්වා, සබ්බපයමංයෙවාති අත්ථො. එත්තාවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන උදානදෙසනාය නිදානං යපෙනෙනෙත කාලදෙසදෙසකාපදෙසා සහ විසෙසෙන පකාසිතා හොන්ති.

එත්ථාහ “කස්මා ධම්මචිනයසභිගහෙ කසිරමානෙ නිදානවචනං චුත්තං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සභිගහො කාතබ්බො”ති? චුච්චතෙ – දෙසනාය චිරවධීතිඅසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකවත්ථුආදීහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා චිරවධීතිකා හොති අසම්මොසා සද්ධෙය්‍යා ව දෙසකාලකත්තුහෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබද්ධො විය වොහාරචිතිව්ජයො. තෙනෙව ච ආයස්මතා මහාකස්සපෙන “පයමං, ආවුසො ආනන්ද, උදානං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා දෙසාදියු පුච්ඡාය කතාය විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනා උදානස්ස නිදානං භාසිතන්ති.

අපිව සත්ථු සම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරචනානුමානාගමතක්කාභාවතො සම්බුද්ධත්තසිද්ධි. න හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පුබ්බරචනාදීහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤ්ඤාභාරතාය එකප්පමාණත්තා ඤෙය්‍යධම්මෙසු. තථා ආචරියමුට්ඨිධම්මමච්ඡරියසාසනසාවකානුරාගාභාවතො ඛිණ්ණසවත්තසිද්ධි. න හි සබ්බසො පරික්ඛිණ්ණසවස්ස කත්ථවිපි ආචරියමුට්ඨිආදිනං සම්භවොති සුචිසුද්ධස්ස පරානුග්ගහප්පවත්ති. ඉති දෙසකදොසභුතානං දිට්ඨිසීලසම්පත්තිදුසකානං අච්චන්තං අච්ඡජාතණ්ණානං අභාවසංසුචකෙහි ඤාණසම්පදාපහනසම්පදාභිබ්‍යාසඤ්ජකෙහි ව සම්බුද්ධචිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ව අන්තරාසිකනියානිකධම්මෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තභිතපරභිතප්පට්පත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා හොන්ති, තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරිසාය අප්පකාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකප්පට්ඨානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො. ඉධ පන විමුත්තිසුඛප්පට්සංවෙදනපට්චිවසමුප්පාදමනසිකාරපකාසනෙනාති යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං – “සත්ථු සම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

තථා සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථකා පටිපත්ති අත්තභිතා වා. තස්මා පරෙසංයෙව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායච්චිමනොකම්මං යථාපවත්තං චුච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙන සාසනං, න කබ්බරචනා. තයිදං සත්ථු චරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසාදීහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙන යථාරහං පකාසියති, ඉධ පන අභිසම්බොධිවිමුත්තිසුඛප්පට්සංවෙදනපට්චිවසමුප්පාදමනසිකාරොනාති යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං – “සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

අපිව සත්ථුතො පමාණභාවප්පකාසනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං. සා වස්ස පමාණභාවදස්සනතා හෙට්ඨා චුත්තනසානුසාරෙන වෙදිතබ්බො. භගවාති හි ඉමිනා තථාගතස්ස රාගදොසමොහාදිසබ්බකිලෙසමලදුච්චරිතාදිදොසප්පහනාදීපනෙන , සබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන ව අනඤ්ඤසාධාරණඤ්ඤාකරුණාදිගුණවිසෙසයොගපරිදීපනෙන, අයමත්ථො සබ්බථා පකාසිතො හොතිති ඉදමෙන්ථ නිදානවචනප්පයොජනස්ස මුඛමත්තදස්සනං.

තං පනෙන “එවං මෙ සුත”න්ති ආරභිත්වා යාව “ඉමං උදානං උදානෙසි”ති පදං, තාව ඉමස්ස උදානස්ස නිදානන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි තං යථා පටිපන්නො භගවා ඉමං උදානං උදානෙසි, ආදිතො පට්ඨාය තස්ස කාසිකවෙතසිකප්පට්පත්තියා පකාසනත්ථං සඨගීතිකාරොහි සඨගීතිකාලෙ භාසිතවචනං.

නනු ව “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති”තිආදි භගවතො එව වචනං භවිතුං අරහති, න හි සත්ථාරං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො පට්චිවසමුප්පාදං දෙසෙතුං සමත්ථො හොතිති? සච්චමෙතං, යථා පන භගවා බොධිරුක්මලෙ ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණ්ණවසෙන පට්චිවසමුප්පාදං මනසාකාසි, තථෙව නං බොධනෙය්‍යබන්ධවානං බොධනත්ථං පට්චිවසමුප්පාදසිහනාදසුත්තාදියු දෙසිතස්ස ව වචනානං දෙසිතාකාරස්ස අනුකරණවසෙන පට්චිවසමුප්පාදස්ස මනසිකාරං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා භගවතා භාසිතස්ස ඉමස්ස උදානස්ස ධම්මසභිගහකා මහාථෙරා නිදානං සඨගායිංසුති යථාචුත්තවචනං සඨගීතිකාරානමෙව වචනන්ති නිට්ඨමෙන්ථ ගන්තබ්බං. ඉතො පරෙසුපි සුත්තන්තෙසු එසෙව නයො.

එත්ථ ව අත්තප්පකාසයො පරප්පකාසයො පුච්ඡාවසිකො අට්ඨප්පත්තිකොති වත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා වෙදිතබ්බො. යථා හි අනෙකසනඅනෙකසහස්සහෙදානපි සුත්තානි සංකිලෙසභාගියාදිපට්ඨානනායෙන සොළසට්ඨතං නාතිවත්තන්ති, එවං තානි සබ්බානිපි අත්තප්පකාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවං නාතිවත්තන්ති. කාමඤ්චෙන්ථ අත්තප්පකාසයස්ස අට්ඨප්පත්තියා ව පරප්පකාසයපුච්ඡාවසිකෙහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති අප්පකාසයානුසන්ධිපුච්ඡානුසන්ධිසම්භවතො, අත්තප්පකාසයඅට්ඨප්පත්තීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංසග්ගො නත්ථිති නිරවසෙසො පට්ඨානනායො න සම්භවති. තදන්තොගධත්තා වා සම්භවත්තානං සෙසතික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන වත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපාති චුත්තං.

තත්‍වය වෙනත්ම - නිකේපනං නිකේපො, සුත්තස්ස නිකේපො සුත්තනිකේපො, සුත්තදෙසනාති අත්මො. නිකේපියතීති වා නිකේපො, සුත්තං එව නිකේපො සුත්තනිකේපො. අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයො අත්තප්ඤ්ඤාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණභූතොති අත්තප්ඤ්ඤාසයො, අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයො එතස්සාති වා අත්තප්ඤ්ඤාසයො. පරප්ඤ්ඤාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡාවසිකො. සුත්තදෙසනාය වත්ථුභුතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්ති, සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අට්ඨ වා නිකේපියති සුත්තං එතෙනාති නිකේපො, අත්තප්ඤ්ඤාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයො අත්තප්ඤ්ඤාසයො. පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයො පරප්ඤ්ඤාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්මො. පුච්ඡනවසෙන පවත්තං ධම්මප්පටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසං, තදෙව නිකේපසද්දාපෙක්ඛාය පුච්ඡාවසිකොති පුල්ලිඛිතවසෙන වුත්තං. තථා අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්තිකොති එවමෙත්ථ අත්මො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛත්තා අත්තප්ඤ්ඤාසයස්ස විසුං සුත්තනිකේපභාවො යුත්තො කෙවලං අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයෙනෙව ධම්මතත්තියපනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා, පරප්ඤ්ඤාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයපුච්ඡානං දෙසනාපවත්තිගෙනුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථමට්ඨුප්පත්තියා අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකඅට්ඨුප්පත්තිපුබ්බකානං වා පරප්ඤ්ඤාසයානුරොධෙන පවත්තිතානං කථං පරප්ඤ්ඤාසයෙ අනවරොධොති? න වොදෙනබ්බමෙතං. පරෙසස්ස අභිනිභාරපරිපුච්ඡාදිවිනිච්ඡයාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තන්තදෙසනාකාරණප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා පරප්ඤ්ඤාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි බ්‍රහ්මජාලධම්මදායාදසුත්තාදීනං වණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනාතිමිත්තං අට්ඨුප්පත්ති වුවවති, පරෙසං පුච්ඡාය විනා අප්ඤ්ඤාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරප්ඤ්ඤාසයො, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකටොයමත්මොති.

තත්ථ පට්ඨාදීනි තිණි බොධිසුත්තාති මුවලින්දසුත්තං, ආයුසඛිධාරොස්සප්පනසුත්තං, පච්චවෙක්ඛණසුත්තං, පපඤ්චසඤ්ඤාසුත්තන්ති ඉමෙසං උදානානං අත්තප්ඤ්ඤාසයො නිකේපො. හුහුඬකසුත්තං, බ්‍රාහ්මණජාතිකසුත්තං, බාහියසුත්තන්ති ඉමෙසං උදානානං පුච්ඡාවසිකො නිකේපො. රාජසුත්තං, සක්කාරසුත්තං, උච්ඡාදනසුත්තං, පිණ්ඩපාතිකසුත්තං, සිප්පසුත්තං, ගොපාලසුත්තං, සුන්දරිකසුත්තං, මාතුසුත්තං, සඬ්ඝභෙදකසුත්තං, උද්දානසුත්තං, තථාගතූප්පාදසුත්තං, මොනෙයාසුත්තං, පාටලිගාමියසුත්තං, ද්වෙපි දබ්බසුත්තානීති එතෙසං උදානානං අට්ඨුප්පත්තිකො නිකේපො. පාලිලෙයාසුත්තං, පියසුත්තං, නාගසමාලසුත්තං, විසාබාසුත්තස්සවාති ඉමෙසං උදානානං අත්තප්ඤ්ඤාසයො පරප්ඤ්ඤාසයො ව නිකේපො. සෙසානං එකපඤ්ඤාසාය සුත්තානං පරප්ඤ්ඤාසයො නිකේපො. එවමෙතෙසං උදානානං අත්තප්ඤ්ඤාසයාදිවසෙන නිකේපවිසෙසො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව යාති උදානාති භගවතා භික්ඛූනං සම්මුඛා භාසිතාති, තාති තෙහි යථාභාසිතසුත්තාති වචසා පරිචිතාති මනසානුපෙක්ඛිතාති ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස කථිතාති. යාති පන භගවතා භික්ඛූනං අසම්මුඛා භාසිතාති, තාතිපි අපරභාගෙ භගවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස පුන භාසිතාති. එවං සබ්බානිපි තාති ආයස්මා ආනන්දො එකප්ඤ්ඤා කත්වා ධාරෙන්නො භික්ඛූනස්ස වාචෙන්තො අපරභාගෙ පට්ඨමභාසඬ්ඛිතිකාලෙ උදානන්ත්වෙව සඬ්ඝහං ආරොපෙසිති වෙදිතබ්බං.

තෙන බො පන සමයෙනාතිආදිසු තෙන සමයෙනාති ව භූමිමත්මෙ කරණවචනං, බො පනාති නිපාතො, තස්මිං සමයෙති අත්මො. කස්මිං පන සමයෙ? යං සමයං භගවා උරුවෙලායං විහරති නප්පා තෙරස්සරාය තීරෙ බොධිරුක්ඛමුලෙ පට්ඨානිසම්බුද්ධො. තස්මිං සමයෙ. සත්තාහන්ති සත්ත අභාති සත්තාහං, අච්චන්තසංයොගත්මෙ එතං උපයොගවචනං. යස්මා භගවා තං සත්තාහං නිරන්තරතාය අච්චන්තමෙව ඵලසමාපත්තිසුඛෙන විභාසි, තස්මා සත්තාහන්ති අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං වුත්තං. එකපල්ලඬකෙනාති විසාබාසුත්තස්සමාය අනන්තඬ්ඛිතයෙව සූරියෙ අපරාජිතපල්ලඬකවරෙ වජිරාසනෙ නිසින්තකාලතො පට්ඨාය සකිම්පි අනුට්ඨන්ති වා යථාආභූජිතෙන එකෙනෙව පල්ලඬකෙන .

විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදීති විමුත්තිසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො නිසින්තො භොතීති අත්මො. තත්ථ විමුත්තිති තදඬ්ඛිතවිමුත්ති, වික්ඛම්භනවිමුත්ති, සමුච්ඡෙදවිමුත්ති, පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්ති, නිස්සරණවිමුත්තිති පඤ්ච විමුත්තියො. තාසු යං දෙයාධම්මපරිව්වාගාදීනි තෙහි තෙහි ගුණධ්මගෙහි නාමරූපපරිව්වච්ඡෙදාදීනි විපස්සනධ්මගෙහි ව යාව තස්ස තස්ස අඬ්ඛිතස්ස අපරිභානිවසෙන පවත්ති, තාව තංතංපටිපක්ඛතො විමුච්චනතො විමුච්චනං පනානං. සෙයාපීදං ? දානෙන මච්ඡරියලොභාදිතො, සීලෙන පාණානිපානාදිතො, නාමරූපවචන්ථානෙන සක්කායදිට්ඨිතො, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙනුච්ඡිතහෙනුදිට්ඨිති, තස්සෙව අපරභාගෙන කඬ්ඛාවිතරණෙන කථංකථිභාවතො, කලාපසම්මසනෙන “අහං මම” ති ගාහතො, මග්ගාමග්ගවචන්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡෙදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සභයෙ අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනෙන අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකමානාඤ්ඤායෙන අමුච්චිතුකමානාය, උපෙක්ඛාඤ්ඤායෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මට්ඨිතියං නිබ්බානෙ ව පටිලොමභාවතො, ගොත්‍රභූතා සඬ්ඛාරනිමිත්තභාවතො විමුච්චනං, අයං තදඬ්ඛිතවිමුත්ති නාම. යං පන උපචාරප්පනාහෙදෙන සමාධිතා යාවස්ස අපරිභානිවසෙන පවත්ති, තාව කාමච්ඡන්දාදීනං නීවරණානස්සෙව, විතක්කාදීනස්සෙව පච්චනිකධම්මානං, අනුප්පත්තිසඤ්ඤිතං විමුච්චනං, අයං වික්ඛම්භනවිමුත්ති නාම. යං වතුන්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අරියස්ස සත්තානෙ යථාරහං “දිට්ඨිගතානං පහානායා” තිආදිනා (ධ. ස. 277; විහ. 628) නයෙන වුත්තස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගුණස්ස පුන අච්චන්තං අප්පවත්තිභාවෙන සමුච්ඡෙදප්පහනවසෙන විමුච්චනං,

අයං සමුච්ඡේදවිමුක්ති නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිප්පස්සද්ධත්තං කිලෙසානං, අයං පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්ති නාම. සබ්බසංඝිකතනිස්සට්ඨතා පන සබ්බසංඝිකාරවිමුක්තං නිබ්බානං, අයං නිස්සරණවිමුක්ති නාම. ඉධ පන භගවතො නිබ්බානාරම්මණා ඵලවිමුක්ති අධිප්පෙනා. තෙන චුත්තං – “විමුක්තිසුඛපටිසංවේදීති විමුක්තිසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛං පටිසංවේදියමානො නිසින්නො භොතිති අත්ථො”ති.

විමුක්තිති ඵ උපක්කිලෙසෙහි පටිප්පස්සද්ධිවසෙන චිත්තස්ස විමුක්තභාවො, චිත්තමෙව වා තථා විමුක්තං වේදිතබ්බං, තාය විමුක්තියා ජාතං සම්පයුත්තං වා සුඛං විමුක්තිසුඛං. “යායං, භන්තෙ, උපෙක්ඛා සන්තෙ සුඛෙ චුත්තා භගවතා”ති (ම. නි. 2.88) වචනතො උපෙක්ඛාපි චෙත්ථ සුඛමිවිච්ච වේදිතබ්බා. තථා ඵ චුත්තං සම්මොභවිතොදනියං “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමිවිච්ච භාසිතා”ති (විභ. අට්ඨ. 232). භගවා හි චතුත්ථස්සානිකං අරහත්තසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, න ඉතරං. අථ වා “තෙසං චූපසමො සුඛො”තිආදීසු යථා සංඛාරදුක්ඛපසමො සුඛොති චූච්චති, ඵච සකලකිලෙසදුක්ඛපසමභාවතො අග්ගඵලෙ ලබ්භමානා පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්ති ඵච ඉධ සුඛන්ති වේදිතබ්බා. තයිදං විමුක්තිසුඛං මග්ගචීරියං කාලන්තරෙති ඵලචිත්තස්ස පවත්තිච්ඡාගෙන දූට්ඨං භොති. එකෙකස්ස හි අරියමග්ගස්ස අනන්තරා තස්ස තස්සෙව විපාකභූතානි නිබ්බානාරම්මණානි තිණි ද්වෙ වා ඵලචිත්තානි උප්පජ්ජන්ති අනන්තරවිපාකත්තා ලොකුත්තරකුසලානං. යස්මිඤ්ඤි ජවනවාරෙ අරියමග්ගො උප්පජ්ජති, තත්ථ යදා ද්වෙ අනුලොමානි, තදා තතියං ගොත්‍රභූ, චතුත්ථං මග්ගචිත්තං, තතො පරං තිණි ඵලචිත්තානි භොන්ති. යදා පන තිණි අනුලොමානි, තදා චතුත්ථං ගොත්‍රභූ, පඤ්චමං මග්ගචිත්තං, තතො පරං ද්වෙ ඵලචිත්තානි භොන්ති. ඵච චතුත්ථං පඤ්චමං අප්පනාවසෙන පවත්තිති, න තතො පරං භවභිගස්ස ආසන්නත්තා. කෙචි පන “ජට්ඨමපි චිත්තං අප්පෙති”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථාසු (විසුද්ධි. 2.811) පටික්ඛිත්තං. ඵච මග්ගචීරියං ඵලං වේදිතබ්බං. කාලන්තරෙ ඵලං පන ඵලසමාපත්තිවසෙන පවත්තං, නිරොධා චූට්ඨභන්තස්ස උප්පජ්ජමානඤ්ච එතෙනෙව සංඛගතිං. සා පනායං ඵලසමාපත්ති අත්ථතො ලොකුත්තරකුසලානං විපාකභූතා නිබ්බානාරම්මණා අප්පනානි දට්ඨබ්බා.

කෙ තං සමාපජ්ජන්ති, කෙ න සමාපජ්ජන්තිති? සබ්බෙපි පුටුප්පනා න සමාපජ්ජන්ති අනධිගතත්තා. තථා භෙට්ඨිමා අරියා උපරිමං, උපරිමාපි අරියා භෙට්ඨිමං න සමාපජ්ජන්තියෙව පුග්ගලන්තරභාවූපගමනෙන පටිප්පස්සද්ධිභාවතො. අත්තතො ඵච ඵලං තෙ තෙ අරියා සමාපජ්ජන්ති. කෙචි පන “සොතාපන්නසකදාගාමීතො ඵලසමාපත්තිං න සමාපජ්ජන්ති, උපරිමා ද්වෙයෙව සමාපජ්ජන්ති සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිභාවතො”ති වදන්ති. තං අකාරණං පුටුප්පනස්සාපි අත්තතා පටිලද්ධිලොකියසමාධිසමාපජ්ජනතො. කිං වා එත්ථ කාරණචිත්තාය? චුත්තඤ්ඤෙන පටිසම්භිදායං “කතමා දස සංඛාරූපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති (පටි. ම. 1.57), කතමෙ දස ගොත්‍රභූධම්මා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති”ති (පටි. ම. 1.60) ඉමෙසං පඤ්ඤානං විස්සජ්ජනෙ සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථාය සකදාගාමිඵලසමාපත්තත්ථායාති තෙසමිපි අරියානං ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං චුත්තං. තස්මා සබ්බෙපි අරියා යථාසකං ඵලං සමාපජ්ජන්තිති නිට්ඨමෙන්ථ ගන්තබ්බං.

කස්මා පන තෙ සමාපජ්ජන්තිති? දිට්ඨධම්මසුඛච්ඡාරත්ථං. යථා හි රාජානො රජ්ජසුඛං, දෙවතා දිබ්බසුඛං අනුභවන්ති, ඵච අරියා “ලොකුත්තරසුඛං අනුභවිස්සාමා”ති අද්ධානපරිච්ඡේදං කත්වා ඉච්ඡිතක්ඛණෙ ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති.

කථඤ්ඤස්සා සමාපජ්ජනං, කථං යානං, කථං චූට්ඨානන්ති? ද්විතී තාව ආකාරෙහි අස්සා සමාපජ්ජනං භොති නිබ්බානතො අඤ්ඤස්ස ආරම්මණස්ස අමනසිකාරා, නිබ්බානස්ස ච මනසිකාරා. යථාහ –

“ද්වෙ බො, ආචුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුක්තියා සමාපත්තියා, සබ්බනිමිත්තානඤ්ච අමනසිකාරො, අනිමිත්තාය ච ධාතුයා මනසිකාරො”ති (ම. නි. 1.458).

අයං පනෙත්ථ සමාපජ්ජනක්කමො – ඵලසමාපත්තිත්ථිකෙන අරියසාවකෙන රහොගතෙන පටිසල්ලිනෙන උදයබ්බයාදිවසෙන සංඛාරා විපස්සිතබ්බා. තස්සෙවං පවත්තානුපුබ්බවිපස්සනස්සෙව සංඛාරාරම්මණගොත්‍රභූඤ්ඤාණානන්තරං ඵලසමාපත්තිවසෙන නිරොධෙ චිත්තමජ්ජෙති, ඵලසමාපත්තිනින්නභාවෙන ච සෙක්ඛස්සාපි ඵලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගො. යෙ පන වදන්ති “සොතාපන්නො අත්තතො ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිස්සාමිති විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සකදාගාමී භොති, සකදාගාමී ච අනාගාමී”ති. තෙ චත්තබ්බා – ඵච සන්තෙ අනාගාමී අරහා භවිස්සති, අරහා ඵ පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො, පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො ඵ සම්බුද්ධොති ආපජ්ජෙය්‍ය, තස්මා යථාහිනිවෙසං යථාප්ඤ්ඤායං විපස්සනා අත්ථං සාධෙතිති සෙක්ඛස්සාපි ඵලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගො. ඵලමිපි තස්ස සචෙ අනෙත පට්ඨමජ්ඣානිකො මග්ගො අධිගතො, පට්ඨමජ්ඣානිකමෙව උප්පජ්ජති. සචෙ දුතියාදීසු අඤ්ඤතරජ්ඣානිකො, දුතියාදීසු අඤ්ඤතරජ්ඣානිකමෙවාති.

කස්මා පනෙත්ථ ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං මග්ගඤ්ඤාණපුරෙවාරිකං විය නිබ්බානාරම්මණං න භොතිති? ඵලඤ්ඤාණානං අනිය්‍යානිකභාවතො. අරියමග්ගධම්මායෙව හි නිය්‍යානිකා. චුත්තඤ්ඤෙන “කතමෙ ධම්මා නිය්‍යානිකා? චත්තාරො අරියමග්ගා අපරියාපන්නා”ති (ධ. ස. 1295). තස්මා එකන්තෙනෙව නිය්‍යානිකභාවස්ස උභතො චූට්ඨානභාවෙන පවත්තමානස්ස අනන්තරපච්චයභූතෙන ඤ්ඤාණෙන නිමිත්තතො චූට්ඨිතෙනෙව භවිතබ්බන්ති තස්ස නිබ්බානාරම්මණතා යුත්තා, න පන අරියමග්ගස්ස භාවිතත්තා තස්ස විපාකභාවෙන පවත්තමානානං කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නතො අනිය්‍යානිකත්තා අචූට්ඨානසභාවානං ඵලඤ්ඤාණානං පුරෙවාරිකඤ්ඤාණස්ස කදාවිපි

නිබ්බානාරම්මණකා උභයත්ථ අනුලොමඤ්ඤාණානං අනුලාභාකාරතො. අරියමග්ගවීරියඤ්ඤි අනුලොමඤ්ඤාණානි අනිබ්බද්ධපුබ්බානං. පුලපුලානං ලොභක්ඛන්ධාදීනං සාතිසයං පදාලනෙන ලොකියඤ්ඤාණෙන උක්කංසපාරමිප්පත්තානි මග්ගඤ්ඤාණානුකූලානි උප්පජ්ජන්ති, එලසමාපත්තිවීරියං පන තානි තානි තෙන තෙන මග්ගෙන තෙසං තෙසං කිලෙසානං සමුව්ඡින්නත්තා තත්ථ නිරුස්සුක්කානි කෙවලං අරියානං. එලසමාපත්තිසුඛසමඬ්ඛිභාවස්ස පරිකම්මමත්තානි හුත්වා උප්පජ්ජන්තිති න තෙසං කුතොචි වුට්ඨානසම්භවො, යතො තෙසං පරියොසානෙ ඤ්ඤාණං සඬ්ඛාරනිමිත්තං වුට්ඨානතො නිබ්බානාරම්මණං සියා. එවඤ්ඤා කත්වා සෙක්ඛස්ස අත්තනො එලසමාපත්තිවලඤ්ඤාත්ථාය උදයබ්බයාදිවසෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණානුපුබ්බයා එලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගොති අයඤ්ඤා අත්ථො සමත්තීතො හොති. එවං තාව එලසමාපත්තියා සමාපජ්ජනං වෙදිතබ්බං.

“තයො බො, ආවුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා ධීතියා, සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරො, අනිමිත්තාය ව ධාතුයා මනසිකාරො, පුබ්බෙ ව අභිසඬ්ඛාරො”ති (ම. නි. 1.458) –

වචනතො පනස්සා තිභාකාරෙහි යානං හොති. තත්ථ පුබ්බෙ ව අභිසඬ්ඛාරොති සමාපත්තිතො පුබ්බෙ කාලපරිච්ඡේදො. “අසුකස්මිං නාම කාලෙ වුට්ඨන්තිස්සාමි”ති පරිව්ඡින්නත්තා භිස්සා යාව සො කාලො නාගච්ඡති, තාව වුට්ඨානං න හොති.

“ද්වෙ බො, ආවුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා වුට්ඨානස්ස, සබ්බනිමිත්තානඤ්ඤා මනසිකාරො, අනිමිත්තාය ව ධාතුයා අමනසිකාරො”ති (ම. නි. 1.458) –

වචනතො පනස්සා ද්විභාකාරෙහි වුට්ඨානං හොති. තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපනිමිත්තවේදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරවඤ්ඤාණනිමිත්තානං. කාමඤ්ඤා න සබ්බානෙවෙනානි එකතො මනසි කරොති, සබ්බසඬ්ඛානිකවසෙන පනෙවං වුත්තං. තස්මා යං භවඬ්ගස්ස ආරම්මණං, තස්ස මනසිකරණෙන එලසමාපත්තිතො වුට්ඨානං හොතීති එවං අස්සා වුට්ඨානං වෙදිතබ්බං. තයිදං එවමිධ සමාපජ්ජනවුට්ඨානං අරහත්තඵලභූතං –

“පටිප්පස්සද්ධදරථං, අමතාරම්මණං සුභං;
වන්තලොකාමිසං සන්තං, සාමඤ්ඤාඵලමුත්තමං”.

ඉති වුත්තං සාතානිසාතං විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙසි. තෙන වුත්තං – “විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදීති විමුත්තිසුඛං එලසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො නිසින්නො හොතීති අත්ථො”ති.

අථානි අධිකාරත්ථෙ නිපාතො. බොති පදපූරණෙ. තෙසු අධිකාරත්ථෙන අථානි ඉමිනා විමුත්තිසුඛපටිසංවේදනතො අඤ්ඤා අධිකාරං දස්සෙති. කො පනෙසොති? පටිච්චසමුප්පාදමනසිකාරො. අථානි වා පච්ඡාති එකස්මිං අත්ථෙ නිපාතො, තෙන “තස්ස සත්තාභස්ස අච්චයෙනා”ති වක්ඛමානමෙව අත්ථං ජොතෙති. තස්ස සත්තාභස්සානි පල්ලඬ්ඛකසත්තාභස්ස. අච්චයෙනානි අපගමෙන. තම්භා සමාධිමිභානි අරහත්තඵලසමාධිතො. ඉධ පන යත්වා පටිපාටියා සත්ත සත්තාභානි දස්සෙතබ්බානීති කෙචි තානි විත්ථාරයිංසු. මයං පන තානි බන්ධකපායෙන ඉමිස්සා උදානපාළියා අවිරොධදස්සනමුඛෙන පරතො වණ්ණයිස්සාම. රත්තියානි අවයවසම්බන්ධෙ සාමිවචනං. පයමන්ති අච්චන්තසංයොගත්ථෙ උපයොගවචනං. භගවා හි තස්සා රත්තියා සකලමිපි පයමං යාමං තෙනෙව මනසිකාරෙන යුත්තො අහොසීති.

පටිච්චසමුප්පාදන්ති පච්චයධම්මං. අවිජ්ජාදයො හි පච්චයධම්මො පටිච්චසමුප්පාදො. කථමිදං ජානිතබ්බන්ති වෙ? භගවතො වචනෙන. භගවතා හි “තස්මාතිභානන්ද, එසෙව හෙතු, එතං නිදානං, එස සමුදයො, එස පච්චයො ජරාමරණස්ස, යදිදං ජාති...පෙ.... සඬ්ඛාරානං, යදිදං අවිජ්ජා”ති (දී. නි. 2.105 ආදයො) එවං අවිජ්ජාදයො හෙතුති වුත්තා. යථා ද්වාදස පච්චයා ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදාති.

තත්ත්වං වචනත්ථො – අඤ්ඤාමඤ්ඤා පටිච්ච පටිමුඛං කත්වා කාරණසමවායං අප්පටික්ඛිපිත්වා සහිතෙ උප්පාදෙතීති පටිච්චසමුප්පාදො. අථ වා පටිච්ච පච්චෙතබ්බං පච්චයාරහතං පච්චයං පටිගන්ත්වා න විනා තෙන සම්බන්ධස්ස උප්පාදො පටිච්චසමුප්පාදො. පටිච්චසමුප්පාදොති වෙන්ථ සමුප්පාදපදට්ඨානවචනවිඤ්ඤෙයොසා එලස්ස උප්පාදනසමත්ථතායුත්තො හෙතු, න පටිච්චසමුප්පත්තිමත්තං වෙදිතබ්බං. අථ වා පච්චෙතුං අරහන්ති නං පණ්ඩිතානි පටිච්චො, සම්මා සයමෙව වා උප්පාදෙතීති සමුප්පාදො, පටිච්චො ව සො සමුප්පාදො වානි පටිච්චසමුප්පාදොති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අනුලොමන්ති “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදිනා නයෙන වුත්තො අවිජ්ජාදිකො පච්චයාකාරො අත්තනා කත්තබ්බකිච්චකරණතො අනුලොමොති වුච්චති. අථ වා ආදිතො පට්ඨයා අන්තං පාපෙන්වා වුත්තත්තා පවත්තියා වා අනුලොමතො අනුලොමො, තං අනුලොමං. සාධුකං මනසාකාසීති සක්කච්චං මනසි අකාසි. යො යො පච්චයධම්මො යස්ස යස්ස පච්චයුප්පන්නධම්මස්ස යථා යථා හෙතුපච්චයාදිනා පච්චයභාවෙන පච්චයො හොති, තං සබ්බං අවිපරිතං අපරිභාපෙන්වා අනවසෙසතො පච්චවෙක්ඛණවසෙන විත්තෙ අකාසීති අත්ථො. යථා පන භගවා

පටිච්චසමුප්පාදානුලොමං මනසාකාසි, තං සඬ්ඛෙපෙන තාව දස්සෙතුං “ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති වුත්තං.

තත්ථ ඉතීති එවං, අනෙත පකාරෙනාති අත්ථො. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං එලං හොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජතීති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං එලං උප්පජ්ජතීති අත්ථො. ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣතීති අවිජ්ජාදිනං අභාවෙ සඬ්ඛාරාදිනං අභාවස්ස අවිජ්ජාදිනං නිරොධෙ සඬ්ඛාරාදිනං නිරොධස්ස ව දුතියතනියසුත්තවචනෙන එතස්මිං පච්චයලක්ඛණෙ නියමො දස්සිතො හොති – ඉමස්මිං සති එව, නාසති. ඉමස්සුප්පාදා එව, නානුප්පාදා. අනිරොධා එව, න නිරොධාති. තෙනෙතං ලක්ඛණං අන්තොගධනියමං ඉධ පටිච්චසමුප්පාදස්ස වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නිරොධොති ව අවිජ්ජාදිනං විරාගාධගමෙන ආයතිං අනුප්පාදො අප්පවත්ති. තථා හි වුත්තං – “අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදි. නිරොධනිරොධී ව උප්පාදනිරොධීභාවෙන වුත්තො “ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති.

තෙනෙතං දස්සෙති – අනිරොධො උප්පාදො නාම, සො චෙත්ථ අත්ථිභාවොතිපි වුවිච්ඡිති. “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති”ති ඉදමෙව හි ලක්ඛණං පරියායන්තරෙන “ඉමස්ස උප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති වදන්තෙන පරෙන පුරිමං විසෙසිතං හොති. තස්මා න ධර්මානතංයෙව සන්ධාය “ඉමස්මිං සති”ති වුත්තං, අථ බො මග්ගෙන අනිරුද්ධභාවඤ්චාති විඤ්ඤායති. යස්මා ව “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති ද්විධාපි උද්දිට්ඨස්ස ලක්ඛණස්ස නිද්දෙසං වදන්තෙන “අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදිනා නිරොධො එව වුත්තො, තස්මා නත්ථිභාවොපි නිරොධො එවාති නත්ථිභාවවිරුද්ධො අත්ථිභාවො අනිරොධොති දස්සිතං හොති. තෙන අනිරොධසඬ්ඛාතෙන අත්ථිභාවෙන උප්පාදං විසෙසෙති. තතො න ඉධ අත්ථිභාවමත්තං උප්පාදොති අත්ථො අධිප්පෙනො, අථ බො අනිරොධසඬ්ඛාතො අත්ථිභාවො චාති අයමත්ථො විභාවිතොති. එවමෙන ලක්ඛණද්වයවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන සාත්ථකන්ති වෙදිතබ්බං.

කො පනායං අනිරොධො නාම, යො “අත්ථිභාවො, උප්පාදො”ති ව වුවිච්ඡිති? අප්පභීනභාවො ව, අනිබ්බන්තිතඵලාරහතාපහානෙහි ඵලානුප්පාදනාරහතා ව. යෙ හි පහාතබ්බා අකුසලා ධම්මා, තෙසං අරියමග්ගෙන අසමුත්ඝාටිතභාවො ව. යෙ පන න පහාතබ්බා කුසලාබ්බාකතා ධම්මා, යාති තෙසු සංයොජනාති අබ්භාසවානං තෙසං අපරික්ඛිණතා ව. අසමුත්ඝාටිතානුසයතාය හි සසංයොජනා ඛන්ධප්පවත්ති පටිච්චසමුප්පාදො. තථා ව වුත්තං –

“යාය ව, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාය නිවුතස්ස බාලස්ස යාය ව තණ්හාය සම්පයුත්තස්ස අයං කායො සමුදාගතො, සා වෙව අවිජ්ජා බාලස්ස අප්පභීනා, සා ව තණ්හා අපරික්ඛිණා. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, බාලො අවරි බ්‍රහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තස්මා බාලො කායස්ස හෙදා කායුපගො හොති, සො කායුපගො සමානො න පරිමුවිච්ඡි ජාතියා ජරාමරණෙනා”තිආදි (සං. නි. 2.19).

බිණ්ණංයොජනානං පන අවිජ්ජාය අභාවතො සඬ්ඛාරානං, තණ්හුපාදානානං අභාවතො උපාදානභවානං අසම්භවොති වට්ටස්ස උපච්ඡෙදො පඤ්ඤායිස්සතීති. තෙනෙවාහ –

“ඡන්තං ත්වෙව, එග්ගණ, එස්සායතනානං අසෙසවිරාගනිරොධා එස්සනිරොධො, එස්සනිරොධා වෙදනානිරොධො”තිආදි (සං. නි. 2.12).

න හි අග්ගමග්ගාධගමතො උද්ධං යාව පරිනිබ්බානා සළායතනාදීනං අප්පවත්ති. අථ බො නත්ථිනා නිරොධසද්දවචනියතා බිණ්ණංයොජනාති නිරොධො වුත්තො. අපිච්ච වරකතම්පි කම්මං අනිබ්බන්තිතඵලතාය අප්පභීනාහාරතාය ව ඵලාරහං සත්තං එව නාම හොති, න නිබ්බන්තිතඵලං, නාපි පභීනාහාරන්ති. ඵලුප්පත්තිපච්චයානං අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදීනං වුත්තනෙයෙනෙව ඵලාරහභාවො අනිරොධොති වෙදිතබ්බො. එවං අනිරුද්ධභාවෙනෙව හි යෙන විනා එලං න සම්භවති, තං කාරණං අතීතන්තිපි ඉමස්මිං සතීති ඉමිනා වචනෙන වුත්තං. තතොයෙව ව අවුසිතබ්‍රහ්මවරියස්ස අප්පවත්තිධම්මතං අනාපන්නො පච්චයුප්පාදො කාලහෙදං අනාමසිත්වා අනිවත්තතාය එව ඉමස්ස උප්පාදාති වුත්තො. අථ චා අවසෙසපච්චයසමවායෙ අවිජ්ජමානස්සපි විජ්ජමානස්ස විය පගෙව විජ්ජමානස්ස යා ඵලුප්පත්තිඅභිමුඛතා, සා ඉමස්ස උප්පාදාති වුත්තො. තථා හි තතො එලං උප්පජ්ජතීති තදවත්ථං කාරණං එලස්ස උප්පාදනභාවෙන උට්ඨිතං උප්පතිතං නාම හොති, න විජ්ජමානම්පි අතදවත්ථන්ති තදවත්ථතා උප්පාදොති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සතීති ඉමිනා විජ්ජමානතාමත්තෙන පච්චයභාවං වදන්තො අබ්බාපාරතං පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. උප්පාදාති උප්පත්තිධම්මතං අසබ්බකාලභාවිතං ඵලුප්පත්තිඅභිමුඛතඤ්ච දීපෙන්නො අනිච්චතං පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. “සති, නාසති, උප්පාදා, න නිරොධා”ති පන හෙතුඅත්ථෙහි භූමිමනිස්සක්කවචනෙහි සමත්ථිතං නිදානසමුදයජාතිපහවභාවං පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. හෙතුඅත්ථතා චෙත්ථ භූමිමච්චනෙ යස්ස භාවෙ තදවිනාභාවිඵලස්ස භාවො ලක්ඛියති, තත්ථ පවත්තියා වෙදිතබ්බො යථා “අධනානං ධනෙ අනනුප්පදියමානෙ දාලිද්දියං වෙපුල්ලං අගමාසී”ති (දී. නි. 3.91) ව “නිජ්චන්තෙසු සස්සෙසු සුභික්ඛං ජායති”ති ව. නිස්සක්කවචනස්සාපි හෙතුඅත්ථතා ඵලස්ස පහවෙ පකතියඤ්ච පවත්තිතො යථා “කලලා හොති අබ්බුදං, අබ්බුදා ජායති පෙසී”ති (සං. නි. 1.235) ව “භිමවතා ගඬිගා පහවත්ති, සිඬිගතො සරො ජායති”ති ව. අවිජ්ජාදිභාවෙ ව තදවිනාභාවෙන සඬ්ඛාරාදිභාවො

ලක්බියති, අවිජ්ජාදිභි ව සඬ්ඛාරාදයො පභවන්ති පකරියන්ති වාති තෙ තෙසං පභවො පකති ව, තස්මා තදන්ට්ඨිපනන්ටං “ඉමස්මිං සති ඉමස්ස උප්පාදා”ති හෙතුඅත්ථෙ භූමිමනිස්සක්කනිද්දෙසා කතාති.

යස්මා චෙන්ට “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති සඬ්ඛෙපෙන උද්දිට්ඨස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදිකො නිද්දෙසො, තස්මා යථාචුත්තො අත්ථිභාවො උප්පාදො ව තෙසං තෙසං පටිච්චසුප්පන්තධම්මානං පටිච්චයභාවොති විඤ්ඤායති. න හි අනිරුද්ධතාසඬ්ඛාතං අත්ථිභාවං උප්පාදඤ්ච අනිවත්තසභාවතාසඬ්ඛාතං උදයාවත්ථතාසඬ්ඛාතං වා “සති එව, නාසති, උප්පාදා එව, න නිරොධා”ති අන්තොගධනියමෙහි වචනෙහි අභිභිතං මුඤ්ඤිත්වා අඤ්ඤො පටිච්චයභාවො නාම අත්ථි, තස්මා යථාචුත්තො අත්ථිභාවො උප්පාදො ව පටිච්චයභාවොති වෙදිතබ්බං. යෙපි පට්ඨානෙ ආගතා හෙතුආදයො චතුර්විසති පටිච්චයා, තෙපි එතස්සෙව පටිච්චයභාවස්ස විසෙසාති වෙදිතබ්බං. ඉති යථා චිත්ථාරොත අනුලොමං පටිච්චසමුප්පාදං මනසි අකාසි, තං දස්සෙතුං, “යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යො අයන්ති අත්ථො. අවිජ්ජාපච්චයාතිආදිසු අවින්දියං කායසුචරිතාදිං චින්දනීති අවිජ්ජා, චින්දියං කායසුචරිතාදිං න චින්දනීති අවිජ්ජා, ධම්මානං අවිපරිතසභාවං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා, අන්තවිරහිතෙ සංසාරෙ භවාදිසු සත්තෙ ජවාපෙතිති අවිජ්ජා, අවිජ්ජමානෙසු ජවති විජ්ජමානෙසු න ජවතිති අවිජ්ජා, විජ්ජාය පටිපක්කාති අවිජ්ජා, සා “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා චතුර්විසති වෙදිතබ්බං. පටිච්ච න චිතා එලං එති උප්පජ්ජති වෙව පවත්නති වාති පටිච්චයො, උපකාරකත්ථො වා පටිච්චයො. අවිජ්ජා ව සා පටිච්චයො වාති අවිජ්ජාපච්චයො, තස්මා අවිජ්ජාපච්චයා. සඬ්ඛරොන්තිති සඬ්ඛාරා, ලොකියකුසලාකුසලවෙනතා, සා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරවසෙන තිවිධා වෙදිතබ්බං. විජානාතිති විඤ්ඤාණං, තං ලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණවසෙන ද්වන්තිංසවිධං. නමතිති නාමං, වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයං. රූප්පතිති රූපං, භූතරූපං චක්ඛාදිඋපාදාරූපඤ්ච. ආයතනි ආයතඤ්ච සංසාරදුක්ඛං නයතිති ආයතනං. චුසතිති එස්සො. වෙදයතිති වෙදනා. ඉදම්පි ද්වයං ද්වාරවසෙන ඡබ්බිධං, විපාකවසෙන ගහණෙ ඡන්තිංසවිධං. පරිතස්සතිති තණ්හා, සා කාමතණ්හාදිවසෙන සඬ්ඛෙපතො තිවිධා, චිත්ථාරතො අට්ඨුත්තරසතවිධා ව. උපාදියතිති උපාදානං, තං කාමුපාදානාදිවසෙන චතුර්විසති. භවති භාවයති වාති භවො, සො කම්මුපපත්තිහෙදතො දුට්ඨො. ජනනං ජාති. ජීරණං ජරා. මරන්ති තෙනාති මරණං. සොවනං සොකො. පරිදෙවනං පරිදෙවො. දුක්ඛයතිති දුක්ඛං, උප්පාදට්ඨිතිවසෙන ද්වෙධා ඛණිති දුක්ඛං. දුමනස්ස භාවො දොමනස්සං. භූසො ආයාසො උපායාසො. සම්භවන්තිති නිබ්බන්තන්ති. න කෙවලඤ්ච සොකාදිභියෙව, අට්ඨො සබ්බපදෙහි “සම්භවන්ති”ති පදස්ස යොජනා කාතබ්බං. එවඤ්ච “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා සම්භවන්ති”ති පටිච්චයපටිච්චසුප්පන්තච්චත්ථානං දස්සිතං හොති. එස නයො සබ්බන්ට්.

තත්ථ අඤ්ඤාණලක්ඛණා අවිජ්ජා, සම්මොහනරසා, ඡාදනපච්චුපට්ඨානා, ආසවපදට්ඨානා. අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණා සඬ්ඛාරා, ආයුහනරසා, සංවිදහනපච්චුපට්ඨානා, අවිජ්ජාපදට්ඨානා. විජානනලක්ඛණං විඤ්ඤාණං, පුබ්බධම්මගමරසං, පටිසන්ධිපච්චුපට්ඨානං, සඬ්ඛාරපදට්ඨානං, චිත්ථාරම්මණපදට්ඨානං වා. නමනලක්ඛණං නාමං, සම්පයොගරසං, අවිනිබ්භොගපච්චුපට්ඨානං, විඤ්ඤාණපදට්ඨානං. රූප්පනලක්ඛණං රූපං, විකිරණරසං, අප්පහෙයාභාවපච්චුපට්ඨානං, විඤ්ඤාණපදට්ඨානං. ආයතනලක්ඛණං සළායතනං, දස්සනාදිරසං, චන්ද්‍රද්වාරභාවපච්චුපට්ඨානං, නාමරූපපදට්ඨානං. චුසනලක්ඛණො එස්සො, සඬ්ඛට්ඨනරසො, සඬ්ඛතිපච්චුපට්ඨානො, සළායතනපදට්ඨානො. අනුභවනලක්ඛණො වෙදනා, විසයරසසම්භොගරසා, සුඛදුක්ඛපච්චුපට්ඨානා, එස්සපදට්ඨානා. හෙතුභාවලක්ඛණො තණ්හා, අභිනන්දනරසා, අතිත්තිභාවපච්චුපට්ඨානා, වෙදනාපදට්ඨානා. ගහණලක්ඛණං උපාදානං, අමුඤ්ඤිතරසං, තණ්හාද්වන්තදිට්ඨිපච්චුපට්ඨානං, තණ්හාපදට්ඨානං. කම්මකම්මඵලලක්ඛණො භවො, භවනභාවනරසො, කුසලාකුසලාබ්‍යාකතපච්චුපට්ඨානො, උපාදානපදට්ඨානො. තත්ථ තත්ථ භවෙ පට්ඨානිතිබ්බන්තිලක්ඛණො ජාති, නියායනනරසා, අතිතභවතො ඉධුප්පන්තපච්චුපට්ඨානා, දුක්ඛචිත්තතාපච්චුපට්ඨානා වා. ඛන්ධපරිපාකලක්ඛණො ජරා, මරණුපනායනරසා, යොබ්බනචිතාසපච්චුපට්ඨානා. චුතිලක්ඛණං මරණං, විසංයොගරසං, ගතිවිජ්ජවාසපච්චුපට්ඨානං. අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණො සොකො, වෙනසො නිජ්ඣානරසො, අනුසොවනපච්චුපට්ඨානො. ලාලප්පනලක්ඛණො පරිදෙවො, ගුණදොසපරිකිත්තනරසො, සම්භමපච්චුපට්ඨානො. කායපිළනලක්ඛණං දුක්ඛං, දුප්පඤ්ඤානං දොමනස්සකරණරසං, කායිකාබ්‍යාධපච්චුපට්ඨානං. චිත්තපිළනලක්ඛණං දොමනස්සං, මනොවිසානනරසං, මානසබ්‍යාධිපච්චුපට්ඨානං. චිත්තපරිදහනලක්ඛණො උපායාසො, නිත්ථුනනරසො, විසාදපච්චුපට්ඨානො. එවමෙන අවිජ්ජාදයො ලක්ඛණාදිතොපි වෙදිතබ්බාති. අයමෙන්ට් සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන සබ්බාකාරසම්පන්නං විනිවිජයං ඉච්ඡන්තෙන සම්මොහවිනොදනියා (විභ. අට්ඨ. 225) විභවිගට්ඨකථාය ගහෙතබ්බො.

එවන්ති නිද්දිට්ඨස්ස නිදස්සනං, තෙන අවිජ්ජාදිභෙව කාරණෙහි, න ඉස්සරනිම්මානාදිහිති දස්සෙති. එතස්සාති යථාචුත්තස්ස. කෙවලස්සාති අසම්මිස්සස්ස සකලස්ස වා. දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති දුක්ඛසමුහස්ස, න සත්තස්ස, නාපි ජීවස්ස, නාපි සුභසුඛාදිනං. සමුදයො හොතිති නිබ්බන්ති සම්භවති.

එතමන්ට් විදිත්වාති ය්වායං අවිජ්ජාදිවසෙන සඬ්ඛාරාදිකස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොතිති චුත්තො, සබ්බාකාරොත එතමන්ට් විදිත්වා. තායං වෙලායන්ති තායං තස්ස අත්ථස්ස විදිතවෙලායං. ඉමං උදානං උදානෙසීති ඉමං තස්මිං අත්ථෙ විදිතෙ හෙතූනො ව හෙතුසමුප්පන්තධම්මස්ස ව පජානනාය ආනුභාවදීපකං “යදා භවෙ

පාතූභවන්ති” තිආදිකං සොමනස්සසම්පයුත්තඤ්ඤාණසමුට්ඨානං උදානං උදානෙසි, අත්තමනවාචං නිච්ඡාරෙසිති වුත්තං හොති.

තස්සත්ථො – යදානි යස්මිං කාලෙ. භවෙති ඛ්‍යත්තන්ති ඉමස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. කෙවි පන “භවෙති ආභවෙ යුද්ධෙ” ති අත්ථං වදන්ති, “යොධෙට් මාරං පඤ්ඤාචුධෙතා” ති (ධ. ප. 40) වචනතො කිලෙසමාරෙන යුජ්ඣනසමයෙති තෙසං අධිප්පායො. පාතූභවන්තිති උප්පජ්ජන්ති. ධම්මානි අනුලොමපච්චයාකාරපට්ඨෙධසාධකා බොධිපක්ඛියධම්මා. අප් වා පාතූභවන්තිති පකාසෙන්නි, අභිසමයවසෙන ඛ්‍යත්තා පාකටා හොන්ති. ධම්මානි චතුඅරියසච්චධම්මා, ආතාපො චුච්චති කිලෙසසන්නාපනට්ඨෙත වීරියං. ආතාපිනොති සම්මප්පධානවීරියවතො. ඤායතොති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ඤායන්තස්ස. බ්‍රාහ්මණස්සාති බාහිතපාපස්ස ඛිණ්ණසවස්ස. අප්පස්ස කඬ්ඛා වපයන්ති සබ්බාති අප්පස්ස ඵලං පාතූභවන්තිධම්මස්ස යා එතා “කො නු බො, භන්තෙ, චුසිතිති. නො කල්ලො පඤ්ඤොති භගවා අවොවා” තිආදිනා (සං. නි. 2.12) නයෙන, “කතමං නු බො, භන්තෙ, ජරාමරණං, කස්ස ව පනිදං ජරාමරණන්ති. නො කල්ලො පඤ්ඤොති භගවා අවොවා” තිආදිනා (සං. නි. 2.35) නයෙන පච්චයාකාරෙ කඬ්ඛා වුත්තා, යා ව පච්චයාකාරස්සෙව අප්පට්ඨිද්ධන්තා “අහොසිං නු බො අහං අනිතමද්ධාන” න්තිආදිනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) සොළස කඬ්ඛා ආගතා. තා සබ්බා වපයන්ති අපගච්ඡන්ති නිරුප්ප්ඣන්ති. කස්මා? යතො පජානාති සහෙතුධම්මං, යස්මා අවිජ්ජාදිකෙන හෙතුතා සහෙතුකං ඉමං සබ්බාරාදිකං කෙවලං දුක්ඛක්ඛන්ධධම්මං පජානාති අඤ්ඤාසි පට්ඨිජ්ඣති.

කදා පනස්ස බොධිපක්ඛියධම්මා චතුසච්චධම්මා වා පාතූභවන්ති උප්පජ්ජන්ති පකාසෙන්නි වා? විපස්සනාමග්ගඤ්ඤාණෙසු. තත්ථ විපස්සනාඤ්ඤාණසම්පයුත්තා සතිආදයො විපස්සනාඤ්ඤාණඤ්ඤා යථාරහං අත්තනො විසයෙසු තද්ධිගප්පහනවසෙන සුභසඤ්ඤාදිකෙ පජහන්තා කායානුපස්සනාදිවසෙන විසුං විසුං උප්පජ්ජන්ති, මග්ගක්ඛණෙ පන තෙ නිබ්බානමාලම්බිත්වා සමුච්ඡෙදවසෙන පටිපක්ඛෙ පජහන්තා චතුසුපි අරියසච්චෙසු අසම්මොහප්පට්ඨෙධසාධනවසෙන සකිදෙව උප්පජ්ජන්ති. ඵලං තාවෙන්ථ බොධිපක්ඛියධම්මානං උප්පජ්ජනට්ඨෙත පාතූභාවො වෙදිතබ්බො.

අරියසච්චධම්මානං පන ලොකියානං විපස්සනාක්ඛණෙ විපස්සනාය ආරම්මණකරණවසෙන, ලොකුත්තරානං තද්ධිමුත්තතාවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ නිරොධසච්චිපස්ස ආරම්මණාභිසමයවසෙන, සබ්බෙසම්පි කිච්චාභිසමයවසෙන පාකටභාවතො පකාසනට්ඨෙත පාතූභාවො වෙදිතබ්බො.

ඉති භගවා සතිපි සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මානං අත්තනො ඤ්ඤාණස්ස පාකටභාවෙ පට්ඨිවසමුප්පාදමුඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසස්ස කතත්තා නිපුණගම්භිරසුද්දසනාය පච්චයාකාරස්ස තං පච්චිවෙක්ඛිත්වා උප්පන්නලවසොමනස්සො පටිපක්ඛසමුච්ඡෙදවිභාවෙන න සද්ධිං අත්තනො තද්ධිසමයානුභාවදිපකමෙවෙන්ථ උදානං උදානෙසිති.

අයම්පි උදානො වුත්තො භගවතා ඉති මෙ සුතන්ති අයං පාළි කෙසුචියෙව පොත්ථකෙසු දිස්සති. තත්ථ අයම්පිති පිසද්දො “ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණ්ණං, අයම්පි පාරාජිකො හොති” තිආදියු විය සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන උපරිමං සම්පිණ්ඩෙති. වුත්තොති අයං වුත්තසද්දො කෙසොභාරණවජ්ජනවාපසම්කරණජීවිතවුත්තිපමුත්තභාවපාවචනභාවෙන පවත්තන අජ්ඣෙකකථනාදියු දිස්සති. තථා හෙස “කාපටිකො මාණවො දහරො වුත්තසිරො” තිආදියු (ම. නි. 2.426) කෙසොභාරණෙ ආගතො.

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, ඛෙත්තෙ වුත්තං වීරුහති;
වුත්තානං ඵලමස්සාති, යො මිත්තානං න දුබ්බති” ති. –

ආදියු (ජා. 2.22.19) වජ්ජනෙ. “නො ව බො පටිවුත්ත” න්තිආදියු (පාරා. 289) අට්ඨදණ්ඩකාදිහි වාපසම්කරණෙ. “පත්තලොමො පරදත්තවුත්තො මීගහුතෙන වෙනසා විහරාමි” තිආදියු (චුළව. 332) ජීවිතවුත්තියං. “පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො අභබ්බො භරිතත්තායා” තිආදියු (පාරා. 92) ඛන්ධනතො පමුත්තභාවෙ. “ගීතං වුත්තං සමිහිත” න්තිආදියු (දී. නි. 1.285) පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. “වුත්තො පාරායණො” තිආදියු අජ්ඣෙකෙන. “වුත්තං බො පනෙතං භගවතා “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදා” තිආදියු (ම. නි. 1.30) කථනෙ. ඉධාපි කථනෙ ඵල දට්ඨබ්බො, තෙන අයම්පි උදානො භාසිතොති අත්ථො. ඉතිති ඵලං. මෙ සුතන්ති පද්ද්වයස්ස අත්ථො නිදානවණ්ණනායං සබ්බාකාරතො වුත්තොයෙව. පුබ්බෙ “ඵලං මෙ සුත” න්ති නිදානවසෙන වුත්තොයෙව හි අත්ථො ඉධ නිගමනවසෙන “ඉති මෙ සුත” න්ති සුත වුත්තො. වුත්තස්සෙව හි අත්ථස්ස සුත වචනං නිගමනන්ති. ඉතිසද්දස්ස අත්ථද්ධාරො ඵලං-සද්දෙන සමානත්ථතාය “ඵලං මෙ සුත” න්ති ඵත්ථ විය, අත්ථයොජනා ව ඉතිවුත්තකවණ්ණනාය අමිහෙහි පකාසිතායෙවාති තත්ථ වුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බොති.

පරමත්ථදිපනියා බුද්දකනිකායට්ඨකථාය

උදානසංවණ්ණනාපට්ඨකොට්ඨකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියබොධිසුත්තවණ්ණනා

2. දුතියෙ පටිලොමන්ති “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදිනා නයෙන චුත්තො අවිජ්ජාදිකොයෙව පච්චයාකාරො අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣමානො අත්තනො කත්තබ්බකිව්වස්ස අකරණතො පටිලොමොති චුච්චති. පවත්තියා වා විලොමනතො පටිලොමො, අත්තනො පන මජ්ඣමනො වා පටියාය ආදිං පාපෙත්වා අචුත්තත්තා ඉතො අඤ්ඤානත්ථෙතෙත්ථ පටිලොමනා න යුජ්ජති. පටිලොමන්ති ච “විසමං චන්දසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදිසු විය භාවනාසුංසකනිද්දෙසො. ඉමස්මිං අසති ඉදං න භොතිති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ අසති මග්ගෙන පහිනෙ ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං ඵලං න භොති නප්පවත්තති. ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣතිති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස නිරොධා මග්ගෙන අනුප්පත්තිධම්මං ආපාදිතත්තා ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං ඵලං නිරුජ්ඣති, නප්පවත්තතිති අත්ථො. ඉධාපි යථා “ඉමස්මිං සති ඉදං භොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති ඵත්ථ “ඉමස්මිං සතියෙව, නාසති, ඉමස්ස උප්පාදා ඵව, න නිරොධා”ති අත්තොගධනියමනා දස්සිතා. ඵවං ඉමස්මිං අසතියෙව, න සති, ඉමස්ස නිරොධා ඵව, න උප්පාදාති අත්තොගධනියමනාලක්ඛණා දස්සිතාති වෙදිතබ්බං. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පයමබොධිසුත්තවණ්ණනාය චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

ඵවං යථා භගවා පටිලොමපටිච්චසමුප්පාදං මනසි අකාසි, තං සඬ්ඛෙපෙන දස්සෙත්වා ඉදානි විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අවිජ්ජානිරොධාති අරියමග්ගෙන අවිජ්ජාය අනවසෙසනිරොධා, අනුසයප්පහානවසෙන අග්ගමග්ගෙන අවිජ්ජාය අව්වත්තසමුග්ගාටනොති අත්ථො. යදිපි හෙට්ඨිමග්ගෙහි පහියමානා අවිජ්ජා අව්වත්තසමුග්ගාටවසෙනෙව පහියති, තථාපි න අනවසෙසතො පහියති. අපායගාමිනියා හි අවිජ්ජා පයමග්ගෙන පහියති. තථා සකිදෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සබ්බත්ථ ව අනරියභූමියං උපපත්තිපච්චයභූතා අවිජ්ජා යථාක්කමං දුතියතතියමග්ගෙහි පහියති, න ඉතරාති. අරහත්තමග්ගෙනෙව හි සා අනවසෙසං පහියති. සඬ්ඛාරනිරොධොති සඬ්ඛාරානං අනුප්පාදනිරොධො භොති. ඵවං නිරුද්ධානං පන සඬ්ඛාරානං නිරොධා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණාදිනඤ්ච නිරොධා නාමරූපාදීනි නිරුද්ධානි ඵව භොත්තීති දස්සෙතුං “සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො”තිආදිං වත්ථා “ඵවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො භොති”ති චුත්තං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

අපිචෙත්ථ කිඤ්චාපි “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො, සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො”ති ඵත්තාවතාපි සකලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අනවසෙසතො නිරොධො චුත්තො භොති, තථාපි යථා අනුලොමෙ යස්ස යස්ස පච්චයධම්මස්ස අත්ථිතාය යො යො පච්චයුප්පත්තධම්මො න නිරුජ්ඣති පවත්තති ඵවාති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා...පෙ.... සමුදයො භොති”ති චුත්තං. ඵවං තප්පටිපක්ඛනො තස්ස තස්ස පච්චයධම්මස්ස අභාවෙ සො සො පච්චයුප්පත්තධම්මො නිරුජ්ඣති නප්පවත්තතිති දස්සනත්ථං ඉධ “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො, සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො භොති”ති චුත්තං, න පන අනුලොමෙ විය කාලත්තයපරියාපන්තස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධදස්සනත්ථං. අනාගතස්සෙව හි අරියමග්ගභාවනාය අසති උප්පජ්ජනාරහස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අරියමග්ගභාවනාය නිරොධො ඉච්ඡිතොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

ඵතමත්ථං විදිත්වාති ය්වායං “අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන සඬ්ඛාරාදිකස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො භොති”ති චුත්තො, සබ්බාකාරෙන ඵතමත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානං උදානෙසීති ඉමස්මිං අත්ථෙ විදිතෙ “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”ති ඵවං පකාසිතස්ස අවිජ්ජාදිනං පච්චයානං බයස්ස අවබොධානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසීති අත්ථො.

තත්තායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්මා අවිජ්ජාදිනං පච්චයානං අනුප්පාදනිරොධසඬ්ඛානං බයං අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ඡිකම්, තස්මා ඵතස්ස චුත්තනයෙන ආතාපිතො කුසායනො බ්‍රාහ්මණස්ස චුත්තප්පකාරා බොධිපක්ඛියධම්මා චතුසච්චධම්මා වා පාතුභවන්ති උප්පජ්ජන්ති පකාසෙත්ති වා. අථ යා පච්චයනිරොධස්ස සම්මා අවිදිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍යං පුබ්බෙ චුත්තප්පහෙදා කඬ්ඛා, තා සබ්බාපි වපයන්ති නිරුජ්ඣන්තිති. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

දුතියබොධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියබොධිසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ අනුලොමපටිලොමන්ති අනුලොමඤ්ච පටිලොමඤ්ච, යථාචුත්තඅනුලොමවසෙන වෙව පටිලොමවසෙන වාති අත්ථො. නනු ව පුබ්බෙපි අනුලොමවසෙන පටිලොමවසෙන ව පටිච්චසමුප්පාදෙ මනසිකාරප්පවත්ති සුත්තද්වයෙ චුත්තා, ඉධ කස්මා පුනපි තදුභයවසෙන මනසිකාරප්පවත්ති චුච්චතිති? තදුභයවසෙන තතියවාරං තත්ථ මනසිකාරස්ස පවත්තිතත්තා. කථං පන තදුභයවසෙන මනසිකාරො පවත්තිතො? න හි සක්කා අපුබ්බං අවරිමං අනුලොමපටිලොමං පටිච්චසමුප්පාදස්ස මනසිකාරං පවත්තෙතුන්ති? න බො පනෙතං ඵවං දට්ඨබ්බං “තදුභයං එකජ්ඣං මනසාකාසී”ති, අථ බො වාරෙන. භගවා හි පයමං අනුලොමවසෙන පටිච්චසමුප්පාදං මනසි කරිත්වා තදනුරූපං පයමං උදානං උදානෙසී. දුතියම්පි පටිලොමවසෙන තං මනසි කරිත්වා තදනුරූපමෙව උදානං

උදානෙසී. තනියවාරෙ පන කාලෙන අනුලොමං කාලෙන පටිලොමං මනසිකරණවසෙන අනුලොමපටිලොමං මනසි අකාසී. තෙන චුත්තං – “අනුලොමපටිලොමන්ති අනුලොමඤ්ච පටිලොමඤ්ච, යථාචුත්තඅනුලොමවසෙන වෙව පටිලොමවසෙන වා”ති. ඉමිනා මනසිකාරස්ස පගුණබලවහාවො ව චසීභාවො ව පකාසිතො හොති. එත්ථ ව “අනුලොමං මනසි කරිස්සාමී, පටිලොමං මනසි කරිස්සාමී, අනුලොමපටිලොමං මනසි කරිස්සාමී”ති එවං පචත්තානං පුබ්බාභොගානං වසෙන නෙසං විභාගො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය තු එව. අසෙසවිරාගනිරොධාති විරාගසඬ්ඛාතෙන මග්ගෙන අසෙසනිරොධා, අග්ගමග්ගෙන අනවසෙසඅනුප්පාදප්පභානාති අත්ථො. සඬ්ඛාරනිරොධොති සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං අනවසෙසං අනුප්පාදනිරොධො. හෙට්ඨිමෙන හි මග්ගත්තයෙන කෙච්ඡ සඬ්ඛාරා නිරුප්පිකුන්ති, කෙච්ඡ න නිරුප්පිකුන්ති අවිජ්ජාය සාවසෙසනිරොධා. අග්ගමග්ගෙන පනස්සා අනවසෙසනිරොධා න කෙච්ඡ සඬ්ඛාරා න නිරුප්පිකුන්තිති.

එතමත්ථං විදිත්වාති ය්වායං අවිජ්ජාදිවසෙන සඬ්ඛාරාදිකස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො නිරොධො ව අවිජ්ජාදිනං සමුදයා නිරොධා ව හොතිති චුත්තො, සබ්බාකාරෙන එතමත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානං උදානෙසීති ඉදං යෙන මග්ගෙන යො දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයනිරොධසඬ්ඛාතො අත්ථො කිච්චවසෙන ආරම්මණකිරියාය ව විදිතො, තස්ස අරියමග්ගස්ස ආනුභාවදීපකං චුත්තප්පකාරං උදානං උදානෙසීති අත්ථො.

තත්ත්වායං සබ්බෙපත්ථො – යදා භවෙ පානුභවන්ති ධම්මා ආතාපිතො ක්කායතො බ්‍රාහ්මණස්ස, තදා සො බ්‍රාහ්මණො තෙහි උප්පන්නෙහි බොධිපක්ඛියධම්මෙහි යස්ස වා අරියමග්ගස්ස චතුසවිධධම්මා පානුභුතා , තෙන අරියමග්ගෙන විදුපයං තිට්ඨති මාරසෙනං, “කාමා තෙ පඨමා සෙනා”තිආදිනා (සු. නි. 438; මහානි. 28; චූළනි. නන්දමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 47) නයෙන චුත්තප්පකාරං මාරසෙනං විදුපයන්තො විධමෙන්නො විද්ධංසෙන්නො තිට්ඨති. කථං? සුරියොව ඔභාසයමන්තලික්ඛං, යථා සුරියො අබ්භුග්ගතො අත්තතො පභාය අත්තලික්ඛං ඔභාසෙන්නොව අත්ථකාරං විධමෙන්නො තිට්ඨති, එවං සොපි බිණ්ණසවබ්‍රාහ්මණො තෙහි ධම්මෙහි තෙන වා අරියමග්ගෙන සවිචාති පටිච්ඡෙදානොව මාරසෙනං විදුපයන්තො තිට්ඨතිති.

එවං භගවතා පඨමං පච්චයාකාරපජානනස්ස, දුතියං පච්චයක්ඛයාධිගමස්ස, තතියං අරියමග්ගස්ස ආනුභාවප්පකාසනාති ඉමානි තීණි උදානානි තීසු යාමෙසු භාසිතානි. කතරාය රත්තියා? අභිසම්බොධිතො සත්තමාය රත්තියා. භගවා හි විසාබ්‍රජණමාය රත්තියා පඨමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා නානාතයෙහි තෙභුමකසඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා “ඉදානි අරුණො උග්ගමීස්සති”ති සම්මාසම්බොධිං පාපුණි, සබ්බඤ්ඤතප්පත්තිසමනන්තරමෙව ව අරුණො උග්ගචිජිති. තතො තෙනෙව පල්ලඬිකෙන බොධිරුක්ඛමුලෙ සත්තාහං චිත්තාමෙන්නො සම්පත්තාය පාටිපදරත්තියා තීසු යාමෙසු චුත්තතයෙන පටිච්චසමුප්පාදං මනසි කරිත්වා යථාක්කමං ඉමානි උදානානි උදානෙසී.

බන්ධකෙ පන තීසුපි වාරෙසු “පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමපටිලොමං මනසාකාසී”ති (මහාව. 1) ආගතත්තා බන්ධකට්ඨකථායං “තීසුපි යාමෙසු එවං මනසි කත්වා පඨමං උදානං පච්චයාකාරපච්චවෙක්ඛණවසෙන, දුතියං නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණවසෙන, තතියං මග්ගපච්චවෙක්ඛණවසෙනාති එවං ඉමානි භගවා උදානානි උදානෙසී”ති චුත්තං, තමපි න විරුප්පිකුති. භගවා හි යපෙත්වා රතනසරසත්තාහං සෙසෙසු ඡසු සත්තාහෙසු අන්තරන්තරා ධම්මං පච්චවෙක්ඛිත්වා යෙභුයොන විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදී විභාසී, රතනසරසත්තාහෙ පන අභිධම්මපරිවයවසෙනෙව විභාසිති.

තනියබොධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. හුංභුඬකසුත්තවණ්ණනා

4. චතුත්ථෙ අප්පාලනිග්‍රොධෙති තස්ස කිර ඡායායං අප්පාලා ගන්ත්වා නිසීදන්ති, තෙනස්ස “අප්පාලනිග්‍රොධො”ත්වෙව නාමං උදපාදි. කෙච්ඡ පන “යස්මා තත්ථ වෙදෙ සප්ඤ්ඤායා අසමත්ථා මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො පාකාරපරික්ඛෙපයුත්තානි නිවෙසනානි කත්වා සබ්බෙ වසිංසු, තස්මා අප්පාලනිග්‍රොධොති නාමං ජාත”න්ති වදන්ති. තත්ත්වායං වචනත්ථො – න ජපන්තිති අප්පා, මන්තානං අනප්ඤ්ඤායකානි අත්ථො, අප්පා ලන්ති ආදියන්ති නිවාසං එත්ථාති අප්පාලොති. යස්මා වා මජ්ඣන්තිකෙ සමයෙ අන්තො පටිට්ඨෙ අපෙ අත්තතො ඡායාය පාලෙති රක්ඛති, තස්මා ‘අප්පාලො’තිස්ස නාමං රුල්ලන්ති අපරෙ. සබ්බොපි නාමමෙතං තස්ස රුක්ඛස්ස, තස්ස සමීපෙ. සමීපත්ථෙ හි එතං භුමිමං “අප්පාලනිග්‍රොධො”ති.

විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදීති තත්ත්වං විචින්නො විමුත්තිසුඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්නො නිසීදි. බොධිරුක්ඛතො පුරත්ථිමදිසාභාගෙ එස රුක්ඛො හොති. සත්තාහන්ති ව ඉදං න පල්ලඬිකසත්තාහතො අනන්තරසත්තාහං. භගවා හි පල්ලඬිකසත්තාහතො අපරානිපි තීණි සත්තාහානි බොධිසම්පෙයෙව චිත්තාමෙසී.

තනුයං අනුපුබ්බිකං - භගවති කිර සම්මාසම්බොධිං පත්වා සත්තාහං එකපල්ලඤ්ඤාන නිසින්නෙ “න භගවා වුට්ඨාති, කින්තූ බො අඤ්ඤෙපි බුද්ධත්තකරා ධම්මා අත්ථි” ති එකච්චානං දෙවතානං කඬ්ඛා උදපාදි. අප් භගවා අට්ඨමෙ දිවසෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය දෙවතානං කඬ්ඛං ඤාත්වා කඬ්ඛාවිධමනත්ථං ආකාසෙ උප්පතිත්වා යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා තාසං කඬ්ඛං විධමෙත්වා පල්ලඤ්ඤානො ඊසකං පාචිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච උපවිතානං පාරමීනං බලාධිගමට්ඨානං පල්ලඤ්ඤානං බොධිරුක්ඛඤ්ච අනිමිසෙහි චක්ඛුහි ඔලොකයමානො සත්තාහං චිත්තාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං. අප් පල්ලඤ්ඤාසං ව ඨිතට්ඨානස්ස ව අත්තරා පුරත්ථිමනො ව පච්ඡිමනො ව ආයතෙ රතනචඬ්ඤාමෙ චඬ්ඤාමන්තො සත්තාහං චිත්තාමෙසි, තං රතනචඬ්ඤාමෙතියං නාම ජාතං. තතො පච්ඡිමදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඤ්ඤාන නිසිදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො අනන්තනයං සමන්තපට්ඨානං විචිත්තො සත්තාහං චිත්තාමෙසි, තං යානං රතනසරවෙතියං නාම ජාතං. එවං බොධිසම්පෙයෙව චත්තාරි සත්තාහානි චිත්තාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛතො අප්පාලනිග්‍රොධං උපසඬ්ඤාමිත්වා තස්ස මූලෙ පල්ලඤ්ඤාන නිසිදි.

තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨාසීති තතො ඵලසමාපත්තිසමාධිතො යථාකාලපරිච්ඡේදං වුට්ඨහි, වුට්ඨහිත්වා ව පන තත්ථ එවං නිසින්නෙ භගවති එකො බ්‍රාහ්මණො තං ගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං “අප් බො අඤ්ඤතරො” තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤතරොති නාමගොත්තවසෙන අනභිඤ්ඤාතො අපාකටො එකො. හුංහුඬ්ඤානිකොති සො කිර දිට්ඨමඬ්ඤානිකො මානප්ඨො මානවසෙන කොධවසෙන ව සබ්බං අවොක්ඛජාතිකං පස්සිත්වා ජිගුච්ඡන්තො “හුංහු”න්ති කරොන්තො විවරති, තස්මා “හුංහුඬ්ඤානිකො” ති වුච්චති, “හුහුක්ඛජාතිකො” තිපි පායො. බ්‍රාහ්මණොති ජාතියා බ්‍රාහ්මණො.

යෙන භගවාති යස්සං දිසායං භගවා නිසින්නො. භුම්මත්ථෙ හි එතං කරුණවචනං. යෙන වා දිසාභාගෙන භගවා උපසඬ්ඤාමිතබ්බො, තෙන දිසාභාගෙන උපසඬ්ඤාමි. අප් වා යෙනාති හෙතුඅත්ථෙ කරුණවචනං, යෙන කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬ්ඤාමිතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬ්ඤාමිති අත්ථො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඬ්ඤාමිතබ්බො? නානාප්පකාරරොගදුක්ඛාහිපිළිත්තා ආතුරකායෙහි මහාජනෙහි මහානුභාවො හිසක්කො විය රොගතිකිච්ඡනත්ථං, නානාවිධකිලෙසබ්‍යාධිපිළිත්තා ආතුරචිත්තෙහි දෙවමනුස්සෙහි කිලෙසබ්‍යාධිතිකිච්ඡනත්ථං ධම්මස්සවනපඤ්ඤපුච්ඡනාදිකාරණෙහි භගවා උපසඬ්ඤාමිතබ්බො. තෙන අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අත්තතො කඬ්ඛං ඡිත්තිකාමො උපසඬ්ඤාමි.

උපසඬ්ඤාමිත්වාති උපසඬ්ඤාමනපරියොසානදිපනං. අප් වා යං යානං උපසඬ්ඤාමි, තතොපි භගවතො සම්පභුතං ආසන්නතරං යානං උපගන්ත්වාති අත්ථො. සම්මොද්දිති සමං සම්මා වා මොදි, භගවා වානෙන, සොපි භගවතා “කච්චි භොතො බමතියං කච්චි යාපතිය”න්තිආදිනා පටිසන්ථාරකරුණවසෙන සමප්පවත්තමොදො අහොසි. සම්මොද්දතියන්ති සම්මොදනාරහං සම්මොදජනනායොග්ගං. කථන්ති කථාසල්ලාපං. සාරණියන්ති සරිතබ්බයුත්තං සාධුජනෙහි පවත්තෙතබ්බං, කාලන්තරෙ වා චිත්තෙතබ්බං. චිත්තසාරත්ථාති නිට්ඨාපෙත්වා. එකමන්තන්ති භාවනාපුංසකනිද්දෙසො. එකස්මිං යානෙ, අතිසම්මුඛාදිකෙ ඡ නිසප්පදොසෙ චප්පෙත්වා එකස්මිං පදෙසෙති අත්ථො. එතදවොචාති එතං ඉදානි චත්තබ්බං “කිත්තාවතා නු බො” තිආදිවචනං අවොච.

තත්ථ කිත්තාවතාති කිත්තකෙන පමාණෙන. නුති සංසයත්ථෙ නිපාතො. බොති පදපුරුණො. භොති බ්‍රාහ්මණානං ජාතිසමුදාගතං ආලපනං. තථා හි වුත්තං - “භොවාදි නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චනො” ති (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396). ගොතමාති භගවත්තං ගොත්තෙන ආලපති. කථං පනායං බ්‍රාහ්මණො සම්පතිසමාගතො භගවතො ගොත්තං ජානාතීති? නායං සම්පතිසමාගතො, ඡබ්බස්සානි පධානකරුණකාලෙ උපට්ඨහන්තෙහි පඤ්චවග්ගියෙහි සද්ධිං වරමානොපි, අපරභාගෙ තං වතං ඡබ්බෙත්වා උරුචෙලායං සෙනනිගමෙ එකො අදුතියො හුත්වා පිණ්ඩාය වරමානොපි තෙන බ්‍රාහ්මණෙන දිට්ඨපුබ්බො වෙව සල්ලපිතපුබ්බො ව. තෙන සො පුබ්බෙ පඤ්චවග්ගියෙහි ගය්භමානං භගවතො ගොත්තං අනුස්සරන්තො, “භො ගොතමා” ති භගවත්තං ගොත්තෙන ආලපති. යතො පට්ඨාය වා භගවා මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමන්තො අනොමනදීරෙ පබ්බජිතො, තතො පභුති “සමණො ගොතමො” ති වන්දො විය සූරියො විය ව පාකටො පඤ්ඤාතො, න තස්ස ගොත්තජානෙන කාරුණං ගවෙසිතබ්බං.

බ්‍රාහ්මණකරුණාති බ්‍රාහ්මණං කරොන්තිති බ්‍රාහ්මණකරුණා, බ්‍රාහ්මණභාවකරාති අත්ථො. එත්ථ ව කිත්තාවතාති එතෙන යෙහි ධම්මෙහි බ්‍රාහ්මණො භොති, තෙසං ධම්මානං පරිමාණං පුච්ඡති. කතමෙ ව පනාති ඉමිනා තෙසං සරූපං පුච්ඡති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙන පුට්ඨස්ස පඤ්ඤස්ස සිඛාපත්තං අත්ථං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි, න පන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසි. කස්මා? ධම්මදෙසනාය අභාජනභාවතො. තථා හි තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ඉමං ගාථං සුත්වා න සවිචාරිසමයො අහොසි. යථා ව ඉමස්ස, එවං උපකස්ස ආජීවකස්ස බුද්ධගුණප්පකාසනං. ධම්මචක්කප්පවත්තනතො හි පුබ්බභාගෙ භගවතා භාසිතං පරෙසං සුණන්තානම්පි තපුස්සහල්ලිකානං සරුණදානං විය වාසනාභාගියමෙව ජාතං, න සෙක්ඛභාගියං, න නිබ්බේධභාගියං. එසා හි ධම්මතාති.

තත්ප යො බ්‍රාහ්මණොති යො බාහිතපාපධම්මතාය බ්‍රාහ්මණො, න දිට්ඨමඤ්චිකතාය
හුංහුඤ්ඤාකාරකසාදිපාපධම්මයුත්තො හුත්වා කෙවලං ජාතිමත්තකෙන බ්‍රහ්මඤ්ඤං පටිජානාති. සො බ්‍රාහ්මණො
බාහිතපාපධම්මත්තා හුංහුඤ්ඤාකාරජපහානෙන නිහුංහුඤ්ඤා, රාගාදිකසාචාභාවෙන නික්කසාචො,
භාවනානුයොගයුත්තවිත්තතාය යතත්තො, සීලසංයමෙන වා සංයතවිත්තතාය යතත්තො, චතුර්ගඤ්ඤාණසංඛාතෙහි
වෙදෙහි අන්තං සංඛාරපරියොසානං නිබ්බානං, වෙදානං වා අන්තං ගතත්තා වෙදන්තගු. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස
වුස්සිත්තා වුස්සිතබ්‍රහ්මවරියො, ධම්මෙන සො බ්‍රහ්මවාදං වදෙය්‍ය “බ්‍රාහ්මණො අහ”න්ති එතං වාදං ධම්මෙන ඤායෙන
වදෙය්‍ය. යස්ස සකලලොකසන්තිවාසෙහි කුහිඤ්චි එකාරම්මණෙහි රාගුස්සදො, දොසුස්සදො, මොහුස්සදො,
මානුස්සදො, දිට්ඨස්සදොති ඉමෙ උස්සදා නත්ථි, අනවසෙසං පභිනාති අත්ථො.

චතුර්වස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ සාවත්ථියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි සවත්පස්ස නාම ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ මාපිතත්තා
සාවත්ථිති වුවචති, යථා කාකන්දි, මාකන්දිති. එවං තාව අක්ඛරවිත්තකා. අට්ඨකථාවරියා පන භණන්ති – යංකිඤ්චි
මනුස්සානං උපභොගපරිභොගං සබ්බමත්තං අත්ථිති සාවත්ථි. සත්පසමායොගෙ ව කිමත්තං භණ්ඩමත්ථිති පුච්ඡිතෙ
සබ්බමත්ථිතිහි වචනං උපාදාය සාවත්ථිති.

“සබ්බදා සබ්බපකරණං, සාවත්ථියං සමොහිතං;
තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්ථිති පවුච්චති”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.14);

තස්සං සාවත්ථියං, සම්පත්ථෙ වෙතං භුම්මවචනං. ජෙනවනෙති අත්තනො පච්චත්ථිකෙ ජිනාතිති ජෙනො,
රඤ්ඤා වා පච්චත්ථිකජනෙ ජිනෙ ජාතොති ජෙනො, මඤ්ඤාකාරකාය වා තස්ස එවං නාමමෙව කතන්ති ජෙනො.
වනයතිති වනං, අත්තනො සම්පත්ති යා සත්තානං අත්තති භත්තිං කරොති උප්පාදෙතිති අත්ථො. චතුකෙ ඉති වා වනං,
නානාච්ඤාසුමගන්ධසම්මොදමත්තකොකිලාදිච්ඤාචරුතාලාපෙහි මන්දමාරුතවලිතරුක්කසාචාපල්ලවභත්ථෙහි ව
“එථ මං පරිභුඤ්ජා”ති පාණිනො යාවති වියාති අත්ථො. ජෙනස්ස වනං ජෙනවනං. තඤ්ඤි ජෙනෙන කුමාරෙන
රොපිතං සංවද්ධිතං පරිපාලිතං. සොච තස්ස සාමී අහොසි, තස්මා ජෙනවනන්ති වුවචති, තස්මිං ජෙනවනෙ.

අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති මාතාපිතුහි ගහිතනාමවසෙන සුදත්තො නාම සො මහාසෙට්ඨි,
සබ්බකාමසම්ඤ්ඤාය පන විගතමලමච්ඡෙරතාය කරුණාදිගුණසමඤ්ඤාය ව නිව්චකාලං අනාට්ඨානං පිණ්ඩං දෙනි,
තස්මා අනාට්ඨිණ්ඩිකොති වුවචති. ආරමන්ති එත්ථ පාණිනො විසෙසෙන පබ්බජිතාති ආරාමො, පුජ්ච්චලාදිසොභාය
නාතිදුරනාවචාසන්තතාදිපඤ්චවිධසෙනාසනාච්ඤාසම්පත්ති යා ව තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අභිරමන්ති
අනුක්කණ්ඩිතා හුත්වා වසන්තිති අත්ථො. වුත්තජපකාරාය වා සම්පත්ති යා තත්ථ තත්ථ ගතෙහි අත්තනො
අබ්භන්තරංයෙව ආනෙන්වා රමෙතිති ආරාමො. සො හි අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස
භත්ථනො අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි කොට්ඨසන්ථාරෙන කිණ්ත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනාති
කාරාපෙන්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙන්වා එවං චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨිපරිවචාගෙන
බුද්ධජපමුඛස්ස සඤ්ඤාය නියානිතො, තස්මා “අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති වුවචති. තස්මිං අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස
ආරාමෙ.

එත්ථ ව “ජෙනවනෙ”ති වචනං පුරිමසාමිපරිකිත්තනං, “අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති පච්ඡිමසාමිපරිකිත්තනං.
උභයමිති ද්විත්තං පරිවචාගවිසෙසපරිදිපනෙන පුඤ්ඤකාමානං ආයතිං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනත්ථං. තත්ථ හි
ද්වාරකොට්ඨකපාසාදකරණවසෙන භුමිවික්කයලද්ධා අට්ඨාරස හිරඤ්ඤකොට්ඨියො අනෙකකොට්ඨිභිසනකා රුක්ඛා ව
ජෙනස්ස පරිවචාගො, චතුපඤ්ඤාස කොට්ඨියො අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස. ඉති තෙසං පරිවචාගපරිකිත්තනෙන “එවං
පුඤ්ඤකාමා පුඤ්ඤානි කරොන්ති”ති දස්සෙන්තො ධම්මභණ්ඩාගාරිකො අඤ්ඤෙහි පුඤ්ඤකාමෙ තෙසං
දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන නියොජෙතිති.

තත්ථ සියා – යදි තාව භගවා සාවත්ථියං විහරති, “ජෙනවනෙ”ති න වත්තබ්බං. අථ ජෙනවනෙ විහරති,
“සාවත්ථිය”න්ති න වත්තබ්බං. න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, නනු
අවොචුම්භා “සම්පත්ථෙ එතං භුම්මවචන”න්ති. තස්මා යදිදං සාවත්ථියා සම්පෙ ජෙනවනං, තත්ථ විහරන්තො
“සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ”ති වුත්තො. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං හිස්ස සාවත්ථිවචනං,
පබ්බජිතානුරූපනිවාසට්ඨානදස්සනත්ථං සෙසවචනන්ති.

ආයස්මා ව සාරිපුත්තොතිආදිසු ආයස්මාති පියවචනං. වසද්දො සමුවචයත්ථො. රූපසාරියා නාම බ්‍රාහ්මණියා
පුත්තොති සාරිපුත්තො. මහාමොග්ගල්ලානොති පුජාවචනං. ගුණවිසෙසෙහි මහත්තො මොග්ගල්ලානොති හි
මහාමොග්ගල්ලානො. රෙවතොති බදිරවනිකරෙවතො, න කඬ්ඛාරෙවතො. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ භගවා
රත්තසාණිපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණසුපො, පවාළධපපරිවාරිතො විය සුවණ්ණපබ්බතො,

නවුනිහංසහස්සපරිවාරිතො විය ධනරටියො හංසරාජා, සත්තරතනසමුප්ප්ලාය වතුරඬිගිනියා සෙනාය පරිවාරිතො විය වක්කවත්ති රාජා, මහාභික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො ගගනමජ්ඣෙකො වන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය චතුන්නං පරිසානං මජ්ඣෙකො ධම්මං දෙසෙන්තො නිසින්තො හොති. තස්මිං සමයෙ ඉමෙ අග්ගසාවකා මහාසාවකා ව හගවතො පාදෙ වන්දනත්ථාය උපසඬ්ඨකම්භු.

භික්ඛු ආමන්තෙසීති අත්තානං පරිවාරෙන්වා නිසින්තභික්ඛු තෙ ආගච්ඡන්තෙ දස්සෙන්වා අහාසි. හගවා හි තෙ ආයස්මන්තෙ සීලසමාධිපඤ්ඤාදිගුණසම්පන්නෙ පරමෙන උපසමෙන සමන්තාගතෙ පරමාය ආකප්පසම්පත්තියා යුත්තෙ උපසඬ්ඨකමන්තෙ පස්සින්වා පසන්නාමානසො තෙසං ගුණවිසෙසපරිකිත්තනත්ථං භික්ඛු ආමන්තෙසි “එතෙ, භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණා ආගච්ඡන්ති, එතෙ, භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණා ආගච්ඡන්ති”ති. පසාදවසෙන එතං ආමෙඬිතං, පසංසාවසෙනාතිපි වත්තුං යුත්තං. එවං චුත්තෙති එවං හගවතා තෙ ආයස්මන්තෙ “බ්‍රාහ්මණා”ති චුත්තෙ. අඤ්ඤතරොති නාමගොත්තෙන අපාකටො, තස්සං පරිසායං නිසින්තො එකො භික්ඛු. බ්‍රාහ්මණජාතිකොති බ්‍රාහ්මණකුලෙ ජාතො. සො හි උළාරභොගා බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො. තස්ස කිර එවං අහොසි “ඉමෙ ලොකියා උභතොසුජාතියා බ්‍රාහ්මණසික්ඛානිප්පත්තියා ව බ්‍රාහ්මණො හොති, න අඤ්ඤථාති වදන්ති, හගවා ව එතෙ ආයස්මන්තෙ බ්‍රාහ්මණාති වදති, හන්දාහං හගවත්තං බ්‍රාහ්මණලක්ඛණං පුච්ඡෙය්‍යා”න්ති එතදත්ථමෙව හි හගවා තදා තෙ ථෙරෙ “බ්‍රාහ්මණා”ති අහාසි. බ්‍රහ්මං අණනීති බ්‍රාහ්මණොති හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිබ්බවනං. අරියා පන බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණා. චුත්තඤ්ඤෙනං – “බාහිතපාපොති බ්‍රාහ්මණො, සමචරියා සමණොති චුච්චති”ති (ධ. ප. 388). වක්ඛති ව “බාහිත්වා පාපකෙ ධම්මෙ”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං බ්‍රාහ්මණසද්දස්ස පරමත්ථතො සිබාපත්තමත්ථං ජාතිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ බාහිත්වාති බහි කත්වා, අත්තතො සත්තානතො නීහරිත්වා සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන පජහිත්වාති අත්ථො. පාපකෙ ධම්මෙති ලාමකෙ ධම්මෙ, දුච්චරිතවසෙන තිවිධදුච්චරිතධම්මෙ, චිත්තුප්පාදවසෙන ද්වාදසාකුසලචිත්තුප්පාදෙ, කම්මපථවසෙන දසාකුසලකම්මපථෙ, පවත්තිහෙදවසෙන අනෙකහෙදහින්තෙ සබ්බෙපි අකුසලධම්මෙති අත්ථො. යෙ වරන්ති සදා සතාති යෙ සතිවෙසුල්ලප්පත්තතාය සබ්බකාලං රූපාදියු ඡසුපි ආරම්මණෙසු සත්තවිහාරවසෙන සතා සතිමන්තො හුත්වා චතුහි ඉරියාපථෙහි වරන්ති. සතිග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ සම්පජ්ඣෙත්ති ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. ඛිණ්ණංයොජනාති චතුහිපි අරියමග්ගෙහි දසවිධස්ස සංයොජනස්ස සමුච්ඡින්නත්තා පරික්ඛිණ්ණංයොජනා. බුද්ධාති චතුසච්චසම්බොධෙන බුද්ධා. තෙ ව පන සාවකබුද්ධා, පච්චෙකබුද්ධා, සම්මාසම්බුද්ධාති තිවිධා, තෙසු ඉධ සාවකබුද්ධා අධිප්පෙනා. තෙ වෙ ලොකස්මි බ්‍රාහ්මණාති තෙ සෙට්ඨත්ථෙත බ්‍රාහ්මණසඬ්ඨාතෙ ධම්මෙ අරියාය ජාතියා ජාතා, බ්‍රාහ්මණභුතස්ස වා හගවතො ඔරසපුත්තාති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ පරමත්ථතො බ්‍රාහ්මණා නාම, න ජාතිගොත්තමත්තෙහි, න ජටාධාරණාදිමත්තෙන වාති අත්ථො. එවං ඉමෙසු ද්වියු සුත්තෙසු බ්‍රාහ්මණකරා ධම්මා අරහත්තං පාපෙන්වා කට්ඨා, නානජ්ඣාසයතාය පන සත්තානං දෙසනාවිලාසෙන අභිලාපනානත්තෙන දෙසනානානත්තං වෙදිතබ්බං.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාකස්සපසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙ රාජගහෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි මහාමන්ධාතුමහාගොචන්දාදිහි පරිග්ගහිතත්තා “රාජගහ”න්ති චුච්චති. “දුරහිභවනියත්තා පට්ඨාජුතං ගහභුතන්ති රාජගහ”න්තිආදිනා අඤ්ඤෙතෙත්ථ පකාරෙන වණ්ණෙයන්ති. කිත්තෙහි? නාමමෙන. තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ වක්කවත්තිකාලෙ ව නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං යක්ඛපරිග්ගහිතං තෙසං වසනට්ඨානං හුත්වා තිට්ඨති. වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙති වෙළවනන්ති තස්ස විහාරස්ස නාමං. තං කිර අට්ඨාරසහත්ථුබ්බෙධෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං බුද්ධස්ස හගවතො වසනානුච්ඡිකාය මහනියා ගන්ධකුටියා අඤ්ඤෙහි ව පාසාදකුටිලෙණමණ්ඩපවඬ්ඨකමද්වාරකොට්ඨකාදිහි පටිමණ්ඩිතං බහි වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි නිලොභාසං මනොරමං, තෙන “වෙළවන”න්ති චුච්චති. කලන්දකානඤ්චෙන්ථ නිවාපං අදංසු, තස්මා “කලන්දකනිවාපො”ති චුච්චති. පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තං උය්‍යානං කීළනත්ථං පට්ටියො සුරාමදමන්තො දිවාසෙය්‍යං උපගතො සුපි, පරිජනොපිස්ස “සුත්තො රාජා”ති පුප්ඵලාදිහි පලොභියමානො ඉතො විතො ව පක්කාමි. අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා රුක්ඛසුසිරා කණ්භසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා “රඤ්ඤො ජීවිතං දස්සාමි”ති කලන්දකවෙසෙන ගන්ත්වා කණ්ණමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පටිබුජ්ඣ, කණ්භසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා “ඉමාය කාළකාය මම ජීවිතං දින්න”න්ති කාළකානං නිවාපං තත්ථ පට්ඨපෙසි, අභයඝොසඤ්ච ඝොසාපෙසි. තස්මා තතො පට්ඨාය තං “කලන්දකනිවාප”න්ති සඬ්ඛං ගතං. කලන්දකාති හි කාළකානං නාමං, තස්මිං වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ.

මහාකස්සපොති මහන්තෙහි සීලක්ඛන්ධාදිහි සමන්තාගතත්තා මහන්තො කස්සපොති මහාකස්සපො, අපිච කුමාරකස්සපත්ථෙරං උපාදාය අයං මහාථෙරො “මහාකස්සපො”ති චුච්චති. පිප්පලිගුහායන්ති තස්සා කිර ගුහාය ද්වාරසම්පෙ එකො පිප්පලිරුක්ඛො අහොසි, තෙන සා “පිප්පලිගුහා”ති පඤ්ඤායිත්ථ. තස්සං පිප්පලිගුහායං.

ආබාධිකොති ආබාධො අස්ස අත්ථිති ආබාධිකො, බ්‍යාධිකොති අත්ථො. දුක්ඛිතොති කායසන්තිස්සිතං දුක්ඛං සඤ්ජාතං අස්සාති දුක්ඛිතො, දුක්ඛප්පත්තොති අත්ථො. බාල්භගිලානොති අධිමත්තගෙලඤ්ඤො, තං පන ගෙලඤ්ඤං සතො සම්පජානො හුත්වා අධිවාසෙසී. අප්පස්ස භගවා තං පචන්තිං ඤාත්වා තත්ථ ගන්ත්වා බොජ්ඣංගපරිත්තං අභාසී, තෙනෙව ථෙරස්ස සො ආබාධො වූපසමි. චූත්තඤ්ඤෙනං බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ -

“තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකස්සපො පිප්පලිගුහායං විහරති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාල්භගිලානො. අථ බො භගවා සායන්භසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬකමි, උපසඬකමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. නිසප්ප බො භගවා...පෙ.... එතදවොච - ‘කච්චි තෙ, කස්සප, බමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමන්ති, නො අභික්කමන්ති, පටික්කමොසානං පඤ්ඤායති නො අභික්කමො’ති? ‘න මෙ, භන්තෙ, බමනියං, න යාපනියං, බාල්භා මෙ භන්තෙ, දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති නො පටික්කමන්ති, අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති නො පටික්කමො’ති.

“සත්තිමෙ, කස්සප, බොජ්ඣංගිගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංචත්තන්ති. කතමෙ සත්ත? සත්තිසම්බොජ්ඣංගිගො බො, කස්සප, මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංචත්තති...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගිගො බො, කස්සප, මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංචත්තති. ඉමෙ බො, කස්සප, සත්ත බොජ්ඣංගිගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංචත්තන්ති’ති. ‘තග්ග භගවා බොජ්ඣංගිගා, තග්ග, සුගත, බොජ්ඣංගිගා’”ති.

“ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා මහාකස්සපො භගවතො භාසිතං අභිනන්දි. වුට්ඨහි වායස්මා මහාකස්සපො තම්භා ආබාධා, තථා පභිනො වායස්මතො මහාකස්සපස්ස සො ආබාධො අභොසී”ති.

තෙන චූත්තං - “අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො අපරෙන සමයෙන තම්භා ආබාධා වුට්ඨාසී”ති.

එතදභොසීති පුබ්බෙ ගෙලඤ්ඤදිවසෙසු සද්ධිවිහාරිකෙහි උපනිතං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා විහාරෙ එව අභොසී. අප්පස්ස තම්භා ආබාධා වුට්ඨිතස්ස එතං “යංනුනාහං රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසෙයා”න්ති පරිචිතක්කො අභොසී. පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානීති සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා පඤ්චසතා කකුටපාදිනියො අව්ජරායො. උස්සුක්කං ආපන්නානි භොන්තිති ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දස්සාමාති පඤ්චපිණ්ඩපාතසතානි සප්පේත්වා සුවණ්ණභාජනෙහි ආදාය අන්තරාමග්ගෙ යත්වා, “භන්තෙ, ඉමං පිණ්ඩපාතං ගණ්හථ, සඬගහං නො කරොථා”ති වදමානා පිණ්ඩපාතදානෙ යුත්තප්පයුත්තානි භොන්ති. තෙන චූත්තං “ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පිණ්ඩපාතප්පට්ලාභායා”ති.

සක්කො කිර දෙවරාජා ථෙරස්ස විත්තප්පචන්තිං ඤාත්වා තා අව්ජරායො උය්‍යාපෙසී “ගච්ඡථ තුම්හෙ අයාස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා අත්තනො පතිට්ඨං කරොථා”ති. එවං හිස්ස අභොසී “ඉමාසු සබ්බාසු ගතාසු කදාචි එකිස්සාපි හත්ථතො පිණ්ඩපාතං ථෙරො පටිග්ගණ්හෙයා, තං තස්සා හවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුබායා”ති. පටික්ඛිපි ථෙරො, “භන්තෙ, මය්හං පිණ්ඩපාතං ගණ්හථ, මය්හං පිණ්ඩපාතං ගණ්හථා”ති වදන්තියො “ගච්ඡථ තුම්හෙ කතපුඤ්ඤා මහාභොගා, අහං දුග්ගතානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති වත්වා, “භන්තෙ, මා නො නාසෙථ, සඬගහං නො කරොථා”ති වදන්තියො පුනපි පටික්ඛිපිත්වා පුනපි අපගන්තුං අනිච්ඡමානා යාවන්තියො “න අත්තනො පමාණං ජානාථ, අපගච්ඡථා”ති වත්වා අව්ජරං පහරි. තා ථෙරස්ස අව්ජරාසද්දං සුත්වා සන්තප්පිතා යාතුං අසක්කොන්තියො පලායිත්වා දෙවලොකමෙව ගතා. තෙන චූත්තං - “පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානි පටික්ඛිපිත්වා”ති.

පුබ්බණ්ඩසමයන්ති පුබ්බණ්ඩෙහි එකං සමයං, එකස්මිං කාලෙ. නිවාසෙත්වාති විහාරනිවාසනපරිචත්තනවසෙන නිවාසනං දල්භං නිවාසෙත්වා. පත්තච්චරමාදායාති චීවරං පාරුපිත්වා පත්තං හත්ථෙත ගභෙත්වා. පිණ්ඩාය පාවිසීති පිණ්ඩපාතත්ථාය පාවිසී. දලිද්දවිසිඛාති දුග්ගතමනුස්සානං වසනොකාසො. කපණ්ඩසිඛාති භොගපාරිජුඤ්ඤප්පත්තියා දිනමනුස්සානං වාසො. පෙසකාරවිසිඛාති තත්තවායවාසො. අද්දසා බො භගවාති කථං අද්දස? “ආබාධා වුට්ඨිතො මම පුත්තො කස්සපො කින්නු බො කරොති”ති ආවජ්ජේත්තො වෙඨවනෙ නිසින්තො එව භගවා දිබ්බවක්ඛුනා අද්දස.

එතමත්ථං විදිත්වාති යායං ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පඤ්චහි අව්ජරාසතෙහි උපනිතං අනෙකසුභං අනෙකබාඤ්ජනං දිබ්බපිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා කපණ්ණපනානුග්ගප්පට්පත්ති චූත්තා, එතමත්ථං ජාතිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරමප්පිච්ඡතාදස්සනමුඛෙන බිණ්ණසවස්ස තාදිභාවානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ අනඤ්ඤපොසින්ති අඤ්ඤං පොසෙතිති අඤ්ඤපොසී, න අඤ්ඤපොසී අනඤ්ඤපොසී, අත්තනා පොසෙතබ්බස්ස අඤ්ඤස්ස අභාවෙන අදුනියො, එකකොති අත්ථො. තෙන ථෙරස්ස සුභරතං දස්සෙති. ථෙරො හි කායපරිහාරිකෙන චීවරෙන කුච්ඡිපරිහාරිකෙන ව පිණ්ඩපාතෙන අත්තානමෙව පොසෙත්තො පරමප්පිච්ඡො හුත්වා විහරති, අඤ්ඤං ඤාතිමිත්තාදිසු කඤ්චි න පොසෙති කත්ථවි අලග්ගභාවතො. අථ වා අඤ්ඤෙන අඤ්ඤතරෙන පොසෙතබ්බතාය අභාවතො අනඤ්ඤපොසී. යො හි එකස්මිංයෙව පච්චයදායකෙ පටිබද්ධවතුපච්චයො සො

අනඤ්ඤපොසි නාම න හොති එකායත්තවුත්තිතො . ටෙරො පන “යථාපි භමරො පුප්ඵ”න්ති (ධ. ප. 49) ගාථාය වුත්තනායෙන ජඩ්ඝාබලං නිස්සාය පිණ්ඩාය වරන්තො කුලෙසු නිව්වනාවො හුත්වා මිස්සකභත්තෙන යාපෙති. තථා හි නං භගවා වන්දුපමප්පටිපදාය ටොමෙසි. අඤ්ඤාතන්ති අභිඤ්ඤාතං, යථාභුච්චගුණෙහි පත්ථටයසං, තෙනෙව වා අනඤ්ඤපොසිභාවෙන අප්පිච්ඡනාසන්තුට්ඨිතාහි ඤාතං. අථ වා අඤ්ඤාතන්ති සබ්බසො පභිනතණ්හතාය ලාභසක්කාරසිලොකනිකාමනභෙතු අත්තානං ජානාපනවසෙන න ඤාතං. අවිතතණ්හො හි පාපිවිණො කුහකතාය සම්භාවනාධිප්පායෙන අත්තානං ජානාපෙති. දන්තන්ති ඡළඬගුපෙක්ඛාවසෙන ඉන්ද්‍රියෙසු උත්තමදමනෙන දන්තං. සාරෙ පතිට්ඨිතන්ති විමුත්තිසාරෙ අවට්ඨිතං, අසෙක්ඛසිලක්ඛන්ධාදිකෙ වා සිලාදිසාරෙ පතිට්ඨිතං. බිණ්ණාසවං වන්තදොසන්ති කාමාසවාදීනං චතුත්තං ආසවානං අනවසෙසං පභිනත්තා බිණ්ණාසවං. තතො එව රාගාදිදොසානං සබ්බසො වන්තත්තා වන්තදොසං. තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණන්ති තං යථාවුත්තගුණං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණං අහං බ්‍රාහ්මණන්ති වදාමිති. ඉධාපි හෙට්ඨා වුත්තනායෙනෙව දෙසනානානත්තං වෙදිතබ්බං.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අජකලාපකසුත්තවණ්ණනා

7. සත්තමෙ පාචායන්ති එවංනාමකෙ මල්ලරාජුතං නගරෙ. අජකලාපකෙ චෙතියෙති අජකලාපකෙන නාම යක්ඛෙන පරිග්ගහිතත්තා “අජකලාපක”න්ති ලද්ධනාමෙ මනුස්සානං චිත්තිකතට්ඨානෙන . සො කිර යක්ඛො අපෙ කලාපෙ කත්වා බන්ධනෙන අජකොට්ඨාසෙන සද්ධිං බලිං පටිච්ඡති, න අඤ්ඤාතා, තස්මා “අජකලාපකො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. කෙච් පනාහු – අජකෙ විය සත්තෙ ලාපෙතිති අජකලාපකොති. තස්ස කිර සත්තා බලිං උපනෙත්වා යදා අජසද්දං කත්වා බලිං උපහරන්ති, තදා සො තුස්සති, තස්මා “අජකලාපකො”ති වුවිච්ඡති. සො පන යක්ඛො ආනුභාවසම්පන්නො කක්ඛලො ඵරුසො තත්ථ ව සන්නිහිතො, තස්මා තං යානං මනුස්සා චිත්තිං කරොන්ති, කාලෙන කාලං බලිං උපහරන්ති. තෙන චුත්තං “අජකලාපකෙ චෙතියෙ”ති. අජකලාපකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙති තස්ස යක්ඛස්ස විමානෙ.

තදා කිර සත්ථා තං යක්ඛං දමෙතුකාමො සායන්භසමයෙ එකො අදුතියො පත්තවිවරං ආදාය අජකලාපකස්ස යක්ඛස්ස භවනද්වාරං ගන්ත්වා තස්ස දොවාරිකං භවනපට්ඨනත්ථාය යාචී. සො “කක්ඛලො, හත්තෙ, අජකලාපකො යක්ඛො, සමණොති වා බ්‍රාහ්මණොති වා ගාරවං න කරොති, තස්මා තුම්හෙ එව ජානාථ, මය්හං පන තස්ස අනාරොවනං න යුත්ත”න්ති තාවදෙව යක්ඛසමාගමං ගතස්ස අජකලාපකස්ස සන්නිකං වාතවෙගෙන අගමාසි. සත්ථා අන්තොභවනං පටිසිත්වා අජකලාපකස්ස නිසීදනමණ්ඩපෙ පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසීදි. යක්ඛස්ස ඔරොධා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. සත්ථා තාසං කාලයුත්තං ධම්මිං කථං කටෙසි. තෙන චුත්තං – “පාචායං විහරති අජකලාපකෙ චෙතියෙ අජකලාපකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ”ති.

තස්මිං සමයෙ සාතාගිරහෙමවතා අජකලාපකස්ස භවනමත්ථකෙන යක්ඛසමාගමං ගච්ඡන්තා අත්තනො ගමනෙ අසම්පජ්ජමානෙ “කිං නු ඛො කාරණ”න්ති ආවජ්ජෙත්තා සත්ථාරං අජකලාපකස්ස භවනෙ නිසින්තං දිස්වා තත්ථ ගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා “මයං, හත්තෙ, යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා”ති ආපුච්ඡිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා ගතා යක්ඛසන්නිපාතෙ අජකලාපකං දිස්වා තුට්ඨිං පවෙදයිංසු “ලාභා තෙ, ආවුසො, අජකලාපක, යස්ස තෙ භවනෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො භගවා නිසින්තො, උපසඬකම්ත්වා භගවන්තං පරිදරුපාසස්සු, ධම්මඤ්ච සුභාහි”ති. සො තෙසං කථං සුත්වා “ඉමෙ තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස මම භවනෙ නිසින්තභාවං කටෙන්නි”ති කොධාහිභූතො හුත්වා “අප්ප මය්හං තෙන සමණෙන සද්ධිං සඬගාමො භවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා යක්ඛසන්නිපාතතො උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණං පාදං උක්ඛිපිත්වා සට්ඨියොජනමන්තං පබ්බතකුටං අක්කමි, තං හිප්පිත්වා ද්විධා අභොසි. සෙසං එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං ආලවකසුත්තවණ්ණනායං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.246) ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අජකලාපකස්ස සමාගමො හි ආලවකසමාගමසදිසොව යපෙත්වා පඤ්ඤාකරණං විස්සජ්ජනං භවනතො නික්ඛන්තුං නික්ඛන්තං පවෙසනඤ්ච. අජකලාපකො හි ආගච්ඡන්තොයෙව “එතෙහියෙව තං සමණං පලාපෙස්සාමි”ති වාතමණ්ඩලාදිකෙ නවවස්සෙ සමුට්ඨාපෙත්වා තෙහි භගවතො චලනමත්තම්පි කාතුං අසක්කොන්තො නානාවිධප්පහරණභත්ථෙ අතිවිය භයානකරුපෙ භූතගුණෙ නිම්මිනිත්වා තෙහි සද්ධිං භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා අන්තන්තෙනෙව වරන්තො සබ්බරත්තිං නානප්පකාරං විප්පකාරං කත්වාපි භගවතො කිඤ්චි කෙසග්ගමත්තම්පි නිසින්තට්ඨානතො චලනං කාතුං නාසක්ඛි. කෙචලං පන “අයං සමණො මං අනාපුච්ඡා මය්හං භවනං පටිසිත්වා නිසීදති”ති කොධවසෙන පජ්ජලි. අථස්ස භගවා චිත්තප්පවන්ති ඤන්වා “සෙය්‍යාථාපි නාම චණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තං හින්දෙය්‍ය, එවං සො හියොයාසොමත්තාය චණ්ඩතරො අස්ස, එවමෙවායං යක්ඛො මයි ඉධ නිසින්තෙ චිත්තං පදුසෙති, යංනුනාහං බහි නික්ඛමෙය්‍ය”න්ති සයමෙව භවනතො නික්ඛමිත්වා අබ්භොකාසෙ නිසීදි. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා රත්තන්ධකාරනිමිසායං අබ්භොකාසෙ නිසින්තො හොති”ති.

තත්ථ රත්තන්ධකාරනිමිසායන්ති රත්තියං අන්ධකරණතමසි, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණුප්පත්තිවිරහිතෙ බහලන්ධකාරෙහි අත්ථො. චතුරඬගසමන්තාගතො කිර තදා අන්ධකාරො පවත්තිති. දෙවොති මෙසො එකමෙකං චුසිතකං උදකබ්බන්දුං පාතෙති. අථ යක්ඛො “ඉමිනා සද්දෙන තාසෙත්වා ඉමං සමණං පලාපෙස්සාමි”ති භගවතො සම්පං ගන්ත්වා “අක්කුලො”තිආදිනා තං භිංසනං අකාසි. තෙන චුත්තං “අථ ඛො අජකලාපකො”තිආදි. තත්ථ භයන්ති චිත්තුත්‍රාසං,

ජම්භිතත්තන්ති උරුත්ථම්භකසර්රස්ස ජම්භිතභාවං. ලොමභංසන්ති ලොමානං පහට්ඨභාවං, තිහිපි පදෙහි හයුප්පත්තිමෙව දස්සෙති. උපසඩ්ධම්මිති කස්මා පනායං එවමධිප්පායො උපසඩ්ධම්මි, නනු පුබ්බෙ අත්තනා කාතබ්බං විප්පකාරං අකාසීති? සච්චමකාසි, තං පනෙස “අත්තොභවනෙ ඛෙමට්ඨානෙ ටීරහුමියං ධීතස්ස න කිඤ්චි කාතුං අසක්ඛි, ඉදානි බහි ධීතං එවං හිංසාපෙත්වා පලාපෙතුං සක්කා”ති මඤ්ඤමානො උපසඩ්ධම්මි. අයඤ්ඤි යක්ඛො අත්තනො භවනං “ටීරහුමි”ති මඤ්ඤති, “තත්ථ ධීතත්තා අයං සමණො න භායති”ති ව.

තික්ඛත්තුං “අක්කුලො පක්කුලො”ති අක්කුලපක්කුලිකං අකාසීති තයො වාරෙ “අක්කුලො පක්කුලො”ති හිංසාපෙතුකාමතාය එවරුපං සද්දං අකාසි. අනුකරණසද්දො හි අයං. තදා හි සො යක්ඛො සිනෙරුං උක්ඛිපන්නො විය මහාපට්ඨං පරිවත්තෙන්නො විය ව මහතා උස්සාහෙන අසනිසතසද්දසඩ්ධසාටං විය එකස්මිං යානෙ පුඤ්ජිකතං හුත්වා විනිවිජ්ජරන්තං දිසාගජානං හත්ථිගජ්ජිතං, කෙසරසීහානං සීහනින්නාදං, යක්ඛානං හිංකාරසද්දං, භූතානං අට්ටභාසං, අසුරානං අප්ඵොටනසොසං, ඉන්දස්ස දෙවරඤ්ඤො චජීරනිග්ගානනිග්ගොසං, අත්තනො ගම්භීරතාය විප්ඵාරිකතාය භයානකතාය ව අවසෙසසද්දං අවහසන්තම්ච අභිභවන්තම්ච ව කප්පවුට්ඨානමභාවාතමණ්ඩලිකාය විනිග්ගොසං පුට්ඨජනානං හදයං ඵාලෙත්තං විය මහන්තං පටිභයනිග්ගොසං අබ්බත්තක්ඛරං තික්ඛත්තුං අත්තනො යක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි “එතෙන ඉමං සමණං හිංසාපෙත්වා පලාපෙස්සාමි”ති. යං යං නිවිජ්ජරති, තෙන තෙන පබ්බතා පපටිකං මුඤ්චිංසු, චනප්පතිප්පෙට්ඨකෙ උපාදාය සබ්බෙසු රුක්ඛලතාගුම්බෙසු පත්තඵලපුප්ඵානි සිද්ධිංසු, තියොජනසහස්සවිත්ථනොපි හිමවන්තපබ්බතරාජා සඩ්ධම්මපි සම්පකම්මපි සම්පවෙධි, භූමිමදෙවතා ආදිං කත්වා යෙභුයොන දෙවතානම්මපි අහුදෙව භයං ජම්භිතත්තං ලොමභංසො, පගෙව මනුස්සානං. අඤ්ඤෙසඤ්ච අපද්ද්විපදවතුප්පදානං මහාපට්ඨයා උන්ද්‍රියනකාලො විය මහති විහිංසනකා අහොසි, සකලස්මිං ජම්බුදිපතලෙ මහන්තං කොලාභලං උදපාදි. භගවා පන තං සද්දං “කිම්”ති අමඤ්ඤමානො නිව්චලො නිසීදි, “මා කස්සචි ඉමිනා අත්තරායො හොතු”ති අධිට්ඨාසි.

යස්මා පන සො සද්දො “අක්කුල පක්කුල” ඉති ඉමිනා ආකාරෙන සත්තානං සොතපට්ඨං අගමාසි, තස්මා තස්ස අනුකරණවසෙන “අක්කුලො පක්කුලො”ති, යක්ඛස්ස ව තස්සං නිග්ගොසනිවිජ්ජරණායං අක්කුලපක්කුලකරණං අත්ථිති කත්වා “අක්කුලපක්කුලිකං අකාසී”ති සඩ්ධගහං ආරොපයිංසු. කෙච්චි පන “ආකුලබ්බාකුල ඉති පද්ද්වයස්ස පරියායාහිධානවසෙන අක්කුලො ඛක්කුලොති අයං සද්දො චුත්තො”ති වදන්ති යථා “එකං එකක”න්ති. යස්මා එකචාරං ජාතො පට්ඨප්පත්තිවසෙනෙව නිබ්බත්තත්තා ආකුලොති ආදිඅත්ථො ආකාරො, තස්ස ව කකාරාගමං කත්වා රස්සත්තං කතන්ති. ද්වෙ වාරෙ පන ජාතො ඛක්කුලො, කුලසද්දො චෙත්ථ ජාතිපරියායො කොලංකොලොතිආදීසු විය. චුත්තඅධිප්පායානුචිධායි ව සද්දප්පයොගොති පට්ඨමෙන පදෙන ජලාබ්බසීහබ්බාග්ගොදයො, දුතියෙන අණ්ඩප්පාසිවිසකණ්ඨසප්පාදයො චුච්චන්ති, තස්මා සීහාදිකො විය ආසිවිසාදිකො විය ව “අහං තෙ ජීවිතභාරකො”ති ඉමං අත්ථං යක්ඛො පද්ද්වයෙන දස්සෙතිති අඤ්ඤෙ. අපරෙ පන “අක්කුලො භක්කුලො”ති පාළිං චත්වා “අක්කෙතුං ඛෙපෙතුං විනාසෙතුං උලති පචත්තෙතිති අක්කුලො, භක්කිතුං බාදිතුං උලතිති භක්කුලො. කො පනෙසො? යක්ඛරක්ඛසපිසාවසීහබ්බාග්ගොදීසු අඤ්ඤතරො යො කොචි මනුස්සානං අනත්ථාවහො”ති තස්ස අත්ථං වදන්ති. ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තනෙයෙනෙව අධිප්පායයොජනා වෙදිතබ්බා.

එසො තෙ, සමණ, පිසාවොති “අම්භො, සමණ, තච පිසිතාසනො පිසාවො උපට්ඨිතො”ති මහන්තං හෙරවරුපං අභිනිමිමිතිත්වා භගවතො පුරතො යත්වා අත්තානං සන්ධාය යක්ඛො වදති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙන යක්ඛෙන කායවාචාහි පචත්තියමානං විප්පකාරං. තෙන ව අත්තනො අනභිභවනීයස්ස හෙතුභූතං ලොකධම්මෙසු නිරුපක්කිලෙසනං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. තායං වෙලායන්ති තස්සං විප්පකාරකරණවෙලායං. ඉමං උදානන්ති තං විප්පකාරං අගණෙත්වා අස්ස අගණනහෙතුභූතං ධම්මානුභාවදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යදා සකෙසු ධම්මෙසුති යස්මිං කාලෙ සකඅත්තභාවසඩ්ධාතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධධම්මෙසු. පාරගුති පරිඤ්ඤාහිසමයපාරිසුරිවසෙන පාරඩ්ගතො, තතොයෙව තෙසං හෙතුභූතෙ සමුදයෙ, තද්ද්විත්තිලක්ඛණෙ නිරොධෙ, නිරොධගාමිනියා පටිපදාය ව පහානසවිජ්ජිකරියාභාවනාහිසමයපාරිසුරිවසෙන පාරගතො. හොති බ්‍රාහ්මණොති එවං සබ්බසො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො නාම හොති, සබ්බසො සකඅත්තභාවාවබොධනෙපි චතුසච්චාහිසමයො හොති. චුත්තඤ්චෙතං – “ඉමස්මිංයෙව බ්‍රාහ්මණෙන කළෙවරෙ සසඤ්ඤම්මිති සමනකෙ ලොකඤ්ච ලොකසමුදයඤ්ච පඤ්ඤපෙම්”තිආදි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45). අථ වා සකෙසු ධම්මෙසුති අත්තනො ධම්මෙසු, අත්තනො ධම්මා නාම අත්ථකාමස්ස පුග්ගලස්ස සීලාදිධම්මා. සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිආදයො හි වොදානධම්මා එකත්තභිතසුඛසම්පාදනෙන පුරිසස්ස අත්තනො ධම්මා නාම, න අනත්ථාවහා සංකිලෙසධම්මා විය අසකධම්මා. පාරගුති තෙසං සීලාදීනං පාරිසුරියා පාරං පරියන්තං ගතො.

තත්ථ සීලං තාව ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨං. තෙසු ලොකියං පුබ්බභාගසීලං. තං සඩ්ධිපතො පාතිමොක්ඛසංවරාදිවසෙන චතුබ්බිධං, විත්ථාරතො පන අනෙකප්පහෙදං. ලොකුත්තරං මග්ගඵලවසෙන දුට්ඨං, අත්ථතො සම්මාවාචාසම්මාකම්මන්තසම්මාආජිවා. යථා ව සීලං, තථා සමාධිපඤ්ඤා ව ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨා. තත්ථ ලොකියසමාධි සහ උපවාසෙන අට්ඨ සමාපත්තියො, ලොකුත්තරසමාධි මග්ගපරියාපන්නො . පඤ්ඤාපි ලොකියා සුතමයා, විත්තාමයා, භාවනාමයා ව සාසවා, ලොකුත්තරා පන මග්ගසම්පයුත්තා ඵලසම්පයුත්තා ව. විමුත්ති නාම ඵලවිමුත්ති නිබ්බානඤ්ච, තස්මා සා ලොකුත්තරාව. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව, තං එකුනවිසතිවිධං.

පව්වවෙක්කණඤාණභාවතො. එවං එතෙසං සීලාදිධම්මානං අත්තනො සන්තානෙ අරහත්තඵලාධිගමෙන අනවසෙසනො නිබ්බන්තපාරිසුරියා පාරං පරියන්තං ගතොති සකෙසු ධම්මෙසු පාරගු.

අථ වා සොනාපන්තිඵලාධිගමෙන සීලස්මිං පාරගු. සො හි “සීලෙසු පරිපූරකාරි”ති චුත්තො, සොනාපන්තග්ගහණෙනෙව චෙන්ථ සකදාගාමීපි ගහිතො හොති. අනාගාමීඵලාධිගමෙන සමාධිස්මිං පාරගු. සො හි “සමාධිස්මිං පරිපූරකාරි”ති චුත්තො. අරහත්තඵලාධිගමෙන ඉතරෙසු තිසු පාරගු. අරහා හි පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා අග්ගභූතාය අකුප්පාය වෙනොවිමුත්තියා අධිගතත්තා පව්වවෙක්කණඤාණස්ස ව පරියොසානගමනතො පඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤාණදස්සනෙසු පාරගු නාම හොති. එවං සබ්බථාපි චතුසු අරියසච්චෙසු චතුමග්ගවසෙන පරිඤ්ඤාදිසොළසවිධාය කිච්චනිප්පත්තියා යථාචුත්තෙසු තස්මිං තස්මිං කාලෙ සකෙසු ධම්මෙසු පාරගතො.

හොති බ්‍රාහ්මණොති තදා සො බාහිතපාපධම්මතාය පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො හොති. අථ එතං පිසාවඤ්ච, පක්කුලඤ්චාතිවත්තනීති තතො යථාචුත්තපාරගමනතො අථ පච්ඡා, අප්පකලාපක, එතං තයා දස්සිතං පිසිතාසනත්ථමාගතං පිසාවං භයජනනත්ථං සමුට්ඨාපිතං අක්කුලපක්කුලිකඤ්ච අතිවත්තති, අතික්කමති, අභිභවති, තං න භායතිති අත්ථො.

අයම්පි ගාථා අරහත්තමෙව උල්ලපිත්වා කථිතා. අථ අප්පකලාපකො අත්තනා කතෙන තථාරූපෙනපි පටිභයරූපෙන විභිංසනෙන අකම්පනීයස්ස භගවතො තං තාදිභාවං දිස්වා “අහො අච්ඡරියමනුස්සොචතාය”න්ති පසන්තමානසො පොටුප්පනිකාය සද්ධාය අත්තනි නිව්ට්ඨභාවං විභාවෙන්තො සත්ථු සම්මුඛා උපාසකත්තං පවෙදෙසි.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සඨගාමජ්ජුත්තවණ්ණනා

8. අට්ඨමෙ සඨගාමජීති එවංනාමො. අයඤ්ඤි ආයස්මා සාවත්ථීයං අඤ්ඤතරස්ස මභාවිභවස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො, වයප්පත්තකාලෙ මාතාපිතුහි පතිරූපෙන දාරෙන නියොජෙත්වා සාපතෙයාං නියායාතෙත්වා සරබන්ධනෙන බද්ධො හොති. සො එකදිවසං සාවත්ථීවාසිනො උපාසකෙ පුබ්බණ්ණසමයං දානං දත්වා සීලං සමාදිශිත්වා සායන්භසමයෙ සුද්ධවත්ථෙ සුද්ධුත්තරාසඨගෙ ගන්ධමාලාදිභත්ථෙ ධම්මස්සවනත්ථං ජෙනවනාහිමුඛෙ ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “කත්ථ තුම්හෙ ගච්ඡං”ති පුච්ඡිත්වා “ධම්මස්සවනත්ථං ජෙනවනෙ සත්ථු සන්තික”න්ති චුත්තෙ “තෙන හි අහම්පි ගම්ස්සාමි”ති තෙහි සද්ධිං ජෙනවනං අගමාසි. තෙන ව සමයෙන භගවා කඤ්චනගුභායං සීහනාදං නදන්තො කෙසරසීහො විය සද්ධම්මමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා චතුපරිසමප්ඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙති.

අථ ඛො තෙ උපාසකා භගවත්තං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදිංසු, සඨගාමජීපි කුලපුත්තො තස්සා පරිසාය පරියන්තෙ ධම්මං සුණන්තො නිසීදි. භගවා අනුපුබ්බිකථං කථෙත්වා වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ අනෙකෙසං පාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අහොසි. සඨගාමජීපි කුලපුත්තො සොනාපන්තිඵලං පත්වා පරිසාය වුට්ඨිතාය භගවත්තං උපසඨකම්ත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි “පබ්බාජෙථ මං භගවා”ති. “අනුඤ්ඤාතොසි පන ත්වං මාතාපිතුහි පබ්බජ්ජායා”ති? “නාහං, හන්තෙ, අනුඤ්ඤාතො”ති. “න ඛො, සඨගාමජී, තථාගතා මාතාපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං පබ්බාජෙත්ති”ති. “සොහං, හන්තෙ, තථා කර්ස්සාමි, යථා මං මාතාපිතරො පබ්බජ්තුං අනුජානන්ති”ති. සො භගවත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා මාතාපිතරො උපසඨකම්ත්වා, “අම්මනාතා, අනුජානාථ මං පබ්බජ්තු”න්ති ආහ. තතො පරං රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.293 ආදයො) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං.

අථ සො “පබ්බජිත්වා අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං දත්වා අනුඤ්ඤාතො මාතාපිතුහි භගවත්තං උපසඨකම්ත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. අලත්ථ ඛො ව භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච, අචිරූපසම්පන්නො ව පන සො උපරිමග්ගත්ථාය සටෙන්තො වායමන්තො අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤාවාසෙ වස්සං වසිත්වා ශ්‍රේණිඤ්ඤො හුත්වා චුත්ථවස්සො භගවත්තං දස්සනාය මාතාපිතුනඤ්ච පටිස්සවමොචනත්ථං සාවත්ථීං අගමාසි. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සඨගාමජී සාවත්ථීං අනුප්පත්තො හොති”ති.

සො භායස්මා ධුරගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො ජෙනවනං පවිසිත්වා භගවත්තං උපසඨකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං කතපටිසන්ථාරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරින්වා පුන භගවත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා නික්කම්ත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. අථස්ස මාතාපිතරො ඤාතිමිත්තා වස්ස ආගමනං සුත්වා, “සඨගාමජී, කිර ඉධාගතො”ති භට්ඨතුට්ඨා තුරිතතුරිතා විහාරං ගන්ත්වා පරියෙසන්තා නං තත්ථ නිසින්නං දිස්වා උපසඨකම්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “මා අපුත්තකං සාපතෙයාං රාජානො භරෙය්‍යුං, අප්පියා දායාදා වා ගණ්භෙය්‍යුං, නාලං පබ්බජ්ජාය, එහි, තාත, විබ්භමා”ති යාචිංසු. තං සුත්වා ථෙරො “ඉමෙ මය්හං කාමෙහි අනන්තීකභාවං න ජානන්ති, ගුථධාරි විය ගුථපිණ්ඩෙ කාමෙසුයෙව අල්ලියනං ඉච්ඡන්ති, නයිමෙ සක්කා ධම්මකථාය සඤ්ඤාපෙතු”න්ති අස්සුණන්තො විය නිසීදි. තෙ නානප්පකාරං යාචිත්වා අත්තනො වචනං අග්ගණ්ණත්තං දිස්වා සරං පවිසිත්වා පුත්තෙන සද්ධිං තස්ස භරියං සපරිවාරං උය්‍යාජෙසු “මයං නානප්පකාරං තං යාචන්තාපි තස්ස මනං අලභිත්වා ආගතා, ගච්ඡ ත්වං, හද්දෙ, තච හත්තාරං පුත්තසන්දස්සනෙන යාචිත්වා සඤ්ඤාපෙහි”ති. තාය කිර ආපන්නසත්තාය අයමායස්මා

පබ්ලිකේෂනය. සා “සාධු” නි සම්ප්‍රවේශිතවා දාරකමාදාය මහතා පරිවාරෙන ජෙනවනං අගමාසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “අස්සොසි බො ආයස්මනො සඨගාමපීස්සා” නිආදි.

තත්ථ පුරාණදුතිසිකානි පුබ්බෙ ගිහිකාලෙ පාදපරිවරණවසෙන දුතිසිකා, හරියානි අත්ථො. අයොගානි “අයාපුත්තො” නි වත්තබ්බෙ පබ්ලිකේතානං අනුච්ඡවිකවොහාරෙන වදති. කිරානි අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො, තස්ස අනුප්පත්තො කිරානි සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. බුද්දපුත්තස්ස සමණ, පොස මන්ති ආපන්නස්සත්තමෙව මං ඡඩ්ඛන්වා පබ්ලිකේතො, සාහං එතරහි බුද්දපුත්තා, තාදිසං මං ඡඩ්ඛන්වා තව සමණධම්මකරණං අයුත්තං, තස්මා, සමණ, පුත්තදුතියං මං සාසවිජාදනාදිහි භරස්සුති. ආයස්මා පන, සඨගාමපී, ඉන්ද්‍රියානි උක්ඛිත්වා තං නෙව ඔලොකෙති, නාපි ආලපති. තෙන වුත්තං – “එවං වුත්තෙ ආයස්මා සඨගාමපී තුණ්හි අහොසී” නි.

සා තික්ඛන්තුං තථෙව වත්වා තුණ්හිභූතමෙව තං දිස්වා “පුරිසා නාම හරියාසු නිරපෙක්ඛාපි පුත්තෙසු සාපෙක්ඛා හොන්ති, පුත්තසිනෙහො පිතු අට්ඨමිඤ්ජං ආභවිව තිට්ඨති, තස්මා පුත්තපෙමෙනාපි මය්හං වසෙ වත්තෙය්‍යා” නි මඤ්ඤමානා පුත්තං ථෙරස්ස අඬකෙ නික්ඛිත්වා එකමන්තං අපක්කමිම “එසො තෙ, සමණ, පුත්තො, පොස න” න්ති වත්වා ථොකං අගමාසි. සා කිර සමණතෙජෙනස්ස සම්මුඛෙ ධාතුං නාසක්ඛි. ථෙරො දාරකම්පි නෙව ඔලොකෙති නාපි ආලපති. අථ සා ඉන්ද්‍රිය අවිදුරෙ ධන්වා මුඛං පරිවත්තෙන්වා ඔලොකෙන්ති ථෙරස්ස ආකාරං ඤන්වා පටිනිවත්තිත්වා “පුත්තෙනාපි අයං සමණො අනත්ථිකො” නි දාරකං ගහෙන්වා පක්කමි. තෙන වුත්තං – “අථ බො ආයස්මනො සඨගාමපීස්ස පුරාණදුතිසිකා” නිආදි.

තත්ථ පුත්තෙනාපි අයං සමණො අත්තනො ඔරසපුත්තෙනාපි අනත්ථිකො, පගෙව අඤ්ඤෙහිති අධිප්පායො. දිබ්බෙනානි එත්ථ දිබ්බසදිස්සත්තා දිබ්බං. දෙවනානස්ස සුවරිතකම්මනිබ්බන්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදිහි අපලිබුද්ධං දුරෙපි ආරම්මණසම්පට්ඨිතසමත්ථං දිබ්බං පසාදවක්ඛු හොති. ඉදම්පි චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනිබ්බන්තං අභිඤ්ඤාවක්ඛුං තාදිසන්ති දිබ්බං වියානි දිබ්බං, දිබ්බවිහාරස්සන්තිස්සයෙන ලද්ධත්තා වා දිබ්බං, මහාජුතිකත්තා මහාගතිකත්තා වා දිබ්බං, තෙන දිබ්බෙන. විසුද්ධෙනානි නිවරණාදිසංකිලෙසවිගමෙන සුපරිසුද්ධෙන. අතික්කන්තමානුසකෙනානි මනුස්සානං විසයානිතෙන. ඉමං එවරූපං විජ්ජකාරන්ති ඉමං එවං විජ්ජකාරං යථාවුත්තං පබ්ලිකේතෙසු අසාරූප්පං අඬකෙ පුත්තට්ඨපනසඬානං විරූපකිරියං.

එතමත්ථන්ති එතං ආයස්මනො සඨගාමපීස්ස පුත්තදාරාදිසු සබ්බන්ථ නිරපෙක්ඛභාවසඬානං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං තස්ස ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු තාදිභාවදිපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ආයන්තින්ති ආගච්ඡන්තිං, පුරාණදුතිසිකන්ති අධිප්පායො. නාහිනන්දනීති දට්ඨුං මං ආගතානි න නන්දති න තුස්සති. පක්කමන්තින්ති සා අයං මයා අසම්මොදිතාව ගච්ඡන්ති ගච්ඡන්තිං. න සොවතීති න විත්තස්සත්තාපමාපජ්ජති. යෙන පන කාරණෙන ථෙරො එවං නාහිනන්දති න සොවති, තං දස්සෙතුං “සඨගා සඨගාමපීං මුත්ත” න්ති වුත්තං. තත්ථ සඨගානි රාගසඬගො දොසමොභමානදිට්ඨිසඬගොති පඤ්චවිධාපි සඬගා සමුච්ඡෙදප්පට්පස්සද්ධිවිමුත්තිහි විමුත්තං සඬගාමපීං හික්ඛුං. තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණන්ති තං තාදිභාවජ්ජන්තං බිණාසවං අහං සබ්බසො බාහිනපාපත්තා බ්‍රාහ්මණන්ති වදාමිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ජට්ටසුත්තවණ්ණනා

9. නවමෙ ගයායන්ති එත්ථ ගයානි ගාමොපි තිත්ථම්පි වුච්චති. ගයාගාමස්ස හි අවිදුරෙ විහරන්තො භගවා “ගයායං විහරති” නි වුච්චති, තථා ගයාතිත්ථස්ස. ගයාතිත්ථන්ති හි ගයාගාමස්ස අවිදුරෙ එකා පොක්ඛරණී අත්ථි නදිපි, තදුභයං “පාපපවාහනතිත්ථ” න්ති ලොකියමහාජනො සමුදාවරති. ගයාසීසෙති ගජසීසසදිසසිබරො තත්ථ එකො පබ්ලිකේතො ගයාසීසනාමකො, යත්ථ භන්දිකුම්භසදිසො පිට්ඨිපාසාණො හික්ඛුසහස්සස්ස ඔකාසො පහොති, තත්‍ර භගවා විහරති. තෙන වුත්තං – “ගයායං විහරති ගයාසීසෙ” නි.

ජට්ටානි තාපසා. තෙ හි ජට්ටාරිකාය ඉධ “ජට්ටා” නි වුත්තා. අත්තරට්ඨකෙ හිමපාතසමයෙති හෙමන්තස්ස උතුනො අබ්භන්තරභූතෙ මාසමාසස්ස අවසානෙ වත්තාරො එග්ගුණමාසස්ස ආදිමිති වත්තාරොති අට්ඨදිවසපරිමාණෙ හිමස්ස පතනකාලෙ. ගයායං උම්මුජ්ජන්තිති කෙච් තස්මිං තිත්ථසම්මතෙ උදකෙ පඨමං නිමුග්ගසකලසරීරා තතො උම්මුජ්ජන්ති වුට්ඨහන්ති උජ්ජිලවන්ති. නිමුජ්ජන්තිති සසීසං උදකෙ ඔසිදන්ති. උම්මුජ්ජනිමුජ්ජමපි කරොන්තිති පුනර්පුනං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනානිපි කරොන්ති.

තත්ථ හි කෙච් “එකුම්මුජ්ජනෙනෙව පාපසුද්ධි හොති” නි එවංදිට්ඨිකා, තෙ උම්මුජ්ජනමෙව කත්වා ගච්ඡන්ති. උම්මුජ්ජනං පන නිමුජ්ජනමන්තරෙන නත්ථිති අවිනාභාවතො නිමුජ්ජනමපි තෙ කරොන්තියෙව. යෙපි “එකනිමුජ්ජනෙනෙව පාපසුද්ධි හොති” නි එවංදිට්ඨිකා, තෙපි එකවාරමෙව නිමුජ්ජිත්වා වුත්තනයෙන අවිනාභාවතො උම්මුජ්ජනමපි කත්වා පක්කමන්ති. යෙ පන “තස්මිං තිත්ථෙ නිමුජ්ජනෙනෙව පාපසුද්ධි හොති” නි එවංදිට්ඨිකා, තෙ

තත්ව නිමුණින්වා අස්සාසෙ සන්නිරුමින්නවා මරුප්පපානපනිතා විය තත්වෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්නි . අපරෙ “පුනප්පුනං උමමුප්පනනිමුප්පනනි කත්වා න්හාතෙ පාපසුද්ධි හොති” ති එවංදිට්ඨිකා, තෙ කාලෙන කාලං උමමුප්පනනිමුප්පනනි කරොන්ති. තෙ සබ්බෙසි සන්ධාය වුත්තං – “උමමුප්පන්නිසි නිමුප්පන්නිසි උමමුප්පනිමුප්පමිසි කරොන්ති” ති. එත්ථ ව කිඤ්චාපි නිමුප්පනපුබ්බකං උමමුප්පනං, නිමුප්පනමෙව පන කරොන්තා කතිපයා, උමමුප්පනං තදුභයඤ්ච කරොන්තා බහුති තෙසං යෙභුයාභාවදස්සනත්ථං උමමුප්පනං පයමං වුත්තං. තථා සම්බහුලා ජට්ඨාති ජට්ඨානං යෙභුයාතාය වුත්තං, මුණ්ඩසිබ්බණ්ඩිනොපි ව බ්‍රාහ්මණා උදකසුද්ධිකා තස්මිං කාලෙ තත්ථ තථා කරොන්ති.

ඔසිඤ්චන්නීති කෙච් ගයාය උදකං හත්ථෙන ගහෙත්වා අත්තනො සීසෙ ව සරිරෙ ව ඔසිඤ්චන්නි, අපරෙ සට්ඨෙ උදකං ගහෙත්වා තිරෙ යත්වා තථා කරොන්ති. අග්ගිං ජුහන්තිති කෙච් ගයාතිරෙ වෙදිං සජ්ජෙත්වා ධූමදබ්බිපුජාදිකෙ උපකරණෙ උපනෙත්වා අග්ගිහුතං ජුහන්ති අග්ගිහුතං පරිවරන්ති. ඉමිනා සුද්ධිති ඉමිනා ගයායං උමමුප්පනාදිනා අග්ගිපරිවරණෙන ව පාපමලනො සුද්ධි පාපපවාහනා සංසාරසුද්ධි එව වා හොතිති එවංදිට්ඨිකා හුත්වාති අත්ථො.

උමමුප්පනාදි වෙන්ථ නිදස්සනමත්තං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙසු හි කෙච් උදකවාසං වසන්ති, කෙච් උදකස්සඤ්ජලිං දෙන්ති, කෙච් තස්මිං උදකෙ යත්වා වන්දිමසුරියෙ අනුපරිවත්තන්ති, කෙච් අනෙකසහස්සවාරං සාවිත්තිආදිකෙ ජපන්ති, කෙච් “ඉන්ද ආගච්ඡා” තිආදිනා විජ්ජාපපං අවිහායන්ති, කෙච් මහතුපට්ඨානං කරොන්ති, එවඤ්ච කරොන්තා කෙච් ඔතරන්ති, කෙච් උත්තරන්ති කෙච් උත්තරිත්වා සුද්ධිකආවමනං කරොන්ති, කෙච් අත්තොඋදකෙ ධීතා තන්ති වාදෙන්ති, විණං වාදෙන්තිති එවමාදිකා නානප්පකාරකිරියා දස්සෙන්නි. යස්මා වා තෙ එවරුපා විකාරකිරියා කරොන්තාපි තස්මිං උදකෙ නිමුප්පනඋමමුප්පනපුබ්බකමෙව කරොන්ති, තස්මා තං සබ්බං නිමුප්පනුමමුප්පනන්තොගධමෙව කත්වා “උමමුප්පන්නි” තිසිආදි වුත්තං. එවං තත්ථ ආකුලබ්‍යාකුලෙ වත්තමානෙ උපරිපබ්බතෙ ධීතො භගවා තෙසං තං කොලාහලං සුත්වා “කින්නු බො එත” ත්ති ඔලොකෙන්තො තං කිරියවිකාරං අද්දස, තං සන්ධාය වුත්තං – “අද්දසා බො භගවා...පෙ.... ඉමිනා සුද්ධි” ති, තං වුත්තත්ථමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අත්ථං උදකොරොහනාදිඅසුද්ධිමග්ගෙ තෙසං සුද්ධිමග්ගපරාමසනං සච්චාදිකෙ ව සුද්ධිමග්ගෙ අත්තනො අවිපරිතාවබොධං සබ්බාකාරනො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං උදකසුද්ධියා අසුද්ධිමග්ගභාවදීපකං සච්චාදිධම්මානඤ්ච යාථාවතො සුද්ධිමග්ගභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ න උදකෙන සුචි හොතීති එත්ථ උදකෙනාති උදකුමමුප්පනාදිනා. උදකුමමුප්පනාදි හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන “උදක” ත්ති වුත්තං යථා රුපහවො රුපන්ති. අථ වා උදකෙනාති උමමුප්පනාදිකිරියාය සාධනභූතෙන උදකෙන සුචි සත්තස්ස සුද්ධි නාම න හොති, නත්ථීති අත්ථො. අථ වා සුචිති තෙන යථාවුත්තෙන උදකෙන සුචි පාපමලනො සුද්ධො නාම සත්තො න හොති. කස්මා? බහ්වෙන්ථ න්හායතී ජනො. යදි හි උදකොරොහනාදිනා යථාවුත්තෙන පාපසුද්ධි නාම සියා, බහු එත්ථ උදකෙ ජනො න්හායති, මාතුසානාදිපාපකම්මකාරී අඤ්ඤො ව ගොමහිංසාදිකො අත්තමසො මච්ඡකච්ඡපෙ උපාදාය, තස්ස සබ්බස්සාපි පාපසුද්ධි සියා, න පනෙවං හොති. කස්මා? න්හානස්ස පාපහෙතුනං අප්පට්ඨිකත්වෙනො. යඤ්ඤි යං විනාසෙති, සො තස්ස පට්ඨකත්වො යථා ආලොකො අත්ඨකාරස්ස, විජ්ජා ව අවිජ්ජාය, න එවං න්හානං පාපස්ස. තස්මා නිට්ඨමෙන්ථ ගත්තබ්බං “න උදකෙන සුචි හොති” ති.

යෙන පන සුචි හොති, තං දස්සෙතුං “යමහි සච්චඤ්චා” තිආදිමාහ. තත්ථ යමහිති යස්මිං පුග්ගලෙ . සච්චන්ති වච්ඡච්චඤ්චෙව විරතිසච්චඤ්ච. අථ වා සච්චන්ති ඤ්ඤාණසච්චඤ්චෙව පරමත්ථසච්චඤ්ච. ධම්මොති අරියමග්ගධම්මො, එලධම්මො ව, සො සබ්බොපි යස්මිං පුග්ගලෙ උපලබ්භති, සො සුචි සො ව බ්‍රාහ්මණොති සො අරියපුග්ගලො විසෙසනො ඛිණාසවො අච්චන්තසුද්ධියා සුචි ව බ්‍රාහ්මණො වාති. කස්මා පනෙත්ථ සච්චං ධම්මෙනො විසුං කත්වා ගහිතං? සච්චස්ස බහුපකාරන්තා. තථා හි “සච්චං වෙ අමතා වාචා (සු. නි. 455), සච්චං හවෙ සාදුතරං රසානං (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184), සච්චෙ අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, ආහු සත්තො පතිට්ඨිතා (සු. නි. 455), සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණා වා” තිආදිනා (ජා. 2.21.433) අනෙකෙසු සුත්තපදෙසු සච්චගුණා පකාසිතා. සච්චවිපරියස්ස ව “එකං ධම්මං අතීතස්ස, මුසාවාදිස්ස ජන්තුනො (ධ. ප. 176), අභුතවාදී නිරයං උපෙතී” ති (ධ. ප. 306) ව ආදිනා පකාසිතාති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. බාහියසුත්තවණ්ණනා

10. දසමෙ බාහියොති තස්ස නාමං. දාරුචීරියොති දාරුමයචිරො. සුප්පාරකෙති එවංනාමකෙ පට්ටනෙ වසති. කො පනායං බාහියො, කථඤ්ච දාරුචීරියො අහොසි, කථං සුප්පාරකෙ පට්ටනෙ පටිවසතිති?

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – ඉතො කිර කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ එකො කුලපුත්තො භංසවතීනගරෙ දසබලස්ස ධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ඛිජ්ජාභිඤ්ඤානං එතදග්ගෙ යපෙන්තං දිස්වා “මහා වතායං භික්ඛු, යො සත්ථාරා එවං එතදග්ගෙ යපියති, අහො වතාහම්පි අනාගතෙ එවරුපස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා සත්ථාරා එදිසෙ යානෙ එතදග්ගෙ යපෙනබ්බො භවෙය්‍යං යථායං භික්ඛු” ති තං

යානන්තරං පත්ථෙත්වා තදනුරූපං අධිකාරකම්මං කත්වා යාවජීවං පුඤ්ඤං කත්වා සග්ගපරායණො භුත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ පබ්බතීත්වා පරිපුණ්ණසිලො සමණධම්මං කරොන්තොව ජීවිතක්ඛයං පත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. සො එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ වසිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බාහියරට්ඨෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි, තං බාහියරට්ඨෙ ජාතත්තා බාහියොති සඤ්ජානිංසු. සො වයප්පත්තො සරාවාසං වසන්තො වණ්ඡජත්ථාය බහුන්තං භණ්ඩානං නාවං පුරෙත්වා සමුද්දං පටිසිත්වා අපරාපරං සඤ්චරන්තො සත්ත වාරෙ සද්ධිංයෙව පරිසාය අත්තනො නගරං උපගඤ්ජි.

අට්ඨමෙ වාරෙ පන “සුවණ්ණභූමිං ගමිස්සාමි”ති ආරොපිතභණ්ඩො නාවං අභිරුහි. නාවා මහාසමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා ඉවජිතදෙසං අපත්වාච සමුද්දමජ්ඣෙ විපන්තා. මහාජනො මච්ඡකච්ඡපහක්ඛො අහොසි. බාහියො පන එකං නාවාඋලකං ගහෙත්වා තරන්තො උභිවෙගෙන මන්දමන්දං බිපමානො හස්සිත්වා සමුද්දෙ පතිතත්තා ජාතරූපෙනෙව සමුද්දනීරෙ නිපන්තො. පරිස්සමං විනොදෙත්වා අස්සාසමත්තං ලභිත්වා උට්ඨාය ලජ්ජාය ගුමිබන්තරං පටිසිත්වා අවිජාදනං අඤ්ඤං කිඤ්චි අපස්සන්තො අක්කනාළානි ඡින්දිත්වා වාකෙහි පලිවෙයෙත්වා නිවාසනපාචුරණානි කත්වා අවිජාදෙසි. කෙච් පන “දාරුඋලකානි විජ්ඣිත්වා වාකෙන ආචුණිත්වා නිවාසනපාචුරණං කත්වා අවිජාදෙසි”ති වදන්ති. එවං සබ්බථාපි දාරුමයවීරධාරිතාය “දාරුවීරියො”ති පුරිමවොහාරෙන “බාහියො”ති ව පඤ්ඤායිත්ථ.

තං එකං කපාලං ගහෙත්වා චුත්තනියාමෙන සුප්පාරකපට්ටනෙ පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා මනුස්සා වින්තෙසුං “සවෙ ලොකෙ අරහන්තො නාම භොන්ති, එවංවිධෙහි භවිතබ්බං, කිත්තු ඛො අයං අයොො වත්ථං දියාමානං ගණ්ඨෙය්‍ය, උදාහු අප්පිච්ඡතාය න ගණ්ඨෙය්‍යා”ති විමංසන්තා නානාදිසාහි වත්ථානි උපනෙසුං. සො වින්තෙසි – “සවාහං ඉමිනා නියාමෙන නාගමිස්සං, නයිමෙ එවං මයි පසිදෙය්‍යං, යංනුනාහං ඉමානි පටික්ඛිපිත්වා ඉමිනාව නිහාරෙන විහරෙය්‍යං, එවං මෙ ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජිස්සති”ති. සො එවං වින්තෙත්වා කොහඤ්ඤෙ යත්වා වත්ථානි න පටිග්ගණ්ඨි. මනුස්සා “අහො අප්පිච්ඡො වතායං අයොො”ති භියොසොමත්තාය පසන්තමානසා මහන්තං සක්කාරසම්මානං කරිංසු.

සොපි භත්තකිච්චං කත්වා අවිදුරට්ඨානෙ එකං දෙවායතනං අගමාසි. මහාජනො තෙන සද්ධිං එව ගන්ත්වා තං දෙවායතනං පටිජග්ගිත්වා අදාසි. සො “ඉමෙ මස්භං වීරධාරණමත්තෙ පසිදිත්වා එවංවිධං සක්කාරසම්මානං කරොන්ති, එතෙසං මයා උක්කට්ඨචුත්තිනා භවිතුං වට්ටති”ති සල්ලභුකපරික්ඛාරො අප්පිච්ඡොව හුත්වා විහාසි. “අරහා”ති පන තෙහි සම්භාවියමානො “අරහා”ති අත්තානං අමඤ්ඤි, උපරුපරි වස්ස සක්කාරගරුකාරො අභිවඩ්ඪි, ලාභී ව අහොසි උළාරානං පච්චයානං. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන බාහියො දාරුවීරියො සුප්පාරකෙ පටිවසති සමුද්දනීරෙ සක්කතො ගරුකතො”තිආදි.

තත්ථ සක්කතොති සක්කච්චං ආදරෙන උපට්ඨානවසෙන සක්කතො. ගරුකතොති ගුණවිසෙසෙන යුත්තොති අධිප්පායෙන පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුකරණවසෙන ගරුකතො. මානිකොති මනසා සම්භාවනවසෙන මානිකො. පූජිතොති පූජ්ඵගන්ධාදිහි පූජාවසෙන පූජිතො. අපච්චිතොති අභිජ්ජසන්තවිත්තෙහි මග්ගදානආසනාහිහරණාදිවසෙන අපච්චිතො. ලාභී වීචර...පෙ.... පරික්ඛාරානන්ති පණිතපණිතානං උපරුපරි උපනීයමානානං වීචරාදීනං චතුත්තං පච්චයානං ලභනවසෙන ලාභී.

අපරො නයො – සක්කතොති සක්කාරජ්ජත්තො. ගරුකතොති ගරුකාරජ්ජත්තො. මානිකොති බහුමානිතො මනසා පියායිතො ව. පූජිතොති චතුපච්චයාහිපූජාය පූජිතො. අපච්චිතොති අපවායනජ්ජත්තො. යස්ස හි වත්තාරො පච්චයෙ සක්කත්වා සුභිසඬ්ඛනෙ පණිතපණිතෙ දෙන්ති, සො සක්කතො. යස්මිං ගරුභාවං පච්චුපට්ඨපෙත්වා දෙන්ති, සො ගරුකතො. යං මනසා පියායන්ති බහුමඤ්ඤන්ති ව, සො මානිකො. යස්ස සබ්බම්පෙතං පූජනවසෙන කරොන්ති, සො පූජිතො. යස්ස අභිවාදනපච්චුට්ඨානඤ්ජලිකම්මාදිවසෙන පරමනිපච්චකාරං කරොන්ති, සො අපච්චිතො. බාහියස්ස පන තෙ සබ්බමෙතං අකංසු. තෙන චුත්තං – “බාහියො දාරුවීරියො සුප්පාරකෙ පටිවසති සක්කතො”තිආදි. එත්ථ ව වීචරං සො අග්ගණ්ඨන්තොපි “එහි, භන්තෙ, ඉමං වත්ථං පටිග්ගණ්ඨාහි”ති උපනාමනවසෙන වීචරස්සාපි “ලාභී”ත්ථෙව චුත්තො.

රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලිතස්සාති එකිභුතස්ස බහුහි මනුස්සෙහි “අරහා”ති චුච්චමානස්ස තස්ස ඉදානි චුච්චමානාකාරෙන චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි විත්තස්ස මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො උප්පජ්ජි. කථං? යෙ ඛො කෙච් ලොකෙ අරහන්තො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්තා, අහං තෙසං අඤ්ඤතරොති. තස්සත්ථො – යෙ ඉමස්මිං සත්තලොකෙ කිලෙසාරිනං භතත්තා පූජාසක්කාරාදීනඤ්ච අරහභාවෙන අරහන්තො, යෙ කිලෙසාරිනං භතනෙන අරහත්තමග්ගං සමාපන්තා, තෙසු අහං එකොති.

පුරාණසාලොහිතාති පුරිමස්මිං භවෙසාලොහිතා බන්ධුසදිසා එකතො කතසමණධම්මා දෙවතා. කෙච් පන “පුරාණසාලොහිතාති පුරාණකාලෙ භවන්තරෙ සාලොහිතා මාතුභූතා එකා දෙවතා”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථායං පටික්ඛිපිත්වා පුරිමොයෙවත්ථො ගහිතො.

පුබ්බෙ කිරි කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ ඔසක්කමානෙ සාමණේරාදීනං විජ්ජකාරං දිස්වා සත්ත භික්ඛු සංවෙගජ්ජන්තා “යාව සාසනං න අන්තරධායනී, තාව අත්තනො පතිට්ඨං කරිස්සාමා”ති සුවණ්ණවෙනියං වන්දිත්වා අරඤ්ඤං පටිට්ඨා එකං පබ්බතං දිස්වා “ජීවිතෙ සාලයා නිවත්තන්තු, නිරාලයා ඉමං පබ්බතං අභිරුහන්තු”ති වත්වා නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතෙ නං පබ්බතං අභිරුහිත නිස්සෙණං පානෙන්වා සමණධම්මං කරිංසු. තෙසු සඬ්ඝත්ථෙරො එකරත්තානික්කමෙනෙව අරහත්තං පාපුණි. සො උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආනෙන්වා තෙ භික්ඛු, “ආවුසො, ඉතො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති ආහ. තෙ “තුම්හෙ, හත්තෙ, අත්තනො ආනුභාවෙන එවං අකත්ථ, මයම්පි සවෙ තුම්හෙ විය විසෙසං නිබ්බන්තෙස්සාම, සයමෙව ආහරිත්වා භුඤ්ජිස්සාමා”ති භුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡිංසු. තතො දුතියදිවසෙ දුතියත්ථෙරො අනාගාමීඵලං පාපුණි, සොපි තථෙව පිණ්ඩපාතං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා ඉතරෙ නිමන්තෙසි, තෙපි තථෙව පටික්ඛිපිංසු. තෙසු අරහත්තජ්ජන්තො පරිනිබ්බාසි, අනාගාමී සුද්ධාවාසභූමියං නිබ්බන්ති. ඉතරෙ පන පඤ්ච ජනා සට්ඨන්තා වායමන්තාපි විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. තෙ අසක්කොන්තා තත්ථෙව පරිසුස්සිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා. එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසුයෙව සංසරිත්වා ඉමස්මීං බුද්ධුප්පාදෙ දෙවලොකතො චිත්ත්වා තත්ථ තත්ථ කුලසරෙ නිබ්බන්තිංසු. තෙසු හි එකො පක්කුසානි රාජා අහොසි, එකො කුමාරකස්සපො, එකො දබ්බො මල්ලපුත්තො, එකො සභියො පරිබ්බාජකො, එකො බාහියො දාරුවිරියො. තත්ථ යො සො අනාගාමී බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො, තං සන්ධායෙන චුත්තං “පුරාණසාලොභිතා දෙවතා”ති. දෙවපුත්තොපි හි දෙවධිතා විය දෙවො එව දෙවතානි කත්වා දෙවතානි චුවිචති “අථ බො අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති ආදීසු විය. ඉධ පන බ්‍රහ්මා දෙවතානි අධිජ්ජෙතො.

තස්ස හි බ්‍රහ්මුතො තත්ථ නිබ්බන්තසමන්තරමෙව අත්තනො බ්‍රහ්මසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා ආගතට්ඨානං ආචජ්ජෙන්තස්ස සත්තන්තං ජනානං පබ්බතං ආරුහිත සමණධම්මකරණං, තත්ථෙකස්ස පරිනිබ්බුතභාවො, අනාගාමීඵලං පත්වා අත්තනො ච එත්ථ නිබ්බන්තභාවො උපට්ඨාසි. සො “කත්ථ නු බො ඉතරෙ පඤ්ච ජනා”ති ආචජ්ජෙන්තො කාමාවචරදෙවලොකෙ තෙසං නිබ්බන්තභාවං ඤත්වා අපරභාගෙ කාලානුකාලං “කිත්තු බො කරොන්ති”ති තෙසං පවත්තිං ඔලොකෙතියෙව. ඉමස්මීං පන කාලෙ “කහං නු බො”ති ආචජ්ජෙන්තො බාහියං සුජ්ජාරකපට්ටනං උපනිස්සාය දාරුවිරියාරිං කොහඤ්ඤෙන ජීවිකං කජ්ජෙන්තං දිස්වා “අයං මයා සද්ධිං පුබ්බෙ නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුහිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො අතිසල්ලෙබ්බන්තියා ජීවිතෙ අනපෙක්ඛො අරහතාපි ආහතං පිණ්ඩපාතං අපරිභුඤ්ජිත්වා ඉදානි සම්භාවනාධිජ්ජායො අනරභාව අරහත්තං පටිජානිත්වා විචරති ලාභසක්කාරසිලොකං නිකාමයමානො, දසබලස්ස ච නිබ්බන්තභාවං න ජානාති, හන්ද නං සංවෙජ්ජන්තො බුද්ධුප්පාදං ජානාපෙස්සාමී”ති තාවදෙව බ්‍රහ්මලොකතො ඔතරිත්වා රත්තිභාගෙ සුජ්ජාරකපට්ටනෙ දාරුවිරියස්ස සම්මුඛෙ පාතුරහොසි. බාහියො අත්තනො වසනට්ඨානෙ උළාරං ඔභාසං දිස්වා “කිං නු බො එත”න්ති බහි නික්ඛම්ත්වා ඔලොකෙන්තො ආකාසෙ ධීතං මහාබ්‍රහ්මානං දිස්වා අඤ්ජලිං ගන්ගස්ස “කෙ තුම්හෙ”ති පුච්ඡි. අථස්ස සො බ්‍රහ්මා “අහං තෙ පොරාණකසභායො තදා අනාගාමීඵලං පත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො, ත්වං පන කිඤ්චි විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තො තදා පුපුජ්ජනකාලකිරියං කත්වා සංසරන්තො ඉදානි තිත්ථියවෙසධාරී අනරභාව සමානො ‘අරහා අහ’න්ති ඉමං ලද්ධිං ගහෙන්වා විචරසීති ඤත්වා ආගතො, නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරහා, පටිනිස්සජ්ජෙන්තං පාපකං දිට්ඨිගතං, මා තෙ අහොසි දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය, සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තො. සො හි හගවා අරහා, ගච්ඡ නං පශිරුපාසස්සු”ති ආහ. තෙන චුත්තං – “අථ බො බාහියස්ස දාරුවිරියස්ස පුරාණසාලොභිතා දෙවතා”ති ආදි.

තත්ථ අනුකම්පිකානි අනුග්ගහසීලා කරුණාධිකා. අත්ථකාමානි භිතකාමා මෙන්තාධිකා. පුරිමපදෙන චෙන්ථ බාහියස්ස දුක්ඛාපනායනකාමතං තස්සා දෙවතාය දස්සෙති, පච්ඡිමෙන හිතුපසංභාරං. චෙතසානි අත්තනො චිත්තෙන, චෙතොසීසෙන චෙන්ථ චෙතොපරියඤ්ඤාණං ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. චෙතොපරිචිතක්කන්ති තස්ස චිත්තජ්ජවත්තිං. අඤ්ඤායානි ජානිත්වා. තෙනුපසඬ්ඝමීති සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව බ්‍රහ්මලොකෙ අන්තරහිතො බාහියස්ස පුරතො පාතුභවනවසෙන උපසඬ්ඝමී. එතදවොචාති “යෙ බො කෙචි ලොකෙ අරහන්තො වා”ති ආදිපවත්තම්චිජාපරිචිතක්කං බාහියං සහොඨං වොරං ගණන්තො විය “නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරහා”ති ආදිකං එතං ඉදානි චුවිචමානවචනං බ්‍රහ්මා අවොච. නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරහානි එතෙන තදා බාහියස්ස අසෙක්ඛභාවං පටික්ඛිපති, නාපි අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නොති එතෙන සෙක්ඛභාවං, උභයෙනපිස්ස අනරියභාවමෙව දීපෙති. සාපි තෙ පටිපදා නත්ථී, යාය ත්වං අරහා වා අස්ස අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නොති ඉමිනා පනස්ස කල්‍යාණපුපුජ්ජනභාවම්පි පටික්ඛිපති. තත්ථ පටිපදානි සීලවිසුද්ධිආදයො ඡ විසුද්ධියො. පටිපජ්ජති එතාය අරියමග්ගෙහි පටිපදා. අස්සානි හවෙය්‍යාසි.

අයඤ්චස්ස අරහත්තාධිමානො කිං නිස්සාය උජ්ජන්තොති? “අජ්ජිච්ඡතාය සන්තුට්ඨිතාය සල්ලෙබ්බතාය දීඝරත්තං කතාධිකාරත්තා තද්ධිගජ්ජභානවසෙන කිලෙසානං විහතත්තා අරහත්තාධිමානො උජ්ජන්තො”ති කෙචි වදන්ති. අපරෙ පනාහු “බාහියො පඨමාදිඤ්ඤානවතුක්කලාහී, තස්මාස්ස වික්ඛම්භනජ්ජභානෙන කිලෙසානං අසමුදාවාරතො අරහත්තාධිමානො උජ්ජජ්ජති”ති. තදුභයම්පි තෙසං මතිමත්තමෙව “සම්භාවනාධිජ්ජායො ලාභසක්කාරසිලොකං නිකාමයමානො”ති ච අට්ඨකථායං ආගතත්තා. තස්මා චුත්තනායෙනෙවෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අථ බාහියො ආකාසෙ ධන්වා කථෙන්තං මහාබ්‍රහ්මානං ඔලොකෙන්වා චිත්තෙසි – “අහො භාරියං වත කම්මං, යමහං අරහානි චිත්තෙසිං, අයඤ්ච ‘අරහත්තගාමිනී පටිපදාපි තෙ නත්ථී’ති වදති, අත්ථී නු බො ලොකෙ කොචි

භගවාපි බාණියස්ස ආගමනං ඤාත්වා “න තාවස්ස ඉන්ද්‍රියානි පරිපාකං ගතානි, ඛණන්තරෙ පන පරිපාකං ගම්ස්සන්ති”ති තස්ස ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකං ආගමයමානො මහාභික්ඛුසංඝපරිවුතො තස්මිං ඛණෙ සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පාවිසි. සො ව ජෙතවනං පවිසිත්වා භුත්තපාතරාසෙ කායාලංසියවිමොචනත්ථං අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤාමන්තෙ සම්භුලෙ භික්ඛු පස්සිත්වා “කභං නු ඛො එතරහි භගවා”ති පුච්ඡී. භික්ඛු “භගවා සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පවිට්ඨො”ති වත්වා පුච්ඡිංසු “ත්ථං පන කුතො ආගතො”ති? “සුප්පාරකපට්ටනතො ආගතොමිහි”ති. “දුරතො ආගතොසි, නිසීද, තාව පාදෙ ධොවිත්වා මක්ඛෙන්වා ථොකං විස්සමාහි, ආගතකාලෙ සත්ථාරං දක්ඛසී”ති. “අභං, භන්තෙ, අත්තනො ජීවිතන්තරායං න ජානාමි, එකරත්තෙනෙවමිහි කත්ථවිසි වීරං අට්ඨත්වා අනිසිදිත්වා විසයොජනසතිකං මග්ගං ආගතො, සත්ථාරං පස්සිත්වාච විස්සමිස්සාමි”ති වත්වා තරමානරුපො සාවත්ථිං පවිසිත්වා අනොපමාය බුද්ධසිරියා

විරෝධමානං භගවන්තං පස්සි. තෙන චුත්තං “තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤ්ජන්ති. අප්ඨං බො බාහියො දාරුචීරියො යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඩ්ඤ්ජන්ති”තිආදි.

තත්ථ කභන්ති කත්ථං. නුති සංසයෙ, බොති පදපුරුණෙ, කස්මිං නු බො පදෙසෙති අත්ථො. දස්සනකාමම්භාති දච්ඡුකාමා අම්භ. මයඤ්ඤි තං භගවන්තං අත්ථො විය වක්ඛුං, ඛිංදරො විය සොතං, මුගො විය කල්‍යාණවාක්කරණං, භත්ථපාදවිකලො විය භත්ථපාදෙ, දලිද්දො විය ධනසම්පදං, කත්තාරද්ධානප්පට්ඨපත්තො විය බෙමන්තභූමිං, රොගාභිභූතො විය ආරොග්‍යං, මහාසමුද්දෙ භින්නනාවො විය මහාකුල්ලං පස්සිතුං උපසඩ්ඤ්ජන්ති ඉච්ඡාමාති දස්සෙති. තරමානරුපොති තරමානාකාරො.

පාසාදිකන්ති බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුබ්‍යාසද්දන්තාමප්පහාකෙතුමාලාලඤ්ජනාය සමන්තපාසාදිකාය අත්තනො සරිරසොභාසම්පත්තියා රූපකායදස්සනබ්‍යාවටස්ස ජනස්ස සබ්බභාගතො පසාදාවහං. පසාදනීයන්ති දසබලවතුචෙසාරජ්ජප්පසාධාරණඤ්ජාණඅට්ඨාරසාවෙණික- බුද්ධධම්මප්පභූතිඅපරිමාණගුණගුණසමන්තාගතාය ධම්මකායසම්පත්තියා සරික්ඛකජනස්ස පසාදනීයං පසිද්ධබ්බසුත්තං පසාදාරහං වා. සන්තින්ද්‍රියන්ති වක්ඛාදිපඤ්චන්ද්‍රියලොලභාවාපගමනෙන වූපසන්තපඤ්චන්ද්‍රියං. සන්තමානසන්ති ජට්ඨස්ස මනින්ද්‍රියස්ස නිබ්බිසෙවනභාවූපගමනෙන වූපසන්තමානසං. උත්තමදම්මසම්මනුප්පත්තන්ති ලොකුත්තරපඤ්ඤාවිමුත්තිවෙතොවිමුත්තිසඩ්ධානං උත්තමං දම්මං සම්මඤ්ච අනුප්පත්තවා අධිගන්ත්වා යීතං. දන්තන්ති සුපරිසුද්ධකායසමාවාරතාය චෙව භත්ථපාදකුක්කුච්චාභාවතො දවාදිඅභාවතො ව කායෙන දන්තං. ගුත්තන්ති සුපරිසුද්ධවච්ඡිසමාවාරතාය චෙව නිරත්ථකච්චාභාවතො දවාදිඅභාවතො ව වාචාය ගුත්තං. යන්තින්ද්‍රියන්ති සුපරිසුද්ධමනොසමාවාරතාය අරියද්ධියොගෙන අබ්‍යාවටඅප්පට්ඨසඩ්ධානුපෙක්ඛාභාවතො ව මනින්ද්‍රියවසෙන යන්තින්ද්‍රියං. නාගන්ති ඡන්දාදිවසෙන අගමනතො, පභීනානං රාගාදිකිලෙසානං පුනානාගමනතො, කස්සපිපි ආගුස්ස සබ්බථාපි අකරණතො, පුනබ්බවස්ස ව අගමනතොති ඉමෙහි කාරණෙහි නාගං. එත්ථ ව පාසාදිකන්ති ඉම්මා රූපකායෙන භගවතො පමාණභූතතං දීපෙති, පසාදනීයන්ති ඉම්මා ධම්මකායෙන, සන්තින්ද්‍රියන්තිආදිනා සෙසෙහි පමාණභූතතං දීපෙති. තෙන චතුප්පමාණිකෙ ලොකසන්තිවාසෙ අනවසෙසතො සත්තානං භගවතො පමාණභාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො.

එවංභූතඤ්ච භගවන්තං අන්තරවීරියං ගච්ඡන්තං දිස්වා “විරස්සං වත මෙ සම්මාසම්බුද්ධො දිට්ඨො”ති භට්ඨතුට්ඨො පඤ්චවණ්ණාය පීතියා නිරන්තරං පුට්ඨසරිරො පීතිවිප්ථාරිතවිවටනිවිචලලොවතො දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔණනසරිරො භගවතො සරිරප්පහාවෙමජ්ඣං අජ්ඣොගාහෙත්වා තත්ථ නිමුජ්ජන්තො භගවතො සම්පං උපසඩ්ඤ්ජන්ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා භගවතො පාදෙ සම්බාහන්තො පරිවුම්ඛන්තො “දෙසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ධම්ම”න්ති ආභ. තෙන චුත්තං – “භගවතො පාදෙ සිරසා නිපජිත්වා භගවන්තං එතදවොච – ‘දෙසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො ධම්මං, යං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුබායා’”ති.

තත්ථ සුගතොති සොභනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා, සම්මා ගදත්තා සුගතො. ගමනම්චි හි ගතන්ති චුච්චති, තඤ්ච භගවතො සොභනං පරිසුද්ධං අනවජ්ජං. කිං පන තන්ති? අරියමග්ගො. තෙන හෙස ගමනෙන බෙමං දිසං අසජ්ජමානො ගතො, අඤ්ඤෙපි ගමෙතීති සොභනගමනත්තා සුගතො. සුන්දරඤ්චෙස යානං අමතං නිබ්බානං ගතොති සුන්දරං යානං ගතත්තා සුගතො. සම්මා ව ගතත්තා සුගතො තෙන තෙන මග්ගෙන පභීනෙ කිලෙසෙ පුන අපච්චාගමනතො. චුත්තඤ්ඤොති –

“සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පභීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡන්ති සුගතො. සකදාගාමී...පෙ... අරහත්තමග්ගෙන...පෙ... න පච්චාගච්ඡන්ති සුගතො”ති (වුළුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 27).

අප්ථ වා සම්මා ගතත්තාති තීසුපි අවත්ථාසු සම්මාපට්ඨපත්තියා ගතත්තා, සුප්පට්ඨපත්තන්තාති අත්ථො. දීපඩ්ඤ්ජනපාදමුලතො හි පට්ඨාය යාව මහාබොධිමණ්ඩා තාව සමතිංසපාරමීපුරිතාය සම්මාපට්ඨපත්තියා ඤාතත්ථවරියාය ලොකත්ථවරියාය බුද්ධත්ථවරියාය කොටිං පාපුණ්ත්වා සබ්බලොකස්ස භික්ඛුබ්බෙව පරිබුහන්තො සස්සතං උච්ඡෙදං කාමසුඛං අත්තකිලමථන්ති ඉමෙ අන්තෙ අනුපගච්ඡන්තියා අනුත්තරාය බොජ්ඣංඝගභාවනාසඩ්ධාතාය මජ්ඣිමාය පට්ඨපදාය අරියසච්චෙසු තතො පරං සමධිගතධම්මාධිපතෙයො සබ්බසත්තෙසු අවිසයාය සම්මාපට්ඨපත්තියා ව ගතො පට්ඨපත්තොති එවම්පි සම්මා ගතත්තා සුගතො. සම්මා වෙස ගදති යුත්තට්ඨානෙ යුත්තමෙව වාවං භාසතීති සුගතො. චුත්තම්චි වෙතං –

“කාලවාදී, භූතවාදී, අත්ථවාදී, ධම්මවාදී, විනයවාදී, නිධානවතිං වාවං භාසිතා කාලෙන සාපදෙසං පරියන්තවතිං අත්ථසංභිත”න්ති (දී. නි. 1.9; ම. නි. 3.14).

අපරම්පි චුත්තං –

“යා සා වාචා අභුතා අතච්ඡා අනන්තසංහිතා, යා ච පරෙසං අප්පියා අමනාපා, න තං තථාගතො වාවං භාසති” තිආදි (ම. නි. 2.86).

එවං සම්මා ගදන්තාපි සුගතො.

යං මමස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති යං ධම්මස්ස උපදිසනං විරකාලං මම ඤානවිමොක්ඛාදිහිතාය තදධිගන්තබ්බසුඛාය ච සියා. අකාලො ඛො තාව බාහියාති තව ධම්මදෙසනාය න තාව කාලොති අත්ථො. කිං පන භගවතො සත්තභිතපටිපත්තියා අකාලොපි නාම අත්ථී, යතො භගවා කාලවාදීති? චූච්චතෙ – කාලොති චෙත්ථ චෙනෙය්‍යානං ඉන්ද්‍රියපරිපාකකාලො අධිප්පෙනො. යස්මා පන තදා බාහියස්ස අත්තනො ඉන්ද්‍රියානං පරිපක්කාපරිපක්කභාවො දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යො, තස්මා භගවා තං අවන්වා අත්තනො අන්තරවිටීයං ධීතභාවමස්ස කාරණං අපදිසන්තො ආහ “අන්තරසරං පට්ඨමිහා” ති. දුජ්ජානන්ති දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යං. ජීවිතන්තරායානන්ති ජීවිතස්ස අන්තරායකරධම්මානං වත්තනං අවත්තනං වාති වත්තුකාමො සම්භවමසෙන “ජීවිතන්තරායාන” න්ති ආහ. තථා හි අනෙකපච්චයප්පට්ඨධ්වන්තිජීවිතං අනෙකරූපා ච තදන්තරායා. චුත්තඤ්ඤි –

“අප්පෙව කිච්චමාතප්පං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
න හි නො සඬගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුනා” ති. (ම. නි. 3.272; නෙත්ති. 103);

කස්මා පනායං ජීවිතන්තරායමෙව තාව පුරක්ඛරොති? “නිමිත්තඤ්ඤානාය අදිට්ඨකොසල්ලෙන වා” ති කෙච්. අපරෙ “දෙවතාය සන්තිකෙ ජීවිතන්තරායස්ස සුත්තං” ති වදන්ති. අන්තිමභවිකත්තා පන උපනිස්සයසම්පත්තියා වොදියමානො එවමාහ. න හි තෙසං අප්පත්තඅරහත්තානං ජීවිතක්ඛයො හොති. කිං පන කාරණා භගවා තස්ස ධම්මං දෙසෙනුකාමොව ද්වික්ඛන්තුං පටික්ඛිපි? එවං කිරස්ස අහොසි “ඉමස්ස මං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය සකලසරීරං පිතියා නිරන්තරං චුටං, අතිබලවා පිතිවෙගො, ධම්මං සුත්වාපි න තාව සක්ඛිස්සති පටිච්ඡෙදිතං. යාච පන මජ්ඣන්තිකපෙක්ඛා සංශ්ඨාති, තාව තිට්ඨතු, විසයොපනසනං මග්ගං ආගතත්තා දරථොපිස්ස කායෙ බලවා, සොපි තාව පටිප්පස්සමිහතු” ති. තස්මා ද්වික්ඛන්තුං පටික්ඛිපි. කෙච් පන “ධම්මස්සවනෙ ආදර්ශනාන්තරං භගවා එවමකාසී” ති වදන්ති. තතියවාරං යාවිතො පන මජ්ඣන්තිකපෙක්ඛං දරථප්පට්පස්සද්ධිං පච්චුපට්ඨිතඤ්ඤාස්ස ජීවිතන්තරායං දිස්වා “ඉදානි ධම්මදෙසනාය කාලො” ති වින්තෙත්වා “තස්මා තිහා” තිආදිනා ධම්මදෙසනං ආරභී.

තත්ථ තස්මාති යස්මා ත්වං උස්සුක්කජාතො හුන්වා අතිවිය මං යාවසි, යස්මා වා ජීවිතන්තරායානං දුජ්ජානනං වදසි, ඉන්ද්‍රියානි ච තෙ පරිපාකං ගතානි, තස්මා. තිහාති නිපාතමත්තං. තෙති තයා එවන්ති ඉදානි වත්තබ්බාකාරං වදති.

සික්ඛිතබ්බන්ති අධිසිලසික්ඛාදීනං තිස්සන්තම්පි සික්ඛානං වසෙන සික්ඛනං කාතබ්බං. යථා පන සික්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙන්තො “දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති” තිආදිමාහ.

තත්ථ දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තන්ති රූපායතනෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන දිට්ඨමත්තං. යථා හි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං රූපෙ රූපමත්තමෙව පස්සති, න අනිච්චාදිසභාවං, එවමෙව සෙසං. වක්ඛුද්වාරිකච්ඤ්ඤාණෙන හි මෙ දිට්ඨමත්තමෙව භවිස්සති සික්ඛිතබ්බන්ති අත්ථො. අථ වා දිට්ඨෙ දිට්ඨං නාම වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන රූපවිජානනන්ති අත්ථො. මත්තන්ති පමාණං. දිට්ඨා මත්තා එතස්සාති දිට්ඨමත්තං, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණමත්තමෙව විත්තං භවිස්සතිති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා ආපාඨගතෙ රූපෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං න රජ්ජති, න දුස්සති, න මුය්හති, එවං රාගාදිවිරහෙන වක්ඛුච්ඤ්ඤාණමත්තමෙව මෙ ජවනං භවිස්සති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණප්පමාණෙනෙව ජවනං යපෙස්සාමිති.

අථ වා දිට්ඨං නාම වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන දිට්ඨං රූපං, දිට්ඨමත්තං නාම තත්ථෙව උප්පන්නං සම්පට්ච්ඡනසන්නිරණවොට්ඨබ්බනසඬබ්බානං විත්තත්තයං. යථා තං න රජ්ජති, න දුස්සති, න මුය්හති, එවං ආපාඨගතෙ රූපෙ තෙනෙව සම්පට්ච්ඡනාදිප්පමාණෙන ජවනං උප්පාදෙස්සාමි, නාහං තං පමාණං අතික්කමිත්වා රජ්ජනාදිවසෙන උප්පජ්ජිතුං දස්සාමිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එසෙව නයො සුත්තමුතෙ . මුත්තන්ති තදාරම්මණවිඤ්ඤාණෙහි සද්ධිං ගන්ධරසථොට්ඨබ්බායතනං වෙදිතබ්බං. විඤ්ඤානෙ විඤ්ඤාතමත්තන්ති එත්ථ පන විඤ්ඤානං නාම මනොද්වාරාවජ්ජනෙන විඤ්ඤාතාරම්මණං. තස්මිං විඤ්ඤානෙ විඤ්ඤාතමත්තන්ති ආවජ්ජනප්පමාණං. යථා ආවජ්ජනං න රජ්ජති, න දුස්සති, න මුය්හති, එවං රජ්ජනාදිවසෙන ච උප්පජ්ජිතුං අදන්වා ආවජ්ජනප්පමාණෙනෙව විත්තං යපෙස්සාමිති අයමෙත්ථ අත්ථො. එවඤ්ඤි තෙ, බාහිය, සික්ඛිතබ්බන්ති එවං ඉමාය පටිපදාය තයා, බාහිය, තිස්සන්තං සික්ඛානං අනුචත්තනවසෙන සික්ඛිතබ්බං.

ඉති භගවා බාහියස්ස සංඛ්ඨන්තරූචිතාය ඡහි විඤ්ඤාණකායෙහි සද්ධිං ඡළාරම්මණභෙදහින්තං විපස්සනාය විසයං දිට්ඨාදීහි වතුහි කොට්ඨාසෙහි විභජිත්වා තත්ථස්ස ඤාතනිරණපරිඤ්ඤා දස්සෙති. කථං? එත්ථ හි රූපායතනං පස්සිතබ්බට්ඨෙයන දිට්ඨං නාම, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං පන සද්ධිං තද්වාරිකච්ඤ්ඤාණෙහි දස්සනට්ඨෙයන, තදුභයම්පි යථාපච්චයං පවත්තමානං ධම්මමත්තමෙව, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරෙතා වා, යතො තං හුන්වා අභාවට්ඨෙයන අනිච්චං, උදයබ්බයප්පට්ඨිලනට්ඨෙයන දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ඨෙයන අනත්තාති කුතො තත්ථ පණ්ඩිතස්ස රජ්ජනාදීනං ඔකාසොති? අයමෙත්ථ අධිප්පායො සුතාදිසුපි.

ඉදානි ඤාතනිරණපරිඤ්ඤාසු පතිට්ඨිතස්ස උපරි සහ මග්ගඵලෙන පභානපරිඤ්ඤා දස්සෙතුං, “යතො බො තෙ, බාහියා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යතොති යදා, යස්මා වා. තෙන තව. තතොති තදා, තස්මා වා. තෙනාති තෙන දිට්ඨාදිනා, දිට්ඨාදිපටිබද්ධෙන රාගාදිනා වා. ඉදං චුත්තං භොති – බාහිය, තව යස්මිං කාලෙ යෙන වා කාරණෙන දිට්ඨාදිසු මයා චුත්තවිධිං පටිපජ්ජන්තස්ස අවිපරිතසභාවාවබොධෙන දිට්ඨාදිමත්තං භවිස්සති, තස්මිං කාලෙ තෙන වා කාරණෙන දිට්ඨාදිපටිබද්ධෙන රාගාදිනා සහ න භවිස්සසි, රත්තො වා දුට්ඨො වා මුල්ලො වා න භවිස්සසි, පභිනරාගාදිකත්තා තෙන වා දිට්ඨාදිනා සහ පටිබද්ධො න භවිස්සසිති. තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථාති යදා යස්මා වා ත්වං තෙන රාගෙන වා රත්තො දොසෙන වා දුට්ඨො මොහෙන වා මුල්ලො න භවිස්සසි, තදා තස්මා වා ත්වං තත්ථ දිට්ඨාදිකෙ න භවිස්සසි, තස්මිං දිට්ඨො වා සුතමුතවිඤ්ඤාතො වා “එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාමානදිට්ඨිති අල්ලිනො පතිට්ඨිතො න භවිස්සසි. එත්තාවතා පභානපරිඤ්ඤා මත්ථකං පාපෙත්වා බිණාසවභූමි දස්සිතා.

තතො ත්වං, බාහිය, නෙවිධ න හුරං න උභයමන්තරොනාති යදා ත්වං, බාහිය, තෙන රාගාදිනා තත්ථ දිට්ඨාදිසු පටිබද්ධො න භවිස්සසි, තදා ත්වං නෙව ඉධලොකෙ න පරලොකෙ න උභයත්ථාපි. එසෙවත්තො දුක්ඛස්සාති කිලෙසදුක්ඛස්ස ව චට්ටදුක්ඛස්ස ව අයමෙව හි අත්තො අයං පරිවට්ඨමහාවොති අයමෙව හි එත්ථ අත්ථො. යෙ පන “උභයමන්තරොනා”ති පදං ගහෙත්වා අන්තරාභවං නාම ඉච්ඡන්ති, තෙසං තං මිච්ඡා. අන්තරාභවස්ස හි භාවො අභිධම්මෙ පටික්ඛිත්තොයෙව. අන්තරොනාති වචනං පන විකප්පන්තරදීපනං, තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – “නෙව ඉධ න හුරං, අපරො විකප්පො න උභය”න්ති.

අථ වා අන්තරොනාති වචනං පන විකප්පන්තරාභාවදීපනං. තස්සත්ථො – “නෙව ඉධ න හුරං, උභයමන්තරෙ පන න අඤ්ඤට්ඨානං අත්ථි”ති. යෙපි ව “අන්තරාපරිනිබ්බාසි සම්භවෙසි”ති ව ඉමෙසං සුත්තපදානං අත්ථං අයොනිසො ගහෙත්වා “අත්ථියෙව අන්තරාභවො”ති වදන්ති, තෙපි යස්මා අවිභාදිසු තත්ථ තත්ථ ආයුචෙමජ්ඣං අනාතික්කමිත්වා අන්තරා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අනවසෙසකිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායතිති අන්තරාපරිනිබ්බාසි, න අන්තරාභවභූතොති පුරිමස්ස සුත්තපදස්ස අත්ථො. පච්ඡිමස්ස ව යෙ භූතා එව, න භවිස්සන්ති, තෙ බිණාසවා පුරිමපදෙ භූතාති චුත්තා. තබ්බිරුද්ධතාය සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසිනො, අප්පභිනභවසංයොජනත්තා සෙධා පුට්ඨප්පතා ව. චතුසු වා යොනිසු අණ්ඩප්පලාබ්ඡසත්තා යාව අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසඤ්ච න හින්දන්ති, තාව සම්භවෙසි නාම, අණ්ඩකොසතො වත්ථිකොසතො ව බිති නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පට්ඨමචිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසි නාම, දුතියචිත්තක්ඛණතො පට්ඨාය භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපථෙන ජායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසිනො, තතො පරං භූතාති අත්ථො. තස්මා නත්ථිති පටික්ඛිපිතබ්බා. සති හි උජුකෙ පාළිඅනුගතෙ අත්ථෙ කිං අනිද්ධාරිතසාමත්ථියෙන අන්තරාභවෙන පරිකප්පිතෙන පයොජනන්ති.

යෙ පන “සන්තානවසෙන පවත්තමානානං ධම්මානං අවිච්ඡේදෙන දෙසන්තරෙසු පාතුභාවො දිට්ඨො, යථා තං විහිආදිආඤ්ඤාණකසන්තානෙ, එවං සවිඤ්ඤාණකසන්තානෙපි අවිච්ඡේදෙන දෙසන්තරෙසු පාතුභාවෙන භවිතබ්බං. අයඤ්ච නයො සති අන්තරාභවෙ යුජ්ජති, න අඤ්ඤථා”ති යුත්තිං වදන්ති. තෙන හි ඉද්ධිමතො චෙතොවිසිජ්ජන්තස්ස චිත්තානුගතිකං කායං අධිට්ඨන්තස්ස බණෙන බ්‍රහ්මලොකතො ඉධුපසඬකමනෙ ඉතො වා බ්‍රහ්මලොකගමනෙ යුත්ති වත්තබ්බා. යදි සබ්බත්ථෙව අවිච්ඡින්නදෙසෙ ධම්මානං පවත්ති ඉච්ඡිතා, යදිපි සියා ඉද්ධිමත්තානං ඉද්ධිවිසයො අචිත්තෙයොති. තං ඉධාපි සමානං “කම්මවිපාකො අචිත්තෙයො”ති වචනතො. තස්මා තං තෙසං මතිමත්තමෙව. අචිත්තෙයාසභාවා හි සභාවධම්මා, තෙ කත්ථවි පච්චයවසෙන විච්ඡින්නදෙසෙ පාතුභවන්ති, කත්ථවි අවිච්ඡින්නදෙසෙ. තථා හි මුඛසොසාදිහි පච්චයෙහි අඤ්ඤස්මිං දෙසෙ ආදාසපබ්බතප්පදෙසාදිකෙ පටිබ්බිමපටිසොසාදිකෙ පච්චයුජ්ජන්තං නිබ්බන්තමානං දිස්සති, තස්මා න සබ්බං සබ්බත්ථ උපනෙතබ්බන්ති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. චිත්ථාරො පන පටිබ්බිමස්ස උදාහරණභාවසාධනාදිකො අන්තරාභවකථාවිචාරො කථාවත්ථුපකරණස්ස (කථා. 505; කථා. අට්ඨ. 505) ටිකායං ගහෙතබ්බො.

අපරෙ පන “ඉධාති කාමභවො, හුරන්ති අරූපභවො, උභයමන්තරොනාති රූපභවො චුත්තො”ති. අඤ්ඤෙ “ඉධාති අජ්ඣන්තිකායතනාති, හුරන්ති බාහිරායතනාති, උභයමන්තරොනාති චිත්තචෙතසිකා”ති. “ඉධාති වා පච්චයධම්මා, හුරන්ති පච්චයුජ්ජන්තධම්මා, උභයමන්තරොනාති පණ්ණත්තිධම්මා චුත්තා”ති වදන්ති. තං සබ්බං අට්ඨකථාසු නත්ථි. එවං තාව “දිට්ඨො දිට්ඨමත්තං භවිස්සති”තිආදිනා දිට්ඨාදිවසෙන චතුධා තෙභූමකධම්මා සඬගහෙතබ්බා. තත්ථ සුභසුඛනිච්චඅත්තග්ගාහපරිවජ්ජනමුඛෙන අසුභදුක්ඛානිච්චානත්තානුපස්සනා දස්සිතාති භෙට්ඨිමාහි විසුද්ධිහි සද්ධිං සඬබ්බෙපෙනෙව විපස්සනා කට්ඨා. “තතො ත්වං, බාහිය, න තෙනා”ති ඉමිනා රාගාදිනං සමුච්ඡේදස්ස අධිජ්ජෙතත්තා මග්ගො. “තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථා”ති ඉමිනා ඵලං. “නෙවිධා”තිආදිනා අනුපාදිසෙසා පරිනිබ්බානධාතු කට්ඨාති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං – “අථ බො බාහියස්ස...පෙ.... ආසවෙහි චිත්තං විමුච්ඡි”ති.

ඉමාය සංඛිත්තපදාය දෙසනාය තාවදෙවොති තස්මිංයෙව බණෙන, න කාලන්තරෙ. අනුපාදායාති අග්ගහෙත්වා. ආසවෙහිති ආභවග්ගං ආගොත්‍රභං සවනතො පවත්තනතො විරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදිආසවසදිසතාය ව “ආසවා”ති ලද්ධනාමෙහි කාමරාගාදිහි. විමුච්ඡිති සමුච්ඡේදවිමුත්තියා පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියා ව විමුච්චි නිස්සප්පි. සො හි සත්ථු ධම්මං සුණන්තො එව සීලාති සොධෙත්වා යථාලද්ධං චිත්තසමාධිං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා බිජ්ජාහිඤ්ඤානාය තාවදෙව සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සො සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා කතවට්ටපරියන්තො අන්තිමදෙහධරො හුත්වා එකුනවිසතියා පච්චෙක්ඛණාසු පවත්තාසු ධම්මාය වොදියමානො

හගවන්තං පබ්බජ්ජං යාචි. “පරිපුණ්ණං තෙ පත්තව්වර”න්ති පුට්ඨො “න පරිපුණ්ණං”න්ති ආහ. අප් නං සත්ථා “තෙන හි පත්තව්වරං පරියෙසා”ති වත්ථා පක්කාමි. තෙන චුත්තං – “අප් බො භගවා...පෙ.... පක්කාමි”ති.

සො කිර කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ වීසවස්සසහස්සානි සමණධම්මං කරොන්තො “භික්ඛුනා නාම අත්තනා පච්චයෙ ලභිත්වා යථාදානං කරොන්තෙන අත්තනාව පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති”ති එකස්ස භික්ඛුස්සපි පත්තෙන වා වීචරෙන වා සඬගහං නාකාසි, තෙනස්ස එහිභික්ඛුඋපසම්පදාය උපනිස්සයො නාහොසි. කෙච් පනාහු – “සො කිර බුද්ධස්සඤ්ඤෙ ලොකෙ වොරො හුත්වා ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වා අරඤ්ඤෙ වොරිකං කරොන්තො එකං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා පත්තව්වරලොභෙන තං උසුනා විජ්ඣිත්වා පත්තව්වරං ගණ්හි, තෙනස්ස ඉද්ධිමයපත්තව්වරං න උප්පජ්ජිස්සතිති, සත්ථා තං ඤාත්වා එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං න අදාසි”ති. තම්පි පත්තව්වරපරියෙසනං වරමානං එකා ධෙත්තු වෙගෙන ආපනන්ති පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං “අප් බො අවිරපක්කන්තස්ස හගවතො බාහියං දාරුචීරියං ගාචි තරුණවච්ඡා අධිපතිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි”ති.

තත්ථ අවිරපක්කන්තස්සානි න චිරං පක්කන්තස්ස හගවතො. ගාචි තරුණවච්ඡානි එකා යක්ඛිනි තරුණවච්ඡධෙත්තුරූපා. අධිපතිත්වානි අභිභවිත්වා මද්දිත්වා. ජීවිතා වොරොපෙසිති පුරිමස්මිං අත්තභාවෙ ලද්ධාසාතතාය දිට්ඨමත්තෙනෙව වෙරිචිත්තං උප්පාදෙත්වා සිඬගෙන පහරිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි.

සත්ථා පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං නගරතො නික්ඛමන්තො බාහියස්ස සරිරං සඬකාරට්ඨානෙ පතිතං දිස්වා භික්ඛු ආණාපෙසි – “භික්ඛවෙ, එකස්මිං සරද්ධාරෙ යත්වා මඤ්චකං ආහරාපෙත්වා ඉදං සරිරං නගරතො නිහරිත්වා ඤාපෙත්වා ථූපං කරොථා”ති, භික්ඛු තථා අකංසු. කත්වා ච පන විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා අත්තනා කතකිච්චං ආරොචෙත්වා තස්ස අභිසම්පරායං පුච්ඡිංසු. අප් නෙසං භගවා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ආචික්ඛි. භික්ඛු “තුම්හෙ, භන්තෙ, ‘බාහියො දාරුචීරියො අරහත්තං පත්තො’ති වදං, කදා සො අරහත්තං පත්තො”ති පුච්ඡිංසු. “මම ධම්මං සුතකාලෙ”ති ච චුත්තෙ “කදා පනස්ස තුම්හෙහි ධම්මො කට්ඨො”ති? “පිණ්ඩාය වරන්තෙන අජ්ජෙව අන්තරවිථියං යත්වා”ති. “අජ්ජමත්තකො සො, භන්තෙ, තුම්හෙහි අන්තරවිථියං යත්වා කට්ඨධම්මො, කථං සො තාවතකෙන විසෙසං නිබ්බත්තෙසි”ති? “කිං, භික්ඛවෙ, මම ධම්මං ‘අජ්ජං වා බහුං වා’ති පමිණං, අනෙකානි ගාථාසහස්සානිපි අනත්ථසංහිතානි න සෙය්‍යො, අත්ථනිස්සිතං පන එකම්පි ගාථාපදං සෙය්‍යො”ති දස්සෙන්නො –

“සහස්සමපි වෙ ගාථා, අනත්ථපදසඤ්ඤිතා;
එකං ගාථාපදං සෙය්‍යො, යං සුත්වා උපසම්මති”ති. (ධ. ප. 101) –

ධම්මපදෙ ඉමං ගාථං වත්ථා “න කෙවලං සො පරිනිබ්බානමත්තෙන, අප් බො මම සාවකානං භික්ඛුනං බිජ්ජාහිඤ්ඤානං අග්ගභාවෙනපි පුජාරහො”ති දස්සෙන්නො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බිජ්ජාහිඤ්ඤානං, යදිදං බාහියො දාරුචීරියො”ති (අ. නි. 1.216) තං ආයස්මන්තං එතදග්ගෙ යපෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “අප් බො භගවා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා...පෙ.... පරිනිබ්බුතො, භික්ඛවෙ, බාහියො දාරුචීරියො”ති.

තත්ථ පච්ඡාහත්තන්ති හත්තකිච්චතො පච්ඡා. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටිනිවත්තො. පදද්වයෙනාපි කතහත්තකිච්චොති චුත්තං හොති. නිහරිත්වානි නගරතො බහි තෙත්වා. ඤාපෙථානි දහං. ථූපඤ්චස්ස කරොථානි අස්ස බාහියස්ස සරිරධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියඤ්ච කරොථා . තත්ථ කාරණමාහ – “සබ්බුත්මාරි වො, භික්ඛවෙ, කාලකතො”ති. තස්සත්ථො – යං තුම්හෙ සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මං අධිසීලාදිපටිපත්තිධම්මං සන්දිට්ඨං වරං, තං සො තුම්හෙහි සමානං බ්‍රහ්මං අවරිති සබ්බුත්මාරි මරණකාලස්ස පත්තියාව කාලකතො, තස්මා තං මඤ්චකෙන නිහරිත්වා ඤාපෙථ, ථූපඤ්චස්ස කරොථානි.

තස්ස කා ගතීති පඤ්චෙසු ගතීසු තස්ස කතමා ගති උපපත්ති හවභුතා, ගතීති නිප්පත්ති, අරියො පුට්ඨජ්ජනො වානි කා නිට්ඨානි අත්ථො. අභිසම්පරායොති පෙච්ච හවුප්පත්ති හවතිරොධො වා. කිඤ්චාපි තස්ස ථූපකරණාණන්තියාව පරිනිබ්බුතභාවො අත්ථතො පකාසිතො හොති, යෙ පන භික්ඛු තත්තකෙන න ජානිංසු, තෙ “තස්ස කා ගතී”ති පුච්ඡිංසු. පාකටතරං වා කාරාපෙතුකාමා තථා හගවන්තං පුච්ඡිංසු.

පණ්ඩිතොති අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය අධිගතත්තා පණ්ඩෙන ඉතො ගතො පවත්තොති පණ්ඩිතො. පච්චපාදීති පටිපජ්ජී. ධම්මස්සානි ලොකුත්තරධම්මස්ස. අනුධම්මන්ති සීලවිසුද්ධිආදිපටිපදාධම්මං. අප් වා ධම්මස්සානි නිබ්බානධම්මස්ස. අනුධම්මන්ති අරියමග්ගඵලධම්මං. න ච මං ධම්මාධිකරණන්ති ධම්මදෙසනාහෙතු න ච මං විහෙසෙසි යථානුසිට්ඨං පටිපන්නත්තා. යො හි සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා කම්මට්ඨානං වා ගහෙත්වා යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජති, සො සත්ථාරං විහෙසෙති නාම. යං සන්ධාය චුත්තං – “විහිංසසඤ්ඤි පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුපෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති (මහා.ව. 9; ම. නි. 1.283; 2.339). අප් වා න ච මං ධම්මාධිකරණන්ති න ච ඉමං ධම්මාධිකරණං. ඉදං චුත්තං හොති – වට්ටදුක්ඛතො නිය්‍යානහෙතුභුතං ඉමං මම සාසනධම්මං සුප්පටිපන්නත්තා න විහෙසෙති. දුප්පටිපන්නො හි සාසනං භින්දන්තො සත්ථු ධම්මසරිරෙ පහාරං දෙති නාම. අයං පන සම්මාපටිපත්තිං මත්ථකං

පාපෙත්වා අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. තෙන චුත්තං – “පරිනිබ්බුතො, භික්ඛවෙ, බාහියො දාරුචිරියො”ති.

එතමන්ට වීදිත්වානි එතං ථෙරස්ස බාහියස්ස අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතභාවං, තථා පරිනිබ්බුතානඤ්ච ඛිණ්ණසවානං ගතියා පචුරජනෙහි දුබ්බිඤ්ඤාසභාවං සබ්බාකාරතො වීදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අප්පතිට්ඨිතපරිනිබ්බානානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යත්ථානි යස්මිං නිබ්බානෙ ආපො ච න ගාධනි, පඨවී ච තෙජො ච වායො ච න ගාධනි, න පතිට්ඨානි. කස්මා? නිබ්බානස්ස අසඬ්ඛතසභාවත්තා. න හි තත්ථ සඬ්ඛතධම්මානං ලෙසොපි සම්භවති. සුක්කානි සුක්කවණ්ණතාය සුක්කානි ලද්ධනාමා ගහනක්ඛත්තතාරකා. න ජොතන්තීති න භාසන්ති. ආදිච්චො නප්පකාසනීති තිසු දීපෙසු එකස්මිං බණෙ ආලොකඵරණසමත්ථො ආදිච්චොපි ආභාවසෙන න දිබ්බති. න තත්ථ චන්දිමා භාතීති සතිපි භාසුරභාවෙ කන්තසිතලකිරණො චන්දොපි තස්මිං නිබ්බානෙ අභාවතො එව අත්තනො ජුණ්භාවිභාසනෙන න විරොචති. යදි තත්ථ චන්දිමසුරියාදයො නත්ථී, ලොකන්තරො විය නිච්චන්ධකාරමෙව තං භවෙය්‍යාති ආසඬ්ඛං සන්ධායාහ “තමො තත්ථ න විජ්ජති”ති. සති හි රූපාභාවෙ තමො නාම න සියා.

යදා ච අත්තනා වෙදි, මුනි මොනෙන බ්‍රාහ්මණොති චතුසච්චමුනනතො මොනන්ති ලද්ධනාමෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන කායමොනෙය්‍යාදීහි ච සමන්තාගතත්තා “මුනි”ති ලද්ධනාමො අරියසාවකබ්‍රාහ්මණො තෙනෙව මොනසඬ්ඛාතෙන පටිවෙධඤ්ඤාණෙන යදා යස්මිං කාලෙ අග්ගමග්ගක්ඛණෙ අත්තනා සයමෙව අනුස්සවාදිකෙ පභාය අත්තපච්චක්ඛං කත්වා නිබ්බානං වෙදි පටිවිජ්ඣති. “අවෙදි”තිපි පායො, අඤ්ඤාසිති අත්ථො. අථ රූපා අරූපා ච, සුඛදුක්ඛා පමුච්චතීති අථානි තස්ස නිබ්බානස්ස ජානනතො පච්ඡා. රූපානි රූපධම්මා, තෙන පඤ්චවොකාරහවො එකවොකාරහවො ච ගහිතො භොති. අරූපානි අරූපධම්මා, තෙන රූපෙනාමිස්සිකතො අරූපභවො ගහිතො භොති. සො “චතුර්වොකාරහවො”තිපි චුච්චති. සුඛදුක්ඛානි සබ්බත්ථ උප්පජ්ජනකසුඛදුක්ඛතොපි වට්ටතො. අථ වා රූපානි රූපලොකපට්ඨන්ධිතො. අරූපානි අරූපලොකපට්ඨන්ධිතො. සුඛදුක්ඛානි කාමාවචරපට්ඨන්ධිතො. කාමභවො හි බ්‍යාමිස්සසුඛදුක්ඛො. එවමෙතස්මා සකලතොපි වට්ටතො අච්චන්තමෙව මුච්චතීති ගාථාද්වයෙනපි භගවා “මය්‍හං පුත්තස්ස බාහියස්ස එවරූපා නිබ්බානගති”ති දස්සෙති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච බොධිචග්ගවණ්ණනා.

2. මුළුලිත්දවග්ගො

1. මුළුලිත්දසුන්තවණ්ණනා

11. මුළුලිත්දවග්ගස්ස පයමෙ මුළුලිත්දමුලෙති එත්ථ මුළුලිත්දො වුව්වති නිපරුක්ඛො. සො “නිවුලො”තිපි වුව්වති, තස්ස සමීපෙ. කෙවි පන “මුළුලොති තස්ස රුක්ඛස්ස නාමං, තං වනජෙට්ඨකතාය පන මුළුලිත්දොති වුත්ත”න්ති වදන්ති. මහා අකාලමෙසොති අසම්පන්නෙ වස්සකාලෙ උප්පන්නමහාමෙසො. සො හි ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සකලවක්කවාලගබ්භං පුරන්තො උදපාදි. සත්තාහවද්දලිකාති තස්මිං උප්පන්නෙ සත්තාහං අවිච්ඡින්නවුට්ඨිකා අහොසි. සීතවාතදුද්දිනීති සා ව සත්තාහවද්දලිකා උදකච්ඡිතසමීච්ඡෙසෙන සීතවාතෙන සමන්තතො පරිබ්භමන්තෙන දුසිතදිවසත්තා දුද්දිනී නාම අහොසි. මුළුලිත්දො නාම නාගරාජාති තස්සෙව මුළුලිත්දරුක්ඛස්ස සමීපෙ පොක්ඛරණියා හෙට්ඨා නාගභවනං අත්ථි, තත්ථ නිබ්බන්තො මහානුභාවො නාගරාජා. සකභවනාති අත්තනො නාගභවනතො. සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වාති සත්තවාරෙ අත්තනො සරිරභොගෙහි භගවතො කායං පරිවාරෙත්වා. උපරිමුද්ධති මහන්තං එණං විභව්වාති භගවතො මුද්ධප්පදෙසස්ස උපරි අත්තනො මහන්තං එණං පසාරෙත්වා. “එණං කරිත්වා”තිපි පායො, සො එවත්ථො.

තස්ස කිර නාගරාජස්ස එතදහොසි “භගවා ව මය්හං භවනසමීපෙ රුක්ඛමුලෙ නිසින්තො, අයඤ්ච සත්තාහවද්දලිකා වත්තති, වාසාගාරමස්ස ලද්ධං වට්ඨති”ති. සො සත්තරත්තමයං පාසාදං නිමිමිනිතුං සක්කොන්තොපි “එවං කතෙ කායසාරො ගහිතො න භවිස්සති, දසබලස්ස කායවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සාමි”ති මහන්තං අත්තභාවං කරිත්වා සත්ථාරං සත්තක්ඛන්තුං භොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි එණං කරිත්වා ධාරෙසි. “පරික්ඛෙපබ්භන්තරං ලොභපාසාදෙ භණ්ඩාගාරගබ්භප්පමාණං අහොසි”ති බන්ධකට්ඨකථායං (මහාව. අට්ඨ. 5) වුත්තං. මජ්ඣිමට්ඨකථායං පන “හෙට්ඨාලොභපාසාදප්පමාණ”න්ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.284). “ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙන ඉරියාපට්ඨෙන සත්ථා විභරිස්සති”ති කිර නාගරාජස්ස අප්ඣාසයො. භගවා පන යථානිසින්තොව සත්තාහං විනිනාමෙසි. තඤ්ච යානං සුපිහිතවාතපානං සුච්ඡිතඅග්ගලද්වාරං කුටාගාරං විය අහොසි. මා භගවන්තං සීතන්තිආදි තස්ස තථා කරිත්වා යානකාරණපරිදීපනං. සො හි “මා භගවන්තං සීතං බාධයිත්ථ, මා උණ්භං, මා ඩංසාදිසමිච්ඡෙසො බාධයිත්ථා”ති තථා කරිත්වා අට්ඨාසි.

තත්ථ කිඤ්චාපි සත්තාහවද්දලිකාය උණ්භමෙව නත්ථි, සවෙ පන අන්තරන්තරා මෙසො විගච්ඡෙය්‍යා, උණ්භං භවෙය්‍යා, තමපි මා බාධයිත්ථාති එවං තස්ස චිත්තෙනුං යුත්තං. කෙවි පනෙත්ථ වදන්ති “උණ්භග්ගහණං භොගපරික්ඛෙපස්ස විපුලභාවකරණෙ කාරණකිත්තනං. බුද්දකෙ හි තස්මිං භගවන්තං නාගස්ස සරිරසම්භූතා උස්මා බාධෙය්‍යා, විපුලභාවකරණෙන පන තාදිසං ‘මා උණ්භං බාධයිත්ථා’ති තථා කරිත්වා අට්ඨාසි”ති.

විද්ධන්ති උබ්බිද්ධං, මෙසවිගමෙන දුරිභූතන්ති අත්ථො. විගතවලාභකන්ති අපගතමෙසං. දෙවන්ති ආකාසං. විදිත්වාති “ඉදානි විගතවලාභකො ආකාසො, නත්ථි භගවතො සීතාදිඋපද්දවො”ති ඤාත්වා. විනිවෙයෙත්වාති අපනෙත්වා. සකචණ්ණන්ති අත්තනො නාගරාජං. පටිසංහරිත්වාති අන්තරධාපෙත්වා. මාණවකචණ්ණන්ති කුමාරකරුපං.

එතමත්ථන්ති විවෙකසුඛප්පට්ඨංවෙදිතො යත්ථ කත්ථවි සුඛමෙව භොගීති එතමත්ථං සබ්බාකාරෙන ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං විවෙකසුඛානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුඛො විවෙකොති නිබ්බානසංඛිතො උපධිවිවෙකො සුඛො. තුට්ඨස්සාති වතුමග්ගඤ්ඤාණසන්තොසෙන තුට්ඨස්ස. සුතධම්මස්සාති පකාසිතධම්මස්ස විස්සුතධම්මස්ස. පස්සතොති තං විවෙකං, යං වා කිඤ්චි පස්සිතබ්බං නාම, තං සබ්බං අත්තනො විරියබලාධිගතෙන ඤාණවක්ඛුනා පස්සන්තස්ස. අඛ්‍යාපප්පන්නි අකුප්පනභාවො, එතෙන මෙත්තාපුබ්බභාගො දස්සිතො. පාණභූතෙසු සංයමොති සත්තෙසු ව සංයමො අවිහිංසනභාවො සුඛොති අත්ථො. එතෙන කරුණාපුබ්බභාගො දස්සිතො.

සුඛා විරාගතා ලොකෙති විගතරාගතාපි ලොකෙ සුඛා. කීදිසි? කාමානං සමතික්කමොති, යා කාමානං සමතික්කමොති වුව්වති, සා විගතරාගතාපි සුඛාති අත්ථො, එතෙන අනාගාමිමග්ගො කට්ඨො. අස්මිමානස්ස යො විතයොති ඉමිනා පන අරහත්තං කට්ඨං. අරහත්තඤ්ඤි අස්මිමානස්ස පටිප්පස්සද්ධිවිතයොති වුව්වති, ඉතො පරඤ්ච සුඛං නාම නත්ථි, තෙනාහ “එතං වෙ පරමං සුඛං”න්ති. එවං අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්ඨිති.

පයමසුන්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රාජසුන්තවණ්ණනා

12. දුතියෙ සම්බහුලානන්ති විතයපරියායෙන තයො ජනා “සම්බහුලා”ති වුව්වන්ති, තතො පරං සඬ්ඝො. සුන්තන්තපරියායෙන පන තයො තයො එව, තතො උද්ධං සම්බහුලා. තස්මා ඉධාපි සුන්තන්තපරියායෙන සම්බහුලාති

වෙදිතබ්බා. උපට්ඨානසාලායන්ති ධම්මසභාමණ්ඩපෙ. සා හි ධම්මං දෙසෙතුං ආගතස්ස තථාගතස්ස භික්ඛුනං උපට්ඨානකරණට්ඨානන්ති “උපට්ඨානසාලා”ති වුච්චති. අථ වා යත්ථ භික්ඛු චිත්තං චිතිවිජිනන්ති, ධම්මං කථෙන්නි, සාකච්ඡං සමාපජ්ජන්ති, සන්තිපතනවසෙන පකතියා උපතිට්ඨන්ති, සා සාලාපි මණ්ඩපොපි “උපට්ඨානසාලා”ත්වෙව වුච්චති. තත්ථාපි හි බුද්ධාසනං නිව්චං පඤ්ඤාත්තමෙව භොති. ඉදඤ්භි බුද්ධානං ධරමානකාලෙ භික්ඛුනං චාරිත්තං. සන්තිසින්නානන්ති නිසජ්ජනවසෙන සභිගම්ම නිසින්නානං. සන්තිපතිකානන්ති තතො තතො ආගන්ත්වා සන්තිපතනවසෙන සන්තිපතිකානං. අථ වා බුද්ධාසනං පුරතො කත්වා සත්ථු සම්මුඛෙ විය ආදරුප්පත්තියා සක්කච්චං නිසිදනවසෙන සන්තිසින්නානං, සමානප්ඤ්ඤාසයන්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්මිං අප්ඤ්ඤාසයෙන සුචු සම්මා ව නිපතනවසෙන සන්තිපතිකානං. අයන්ති ඉදානි වුච්චමානං නිද්දිසති. අන්තරාකථාති කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදිනං අන්තරා අඤ්ඤා එකා කථා, අථ වා මජ්ඣන්තිකෙ ලද්ධස්ස සුගතොවාදස්ස, සායං ලභිතබ්බස්ස ධම්මස්සවනස්ස ව අන්තරා පවත්තත්තා අන්තරාකථා, සමණසමාවාරස්සෙව වා අන්තරා පවත්තා අඤ්ඤා එකා කථාති අන්තරාකථා. උද්දාදිති උප්පන්නා.

ඉමෙසං ද්විත්තං රාජුනන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. මහද්ධනකරො වානිආදිසු පථවියං නිබ්බන්ධා යපිතං සත්තරතනනිවයසඤ්ඤානං මහන්තං ධනං එතස්සාති මහද්ධනො, ද්විසු අයං අතිසයෙන මහද්ධනොති මහද්ධනකරො. වාසද්දො විකප්පත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අයං පන විසෙසො – නිව්චපරිබ්බයවසෙන මහන්තො භොගො එතස්සාති මහාභොගො. දෙවසිකං පටිසනආයභුතො මහන්තො කොසො එතස්සාති මහාකොසො. අපරෙ පන “දෙවසිකං පටිසනආයභුතං මණ්ඩාරථෙත්ථගුගුම්බාදිභෙදභින්නං පරිග්ගහවත්ථු ධනං, තදෙව සාරගබ්භාදිසු නිහිතං කොසො”ති වදන්ති. චජ්රො, මහානිලො, ඉන්දනිලො, මරකතො, වෙළ්රියො, පදුමරාගො, පුස්පරාගො, කක්කෙතතො, පුලාකො, විමලො, ලොහිතඬිකො , එලිකො, පවාලො, ජොතිරසො, ගොමුත්තකො, ගොමෙදකො, සොගන්ධිකො, මුත්තා, සඬ්ඛො, අඤ්ජනමුලො, රාජපට්ටො, අමතංසකො, පියකො, බ්‍රාහ්මණි වාති චතුබ්බිසති මණි නාම. සත්ත ලොභානි කභාපණො ව සාරො නාම. සයනච්ඡාදනපාචුරණගජන්තසිලාදිති ථෙග්ගු නාම. වන්දනාගරුකුඬිකුමනගරකප්පුරාදි ගුම්බා නාම. තත්ථ පුරිමෙන ආදිසද්දෙන සාලිව්හිආදිමුග්ගමාසාදිපුබ්බණ්ණාපරණ්ණභෙදං ධඤ්ඤාචිකතිං ආදිං කත්වා යං සත්තානං උපභොගපරිභොගභුතං වත්ථු, තං සබ්බං සඬ්ගස්සති. මහන්තං චජිතං රට්ඨං එතස්සාති මහාචජිතො. මහන්තො හත්ථිඅස්සාදිවාහනො එතස්සාති මහාවාහනො. මහන්තං සෙනාබලඤ්චෙව ථාමබලඤ්ච එතස්සාති මහබ්බලො. ඉච්ඡිතනිබ්බන්තිසඬ්ඛානා පුඤ්ඤකම්මනිප්පන්නා මහති ඉද්ධි එතස්සාති මහිද්ධිකො. තෙජසඬ්ඛානො උස්සාහමන්තපභුසත්තිසඬ්ඛානො වා මහන්තො ආනුභාවො එතස්සාති මහානුභාවො.

එත්ථ ව පට්ඨමෙන ආයසම්පදා, දුතියෙන චිත්තපකරණසම්පදා, තතියෙන විභවසම්පදා, චතුත්ථෙන ජනපදසම්පදා, පඤ්චමෙන යානසම්පදා, ඡට්ඨෙන පරිවාරසම්පදාය සද්ධිං අත්තසම්පදා, සත්තමෙන පුඤ්ඤකම්මසම්පදා, අට්ඨමෙන පභාවසම්පදා තෙසං රාජුනං පකාසිතා භොති. තෙන යා සා සාම්පම්පත්ති, අමච්චසම්පත්ති, සෙනාසම්පත්ති, රට්ඨසම්පත්ති, විභවසම්පත්ති, මිත්තසම්පත්ති, දුග්ගසම්පත්තිති සත්ත පකතිසම්පදා රාජුනං ඉච්ඡිතබ්බා. තා සබ්බා යථාරහං පරිදිපිතාති වෙදිතබ්බා.

දානාදිහි චතුහි සඬ්ගහවත්ථුහි පරිසං රඤ්ජෙතීති රාජා. මගධානං ඉස්සරොති මාගධො. මහතියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා සෙනියගොත්තත්තා වා සෙනියො. බිම්බි වුච්චති සුවණ්ණං, තස්මා සාරබිම්බිවණ්ණනාය බිම්බිසාරො. කෙච් පන “නාමමෙවෙනං තස්ස රඤ්ඤො”ති වදන්ති. පච්චාමිත්තං පරසෙනං පිනාතිති පසෙනදි. කොසලරට්ඨස්ස අධිපතීති කොසලො. අයඤ්චරහිති එත්ථ වරහිති නිපාතමත්තං. විජ්ජකතාති අපරියොසිතා. අයං තෙසං භික්ඛුනං අන්තරාකථා අනිට්ඨිතාති අත්ථො.

සායන්තසමයන්ති සායන්තෙ එකං සමයං. පටිසල්ලානා වුට්ඨිකොති තතො තතො රුපාදිආරම්මණතො චිත්තස්ස පටිසංහරණතො පටිසල්ලානසඬ්ඛානාය එලසමාපත්තිතො යථාකාලපරිච්ඡෙදං වුට්ඨිකො. හගවා හි පුබ්බණ්ණසමයං භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො සාවත්ථිං පටිසිත්වා භික්ඛුනං සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා කතහත්තකිච්චො භික්ඛුහි සද්ධිං සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා විහාරං පටිසිත්වා ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යත්වා වත්තං දස්සෙත්වා ඤිතානං භික්ඛුනං යථාසමුට්ඨිතං සුගතොවාදං දත්වා තෙසු අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදිදිව්චාට්ඨානං උද්දිස්ස ගතෙසු ගන්ධකුට්ඨං පටිසිත්වා එලසමාපත්තිසුඛෙන දිවසභාගං චිතිනාමෙත්වා යථාකාලපරිච්ඡෙදෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය, “මස්මිං උපගමනං ආගමයමානා වතස්සො පරිසා සකලවිහාරං පරිපුරෙන්නියො නිසින්නා, ඉදානි මෙ ධම්මදෙසනත්ථං ධම්මසභාමණ්ඩලං උපගන්තුං කාලො”ති ආසනතො වුට්ඨාය, කෙසරසීහො විය කඤ්චනගුහාය සුරහිගන්ධකුට්ඨො නික්ඛමිත්වා යුථං උපසඬ්ඛමන්තො මත්තවරවාරණො විය අකායවාපල්ලෙන වාරුචික්කන්තගමනො අසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනප්පට්ඨණ්ඩිතබ්බන්තිසමභාපුරිසලක්ඛණසමුප්පලාය බ්‍යාමප්පහාය පරික්ඛෙපවිලාසසම්පන්නාය පහස්සරකෙතුමාලාලඬිකතාය නීලපිතලොභිතොදාතමඤ්ජිට්ඨපහස්සරානං වසෙන ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙන්නියා අවිත්තෙය්‍යානුභවාය අනුපමාය බුද්ධලිලාය සමන්තාගතාය රුපකායසම්පත්තියා සකලවිහාරං එකාලොකං කුරුමානො උපට්ඨානසාලං උපසඬ්ඛමි. තෙන වුත්තං – “අථ බො හගවා...පෙ.... තෙනුපසඬ්ඛමි”ති.

එවං උපසඬ්ඛමිත්වා වත්තං දස්සෙත්වා නිසින්නො තෙ භික්ඛු තුණ්හිභුතෙ දිස්වා “මයි අකථෙන්නෙ ඉමෙ භික්ඛු බුද්ධගාරවෙන කප්පමිපි න කථෙස්සන්ති”ති කථාසමුට්ඨාපනත්ථං “කාය තුත්ථ, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ කාය

නුත්තරානි කතමාය නු හවථ. “කාය නොත්ථා”තිපි පාළි, සො ඵවත්ථො, “කාය න්වෙත්ථා”තිපි පටන්ති, තස්ස කතමාය නු ඵත්ථාති අත්ථො. තත්‍රායං සඞ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, කතමාය නාම කථාය ඉධ සන්තිසින්නා හවථ, කතමා ව තුම්භාකං කථා මමාගමනපච්චයා අනිට්ඨිතා, තං නිට්ඨාපෙස්සාමීති ඵවං සබ්බඤ්ඤපචාරණාය පචාරෙසි.

න ඛිවෙතන්ති න ඛො ඵතං, අයමෙව වා පායො. “න ඛොත”න්තිපි පටන්ති, න ඛො ඵතං ඉච්චෙව පදවිභාගො. කුලපුත්තානන්ති ඡාතිආචාරකුලපුත්තානං. සද්ධාති සද්ධාය, කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තසසද්ධාය ව. අගාරස්මාති සරතො, ගහට්ඨභාවාති අත්ථො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජානන්ති උපගතානං. යන්ති කිරියාපරාමසනං. තත්ථායං පදයොජනා – “භික්ඛවෙ, තුම්භෙ නෙව රාජාහිනිතා න වොරාහිනිතා න ඉණ්ටා න ජීවිතපකකා පබ්බජ්ජා, අථ ඛො සද්ධාය අගාරතො නික්ඛමිත්වා මම සාසනෙ පබ්බජ්ජා, තුම්භෙ ඵතරහි ඵවරුපිං රාජප්පට්ඨසංයුත්තං තිරච්ඡානකථං කට්ඨොපාඨං, යං ඵවරුපාය කථාය කථනං, ඵතං තුම්භාකං න ඛො පතිරුපං න යුත්තමෙවා”ති.

ඵවං සන්තිපතිතානං පබ්බජ්ජානං අප්පතිරුපං පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි නෙසං පතිරුපං පටිපත්තිං අනුජානන්තො “සන්තිපතිතානං වො, භික්ඛවෙ, ද්වයං කරණීයං ධම්මී වා කථා අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති ආහ. තත්ථ වොති තුම්භාකං. කරණීයන්ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාමිවචනමෙතං, තස්මා තුම්භෙහිති අත්ථො. ද්වයං කරණීයන්ති ද්වෙ කාතබ්බා. ධම්මී කථාති වතුසච්චධම්මතො අනාපෙතා කථා, පවත්තිනිවත්තිපරිදිපිති ධම්මදෙසනාති අත්ථො. දසකථාවත්ථුසඞ්ඛාතාපි හි ධම්මකථා තදෙකදෙසා ඵවාති. අරියොති එකත්තහිතාවහත්තා අරියො, විසුද්ධො උත්තමොති වා අරියො. තුණ්හිභාවොති සමට්ඨිපස්සනාභාවනාභූතං අකථනං. කෙච් පන “වට්ඨිසඞ්ඛාරපටිපක්ඛිභාවතො දුතියජ්ඣානං අරියො තුණ්හිභාවො”ති වදන්ති. අපරෙ “වතුත්ථජ්ඣානං අරියො තුණ්හිභාවො”ති වදන්ති. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – “භික්ඛවෙ, චිත්තවිවෙකස්ස පරිබුහනත්ථං විවෙකට්ඨකායා සුඤ්ඤාගාරෙ විහරන්තා සවෙ කදාචි සන්තිපතථ, ඵවං සන්තිපතිතෙහි තුම්භෙහි ‘අස්සුතං සාවෙති සුතං වා පරියොදපෙති’ති චුත්තනයෙන අඤ්ඤමඤ්ඤස්සුපකාරාය ඛන්ධාදිනං අනිච්චතාදිපට්ඨසංයුත්තා ධම්මකථා වා පවත්තෙතබ්බා, අඤ්ඤමඤ්ඤං අබ්‍යාබාධනත්ථං ඤානසමාපත්තියා වා විහරිතබ්බ”න්ති.

තත්ථ පුරිමෙන කරණීයවචනෙන අනොතිණ්ණානං සාසනෙ ඔතරණුපායං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන ඔතිණ්ණානං සංසාරතො නිස්සරණුපායං. පුරිමෙන වා ආගමවෙය්‍යත්තියෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන අධිගමවෙය්‍යත්තියෙ. අථ වා පුරිමෙන සම්මාදිට්ඨියා පට්ඨං උප්පත්තිහෙතුං දිපෙති, දුතියෙන දුතියං. චුත්තඤ්ඤො –

“ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, හෙතු ද්වෙ පච්චයා සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදාය පරතො ව සොසො, පච්චත්තඤ්ච යොනිසො මනසිකාරො”ති (අ. නි. 2.127).

පුරිමෙන වා ලොකීයසම්මාදිට්ඨියා මූලකාරණං විභාවෙති, පච්ඡිමෙන ලොකුත්තරසම්මාදිට්ඨියා මූලකාරණන්ති ඵවමාදිනා ඵත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

එතමත්ථං විදිත්වාති තෙහි භික්ඛුහි කිත්තිතකාමසම්පත්තිතො ඤානාදිසම්පත්ති සන්තතරා වෙව පණිතතරා වාති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අරියවිහාරසුඛානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යඤ්ච කාමසුඛං ලොකෙති ලොකසද්දො “ඛන්ධලොකො ආයතනලොකො ධාතුලොකො”ති ආදීපු (මහානි. 3, 7; චූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2) සඞ්ඛාරෙසු ආගතො.

“යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්ති,
දිසා හන්ති විරොවතා;
තාව සහස්සධා ලොකො,
එත්ථ තෙ වත්තති වසො”ති. –

ආදීපු (ම. නි. 1.503) ඔකාසෙ ආගතො. “අද්දසා ඛො හගවා බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො”ති ආදීපු (මහාව. 9; ම. නි. 1.283) සත්තෙසු. ඉධ පන සත්තලොකෙ ඔකාසලොකෙ ව වෙදිතබ්බො. තස්මා අවිචිතො පට්ඨාය උපරි බ්‍රහ්මලොකතො හෙට්ඨා එතස්මිං ලොකෙ යං වත්ථුකාමෙ පටිච්ච කිලෙසකාමවසෙන උප්පජ්ජනතො කාමසහගතං සුඛං. යඤ්චිදං දිවයං සුඛන්ති යඤ්ච ඉදං දිවි හවං දිබ්බවිහාරවසෙන ව ලද්ධබ්බං බ්‍රහ්මානං මනුස්සානඤ්ච රූපසමාපත්තිසුඛං. තණ්හන්ධයසුඛස්සාති යං ආගමිම තණ්හා බියති, තං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා තණ්හාය ව පටිපස්සම්භනවසෙන පවත්තඵලසමාපත්තිසුඛං තණ්හන්ධයසුඛං නාම, තස්ස තණ්හන්ධයසුඛස්ස. එතෙති ලිඞ්ගවිපල්ලාසෙන නිද්දෙසො, එතාති සුඛානිති අත්ථො. කෙච් උභයමිපි සුඛසාමඤ්ඤෙන ගහෙත්වා “එත”න්ති පටන්ති, තෙසං “කලං නාග්ගති”ති පායෙන හවිතබ්බං.

සොළසින්ති සොළසන්තං පුරණිං. අයඤ්ඤත්ථ සඞ්ඛෙපත්ථො – වක්කවත්තිසුඛං ආදිං කත්වා සබ්බස්මිං මනුස්සලොකෙ මනුස්සසුඛං, නාගසුපණ්ණාදිලොකෙ නාගාදීහි අනුභවිතබ්බං සුඛං, වාතුම්භාරාජිකාදිදෙවලොකෙ ඡබ්බිධං කාමසුඛන්ති යං එකාදසවිධෙ කාමලොකෙ උප්පජ්ජන්තං කාමසුඛං, යඤ්ච ඉදං රූපාරූපදෙවෙසු

දිබ්බවිහාරභූතෙසු රූපාරූපජ්ඣානෙසු ව උප්පන්නත්තා “දිවිය”න්ති ලද්ධනාමං ලොකියජ්ඣානසුබං, සකලමිපි තදුභයං තණ්හක්ඛයසුබසංඛාරං ඵලසමාපත්තිසුබං සොළස භාගෙ කත්වා තතො එකභාගං සොළසභාගගුණෙ ලද්ධං එකභාගසංඛාරං කලං න අග්ගන්ති.

අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා ඵලසමාපත්තිසාමඤ්ඤෙන වුත්තා. පාළියං අවිසෙසෙන තණ්හක්ඛයස්ස ආගතත්තා පට්ඨානඵලසමාපත්තිසුබසංඛාරං කලං ලොකියං න අග්ගන්ති ඵලං. තථා හි වුත්තං –

“පට්ඨානා එකරජ්ජෙන, සග්ගස්ස ගමනෙන වා;
සබ්බලොකාධිපච්චෙන, සොතාපත්තිඵලං වර”න්ති. (ධ. ප. 178);

සොතාපත්තිසංයුත්තෙපි වුත්තං –

“කිඤ්චාපි, හික්ඛවෙ, රාජා වක්කවත්ති වතුන්නං දීපානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙත්වා කායස්ස භෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති දෙව්‍යානං තාවතිංසානං සහඛ්‍යාතං, සො තත්ථ නන්දනෙ වනෙ අවිජරාසඛිසපරිවුතො දිබ්බෙහි ව පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමඛිගිභූතො පරිවාරෙති, සො වතුහි ධම්මෙහි අසමන්තාගතො. අථ ඛො සො අපරිමුත්තොව නිරයා, අපරිමුත්තො නිරවිජානයොනියා, අපරිමුත්තො පෙත්තිවිසයා, අපරිමුත්තො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා. කිඤ්චාපි, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙති, නන්තකානි ව ධාරෙති, සො වතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො, අථ ඛො සො පරිමුත්තො නිරයා, පරිමුත්තො නිරවිජානයොනියා, පරිමුත්තො පෙත්තිවිසයා, පරිමුත්තො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

“කතමෙහි වතුහි? ඉධ, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති ‘ඉතිපි සො භගවා අරහං...පෙ... බුද්ධො භගවා’ති. ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන...පෙ.... විඤ්ඤාහි’ති. සඛිසෙ අවෙච්චප්පසාදෙන...පෙ.... පුඤ්ඤක්කන්තං ලොකස්සා’ති. අරියකන්තෙහි සිලෙහි සමන්තාගතො භොති අබණ්ඩෙහි...පෙ.... සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි වතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො භොති. යො ව, හික්ඛවෙ, වතුන්නං දීපානං පටිලාභො, යො වතුන්නං ධම්මානං පටිලාභො, වතුන්නං දීපානං පටිලාභො වතුන්නං ධම්මානං පටිලාභස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති (සං. නි. 5.997).

ඵලං භගවා සබ්බත්ථ ලොකියසුබං සඋත්තරං සාතිසයං, ලොකුත්තරසුබමෙව අනුත්තරන්ති අතිසයන්ති භාෂෙසිති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

13. තතියෙ කුමාරකානි දාරකා. අන්තරා ව සාවත්ථීං අන්තරා ව ජෙනවනන්ති අන්තරාසද්දො “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය, අඤ්ඤානු තථාගතා”ති (අ. නි. 6.44; 10.75), “ජනා සඛිගම්ම මන්තෙන්ති, මඤ්ච ත්වඤ්ච කිමන්තර”න්තිආදියු (සං. නි. 1.228) කාරණෙ ආගතො. “අද්දසා මං, භන්තෙ, අඤ්ඤාතරා ඉත්ථී විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදියු (ම. නි. 2.149) බණේ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදියු (උදා. 20) විත්තෙ. “අන්තරා වොසානමාපාදී”තිආදියු වෙමජ්ඣෙ. “අපිවායං, හික්ඛවෙ, තපොදා ද්විත්තං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”තිආදියු (පාරා. 231) විවරෙ. ස්වායම්බාසි විවරෙ වෙදිතබ්බො. තස්මා සාවත්ථියා ව ජෙනවනස්ස ව විවරෙති, ඵලමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අන්තරාසද්දයොගතො වෙන්ථ උපයොගවචනං “අන්තරා ව සාවත්ථීං අන්තරා ව ජෙනවන”න්ති. ඊදිසෙසු යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච ගච්ඡති”ති එකමෙව අන්තරාසද්දං පසුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො භොති. ඉධ පන යොජෙත්වා වුත්තො.

අහිං දණ්ඩෙත හනන්තිති බිලතො නික්ඛමිත්වා ගොවරාය ගච්ඡන්තං කණ්හසප්පං ජාතජ්ඣාත්තං අනුබන්ධිත්වා යට්ඨිති පොටෙන්ති. තෙන ව සමයෙන භගවා සාවත්ථීං පිණ්ඩියා ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තෙ දාරකෙ අහිං දණ්ඩෙත හනන්තෙ දිස්වා “කස්මා කුමාරකා ඉමං අහිං දණ්ඩෙත හනාමා”ති පුවුජිත්වා “ඛංසනභයෙන, භන්තෙ”ති ව වුත්තෙ “ඉමෙ අන්තරො සුබං කරිස්සාමාති ඉමං පහරන්තා නිබ්බන්තට්ඨානෙ දුක්ඛං අනුභවිස්සන්ති, අහො අවිජ්ජාය නිකතිකොසල්ල”න්ති ධම්මසංවෙගං උප්පාදෙසි. තෙනෙව ව ධම්මසංවෙගෙන උදානං උදානෙසි. තෙන වුත්තං “අථ ඛො භගවා”තිආදි.

තත්ථ එතමත්ථං විදිත්වාති “ඉමෙ දාරකා අන්තසුබාය පරදුක්ඛං කරොන්තා සයං පරත්ථ සුබං න ලභිස්සන්ති”ති එතමත්ථං ජානිත්වාති ඵලමෙකෙ වණ්ණෙත්ති. අඤ්ඤාසං දූප්පට්ඨන්තානං සුඛපරියෙසනං ආයතිං දුක්ඛාය සංවත්තති, සුප්පට්ඨන්තානං එකන්තෙන සුබාය සංවත්තති. තස්මා “පරිවිභෙසාවිනිමුත්තා අවිචන්තමෙව සුඛභාගිනො වත මය්හං ඔවාදප්පට්ඨකරා”ති සොමනස්සවසෙනෙවෙතම්පි සත්ථා උදානං උදානෙසිති වදන්ති. අපරෙ පන භණන්ති

“එවං තෙහි කුමාරකෙහි පවත්නිතං පරිච්ඡේදනං සබ්බකාරොන ආදීනවතො විදිත්වා පරිච්ඡේදාය පරානුකම්පාය ව යථාක්කමං ආදීනවානිසංසවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි”ති.

තත්ථ සුඛකාමානීති එකන්තෙනෙව අත්තනො සුඛස්ස ඉච්ඡනතො සුඛානුගිද්ධානි. භූතානීති පාණිනො. යො දණ්ඩෙන විහිංසතීති එත්ථ දණ්ඩෙනාති දෙසනාමත්තං, දණ්ඩෙන වා ලෙඩ්ඛුසත්ථපාණිප්පභාරාදීහි වාති අත්ථො. අථ වා දණ්ඩෙනාති දණ්ඩනෙන. ඉදං චූත්තං හොති – යො සුඛකාමානි සබ්බභූතානි ජාතිආදිනා සට්ඨනවසෙන වච්ඡිදණ්ඩෙන වා පාණිමුග්ගරසත්ථාදීහි පොට්ඨනාලනවිජේදනාදිවසෙන සරිරදණ්ඩෙන වා සතං වා සහස්සං වා යාපනවසෙන ධනදණ්ඩෙන වාති ඉමෙසු දණ්ඩෙසු යෙන කෙනච්ඡිදණ්ඩෙන විහිංසති විභේදෙති දුක්ඛං පාපෙති, අත්තනො සුඛමෙසානො, පෙච්ච සො න ලභතෙ සුඛන්ති සො පුග්ගලො අත්තනො සුඛං එසන්තො ගවෙසන්තො පත්ථෙත්තො පෙච්ච පරලොකෙ මනුස්සසුඛං දිබ්බසුඛං නිබ්බානසුඛන්ති තිව්ධම්පි සුඛං න ලභති, අඤ්ඤාදත්ථු තෙන දණ්ඩෙන දුක්ඛමෙව ලභතීති අත්ථො.

පෙච්ච සො ලභතෙ සුඛන්ති යො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නො “යථාහං සුඛකාමො දුක්ඛප්පට්ඨකුලො, එවං සබ්බෙපි”ති චින්තෙත්වා සම්පත්තවිරතිආදීසු ධීතො චූත්තනයෙන කෙනච්ඡිදණ්ඩෙන සබ්බානිපි භූතානි න හිංසති න බාධති, සො පුග්ගලො පරලොකෙ මනුස්සභූතො මනුස්සසුඛං, දෙවභූතො දිබ්බසුඛං, උභයං අතික්කමන්තො නිබ්බානසුඛං ලභතීති. එත්ථ ච තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස අවස්සංභාවිතාය තං සුඛං පච්චුප්පන්නං විය හොතීති දස්සනත්ථං “ලභතෙ”ති චූත්තං. පුරිමගාථායපි එසෙව නයො.

තතිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සක්කාරසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොතීති කප්පානං සතසහස්සාධිකෙසු වතුසු අසඬ්ඛොයොසු පරිපූර්තස්ස පුඤ්ඤසම්භාරවිසෙසස්ස ඵලභූතෙන “ඉතො පරං මය්හං ඔකාසො නත්ථී”ති උස්සහජාතෙන විය උපරුපරි වඩ්ඪමානෙන සක්කාරාදිනා භගවා සක්කතො හොති. සබ්බදිසාසු හි යමකමහාමෙසො චූට්ඨතිත්වා මහොසං විය සබ්බපාරමියො “එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමා”ති සම්පිණ්ඩිතා විය භගවතො ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බත්තයිංසු. තතො අන්තපානවත්ථයානමාලාගන්ධවිලෙපනාදිභත්ථා ඛත්තියබ්බාත්මණාදයො ආගන්ත්වා “කහං බුද්ධො, කහං භගවා, කහං දෙවදෙවො, කහං නරාසහො, කහං පුරිසසීහො”ති භගවන්තං පරියෙසන්ති. සකටසතෙහි පච්චයෙ ආභරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාචුතප්පමාණෙපි සකටධුරෙන සකටධුරං ආභව්ච තිට්ඨන්ති වෙච අනුබන්ධන්ති ච අන්ධකචින්ද්‍රාභ්මණාදයො විය. සබ්බං තං බන්ධකෙ (මහාව. 282) තෙසු තෙසු ච සුත්තෙසු ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං. යථා ච භගවතො, එවං භික්ඛුසඬ්ඪස්සාති. චූත්තඤ්ඤෙතං –

“යාවතා ඛො, චූත්තද, එතරහි සඬ්ඪසා වා ගණා වා ලොකෙ උප්පන්නා, නාහං, චූත්තද, අඤ්ඤං එකසඬ්ඪසම්පි සමනුපස්සාමි එවං ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තං, යථරිවායං, චූත්තද, භික්ඛුසඬ්ඪසො”ති (දී. නි. 3.176).

ස්වායං භගවතො ච භික්ඛුසඬ්ඪස්ස ච උප්පන්නො ලාභසක්කාරො එකතො හුත්වා ද්විත්තං මහානදීනං උදකොසො විය අප්පමෙයොසා අහොසි. තෙන චූත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරානං, භික්ඛුසඬ්ඪසොපි සක්කතො...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති.

තිත්ථියා පන පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤතාය ව දුප්පට්ඨපන්නාය ව අසක්කතා අගරුකතා, බුද්ධුප්පාදෙන පන විසෙසතො විපන්නසොභා සූරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය නිප්පහා නින්තෙජා හතලාභසක්කාරා අහෙසුං. තෙ තාදිසං භගවතො සඬ්ඪස්ස ච ලාභසක්කාරං අසහමානා ඉස්සාපකතා “එවං ඉමෙ ඵරුසාහි වාලාහි සට්ඨෙත්ථාව පලාපෙස්සාමා”ති උසුයා විසුග්ගාරං උග්ගිරන්තා තත්ථ තත්ථ භික්ඛු අක්කොසන්තා පරිභාසන්තා විවරිංසු. තෙන චූත්තං – “අඤ්ඤතිත්ථියා පන පරිබ්බාපකා අසක්කතා හොන්ති...පෙ.... පරික්ඛාරානං. අථ ඛො තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාපකා භගවතො සක්කාරං අසහමානා භික්ඛුසඬ්ඪස්ස ච ගාමෙ ච අරඤ්ඤෙ ච භික්ඛු දිස්වා අසබ්භාහි ඵරුසාහි වාලාහි අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති රොසෙන්නි විභෙසෙන්නි”ති.

තත්ථ අසබ්භාහීති අසභායොග්ගාහි සභායං සාධුජනසමූහෙ වත්තුං අයුත්තාහි, දුට්ඨල්ලාහිති අත්ථො. ඵරුසාහීති කක්ඛලාහි මම්මවිජේදිකාහි. අක්කොසන්තීති ජාතිආදීහි අක්කොසවත්ථුහි බුංසෙන්නි. පරිභාසන්තීති හණ්ඩනවසෙන හයං උප්පාදෙන්තා තජ්ජෙන්නි. රොසෙන්නීති යථා පරස්ස රොසො හොති, එවං අනුද්ධංසනවසෙන රොසං උප්පාදෙන්ති. විභෙසෙන්නීති විභේදෙන්ති, විවිධෙහි ආකාරෙහි අථාසුං කරොන්ති.

කථං පනෙතෙ සමන්තපාසාදිකෙ භගවති භික්ඛුසඬ්ඪසෙ ච අක්කොසාදිති පවත්තෙසුන්ති? භගවතො උප්පාදතො පභීනලාභසක්කාරතාය උපහතචිත්තා පථවිං ඛණ්ත්වා පක්ඛලන්තා විය අවණෙ වෙචරියමණිමිති වණං උප්පාදෙන්තා විය ච සුන්දරිකං නාම පරිබ්බාපිකං සඤ්ඤාපෙත්වා තාය සත්ථු භික්ඛුතඤ්ඤා අවණං චූට්ඨාපෙත්වා අක්කොසාදිති

පවත්නෙසු. නං පනෙනං සුන්දරීවත්ථු පරතො සුන්දරීසුත්තෙ (උදා. 38) පාළියංයෙව ආගමිස්සති, තස්මා යමෙත්ථ වත්තබ්බං, නං තත්ථෙව වණ්ණයිස්සාම.

හික්ඛු භගවතො සන්තිකං උපසඬකමිත්වා නං පවත්තිමාරොවෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ බො සම්බහුලා හික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි...පෙ.... විභෙසෙන්නි”ති. නං චුත්තත්ථමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං ඉස්සාපකතානං තිත්ථියානං විජ්ජට්ඨන්ති සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං තෙහි කතෙ විජ්ජකාරෙ පසන්නවිත්තෙහි ව පරෙහි කතෙ උපකාරෙ තාදිභාවානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ගාමෙ අරඤ්ඤෙ සුබදුක්ඛචුට්ඨොති ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා යත්ථ කත්ථවි සුබෙන දුක්ඛෙන ව චුට්ඨො සුබදුක්ඛානි අනුභවන්නො, තෙසං වා පච්චයෙහි සමඬිගිභුතො. නෙවත්තතො නො පරතො දහෙථාති “අහං සුබිතො , අහං දුක්ඛිතො, මම සුබං, මම දුක්ඛං, පරෙතිදං මය්හං සුබදුක්ඛං උප්පාදිත”න්ති ව නෙව අත්තතො න පරතො තං සුබදුක්ඛං යපෙට්. කස්මා? න හෙත්ථ ඛන්ධපඤ්චකෙ අහන්ති වා මමන්ති වා පරොති වා පරස්සාති වා පස්සිතබ්බයුත්තකං කිඤ්චි අත්ථි, කෙවලං සඬ්ඛාරා එව පන යථාපච්චයං උප්පජ්ජිත්වා බණ්ණෙ බණ්ණෙ හිජ්ජන්තිති. සුබදුක්ඛග්ගහණඤ්චෙත්ථ දෙසනාසීසං, සබ්බස්සාපි ලොකධම්මස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති භගවා “නාහං ක්වචනි, කස්සචි කිඤ්චනතස්මිං, න ව මම ක්වචනි, කත්ථවි කිඤ්චනතත්ථි”ති වතුකොට්ඨකං සුඤ්ඤතං විභාවෙසි.

ඉදානි තස්ස අත්තතො පරතො ව අදහනස්ස කාරණං දස්සෙති “චුසන්ති එස්සා උපධිං පට්ඨවා”ති. එතෙ සුබවෙදනියා දුක්ඛවෙදනියා ව එස්සා නාම ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛානං උපධිං පට්ඨව තස්මිං සති යථාසකං විසයං චුසන්ති, තත්ථ පවත්තන්තියෙව. අදුක්ඛමසුඛා හි වෙදනා සන්තසභාවතාය සුබෙ එව සඬගහං ගච්ඡන්ති දුට්ඨසම්මස්සවසෙනෙවායං අත්ථවණ්ණනා කතා.

යථා පන තෙ එස්සා න චුසන්ති, තං දස්සෙතුං “නිරුපධිං කෙන චුසෙය්‍යුං එස්සා”ති චුත්තං. සබ්බසො හි ඛන්ධුපධියා අසති කෙන කාරණෙන තෙ එස්සා චුසෙය්‍යුං, න තං කාරණං අත්ථි. යදි හි තුම්හෙ අක්කොසාදිවසෙන උප්පජ්ජනසුබදුක්ඛං න ඉච්ඡ්ථ, සබ්බසො නිරුපධිභාවෙයෙව යොගං කරෙය්‍යාථාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාධාතුයා ගාථං නිට්ඨපෙසි. එවං ඉමිනා උදානෙන වට්ටවිට්ටං කට්ඨං.

වතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපාසකසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ ඉච්ඡානඬගලකොති ඉච්ඡානඬගලනාමකො කොසලෙසු එකො බ්‍රාහ්මණගාමො, තංනිවාසිතාය තත්ථ වා ජාතො භවොති වා ඉච්ඡානඬගලකො. උපාසකොති තිහි සරණගමනෙහි භගවතො සන්තිකෙ උපාසකභාවස්ස පවෙදිතත්තා උපාසකො පඤ්චසික්ඛාපදිකො බුද්ධමාමකො, ධම්මමාමකො, සඬ්ඝමාමකො. කෙනච්චෙව කරණියෙනාති උද්ධාරසොධාපනාදිනා කෙනච්චෙව කත්තබ්බෙන. තීරෙත්ථාති නිට්ඨාපෙත්ථා. අයං කිර උපාසකො පුබ්බෙ අභිණ්හං භගවත්තං උපසඬකමිත්වා පයිරුපාසති, සො කතිපයං කාලං බහුකරණියතාය සත්ථු දස්සනං නාහිසම්භොසි. තෙනාහ භගවා – “චිරස්සං බො ත්වං, උපාසක, ඉමං පරියායමකාසි, යදිදං ඉධාගමනායා”ති.

තත්ථ චිරස්සන්ති චිරෙන. පරියායන්ති වාරං. යදිදන්ති නිපාතො, යො අයන්ති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – ඉධ මම සන්තිකෙ ආගමනාය යො අයං අජ්ජ කතො වාරො, තං ඉමං චිරෙන පපඤ්චං කත්වා අකාසිති. චිරපටිකාහන්ති චිරපටිකො අහං, චිරකාලතො පට්ඨාය අහං උපසඬකමිතුකාමොති සම්බන්ධො. කෙහිචි කෙහිචිති එකච්චෙහි එකච්චෙහි. අථ වා කෙහිචි කෙහිචිති යෙහි වා තෙහි වා. තත්ථ ගාරවං දස්සෙති. සත්ථරි අභිජ්ජසන්නස්ස හි සත්ථුදස්සනධම්මස්සවනෙසු විය න අඤ්ඤත්ථ ආදරො හොති. කිච්චකරණියෙහිති එත්ථ අවස්සං කාතබ්බං කිච්චං, ඉතරං කරණියං. පඨමං වා කාතබ්බං කිච්චං, පච්ඡා කාතබ්බං කරණියං. බුද්දකං වා කිච්චං, මහන්තං කරණියං. බ්‍යාවචොති උස්සුක්කො. එවාහන්ති එවං ඉමිනා පකාරෙන අහං නාසක්ඛිං උපසඬකමිතුං, න අගාරවාදිනාති අධිප්පායො.

එතමත්ථං විදිත්වානි දුල්ලහෙ බුද්ධුප්පාදෙ මනුස්සත්තලාහෙ ව සත්තානං සකිඤ්චනභාවෙන කිච්චපසුතතාය කුසලන්තරායො හොති, න අකිඤ්චනස්සාති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තදත්ථපරිදීපනමෙව ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුබං වත තස්ස න හොති කිඤ්චිති යස්ස පුග්ගලස්ස කිඤ්චි රූපාදිසු එකවත්ථුම්පි “මමෙත”න්ති තණ්හාය පරිග්ගහිතභාවෙන න හොති තත්ථි න විජ්ජති, සුබං වත තස්ස පුග්ගලස්ස, අහො සුබමෙවාති අත්ථො. “න හොසි”තිපි පාඨො, තස්ස අතිතකාලවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙචි පන න හොති කිඤ්චිති පදස්ස “රාගාදිකිඤ්චනං යස්ස න හොති”ති අත්ථං වණ්ණෙන්නි, තං න සුන්දරං පරිග්ගහධම්මවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා. රාගාදිකිඤ්චනන්ති පරිග්ගහෙනබ්බස්සාපි සඬගහෙ සති යුත්තමෙව චුත්තං සියා අථ වා යස්ස පුග්ගලස්ස කිඤ්චි අප්පම්පි කිඤ්චනං.

පලිබෝධජාතං රාගාදිකිඤ්චනාභාවතො එව න භොති, තං තස්ස අකිඤ්චනත්තං සුඛස්ස පච්චයභාවතො සුඛං වතං, අභො සුඛන්ති අත්ථො. කස්ස පන න භොති කිඤ්චනන්ති වෙ, ආහ “සඬ්ඛාතධම්මස්ස ඛණ්ණස්සුතස්සා”ති. යො චතුහිපි මග්ගසඬ්ඛාති සොළසකිච්චනිජ්ඣත්තියා සඬ්ඛාතධම්මො කතකිච්චො, තතො එව පටිවෙධඛණ්ණසච්චෙන ඛණ්ණස්සුතො, තස්ස.

ඉති භගවා අකිඤ්චනභාවෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා සකිඤ්චනභාවෙ ආදිනවං දස්සෙතුං “සකිඤ්චනං පස්සා”ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො – රාගාදිකිඤ්චනානං ආමිසකිඤ්චනානඤ්ච අත්ථිතාය සකිඤ්චනං, සකිඤ්චනත්තා එව අලද්ධානඤ්ච ලද්ධානඤ්ච කාමානං පරියෙසනාරක්ඛණහෙතු කිච්චකරණීයවසෙන “අභං මම”ති ගහණවසෙන ච විහඤ්ඤමානං විසාතං ආපජ්ජමානං පස්සාති ධම්මසංවෙගප්පත්තො සත්ථා අත්තනො චිත්තං වදති. ජනො ජනස්මිං පටිබන්ධරූපොති සයං අඤ්ඤො ජනො සමානො අඤ්ඤස්මිං ජනො “අභං ඉමස්ස, මම අය”න්ති තණ්හාවසෙන පටිබන්ධසභාවො හුත්වා විහඤ්ඤති විසාතං ආපජ්ජති. “පටිබද්ධචිත්තො”තිපි පාඨො. අයඤ්ච අත්ථො –

“පුත්තා මත්ථි ධනම්මත්ථි, ඉති බාලො විහඤ්ඤති;
අත්තා හි අත්තනො නත්ථි, කුතො පුත්තා කුතො ධන”න්ති. (ධ. ප. 62) –

ආදිති සුත්තපදෙහි දිපෙතබ්බොති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ගබ්භිනීසුත්තවණ්ණනා

16. ජට්ඨෙ අඤ්ඤතරස්ස පරිබ්බාජකස්සාති එකස්ස කුටුම්භිකස්ස පරිබ්බාජකස්ස. දහරාති තරුණි. මාණවිකාති බ්‍රාහ්මණධිතාය වොහාරො. පජාපතීති හරියා. ගබ්භිනීති ආපන්නසත්තා. උපච්ඡඤ්ඤාති අජ්ජ සුචෙති පච්චුපට්ඨිතවිජායනකාලා භොතීති සම්බන්ධො. සො කිර බ්‍රාහ්මණජාතිකො සහරියො වාදපත්ථස්සමෙ ධීතො, තෙන නං සපජාපතිකං පරිබ්බාජකවොහාරෙන සමුදාවරන්ති. හරියා පනස්ස බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා බ්‍රාහ්මණාති ආලපති. තෙලන්ති තිලතෙලං. තෙලසීසෙන චෙන්ථ යං යං විජාතාය පසවදුක්ඛජ්ජටිකාරත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, තං සබ්බං සජ්ජිලොඤාදිං ආහරාති ආණාපෙති. යං මෙ විජාතාය භවිස්සතීති යං තෙලාදි මය්හං විජාතාය බහිනික්ඛන්තගබ්භාය උපකාරාය භවිස්සති. “පරිබ්බාජිකායා”තිපි පාඨො. කුතොති කස්මා යානා, යතො ඤාතිකුලා වා මිත්තකුලා වා තෙලාදිං ආහරෙය්‍යං, තං යානං මෙ නත්ථිති අධිජ්ජායො. තෙලං ආහරාමීති වත්තමානසම්පතාය වත්තමානං කත්වා චුත්තං, තෙලං ආහරිස්සාමීති අත්ථො. සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා සජ්ජිස්ස වා තෙලස්ස වාති ව සමුච්චයත්ථො වා-සද්දො “අග්ගිතො වා උදකතො වා මිටුහෙදා වා”ති ආදීසු (මහාව. 286; දී. නි. 2.152; උදා. 76) විය. සජ්ජිස්ස වා තෙලස්ස වාති පච්චත්තෙ සාම්ච්චනං, සජ්ජි ව තෙලඤ්ච යාවදත්ථං පාතුං පිචිතුං දියතීති අත්ථො. අපරෙ පන “සජ්ජිස්ස වා තෙලස්ස වාති අවයවසම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං. සජ්ජිතෙලසමුදායස්ස හි අවයවො ඉධ යාවදත්ථස්සද්දෙන චුච්චති”ති වදන්ති. නො නිහරිතුන්ති භාජනෙන වා හත්ථෙත වා බහි නෙතුං නො දියති, උච්ඡද්දිත්වානාති වමිත්වා, යංනුන දදෙය්‍යන්ති සම්බන්ධො. එවං කිරස්ස අභොසි “අභං රඤ්ඤො කොට්ඨාගාරං ගන්ත්වා තෙලං කණ්ඨමත්තං පිචිත්වා තාවදෙව සරං ආගන්ත්වා එකස්මිං භාජනෙ යථාපිනං වමිත්වා උද්ධනං ආරොපෙත්වා පච්ඡස්සාමි, යං පිත්තසෙම්භාදිමිස්සිතං, තං අග්ගිතා ඤායිස්සති, තෙලං පන ගහෙත්වා ඉමිස්සා පරිබ්බාජිකාය කම්මෙ උපනෙස්සාමි”ති.

උද්ධං කාතුන්ති වමනවසෙන උද්ධං නිහරිතුං. න පන අධොති විරිඤ්චනවසෙන හෙට්ඨා නිහරිතුං න පන සක්කොති. සො හි “අධිකං පිතං සයමෙව මුඛතො නිග්ගමිස්සති”ති පිචිත්වා ආසයස්ස අරිත්තතාය අනිග්ගතෙ වමනවිරෙවනයොගං අජානන්තො අලහන්තො වා කෙවලං දුක්ඛාහි වෙදනාහි පුට්ඨො ආවට්ටති ව පරිවට්ටති ව. දුක්ඛාහීති දුක්ඛමාහි. තිබ්බාහීති බහලාහි තිබ්බොහි වා. බරාහීති කක්ඛලාහි. කටුකාහීති අනිවිය අනිට්ඨභාවෙන දාරුණාහි. ආවට්ටතීති එකස්මිංයෙව යානෙ අනිපජ්ජිත්වා අත්තනො සරිරං ඉතො විතො ආකඩ්ඪන්තො ආවට්ටති. පරිවට්ටතීති එකස්මිං පදෙසෙ නිපන්නොපි අඬ්ඬපච්චිඬගාති පරිතො ඛිපන්නො වට්ටති, අභිමුඛං වා වට්ටන්තො ආවට්ටති, සමන්තතො වට්ටන්තො පරිවට්ටති.

එතමත්ථං විදිත්වාති “සකිඤ්චනස්ස අජ්ජටිසඬ්ඛාපරිභොගහෙතුකා අයං දුක්ඛුප්පත්ති, අකිඤ්චනස්ස පන සබ්බසො අයං නත්ථි”ති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථජ්ජකාසනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුඛිතො වතාති සුඛිතො වත සජ්ජුරිසා. කෙ පන තෙති? යෙ අකිඤ්චනා, යෙ රාගාදිකිඤ්චනස්ස පරිග්ගහකිඤ්චනස්ස ව අභාවෙන අකිඤ්චනා, කෙසං පනිදං කිඤ්චනං නත්ථිති ආහ – “වෙදගුතො හි ජනා අකිඤ්චනා”ති, යෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං වෙදං ගතා අධිගතා, තෙන වා වෙදෙන නිබ්බානං ගතාති වෙදගුතො, තෙ අරියජනා ඛිණ්ණසවුත්ගලා අනවසෙසරාගාදිකිඤ්චනානං අග්ගමග්ගෙන සමුච්ඡින්නත්තා අකිඤ්චනා නාම. අසති හි රාගාදිකිඤ්චනෙ කුතො පරිග්ගහකිඤ්චනස්ස සම්භවො. එවං ගාථාය පුරිමභාගෙන අරහන්තෙ පසංසිත්වා අපරභාගෙන

අත්ධපුපුප්පනෙ ගරහන්තො “සකිඤ්චනං පස්සා”තිආදිමාහ. තං පුරිමසුත්තෙ චුත්තත්ථමෙව. එවං ඉමායපි ගාථාය වට්ටව්වට්ටං කථිතං.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. එකපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ එකපුත්තකොති එකො පුත්තො, සො ව අනුකම්පිතබ්බට්ඨොන එකපුත්තකො, පියායිතබ්බට්ඨොන පියො, මනස්ස වඩ්ඪිතට්ඨොන මනාපො. සරිරසොභාසම්පත්තියා වා දස්සනියට්ඨොන පියො, සීලාචාරසම්පත්තියා කල්‍යාණධම්මතාය මනාපො. කලෙති සත්තෙ ඛෙපෙතීති කාලො, මරණං. තං කතො පත්තොති කාලඤ්ඤා, කාලෙන වා මච්චුනා කතො නට්ඨො අදස්සනං ගතොති කාලඤ්ඤා, මතොති අත්ථො.

සම්බහුලා උපාසකාති සාවත්ථිවාසිනො බහු උපාසකා මතපුත්තඋපාසකස්ස සහසොකීභාවෙන යාව ආලාභනා පච්ඡතො ගන්ත්වා මතසරිරස්ස කත්තබ්බං කාරෙත්වා පටිනිවත්තා යථානිවත්ථාව උදකං ඔතරිත්වා සීසංන්භානා වත්ථානි පිළෙත්වා අනොතාපෙත්වා එකං නිවාසෙත්වා එකං උත්තරාසඤ්ඤා කත්වා උපාසකං පුරතො කත්වා “සොකචිතොදනං ධම්මං සත්ථු සත්තිකෙ සොස්සාමා”ති භගවත්තං උපසඤ්ඤාමිසු. තෙන චුත්තං “අල්ලකෙසා”තිආදි.

තත්ථ අල්ලවත්ථාති උදකෙන තිත්තවත්ථා. දිවා දිවස්සාති දිවස්සපි දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙති අත්ථො. යස්මා ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති. කාලං විදිත්වා පුච්ඡන්ති, කාලං විදිත්වා න පුච්ඡන්ති, තස්මා ජානන්තොයෙව භගවා කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡන්තො “කිං නු බො තුම්හෙ උපාසකා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – තුම්හෙ උපාසකා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මම සත්තිකං ආගච්ඡන්තා ඔතාපිතසුද්ධවත්ථා සායන්තෙ ආගච්ඡං, අප්ප පන අල්ලවත්ථා අල්ලකෙසා ඤීතමජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඉධාගතා, තං කිං කාරණන්ති. තෙන මයන්ති තෙන පුත්තවියොගජනිතවිත්තසන්තාපෙන බලවසොකාභිභූතතාය එවංභූතා මයං ඉධුපසඤ්ඤාමන්තාති.

එතමත්ථං විදිත්වාති පියවත්ථුසම්භවා සොකදුක්ඛදොමනස්සාදයො, අසති පියවත්ථුස්මිං සබ්බසො එතෙ න සන්තීති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථප්පකාසනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ පියරූපස්සාදගධිතාසෙති පියසභාවෙසු රූපක්ඛන්ධාදීසු සුඛවෙදනස්සාදෙන ගධිතා පටිබද්ධවිත්තා. ගධිතාසෙති හි ගධිතාඉවෙවත්ථො. සෙති වා නිපාතමත්තං. පියරූපා නාම වක්ඛාදයො පුත්තදාරාදයො ව. චුත්තඤ්ඤෙනං – “කිඤ්ච ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං වක්ඛු ලොකෙ ...පෙ.... ධම්මතණ්හා ලොකෙ පියරූපං සාතරූප”න්ති (චූළති. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 55).

“බෙත්තං වත්ථුං හිරඤ්ඤං වා, ගවස්සං දාසපොරිසං;
ථියො බන්ධු පුථු කාමෙ, යො නරො අනුගිජ්ඣති”ති ව. (සු. නි. 775);

තස්මා තෙසු පියරූපෙසු අස්සාදෙන ගිද්ධා මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාපත්තාති අත්ථො. කෙ පන තෙ පියරූපස්සාදගධිතාති තෙ දස්සෙති “දෙවකායා පුථුමනුස්සා වා”ති, වාතුමහාරාජිකාදයො බහුදෙවසමුභා වෙව ජම්බුදීපකාදිකා බහුමනුස්සා ව. අසාවිනොති කායිකවෙතසිකදුක්ඛෙන දුක්ඛිතා. පරිජුන්තාති ජරාරොගාදිවිපත්තියා යොබ්බනාරොගාදිසම්පත්තීනො පරිහීනා. යථාලාභවසෙන වායමත්ථො දෙවමනුස්සෙසු වෙදිතබ්බො. අථ වා කාමඤ්ඤෙකත්තසුඛසමප්පිතානං දෙවානං දුක්ඛජරාරොගා න සම්භවන්ති, තදනතිවත්තසභාවතාය පන තෙපි “අසාවිනො”ති “පරිජුන්තා”ති ව චුත්තා. තෙසම්පි වා පුබ්බනිමිත්තුප්පත්තියා පටිච්ඡන්තජරාය වෙතසිකරොගස්ස ව වසෙන දුක්ඛාදීනං සම්භවො වෙදිතබ්බො. මච්චුරාපස්ස වසං ගච්ඡන්තිති පියවත්ථුපියයාය තණ්හාය අප්පහීනත්තා පුනප්පුනං ගබ්භුපගමනතො ධාතුත්තයිස්සරතාය මච්චුරාපසඤ්ඤාතස්ස මරණස්ස වසං හත්ථමෙව ගච්ඡන්ති.

එත්තාවතා වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි “යෙ වෙ දිවා”තිආදිනා විවට්ටං දස්සෙති. තත්ථ යෙ වෙ දිවා ව රත්තො ව අප්පමත්තාති “දිවසං වඩ්ඪකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙති ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති”තිආදිනා චුත්තනයෙන දිවසභාගෙ රත්තිභාගෙ ව දල්භං අප්පමත්තා අප්පමාදප්පට්ඨං පුරෙත්ති. ජහන්ති පියරූපන්ති වතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියග්ගිගාධිගමෙන පියරූපං පියජාතිකං වක්ඛාදිපියවත්ථුං තප්පට්ඨධර්මන්දරාගජනෙන ජහන්ති. තෙ වෙ බණන්ති අසමුලං, මච්චුනො ආමීසං දුරතිවත්තන්ති තෙ අරියපුග්ගලා අසස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස මූලභූතං, මච්චුනා මරණෙන ආමසිතබ්බතො ආමීසං, ඉතො බහිද්ධා කෙහිවිපි සමණධ්‍රාග්මණෙහි නිවත්තිතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය දුරතිවත්තං, සහ අච්ඡජාය තණ්හං අරියග්ගිගඤ්ඤාණුකූලාලෙන බණන්ති, ලෙසමත්තම්පි අනවසෙසන්තා උම්මුලයන්තිති. ස්වායමත්ථො –

“අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මීයන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා”ති. (ධ. ප. 21) –

ආදිහි සුත්තපදෙහි විත්ථාරෙනබ්බොති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුප්පවාසාසුත්තවණ්ණනා

18. අට්ඨමෙ කුණ්ඩිකායන්ති එවංනාමකෙ කොලියානං නගරෙ. කුණ්ඩධානවනෙනි තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කුණ්ඩධානසඩ්ධානෙ වනෙ.

පුබ්බෙ කිර කුණ්ඩො නාම එකො යක්ඛො තස්මිං වනයණ්ඩෙ වාසං කප්පෙසි, කුණ්ඩධානමිස්සකෙන ව බලිකම්මෙන තුස්සතීති තස්ස තථා තත්ථ බලිං උපහරන්ති, තෙනෙනං වනයණ්ඩං කුණ්ඩධානවනන්තුවෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස අවිදුරෙ එකා ගාමපතිකා අහොසි, සාපි තස්ස යක්ඛස්ස ආණාපවත්තිට්ඨානෙන නිවිට්ඨත්තා තෙනෙව පරිපාලිතත්තා කුණ්ඩිකාති වොහරියිත්ථ. අපරහාගෙ තත්ථ කොලියරාජානො නගරං කාරෙසුං, තම්පි පුරිමවොහාරෙන කුණ්ඩිකාත්වෙව වුව්වති. තස්මිඤ්ච වනයණ්ඩෙ කොලියරාජානො භගවතො භික්ඛුසඩ්ධස්ස ව වසනත්ථාය විහාරං පතිට්ඨාපෙසුං, තම්පි කුණ්ඩධානවනන්තුවෙව පඤ්ඤායිත්ථ. අථ භගවා ජනපදවාරිකං වරන්තො අනුක්කමෙන තං විහාරං පත්වා තත්ථ විහාසි. තෙන චුත්තං – “එකං සමයං භගවා කුණ්ඩිකායං විහරති කුණ්ඩධානවනෙ”ති.

සුප්පවාසාති තස්සා උපාසිකාය නාමං. කොලියධිතාති කොලියරාජපුත්ති. සා හි භගවතො අග්ගපට්ඨායිකා පණිතදායිකානං සාවිකානං එතදග්ගෙ යපිතා සොතාපන්නා අරියසාවිකා. යඤ්චි කිඤ්චි භගවතො යුත්තරූපං බාදනීයං භොජනීයං භෙසජ්ජං වා න තත්ථ අඤ්ඤාහි සංවිධානබ්බං අත්ථි, සබ්බං තං සයමෙව අත්තනො පඤ්ඤාය විචාරෙත්වා සක්කච්චං සම්පාදෙත්වා උපනෙති. දෙවසිකඤ්ච අට්ඨසනං සඩ්ධිභත්තපාටිපුග්ගලිකභත්තාති දෙති. යො කොචි භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා තං කුලං පිණ්ඩාය පටිට්ඨො රිත්තභත්තො න ගච්ඡති. එවං මුත්තවාගා පයතපාණි වොස්සග්ගරතා යාවයොගා දානසංවිහාරතා. අස්සා කුච්ඡියං පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො පච්ඡිමභවිකො සාවකබොධිසත්තො පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා තං ගබ්භං කෙනවිදෙව පාපකම්මෙන සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා පරිහරි, සත්තාහඤ්ච මුල්භගබ්භා අහොසි. තෙන චුත්තං – “සත්ත වස්සානි ගබ්භං ධාරෙති සත්තාහං මුල්භගබ්භා”ති.

තත්ථ සත්ත වස්සානීති සත්ත සංවච්ඡරානි, අච්චන්තසංයොගෙ ව ඉදං උපයොගවචනං. ගබ්භං ධාරෙතීති ගබ්භං වහති, ගබ්භිනී භොතීති අත්ථො. සත්තාහං මුල්භගබ්භාති සත්ත අභානි බ්‍යාකුලගබ්භා. ගබ්භො හි පරිපක්කො සම්පජ්ජමානො විජායනකාලෙ කම්මජ්ජවාතෙහි සඤ්චාලෙත්වා පරිවත්තීතො උද්ධංපාදො අධොසිරො හුත්වා යොනිමුඛාහිමුඛො භොති, එවං සො කත්ථවි අලග්ගො බහි නික්ඛමති. විපජ්ජමානො පන විපරිවත්තනවසෙන යොනිමග්ගං පිදහිත්වා තිරියං නිපජ්ජති, සයමෙව වා යොනිමග්ගො පිදහති, සො තත්ථ කම්මජ්ජවාතෙහි අපරාපරං පරිවත්තමානො බ්‍යාකුලො මුල්භගබ්භොති වුව්වති. තස්සාපි සත්ත දිවසෙ එවං අහොසි, තෙන චුත්තං “සත්තාහං මුල්භගබ්භා”ති.

අයඤ්ච ගබ්භො සිවලිත්ථෙරො. තස්ස කථං සත්ත වස්සානි ගබ්භවාසදුක්ඛං, සත්තාහං මුල්භගබ්භාවජ්ජත්ති, මාතු වස්සාපි සොතාපන්නාය අරියසාවිකාය තථා දුක්ඛානුභවනං ජාතන්ති? වුව්වතෙ – අතීතෙ කාසිකරාජෙ බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකො කොසලරාජා මහන්තෙන බලෙනාගන්ත්වා බාරාණසියං ගහෙත්වා තං රාජානං මාරෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසියං අත්තනො අග්ගමහෙසියං අකාසි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුත්තො පිතු මරණකාලෙ නිද්ධමනද්වාරෙන පලායිත්වා අත්තනො ඤාතිමිත්තබන්ධවෙ එකජ්ඣං කත්වා අනුක්කමෙන බලං සංහරිත්වා බාරාණසියං ආගන්ත්වා අවිදුරෙ මහන්තං බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා තස්ස රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසි “රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති. රාජකුමාරස්ස මාතා සාසනං සුත්වා “යුද්ධෙන කම්මං නත්ථි, සබ්බදියාසු සඤ්චාරං පච්ඡිත්තීත්වා බාරාණසිනගරං පරිවාරෙතු, තතො දාරුදකභත්තපරික්ඛයෙන කිලන්තා නගරෙ මනුස්සා විනාව යුද්ධෙන රාජානං ගහෙත්වා දස්සන්ති”ති පණ්ණං පෙසෙසි. සො මාතු සාසනං සුත්වා වත්තාරි මහාද්වාරානි රක්ඛන්තො සත්ත වස්සානි නගරං උපරුන්ධි, නගරෙ මනුස්සා වුළුද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා දාරුදකානි ආහරන්ති, සබ්බකිච්චානි කරොන්ති.

අථ රාජකුමාරස්ස මාතා තං පවත්තිං සුත්වා “බාලො මම පුත්තො උපායං න ජානාති, ගච්ඡථ, අස්ස වුළුද්වාරානි පිධාය නගරං උපරුන්ධතුති වදෙථා”ති පුත්තස්ස ගුල්භසාසනං පහිණි. සො මාතු සාසනං සුත්වා සත්ත දිවසෙ තථා අකාසි. නාගරා බහි නික්ඛමිතුං අලභන්තා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස රඤ්ඤො සිසං ගහෙත්වා කුමාරස්ස අදංසු. කුමාරො නගරං පටිසිත්වා රජ්ජං අග්ගමහෙසියං. සො තදා සත්ත වස්සානි නගරරුන්ධනකම්මනිස්සන්දෙන එතරහි සත්ත වස්සානි මාතුකුච්ඡිසඩ්ධාතාය ලොහිතකුම්භියා වසි, අවසෙසනො පන සත්තාහං නගරුපරුන්ධනෙන සත්තාහං මුල්භගබ්භාවං ආපජ්ජී. ජාතකට්ඨකථායං පන “සත්ත දිවසානි නගරං රුන්ධිත්වා ගහිතකම්මනිස්සන්දෙන සත්තවස්සානි ලොහිතකුම්භියං වසිත්වා සත්තාහං මුල්භගබ්භාවං ආපජ්ජී”ති චුත්තං. යං පන සො පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධපාදමුලෙ “ලාහිනං අග්ගො භවෙයා”න්ති මහාදානං දත්වා පත්ථනං අකාසි, යඤ්ච විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ නාගරෙහි සද්ධිං සහස්සග්ගනිකං ගුළුදධිං දත්වා පත්ථනං අකාසි, තස්සානුභාවෙන ලාහිනං අග්ගො ජාතො. සුප්පවාසාපි “නගරං රුන්ධිත්වා ගණ්හ, තාතා”ති පෙසිතභාවෙන සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුල්භගබ්භාජාතා. එවං තෙ මාතාපුත්තා අත්තනො කම්මස්ස අනුරූපං ඊදිසං දුක්ඛං පටිසංවෙදිංසු.

නීති විතක්කෙහිති රතනත්තයගුණානුස්සතිපටිසංයුත්තෙහි නීති සම්මාවිතක්කෙහි. අධිවාසෙතීති මුළුභගබ්භතාය උප්පන්නදුක්ඛං සහති. සා හි භගවතො සම්බුද්ධභාවං, අරියසංඝස්ස සුප්පට්ඨත්තිං, නිබ්බානස්ස ව දුක්ඛනිස්සරණභාවං අනුස්සරන්ති අත්තනො උප්පජ්ජමානදුක්ඛං අමනසිකරණෙනෙව අභිභවිත්වා බමති. තෙන චුත්තං “නීති විතක්කෙහි අධිවාසෙතී”ති.

සම්මාසම්බුද්ධො චතාතිආදි තෙසං විතක්කානං පවත්තිආකාරදස්සනං. තස්සත්ථො – යො භගාවත්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා ලොකනාටො සම්මා අවිපරිතං සාමං සයමෙව සබ්බධම්මෙ අහො වත බුද්ධො, සො භගවා එවරුපස්ස එතරහි මයා අනුභවියමානස්ස අඤ්ඤස්ස ව එවංජාතිකස්ස සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පහානාය අවිචන්තං අනුප්පාදනිරොධාය ධම්මං කපෙති, අවිපරිතධම්මං කපෙති. අවිපරිතධම්මදෙසනතාය හි සත්ථු සම්මාසම්බොධිසිද්ධි. තස්ස යථාචුත්තගුණස්ස භගවතො ධම්මස්සවනන්තෙ ජාතත්තා සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤාන සංභතත්තා ව සාවකසංඝොති ලද්ධනාමො අට්ඨඅරියපුග්ගලසමුහො සුප්පට්ඨන්තො වත අහො වත සම්මා පට්ඨන්තො, යො අරියසංඝො එවරුපස්ස ඊදිසස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පහානාය අනුප්පාදනිරොධාය අනිවත්තිපට්ඨං පට්ඨන්තො. සුසුඛං වත අහො වත සුචුට්ඨ සුඛං සබ්බසංඝභික්ඛස්සටං නිබ්බානං, යස්මිං නිබ්බානෙ ඊදිසං වට්ටදුක්ඛං න උපලබ්භතිති. එත්ථ ව පට්ඨන්තො පට්ඨන්තො ඉවිචෙව චුත්තා පට්ඨන්තියා අනිවත්තිභාවතො. අථ වා උප්පන්නසද්දො විය පට්ඨන්තසද්දො වත්තමානත්ථොපි චෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පට්ඨන්තො”ති.

සාමිකන්ති අත්තනො පතිං කොලියරාජපුත්තං. ආමන්තෙසීති අභාසි. මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාහීති මය්හං වචනෙන චක්කලක්ඛණප්පට්ඨණ්ඩිතානි විකසිතපද්මසස්සිරිකානි භගවතො වරණානි තව සිරසා වන්දාහි, උත්තමභිගෙන අභිවාදනං කරොහීති අත්ථො. අප්පාඛාධන්තිආදියු ආඛාධොති විසභාගචෙදනා චුච්චති, යා එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්වාපි සකලසරිරං අයපට්ටෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්හති. ආතභිකොති කිච්ඡ්චිතකරො රොගො. අථ වා යාපෙතබ්බරොගො ආතභිකො, ඉතරො ආඛාධො. බුද්දකො වා රොගො ආතභිකො, බලවා ආඛාධො. කෙච්චි පන “අප්ඤ්ඤානසමුට්ඨානො ආඛාධො, බහිද්ධාසමුට්ඨානො ආතභිකො”ති වදන්ති. තදුභයස්සාපි අභාවං පුච්ඡාති වදති. ගිලානස්සෙව ව උට්ඨානං නාම ගරුකං හොති, කායෙ බලං න හොති, තස්මා නිග්ගෙලඤ්ඤාය ලහුපරිවත්තිසංඛාතං කායස්ස ලහුට්ඨානං සරීරබලඤ්ඤා පුච්ඡාති වදති. එසුච්ඡිභාරන්ති යානනිසින්තගමනසයනසංඛාතෙසු වතුසු ඉරියාපට්ටසු සුඛච්ඡාරඤ්ඤා පුච්ඡාති වදති. අථස්ස පුච්ඡිතබ්බාකාරං දස්සෙන්ති “සුප්පවාසා, හන්තෙ”තිආදිමාහ. එවඤ්ඤා වදෙහීති ඉදානි වත්තබ්බාකාරං නිදස්සෙති.

පරමන්ති වචනසම්පට්චිතං. තෙන සාධු, හද්දෙ, යථා චුත්තං, තථා පට්ඨජාමිති දස්සෙති. කොලියපුත්තොති සුප්පවාසාය සාමිකො කොලියරාජපුත්තො. සුබ්බි හොතුති සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්සා සත්ථා සුප්පවාසාය පෙසිතවන්දනං සම්පට්චිතීත්වා තදනන්තරං අත්තනො මෙන්තාවිහාරසංසුචකං බුද්ධාචිණ්ණං සුබුද්ධසංභාරං තස්සා සාමඤ්ඤානො පකාසෙත්වා පුත තස්සා පුත්තස්ස ව ගබ්භවිපත්තිමූලකදුක්ඛප්පත්තිපට්ඨකපමුඛෙන සුබුද්ධසංභාරං නිදස්සෙන්තො “සුබ්බි...පෙ.... අරොගා, අරොගං පුත්තං විජායතු”ති ආහ.

සහ වචනානි භගවතො වචනෙන සහෙව. යස්මිං කාලෙ භගවා තථා අවොච, තස්මිංයෙව කාලෙ තම්පි කම්මං පරික්ඛයං අගමාසි. තස්ස පරික්ඛිණභාවං ඔලොකෙන්වා සත්ථා තථා අභාසි. අපරෙ පන වදන්ති – සචෙ තථා සත්ථා නාවික්ඛිස්සා, තතො පරම්පි කිඤ්චි කාලං තස්සා තං දුක්ඛං අනුබන්ධිස්සා. යස්මා පන භගවතා “සුබ්බි අරොගා අරොගඤ්ඤා පුත්තං විජායතු”ති චුත්තං, තස්මා තස්ස වචනසමකාලමෙව සො ගබ්භො බ්‍යාකුලභාවං විජහිත්වා සුබ්බෙනෙව බහි නික්ඛම්, එවං තෙසං මාතෘපුත්තානං සොත්ථි අහොසි. අචින්තෙය්සා හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවො. යථා හි පටාචාරාය පියවිජ්ජයොගසම්භූතෙන සොකෙන උම්මාදං පත්වා –

“උහො පුත්තා කාලකතා, පන්ථෙ මය්හං පතී මතො;
මාතා පිතා ව භාතා ව, එකච්ඡිකම්මි කුඩායරෙ”ති. (අප. ථෙරී 2.2.498) –

වත්වා ජාතරූපෙනෙව වරන්තියා “සතිං පටිලභාහි භගීති”ති භගවතො වචනසමනන්තරමෙව උම්මාදො චූපසම්, තථා සුප්පියාපි උපාසිකා අත්තනාව අත්තනො උභරුයං කතෙන මහාවණෙන චුට්ඨාතුං අසක්කොන්ති සයනපිට්ඨෙ නිපන්තා “ආගන්ත්වා මං වන්දතු”ති වචනසමනන්තරමෙව වණෙ පාකතිකෙ ජාතෙ සයමෙව ගන්ත්වා භගවත්තං වන්දිති එවමාදිති වත්ථුනි ඉධ උදාහරිතබ්බානීති.

එවං, හන්තෙති, හන්තෙ, යථා භගවා සපුත්තාය මාතුයා අරොගභාවං ආසිසන්තො ආහ – “සුබ්බි අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති, තං එවමෙව. න හි කදාචි බුද්ධානං භගවත්තානං වචනස්ස අඤ්ඤාභාවොති අධිප්පායො. කෙච්චි පන “එවමත්ථු”ති වදන්ති, අපරෙ “හොතු”ති පදස්ස අත්ථං ආනෙන්වා චණ්ණයන්ති. අභිනන්දිත්වාති කරච්ඡිකරුතඤ්ඤානු භුමස්සරෙන භගවතා චුච්චමානෙ තස්මිං වචනෙ පිතිසොමනස්සපටිලාභතො අභිමුඛභාවෙන නන්දිත්වා. අනුමොදිත්වාති තතො පච්ඡාපි සම්මොදනං උප්පාදෙන්වා, විත්තෙන වා අභිනන්දිත්වා වාචාය අනුමොදිත්වා, වචනසම්පත්තියා වා අභිනන්දිත්වා අත්ථසම්පත්තියා අනුමොදිත්වා. සකං සරං පච්චායාසීති අත්තනො සරං පටිගච්ඡි. යෙ පන “යෙන සකං සරං”න්ති පඨන්ති, තෙසං යදිපි ය-ත-සද්දානං සම්බන්ධභාවතො “තෙනා”ති පදං චුත්තමෙව හොති, තථාපි “පටියායිත්වා”ති පාඨසෙසො යොජෙතබ්බො හොති.

විජාතන්ති පජාතං, පසුතන්ති අත්ථො. අවිජරියන්ති අත්ථස්ස පබ්බතාරොහනං විය නිව්වං න හොතීති අවිජරියං, අයං තාව සද්දනායො. අට්ඨකථාසු පන “අවිජරායොග්ගං අවිජරිය”න්ති චුත්තං, අවිජරං පහරිතුං යුත්තන්ති අත්ථො. වතාති සම්භාවනො, අහො අවිජරියන්ති අත්ථො. හොති ධම්මාලපනං. අභුතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං.

තථාගතස්සාති අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතො – තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතො.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතාති. කිං චුත්තං හොති? යෙන අභිනිභාරෙන තෙ භගවන්තො ආගතා, තෙන අට්ඨගුණසමන්තාගතෙන අයම්පි භගවා ආගතො. යථා ච තෙ භගවන්තො දානපාරම් පුරෙත්වා සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියන්ති සච්ච අධිට්ඨානමෙන්තා උපෙක්ඛාපාරම්පි ඉමා දස පාරම්මියො, දස උපපාරම්මියො, දස පරමත්ථපාරම්මියොති සමතිංස පාරම්මියො පුරෙත්වා පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොට්ඨං පත්වා ආගතා, තථා අයම්පි භගවා ආගතො. යථා ච තෙ භගවන්තො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙන...පෙ.... අරියං අට්ඨභිගිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතා, තථා අයම්පි භගවා ආගතො. එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතා තෙ භගවන්තො සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛා සත්තපදවිනිභාරෙන ගතා, සෙතච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ සබ්බාව දිසා අනුවිලොකෙසුං, ආසහිඤ්ච වාවං භාසිංසු ලොකෙ අත්තනො ජෙට්ඨසෙට්ඨභාවං පකාසෙන්නා, තඤ්ච නෙසං ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන, තථා අයම්පි භගවා ගතො, තඤ්චස්ස ගමනං කථං අහොසි අවිතථං තෙසඤ්ඤෙව විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. එවං තථා ගතොති තථාගතො.

යථා චා තෙ භගවන්තො නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පභාය ගතා, අබ්බාපාදෙන බ්බාපාදං, ආලොකසඤ්ඤාය ථිතමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මච්චත්ථානෙන විචිකිච්ඡං පභාය ගතා, ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෙත්වා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙත්වා, අට්ඨසමාපන්නීහි අට්ඨාරසහි මහාවිපස්සනාහි චතුහි ව අරියමග්ගෙහි තං තං පටිපක්ඛං පභාය ගතා, එවං අයම්පි භගවා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පට්ඨිමාතුයා කක්ඛලලක්ඛණං, ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං, තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං, වායොධාතුයා විත්ථම්භතලක්ඛණං, ආකාසධාතුයා අසම්ප්ප්ථිට්ඨලක්ඛණං, රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, වේදනාය වේදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණන්ති එවං පඤ්චන්තං බන්ධානං, ද්වාදසන්තං ආයතනානං, අට්ඨාරසන්තං ධාතුනං, බාවිසතියා ඉන්ද්‍රියානං, චතුන්තං සච්චානං, ද්වාදසපදිකස්ස පච්චයාකාරස්ස, චතුන්තං සතිපට්ඨානානං, චතුන්තං සම්මප්පධානානං, චතුන්තං ඉද්ධිපාදානං, පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං, පඤ්චන්තං බලානං, සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං, අරියස්ස අට්ඨභිගිකස්ස මග්ගස්ස, සත්තන්තං විසුද්ධිනං, අමනොගධස්ස නිබ්බානස්සාති එවං තස්ස තස්ස ධම්මස්ස යං සභාවසරසලක්ඛණං, තං තථං අවිතථං අනඤ්ඤථං ලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අධිගතොති තථාගතො. එවං තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථාධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ – “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙන අවිතථමෙන අනඤ්ඤථමෙන”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො.

අපිච ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො, තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො...පෙ... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො, තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දොති. එවං තථාධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථාදස්සිතාය තථාගතො? යං සදෙවකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාථමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථි, තං භගවා සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ච තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං චතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සතිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පිතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං නත්ථි. එස නයො සොතද්ධාරාදිසු ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදිසු. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“යං , භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං අබ්භිඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසී”ති (අ. නි. 4.24).

එවං තථදස්සිතාය තථාගතො . තත්ථ තථදස්සීඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථන්තරෙ පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණකාලං යං භගවතා භාසිතං ලපිතං සුත්තගෙය්‍යාදි, සබ්බං තං පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණං රාගමදාදිනිමිමථනං එකසදිසං තථං අවිතථං. තෙනාහ –

“යඤ්ච, වුත්ථ, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධාති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව භොති, නො අඤ්ඤාතා, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (දී. නි. 3.188).

ගදඅත්ථො එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිතාය තථාගතො.

අපිව ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිතථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙත්ථ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා, තස්මා යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී ව භොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථාවාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතො. තෙනාහ –

“යථාවාදී , භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? යස්මා උපරි භවග්ගං භෙට්ඨා අවිචං පරියන්තං කරිත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සිලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි , න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අථ බො අනුලො අප්පමෙය්‍යා අනුත්තරො දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො, බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා සබ්බසත්තත්තමො, තස්මා තථාගතො. තෙනාහ –

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤාත්ථුදසො වසවත්ති, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

තත්‍රායං පදසිද්ධි – අගදො විය අගදො, දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන සො මහානුභාවො භිසක්කො විය දිබ්බාගදෙන සප්පෙ සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවනෙ තථො අවිතථො අවිපරිතො යථාචුත්තොව අගදො එතස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපිව තථාය ගතොති තථාගතො, තථං ගතොති තථාගතො. තත්ථ සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පභානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො අධිගතොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීනො, ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා , භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා , ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ , සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො – තථාය ආගතොති තථාගතො, තථාය ගතොති තථාගතො, තථානි ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාවිධොති තථාගතො, තථා පවත්තිතොති තථාගතො, තථෙහි අගතොති තථාගතො, තථා ගතභාවෙන තථාගතො.

කථාං තථාය ආගතොති තථාගතො? යා සා භගවතා සුමෙධභූතෙන දීපඤ්ඤාසංඝායාදමුලෙ –

“මනුස්සත්තං ලිඛගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං,
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සම්ප්ඤ්ඤාති”ති. (බු. වං. 2.59) –

එවං චූත්තං අට්ඨධම්මසමන්තාගතං අභිනිභාරං සම්පාදෙන්තෙන “අභං සදෙවකං ලොකං තිණ්ණො තාරෙස්සාමි,
මුත්තො මොවෙස්සාමි, දන්තො දමෙස්සාමි, සන්තො සමෙස්සාමි, අස්සත්ථො අස්සාසෙස්සාමි, පරිනිබ්බුතො
පරිනිබ්බාපෙස්සාමි, බුද්ධො බොධෙස්සාමි”ති මහාපටිඤ්ඤා පවත්තිතා. චූත්තඤ්ඤෙන –

“කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණ්ත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“ඉමිනා මෙ අධිකාරෙන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණ්ත්වා, තාරෙමි ජනතං බහුං.

“සංසාරසොතං ඡිත්තේවා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සවිජ්ඣතෙනිධි;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණ්ත්වා, බුද්ධො හෙස්සං සදෙවකෙ”ති. (බු. වං. 2.55-58);

තං පනෙතං මහාපටිඤ්ඤා සකලස්සාපි බුද්ධකරධම්මසමුදායස්ස පච්චය පච්චවෙක්ඛණසමාදානානං කාරණභූතං
අවිසංවාදෙන්වා ලොකනායකො යස්මා මහාකප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි සක්කච්චං
නිරන්තරං නිරවසෙසතො දානපාරමිඥාදයො සමතිංසපාරමියො පුරෙත්වා, අඬ්ගපරිච්චාගාදයො පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ
පරිච්චජිත්වා, සච්චාධිට්ඨානාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි පරිබුභෙත්වා, පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්භරිත්වා,
පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤ්ඤාතත්ථවරියාදයො උක්කංසාපෙත්වා, බුද්ධිවරියං පරමකොට්ඨං පාපෙත්වා,
අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධිං, තස්මා තස්සෙව සා මහාපටිඤ්ඤා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා, න තස්ස
වාලග්ගමත්තම්පි විතථං අත්ථි. තථා හි දීපඤ්ඤාසංඝායාදමුලො කොණ්ඩඤ්ඤො මඬගලො...පෙ.... කස්සපො භගවාති
ඉමෙ චතුර්විසති සම්මාසම්බුද්ධා පටිපාටියා උප්පන්නා “බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. එවං චතුර්විසතියා බුද්ධානං
සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණො යෙ තෙ කතාභිනිභාරෙහි බොධිසත්තෙහි ලද්ධබ්‍යා ආනිසංසා, තෙ ලභිත්වා ආගතොති
තාය යථාචූත්තාය මහාපටිඤ්ඤාය තථාය අභිසම්බුද්ධිභාවං ආගතො අධිගතොති තථාගතො. එවං තථාය ආගතොති
තථාගතො.

කථාං තථාය ගතොති තථාගතො? යාය මහාකරුණාය ලොකනාථො මහාදුක්ඛසම්බාධප්පටිපන්නං සත්තනිකායං
දිස්වා “තස්ස නත්ථඤ්ඤො කොච්චි පටිස්සරණං, අභමෙව නම්තො සංසාරදුක්ඛතො මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති
සමුස්සාහිතමානසො මහාභිනිභාරමකාසි. කත්වා ච යථාපණ්ඩානං සකලලොකහිතසම්පාදනාය උස්සුක්කමාපන්නො
අත්තතො කායජීවිතනිරපෙක්ඛො පරෙසං සොතපථාගමනමත්තෙනපි විත්තුත්‍රාසසමුප්පාදිකා අභිදුක්කරා
දුක්කරවරියා සමාවරන්තො යථා මහාබොධියා පටිපත්ති භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ධීතිභාගියා වා න හොති, අථ
බො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව හොති, තථා පටිපජ්ජමානො අනුපුබ්බෙන නිරවසෙසෙ බොධිසම්භාරෙ
සම්පාදෙන්වා අභිසම්බොධිං පාපුණ්. තතො පරඤ්ච තායෙව මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො පච්චෙකරති.
පරමඤ්ච සන්තං විමොක්ඛස්සං පහාය බාලජනබහුලෙ ලොකෙ තෙහි සමුප්පාදිතං සම්මානාවමානවිප්පකාරං
අගණෙත්වා විනෙයාජනස්ස විනයෙන නිරවසෙසං බුද්ධකිච්චං නිට්ඨපෙසි. තත්ථ යො භගවතො සත්තෙසු
මහාකරුණාය සමොක්කමනාකාරො, සො පරතො ආවිභවිස්සති. යථා ච බුද්ධභූතස්ස ලොකනාථස්ස සත්තෙසු
මහාකරුණා, එවං බොධිසත්තභූතස්සපි මහාභිනිභාරකාලාදීසුති සබ්බත්ථ සබ්බදා ච එකසදිසතාය තථා අවිතථා
අනඤ්ඤථා, තස්මා තීසුපි අවත්ථාසු සබ්බසත්තෙසු සමානරසාය තථාය මහාකරුණාය සකලලොකහිතාය ගතො
පටිපන්නොති තථාගතො. එවං තථාය ගතොති තථාගතො.

කථාං තථානි ආගතොති තථාගතො? තථානි නාම චත්තාරි අරියමග්ගඤ්ඤාණානි. තානි හි ඉදං දුක්ඛං, අයං
දුක්ඛසමුදයො, අයං දුක්ඛතරොධො, අයං දුක්ඛතරොධගාමිනී පටිපදානි එවං සබ්බඤ්ඤායාධම්මසඬ්ඛාගාහකානං
පවත්තිනිවත්තිතදුභ්‍යංභෙතුභූතානං චතුත්තං අරියසච්චානං දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛතට්ඨො සන්තාපට්ඨො
විපරිණාමට්ඨො, සමුදයස්ස ආයුහනට්ඨො නිදානට්ඨො සංයොගට්ඨො පලිබොධට්ඨො, නිරොධස්ස නිස්සරණට්ඨො
විවෙකට්ඨො අසඬ්ඛතට්ඨො අමතට්ඨො, මග්ගස්ස නියානට්ඨො හෙත්වට්ඨො දස්සනට්ඨො
ආධිපතෙයාට්ඨොතිආදීනං තබ්බිභාගානඤ්ච යථාභූතසභාවාබොධිවිබුද්ධිකස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සමුච්ඡින්නෙන
පටිලද්ධාය තත්ථ අසම්මොභාහිසමයසඬ්ඛාතාය අවිපරිනාකාරප්පවත්තියා ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස
අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා අනඤ්ඤනෙයොසා සයමෙව ආගතො අධිගතො, තස්මා
තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා ව මග්ගඤ්ඤාණානි, එවං භගවතො තීඝ්ඤානං අප්පට්ඨනඤ්ඤාණානි චතුපට්ඨසම්භිද්ධාඤ්ඤාණානි චතුර්වේදාර්ථඤ්ඤාණානි පඤ්චගතිපරිච්ඡේදඤ්ඤාණානි ඡද්දාසාර්ථකඤ්ඤාණානි සත්තබ්බාදිකම්මාදිභාවනඤ්ඤාණානි අට්ඨමග්ගසම්භවනඤ්ඤාණානි නවානුප්පිබ්බවිහාරසමාපත්තිඤ්ඤාණානි දසබලඤ්ඤාණානි ච තප්භාවෙ වෙදිතබ්බානි.

තත්‍රායං විභාවනා – යඤ්ඤි කිඤ්චි අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං භීනාදිහෙදභින්නාසු අතීතාසු ඛන්ධායතනධාතුසු සභාවකිච්චාදි අවත්ථාවිසෙසාදි ඛන්ධප්පට්ඨද්ධනාමගොත්තාදි ච ජානිතබ්බං. අනිත්ථියබද්ධෙසු ච අනිසුබ්බමතිරොභිතවිදුරදෙසෙසුපි රූපධම්මෙසු යො තංතංපච්චයවිසෙසෙහි සද්ධිං පච්චයුප්පන්නානං චණ්ණසණ්ඨානගන්ධරසඵස්සාදිවිසෙසො, තත්ථ සබ්බත්ථෙව භත්ථතලෙ ධ්වනිආමලකෙ විය පච්චක්ඛතො අප්පට්ඨනං භගවතො ඤාණං පවත්තති, තථා අනාගතාසු පච්චුප්පන්නාසු වානි ඉමානි තීඝ්ඤානං අප්පට්ඨනඤ්ඤාණානි නාම. යථාහ –

“අතීතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං, අනාගතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං, පච්චුප්පන්නංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 3.5).

තානි පනෙතානි තත්ථ තත්ථ ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා සයම්භුඤ්ඤාණෙන අධිගඤ්ඤීති. එවම්පි තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා නිරුත්තිප්පට්ඨසම්භිද්ධා පටිභානප්පට්ඨසම්භිද්ධානි චතස්සො පට්ඨසම්භිද්ධා. තත්ථ අත්ථප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං අත්ථප්පහෙදගතං ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා. ධම්මප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං ධම්මප්පහෙදගතං ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. නිරුත්තිප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තාහිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිප්පට්ඨසම්භිද්ධා. පටිභානප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං පටිභානප්පහෙදගතං ඤාණං පටිභානප්පට්ඨසම්භිද්ධා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අත්ථෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, ධම්මෙ ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා, තත්‍ර ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිප්පට්ඨසම්භිද්ධා, ඤාණෙසු ඤාණං පටිභානප්පට්ඨසම්භිද්ධා”න්ති (විභ. 718-721).

එත්ථ ච හෙතුඅනුසාරෙන අරණියතො අධිගන්තබ්බතො ච සඬ්ඛෙපතො හෙතුඵලං අත්ථො නාම. පහෙදතො පන යං කිඤ්චි පච්චයුප්පන්නං, නිබ්බානං, භාසිතත්ථො, විපාකො, කිරියානි ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අත්ථො. තං අත්ථං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං අත්ථෙ පහෙදගතං ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා. ධම්මොති සඬ්ඛෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තං තං අත්ථං විදහති පවත්තෙති වෙව පාපෙති ච, තස්මා ධම්මොති චුච්චති, පහෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බන්තනකො හෙතු අරියමග්ගො භාසිතං කුසලං අකුසලන්ති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ධම්මො, තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. චුත්තම්පි වෙනං –

“දුක්ඛෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, දුක්ඛසමුදයෙ ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා, දුක්ඛනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා”න්ති (විභ. 719).

අථ වා හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා. යෙ ධම්මා ජානා භුතා සඤ්ජානා නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තා පාතුභුතා, ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා. යම්භා ධම්මා තෙ ධම්මා ජානා භුතා සඤ්ජානා නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තා පාතුභුතා, තෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. ජරාමරණෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, ජරාමරණසමුදයෙ ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. ජරාමරණනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, ජරාමරණනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. ජාතියා, භවෙ, උපාදානෙ, තණ්හාය, වෙදනාය, ඵස්සෙ, සළායතනෙ, නාමරූපෙ, විඤ්ඤාණෙ, සඬ්ඛාරෙසු ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, සඬ්ඛාරසමුදයෙ ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. සඬ්ඛාරනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා, සඬ්ඛාරනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා.

“ඉධ භික්ඛු ධම්මං ජානාති සුත්තං ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං, අයං චුච්චති ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා. සො තස්ස තස්සෙව භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති ‘අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො, අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො’න්ති, අයං චුච්චති අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා.

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං වා...පෙ.... ධම්මාරම්මණං වා යං යං වා පනාරබ්භ, තස්මිං සමයෙ ඵස්සො හොති...පෙ.... අචික්ඛෙපො හොති...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා කුසලා. ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිද්ධා, තෙසං විපාකෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිද්ධා”න්තීදා (විභ. 724-725) විත්ථාරො.

යා පනෙතස්මිං අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච සභාවනිරුත්ති අබ්බාහිවාරවොහාරො අභිලාපො, තස්මිං සභාවනිරුත්තාහිලාපෙ මාගධිකාය සබ්බසත්තානං මූලභාසාය “අයං සභාවනිරුත්ති, අයං අසභාවනිරුත්ති”න්ති

පහෙදගතං ඤාණං නිරුක්තිප්පට්ඨසම්භිදා. යථාචුත්තෙසු තෙසු ඤාණෙසු ගොවරකිච්චතො චිත්ථාරතො පචත්තං සබ්බමිපි තං ඤාණං ආරම්භං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ඤාණෙ පහෙදගතං ඤාණං පටිභානප්පට්ඨසම්භිදා. ඉති ඉමානි චත්තාරි පට්ඨසම්භිදාඤාණානි සයමෙව භගවතා අධිගතානි අත්ථධම්මාදිකෙ තස්මිං තස්මිං අත්තනො විසයෙ අවිසංවාදනවසෙන අවිපරිතාකාරප්පචත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යංකිඤ්චි ඤෙය්‍යාං නාම, සබ්බං තං භගවතා සබ්බාකාරොන ඤාතං දිට්ඨං අධිගතං අභිසම්බුද්ධං. තථා භික්ෂු අභිඤ්ඤෙය්‍යාං ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යානො බුද්ධා, පරිඤ්ඤෙය්‍යාං ධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යානො, පභාතබ්බා ධම්මා පභාතබ්බතො, සච්ඡිකාතබ්බා ධම්මා සච්ඡිකාතබ්බතො, භාවෙනබ්බා ධම්මා භාවෙනබ්බතො, යතො නං කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යංකිඤ්චි පභාතබ්බං නාම, සබ්බං තං භගවතො අනවසෙසතො බොධිමූලෙයෙව පහිනං අනුප්පත්තිධම්මං , න තස්ස පභාතාය උත්තරි කරණියං අත්ථි. තථා භික්ෂු ලොභදොසමොභවිපරිතමනසිකාරඅභිරිකානොත්තප්පට්ඨනමිද්ධකොධුපනාහ- මක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියමායාසායෙය්‍යාප්ථිහසාරම්භමානාතිමානමදප්පමාදතිවිධා- කුසලමූලදුච්චරිතවිසමච්ඡරිතසඤ්ඤා- මලචිතක්කපපඤ්චඵසනාතණ්භාවතුබ්බධිපරියෙසආසවගන්ථ- ඔසයොගාගතිතණ්හුපාදානපඤ්චාභිනන්දනනිවරණවෙනොබ්බලවෙනසොචිතිබන්ධ- ඡවිවාදමූලසත්තානුසයඅට්ඨමිච්ඡත්තවආසාතචන්ද්‍රතණ්භා- මූලකදසඅකුසලකම්මපථඵකච්ඡති අනෙසනද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසතතණ්භාවිවරිතාදිප්පහෙදං දියඨ්ඨකිලෙසසහස්සං සහ වාසනාය පහිනං සමුච්ඡින්නං සමුහතං, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ කිලෙසා අප්පහිනා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යෙ විමෙ භගවතා කම්මවිපාකකිලෙසුපවාදආණාචිතික්කමප්පහෙදා අත්තරායිකා චුත්තා, අලමෙව තෙ පටිසෙවනො ඵකන්තෙන අත්තරායිය. යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “නාලං තෙ පටිසෙවනො අත්තරායියා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යො ව භගවතා නිරවසෙසවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාය සීලසමාධිපඤ්ඤාය සඬගහො සත්තකොට්ඨාසිකො සත්තනිංසප්පහෙදො අරියමග්ගබ්බධිගමො අනුත්තරො නිය්‍යානිකො ධම්මො දෙසිතො, සො ඵකන්තෙනෙව නිය්‍යානි, පටිපන්නස්ස වට්ටදුක්ඛතො මොක්ඛාය හොති, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “නිය්‍යානිකො ධම්මොති තයා දෙසිතො න නිය්‍යානි”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි. චුත්තඤ්ඤෙනං – “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති (ම. නි. 1.150) චිත්ථාරො. එවමෙනානි අත්තනො ඤාණප්පභානදෙසනාවිසෙසානං අවිතථානාවාබොධනතො අවිපරිතාකාරප්පචත්තිතානි භගවතො චතුරෙසාරප්පඤ්ඤානි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා නිරයගති, තිරච්ඡානගති, පෙනගති, මනුස්සගති, දෙවගතිනි පඤ්ච ගතියො, තාසු සඤ්ඡිවාදයො අට්ඨ මහානිරයා, කුක්කුළාදයො සොළස උස්සදනිරයා, ලොකන්තරිකනිරයොති සබ්බෙපිමෙ ඵකන්තදුක්ඛතාය නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයා, යථාකම්මුතා ගන්තබ්බතො ගති වාති නිරයගති, තිබ්බන්ධකාරසිතනරකාපි එතෙස්සෙව අත්තොගධා. කිම්කිට්ඨසර්පපක්ඛිසොණසිඬගාලාදයො තිරියං අඤ්ඡිතභාවෙන තිරච්ඡානා, තෙ එව ගතිනි තිරච්ඡානගති. බුද්ධිපාසිතත්තා පරදන්තූපථිච්ඡිකාමතණ්භිකාදයො දුක්ඛබ්‍රහ්මකාය පාකට්ඨුතො ඉතා විගතානි පෙනා, තෙ එව ගතිනි පෙනගති, කාලකඤ්චිකාදිඅසුරාපි එතෙස්සෙවත්තොගධා. පරිත්තදිපවාසිහි සද්ධිං ඡම්බුදිපාදිචතුර්භාදිපවාසිතො මනසො උස්සන්තනාය මනුස්සා, තෙ එව ගතිනි මනුස්සගති. වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගාති ඉමෙ ඡබ්බිසති දෙවනිකායා දිබ්බන්ති අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන කීළන්ති ජොතන්ති වාති දෙවා, තෙ එව ගතිනි දෙවගති.

තා පනෙනා ගතියො යස්මා තංතංකම්මනිබ්බන්තො උපපත්තිභවවිසෙසො, තස්මා අත්ථනො විපාකක්ඛන්ධා කට්ඨතා ව රූපං. තත්ථ “අයං නාම ගති ඉමිනා නාම කම්මුතා ජායති, තස්ස ව කම්මස්ස පච්චයවිසෙසෙහි එවං විභාගහින්නත්තා විසුං එතෙ සත්තනිකායා එවං විභාගහින්නා”ති යථාසකං හෙතුඵලවිභාගපරිච්ඡින්නවසෙන යානසො හෙතුසො භගවතො ඤාණං පචත්තති. තෙනාහ භගවා –

“පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො. කතමා පඤ්ච? නිරයො, තිරච්ඡානායොනි, පෙත්තිවිසයො, මනුස්සා, දෙවා. නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්ත, පජානාමි නිරයගාමිඤ්ච මග්ගං නිරයගාමිනිඤ්ච පටිපදං, යථා පටිපන්නො ව කායස්ස හෙදා පරම්මරණං අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි”තිආදි (ම. නි. 1.153).

තානි පනෙනානි භගවතො ඤාණානි තස්මිං තස්මිං විසයෙ අවිපරිතාකාරප්පචත්තියා අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යං සත්තානං සද්ධාදියොගචිකලාචිකලභාවාවබොධනෙන අප්පරජක්ඛමභාරජක්ඛතාදිවිසෙසවිභාවනං පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි පවත්නං භගවතො ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤං. චූත්තඤ්ඤෙන – “සද්ධො පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මභාරජක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.111) විත්ථාරො.

යඤ්ච “අයං පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අයං සස්සන්දිට්ඨිකො, අයං උච්ඡේදදිට්ඨිකො, අයං අනුලොමිකායං ඛන්තියං ඨිතො, අයං යථාභූතඤාණෙ ඨිතො, අයං කාමාසයො, න නෙක්ඛම්මාදිආසයො, අයං නෙක්ඛම්මාසයො, න කාමාදිආසයො” තිආදිනා “ඉමස්ස කාමරාගො අතිවිය ථාමගතො, න පටිසාදිකො, ඉමස්ස පටිසො අතිවිය ථාමගතො, න කාමරාගාදිකො” තිආදිනා “ඉමස්ස පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො අධිකො, න අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො, ඉමස්ස අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො, ඉමස්ස ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො න අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො. ඉමස්ස කායසුචරිතං අධිකං, ඉමස්ස චජිසුචරිතං, ඉමස්ස මනොසුචරිතං, අයං භීනාධිමුත්තිකො, අයං පණ්ණාධිමුත්තිකො, අයං කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං න කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, න කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතො, න විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො” තිආදිනා ච සත්තානං ආසයාදීනං යථාභූතං විභාවනාකාරප්පවත්තං භගවතො ආසයානුසයඤාණං. යං සන්ධාය චුත්තං –

“ඉඬු කථාගතො සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති, චරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, හඬබාහඬබෙ සත්තෙ ජානාති”තිආදි (පටි. ෧. 1.113).

යකුද්ව උපරිමහෙට්ටිමපුරිමපච්ඡිමකායෙහි දක්ඛිණවාමඅක්ඛිකණ්ණසොනනාසිකසොනඅංසකුටහත්ථපාදෙහි අඬුගුලිඅඬුගුලත්තරෙහි ලොමකුපෙහි ව අග්ගික්ඛන්ධුදකධාරාපවත්තනං අනඤ්ඤසාධාරණං විච්චිකුඛ්ඛන්ධිද්ධිනිමාපනකං භගවතො යමකපාටිභාරියඤාණං. යං සන්ධාය වුත්තං -

“ඉඬ තථාගතො යමකපාච්ඡාරියං කරොති අසාධාරණං සාවකෙහි, උපරිමකායනො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, හෙව්ඨිමකායනො උදකධාරා පවත්නති. හෙව්ඨිමකායනො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්නති, උපරිමකායනො උදකධාරා පවත්නති”තිආදි (පටි. ම. 1.116).

යඤ්ච රාගාදීහි ජාතිආදීහි ව අනෙකෙහි දුක්ඛධම්මෙහි උපද්දුතං සත්තනිකායං තතො නිහරිතුකාමතාවසෙන නානානසෙහි පවත්තස්ස භගවතො මහාකරුණොක්කමනස්ස පච්චයභූතං මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණං. යථාහ (පටි. ම. 1.117-118) –

“කතමං තථාගතස්ස මහාකරුණාසමාපත්තියා ඤාණං? ඔහුකෙනි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං හගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති, ආදීත්තො ලොකසන්තිවාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං හගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති. උයුත්තො, පයානො, කුම්මග්ගප්පිපන්තො, උපතීයති ලොකො අද්ධුවො, අතාණො ලොකො අනභිස්සරො , අස්සකො ලොකො, සබ්බො පභාය ගමතීයං, ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං හගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති.

“අතායනෝ ලොකසන්නිවාසෝ, අලෙණෝ, අසරණෝ, අසරණිභූතෝ. උද්ධතෝ ලොකෝ අවුච්ඡන්තෝ, සසල්ලෝ ලොකසන්නිවාසෝ විද්ධෝ පුථුසල්ලෙනි, අවිජ්ජන්ධකාරාවරණෝ කිලෙසපඤ්ජරපක්ඛිත්තෝ, අවිජ්ජාගතෝ ලොකසන්නිවාසෝ අණ්ඩභූතෝ පරියොනද්ධෝ තන්තාකුලජාතෝ කුලගුණ්ඩිකජාතෝ මුඤ්ජපබ්බජභූතෝ අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති, අවිජ්ජාවිසඤාසංලිත්තෝ, කිලෙසකලලිභූතෝ, රාගදොසමොහජටාජරිතෝ.

“තණ්හාසංඝාතපටිමුක්කො, තණ්හාජාලෙන ඔත්ථවො, තණ්හාසොතෙන චුය්හති,
තණ්හාසංඝාතජනෙන සංයුත්තො, තණ්හානුසයෙන අනුසවො, තණ්හාසන්තාපෙන සන්තප්පති,
තණ්හාපරිලාභෙන පරිඛය්හති.

“දිවයින සභිකයාට පවිත්‍ර කො, දිවයින ලෙස ඔන්ටවො, දිවයින සොනෙන වුය්හනි, දිවයින සඳකොපනෙන සංයුක්තො, දිවයානුසයෙන අනුසවො, දිවයින නිකායෙන සන්තප්පති, දිවයින පරිලාභෙන පරිබය්හනි.

“ජාතියා අනුගතො, ජරාය අනුසංවා, බ්‍යාධිතා අභිභූතො, මරණෙන අබ්‍යාහතො, දුක්ඛෙ පතිට්ඨිතො.

“තණ්හාය උඩ්ධිතො, ජරාපාකාරපරික්ඛිත්තො, මච්චුපාසෙන පරික්ඛිත්තො, මහාබන්ධනබද්ධො, රාගබන්ධනෙන දොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතබන්ධනෙන බද්ධො, මහාසම්බාධජපටිපන්නො, මහාපලිබොධෙන පලිබුද්ධො, මහාපපාතෙ පතීතො, මහාකන්තාරජ්ජපටිපන්නො, මහාසංසාරජ්ජපටිපන්නො, මහාවිදග්ගෙ සම්පරිවත්තති, මහාපලිපෙ පලිපන්නො.

“අබ්භාහතො ලොකසන්නිවාසො, ආදිත්තො ලොකසන්නිවාසො රාගග්ගිනා දොසග්ගිනා මොහග්ගිනා ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, උන්නිතකො ලොකසන්නිවාසො හඤ්ඤති නිව්වමනාණො පත්තදණ්ඩො තක්කරො, චජ්ජන්ධනබද්ධො ආසාතනපච්චුපට්ඨිනො, අනාපො ලොකසන්නිවාසො පරමකාරුඤ්ඤජපත්තො, දුක්ඛාභිතුන්නො චිරරත්තං පිළිනො, ගධිනො නිව්වං පිපාසිනො.

“අන්ධො අවක්ඛුකො, හතනෙත්තො අපරිණායකො, විපට්ඨන්ධන්දො අඤ්ජසාපරද්ධො, මහොසපක්ඛන්දො.

“ද්විති දිට්ඨිගතෙහි පරිසූට්ඨිනො, තිති දුච්චරිතෙහි විජ්ජපිපන්නො, චතුති යොගෙහි යොජිතො, චතුති ගන්ථෙහි ගන්ථිතො, චතුති උපාදානෙහි උපාදියති, පඤ්චගතිසමාරුළ්භො, පඤ්චති කාමගුණෙහි රජ්ජති, පඤ්චති නිවරණෙහි ඔත්ථටො, ඡති විවාදමූලෙහි විචදති, ඡති තණ්හාකායෙහි රජ්ජති, ඡති දිට්ඨිගතෙහි පරිසූට්ඨිනො, සත්තති අනුසයෙහි අනුසටො, සත්තති සඤ්ඤොජනෙහි සංයුත්තො, සත්තති මානෙහි උන්නතො, අට්ඨති ලොකධම්මෙහි සම්පරිවත්තති, අට්ඨති මිච්ඡත්තෙහි නියානො, අට්ඨති පුරිසදොසෙහි දුස්සති, නවති ආසාතවත්ථුහි ආසාතිනො, නවතිධමානෙහි උන්නතො, නවති තණ්හාමූලකෙහි ධම්මෙහි රජ්ජති, දසති කිලෙසවත්ථුහි කිලිස්සති, දසති ආසාතවත්ථුහි ආසාතිනො, දසති අකුසලකම්මපථෙහි සමන්නාගතො, දසති සංයොජනෙහි සංයුත්තො, දසති මිච්ඡත්තෙහි නියානො, දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්නාගතො, දසවත්ථුකාය අන්තග්ගාහිකාය දිට්ඨියා සමන්නාගතො, අට්ඨසත්තණ්හාපපඤ්චෙහි පපඤ්චිතො, ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙහි පරිසූට්ඨිනො, ලොකසන්නිවාසොති පස්සන්නානං බුද්ධානං හගවන්නානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති.

“අහඤ්චම්භි තිණ්ණො, ලොකො ච අතිණ්ණො. අහඤ්චම්භි මුත්තො, ලොකො ච අමුත්තො. අහඤ්චම්භි දන්තො, ලොකො ච අදන්තො. අහඤ්චම්භි සන්නො, ලොකො ච අසන්නො. අහඤ්චම්භි අස්සත්ථො, ලොකො ච අනස්සත්ථො. අහඤ්චම්භි පරිනිබ්බුතො, ලොකො ච අපරිනිබ්බුතො. පහොමි ඛවාහං තිණ්ණො තාරෙතුං, මුත්තො මොවෙතුං, දන්තො දමෙතුං, සන්නො සමෙතුං, අස්සත්ථො අස්සාසෙතුං, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙතුන්ති පස්සන්නානං බුද්ධානං හගවන්නානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති”ති (පටි. ම. 1.117-118).

එවං එකුනනවුතියා ආකාරෙහි විහජනං කතං.

යං පන යාවතා ධම්මධාතුයා යත්තකං ඤාතබ්බං සඛිබ්බාසඛිබ්බාදිකස්ස සබ්බස්ස පරොපදෙසනිරපෙක්ඛං සබ්බාකාරෙන පටිච්ජ්ඣානසමත්ථං ආකඨ්ඨමත්තජපට්ඨද්ධවුත්තිඅනඤ්ඤසාධාරණං හගවතො ඤාණං සබ්බථා අනවසෙසසඛිබ්බාසඛිබ්බසම්මුතිසච්චාවබොධතො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං තත්ථාවරණාභාවතො නිස්සඬගජ්ජවත්තිමුපාදාය අනාවරණඤාණන්ති වූවිති. එකමෙව හි තං ඤාණං විසයජ්ජවත්තිමුබ්බෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සන්තං දුට්ඨෙන උද්දිට්ඨං. අඤ්ඤථා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණානං සාධාරණතා සබ්බවිසයතා ආපජ්ජෙය්‍යං, න ච තං යුත්තං කිඤ්චාපි ඉමාය යුත්තියා. අයඤ්ඤෙත්ථ පාළි –

“සබ්බං සඛිබ්බතමසඛිබ්බං අනවසෙසං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤාණං. අතීතං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤාණං. අනාගතං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤාණං. පච්චුජ්ජන්නං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.119-120) විත්ථාරො.

එවමෙතානි හගවතො ඡඅසාධාරණඤාණානි අවිපරිනාකාරජ්ජවත්තියා යථාසකවිසයස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි හගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා –

“සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගිනා – සතිසම්බොජ්ඣංගිනො, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගිනො, විරියසම්බොජ්ඣංගිනො, පීතිසම්බොජ්ඣංගිනො, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගිනො, සමාධිසම්බොජ්ඣංගිනො, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගිනො”ති (පටි. ම. 2.17; සං. නි. 5.185) එවං සරූපතො, “යායං ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උජ්ජජ්ජමානා ලිනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුබ්බලිකත්තකිලමථානුයොගඋච්ඡෙදසස්සතාහිතිවෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභුතා සතිආදිභෙදා ධම්මසාමග්ගී, යාය අරියසාවකො බුද්ධානි කිලෙසනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ජ්ඣානි, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති, සා ධම්මසාමග්ගී බොධිති වූවිති. තස්සා ‘බොධියා අඬගාති බොජ්ඣංගිනා, අරියසාවකො වා යථාචුත්තාය ධම්මසාමග්ගියා බුද්ධානි කත්වා බොධිති වූවිති, තස්ස බොධිස්ස අඬගාතිපි බොජ්ඣංගිනා”ති එවං සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. “උපට්ඨානලක්ඛණො සතිසම්බොජ්ඣංගිනො, පටිවයලක්ඛණො ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගිනො, පග්ගහලක්ඛණො විරියසම්බොජ්ඣංගිනො,

එරණලක්කිණි පිතිසම්බෝදකාදියො, උපසමලක්කිණි පස්සද්ධිසම්බෝදකාදියො, අවික්ඛෙපලක්කිණි සමාධිසම්බෝදකාදියො, පටිසම්බානලක්කිණි උපෙක්ඛාසම්බෝදකාදියො” නි එවං විසෙසලක්කිණිනො.

“තත්ථ කතමො සතිසම්බෝදකාදියො? ඉධ, භික්ඛු, සතිමා හොති පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො, විරකතමපි විරහාසිතමපි සරිතා හොති අනුස්සරිතා” නිආදිනා (විහ. 467) සත්තන්තං බෝදකාදියො. අඤ්ඤාමඤ්ඤාපකාරවසෙන එකක්කිණි පවත්තිදස්සනතො, “තත්ථ කතමො සතිසම්බෝදකාදියො? අත්ථි අප්ඤ්ඤා, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු සති, අත්ථි ඛනිද්ධා ධම්මෙසු සති” නිආදිනා තෙසං විසයවිභාගෙන පවත්තිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සතිසම්බෝදකාදියො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසම්බෝදකාදියො භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමි” නිආදිනා (විහ. 471) භාවනාවිධිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සත්ත බෝදකාදියො? ඉධ භික්ඛු යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති...පෙ.... තස්මිං සමයෙ සත්ත බෝදකාදියො හොත්ති සතිසම්බෝදකාදියො...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බෝදකාදියො. තත්ථ කතමො සතිසම්බෝදකාදියො? යා සති...පෙ.... අනුස්සති” නිආදිනා (විහ. 478-479) ඡන්තවුතියා නයසහස්සවිභාගෙහීති එවං නානාකාරතො පවත්තානි භගවතො සම්බෝදකාදියොවිභාවනාඤාණානි තස්ස තස්ස අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤාපානි. එවමපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා —

“තත්ථ කතමං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං? අයමෙව අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො. සෙය්‍යාපීදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි” නි (විහ. 205) එවං සරූපතො. සබ්බකිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා අරියඵලප්පට්ඨානකරත්තා ව අරියො, අට්ඨවිධත්තා නිබ්බානාධිගමාය එකත්තකාරණත්තා ව අට්ඨඨගිකො. කිලෙසෙ මාරෙත්තො ගව්ජනී, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගියනී, සයං වා නිබ්බානං මග්ගනීති මග්ගොති එවං සාමඤ්ඤලක්කිණිනො. “සම්මා දස්සනලක්කිණි සම්මාදිට්ඨි, සම්මා අභිනිරොපනලක්කිණි සම්මාසඬකප්පො, සම්මා පරිග්ගහණලක්කිණි සම්මාවාචා, සම්මා සමුට්ඨානලක්කිණි සම්මාකම්මත්තො, සම්මා වොදානලක්කිණි සම්මාආර්ථවො, සම්මා පග්ගහලක්කිණි සම්මාවායාමො, සම්මා උපට්ඨානලක්කිණි සම්මාසති, සම්මා අවික්ඛෙපලක්කිණි සම්මාසමාධි” නි එවං විසෙසලක්කිණිනො. සම්මාදිට්ඨි අඤ්ඤාහිමි අත්තතො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජහති, නිබ්බානං ආරම්මණං කරොති, තප්පට්ඨිඡාදකමොභවිධමනෙන අසම්මොහතො සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති. තථා සම්මාසඬකප්පාදයොපි මිච්ඡාසඬකප්පාදිනි පජහන්ති, නිබ්බානඤ්ච ආරම්මණං කරොන්ති, සහජාතධම්මානං සම්මාඅභිනිරොපනපරිග්ගහණසමුට්ඨානවොදානපග්ගහණඋපට්ඨානසමාදහනානි ව කරොන්තිති එවං කිච්චවිභාගතො. සම්මාදිට්ඨි පුබ්බභාගෙ නානක්කිණි විසුං විසුං දුක්ඛාදිආරම්මණං හුත්වා මග්ගකාලෙ එකක්කිණි නිබ්බානමෙව ආරම්මණං කත්වා කිච්චතො “දුක්ඛෙ ඤාණං” නිආදිනි චත්තාරි නාමානි ලහති, සම්මාසඬකප්පාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානක්කිණි නානාරම්මණං මග්ගකාලෙ එකක්කිණි එකාරම්මණං.

තෙසු සම්මාසඬකප්පො කිච්චතො තෙක්කම්මසඬකප්පොතිආදිනි තීණි නාමානි ලහති, සම්මාවාචාදයො තයො පුබ්බභාගෙ මුසාවාදාවෙරමණිනිආදිවිභාගා විරතියොපි චෙතනායොපි හුත්වා මග්ගක්කිණි විරතියොව, සම්මාවායාමසතියො කිච්චතො සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන චත්තාරි නාමානි ලහන්ති. සම්මාසමාධි පන මග්ගක්කිණි පට්ඨමජ්ඣානාදිවසෙන නානා එවානි එවං පුබ්බභාගපරිභාගෙසු පවත්තිවිභාගතො, “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං” නිආදිනා (විහ. 489) භාවනාවිධිනො, “තත්ථ කතමො අට්ඨඨගිකො මග්ගො? ඉධ, භික්ඛු, යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති...පෙ.... දුක්ඛාපට්ඨපදං දන්ධාහිඤ්ඤං, තස්මිං සමයෙ අට්ඨඨගිකො මග්ගො හොති සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකප්පො” නිආදිනා (විහ. 499) චතුරාසීනියා නයසහස්සවිභාගෙහීති එවං අනෙකාකාරතො පවත්තානි භගවතො අරියමග්ගවිභාවනාඤාණානි අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො සබ්බානිපි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤාපානි. එවමපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා පට්ඨමජ්ඣානසමාපත්ති යා ව නිරොධසමාපත්තීනි එතාසු අනුපට්ඨාපාටියා විහරිතබ්බට්ඨෙයන සමාපජ්ජිතබ්බට්ඨෙයන ව අනුපුබ්බවිභාරසමාපත්තිසු සම්පාදනපච්චවෙක්කිණිදිවසෙන යථාරහං සම්පයොගවසෙන ව පවත්තානි භගවතො ඤාණානි තදත්ථස්සද්ධියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤාපානි. තථා “ඉදං ඉමස්ස ධානං, ඉදං අට්ඨානං” නිති අවිපරිතං තස්ස තස්ස ඵලස්ස කාරණාකාරණජානනං, තෙසං තෙසං සත්තානං අතීතාදිභෙදභින්නස්ස කම්මසමාදානස්ස අනවසෙසතො යථාභූතං විපාකත්තරජානනං, ආයුහනක්කිණියෙව තස්ස තස්ස සත්තස්ස “අයං නිරයගාමීනී පටිපදා...පෙ.... අයං නිබ්බානගාමීනී පටිපදා” නි යථාවතො සාසවානාසවකම්මවිභාගජානනං, 0. ඛන්ධායතනාදිනං උපාදින්නානුපාදින්නාදිඅනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච තස්ස ලොකස්ස “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තා ඉමස්මිං ධම්මප්පබන්ධෙ අයං විසෙසො ජායතී” නිආදිනා නයෙන යථාභූතං ධාතුනානත්තජානනං, අනවසෙසතො සත්තානං භීතාදිඅප්ඤ්ඤාසයාධිමුත්තිජානනං, සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං තික්කමුදුතාජානනං, සංකිලෙසාදිහි සද්ධිං ඤානවිමොක්ඛාදිවිසෙසජානනං, සත්තානං අපරිමාණාසු ජාතීසු තප්පට්ඨන්ධෙන සද්ධිං අනවසෙසතො පුබ්බෙතිවුත්ථක්කන්ධසත්තතිජානනං, භීතාදිවිභාගෙහි සද්ධිං වුත්තිපට්ඨන්ධිජානනං, “ඉදං දුක්ඛං” නිආදිනා භෙට්ඨා වුත්තනෙයෙනෙව චතුසවිචජානනත්ති ඉමානි භගවතො දසබලඤාණානි අවිරජ්ඣිත්වා යථාසකං විසයාවගහනතො යථාධිප්පෙතත්ථසාධනතො ව යථාභූතවුත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤාපානි. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“ඉඳි තථාගතො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති” නිආදි (විභ. 809; අ. නි. 10.21).

එවමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා වෙනෙසං ඤාණානං වසෙන, එවං යථාචුත්තානං සතිපට්ඨානසම්මප්පධානවිභාවනඤාණාදීනං අනන්තාපරිමෙයාහෙදානං අනඤ්ඤාසාධාරණානං පඤ්ඤාවිසෙසානං වසෙන භගවා තථානි ඤාණානි ආගතො අධිගතොති තථාගතො. එවමිපි තථානි ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යා සා භගවතො අභිජාති අභිසම්බොධි ධම්මවිනයපඤ්ඤාපනා අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතු, සා තථා. කිං චුත්තං හොති? යදත්ථං ලොකනාථෙන අභිසම්බොධි පත්ථිතා පවත්තිතා ව, තදත්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අවිසංවාදනතො අවිපරිතත්ථචුත්තියා තථා අවිතථා අනඤ්ඤා. තථා හි අයං භගවා බොධිසත්තභූතො සමතිංසපාරම්පරිපූරණාදිකං චුත්තප්පහෙදං සබ්බං බුද්ධත්තහෙතුං සම්පාදෙත්වා තුසිතපුරෙ යිතොව බුද්ධකොලාහලං සුත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතාහි එකතො සන්තිපතිතාහි උපසඬකමිත්වා –

“කාලො දෙව මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67) –

ආයාචිතො උප්පන්තපුබ්බතිමිත්තො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා “ඉදානාහං මනුස්සයොනියං උප්පජ්ජිත්වා අභිසම්බුජ්ඣස්සාමි” නි ආසාල්හිපුණ්ණමාය සකාරාජකුලෙ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දස මාසෙ දෙවමනුස්සෙහි මහතා පරිභාරෙන පරිහරියමානො විසාබ්බුණ්ණමාය පච්චුසසමයෙ අභිජාතිං පාපුණි.

අභිජාතික්ඛණෙ පනස්ස පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ විය ද්වන්තිංසපුබ්බතිමිත්තානි පාතුරහෙසුං. අයඤ්ච දසසහස්සි ලොකධාතු කම්පි සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු අප්පමාණො ඔභාසො ඵරි, තස්ස තං සිරිං දට්ඨකාමා විය ජව්වන්ධා වක්ඛුනි පටිලහිංසු, බධිරා සද්දං සුණිංසු. මුගා සමාලපිංසු, බුජ්ජා උජුගත්තා අහෙසුං, පඬිගුලා පදසා ගමනං පටිලහිංසු, බන්ධනගතා සබ්බසත්තා අන්ද්වන්ධනාදීහි මුච්චිංසු, සබ්බතිරයෙසු අග්ගි නිබ්බායි, පෙත්තිවිසයෙ බුජ්ජිපාසා වූපසමි, තිරච්ඡානානං භයං නාහොසි, සබ්බසත්තානං රොගො වූපසමි, සබ්බසත්තා පියංවදා අහෙසුං, මධුරෙනාකාරෙන අස්සා හසිංසු, වාරණා ගජ්ජිංසු, සබ්බතුරියානි සකං සකං නින්තාදං මුඤ්චිංසු, අසට්ඨිතානි එව මනුස්සානං හත්ථුපගාදීනි ආභරණානි මධුරෙනාකාරෙන රචිංසු, සබ්බදිසා විජ්ජසන්තා අහෙසුං, සත්තානං සුඛං උප්පාදයමානො මුදුසිතලවානො වායි, අකාලමෙසො වස්සි, පථවිතොපි උදකං උබ්භිජ්ජිත්වා විස්සන්දි, පක්ඛිනො ආකාසගමනං විජ්ජිංසු, නදියො අසන්දමානා අට්ඨංසු, මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අහොසි, උපක්කිලෙසවිමුත්තෙ සූරියෙ දිස්සමානෙ එව ආකාසගතා සබ්බා ජොතියො ජලිංසු, යපෙත්වා අරුපාවචරෙ දෙවෙ අවසෙසා සබ්බෙ දෙවා සබ්බෙපි තෙරයිකා දිස්සමානරූපා අහෙසුං, තරුකුට්ටකවාටසෙලාදයො අනාවරණභූතා අහෙසුං, සත්තානං චුතුපපානා නාහෙසුං, සබ්බං අනිට්ඨගන්ධං අභිභවිත්වා දිබ්බගන්ධො වායි, සබ්බෙ ඵලුපගා රුක්ඛා ඵලධිරා සම්පජ්ජිංසු, මහාසමුද්දො සබ්බත්ථකමෙව පඤ්චවඤ්ඤෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තතලො අහොසි, ඵලජලජාදීනි සබ්බපුප්ඵානි පුප්ඵිංසු, රුක්ඛානං බන්ධෙසු බන්ධපදුමානි, සාඛාසු සාඛපදුමානි, ලතාසු ලතාපදුමානි පුප්ඵිංසු, මහිතලෙ සිලාතලානි හින්දිත්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛමිංසු, ආකාසෙ ඔලම්බකපදුමානි නිබ්බන්තිංසු, සමන්තතො පුප්ඵවස්සං වස්සි, ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, සකලදසසහස්සි ලොකධාතු වට්ටෙත්වා විස්සට්ඨමාලාගුළං විය උප්පිලෙත්වා බද්ධමාලාකලාපො විය අලඬකතප්පටියත්තං මාලාසනං විය ව එකමාලාමාලිනි විජ්ජුරන්තවාළබ්ජනි පුප්ඵධුපගන්ධපරිවාසිතා පරමසොභග්ගප්පත්තා අහොසි, තානි ව පුබ්බතිමිත්තානි උපරි අධිගතානං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං නිමිත්තභූතානි එව අහෙසුං. එවං අනෙකච්ඡරියපාතුභාවජ්ජිමණ්ඩිතා වායං අභිජාති යදත්ථං අනෙක අභිසම්බොධි පත්ථිතා, තස්සා අභිසම්බොධියා එකන්තසිද්ධියා තථා ව අහොසි අවිතථා අනඤ්ඤා.

තථා යෙ බුද්ධවෙනෙය්‍යා බොධනෙය්‍යබන්ධවා, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසතො සයමෙව භගවතා විනිතා. යෙ ව සාවකවෙනෙය්‍යා ධම්මවෙනෙය්‍යා ව, තෙපි සාවකාදීහි විනිතා විනයං ගවිජන්ති ගමිස්සන්ති වානි යදත්ථං භගවතා අභිසම්බොධි අභිපත්ථිතා, තදත්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤා.

අපිව යස්ස යස්ස ඤෙය්‍යධම්මස්ස යො යො සභාවො බුජ්ඣතිබ්බො, සො සො හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය ආවජ්ජනමත්තප්පට්ඨද්ධෙන අත්තතො ඤාණෙන අවිපරිතං අනවසෙසතො භගවතා අභිසම්බුද්ධොති එවමිපි අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤා.

තථා තෙසං තෙසං ධම්මානං තථා තථා දෙසෙතබ්බජ්ජකාරං තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං ආසයානුසයවර්තාධිමුත්තිං සම්මදෙව ඔලොකෙත්වා ධම්මතං අවිජහන්තෙනෙව පඤ්ඤත්තිනයවොභාරමග්ගං අනතිධාවන්තෙනෙව ව ධම්මතං විභාවන්තෙන යථාපරාධං යථාජ්ඣාසයං යථාධම්මඤ්ච අනුසාසන්තෙන භගවතා

වෙනෙය්‍යා විනිතා අරියභූමිං සම්පාපිනාති ධම්මවිනයපඤ්ඤාපනාපිස්ස තදන්ථසිද්ධියා යථාභූතවුත්තියා ච තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා යා සා භගවතා අනුප්පත්තා පථවියාදිඵස්සවෙදනාදිරූපාරූපසභාවවිනිමුත්තා ලුප්පනභාවාභාවතො ලොකසභාවානිතා තමසා විසංසට්ඨත්තා කෙනචි අනොභාසනියා ලොකසභාවාභාවතො ඵච ගතිආදිභාවරහිතා අප්පතිට්ඨා අනාරම්මණා අමතමහානිබ්බානධාතු ඛන්ධසඬ්ඛානානං උපාදිනං ලෙසමත්තස්සපි අභාවතො අනුපාදිසෙසාති වුවිච්චි, යං සන්ධාය වුත්තං -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ තෙව පථවී න ආපො න තෙජො න වායො න ආකාසානඤ්චායතනං න විඤ්ඤාණඤ්චායතනං න ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං නායං ලොකො න පරො ලොකො න ච උභො චන්දිමස්සරියා, තත්‍රාපාහං, භික්ඛවෙ, තෙව ආගතිං වදාමි න ගතිං න ඩීතිං න වුතිං න උපපත්තිං, අප්පතිට්ඨං අප්පවත්තං අනාරම්මණමෙවෙතං, එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”ති (උදා. 71).

සා සබ්බෙසම්පි උපාදානක්ඛන්ධානං අත්ථඬ්ගමො, සබ්බසඬ්ඛාරානං සමථො, සබ්බුපධීනං පටිනිස්සග්ගො, සබ්බදුක්ඛානං වුපසමො, සබ්බාලයානං සමුග්ගාතො, සබ්බවට්ඨානං උපච්ඡෙදො, අවිචන්තසන්තිලක්ඛණොති යථාවුත්තසභාවස්ස කදාවිපි අවිසංවාදනතො තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා. එවමෙනා අභිජාතිආදිකා තථා ගතො උපගතො අධිගතො පටිපන්නො පත්තොති තථාගතො. එවං භගවා තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථාවිධොති තථාගතො? යථාවිධා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා, අයම්පි භගවා තථාවිධො. කිං වුත්තං හොති? යථාවිධා තෙ භගවන්තො මග්ගසීලෙන ඵලසීලෙන සබ්බෙනපි ලොකියලොකුත්තරසීලෙන, මග්ගසමාධිනා ඵලසමාධිනා සබ්බෙනපි ලොකියලොකුත්තරසමාධිනා, මග්ගපඤ්ඤාය ඵලපඤ්ඤාය සබ්බායපි ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය, දෙවසිකං වලඤ්ඡිතබ්බෙහි වතුච්ඡිතකොට්ඨසතසහස්සමාපත්තිවිහාරෙහි, තදඬ්ගවිමුත්තියා, වික්ඛම්භනවිමුත්තියා, සමුව්ඡෙදවිමුත්තියා, පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියා, නිස්සරණවිමුත්තියාති සඬ්ඛෙපතො. විත්ථාරතො පන අනන්තාපරිමාණභෙදෙහි අවින්තෙය්‍යානුභාවෙහි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි, අයම්පි අම්භාකං භගවා තථාවිධො. සබ්බෙසඤ්චි සම්මාසම්බුද්ධානං ආයුචෙමත්තං, සරිරප්පමාණචෙමත්තං, කුලචෙමත්තං, දුක්කරවරියාවෙමත්තං, රස්මිචෙමත්තත්ති, ඉමෙහි පඤ්චහි චෙමත්තෙහි සියා චෙමත්තං, න පන සීලවිසුද්ධියාදීසු විසුද්ධිසු සමථවිපස්සනාපටිපත්තියං අත්තනා පටිලද්ධගුණෙසු ච කිඤ්චි නානාකරණං අත්ථි. අථ ඛො මජ්ඣිමනිකායෙහි භින්නසුචණ්ණං විය අඤ්ඤමඤ්ඤං නිබ්බිසෙසා තෙ බුද්ධා භගවන්තො. තස්මා යථාවිධා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා, අයම්පි භගවා තථාවිධො. එවං තථාවිධොති තථාගතො. විධත්ථො චෙත්ථ ගතස්ද්දො, තථා හි ලොකියා විධයුත්තගතස්ද්දෙ පකාරත්ථෙ වදන්ති.

කථං තථා පවත්තිතොති තථාගතො? අනඤ්ඤසාධාරණෙන ඉද්ධානුභාවෙන සමන්තාගතත්තා අත්ථප්පටිසම්භිදාදිනං උක්කංසපාරමිප්පත්තියා අනාවරණඤ්ඤාණප්පටිලාභෙන ච භගවතො කායප්පවත්තියාදිනං කත්ථවි පටිසානාභාවතො යථා රූචි තථා ගතං ගති ගමනං කායච්චිචිත්තප්පවත්ති එතස්සාති තථාගතො. එවං තථා පවත්තිතොති තථාගතො.

කථං තථෙහි අගතොති තථාගතො? ඛොධිසම්භාරසම්භරණෙ තප්පටිපක්ඛප්පවත්තිසඬ්ඛානං නත්ථි එතස්ස ගතන්ති අගතො. සො පනස්ස අගතභාවො මච්ඡෙරදානපාරමිආදීසු අවිපරීතං ආදීනවානිසංසච්චවෙක්ඛණාදිනායප්පවත්තෙහි ඤාණෙහිති තථෙහි ඤාණෙහි අගතොති තථාගතො.

අථ වා කිලෙසාභිසඬ්ඛාරප්පවත්තිසඬ්ඛානං ඛන්ධප්පවත්තිසඬ්ඛානමෙව වා පඤ්චසුපි ගතිසු ගතං ගමනං එතස්ස නත්ථිති අගතො. සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා ස්වායමස්ස අගතභාවො තථෙහි අරියමග්ගඤාණෙහිති එවම්පි භගවා තථෙහි අගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතභාවෙන තථාගතො? තථා ගතභාවෙනාති ව තථාගතස්ස සබ්භාවෙන අත්ථිතායාති අත්ථො. කො පනෙස තථාගතො, යස්ස අත්ථිතාය භගවා තථාගතොති වුවිච්චිති? සද්ධම්මො. සද්ධම්මො හි අරියමග්ගො තාව යථා යුගතද්ධසමථවිපස්සනාබලෙන අනවසෙසතො කිලෙසපක්ඛං සමුහනන්තෙන සමුව්ඡෙදප්පහනවසෙන ගන්තබ්බං , තථා ගතො. ඵලධම්මො යථා අත්තතො මග්ගානුරූපං පටිප්පස්සද්ධිපහනවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො පවත්තො. නිබ්බානධම්මො පන යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිවිද්ධො සකලවට්ඨක්ඛවුපසමාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදීහි තථා ගතො සච්ඡිකතොති තථාගතො. පරියත්තිධම්මොපි යථා පුරිමබුද්ධෙහි සුත්තගෙය්‍යාදිවසෙන පවත්තිආදිප්පකාසනවසෙන ච වෙනෙය්‍යානං ආසයාදිඅනුරූපං පවත්තිතො, අම්භාකම්පි භගවතා තථා ගතො ගදිතො පවත්තිතොති වා තථාගතො. යථා භගවතා දෙසිතො, තථා භගවතො සාවකෙහි ගතො අවගතොති තථාගතො. එවං සබ්බොපි සද්ධම්මො තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවානම්න්දො - “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති (බු. පා. 6.17; සු. නි. 240). ස්වාස්ස අත්ථිති භගවා තථාගතො.

යථා ව ධම්මො, එවං අරියසංඝොපි යථා අත්තනිකාය පරනිකාය ව පටිපන්නෙහි සුවිසුද්ධං
පුබ්බභාගසම්පට්ඨපස්සනාපටිපදං පුරක්ඛන්වා තෙන තෙන මග්ගෙන ගන්තබ්බං, තං තං තථා ගතොති තථාගතො. යථා
වා භගවතා සච්චපට්ඨවසමුප්පාදාදයො දෙසිතා, තථා ව බුද්ධත්තා තථා ගදනතො ව තථාගතො. තෙනාහ සක්කො
දෙවරාජා – “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි භොතු”ති. ස්වාස්ස සාවකභූතො අත්ථිති භගවා
තථාගතො. එවං තථාගතභාවෙන තථාගතොති.

ඉදම්පි ව තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තකමෙව, සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස
තථාගතභාවං චණ්ණෙය්‍යා. ඉදංඤ්ඤි තථාගතපදං මහත්ථං මහාගතිකං මහාවිසයං, තස්ස අප්පමාදපදස්ස විය
තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං යුත්තිතො අත්ථභාවෙන ආහරන්තො “අතිත්ථෙත ධම්මකථිකො පක්ඛන්දො”ති න
චත්තබ්බොති.

තත්ථෙතං වුවචති –

“යථෙව ලොකෙ පුරිමා මහෙසිනො,
සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සක්කාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො වුවචති තෙන චක්ඛුමා.

“පභාය කාමාදිමලෙ අසෙසනො,
සමාධිඤ්ඤාණෙහි යථා ගතා ජිනා;
පුරාතනා සක්කාමුනී පුතින්ධරො,
තථා ගතො තෙන තථාගතො මනො.

“තථඤ්ඤ වාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගභෙදනො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනොයමාගතො,
තථාගතො වුවචති සක්කපුඬ්ඨගවො.

“තථානි සච්චානි සමන්තචක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ව සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙය්‍යා නයතො විභාවිතා,
තථා ගතො තෙන ජිනො තථාගතො.

“අනෙකභෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තභෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

“යතො ව ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචාය නුරූපමත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභූයාරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

“තථා පරිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
අවෙදි ලොකං පභවං අතික්කම්;
ගතො ව පච්චක්ඛකිරියාය නිබ්බුතී,
අරියමග්ගඤ්ඤ ව ගතො තථාගතො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
හිතාය ලොකස්ස යතොයමාගතො;
තථාය නාථො කරුණාය සබ්බදා,
ගතො ව තෙනාපි ජිනො තථාගතො.

“තථානි ඤාණානි යතොයමාගතො,
යථාසභාවං විසයාවබොධනො;
තථාභිජානිප්පභූති තථාගතො,
තදත්ථසම්පාදනතො තථාගතො.

“යථාච්චිධා තෙ පුරිමා මහෙසිනො,
තථාච්චිධොයම්පි තථා යථාරුචි;
පචත්තවාචා තනුවිත්තභාවතො,
තථාගතො වුච්චති අග්ගපුග්ගලො.

“සම්බොධිසම්භාරවිපක්ඛතො පුරෙ,
ගතං න සංසාරගතම්පි තස්ස වා;
න චත්ථි නාටස්ස භවත්තදස්සිනො,
තථෙති තස්මා අගතො තථාගතො.

“තථාගතො ධම්මවරො මහෙසිනා,
යථා පහාතබ්බමලං පභියති;
තථාගතො අරියගණොපි සත්ථුනො,
තථාගතො තෙන සමඬගිභාවතො”ති.

මහිද්ධිකතානි පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන ව ඉද්ධිවිධයොගෙන

ධම්මානුභාවඤ්ඤාත්තනිප්පාදනසමත්ථතාසඬ්ඛාතාය මහතියා ඉද්ධියා සමන්තාගමො මහිද්ධිකතා.
චිරකාලසම්භුතෙන සුවිදුරුප්පටිපක්ඛෙන ඉච්ඡිතත්ථනිප්පත්තිහෙතුභුතෙන මහාජුතිකෙන පුඤ්ඤතෙජෙන
සමන්තාගමො මහානුභාවතා. යත්රාති අවිජරියපසංසාකොතුහලභාසපසාදිකො පච්චත්තත්ථෙ නිපාතො. තෙන
යුත්තත්තා විජායිස්සතීති අනාගතකාලවචනං, අත්ථො පන අතීතකාලොයෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යා හි නාම අයං
සුප්පවාසා තථා දුක්ඛනිමුග්ගා කිච්ඡාපන්නා භගවතො වචනසමකාලමෙව සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායීති.
අත්තමනොති සකමනො, භගවති පසාදෙන කිලෙසරහිතචිත්තොති අත්ථො. කිලෙසපරිසුට්ඨිතඤ්ඤි චිත්තං වසෙ
අචත්තනතො අත්තමනොති න සක්කා වත්තුන්ති. අත්තමනොති වා පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනො. පමුදිතොති
පාමොජ්ජෙන යුත්තො. පීතිසොමනස්සජාතොති ජාතලවපිතිසොමනස්සො. අථාති පච්ඡා, තතො කතිපාභස්ස
අච්චයෙන. සත්තභත්තානීති සත්තසු දිවසෙසු දාතබ්බභත්තානි. ස්වාතනායාති ස්වාතනපුඤ්ඤත්ථං, යං ස්වෙ
බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඛස්ස දානවසෙන පයිරුපාසනවසෙන ව භවිස්සති පුඤ්ඤං තදත්ථං.

අථ ඛො භගවා ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තෙසීති කස්මා ආමන්තෙසි? සුප්පවාසාය සාමිකස්ස
පසාදරක්ඛණත්ථං. සුප්පවාසා පන අවලප්පසාදාව, උපාසකස්ස පන පසාදරක්ඛණං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස
භාරො. තෙනාහ “තුය්හෙසො උපට්ඨාකො”ති. තත්ථ තුය්හෙසොති තුය්හං එසො. තිණ්ණං ධම්මානං පාටිභොගොති
මම භොගාදීනං තිණ්ණං ධම්මානං අභානියා අවිනාසාය අයොසා මහාමොග්ගල්ලානො යදි පාටිභොගො යදි පතිභු,
ඉතො සත්ත දිවසෙ අතික්කමිත්වා මම සක්කා දානං දාතුන්ති යදි අයොසන ඤාතන්ති දිපෙති. ථෙරොපි තස්ස තෙසු
දිවසෙසු භොගානං ජීවිතස්ස ව අනුපද්දවං පස්සිත්වා ආහ – “ද්විත්තං ඛො නෙසං, ආවුසො, ධම්මානං පාටිභොගො
භොගානඤ්ච ජීවිතස්ස වා”ති. සද්ධා පනස්ස චිත්තප්පට්ඨාති තස්සෙව භාරං කරොන්තො “සද්ධාය පන
ත්චඤ්ඤෙව පාටිභොගො”ති ආහ. අපි ව සො උපාසකො දිට්ඨසච්චො, තස්ස සද්ධාය අඤ්ඤාභාවො නත්ථීති තථා
වුත්තං. තෙනෙව ව කාරණෙන භගවතා “පච්ඡාති ත්ථං කරිස්සසීති සඤ්ඤාපෙහි”ති වුත්තං. උපාසකොපි සත්ථරි
ථෙරෙ ව ගාරවෙන සුඛිච්චතාය තස්සා ව පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪී. ඉච්ඡන්තො “කරොතු සුප්පවාසා කොලියධිතා සත්ත
භත්තානි, පච්ඡාහං කරිස්සාමි”ති අනුජානි.

තඤ්ච දාරකන්ති විජාතදිවසතො පට්ඨාය එකාදසමං දිවසං අතික්කමිත්වා තතො පරං සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛං
හික්ඛුසඬ්ඛං භොජෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තං සත්තවස්සිකං දාරකං භගවත්තං හික්ඛුසඬ්ඛසඤ්ච වන්දාපෙසි. සත්ත මෙ
වස්සානීති සත්ත මෙ සංචච්ඡරානි, අච්චත්තසංයොගවසෙන චෙතං උපයොගවචනං. ලොහිතකුම්භියං වුත්ථානීති
මාතුකුම්භියං අත්තතො ගබ්භවාසදුක්ඛං සන්ධාය වදති. අඤ්ඤානිපි එවරුපානි සත්ත පුත්තානීති “අඤ්ඤෙපි එවරුපෙ
සත්ත පුත්තෙ”ති වත්තබ්බෙ ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන වුත්තං “එවරුපානී”ති. එවං සත්ත වස්සානි ගබ්භධාරණවසෙන
සත්තාහං මුල්භගබ්භතාය ව මහන්තං දුක්ඛං පාපෙත්වා උප්පජ්ජනකපුත්තෙති අත්ථො. එතෙන මාතුගාමානං
පුත්තලොලතාය පුත්තලාභෙන තිත්ති නත්ථීති දස්සෙති.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං සත්තදිවසාධිකානි සත්ත සංචච්ඡරානි ගබ්භධාරණාදිවසෙන පචත්තං මහන්තං දුක්ඛං
එකපදෙ විසරිත්වා පුත්තලොලතාවසෙන තාය වුත්තමත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං චිත්තසුඛප්පමත්තො විය
පමත්තපුග්ගලෙ ඉට්ඨාකාරෙන වඤ්චෙත්වා තණ්හාසිනෙහස්ස මහානත්ථකරභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අසාතන්ති අමධුරං අසුන්දරං අනිට්ඨං. සාතරුපෙනානි ඉට්ඨසභාවෙන. පියරුපෙනානි පියායිතබ්බභාවෙන.
සුඛස්ස රුපෙනානි සුඛසභාවෙන. ඉදං වුත්තං භොති – යස්මා අසාතං අප්පියං දුක්ඛමෙව සමානං සකලම්පි වට්ටගතං
සඬ්ඛාරජාතං අප්පහිනවිපල්ලාසත්තා අයොනිසොමනසිකාරෙන ඉට්ඨං විය පියං විය සුඛං විය ව හුන්වා උපට්ඨභමානං
සතිවිප්පවාසෙන පමත්තපුග්ගලං අතිවත්තති අභිභවති අජ්ඣොත්ථරති, තස්මා ඉමම්පි සුප්පවාසං පුත්තෙ සත්තක්ඛන්තුං
එවරුපං අසාතං අප්පියං දුක්ඛං සාතාදිපතිරුපකෙන දුක්ඛෙන පුත්තසඬ්ඛාතපෙමවත්ථුසුඛෙන අජ්ඣොත්ථරතීති.

9. විසාබාසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ පුබ්බාරාමෙති සාවත්ථියා පාවිනදිසාභාගෙ අනුරාධපුරස්ස උත්තමදෙව්විහාරසදිසෙ යානෙ කාරිනෙ ආරාමෙ. මිගාරමාතුපාසාදෙති මිගාරමාතුයා පාසාදෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ පදුමුත්තරදසබලං එකා උපාසිකා අඤ්ඤාතරං උපාසිකං අත්තනො අග්ගපට්ඨායිකට්ඨානෙ යපෙත්තං දිස්වා හගවත්තං නිමන්තෙත්වා බුද්ධප්පමුබ්බස්ස භික්ඛුසතසහස්සස්ස දානං දත්වා හගවතො නිපව්වකාරං කත්වා “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගපට්ඨායිකා හවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්ජයසෙට්ඨිනො ගෙහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. ජාතකාලෙ වස්සා විසාබාති නාමං අකංසු. සා යදා හගවා හද්දියනගරං අගමාසි, තදා පඤ්චති දාරිකාසතෙහි සද්ධිං හගවතො පච්චුග්ගමනං කත්වා පයම්දස්සනෙනෙව සොතාපන්නා අහොසි.

අපරභාගෙ සාවත්ථියං මිගාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා, තත්ථ නං සසුරො මිගාරසෙට්ඨි උපකාරවසෙන මාතුට්ඨානෙ යපෙසි. තස්මා මිගාරමාතාති වුව්වති. සා අත්තනො මහල්ලතාපසාධනං විස්සජ්ජෙත්වා නවකොට්ඨි හගවතො භික්ඛුසඩ්ඪස්ස ව වසනත්ථාය කරිසමත්තෙ භූමිභාගෙ උපරිභූමියං පඤ්චගබ්භසතාති හෙට්ඨාභූමියං පඤ්චගබ්භසතාති ගබ්භසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතං පාසාදං කාරෙසි. තෙන වුත්තං “මිගාරමාතුපාසාදෙ”ති.

කොච්චෙව අත්ථොති කිඤ්ච්චෙව පයොජනං. රඤ්ඤෙති රාජීති. පට්ඨද්ධොති ආයත්තො. විසාබාස ඤාතිකුලතො මණ්ඩුත්තාදිරචිතං තාදිසං හණ්ඩජාතං තස්සා පණ්ණාකාරත්ථාය පෙසිතං, තං නගරද්වාරප්පත්තං සුඛිකිකා තත්ථ සුඛිකං ගණ්හන්නා තදනුරූපං අග්ගහෙත්වා අතිරෙකං ගණ්හිංසු. තං සුත්වා විසාබා රඤ්ඤො තමත්ථං නිවෙදෙතුකාමා පතිරූපපරිවාරෙන රාජනිවෙසනං අගමාසි, තස්මිං ධණෙ රාජා මල්ලිකාය දෙවියා සද්ධිං අන්තෙපුරං ගතො හොති. විසාබා ඔකාසං අලභමානා “ඉදාති ලභිස්සාමි, ඉදාති ලභිස්සාමි”ති හොජනවෙලං අතික්කමිත්වා ඡින්නහත්තා හුත්වා පක්කාමි. එවං ද්විභතීහං ගත්ත්වාපි ඔකාසං න ලභියෙව. ඉති රාජා අනිවෙදිතොපි තස්ස අත්ථවිනිච්ඡයස්ස ඔකාසාකරණෙන “යථාධිප්පායං න තීරෙති”ති වුත්තො. තත්ථ යථාධිප්පායන්ති අධිප්පායානුරූපං. න තීරෙති න නිට්ඨාපෙති. මහාඋපාසිකාය හි රාජායත්තසුඛිකමෙව රඤ්ඤො දත්වා ඉතරං විස්සජ්ජාපෙත්‍රං අධිප්පායො, සො රඤ්ඤො න දිට්ඨත්තා එව න තීරිතො. හන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. දිවා දිවස්සාති දිවස්සස්ස දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙති අත්ථො. කෙනච්චෙව කරණියෙන ද්විභතීහං රාජනිවෙසනද්වාරං ගච්ඡන්ති තස්ස අත්ථස්ස අනිට්ඨිතත්තා නිරත්ථකමෙව උපසඩ්ඪකම්, හගවති උපසඩ්ඪකමනමෙව පන දස්සනානුත්තරියාදිප්පට්ඨාභකාරණත්තා සාත්ථකන්ති එවාහං, හන්තෙ, ඉමාය වෙලාය ඉධාගතාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්ති මහාඋපාසිකා “ඉධ මෙ, හන්තෙ”තිආදිමාහ.

එතමත්ථන්ති එතං පරායත්තතාය අධිප්පායාසම්ප්පාදනසඩ්ධාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරාධිනාපරාධිනවුත්තිසු ආදිනවානිසංසපරිදිපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සබ්බං පරවසං දුක්ඛන්ති යං කිඤ්චි අත්ථජාතං පයොජනං පරවසං පරායත්තං අත්තනො ඉච්ඡාය නිප්ථාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය දුක්ඛං දුක්ඛාවහං හොතිති අත්ථො. සබ්බං ඉස්සරියං සුඛන්ති දුට්ඨං ඉස්සරියං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තත්ථ ලොකියං රාජිස්සරියාදි වෙව ලොකියජ්ඣානාභිඤ්ඤානිබ්බත්තං චිත්තිස්සරියඤ්ච, ලොකුත්තරං මග්ගඵලාධිගමනිමිත්තං නිරොධිස්සරියං. තෙසු යං වක්කවත්තිභාවපරියොසානං මනුස්සෙසු ඉස්සරියං, යඤ්ච සක්කාදිනං තස්මිං තස්මිං දෙවනිකායෙ ආධිපච්චිභූතං ඉස්සරියං, තදුභයං යදිපි කම්මානුභාවෙන යථිච්ඡිතනිප්ථන්තියා සුඛනිමිත්තතාය සුඛං, විපරිණාමදුක්ඛතාය පන සබ්බථා දුක්ඛමෙව. තථා අනිච්චන්තිකතාය ලොකියජ්ඣානනිබ්බත්තං චිත්තිස්සරියං, නිරොධිස්සරියමෙව පන ලොකධම්මෙහි අකම්පනීයතො අනිච්චන්තිසභාවත්තා ව එකන්තසුඛං නාම. යං පනෙත්ථ සබ්බත්ථෙව අපරාධිනතාය ලභති චිත්තසුඛං, තං සන්ධාය සත්ථා “සබ්බං ඉස්සරියං සුඛ”න්ති ආහ.

සාධාරණෙ විහඤ්ඤන්ති ඉදං “සබ්බං පරවසං දුක්ඛ”න්ති ඉමස්ස පදස්ස අත්ථව්වරණං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – සාධාරණෙ පයොජනෙ සාධෙතබ්බෙ සති තස්ස පරාධිනතාය යථාධිප්පායං අනිප්ථාදනතො ඉමෙ සත්තා විහඤ්ඤන්ති විසාතං ආපජ්ජන්ති කිලමන්ති. කස්මා? යොගා හි දුරතික්කමාති යස්මා කාමයොගහවයොගදිට්ඨියොගඅච්ඡායොගා අනාදිකාලභාවතා අනුපච්ඡිකසලසම්භාරෙහි පජ්ඣිතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය දුරතික්කමා. එතෙසු දිට්ඨියොගො පයම්මග්ගෙන අතික්කමිතබ්බො, කාමයොගො තතියමග්ගෙන. ඉතරෙ අග්ගමග්ගෙන. ඉති අරියමග්ගනං දුරධිගමනීයත්තා ඉමෙ යොගා දුරතික්කමා. තස්මා කාමයොගාදිවසෙන ඉච්ඡිතාලාභහෙතු සත්තා විහඤ්ඤන්ති, අසාධාරණෙ පන චිත්තිස්සරියෙ නිරොධිස්සරියෙ ව සති න කදාවිපි විසාතස්ස සම්භවොති අධිප්පායො.

අප වා සබ්බං පරවසන්ති යං අත්තනො අඤ්ඤප්පට්ඨධ්වන්තිසංඛාරං, තං සබ්බං අනිච්චසභාවතාය දුක්ඛං. “යදනිච්චං තං දුක්ඛං”න්ති හි චුත්තං. සබ්බං ඉස්සරියන්ති යං සබ්බසංඛාරනිස්සං ඉස්සරියට්ඨානතාය ඉස්සරියන්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං, තං උපාදිසෙසාදිවිභාගං සබ්බං සුඛං. “නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්ති (ධ. ප. 203-204) හි චුත්තං. සාධාරණෙති එවං දුක්ඛසුඛෙ වචන්ථිතෙ ඉමෙ සත්තා බහුසාධාරණෙ දුක්ඛකාරණෙ නිමුග්ගා හුත්වා විභඤ්ඤන්ති. කස්මා? යොගා හි දුරතික්කමාති යස්මා තෙ සබ්බත්ථ නිමුප්පනස්ස හෙතුභූතා කාමයොගාදයො දුරතික්කමා, තස්මා ත්වම්පි විසාබ්බෙ පරායත්තමත්ථං පත්තේත්වා අලභමානා විභඤ්ඤසීති අධිප්පායො.

නාවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. හද්දියසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ අනුපියායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ. අම්බවනෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ මල්ලරාජුතං එකං අම්බවනං අහොසි, තත්ථ මල්ලරාජුහි භගවතො විහාරො කාරිතො, සො “අම්බවන”න්ත්වෙව වුවිච්ඡි. අනුපියං ගොවරගාමං කත්වා තත්ථ භගවා විහරති, තෙන චුත්තං “අනුපියායං විහරති අම්බවනෙ”ති. හද්දියොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. කාළිගොධාය පුත්තොති කාළිගොධා නාම සාකියානී සක්කාරාජදෙවී අරියසාවිකා ආගතඵලා විඤ්ඤාතසාසනා, තස්සා අයං පුත්තො. තස්ස පබ්බජ්ජාට්ඨි ඛන්ධකෙ (චූළව. 330-331) ආගතොව. සො පබ්බජ්ජිවා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා න විරස්සෙව ජලභිඤ්ඤො අහොසි, තෙරසපි ධුත්ථිගානි සමාදාය වත්තති. භගවතා ව “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං උච්චකුලිකානං, යදිං හද්දියො කාළිගොධාය පුත්තො”ති (අ. නි. 1.193) උච්චකුලිකභාවෙ එතදග්ගෙ යටිතො අසීතියා සාවකානං අබ්භන්තරො.

සුඤ්ඤාගාරගතොති “යපෙත්වා ගාමඤ්ච ගාමුපවාරඤ්ච අවසෙසං අරඤ්ඤ”න්ති චුත්තං අරඤ්ඤං රුක්ඛමූලඤ්ච යපෙත්වා අඤ්ඤං පබ්බතකන්දරාදි පබ්බජිතසාරුප්පං නිවාසට්ඨානං ජනසම්බාධාභාවතො ඉධ සුඤ්ඤාගාරන්ති අධිප්පෙනං. අප වා කුමානකණ්ටකානං සද්දානං අභාවතො විචිත්තං යං කිඤ්චි අගාරම්පි සුඤ්ඤාගාරන්ති වෙදිතබ්බං. තං සුඤ්ඤාගාරං උපගතො. අභික්ඛණන්ති බහුලං. උදානං උදානෙසීති සො හි ආයස්මා අරඤ්ඤෙ දිවා විහාරං උපගතොපි රත්තිවාසුපගතොපි යෙභුයොන ඵලසමාපත්තිසුඛෙන නිරොධසුඛෙන ව චිත්තාමෙති, තස්මා තං සුඛං සන්ධාය පුබ්බෙ අත්තනා අනුභූතං සහයං සපරිලාභං රජ්ජසුඛං ජිගුච්ඡිත්වා “අහො සුඛං අහො සුඛං”න්ති සොමනස්සසහිතං ඤාණසමුට්ඨානං පීතිසමුට්ඨානං සමුග්ගිරති.

සුත්වාන නෙසං එතදභොසීති නෙසං සම්බහුලානං භික්ඛුනං තස්ස ආයස්මතො “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානෙන්තස්ස උදානං සුත්වා “නිස්සංසයං එස අනභිරතො බ්‍රහ්මවරියං වරති”ති එවං පරිචිතක්කිතං අහොසි. තෙ භික්ඛු පුපුප්පනා තස්ස ආයස්මතො විවෙකසුඛං සන්ධාය උදානං අජානන්තා එවං අමඤ්ඤිංසු, තෙන චුත්තං “නිස්සංසය”න්තිආදි. තත්ථ නිස්සංසයන්ති අසන්දෙහෙන එකන්තෙනාති අත්ථො. “යං සො පුබ්බෙ අගාරියභූතො සමානො”ති පාළිං වත්වා “අනුභවී”ති වචනසෙසෙන කෙච්ඡි අත්ථං වණ්ණෙන්නි, අපරෙ “යං සා”ති පඨන්ති, “යංස පුබ්බෙ අගාරියභූතස්සා”ති පන පාළි. තත්ථ යංසානි යං අස්ස, සන්ධිවසෙන හි අකාරසකාරලොපො “එවංස තෙ (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58), පුප්ඵංසා උප්පජ්ජී”තිආදීසු (පාරා. 36) විය. තස්සත්ථො – අස්ස ආයස්මතො හද්දියස්ස පබ්බජිතතො පුබ්බෙ අගාරියභූතස්ස ගහට්ඨස්ස සතො යං රජ්ජසුඛං අනුභූතං. සා තමනුස්සරමානොති සො තං සුඛං එතරහි උක්කණ්ඩනවසෙන අනුස්සරන්තො.

තෙ භික්ඛු භගවන්තං එතදවොචුන්ති තෙ සම්බහුලා භික්ඛු උල්ලපනසභාවසණ්ඨිතා තස්ස අනුග්ගහණාධිප්පායෙන භගවන්තං එතදවොචුං, න උප්පාදනවසෙන. අඤ්ඤතරන්ති නාමගොත්තෙන අපාකටං එකං භික්ඛුං. ආමන්තෙසීති ආණාපෙසි තෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුකාමො. එවන්ති වචනසම්පට්ඨග්ගෙන, සාධුති අත්ථො. පුන එවන්ති පටිඤ්ඤාය. අභික්ඛණං “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති ඉමං උදානං උදානෙසීති යථා තෙ භික්ඛු වදන්ති, තං එවං තථෙවාති අත්තනො උදානං පටිජානාති. කිං පන ත්වං හද්දියාති කස්මා භගවා පුච්ඡති, කිං තස්ස චිත්තං න ජානාතීති ? නො න ජානාති, තෙනෙව පන තමත්ථං වදාපෙත්වා තෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුං පුච්ඡති. චුත්තඤ්ඤෙනං – “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති”තිආදි. අත්ථවසන්ති කාරණං.

අන්තෙපුරෙති ඉත්ථාගාරස්ස සඤ්චරණට්ඨානභූතෙ රාජගෙහස්ස අබ්භන්තරෙ, යත්ථ රාජා න්භානභොජනසයනාදිං කප්පෙති. රක්ඛා සුසංවිහිතාති ආරක්ඛාදිකතපුරිසෙහි ගුත්ති සුට්ඨු සමන්තතො විහිතා. බහිපි අන්තෙපුරෙති අඩ්ඨකරණට්ඨානාදිකෙ අන්තෙපුරතො බහිභූතෙ රාජගෙහෙ. එවං රක්ඛිතො ගොපිතො සන්තොති එවං රාජගෙහරාජධානිරජ්ජදෙසෙසු අන්තො ව බහි ව අනෙකෙසු යානෙසු අනෙකසතෙහි සුසංවිහිතරක්ඛාවරණගුත්තියා මමෙව නිබ්භයත්ථං ඵාසුචිහාරත්ථං රක්ඛිතො ගොපිතො සමානො. භීතොතිආදීනි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. අප වා භීතොති පරරාජුහි භායමානො. උබ්බිග්ගොති සකරජ්ජෙපි පකතිතො උප්පජ්ජනකහසුබ්බෙගෙන උබ්බිග්ගො වලිතො. උස්සඬ්ඝිති “රඤ්ඤා නාම සබ්බකාලං අවිස්සත්තේන භවිතබ්බ”න්ති වචනෙන සබ්බත්ථ අවිස්සාසවසෙන තෙසං තෙසං කිච්චකරණියානං පච්චයපරිසඬ්ඝියා ව උද්ධමුඛං සඬ්ඝිකමානො. උත්‍රාසීති “සන්තිකාවචරෙහිපි අජානන්තස්සෙව මෙ කදාපි අනත්ථො භවෙය්‍යා”ති උප්පන්නෙන සරිරකම්පං උප්පාදනසමත්තේන තාසෙන උත්‍රාසී. “උත්‍රස්තො”තිපි පඨන්ති. විභාසිත්ති එවංභූතො හුත්වා විහරිං.

එතරහිනි ඉදානි පබ්බතකාලතො පටියාය. එකොති අසභායො, තෙන වූපකට්ඨකායනං දස්සෙති. අභිකොතිආදීනං පදානං චූත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. භයාදිනිමිත්තස්ස පරිග්ගහස්ස තං නිමිත්තස්ස ව කිලෙසස්ස අභාවෙනෙවස්ස අභිතාදිතාති. එතෙන චිත්තවිවෙකං දස්සෙති. අප්පොස්සුක්කොති සරිරගුත්තියං නිරුස්සුක්කො. පන්තලොමොති ලොමහංසුප්පාදකස්ස ඡම්භිතත්තස්ස අභාවෙන අනුග්ගතලොමො. පද්දවයෙනපි සෙරිච්චාරං දස්සෙති. පරදත්තචූත්තොති පරෙහි දින්නෙන චිවරාදිනා චත්තමානො, එතෙන සබ්බසො සඬගාභාවදීපනමුඛෙන අනවසෙසභයහෙතුචරහං දස්සෙති. මගභුතෙන චෙතසාති විස්සත්ථචිභාරිතාය මිගස්ස විය ජාතෙන චිත්තෙන. මිගො හි අමනුස්සපටෙ අරඤ්ඤෙ වසමානො විස්සත්ථො තිට්ඨති, නිසීදති, නිපජ්ජති, යෙනකාමඤ්ච පක්කමති අප්පටිහතවාරො, එවං අහමපි විහරාමීති දස්සෙති. චූත්තඤ්ඤෙනං පච්චෙකඤ්ඤාදිධෙන –

“මිගො අරඤ්ඤමිති යථා අබද්ධො,
යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොවරාය;
විඤ්ඤා නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො,
එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකජ්ජො”ති. (සු. නි. 39; අප. ථෙර 1.1.95);

ඉමං බො අහං, භත්තෙ, අත්ථවසන්ති, භත්තෙ, භගවා යදිදං මම එතරහි පරමං චිවෙකසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛං, ඉදමෙව කාරණං සම්පස්සමානො “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙසිත්ති.

එතමත්ථන්ති එතං හද්දියත්ථෙරස්ස පුපුජ්ජනවිසයානීතං චිවෙකසුඛසඬබ්බාතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉදං සහෙතුකභයසොකවිගමානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්සන්තරතො න සන්ති කොපාති යස්ස අරියපුග්ගලස්ස අන්තරතො අබ්භන්තරෙ අත්තනො චිත්තෙ චිත්තකාලුස්සියකරණතො චිත්තජ්ජකොපා රාගාදයො ආසාතවත්ථුආදිකාරණහෙදතො අනෙකහෙදා දොසකොපා එව කොපා න සන්ති මග්ගෙන පභින්නා න විජ්ජන්ති. අයඤ්ඤි අන්තරසද්දො කිඤ්චාපි “මඤ්ච ත්වඤ්ච කිමන්තර”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.228) කාරණෙ දිස්සති, “අන්තරට්ඨකෙ හිමපාතසමයෙ”තිආදීසු (මහාව. 346) වෙමජ්ඣෙ, “අන්තරා ව ජෙතවනං අන්තරා ව සාවත්ථී”න්තිආදීසු (උදා. 13, 44) විවරෙ, “භයමන්තරතො ජාත”න්තිආදීසු (ඉතිවු. 88; මහානි. 5) චිත්තෙ, ඉධාපි චිත්තෙ එව දට්ඨබ්බො. තෙන චූත්තං “අන්තරතො අත්තනො චිත්තෙ”ති.

ඉතිභවාහවතඤ්ච විනිවත්තොති යස්මා භවොති සම්පත්ති, අභවොති විපත්ති. තථා භවොති වුද්ධි, අභවොති භානි. භවොති වා සස්සතං, අභවොති උච්ඡෙදො. භවොති වා පුඤ්ඤං, අභවොති පාපං. භවොති වා සුගති, අභවොති දුග්ගති. භවොති වා බුද්දකො, අභවොති මහන්තො. තස්මා යා සා සම්පත්තිවිපත්තිවුඩ්ඪිභානිසස්සතුච්ඡෙදපුඤ්ඤපාපසුගතිදුග්ගති- බුද්දකමහන්තඋපපත්තිභවානං වසෙන ඉති අනෙකජ්ජකාරා භවාහවතා වුව්වති. චතුහිපි අරියමග්ගෙහි යථාසම්භවං තෙන තෙන නයෙන තං ඉතිභවාහවතඤ්ච විනිවත්තො අතික්කන්තො භොති. අත්ථවසෙන විහන්ති විපරිණාමෙතබ්බො. තං විගතභයන්ති තං එවරුපං යථාචූත්තගුණසමන්තාගතං ඛිණාසවං චිත්තකොපාභාවතො ඉතිභවාහවසමතික්කමතො ව භයහෙතුචිගමෙන විගතභයං, චිවෙකසුඛෙන අග්ගඵලසුඛෙන ව සුඛං, විගතභයන්තා එව අසොකං. දෙවා නානුභවන්ති දස්සනායාති අධිගතමග්ගෙ යථෙත්වා සබ්බෙපි උපපත්තිදෙවා වායමන්තාපි චිත්තවාරදස්සනවසෙන දස්සනාය දට්ඨං නානුභවන්ති න අභිසම්භුණන්ති න සක්කොන්ති, පගෙව මනුස්සා. සෙක්ඛාපි හි පුපුජ්ජනා විය අරහතො චිත්තජ්ජවත්තිං න ජානන්ති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව මුවලින්දවග්ගවණ්ණනා.

3. නන්දවග්ගො

1. කම්මවිපාකජසුත්තවග්ගො

21. නන්දවග්ගස්ස පයමෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛුනි නාමගොත්තෙන අපාකටො එකො ඛිණාසවහික්ඛු. සො කිර රාජගහවාසී කුලපුත්තො මොග්ගල්ලානත්ථෙරෙන සංවෙජ්ඣො සංසාරදොසං දිස්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සීලානි සොධෙත්වා චතුසච්චකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා න චිරස්සෙව විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තස්ස අපරභාගෙ ඛරො ආබාධො උප්පජ්ජී, සො පච්චවෙක්ඛණාය අධිවාසෙත්තො විහරති. ඛිණාසවානඤ්ඤි චෙතසිකදුක්ඛං නාම නත්ථී, කායිකදුක්ඛං පන භොතියෙව. සො එකදිවසං හගවතො ධම්මං දෙසෙත්තස්ස නාතිදුරෙ යානෙ දුක්ඛං අධිවාසෙත්තො පල්ලඬකෙන නිසීදි. තෙන චුත්තං “හගවතො අවිදුරෙ නිසින්නො භොති”තිආදි.

තත්ථ පල්ලඬකන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරිරං උජුකං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොට්ඨා කොට්ඨං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්ඤි නිසින්නස්ස වම්මමංසන්භාරුනි න නමන්ති, තස්මා සො තථා නිසින්නො භොති. පුරාණකම්මවිපාකජන්ති පුබ්බෙ කතස්ස කම්මස්ස විපාකභාවෙන ජාතං, පුරාණකම්මවිපාකෙ වා සුබදුක්ඛජ්ජකාරෙ විපාකවට්ටසමුදායෙ තදෙකදෙසභාවෙන ජාතං. කිං තං? දුක්ඛං. පුරාණකම්මවිපාකජන්ති ච ඉමිනා තස්ස ආබාධස්ස කම්මසමුට්ඨානතං දස්සෙත්තො ඔපක්කම්කඋතුච්චරිණාමජාදිභාවං පටික්ඛිපති. දුක්ඛන්ති පවුරජනෙහි ඛම්තුං අසක්කුණෙයාං. තිබ්බන්ති තිබ්භං, අභිභවිත්වා පවත්තියා බහලං වා. බරන්ති කක්ඛලං. කටුකන්ති අසාතං. අධිවාසෙත්තොති උපරි වාසෙත්තො සහන්තො බමන්තො.

සතො සම්පජානොති වෙදනාපරිග්ගාහකානං සතිසම්පජඤ්ඤානං වසෙන සතිමා සම්පජානන්තො ව. ඉදං චුත්තං භොති – “අයං වෙදනා නාම හුත්වා අභාවට්ඨයෙන අනිච්චා, අනිට්ඨාරම්මණාදිපච්චයෙ පටිච්ච උප්පන්නත්තා පටිච්චසමුප්පන්නා, උප්පජ්ජිත්වා එකන්තෙන භිජ්ජනසභාවත්තා බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා”ති වෙදනාය අනිච්චතාසල්ලක්ඛණවසෙන සතොකාරිත්තාය සතො, අවිපරිතසභාවපටිච්ච්ඤානවසෙන සම්පජානො ව හුත්වා. අථ වා සතිවෙපුල්ලපත්තියා සබ්බත්ථෙව කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු සුට්ඨු උපට්ඨිතසත්තාය සතො, තථා පඤ්ඤාවෙපුල්ලපත්තියා පරිග්ගහිතසබ්බාරත්තාය සම්පජානො. අවිභඤ්ඤානොති “අස්සුතවා, හික්ඛවෙ, පුපුජ්ජනො අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන දුක්ඛධම්මෙන පුට්ඨො සමානො සොචති කිලමති පරිදෙවති උරත්තාලිං කන්දති සම්මොහං ආපජ්ජති”ති චුත්තනයෙන අත්ථපුපුජ්ජනො විය න විභඤ්ඤානො මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිත්තත්තා වෙනොදුක්ඛං අනුප්පාදෙත්තො කෙවලං කම්මවිපාකජං සරිරදුක්ඛං අධිවාසෙත්තො සමාපත්තිං සමාපන්නො විය නිසින්නො භොති. අද්දසාති තං ආයස්මන්තං අධිවාසනබන්තියා තථා නිසින්නං අද්දක්ඛි.

එතමත්ථන්ති එතං තාදිසස්සපි රොගස්ස වෙජ්ජාදිති තිකිච්ජනත්ථං අනුස්සුක්කාපජ්ජනකාරණං ඛිණාසවානං ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපිතසඩ්ධාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං සඩ්ඛතධම්මානං යෙහි කෙහිවි දුක්ඛධම්මෙහි අවිසාතපත්තිවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සබ්බකම්මජහස්සාති පහිනසබ්බකම්මස්ස. අග්ගමග්ගස්ස හි උප්පන්නකාලතො පට්ඨාය අරහතො සබ්බාති කුසලාකුසලකම්මාති පහිනාති නාම භොන්ති පටිසන්ධිං දාතුං අසමත්ථභාවතො, යතො අරියමග්ගඤ්ඤාණං කම්මක්ඛයකරන්ති වුවවති. භික්ඛුනොති භින්නකිලෙසත්තාය භික්ඛුනො. ධුනමානස්ස පුරෙ කතං රජන්ති අරහත්තජ්ජන්තිතො පුබ්බෙ කතං රාගරජාදිමිස්සත්තාය රජන්ති ලද්ධනාමං දුක්ඛවෙදනීයං කම්මං විපාකපටිසංවෙදනෙන තං ධුනන්තස්ස විද්ධංසෙත්තස්ස, අරහත්තජ්ජන්තියා පරතො පන සාවජ්ජකිරියාය සම්භවොයෙව නත්ථී, අනවජ්ජකිරියා ච හවමුලස්ස සමුවජ්ජන්තත්තා සමුවජ්ජන්තමුලතාය පුජ්ථං විය එලදානසමත්ථතාය අභාවතො කිරියමත්තාව භොති.

අමමස්සාති රූපාදිසු කත්ථවි මමන්ති ගහණභාවතො අමමස්ස මමඬකාරරහිතස්ස. යස්ස හි මමඬකාරො අත්ථී, සො අත්තසිනෙහෙන වෙජ්ජාදිහි සරිරං පටිජග්ගාපෙති. අරහා පන අමමො, තස්මා සො සරිරජග්ගනෙපි උදාසීනධාතුකොව. ඨිතස්සාති චතුබ්බිධම්මි ඔසං තරිත්වා නිබ්බානපලෙ ඨිතස්ස, පටිසන්ධිගහණවසෙන වා සන්ධාවනස්ස අභාවෙන ඨිතස්ස. සෙක්ඛපුපුජ්ජනා හි කිලෙසාහිසඩ්ධාරානං අප්පහිනත්තා චුතිපටිසන්ධිවසෙන සංසාරෙ ධාවන්ති නාම, අරහා පන තදභාවතො ඨිතොති වුවවති. අථ වා දසවිධෙ ඛිණාසවසඩ්ධාතෙ අරියධම්මෙ ඨිතස්ස. තාදිනොති “පටිකුලෙ අප්පටිකුලසඤ්ඤී විහරති”තිආදිනා (පටි. ම. 3.17) නයෙන චුත්තාය පඤ්චවිධාය අරියද්ධියා අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අකම්පතියාය ඡළඬගුපෙක්ඛාය ව සමන්තාගතෙන ඉට්ඨාදිසු එකසදිසත්තාසඩ්ධාතෙන තාදිභාවෙන තාදිනො. අත්ථො නත්ථී ජනං ලපෙතවෙති “මම භෙසජ්ජාදිති කරොථා”ති ජනං ලපිතුං කටෙතුං පයොජනං නත්ථී සරිරෙ නිරපෙක්ඛභාවතො. පණ්ඩුපලාසො විය හි බන්ධනා පවුත්තො සයමෙවායං කායො හිජ්ජිත්වා පතතුති ඛිණාසවානං අප්ඤ්ඤාසයො. චුත්තඤ්ඤෙන –

“නාහිකඩ්ධාමි මරණං, නාහිකඩ්ධාමි ජීවිතං;

කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606);

අප් වා යංකිඤ්චි නිමිත්තං දස්සෙත්වා “කිං අයාස්ස ඉච්ඡිතබ්බං”න්ති ජනං ලපෙනවෙ පච්චයෙහි නිමන්තනවසෙන ලපාපෙනුං බිණාසවස්ස අත්ථො නත්ථි තාදිස්සස්ස මිච්ඡාජීවස්ස මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිත්තාති අත්ථො. ඉති භගවා “කිස්සායං ථෙරො අත්තනො රොගං වෙජ්ජෙහි අතිකිච්ඡාපෙත්වා භගවතො අවිදුරෙ නිසිදති”ති වින්තෙත්තානං තස්ස අතිකිච්ඡාපනෙ කාරණං පකාසෙයි.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නන්දසුත්තවණ්ණනා

22. දුතියෙ නන්දොති තස්ස නාමං. සො හි වක්කවත්තිලක්ඛණපෙත්තා මාතෘපිතරො සපරිජනං සකලඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං නන්දයන්තො ජාතොති “නන්දො”ති නාමං ලභි. භගවතො භාතාති භගවතො එකපිතුපුත්තතාය භාතා. න හි භගවතො සහොදරා උප්පජ්ජන්ති, තෙන චුත්තං “මාතුච්ඡාපුත්තො”ති, චූළමාතුපුත්තොති අත්ථො. මහාපජාපතිගොතමියා හි සො පුත්තො. අනභිරතොති න අභිරතො. බ්‍රහ්මවරියන්ති බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං උත්තමං වරියං එකාසනං එකසෙය්‍යං මෙටුනවිරතිං. සන්ධාරෙතුන්ති පඨමචිත්තතො යාවචරිමකචිත්තං සම්මා පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං ධාරෙතුං පවත්තෙතුං. දුතියෙන වෙන්ට් බ්‍රහ්මවරියපදෙන මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්සාපි සභිගහො වෙදිතබ්බො. සික්ඛං පච්චක්ඛායාති උපසම්පදකාලෙ භික්ඛුභාවෙන සද්ධිං සමාදින්නං නිබ්බත්තෙතබ්බභාවෙන අනුට්ඨිතං තිට්ඨමපි සික්ඛං පටික්ඛිපිත්වා, විස්සජ්ජෙත්වාති අත්ථො. භීනායාති ගිහිභාවාය. ආවත්තිස්සාමිති නිවත්තිස්සාමි.

කස්මා පනායං එවමාරොවෙසිති? එත්ථායං අනුපුබ්බිකථා – භගවා පචත්තවරධම්මවක්කො රාජගහං ගන්ත්වා වෙළවනෙ විහරන්තො “පුත්තං මෙ ආනෙත්වා දස්සෙථා”ති සුද්ධොදනමහාරාජෙන පෙසිතෙසු සහස්සසහස්සපරිවාරෙසු දසසු දුතෙසු සහ පරිවාරෙන අරහත්තං පත්තෙසු සබ්බපච්ඡා ගන්ත්වා අරහත්තප්පත්තෙන කාළදාසිත්ථෙරෙන ගමනකාලං ඤත්වා මග්ගවණ්ණනං වණ්ණෙත්වා ජාතිභූමිගමනාය යාවිතො විසතිසහස්සබිණාසවපරිවුත්තො කපිලවත්ථුනගරං ගන්ත්වා ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා වෙස්සන්තරජාතකං (ජා. 2.22.1655 ආදයො) කථෙත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය පටිට්ඨො “උත්තිට්ඨෙ නප්පමජ්ජෙය්‍යා”ති (ධ. ප. 168) ගාථාය පිතරං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා “ධම්මඤ්චරො”ති (ධ. ප. 169) ගාථාය මහාපජාපතිං සොතාපත්තිඵලෙ, රාජානං සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි.

භත්තකිච්චාවසානෙ පන රාහුලමාතුගුණකථං නිස්සාය වන්දකින්තරිජාතකං (ජා. 1.14.18 ආදයො) කථෙත්වා තතියදිවසෙ නන්දකුමාරස්ස අභිසෙකගෙහජ්ජවෙසනවිවාහමභිගලෙසු වත්තමානෙසු පිණ්ඩාය පටිසිත්වා නන්දකුමාරස්ස භත්ථෙ පත්තං දත්වා මභිගලං වත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමන්තො කුමාරස්ස භත්ථො පත්තං න ගණ්ඨි. සොපි තථාගතෙ ගාරවෙන “පත්තං තෙ, භත්තෙ, ගණ්ඨහථා”ති වත්තුං නාසක්ඛි. එවං පන වින්තෙසි, “සොපානසිසෙ පත්තං ගණ්ඨිස්සති”ති, සත්ථා තස්මිං යානෙ න ගණ්ඨි. ඉතරො “සොපානමුලෙ ගණ්ඨිස්සති”ති වින්තෙසි, සත්ථා තත්ථපි න ගණ්ඨි. ඉතරො “රාජභිගණෙ ගණ්ඨිස්සති”ති වින්තෙසි, සත්ථා තත්ථපි න ගණ්ඨි. කුමාරො නිවත්තිතුකාමො අතිවිජාය ගච්ඡන්තො ගාරවෙන “පත්තං ගණ්ඨහථා”ති වත්තුං න සක්කොති, “ඉධ ගණ්ඨිස්සති, එත්ථ ගණ්ඨිස්සති”ති වින්තෙත්තො ගච්ඡති.

තස්මිං ඛණෙ ජනපදකල්‍යාණියා ආචක්ඛිංසු, “අයො භගවා, නන්දරාජානං ගහෙත්වා ගච්ඡති, කුම්භෙහි විනා කර්මස්සති”ති. සා උදකබිත්ථුහි පග්ගරන්තෙහි අභිසුල්ලිබ්බෙහි කෙසෙහි වෙගෙන පාසාදං ආරුහ්ව සිහපඤ්ජරද්වාරෙ යත්වා “කුචං බො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ආහ. තං තස්සා වචනං තස්ස හදයෙ තිරියං පතිත්වා විය යිතං. සත්ථාපිස්ස භත්ථො පත්තං අග්ගහෙත්වා ව තං විහාරං නෙත්වා “පබ්බජිස්සාමි නන්දා”ති ආහ. සො බුද්ධගාරවෙන “න පබ්බජිස්සාමි”ති අවත්වා, “ආම, පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සත්ථා තෙන හි නන්දං පබ්බාජෙථාති කපිලවත්ථුපුරං ගන්ත්වා තතියදිවසෙ තං පබ්බාජෙසි. සත්තමෙ දිවසෙ මාතරා අලඬ්ඛරිත්වා පෙසිතං “දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි”ති වත්වා අත්තනා සද්ධිං ආරාමාගතං රාහුලකුමාරං පබ්බාජෙසි. පුනෙකදිවසං මහාධම්මපාලජාතකං (ජා. 1.10.92 ආදයො) කථෙත්වා රාජානං අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි.

ඉති භගවා මහාපජාපතිං සොතාපත්තිඵලෙ, පිතරං තිසු ඵලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුත්තො පුනදෙව රාජගහං ගන්ත්වා තතො අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන සාවත්ථිං ආගමනත්ථාය ගහිතපටිඤ්ඤො නිට්ඨිතෙ ජෙතවනමහාවිහාරෙ තත්ථ ගන්ත්වා වාසං කජ්ජෙසි. එවං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මා නන්දො අත්තනො අතිවිජාය පබ්බජිතො කාමෙසු අනාදිනවදස්සාචි ජනපදකල්‍යාණියා චුත්තවචනමනුස්සරන්තො උක්කණ්ඨිතො හුත්වා භික්ඛුනං අත්තනො අනභිරතිං ආරොවෙසි. තෙන චුත්තං “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා නන්දො...පෙ.... භීනායාවත්තිස්සාමි”ති.

කස්මා පන නං භගවා එවං පබ්බාජෙසිති? “පුරෙතරමෙව ආදිනවං දස්සෙත්වා කාමෙහි නං විවෙචෙතුං න සක්කා, පබ්බාජෙත්වා පන උපායෙන තතො විවෙචෙත්වා උපරිවිසෙසං නිබ්බත්තෙස්සාමි”ති වෙනෙය්‍යදමනකුසලො සත්ථා එවං නං පඨමං පබ්බාජෙසි.

සාකිශානීති සකාරාජධිතා. ජනපදකලාණිති ජනපදමිති කලාණි රූපෙන උත්තමා ජසරිරදොසරහිතා, පඤ්චකලාණසමන්තාගතා. සා හි යස්මා නාතිදිසා නාතිරස්සා නාතිකිසා නාතිචූලා නාතිකාලිකා නච්චොදානා අතික්කන්තා මානුසකවණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණං, තස්මා ජසරිරදොසරහිතා. ජවිකලාණං මංසකලාණං නකකලාණං අට්ඨිකලාණං වයකලාණන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි කලාණෙහි සමන්තාගතා.

තත්ථ අත්තනො සරිරොභාසෙන දසද්වාදසහත්ථෙ යානෙ ආලොකං කරොති, පියඨගුසමා වා සුවණ්ණසමා වා හොති, අයමස්සා ජවිකලාණතා. චත්තාරො පනස්සා හත්ථපාදා මුඛපරියොසානඤ්ච ලාබාසපරිකම්මකතං විය රත්තපවාලරත්තකම්බලෙන සදිසං හොති, අයමස්සා මංසකලාණතා. විසති නඛපත්තාති මංසතො අමුත්තට්ඨානෙ ලාබාසපරිකිතාති විය මුත්තට්ඨානෙ බීරධාරාසදිසාති හොන්ති, අයමස්සා නකකලාණතා. ද්වත්තිංසදන්තා සුචුසිතා පරිසුද්ධපවාලපත්තිසදිසා චරිතපත්ති විය බායන්ති, අයමස්සා අට්ඨිකලාණතා. විසතිවස්සසතිකාපි සමානා සොළසවස්සද්දෙසිකා විය හොති නිප්පලිතා, අයමස්සා වයකලාණතා. සුන්දරී ව හොති එවරූපගුණසමන්තාගතා, තෙන චුත්තං “ජනපදකලාණි”ති.

සරා නික්ඛමන්තස්සාති අනාදරෙ සාමිවචනං, සරතො නික්ඛමන්තොති අත්ථො. “සරා නික්ඛමන්ත”න්තිපි පයන්ති. උපඨසුල්ලිබ්බෙහි කෙසෙහිති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං, විජ්ජකුල්ලිබ්බෙහි කෙසෙහි උපලක්ඛිතාති අත්ථො. “අඨසුල්ලිබ්බෙහි”තිපි පයන්ති. උල්ලිබ්බන්ති ව එණකාදිහි කෙසසණ්ඨාපනං, “අඨසකාරවිධාන”න්තිපි වදන්ති. අපලොකෙන්වාති සිනෙහරසවිජ්ජාරසංසුවකෙන අඨසක්ඛිතා ආබන්ධන්ති විය ඔලොකෙන්වා. මං, හන්තෙති පුබ්බෙපි “ම”න්ති චත්ථා උක්කණ්ඨාකුලචිත්තතාය පුත “මං එතදවොවා”ති ආහ. තුච්චන්ති සිසං. තමනුස්සරමානොති තං තස්සා වචනං, තං වා තස්සා ආකාරසහිතං වචනං අනුස්සරන්තො.

හගවා තස්ස වචනං සුත්ථා “උපායෙනස්ස රාගං වූපසමෙස්සාමි”ති ඉද්ධිබලෙන නං තාවතිංසභවනං නෙත්තො අන්තරාමග්ගෙ එකස්මිං ක්කාමබ්බෙත්තෙ ක්කාමබාණ්ණමත්ථකෙ නිසිත්තං ඡින්නකණ්ණනාසානඨගුට්ඨං එකං පලුට්ඨමක්කට්ටිං දස්සෙන්වා තාවතිංසභවනං නෙසි. පාළියං පන එකක්ඛණෙනෙව සත්ථාරා තාවතිංසභවනං ගතං විය චුත්තං, තං ගමනං අචත්ථා තාවතිංසභවනං සන්ධාය චුත්තං. ගච්ඡන්තොයෙව හි හගවා ආයස්මතො නන්දස්ස අන්තරාමග්ගෙ තං පලුට්ඨමක්කට්ටිං දස්සෙති. යදි එවං කථං සම්ඤ්ජනාදිතිදස්සනං? තං අන්තරධානාතිදස්සනන්ති ගහෙතබ්බං. එවං සත්ථා තං තාවතිංසභවනං නෙත්ථා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො උපට්ඨානං ආගතාති කකුට්ඨාදාති පඤ්ච අච්ඡරාසතාති අත්තානං චන්දිත්ථා ධීතාති දස්සෙන්වා ජනපදකලාණියා තාසං පඤ්චන්තං අච්ඡරාසතානං රූපසම්පත්තිං පටිච්ච විසෙසං පුච්ඡී. තෙන චුත්තං – “අථ බො හගවා ආයස්මන්තං නන්දං බාහායං ගහෙන්වා...පෙ.... කකුට්ඨාදාති”ති.

තත්ථ බාහායං ගහෙන්වාති බාහුමිති ගහෙන්වා විය. හගවා හි තදා තාදිසං ඉද්ධාහිසඨිබාරං අහිසඨිබාරෙසි, යථා ආයස්මා නන්දො භූජෙ ගහෙන්වා හගවතා නීයමානො විය අහොසි. තත්ථ ව හගවතා සවෙ තස්ස ආයස්මතො තාවතිංසදෙවලොකස්ස දස්සනං පවෙසනමෙව වා ඉච්ඡිතං සියා, යථානිසිත්තස්සෙව තස්ස තං දෙවලොකං දස්සෙයා ලොකච්චරණිද්ධිකාලෙ විය, තමෙව වා ඉද්ධියා තත්ථ පෙසෙයා. යස්මා පනස්ස දිබ්බත්තභාවතො මනුස්සත්තභාවස්ස යො නිහිනච්ඡගුච්ඡනීයභාවො, තස්ස සුඛග්ගහණත්ථං අන්තරාමග්ගෙ තං මක්කට්ටිං දස්සෙතුකාමො, දෙවලොකසිරිච්ඡවසම්පත්තියො ව ඔගාහෙන්වා දස්සෙතුකාමො අහොසි, තස්මා තං ගහෙන්වා තත්ථ නෙසි. එවඤ්ඤිස්ස තදන්ථං බ්‍රහ්මචරියවාසෙ විසෙසතො අභිරති භවිස්සතිති.

කකුට්ඨාදානීති රත්තවණ්ණතාය පාරාවතසදිසපාදාති. තා කිර සබ්බාපි කස්සපස්ස හගවතො සාවකානං පාදමක්ඛනතෙලදානෙන තාදිසා සුකුමාරපාදා අහෙසුං. පස්සසි නොති පස්සසි නු. අභිරූපතරාති විසිට්ඨරූපතරා. දස්සනීයතරාති දිවසමිපි පස්සන්තානං අතිත්තිකරණට්ඨෙත පස්සිතබ්බතරා. පාසාදිකතරාති සබ්බාවයවසොභාය සමන්තතො පසාදාවහතරා.

කස්මා පන හගවා අවස්සුතචිත්තං ආයස්මන්තං නන්දං අච්ඡරායො ඔලොකාපෙසි? සුබ්බෙනෙවස්ස කිලෙසෙ නිහරිතුං. යථා හි කුසලො චෙජ්ජො උස්සන්තදොසං පුග්ගලං තිකිච්ඡන්තො සිනෙහපානාදිනා පයමං දොසෙ උක්කිලෙදෙන්වා පච්ඡා වමනවිරෙවනෙහි සම්මදෙව නිහරාපෙති, එවං විනෙයාදමනකුසලො හගවා උස්සන්තරාගං ආයස්මන්තං නන්දං දෙවච්ඡරායො දස්සෙන්වා උක්කිලෙදෙසි අරියමග්ගහෙසජ්ජෙන අනවසෙසතො නිහරිතුකාමොති වෙදිතබ්බං.

පලුට්ඨමක්කට්ටිති ක්කාමඨගපච්චඨගමක්කට්ටි. එවමෙව බොති යථා සා, හන්තෙ, තුම්හෙහි මය්හං දස්සිතා ඡින්නකණ්ණනාසා පලුට්ඨමක්කට්ටි ජනපදකලාණිං උපාදාය , එවමෙව ජනපදකලාණි ඉමාති පඤ්ච අච්ඡරාසතාති උපාදායාති අත්ථො. පඤ්චන්තං අච්ඡරාසතානන්ති උපයොගෙ සාමිවචනං, පඤ්ච අච්ඡරාසතානීති අත්ථො. අවයවසම්බන්ධෙ වා එතං සාමිවචනං, තෙන පඤ්චන්තං අච්ඡරාසතානං රූපසම්පත්තිං උපනිධායාති අධිප්පායො. උපනිධායාති ව සම්පෙ යපෙන්වා, උපාදායාති අත්ථො. සඨිබාන්ති ඉත්ථීති ගණනං. කලභාගන්ති කලායපි භාගං, එකං සොළසකොට්ඨාසෙ කත්ථා තතො එකකොට්ඨාසං ගහෙන්වා සොළසධා ගණිතෙ තත්ථ යො එකෙකො කොට්ඨාසො,

සො කලහාගොති අධිප්පෙනො, තම්පි කලහාගං න උපෙනීති වදන්ති. උපනිධිනති “ඉමාය අයං සද්ධි”ති උපමාභාවෙන ගහෙන්වා සමීපෙ යපනම්පි.

යත්ථායං අනභිරතො, තං බ්‍රහ්මවරියං පුබ්බෙ චුත්තං පාකට්ඨස්වාති තං අනාමසිත්වා තත්ථ අභිරතියං ආදර්ශනාත්ථං අභිරම, නන්ද, අභිරම, නන්දා”ති ආමෙඛිතවසෙන චුත්තං. අහං තෙ පාටිභොගොති කස්මා භගවා තස්ස බ්‍රහ්මවරියවාසං ඉච්ඡන්තො අබ්‍රහ්මවරියවාසස්ස පාටිභොගං උපගඤ්ඡී? යත්ථස්ස ආරම්මණෙ රාගො දළ්භං නිපතී, තං ආගන්තුකාරම්මණෙ සඬකාමෙන්වා සුබ්බෙන සක්කා ජහාපෙතුන්ති පාටිභොගං උපගඤ්ඡී. අනුපුබ්බිකථායං සග්ගකථා ඉමස්ස අත්ථස්ස නිදස්සන්.

අස්සොසුන්ති කථමස්සොසුං? භගවා හි තදා ආයස්මන්තෙ නන්දෙ චත්තං දස්සෙන්වා අත්තනො දිවාට්ඨානං ගතෙ උපට්ඨානං ආගතානං භික්ඛූනං තං පචත්තිං කට්ඨෙන්වා යථා නාම කුසලො පුරිසො අනික්ඛන්තං ආණිං අඤ්ඤාය ආණියා නිභරිත්වා පුන තං හත්ථාදිහි සඤ්චාලෙන්වා අපනෙති, එවමෙව ආචිණ්ණවිසයෙ තස්ස රාගං ආගන්තුකවිසයෙන නිභරිත්වා පුන තදපි බ්‍රහ්මවරියමග්ගහෙතුං කත්වා අපනෙතුකාමො “එථ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, නන්දං භික්ඛූ භතකවාදෙන ව උපක්කිතකවාදෙන ව සමුදාවර්ථා”ති ආණාපෙසි, එවං භික්ඛූ අස්සොසුං. කෙච් පන “භගවා තථාරූපං ඉද්ධාභිසංඛාරං අභිසංඛාරෙසි, යථා තෙ භික්ඛූ තමත්ථං ජානිංසු”ති වදන්ති.

භතකවාදෙනාති භතකොති වාදෙන. යො හි භතියා කම්මං කරොති, සො භතකොති වුව්චති, අයම්පි ආයස්මා අච්ඡරාසම්භොගනිමිත්තං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තො භතකො විය හොතිති චුත්තං “භතකවාදෙනා”ති . උපක්කිතකවාදෙනාති යො කභාපණාදිහි කිඤ්චි කිණාති, සො උපක්කිතකොති වුව්චති, අයම්පි ආයස්මා අච්ඡරානං හෙතු අත්තනො බ්‍රහ්මවරියං කිණාති, තස්මා “උපක්කිතකො”ති එවං වචනෙන. අථ වා භගවතො ආණාය අච්ඡරාසම්භොගසංඛාරාය භතියා බ්‍රහ්මවරියවාසසංඛාරාය ජීවිතං පචත්තෙන්තො තාය භතියා යාපනෙ භගවතා භරියමානො විය හොතිති “භතකො”ති චුත්තො, තථා අච්ඡරාසම්භොගසංඛාරාය චික්කයං ආදාතබ්බං කත්වා භගවතො ආණත්තියං නිට්ඨන්තො තෙන චික්කයෙන භගවතා උපක්කිතො විය හොතිති චුත්තං “උපක්කිතකො”ති.

අට්ඨියමානොති පිළියමානො දුක්ඛාපියමානො. භරායමානොති ලජ්ජමානො. ජ්ගුච්ඡමානොති පාටිකුලානො දහන්තො. එකොති අසභායො. වූපකට්ඨොති වත්ථුකාමෙහි කිලෙසකාමෙහි ව කායෙන වෙව චිත්තෙන ව වූපකට්ඨො. අප්පමන්තොති කම්මට්ඨානෙ සතිං අච්ඡහන්තො. ආනාපීති කායිකචෙතසිකවිරියානාපෙන ආනාපවා, ආනාපෙති කිලෙසෙති ආනාපො, වීරියං. පහිතත්තොති කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය පෙසිතත්තො විස්සට්ඨඅත්තභාවො, නිබ්බානෙ වා පෙසිතචිත්තො. න වීරස්සෙවාති කම්මට්ඨානාරම්භනො න වීරෙනෙව. යස්සත්ථායාති යස්ස අත්ථාය. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ව ආචාරකුලපුත්තා ව, අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. සම්මදෙවාති හෙතුනා ව කාරණෙන ව. අගාරස්මාති සරතො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං. කසිවණ්ණප්පාදිකම්මඤ්ඤි අගාරස්ස හිතන්ති අගාරියං නාම, තං එත්ථ නත්ථීති පබ්බජ්ජා අනගාරියාති වුව්චති. පබ්බජන්තිති උපගච්ඡන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා ඉධ පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙහි තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරප්පච්චයෙන ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විභාසීති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙන්වා වා විභාසී. එවං විහරන්තොව ඛිණං ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසීති. ඉමිනා අස්ස පච්චචෙක්ඛණභූමි දස්සිතා.

තත්ථ ඛිණං ජාතීති න තාවස්ස අතිතා ජාති ඛිණං පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා අනාගතත්තා එව, න පච්චුප්පන්තා විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා එකචතුපඤ්චෙවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චෙක්ඛන්ධප්පහෙදා ජාති උප්පජ්ජෙය්‍යා, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මිතං ආපජ්ජනෙන ඛිණං. තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛන්ත්වා කිලෙසාභාවෙන විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකං හොතිති ජානනෙන අබ්භඤ්ඤාසී. වුසිතන්ති චුත්ථං පරිචුත්ථං කතං වරිතං, නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්ත සෙක්ඛා බ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්ති නාම, ඛිණාසවො චුත්ථවාසො, තස්මා සො අත්තනො බ්‍රහ්මවරියවාසං පච්චචෙක්ඛන්තො “වුසිතං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අබ්භඤ්ඤාසී. කතං කරණියන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිව්චං නිට්ඨාපිතං. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිව්චං කරොන්ති නාම, ඛිණාසවො කතකරණියො, තස්මා සො අත්තනො කරණියං පච්චචෙක්ඛන්තො “කතං කරණිය”න්ති අබ්භඤ්ඤාසී. නාපරං ඉත්ථත්තායාති “ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසකිව්චභාවාය කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනාය කිව්චං මෙ නත්ථී”ති අබ්භඤ්ඤාසී. නාපරං ඉත්ථත්තායාති වා “ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී, ඉමෙ පන පඤ්චෙක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤානා නිට්ඨන්ති ඡිත්තමූලකා විය රුක්ඛා, තෙ වරිමකචිත්තනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායස්සන්ති, අපණ්ණත්තිකභාවං ගමිස්සන්ති”ති අබ්භඤ්ඤාසී. අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති භගවතො සාවකානං අරහත්තානං අබ්භතන්තරො එකො මහාසාවකො අහොසීති අත්ථො.

අඤ්ඤතරා දෙවතාති අධිගතමග්ගා එකා බ්‍රහ්මදෙවතා. සා හි සයං අසෙක්ඛන්තා අසෙක්ඛවිසයං අබ්භඤ්ඤාසී. සෙක්ඛා හි තං තං සෙක්ඛවිසයං, පුපුජ්ජනා ව අත්තනො පුපුජ්ජනවිසයමෙව ජානන්ති. අභික්කන්තාය රත්තියාති පරික්ඛිණාය රත්තියා, මජ්ඣිමයාමෙහි අත්ථො. අභික්කන්තවණ්ණාති අතිඋත්තමවණ්ණා. කෙවලකප්පන්ති

අනවසෙසෙන සමන්තතො. ඔහාසෙත්වානි අත්තනො පභාය වන්දො විය සුරියො විය ව ජෙනවනං එකොභාසං කත්වා. තෙනුපසඬකමීති ආයස්මතො නන්දස්ස අරහත්තප්පත්තිං විදිත්වා පිතිසොමනස්සජාතා “තං භගවතො පටිවෙදෙස්සාමී”ති උපසඬකමී.

ආසවානං බයාති එත්ථ ආසවන්තීති ආසවා, වක්ඛුද්ධාරාදීහි පවත්තන්තීති අත්ථො. අථ වා ආගොත්‍රභුං ආභවග්ගං වා සවන්තීති ආසවා, එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තො කරිත්වා පවත්තන්තීති අත්ථො. චිරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදිආසවා වියාති ආසවා. “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජායා”තිආදිවචනෙහි (අ. නි. 10.61) නෙසං චිරපාරිවාසියතා වෙදිතබ්බා. අථ වා ආයතං සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තීතිපි, ආසවා. පුරිමො චෙත්ථ අත්ථො කිලෙසෙසු යුජ්ජති, පච්ඡිමො කමිමෙපි. න කෙවලඤ්ච කමිමකිලෙසා එව ආසවා, අථ බො නානප්පකාරා උපද්දවාපි. තථා හි “නාහං, චුන්ද , දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමී”ති එත්ථ (දී. නි. 3.182) විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍ය, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බජෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා ව්‍යාපිකතා”ති. (අ. නි. 4.36) –

එත්ථ තෙභුමිකං කමිමං අවසෙසා ව අකුසලා ධම්මා ආසවාති ආගතා. “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39) පරුපසානවිජ්ජපිඝාරවධබන්ධාදයො වෙව අපායදුක්ඛභූතා ව නානප්පකාරා උපද්දවා.

තෙ පනෙතෙ ආසවා විනයෙ – “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39) ද්විධා ආගතා. සළායතනෙ “තයොමෙ, ආවුසො, ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, අවිජ්ජාසවො”ති (දී. නි. 3.305) කිධා ආගතා, තථා අඤ්ඤෙසු ව සුත්තන්තෙසු. අභිධම්මෙ තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සද්ධිං චතුධා ආගතා. නිබ්බේධකපරියායෙ “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගාමිනියා”තිආදිනා (අ. නි. 6.63) පඤ්චධා ආගතා. ඡක්කනිපානෙ “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආසවා සංවරාය පහාතබ්බා”තිආදිනා (අ. නි. 6.58) නයෙන ඡධා ආගතා. සබ්බාසවපරියායෙ (ම. නි. 1.22) තෙයෙව දස්සනපහාතබ්බෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතා. ඉධ පන අභිධම්මනෙයෙන වත්තාරො ආසවා වෙදිතබ්බා.

බයාති එත්ථ පන “යො ආසවානං බයො හෙදො පරිහෙදො”තිආදිසු ආසවානං සරසහෙදො ආසවක්ඛයොති චුත්තො. “ජානතො අහං, හික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං බයං වදාමී”තිආදිසු (ම. නි. 1.15) ආසවානං ආයතිං අනුප්පාදො ආසවක්ඛයොති චුත්තො.

“සෙක්ඛස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;
බයස්මිං පට්ඨං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

ආදිසු මග්ගො ආසවක්ඛයොති චුත්තො. “ආසවානං බයා සමණො හොති”තිආදිසු (ම. නි. 1.438) එලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. –

ආදිසු (ධ. ප. 253) නිබ්බානං. ඉධ පන ආසවානං අවිචන්තබ්බො අනුප්පාදො වා මග්ගො වා “ආසවානං බයො”ති චුත්තො.

අනාසවන්ති පටිපස්සද්ධිවසෙන සබ්බසො පහිනාසවං. වෙනොවිමුත්තින්ති අරහත්තඵලසමාධිං. පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති අරහත්තඵලපඤ්ඤං. උභයවචනං මග්ගෙ විය එලෙපි සමථවිපස්සනානං යුගනන්ධභාවදස්සනත්ථං. ඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤාඤාණං. දෙවතාය වචනසමන්තරමෙව “කථං නු බො”ති ආවජ්ජෙන්තස්ස භගවතො ඤාණං උප්පජ්ජි “නන්දෙන අරහත්තං සච්ඡිකත”න්ති. සො හි ආයස්මා සභායහික්ඛුහි තථා උප්පණ්ඩියමානො “භාරියං වත මයා කතං, යොහං එවං ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිත්වා අවිජ්ජරානං පටිලාභාය සත්ථාරං පාටිභොගං අකාසි”න්ති උප්පන්නසංවෙගො හිරොත්තප්පං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සට්ඨන්තො වායමන්තො අරහත්තං පත්වා වින්තෙසි – “යංනුනාහං භගවන්තං එතස්මා පටිස්සවා මොවෙය්‍යා”න්ති. සො භගවන්තං උපසඬකමීත්වා අත්තනො අධිප්පායං සත්ථු ආරොවෙසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා නන්දො...පෙ.... එතස්මා පටිස්සවා”ති. තත්ථ පටිස්සවාති පාටිභොගප්පටිස්සවා, “අවිජ්ජරානං පටිලාභාය අහං පටිභූතො”ති පටිඤ්ඤාය.

අථස්ස භගවා “යස්මා තයා අඤ්ඤා ආරාධිතාති ඤාතමෙතං මයා, දෙවතාපි මෙ ආරොවෙසි, තස්මා නාහං පටිස්සවා ඉදානි මොවෙනබ්බො අරහත්තප්පත්තියාව මොචිතත්තා”ති ආහ. තෙන චුත්තං “යදෙව බො තෙ නන්දා”තිආදි. තත්ථ යදෙවාති යදා එව. තෙති තව. මුත්තොති පමුත්තො. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මිංයෙව කාලෙ ආසවෙහි තව විත්තං විමුත්තං, අථ අනන්තරමෙවාහං තතො පාටිභොගතො මුත්තොති.

සොපි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙයෙව “යදෙවාහං ඉන්ද්‍රියාසංවරං නිස්සාය ඉමං විජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨි නිග්ගහෙස්සාමි”ති උස්සාහජාතො ඛලවහිරොත්තප්පො තත්ථ ව කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියාසංවරෙ උක්කට්ඨපටිපදම්පි අගමාසි. චුත්තඤ්ඤො -

“සවෙ , හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙතඛිබ්බා හොති, සඛ්බං වෙනසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති ‘එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යු’න්ති, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති.

“සවෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා...පෙ.... උත්තරා... දක්ඛිණා... උද්ධං... අධො... අනුදිසා ආලොකෙතඛිබ්බා හොති, සඛ්බං වෙනසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං ආලොකෙති ‘එවං මෙ...පෙ.... සම්පජානො හොති’”ති (අ. නි. 8.9).

තෙනෙව තං ආයස්මන්තං සත්ථා “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.230) එතදග්ගෙ යපෙසි.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මනො නන්දස්ස සඛ්බාසවෙ ඛෙපෙත්වා සුඛාදීසු තාදිභාවජ්ජත්තිසඛ්බානං අත්ථං සඛ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තදත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස නිත්තිණ්ණො පච්ඤානි යෙන අරියපුග්ගලෙන අරියමග්ගසෙනුනා සඛ්බො දිට්ඨිපච්ඤා සංසාරපච්ඤා එව වා නිබ්බානපාරගමනෙන තිණ්ණො. මද්දිතො කාමකණ්ඩකොති යෙන සත්තානං විජ්ඣානතො. “කාමකණ්ඩකො”ති උද්ධනාමො සඛ්බො කිලෙසකාමො සඛ්බො කාමවිසුකො අග්ගඤ්ඤාණදණ්ඩෙන මද්දිතො හග්ගො අනවසෙසතො මට්ඨො. මොහක්ඛයං අනුජ්ජත්තොති එවංභූතො ව දුක්ඛාදිවිසයස්ස සඛ්බස්ස සම්මොහස්ස ඛෙපනෙන මොහක්ඛයං පත්තො, අරහත්තඵලං නිබ්බානඤ්ඤා අනුජ්ජත්තො. සුඛදුක්ඛෙසු න වෙධති ස හික්ඛුති සො හින්තකිලෙසො හික්ඛු ඉට්ඨාරම්මණසමායොගතො උජ්ජන්තෙසු සුඛෙසු අනිට්ඨාරම්මණසමායොගතො උජ්ජන්තෙසු දුක්ඛෙසු ව න වෙධති න කම්පති, තං නිමිත්තං චිත්තවිකාරං නාපජ්ජති. “සුඛදුක්ඛෙසු”ති ව දෙසනාමත්තං, සඛ්බෙසුපි ලොකධම්මෙසු න වෙධතිති වෙදිතඛිබ්බං.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යසොජසුත්තවණ්ණනා

23. තතියෙ යසොජප්පමුඛානීති එත්ථ යසොජොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, තං පුබ්බඛිගමං කත්වා පබ්බජිතත්තා විවරණතො ව තානි පඤ්ච හික්ඛුසතානි “යසොජප්පමුඛානී”ති චුත්තානි.

තෙසං අයං පුබ්බයොගො - අතීතෙ කිර කස්සපදසඛලස්ස සාසනෙ අඤ්ඤාතරො හික්ඛු ආරඤ්ඤකො අරඤ්ඤෙ පිට්ඨිපාසාණෙ කතපණ්ණකුටියං විහරති. තස්මිඤ්ච සමයෙ පඤ්චසතා වොරා ගාමසාතකාදීනි කත්වා වොරිකාය ජීවත්තා වොරකම්මං කත්වා ජනපදමනුස්සෙහි අනුබද්ධා පලායමානා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ කිඤ්චි ගහණං වා පටිසරණං වා අපස්සන්තා අවිදුරෙ තං හික්ඛුං පාසාණෙ නිසින්නං දිස්වා වන්දිත්වා තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා “අම්භාකං, හන්තෙ, පටිසරණං හොථා”ති යාවිංසු. ථෙරො “තුම්භාකං සීලසදිසං පටිසරණං නත්ථි, සඛ්බෙ පඤ්ච සීලානි සමාදියථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිණ්ත්වා සීලානි සමාදියිංසු. ථෙරො “තුම්භෙ ඉදානි සීලෙසු පතිට්ඨිතා, අත්තනො ජීවිතං විනාසයන්තෙසුපි මා මනං පදොසයිත්ථා”ති කකචුපමවිධිං (ම. නි. 1.222 ආදයො) ආචික්ඛි. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිණ්ණ. අථ තෙ ජානපදා තං සම්පත්තා ඉතො විතො ව ගවෙසන්තා තෙ වොරෙ දිස්වා සඛ්බෙව ජීවිතා වොරොපෙසුං. තෙ තෙසු මනොපදොසමත්තම්පි අකත්වා අක්ඛණ්ඩසීලා කාලං කත්වා කාමාවචරදෙවෙසු නිබ්බත්තිංසු. තෙසු ජෙට්ඨවොරො ජෙට්ඨදෙවපුත්තො අහොසි, ඉතරෙ තස්සෙව පරිවාරා.

තෙ අපරාපරං සංසරන්තා එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ ඛෙපෙත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ දෙවලොකතො චචිත්වා ජෙට්ඨදෙවපුත්තො සාවත්ථිනගරද්වාරෙ කෙවට්ටගාමෙ පඤ්චසතකුලගාමජෙට්ඨකස්ස කෙවට්ටස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, යසොජොතිස්ස නාමං අකංසු. ඉතරෙපි අවසෙසකෙවට්ටානං පුත්තා හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තෙ පුබ්බසන්තිවාසෙන සඛ්බෙපි සභායකා හුත්වා සහපංසුකීළිතං කීළන්තා අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තා අහෙසුං, යසොජො තෙසං අග්ගො අහොසි. තෙ සඛ්බෙව එකතො හුත්වා ජාලානි ගහෙත්වා නදිතලාකාදීසු මච්ඡෙ ඛන්ධන්තා විවරන්ති.

අථෙකදිවසං අචිරවතියා නදියා ජාලෙ ඛිත්තෙ සුවණ්ණවණ්ණො මච්ඡො අන්තොජාලෙ පාවිසි. තං දිස්වා සඛ්බෙපි කෙවට්ටා “අම්භාකං පුත්තා මච්ඡෙ ඛන්ධන්තා සුවණ්ණවණ්ණං මච්ඡං ඛන්ධිංසු”ති හට්ඨතුට්ඨා අහෙසුං. අථ තෙ පඤ්චසතාපි සභායකා මච්ඡං නාවාය පක්ඛිපිත්වා නාවං උක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා තං දිස්වා “හගවා එතස්ස සුවණ්ණවණ්ණකාරණං ජානිස්සති”ති මච්ඡං ගාහාපෙත්වා හගවතො දස්සෙසි. සත්ථා “අයං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ ඔසක්කමානෙ පබ්බජිත්වා මච්ඡා පටිපජ්ජන්තො සාසනං ඔසක්කාපෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්වා තතො චූතො අචිරවතියං මච්ඡො හුත්වා නිබ්බත්තො”ති වත්වා තස්ස

මාතුහගිනිනඤ්ච නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං, තස්ස භාතිකත්ථෙරස්ස පරිනිබ්බතභාවඤ්ච තෙනෙව කථාපෙත්වා ඉමිස්සා අට්ඨප්පත්ති යා කපිලසුත්තං දෙසෙසි.

සත්ථු දෙසනං සුත්වා තෙ පඤ්චසතා කෙවට්ටපුත්තා සංවෙගජාතා හුත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා, උපසම්පන්නා හුත්වා විවෙකවාසං වසන්නා භගවත්තං දස්සනාය ආගමංසු. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන යසොජප්පමුඛානි පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානි” තිආදි.

තත්ථ තෙධානි තෙ ඉධ. නෙවාසිකෙහීනි නිබද්ධවාසං වසමානෙහි. පටිසම්මොදමානානි නෙවාසිකභික්ඛුහි “කච්චාචුසො, බමනිය” න්තිආදිනා පටිසන්ථාරවසෙන සම්මොදනාය කතාය “ආමාචුසො, බමනිය” න්තිආදිනා, පුන සම්මොදමානා තෙහි සද්ධිං සමප්පවත්තමොදා. සෙනාසනානි පඤ්ඤාපයමානානි ආවරියුපජ්ඣායානං අත්තනො ව පාපුණකානි සෙනාසනානි පුච්ඡිත්වා තෙහි නෙවාසිකෙහි තෙසං “ඉදං තුම්භාකං ආවරියානං, ඉදං තුම්භාකං උපජ්ඣායානං, ඉදං තුම්භාකං පාපුණානි” ති සෙනාසනානි සංවිධාපෙත්වා අත්තනා ව තත්ථ ගන්ත්වා, ද්වාරකවාටානි විවරිත්වා, මඤ්චපියකටසාරකාදීනි නිහරිත්වා පජ්ජොටෙත්වා යථායානං යපනාදිවසෙන පඤ්ඤාපෙත්තා ව.

පත්තචීවරානි පටිසාමයමානානි, “භන්තෙ, ඉමං මෙ පත්තං යපෙථ, ඉදං චීවරං, ඉදං ථාලකං, ඉදං උදකතුම්බං, ඉදං මෙ කත්තරයට්ඨි” න්ති එවං සමණපරික්ඛාරං සංගොපයමානා. උච්චාසද්දා මහාසද්දානි උද්ධං ගතට්ඨෙන උච්චො සද්දො යෙසන්තෙ උච්චාසද්දා අකාරස්ස ආකාරං කත්වා. සමන්තතො පත්ථට්ටියෙන මහන්තො සද්දො යෙසන්තෙ මහාසද්දා. කෙවට්ටා මඤ්ඤෙ මච්ඡවිලොපෙති කෙවට්ටා විය මච්ඡවිලුම්පනෙ. යථා නාම කෙවට්ටා උදකෙ වට්ටනතො මච්ඡග්ගණත්ථං පවත්තනතො “කෙවට්ටා” ති උද්ධනාමා මච්ඡබන්ධා මච්ඡග්ගණත්ථං ජලෙ ජාලං පක්ඛිපිත්වා “පට්ටියො න පට්ටියො, ගහිතො න ගහිතො” තිආදිනා උච්චාසද්දමහාසද්දා භොන්ති. යථා ව තෙ මච්ඡපච්ඡිආදීනි යපිතට්ඨානෙ මහාජනෙ ගන්ත්වා “මය්හං එකං මච්ඡං දෙථ, මය්හං එකං මච්ඡථාලං දෙථ, අමුකස්ස දින්නො මහන්තො, මය්හං බුද්දකො” තිආදීනි වත්වා විලුම්පමානෙ තෙසං පටිසෙධනාදිවසෙන උච්චාසද්දමහාසද්දා ව භොන්ති, එවමෙන භික්ඛුහි දස්සෙති. තෙතෙති තෙ එතෙ. කිංනුති කිස්ස නු, කිමත්ථං නුති අත්ථො. තෙමෙති තෙ ඉමෙ. පණාමෙතීති නිහරාමි. වොති තුම්භෙ. න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බන්ති තුම්භෙහි මය්හං සන්තිකෙ න වසිතබ්බං. යෙ තුම්භෙ මාදිසස්ස බුද්ධස්ස වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා එවං මහාසද්දං කරොථ, අත්තනො ධම්මතාය වසන්නා කිං නාම සාරුජ්ජං කරිස්සථ, තුම්භාදිසානං මම සන්තිකෙ වසනකිච්චං නත්ථීති දිපෙති. එවං පණාමිතෙසු ව භගවතා තෙසු එකභික්ඛුහි “භගවා තුම්භෙ මහාසද්දමත්තකෙන අමහෙ පණාමෙථා” ති වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි පට්ටිවනං අවත්වා බුද්ධගාරවෙන සබ්බෙ භගවතො වචනං සම්පට්චිජන්තා “එවං, භන්තෙ” ති වත්වා නික්ඛමිංසු. එවං පන තෙසං අහොසි “මයං සන්ථාරං පස්සිස්සාම, ධම්මං සොස්සාම, සත්ථු සන්තිකෙ වසිස්සාමානි ආගතා, එවරුපස්ස පන ගරුතො සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා මහාසද්දං කරම්භා, අම්භාකමෙව දොසොයං, පණාමිතම්භා තතො, න උද්ධං සත්ථු සන්තිකෙ වත්ථුං, සමන්තපාසාදිකං සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං ඔලොකෙතුං, මධුරස්සරෙන දෙසිතං ධම්මං සොතු” න්ති. තෙ බලවදොමනස්සජාතා හුත්වා පක්කමිංසු.

සංසාමෙත්වානි සුගුත්තං කත්වා. වජ්ජීති එවංනාමකො ජනපදො, වජ්ජී නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිවසෙන “වජ්ජී” ත්වෙව චුච්චති. තෙන චුත්තං “වජ්ජීසු” ති. වග්ගමුදානි එවංනාම ලොකස්ස පුඤ්ඤසම්මතා එකා නදි. “වග්ගමුදා” තිපි පායො. අත්ථකාමෙනානි කිඤ්චි පයොජනං අනපෙක්ඛිත්වා අත්ථමෙව ඉච්ඡන්තෙන. භිතෙසිනානි අත්ථං ඉච්ඡන්තෙන, “කිත්ති මෙ සාවකා වට්ටදුක්ඛා පරිමුච්චෙය්‍යු” න්ති තස්ස අත්ථසම්බාතස්ස අත්ථස්ස වා හෙතුභූතස්ස භිතස්ස එසනසිලෙන. තතො එව අත්තනො සරිරබෙදං අගණෙත්වා දුරෙපි වෙනෙයාසන්තිකං ගන්ත්වා අනුකම්පනතො අනුකම්පකෙන. තමෙව අනුකම්පං උපාදාය මයං පණාමිතා, න අත්තනො වෙය්‍යාවච්චාදිපච්චාසිසාය. යස්මා ධම්මගරුතො බුද්ධා භගවත්තො සම්මාපට්ටිපත්තිසාව පුජෙත්තබ්බා, යෙ උච්චාසද්දකරණමත්තෙහි පණාමෙත්ති, තස්මා භන්ද මයං, ආචුසො, තථා විහාරං කජ්ජෙම සබ්බත්ථ සතිසම්පජඤ්ඤයොගෙන අපණ්ණකජ්ජපට්ටිපදං පුරෙන්නා යථාගහිතකම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙත්තා වතුඉරියාපට්ටිහාරං කජ්ජෙම විහරාම. යථා නො විහරතන්ති යථා අම්හෙසු විහරන්තෙසු, භගවා අත්තමනො අස්ස, සම්මාපට්ටිපත්තිසා පුජාය ආරාධිතො භවෙය්‍යානි අත්ථො.

තෙනෙවත්තරවස්සෙනානි තස්මිංයෙව අන්තරවස්සෙ මහාපචාරණං අනතික්කමිත්වාච. සබ්බෙව තිස්සො විජ්ජා සච්ඡාකංසුති සබ්බෙයෙව තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං ආසවක්ඛයඤ්ඤාණන්ති ඉමා තිස්සො පුබ්බෙතිචුත්ථක්ඛන්ධජ්ජට්ඨිජාදකමොහක්ඛන්ධාදීනං විනිච්ඡිකුට්ඨෙන විජ්ජා අත්තපච්චික්ඛා අකංසු. ලොකියාභිඤ්ඤාසු ඉමායෙව ද්වෙ අභිඤ්ඤා ආසවක්ඛයඤ්ඤාණස්ස බහුපකාරා, න තථා දිබ්බසොතවෙනොපරියඉද්ධිවිධඤ්ඤාණානි දස්සනත්ථං විජ්ජත්තයමෙවෙත්ථ තෙසං භික්ඛුනං අධිගමදස්සනවසෙන උද්ධට්ඨං. තථා හි වෙරඤ්ජසුත්තෙ (අ. නි. 8.11) භගවා වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස අත්තනො අධිගමං දස්සෙන්නො විජ්ජත්තයමෙව දෙසෙසි, න දිබ්බසොතඤ්ඤාණාදීනං අභාවතො. එවං තෙසම්පි භික්ඛුනං විජ්ජමානානිපි දිබ්බසොතඤ්ඤාණාදීනි න උද්ධට්ඨානි. ඡලභිඤ්ඤා හි තෙ භික්ඛු. එවඤ්ච කත්වා “වග්ගමුදාය නදියා තිරෙ අන්තරහිතා මහාවතෙ කුටාගාරසාලායං භගවතො සම්මුඛෙ පාතුරහෙසු” න්ති තෙසං භික්ඛුනං ඉද්ධිවලඤ්ජනං වක්ඛති.

යථාභිරක්තන්ති යථාභිරතිං යථාප්ඤාසයං. බුද්ධානඤ්ඤි එකස්මිං ධාතෙ වසන්තානං ඡායුදකච්ඡන්තිං වා අභාසුකසෙනාසනං වා මනුස්සානං අස්සද්ධාදිභාවං වා ආගම්ම අනභිරති නාම නත්ථි, තෙසං සම්පන්නියා “එාසුං විහරාමා”ති විරව්භාරොපි නත්ථි. යත්ථ පන භගවති විහරන්තෙ මනුස්සා සරණෙසු වා පතිට්ඨාහන්ති, සීලාති වා සමාදියන්ති පබ්බජන්ති, සොනාපන්නිග්ගාදීනි වා පාපුණන්ති, සත්ථා තාසු සම්පන්නිසු තෙසං පතිට්ඨාපනත්ථං වසති, තදභාවෙ පක්කමති. තදා හි සාවත්ථියං කත්තබ්බබුද්ධකිව්චං නාහොසි. තෙන වුත්තං – “අථ බො භගවා සාවත්ථියං යථාභිරක්තං විහරිත්වා යෙන වෙසාලී තෙන වාරිකං පක්කාමී”ති.

වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. වාරිකා ච නාමෙසා භගවතො දුට්ඨා තුරිතවාරිකා අතුරිතවාරිකාති. තත්ථ දුරෙපි බොධනෙයාපුග්ගලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථං සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම, සා මහාකස්සපච්චුග්ගමනාදිසු දට්ඨබ්බා. යා පන ගාමනිගමරාජධානීපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනද්ධයොජනවසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදීහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො ගච්ඡති, අයං අතුරිතවාරිකා නාම, අයමෙව ඉධාධිප්පෙනා. තදවසරිති තෙන අවසරි, තං වා අවසරි, තත්ථ අවසරි, පාවිසීති අත්ථො.

තත්තාති තස්සං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. වෙසාලියන්ති තික්ඛන්තුං විසාලිභුතත්තා “වෙසාලී”ති ලද්ධනාමෙ ලිච්ඡවිරාජුනං නගරෙ. මහාවතෙති මහාවනං නාම සයංජාතං අරොපිමං සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවනං හිමවත්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡේදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආභවිව යීතං. ඉදං තාදිසං න හොති, සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනන්ති මහාවනං. කුටාගාරසාලායන්ති තස්මිං මහාවතෙ භගවන්තං උද්දිස්ස කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අන්තො කත්වා හංසට්ටකච්ඡන්තො කතා සබ්බාකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි කුටාගාරසාලා නාම, තස්සං කුටාගාරසාලායං. වග්ගමුදාතිරියානන්ති වග්ගමුදාතිරවාසීනං. වෙතසා වෙතො පරිච්ච මනසි කරිත්වාති අත්තතො චිත්තෙන තෙසං චිත්තං පරිච්ඡිජ්ජ මනසි කරිත්වා, වෙතොපරියඤාණෙන වා සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන වා තෙහි අධිගතවිසෙසං ජාතිත්වාති අත්ථො.

ආලොකජාතා වියාති සඤ්ජාතාලොකා විය. ඉතරං තස්සෙව වෙවචනං, වන්දසහස්සසුරියසහස්සෙහි ඔභාසිතා වියාති අත්ථො. යස්මා තෙ යසොජප්පමුඛා පඤ්චසතා භික්ඛු සබ්බසො අවිජ්ජන්ධකාරවිධමනො ආලොකභුතා ඔභාසභුතා හුත්වා විහරන්ති, තස්මා භගවා තෙහි යීතදිසාය “ආලොකජාතා විය මෙ, ආනන්ද, එසා දිසා”ති ආදිනා වණ්ණභණ්ණනාපදෙසෙන තෙ භික්ඛු පසංසති. තෙන වුත්තං – “යස්සං දිසායං වග්ගමුදාතිරියා භික්ඛු විහරන්ති”ති. අප්පටිකුලාති න පටිකුලා, මනාපා මනොහරාති අත්ථො. යස්මිඤ්ඤි පදෙසෙ සීලාදිගුණසම්පන්නා මහෙසිනො විහරන්ති, තං කිඤ්චාපි උක්කුලවිකුලවිසමදුග්ගාකාරං, අථ බො මනුඤ්ඤං රමණියමෙව. වුත්තඤ්ඤෙන –

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහන්තො විහරන්ති, තං භුමිරාමණෙයාක”න්ති. (ධ. ප. 98);

පභිණෙයාසීති පෙසෙයාසී. සත්ථා ආයස්මන්තානං දස්සනකාමොති තෙසං භික්ඛුනං සන්තිකෙ පහෙණාකාරදස්සනං. ඉති භගවා යදන්ථං තෙ භික්ඛු පණාමෙසි, තමත්ථං මන්ථකප්පත්තං දිස්වා ආරද්ධවිත්තො තෙසං දස්සනකාමං ථෙරස්ස ආරොවෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි “අහං ඉමෙ උච්චාසද්දමහාසද්දකරණෙ පණාමෙස්සාමි, අථ තෙ භද්‍රො අස්සාජාතියො විය කසාභිසාතෙන, තෙන වොදිතා සංවෙගප්පත්තා මමාරාධනත්ථං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සංචෙන්තා වායමන්තා බිජ්ජමෙව අරහන්තං සවිජ්ජරිස්සන්ති”ති. ඉදානි තෙ අග්ගඵලප්පත්තෙ දිස්වා තාය අරහත්තප්පත්තියා ආරාධිතවිත්තො තෙසං දස්සනකාමො හුත්වා එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකං ආණාපෙසි.

සො භික්ඛුති ආනන්දත්ථෙරෙන තථා ආණත්තො ඡළභිඤ්ඤො එකො භික්ඛු. පමුඛෙති සම්මුඛෙ. ආනෙඤ්ජසමාධිනාති චතුත්ථප්ඤානපාදකෙන අග්ගඵලසමාධිනා, “අරුප්ඤානපාදකෙනා”තිපි වදන්ති. “ආනෙඤ්ජෙන සමාධිනා”තිපි පාඨො. කස්මා පන භගවා තෙසං භික්ඛුනං ආගමනං ජානන්තො පටිසන්ථාරං අකත්වා සමාපන්නියෙව සමාපජ්ජී? තෙසං අත්තනා සමාපන්නසමාපන්නිං ජාතිත්වා සමාපජ්ජනත්ථං, තෙසං පුබ්බෙ පණාමිතානං ඉදානි අත්තනා සමානසම්භොගදස්සනත්ථං, ආනුභාවදීපනත්ථං, විනා වච්ඡෙදෙන අඤ්ඤාඤාකරණදීපනත්ථස්ථෙව. අපරෙ පනාහු “පුබ්බෙ පණාමිතානං ඉදානි අත්තනො සන්තිකං ආගතානං අනුත්තරසුඛප්පාදනෙන අනඤ්ඤාසාධාරණපටිසන්ථාරකරණත්ථ”න්ති. තෙපි ආයස්මන්තො භගවතො අප්ඤාසයං ඤත්වා තංයෙව සමාපන්නිං සමාපජ්ජංසු. තෙන වුත්තං – “කතමෙන නු බො භගවා විහරෙන එතරහි විහරති”ති ආදි.

එත්ථ ච රුපාවචරචතුත්ථප්ඤානං කොසජ්ජාදිතං පාරිපන්නිකධම්මානං සුච්ඡරභාවතො ඉද්ධියා මූලභුතෙහි අනොණමනාදීහි සොළසහි වොදානධම්මෙහි සමන්තාගමනො ආනෙඤ්ජප්පත්තං සයං අනිඤ්ජනට්ඨෙන ආනෙඤ්ජන්ති වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙන –

“අනොණතං චිත්තං කොසජ්ජෙ න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. අනුණ්ණතං චිත්තං උද්ධව්චෙ න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. අනභිරතං චිත්තං රාගෙ න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. අනපනතං චිත්තං බ්‍යාපාදෙ න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. අනිස්සිතං චිත්තං දිට්ඨියා න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. අප්පට්ඨද්ධං චිත්තං ඡන්දරාගෙ න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. විජ්ජමුත්තං චිත්තං කාමරාගෙ න ඉඤ්ජතිති ආනෙඤ්ජං. විසංයුත්තං චිත්තං කිලෙසෙ න

ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. විමරියාදිකතං චිත්තං කිලෙසමරියාදාය න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. එකත්තගතං චිත්තං නානත්තකිලෙසෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. සද්ධාය පරිග්ගහිතං චිත්තං අස්සද්ධියෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. වීරියෙන පරිග්ගහිතං චිත්තං කොසජ්ජෙන න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. සනියා පරිග්ගහිතං චිත්තං පමාදෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. සමාධිනා පරිග්ගහිතං චිත්තං උද්ධච්චෙන න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. පඤ්ඤාය පරිග්ගහිතං චිත්තං අවිජ්ජාය න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. ඔභාසගතං චිත්තං අවිජ්ජන්ධකාරෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං”න්ති.

රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානමෙව ච රූපවිරාගභාවනාවසෙන පචත්තිතං, ආරම්මණවිභාගෙන චතුබ්බිධං අරූපාවචරජ්ඣානන්ති එතෙසං පඤ්චන්තං ඥානානං ආනෙඤ්ජවොභාරො. තෙසං යං කිඤ්චි පාදකං කත්වා සමාපන්නා අරහත්තඵලසමාපත්ති ආනෙඤ්ජසමාධිති පොරාණා.

අභික්කන්තායාති අතීතාය. නික්ඛන්තෙති නිග්ගතෙ, අපගතෙති අත්ථො. තුණ්හි අභොසිති හගවා අරියෙන තුණ්හිභාවෙන තුණ්හි අභොසි. උද්ධස්තෙ අරුණෙති උග්ගතෙ අරුණෙ, අරුණො නාම පුරත්ථිමදිසාය සූරියොදයතො පුරෙතරමෙව උට්ඨිතොභාසො. නන්දිමුඛියාති රත්තියා අරුණස්ස උග්ගතත්තා එව අරුණප්පභාය සූරියාලොකුපජීවිතො සත්තෙ නන්දාපනමුඛියා විය රත්තියා ජාතාය, විභායමානායාති අත්ථො.

තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨහිත්වාති යථාපරිච්ඡේදං තතො ආනෙඤ්ජසමාධිතො අරහත්තඵලසමාපත්තිතො උට්ඨාය. සචෙ බො ත්වං, ආනන්ද, ජානෙය්‍යාසීති හගවා “ඉමෙ ව භික්ඛු එත්තකං කාලං ඉමීනා නාම සමාපත්තිසුඛෙන විනිනාමෙත්ති”ති, ආනන්ද, යදි ත්වං ජානෙය්‍යාසී. එත්තකම්පි තෙ නප්පට්ඨාසෙය්‍යාති ලොකියපට්ඨසම්මොදනං සන්ධාය යදිදං තෙ “අභික්කන්තා, හන්තෙ, රත්ති”තිආදිනා නික්ඛන්තුං පටිභානං උපට්ඨිතං, තයිදං එත්තකම්පි තෙ න උපට්ඨහෙය්‍යා. යස්මා ව බො ත්වං, ආනන්ද, සෙක්ඛො අසෙක්ඛං සමාපත්තිවිභාරං න ජානාසී, තස්මා මං ඉමෙසං භික්ඛුනං ලොකියපට්ඨසම්මොදනං කාරෙතුං උස්සුක්කං ආපජ්ජී. අහං පන ඉමෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ලොකුත්තරපට්ඨසම්මොදනෙනෙව නියාමරත්තිං විනිනාමෙසිත්ති දස්සෙන්නො හගවා ආහ – “අභඤ්ච, ආනන්ද, ඉමානි ව පඤ්ච භික්ඛුසතාති සබ්බෙව ආනෙඤ්ජසමාධිනා නිසිදිම්භා”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං භික්ඛුනං අත්තනා සමං ආනෙඤ්ජසමාධිසමාපජ්ජනසමත්ථතාසඬ්ඛාතං වසිභාවත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං තෙසං භික්ඛුනං අනවසෙසරාගාදිප්පභානසංසිද්ධිතාදිසභාවදීපනං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ යස්ස ජිනො කාමකණ්ඩකොති කුසලපක්ඛව්ජ්ඣනට්ඨෙන කණ්ඩකභූතො කිලෙසකාමො යෙන අරියපුග්ගලෙන අනවසෙසං ජිනො පභීනො, එතෙනස්ස අනුනායාභාවං දස්සෙති. “ගාමකණ්ටකො”තිපි පායො. තස්සත්ථො – ගාමෙ කණ්ටකො කණ්ටකට්ඨානියො සකලො චත්ථුකාමො යස්ස ජිනොති. ජයො වස්ස තප්පට්ඨද්ධන්දරාගප්පභානෙනෙව වෙදිතබ්බො, තෙන තෙසං අනාගාමීග්ගො චුත්තො භොති . අක්කොසො ව ජිනොති සම්බන්ධො. වධො ව බන්ධනඤ්චාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙසු අක්කොසජයෙන වච්චුවචරිතාභාවො, ඉතරෙන කායච්චවරිතාභාවො දස්සිතො. තෙන තංතිමිත්තකස්ස බ්‍යාපාදස්ස අනවසෙසප්පභානෙන තතියග්ගො චුත්තො භොති. අථ වා අක්කොසාදිජයවචනෙන තතියග්ගො චුත්තො භොති, අක්කොසාදිනං අච්චන්තබ්බිතං තත්ථ පකාසිතං භොති, උභයථාපි තෙසං විරොධාභාවං දස්සෙති. පබ්බතො විය සො ධීතො අනෙජොති එජා වුච්චති වලනකිලෙසපරිපත්ථො, එජාහෙතුනං අවසෙසකිලෙසානං අභාවෙන අනෙජො, අනෙජත්තායෙව සබ්බකිලෙසෙහි පරවාදවාතෙහි ව අකම්පනියත්තා ධීතො එකග්ගනපබ්බතසදිසො. සුබදුක්ඛෙසු න වෙධති ස භික්ඛුති සො භින්තකිලෙසො භික්ඛු සුබදුක්ඛන්තිමිත්තං න කම්පනීති හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති හගවා තෙසං පඤ්චසනානං භික්ඛුනං අරහත්තාධිගමෙන තාදිභාවප්පත්තිං එකජ්ඣං කත්වා එකපුග්ගලාධිට්ඨානං උදානං උදානෙසීති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්ථෙ පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති ආරම්මණාභිමුඛං සතිං ය්‍යයිත්වා මුඛසම්පෙ කත්වා. තථා හි විහඬිගෙ චුත්තං –

“අයං සති උපට්ඨිතා භොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විහ. 537).

අථ වා “පරීති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානට්ඨො, සතීති උපට්ඨානට්ඨො, තෙන වුච්චති ‘පරිමුඛං සති’”න්ති. එවං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.164) චුත්තනයෙනපෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – පරිග්ගහිතනියානසතිං කත්වාති. නියානන්ති ව සතියා ඔගාහිතබ්බං ආරම්මණං දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව පුරිමො පච්ඡිමො

ව අත්පො සබ්බසඨ්ඨානකවසෙන, ඉතරො සමාපත්තියා පුබ්බභාගසමන්තාභාරවසෙන දට්ඨබ්බො. සතීති වා සතිසීසෙන කුමානං චුත්තං “යෙ කායගතාසතිං පරිභුඤ්ජන්ති” තිආදිසු (අ. නි. 1.600) විය. කතමං පන තං කුමානන්ති? රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානං පාදකං කත්වා සමාපත්තං අරහත්තඵලජ්ඣානං. කථං පනෙතං ජාතිතබ්බන්ති? ආනෙඤ්ජසමාධියොගෙන ථෙරස්ස සවිසෙසං නිව්වලභාවං කෙනවි අකම්පනීයතඤ්ච පබ්බතොපමාය පකාසෙන්තො භගවා ඉමං උදානං අභාසීති ගාථාය ඵව අයමත්පො විඤ්ඤායති. න වායං නිසජ්ජා ථෙරස්ස සච්චජ්ජවිවෙධාය, අථ බො දිට්ඨධම්මසුඛචිභාරාය. පුබ්බෙයෙව හි සුකරබතලෙණෙ (ම. නි. 2.201) අත්තනො භාගිනෙයාස්ස දිසනබපරිබ්බාජකස්ස භගවති ධම්මං දෙසෙන්තෙ අයං මහාපෙරො සච්චජ්ජවිවෙධකිච්චං මත්ථකං පාපෙසීති.

එතමත්ථන්ති එතං ථෙරස්ස ආනෙඤ්ජසමාධියොගෙන තාදිභාවජ්ජත්තියා ව කෙනවි අකම්පනීයතාසඨ්ඨානං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථචිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යථාපි පබ්බතො සෙලොති යථා සිලාමයො එකග්ගනසිලාපබ්බතො, න පංසුපබ්බතො න මිස්සකපබ්බතොති අත්පො. අවලො සුජ්ජන්තිට්ඨිතොති සුජ්ජන්තිට්ඨිතමුලො පකතිවාතෙහි අවලො අකම්පනීයො හොති. එවං මොහක්ඛයා භික්ඛු, පබ්බතොව න වෙධන්ති මොහස්ස අනවසෙසජ්ජනා මොහමුලකත්තා ව සබ්බාකුසලානං පභීතසබ්බාකුසලො භික්ඛු, යථා සො පබ්බතො පකතිවාතෙහි, එවං ලොකධම්මෙහි න වෙධති න කම්පති. මොහක්ඛයොති වා යස්මා නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච චූච්චති, තස්මා මොහක්ඛයස්ස හෙතු නිබ්බානස්ස අරහත්තස්ස වා අධිගතත්තා චතුසු අරියසච්චෙසු සුජ්ජන්තිට්ඨිතො අසමාපන්නකාලෙපි යථාචුත්තපබ්බතො විය න කෙනවි වෙධති, පගෙව සමාපන්නකාලෙති අධිජ්ජායො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මහාමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ කායගතාය සතියාති කායානුපස්සනාවසෙන කායෙ ගතාය කායාරම්මණාය සතියා, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ ඉදං කරණවචනං . අජ්ඣත්තන්ති ඉධ අජ්ඣත්තං නාම නියකජ්ඣත්තං, තස්මා අත්තනි අත්තසන්නානෙති අත්පො. අථ වා යස්මා කම්මට්ඨානභූතො කෙසාදිකො ද්වන්තිංසකොට්ඨාසසමුදායො ඉධ කායොති අධිජ්ජෙතො, තස්මා අජ්ඣත්තන්ති පදස්ස ගොවරජ්ඣත්තන්ති අත්පො වෙදිතබ්බො. සුපට්ඨිතායාති නියකජ්ඣත්තභූතෙ ගොවරජ්ඣත්තභූතෙ වා කායෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතාය. කා පනායං සති, යා “අජ්ඣත්තං සුපට්ඨිතා” ති චුත්තා? ය්වායං භගවතා “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා ලොමා” තිආදිනා (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; චූ. පා. 3.ද්වන්තිංසාකාර) අජ්ඣත්තකෙසාදිකො ද්වන්තිංසාකාරො කායො චුත්තො, තත්ථ යා පටිකුලමනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස උපචාරජ්ජනාවසෙන කායෙ උපට්ඨිතා සති, සා “කායගතා සති” ති චූච්චති. යථා වායං, එවං ආනාපානචතුර්ගාපථසතිසම්පජ්ඣානං වසෙන උද්ධුමානකච්ඡිලකාදිවසෙන ව මනසිකාරං පචත්තෙන්තස්ස යථාරහං උපචාරජ්ජනාවසෙන කායෙ උපට්ඨිතා සති “කායගතා සති” ති චූච්චති. ඉධ පන අජ්ඣත්තං කායගතා සති පථවිආදිකා චතස්සො ධාතුයො සසම්භාරසඨ්ඨිපාදිසු චතුසු යෙන කෙනවි එකෙනාකාරෙන චචත්ථපෙත්වා තෙසං අනිව්වාදිලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන උපට්ඨිතා විපස්සනාසම්පයුත්තා සති “කායගතා සති” ති අධිජ්ජෙතා. ථෙරො පන තථා විපස්සිත්වා අත්තනො ඵලසමාපත්තිමෙව සමාපජ්ජන්වා නිසිදි. ඉධාපි ගාථාය එවං ඉමස්ස අත්ථස්ස විඤ්ඤාතබ්බතා “න වායං නිසජ්ජා” තිආදිනා චුත්තනායානුසාරෙන යොජෙතබ්බා.

එතමත්ථන්ති එතං ථෙරස්ස චතුර්ධාතුවචත්ථානමුඛෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානෙන විපස්සනං ඔගාහෙන්වා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනසඨ්ඨානං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං සතිපට්ඨානභාවනාය නිබ්බානාධිගමදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සති කායගතා උපට්ඨිතාති පුබ්බෙ චුත්තලක්ඛණා සති සද්ධාපුබ්බභිගමානං සමාධිවීරියපඤ්ඤානං යථාසකං කිච්චනිජ්ජාදනෙන සභායභාවං ආපන්නත්තා පභීතජ්ජවිපක්ඛා තතො එව තික්ඛවිසදභූතා ව යථාචුත්තකායසංවරණවසෙන එකත්ථසමොසරණවසෙන ව අවිපරිතසභාවං සල්ලක්ඛෙන්ති උපගන්ත්වා ඨිතා හොති, එතෙන කායසඨ්ඨානානං චතුත්තං ධාතුනං තන්තිස්සිතානඤ්ච උපාදාරූපානං සල්ලක්ඛණවසෙන, පච්චයෙ චචත්ථපෙත්වා තතො පරං තෙසං අනිව්වාදිලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන ව පචත්තං ඤාණපරම්පරාගතං සතිං දස්සෙති, සතිසීසෙන වා තංසම්පයුත්තං පරිඤ්ඤාත්තයපරියාපන්නඤාණපරම්පරමෙව දස්සෙති. ඡසු එස්සායතනෙසු සංවුතොති යථාචුත්තාය කායෙ උපට්ඨිතාය සතියා සමන්තාගතො වක්ඛාදිසු එස්සස්ස කාරණභූතෙසු ඡසු ද්වාරෙසු කායානුපස්සනාය අභාවිතාය උජ්ජජ්ජනාරහානං අභිජ්ඣාදිනං තස්සා භාවිතත්තා ඤාණජ්ජවත්තිං පටිවෙධෙන්තො තෙ පිදහන්තො “තත්ථ සංවුතො” ති චූච්චති, එතෙන ඤාණසංවරං දස්සෙති.

සතතං භික්ඛු සමාහිතොති සො භික්ඛු එවං උපට්ඨිතස්සති සබ්බත්ථ ව සංවුතො පුපුත්තාරම්මණෙ චිත්තං අවිස්සජ්ජෙත්වා අනිව්වාදිවසෙන සම්මසන්නො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා ඤාණෙ තික්ඛෙ සුරෙ වහන්තෙ විපස්සනාසමාධිතා තාව සතතං නිරන්තරං සමාහිතො අනුලොමඤ්ඤාණානන්තරං ගොත්රභුඤ්ඤාණොදයතො පට්ඨාය. ඡඤ්ඤා නිබ්බානමත්තනොති අඤ්ඤෙසං පුපුජ්ජනානං සුපිනන්තෙපි අගොචරභාවතො, අරියානං පන තස්ස තස්සෙව

ආවේණිකත්වය අත්පත්වීමට ව “අත්ත” නි ලද්දාවොහරස්ස මග්ගඵලඤාණස්ස සාතිසයවිසයභාවතො එකත්තසුඛාවභං නිබ්බානං අසඬ්ඛතධාතු “අත්තතො” නි වුත්තං, තං නිබ්බානං ජඤ්ඤා ජානෙය්‍යා, මග්ගඵලඤාණෙහි පටිවිජ්ඣෙය්‍යා, සච්ඡිකරෙය්‍යානි අත්ථො. එතෙන අරියානං නිබ්බානෙ අධිමුත්තතං දස්සෙති. අරියා හි අධිවිත්තප්පවත්තිකාලෙපි එකත්තෙනෙව නිබ්බානෙ නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන විහරන්ති. එත්ථ ව යස්ස සති කායගතා උපට්ඨිතා, සො භික්ඛු ඡස්ස එස්සායතනෙසු සංවුතො, තතො එව සතතං සමාහිතො අත්තපච්චිකරණෙන නිබ්බානං අත්තතො ජානෙය්‍යානි එවං ගාථාපදානං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. එවං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානමුඛෙන යාව අරහත්තා එකස්ස භික්ඛුනො නියානමග්ගං දස්සෙති ධම්මරාජා.

අපරො නයො – සති කායගතා උපට්ඨිතානි එතෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං දස්සෙති. ඡස්ස එස්සායතනෙසු සංවුතොනි එස්සො ආයතනං කාරණං එතෙසන්ති එස්සායතනානි, තෙසු එස්සායතනෙසු. එස්සහෙතුකෙසු එස්සපච්චයා නිබ්බත්තෙසු ඡස්ස චක්ඛුසම්පස්සජාදිවෙදයිතෙසු තණ්හාදීනං අප්පවත්තියා සංවුතො, එතෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං දස්සෙති. සතතං භික්ඛු සමාහිතොනි සතතං නිව්චකාලං නිරන්තරං වික්ඛෙපාභාවතො සමාහිතො භික්ඛු. සො වායං අවික්ඛෙපො සබ්බසො සතිපට්ඨානභාවනාය මත්ථකප්පත්තාය හොති. සම්මසන්නො හි අතිතාදිහෙදහින්තෙසු පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු අනවසෙසතොව පරිග්ගහෙන්වා සම්මසන්ති. එතෙන සෙසසතිපට්ඨානෙ දස්සෙති. ජඤ්ඤා නිබ්බානමත්තතොනි එවං චතුසතිපට්ඨානභාවනං මත්ථකං පාපෙන්වා ධිතො හින්තකිලෙසො භික්ඛු අත්තතො කිලෙසනිබ්බානං පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන සයමෙව ජානෙය්‍යානි අත්ථො.

අප වා සති කායගතා උපට්ඨිතානි අත්තතො පරෙසඤ්ච කායස්ස යථාසභාවපරිඤ්ඤාදීපනෙන ථෙරස්ස සතිවෙසුල්ලප්පත්ති දිපිතා. ඡස්ස එස්සායතනෙසු සංවුතොනි චක්ඛාදීසු ඡස්ස ද්වාරෙසු අච්චන්තසංවරදීපනෙන සතතවිහාරිවසෙන ථෙරස්ස සම්පජඤ්ඤප්පකාසිනී පඤ්ඤාවෙසුල්ලප්පත්ති දිපිතා. සතතං භික්ඛු සමාහිතොනි සමාපත්තිබහුලතාදස්සනෙන නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තියො දස්සිතා. එවංභුතො පන භික්ඛු ජඤ්ඤා නිබ්බානමත්තතොනි කතකිච්චත්තා උත්තරි කරණියාභාවතො කෙවලං අත්තතො අනුපාදිසෙසනිබ්බානමෙව ජානෙය්‍යා විත්තෙය්‍යා, අඤ්ඤම්පි තස්ස විත්තෙතබ්බං නත්ථිති අධිප්පායො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පිලින්දවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

26. ඡට්ඨෙය්‍ය පිලින්දවච්ඡොති පිලින්දාතිස්ස නාමං, වච්ඡොති ගොත්තවසෙන ථෙරං සඤ්ජානන්ති. වසලවාදෙන සමුදාවරති “එහි, වසල, අපෙහි, වසලා” නිආදිනා භික්ඛු වසලවාදෙන වොහරති ආලපති. සම්බහුලා භික්ඛුති බහු භික්ඛු. තෙ ථෙරං තථා සමුදාවරන්තං දිස්වා “අරභාව සමානො අප්පහීනවාසනත්තා එවං භණති” නි අජානන්තා “දොසන්තරො මඤ්ඤෙ අයං ථෙරො එවං සමුදාවරති” නි විත්තෙන්වා උල්ලපනාධිප්පායා තං තතො වුට්ඨාපෙතුං භගවතො ආරොවෙසුං. තෙන වුත්තං – “ආයස්මා, භන්තෙ, පිලින්දවච්ඡො භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරති” නි. කෙච්ච පනාහු – “ඉමං ථෙරං භික්ඛු ‘අරභා’ නි සඤ්ජානන්ති, අයඤ්ච භික්ඛු ඵරුසවචනෙන එවං සමුදාවරති, ‘අභුතො එව නු බො ඉමස්මිං උත්තරිමනුස්සධම්මො’ නි වාසනාවසෙන තස්ස තථා සමුදාවාරං අජානන්තා අරියභාවඤ්චස්ස අසද්දහන්තා උප්ඤ්ඤාසඤ්ඤොනො භගවතො තමත්ථං ආරොවෙසු” නි. භගවා ථෙරස්ස දොසන්තරාභාවං පකාසෙතුකාමො එකෙන භික්ඛුනා තං පක්කොසාපෙන්වා සම්මුඛා තස්ස “පුබ්බාවිණ්ණවසෙනායං තථා සමුදාවරති, න ඵරුසවචනාධිප්පායො” නි ආහ. තෙන වුත්තං – “අප්ථ බො භගවා අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආමන්තෙසී” නිආදි.

තත්ථ පුබ්බෙතිවාසං මනසි කරිත්වානි සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං, වච්ඡ, භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරසී” නි ථෙරං පුච්ඡන්තො තෙන “එවං, භන්තෙ” නි වුත්තෙ “අයං වච්ඡො කිලෙසවාසනාය වසලවාදං න පරිච්චජති, කිං නු බො අතීතෙසුපි අත්තභාවෙසු බ්‍රාහ්මණජාතිකො අහොසී” නි ආච්ඡෙන්නො පුබ්බෙතිවාසඤාණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන වා තස්ස පුබ්බෙතිවාසං අතීතාසු ජාතීසු නිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානං මනසි කරිත්වා භත්ථතලෙ යපිතං ආමලකං විය පච්චිකරණවසෙන අත්තතො මනසි කත්වා. භික්ඛු ආමන්තෙසීති තෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුං ආලපි, අහාසී. තෙන වුත්තං “මා බො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ” නිආදි.

තත්ථ මානි පටිසෙධෙ නිපාතො, තස්ස “උප්ඤ්ඤාසත්ථා” නි ඉම්නා සම්බන්ධො. මා උප්ඤ්ඤාසත්ථානි මා හෙට්ඨා කත්වා විත්තයිත්ථං, ඔලොකයිත්ථානි අත්ථො. වච්ඡස්ස භික්ඛුනොනි ව උප්ඤ්ඤාසත්ථාය උසුයනත්ථත්තා සම්පදානවචනං. ඉදානිස්ස අනුප්ඤ්ඤාසත්ථාබ්බෙ කාරණං දස්සෙන්තො “න, භික්ඛවෙ, වච්ඡො දොසන්තරො භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරති” නි ආහ. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, අයං වච්ඡො දොසන්තරො දොසවිත්තො දොසෙන බ්‍යාපාදෙන දුස්සිතවිත්තො හුත්වා භික්ඛු වසලවාදෙන න සමුදාවරති, මග්ගෙනෙව වස්ස බ්‍යාපාදො සමුත්ඝාතිතො. එවං අදොසන්තරත්තෙපි තස්ස තථා සමුදාවාරස්ස පුරිමජාතිසිද්ධං කාරණං දස්සෙන්තො “වච්ඡස්ස, භික්ඛවෙ” නිආදිමාහ.

තත්ථ අබ්බොකිණ්ණානීති බත්තියාදිජාතිඅත්තරෙහි අවොම්සානි අනන්තරිතානි. පඤ්ච ජාතිසතානි බ්‍රාහ්මණකුලෙ පච්චාජාතානීති සබ්බානි තානි වච්ඡස්ස පඤ්ච ජාතිසතානි පටිපාටියා බ්‍රාහ්මණකුලෙ එව ජාතානි, අහෙසුන්ති අත්ථො. සො තස්ස වසලවාදො දීඝරත්තං සමුදාවිණ්ණොති යො එතරහි බිණ්ණසවෙනපි සතා පවත්තියති,

සො තස්ස චච්ඡස්ස භික්ඛුනො වසලවාදො දීඝරත්තං ඉතො ජාතිතො පටියාය උද්ධං ආරොහනවසෙන පඤ්චජාතිසතමත්තං කාලං බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා සමුදාවිණ්ණො සමුදාවරිතො අහොසි. බ්‍රාහ්මණා හි ජාතිසිද්ධො මානෙන ටද්ධා අඤ්ඤං වසලවාදෙන සමුදාවරන්ති. “අජ්ඣාචිණ්ණො” තිපි පඨන්ති, සො එව අත්ථො. තෙනාති තෙන දීඝරත්තං තථා සමුදාවිණ්ණභාවෙන, එතෙනස්ස තථා සමුදාවාරස්ස කාරණං වාසනාති දස්සෙති. කා පනායං වාසනා නාම? යං කිලෙසරහිතස්සාපි සන්තානෙ අප්පභිනකිලෙසානං සමාවාරසදිසසමාවාරහෙතුභුතං, අනාදිකාලභාවිතෙහි කිලෙසෙහි ආභිතං සාමන්තීයමත්තං, තථාරූපා අධිමුත්තීති වදන්ති. තං පනෙතං අභිනිභාරසමිපත්තියා ඤෙය්‍යාවරණප්පහනවසෙන යත්ථ කිලෙසා පභිනා, තත්ථ භගවතො සන්තානෙ නත්ථී. යත්ථ පන තථා කිලෙසා න පභිනා, තත්ථ සාවකානං පච්චෙකඛුද්ධානඤ්ච සන්තානෙ අත්ථී, තතො තථාගතොව අනාවරණඤ්ඤාණදස්සනො.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො පිලිත්ථවච්ඡස්ස සතිපි වසලසමුදාවාරෙ දොසන්තරාභාවසඬ්ඛාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තස්ස අග්ගඵලාධිගමවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යමිති න මායා වසති න මානොති යස්මීං අරියපුග්ගලෙ සන්තදොසප්පට්ච්ඡාදනලක්ඛණා මායා, “සෙය්‍යාහමස්මි” තිආදිනා සමිපග්ගහවසෙන පවත්තො උණ්ණතිලක්ඛණො මානො ව න වසති, මග්ගෙන සමුග්ගාතිතත්තා න පවත්තති න උප්පජ්ජති. යො චිතලොභො අමමො නිරාසොති යො ව රාගාදිපරියායවසෙන පවත්තස්ස ආරම්මණග්ගහණලක්ඛණස්ස ලොභස්ස සබ්බථා විගතත්තා චිතලොභො, තතො එව රූපාදීසු කත්ථවි මමායනාභාවතො අමමො අපරිග්ගහො, අනාගතානම්පි භවාදිනං අනාසිසනතො නිරාසො. පනුණ්ණකොධොති කුජ්ඣනලක්ඛණස්ස කොධස්ස අනාගාමීග්ගෙන සබ්බසො පභිනත්තා පනුණ්ණකොධො සමුච්ඡින්නාසාතො. අභිනිබ්බතත්තොති යො එවං මායාමානලොභකොධානං සමුග්ගාතෙන තදෙකට්ඨායා සබ්බස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සුප්පභිනත්තා සබ්බසො කිලෙසපරිනිබ්බානෙන අභිනිබ්බතවිත්තො සීතිභුතො. සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛුති සො එවරූපො ඛිණ්ණසවො සබ්බසො ඛාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, සො එව සමිතපාපත්තා සමවරියාය ව සමණො, සො එව ව සබ්බසො භින්නකිලෙසත්තා භික්ඛු නාම. එවංභුතො ව, භික්ඛවෙ, වච්ඡො සො කථං දොසන්තරො කිඤ්චි කායකම්මාදිං පවත්තෙය්‍ය, කෙවලං පන වාසනාය අප්පභිනත්තා වසලවාදෙන සමුදාවරන්ති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සක්කුදානසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසින්නො හොති අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වාති එත්ථ කෙචි තාව ආහු “අරහත්තඵලසමාධි ඉධ ‘අඤ්ඤතරො සමාධි’ ති අධිප්පෙතො” ති. තඤ්ඤි සො ආයස්මා බහුලං සමාපජ්ජති දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථං, පහොති ව සත්තාහම්පි ඵලසමාපත්තියා විනිනාමෙතුං. තථා හි භගවතා –

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙව කාමෙහි, විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි...පෙ.... විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... විහරති” ති (සං. නි. 2.152) –

ආදිනා නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාදිභෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨානෙ යපිතො, න චෙත්ථ “යදි එවං ථෙරො යමකපාටිහාරියම්පි කරෙය්‍යා” ති වත්තබ්බං සාවකසාධාරණානංයෙව ඤානාදිනං අධිප්පෙතත්තාති.

පොරාණා පනාහු – අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වාති නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා. කථං පන නිරොධසමාපත්ති සමාධිති චුත්තා? සමාධානට්ඨොන. කො පනායං සමාධානට්ඨො? සම්මදෙව ආධානබ්බතා. යා හි එසා පච්චතිකධම්මෙහි අකම්පතියා බලප්පත්තියා සමථබලං විපස්සනාබලන්ති ඉමෙහි ද්විති බලෙහි, අනිච්චදුක්ඛානත්තනිබ්බදාචාරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගවිච්චානුපස්සනා වත්තාරි මග්ගඤ්ඤාණාති වත්තාරි ව ඵලඤ්ඤාණාති ඉමෙසං සොළසන්තං ඤාණානං වසෙන සොළසහි ඤාණචරියාහි, පඨමජ්ඣානසමාධිආදයො අට්ඨ සමාධි එකජ්ඣං කත්වා ගහිතො තෙසං උපවාරසමාධි වාති ඉමෙසං නවන්තං සමාධිනං වසෙන නවහි සමාධිවරියාහි කායසඬ්ඛාරො වච්ඡඬ්ඛාරො චිත්තසඬ්ඛාරොති ඉමෙසං තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං තත්ථ තත්ථ පටිප්පස්සද්ධියා තථා විහරිතුකාමෙන යථාචුත්තෙසු යානෙසු වසීභාවප්පත්තෙන අරහතා අනාගාමිනා වා යථාධිප්පෙතං කාලං චිත්තචෙතසිකසන්තානස්ස සම්මදෙව අප්පවත්ති ආධානබ්බතා, තස්සා තථා සමාධානබ්බතා ඉධ සමාධානට්ඨො, තෙනායං විහාරො සමාධිති චුත්තො, න අවික්ඛෙපට්ඨොන. එතෙනස්ස සමාපත්තිඅත්ථොපි චුත්තොති චෙදිතබ්බො. ඉමඤ්ඤි නිරොධසමාපත්තිං සන්ධාය පටිසම්භිදාග්ගෙන –

“කථං ද්විති බලෙහි සමන්තාගතත්තා තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං පටිප්පස්සද්ධියා සොළසහි ඤාණචරියාහි නවහි සමාධිවරියාහි වසීභාවනාය සඤ්ඤානිරොධසමාපත්තියා ඤාණ” ති (පටි. ම. 1.83) –

පුච්ඡිත්වා “ද්විති බලෙහි” ති ද්වෙ බලාති සමථබලං විපස්සනාබලන්ති විත්ථාරො. සායං නිරොධසමාපත්තිකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.867 ආදයො) සංවණ්ණිතාව. කස්මා පනායං ථෙරො ඵලසමාපත්තිං අසමාපජ්ජිත්වා නිරොධං සමාපජ්ජි? සත්තෙසු අනුකම්පාය. අයඤ්ඤි මහාථෙරො සබ්බාපි සමාපත්තියො වළඤ්ජෙති, සත්තානුග්ගහෙන පන

යෙහුයෝන නිරොධං සමාපජ්ජති. තඤ්ඤි සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨිතස්ස කතො අප්පකොපි සක්කාරො විසෙසනො මහජ්ජලො මහානිසංඝො භොතිති.

වුට්ඨාසීති අරහත්තඵලචිත්තුප්පත්තියා වුට්ඨාසී. නිරොධං සමාපන්නො හි අරහා වෙ අරහත්තඵලස්ස, අනාගාමී වෙ අනාගාමීඵලස්ස උප්පාදෙන වුට්ඨිතො නාම භොති.

තෙන බො පන සමයෙන සක්කො දෙවනමිත්ථො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පිණ්ඩපාතං දාතුකාමො භොතිති කථං තස්ස දාතුකාමතා ජාතා? යානි “තානි පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානී”ති වුත්තානි, තා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා කකුට්ඨාදිනියො පුබ්බෙ “අයො මහාකස්සපො රාජගහං පිණ්ඩාය පටිසති, ගච්ඡං පෙරස්ස දානං දෙවා”ති සක්කෙන පෙසිතා උපගන්ත්වා දිබ්බාහාරං දාතුකාමා යීතා පෙරෙන පටික්ඛිත්තා දෙවලොකමෙව ගතා. ඉදානි පුරිමප්පටික්ඛෙපං චිත්තෙන්වා “කදාවි ගණ්ඨෙය්‍යා”ති සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස පෙරස්ස දානං දාතුකාමා සක්කස්ස අනාරොචෙන්වා සයමෙව ආගන්ත්වා දිබ්බභොජනානි උපනෙන්නියො පුරිමනෙයෙනෙව පෙරෙන පටික්ඛිත්තා දෙවලොකං ගන්ත්වා සක්කෙන “කහං ගතත්වා”ති පුට්ඨා තමත්ථං ආරොචෙන්වා “දින්නො වො පෙරස්ස පිණ්ඩපාතො”ති සක්කෙන වුත්තෙ “ගණ්ඨිතුං න ඉච්ඡති”ති. “කිං කපෙසී”ති? “දුග්ගතානං සඬ්ගහං කරිස්සාමි”ති ආහ, දෙවා”ති. “තුමිහෙ කෙනාකාරෙන ගතා”ති? “ඉමිනාව, දෙවා”ති. සක්කො “තුමිහාදිසියො පෙරස්ස පිණ්ඩපාතං කිං දස්සන්ති”ති? සයං දාතුකාමො, ජරාජිණ්ණො ඛණ්ඩදන්නො පලිතකෙසො ඔහග්ගසරීරො මහල්ලකො තත්තවායො හුත්වා, සුජමිපි අසුරධිතරං තථාරූපිමෙව මහල්ලිකං කත්වා, එකං පෙසකාරටීථි මාපෙන්වා තත්තං පසාරෙන්තො අච්ඡි, සුජා තසරං පුරෙති. තෙන වුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන සක්කො දෙවනමිත්ථො...පෙ.... තසරං පුරෙති”ති.

තත්ථ තත්තං විනාතීති පසාරිතතත්තං විනන්තො විය භොති. තසරං පුරෙතීති තසරවට්ටිං වඩ්ඪෙන්නී විය. යෙන සක්කස්ස දෙවනමිත්ථස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬිකමීති පෙරො නිවාසෙන්වා පත්තචිවරමාදාය “දුග්ගතජනසඬ්ගහං කරිස්සාමි”ති නගරාභිමුඛො ගච්ඡන්තො ඛනිනගරෙ සක්කෙන මාපිතං පෙසකාරටීථි පටිපජ්ජිත්වා ඔලොකෙන්තො අද්දස ඔලුග්ගවිලුග්ගජිණ්ණසාලං තත්ථ ව තෙ ජායමිපතිකෙ යථාවුත්තරූපෙ තත්තවායකමිමං කරොන්තෙ දිස්වා චිත්තෙසි – “ඉමෙ මහල්ලකාලෙපි කමිමං කරොන්ති. ඉමස්මිං නගරෙ ඉමෙහි දුග්ගතතරා නත්ථි මඤ්ඤෙ. ඉමෙහි දින්නං සාකමත්තමිපි ගහෙන්වා ඉමෙසං සඬ්ගහං කරිස්සාමි”ති. සො තෙසං ගෙහාභිමුඛො අගමාසී. සක්කො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුජං ආහ – “භද්දෙ, මය්හං අයො ඉතො ආගච්ඡති, තං ත්වං අපස්සන්ති විය තුණ්හි හුත්වා නිසීද. ඛණෙනෙව වඤ්චෙන්වා පිණ්ඩපාතං දස්සාමා”ති පෙරො ගන්ත්වා ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසී. තෙපි අපස්සන්තා විය අත්තනො කමිමමෙව කරොන්තා ථොකං ආගමයිංසු. අථ සක්කො “ගෙහද්වාරෙ යීතො එකො පෙරො විය බායනි, උපධාරෙහි තාවා”ති ආහ. “තුමිහෙ ගන්ත්වා උපධාරෙට්ඨ, සාමි”ති. සො ගෙහා නික්ඛමිත්වා පෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා උභොහි හත්ථෙහි ජණ්ණකානි ඔලුමිත්වා නිත්ථුනන්තො උට්ඨාය “කතරත්ථෙරො නු බො අයො”ති ථොකං ඔසක්කිත්වා “අක්ඛිති මෙ ධුමායන්ති”ති චත්වා නලාටෙ හත්ථං යථෙත්වා උද්ධං උල්ලොකෙන්වා “අහො දුක්ඛං අයො නො මහාකස්සපත්ථෙරොව විරස්සං මෙ කුට්ඨාරං ආගතො. අත්ථි නු බො කිඤ්චි ගෙහෙ”ති ආහ. සුජා ථොකං ආකුලා විය හුත්වා “අත්ථි, සාමි”ති පටිවචනං අදාසී. සක්කො, “හන්තෙ, ලුඛං වා පණිතං වානි අචිත්තෙන්වා සඬ්ගහං නො කරොටා”ති පත්තං ගණ්ඨි. පෙරො පත්තං දෙන්තො “ඉමෙසං එව දුග්ගතානං ජරාජිණ්ණානං මයා සඬ්ගහො කාතබ්බො”ති චිත්තෙසි. සො අන්තො පටිසිත්වා සට්ඨදනං නාම සට්ඨතො උද්ධරිත්වා, පත්තං පුරෙත්වා, පෙරස්ස හත්ථෙ යථෙසි. තෙන වුත්තං – “අද්දසා බො සක්කො දෙවනමිත්ථො...පෙ.... අදාසී”ති.

තත්ථ සට්ඨානි හත්තසට්ඨතො. “සට්ඨදන”න්තිපි පායො, තස්ස සට්ඨදනං නාම දෙවනං කොචි ආහාරවිසෙසොති අත්ථං වදන්ති. උද්ධරිත්වානි කුතොචි භාජනතො උද්ධරිත්වා. අනෙකසුපො සො එව ආහාරො පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා පෙරස්ස හත්ථෙ යථකාලෙ කපණානං උපකප්පනකලුබාහාරො විය පඤ්ඤායිත්ථං, හත්ථෙ යථිතමත්තෙ පන අත්තනො දිබ්බසභාවෙනෙව අට්ඨාසී. අනෙකසුපොති මුග්ගමාසාදිසුපෙහි වෙව බජ්ජවිකතිහි ව අනෙකවිධසුපො. අනෙකඛාසඤ්ජනොති නානාවිධඋත්තරිහඬිගො. අනෙකරසඛාසඤ්ජනොති අනෙකෙහි සුපෙහි වෙව ඛාසඤ්ජනෙහි ව මධුරාදිමුලරසානඤ්චෙව සමිහින්නරසානඤ්ච අභිඛාසඤ්ජකො, නානග්ගරසසුපඛාසඤ්ජනොති අත්ථො.

සො කිර පිණ්ඩපාතො පෙරස්ස හත්ථෙ යථිතකාලෙ රාජගහනගරං අත්තනො දිබ්බගන්ධෙන අජ්ඣොත්ථරි, තතො පෙරො චිත්තෙසි – “අයං පුරිසො අප්පෙසක්ඛො, පිණ්ඩපාතො අතිවිය පණිතො සක්කස්ස භොජනසදිසො. කො නු බො එසො”ති? අථ නං “සක්කො”ති ඤන්වා ආහ – “භාරියං තෙ, කොසිය, කමිමං කතං දුග්ගතානං සමිපන්තිං විලුම්පන්නෙන, අජ්ජ මය්හං දානං දන්වා කොච්චෙව දුග්ගතො සෙනාපතිට්ඨානං වා සෙට්ඨිට්ඨානං වා ලභෙය්‍යා”ති. “කො මයා දුග්ගතතරො අත්ථි, හන්තෙ”ති? “කථං ත්වං දුග්ගතො දෙවරජ්ජසිරි අනුභවන්තො”ති? “හන්තෙ, එවං නාමෙතං, මයා පන අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ කලායාණකමිමං කතං, බුද්ධුප්පාදෙ පන චත්තමානෙ පුඤ්ඤකමිමං කත්වා වුළුරථදෙවපුත්තො මහාරථදෙවපුත්තො අනෙකචණ්ණදෙවපුත්තොති ඉමෙ තයො දෙවපුත්තා මමාසන්නට්ඨානෙ නිබ්බන්තා මහාතෙජචත්තතරා. අහං තෙසු දෙවපුත්තෙසු ‘නක්ඛන්තං කිලිස්සාමා’ති පරිවාරිකායො ගහෙන්වා අත්තරට්ඨිං ඔතිණ්ණෙසු පලායිත්වා ගෙහං පටිසාමි. තෙසඤ්ඤි සරීරතො තෙජො මම සරීරං ඔත්ථරති, මම සරීරතො තෙජො තෙසං සරීරං න ඔත්ථරති. කො මයා දුග්ගතතරො, හන්තෙ”ති? “එවං සන්තෙපි ඉතො පට්ඨාය මය්හං මා එවං වඤ්චෙන්වා දානමදාසී”ති. “වඤ්චෙන්වා තුමිහාකං දානෙ දින්නෙ මය්හං කුසලං අත්ථි නත්ථි”ති? “අත්ථි, ආවුසො”ති. “එවං සන්තෙ කුසලකරණං නාම මය්හං භාරො, හන්තෙ”ති චත්වා පෙරං චන්දිත්වා සුජං ආදාය

ටෙරං පදක්ඛිණං කත්වා, වෙහාසං අබ්භුගන්ත්වා “අහො දානං පරමදානං, කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිත”න්ති තික්ඛන්තුං උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං “අප් ඛො ආයස්මකො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි”තිආදි.

තත්ථ කොසියාති සක්කං දෙවානම්න්දං ගොත්තෙන ආලපති. පුඤ්ඤෙන අත්ථොති පුඤ්ඤෙන පයොජනං. අත්ථීති වචනසෙසො. වෙහාසං අබ්භුගන්ත්වාති පට්ටිතො වෙහාසං අභිඋග්ගන්ත්වා. ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙති ආකාසමෙව පරියායසද්දෙන අන්තලික්ඛෙති වදන්ති. අප් වා අන්තලික්ඛසඬ්ඛානෙ ආකාසෙ න කසිණුග්ඝාටිමාදිආකාසෙති විසෙසෙන්නො වදති. අහො දානන්ති එත්ථ අහොති අවිජරියත්ථෙ නිපාතො. සක්කො හි දෙවානම්න්දො, “යස්මා නිරොධා වුට්ඨිතස්ස අයාස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සක්කච්චං සහත්ථෙත විත්තිකත්වා අනපච්ඨං කාලෙන පරෙසං අනුපහච්ච, සම්මාදිට්ඨිං පුරක්ඛන්වා ඉදම්ඨිසං මයා දිබ්බභොජනදානං දින්තං, තස්මා ඛෙත්තසම්පත්ති දෙයාධම්මසම්පත්ති විත්තසම්පත්තිති, තිට්ඨායපි සම්පත්තියා සමන්තාගතත්තා සබ්බසම්පන්නං වත මයා දානං පවත්තිත”න්ති අවිජරියබ්භුතවිත්තජාතො තදා අත්තතො හදයබ්භන්තරගතං පිතිසොමනස්සං සමුග්ගිරන්තො “අහො දාන”න්ති වත්වා තස්ස දානස්ස චුත්තනයෙන උත්තමදානභාවං ඛෙත්තඬ්ඛගතභාවඤ්ච පකාසෙන්නො “පරමදානං කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිත”න්ති උදානං උදානෙසි.

එවං පන සක්කස්ස උදානෙන්තස්ස හගවා විහාරෙ ධීතොයෙව දිබ්බසොතෙන සද්දං සුත්වා “පස්සථ, භික්ඛවෙ, සක්කං දෙවානම්න්දං උදානං උදානෙන්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති”න්ති භික්ඛූනං වත්වා තෙහි “කිං පන, හන්තෙ, තෙන කත”න්ති පුට්ඨො “මම පුත්තස්ස කස්සපස්ස වඤ්චෙන්වා දානං අදාසි, තෙන ච අත්තමනො උදානෙසි”ති ආහ. තෙන චුත්තං “අස්සොසි ඛො හගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා”තිආදි.

තත්ථ දිබ්බාය සොතධාතුයාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බා. දෙවතානඤ්ඤි සුවරිතකම්මනිබ්බත්තා පිත්තසෙම්භරුහිරාදිති අපලිබුද්ධා උපක්කිලෙසවිනිමුත්තනය දුරෙපි ආරම්මණං ගහෙතුං සමත්ථා දිබ්බපසාදසොතධාතු භොති. අයඤ්චාපි හගවතො වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තා ඤාණමයා සොතධාතු තාදිසා එවාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බා. අපි ච දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තා අත්තනා ච දිබ්බවිහාරසන්නිස්සිතත්තාපි දිබ්බා. සචනට්ඨෙන ච සභාවධාරණට්ඨෙන ච සොතධාතු, සොතධාතුයාපි කිච්චකරණෙන සොතධාතු වියාති සොතධාතු, තාය දිබ්බාය සොතධාතුයා. විසුද්ධායාති පරිසුද්ධාය නිරුපක්කිලෙසාය. අතික්කන්තමානුසිකායාති මනුස්සපචාරං අතික්කම්ත්වා සද්දස්සවනෙන මානුසිකමංසසොතධාතුං අතික්කම්ත්වා ධීතාය.

එතමත්ථං විදිත්වාති “සම්මාපට්ටිපත්තියා ගුණවිසෙසෙ පතිට්ඨිතං පුරිසාතිසයං දෙවාපි මනුස්සාපි ආදරජාතා අතිවිය පිහයන්ති”ති ඉමමත්ථං විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ත පිණ්ඩපාතිකඬ්ඛසඬ්ඛානං ධුතඬ්ඛං සමාදාය තස්ස පරිපුරණෙන පිණ්ඩපාතිකස්ස. නත්ත වායං ගාථා ආයස්මන්තං මහාකස්සපං නිමිත්තං කත්වා භාසිතා, ටෙරො ච සබ්බෙසං ධුතවාදානං අග්ගො තෙරසධුතඬ්ඛගධරො, සො කස්මා එකෙනෙව ධුතඬ්ඛගෙන කිත්තිතොති? අට්ඨුප්පත්තිවසෙනායං නිද්දෙසො. අප් වා දෙසනාමත්තමෙතං, ඉමිනා දෙසනාසිසෙන සබ්බෙපිස්ස ධුතඬ්ඛා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අප් වා “යථාපි හමරො පුප්ඵ”න්ති (ධ. ප. 49) ගාථාය චුත්තනයෙන පරමප්පිට්ඨනය කුලානුද්දයතාය වස්ස සබ්බං පිණ්ඩපාතිකවත්තං අක්ඛණ්ඛෙන්වා තත්ථ සාතිසයං පට්ටිපත්තියා පකාසනත්ථං “පිණ්ඩපාතිකස්ස”ති චුත්තං. පිණ්ඩපාතිකස්සාති ච පිහයන්තිති පදං අපෙක්ඛිත්වා සම්පදානවචනං, තං උපයොගත්ථෙ දට්ඨබ්බං. අත්තහරස්සාති “අප්පාති ච තාති සුලභාති අනවජ්ජාති”ති (අ. නි. 4.27; ඉතිවු. 101) එවං චුත්තෙහි අප්පානවජ්ජසුලභරුපෙති වතුහි පච්චයෙහි අත්තානමෙව හරත්තස්ස. අනඤ්ඤපොසිනොති ආමිසසඬ්ඛණ්භනෙන අඤ්ඤෙ සිස්සාදිකෙ පොසෙතුං අනුස්සුක්කතාය අනඤ්ඤපොසිනො. පද්ද්වයෙනස්ස කායපරිහාරිකෙන විචරෙන කුච්ඡපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන විචරණතො සල්ලභුකචුත්තිතං සුහරතං පරමඤ්ච සන්තුට්ඨිං දස්සෙති. අප් වා අත්තහරස්සාති එකවචනිච්ඡාය අත්තභාවසඬ්ඛානං එකංයෙව ඉමං අත්තානං හරති, න ඉතො පරං අඤ්ඤන්ති අත්තහරො, තතො එව අත්තනා අඤ්ඤස්ස පොසෙතබ්බස්ස අභාවතො අනඤ්ඤපොසි, තස්ස අත්තහරස්ස අනඤ්ඤපොසිනො. පද්ද්වයෙනපි බිණාසවභාවෙන ආයතිං අනාදානතං දස්සෙති.

දෙවා පිහයන්ති...පෙ.... සතීමතොති තං අග්ගඵලාධිගමෙන සබ්බකිලෙසදරුප්පරිලාභානං වූපසමෙන පට්ටිපස්සද්ධියා උපසන්නං, සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා නිච්චකාලං සතොකාරිතාය සතිමන්තං, තතො එව ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණප්පත්තං බිණාසවං සක්කාදයො දෙවා පිහයන්ති පත්ථෙත්ති, තස්ස සීලාදිගුණවිසෙසෙසු බහුමානං උප්පාදෙන්තා ආදරං ජනෙත්ති, පගෙව මනුස්සාති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පිණ්ඩපාතිකසුත්තවණ්ණනා

28. අට්ඨමෙ පච්ඡාහත්තන්ති එකාසනිකබලපච්ඡාහත්තිකානං පාතොව භුත්තානං අන්තොමප්ඤ්ඤානිකොපි පච්ඡාහත්තමෙව, ඉධ පන පකතිහත්තස්සෙව පච්ඡතො පච්ඡාහත්තන්ති වෙදිතබ්බං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තානන්ති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තානං, පිණ්ඩපාතං පරියෙසිත්වා හත්තකිච්චස්ස නිට්ඨාපනවසෙන තතො නිවත්තානං.

කරෙරිමණ්ඩලමාලෙති එත්ථ කරෙරිති වරුණරුක්කස්ස නාමං. සො කිර ගන්ධකුටියා මණ්ඩපස්ස සාලාය ව අන්තරෙ හොති, තෙන ගන්ධකුටිපි “කරෙරිකුටිකා”ති වුවිවති, මණ්ඩපොපි සාලාපි “කරෙරිමණ්ඩලමාලො”ති. තස්මා කරෙරිරුක්කස්ස අවිදුරෙ කතෙ නිසිදනසාලසඩ්ධාතෙ මණ්ඩලමාලෙ. තිණපණ්ණවිජදනං අනොවස්සකං “මණ්ඩලමාලො”ති වදන්ති, අතිමුත්තකාදිලතාමණ්ඩපො “මණ්ඩලමාලො”ති අපරෙ.

කාලෙන කාලන්ති කාලෙ කාලෙ අන්තරන්තරා, තස්මිං තස්මිං සමයෙති අත්ථො. මනාපිකෙති මනවඩ්ඪකෙ, පියරුපෙ ඉටියෙති අත්ථො. ඉටියානිට්ඨභාවො ව පුග්ගලවසෙන ව ද්වාරවසෙන ව ගහෙනබ්බො. එකච්චස්ස හි ඉටියාහිමනො එකච්චස්ස අනිට්ඨො හොති, එකච්චස්ස අනිට්ඨාහිමනො එකච්චස්ස ඉටියො . තථා එකස්ස ද්වාරස්ස ඉටියො අඤ්ඤස්ස අනිට්ඨො. විපාකවසෙන පනෙන්ථ විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. කුසලවිපාකො හි එකන්තෙන ඉටියො, අකුසලවිපාකො අනිට්ඨො එවාති. වක්ඛුනා රූපෙ පස්සිතුන්ති ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියො උපාසකෙහි ගෙහං පවෙසෙත්වා පුජාසක්කාරකරණත්ථං උපනිතෙසු ආසනචිතානාදිසු නානාවිරාගසමුප්ප්ප්ලවණ්ණසඩ්ධාතෙ රජනියෙ අඤ්ඤෙ ව සවිඤ්ඤාණකරුපෙ වක්ඛුද්වාරිකවිඤ්ඤාණෙහි පස්සිතුං. සද්දෙති තථෙව ඉස්සරජනානං ගෙහං පට්ටියො තෙසං පයුත්තෙ ගීතවාදිතසද්දෙ සොතුං. ගන්ධෙති තථා තෙහි පුජාසක්කාරවසෙන උපනිතෙ පුප්ඵධුමාදිගන්ධෙ සායිතුං. රසෙති තෙහි දින්නාභාරපරිභොගෙ නානග්ගරසෙ සායිතුං. ඵොට්ඨබ්බෙති මහග්ගපච්චත්ථරණෙසු ආසනෙසු නිසින්නකාලෙ සුඛසම්පස්සෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ඵුසිතුං. එවඤ්ච පඤ්චද්වාරිකඉටියාරම්මණප්පටිලාහං කිත්තෙන්වා ඉදාති මනොද්වාරිකඉටියාරම්මණප්පටිලාහං දස්සෙතුං “සක්කතො”තිආදි වුත්තං. තං හෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව.

කිං පන අපිණ්ඩපාතිකානං අයං නයො න ලබ්භති? ලබ්භති. තෙසම්පි හි නිමන්තනසලාකභන්තාදිඅත්ථං ගාමං ගතකාලෙ උළාරවිභවා උපාසකා තථා සක්කාරසම්මානං කරොන්තියෙව, තං පන අනියතං. පිණ්ඩපාතිකානං පන තදා නිච්චමෙව තත්ථ පුජාසක්කාරං කරියමානං දිස්වා, සක්කාරගරුතාය අනිස්සරණමග්ගෙ යත්වා, අයොනිසොමනසිකාරවසෙන තෙ හික්ඛු එවමාහංසු. තෙනෙවාහ – “හන්දාචුසො, මයම්පි පිණ්ඩපාතිකා හොමා”තිආදි.

තත්ථ හන්දාති වොස්සග්ගන්ථෙ නිපාතො. ලච්ඡාමාති ලභිස්සාම. තෙනුපසඬකම්ති තත්ථ සුරහිගන්ධකුටියං නිසින්නො තෙසං තං කථාසල්ලාපං සුත්වා “ඉමෙ හික්ඛු මාදිසස්ස නාම බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා මයා සද්ධිං එකච්ඡාරෙ වසන්තාපි එවං අයොනිසොමනසිකාරවසෙන කථං පවත්තෙන්ති, සල්ලෙබ්බෙ න වත්තන්ති, හන්ද තෙ තතො නිවාරෙන්වා සල්ලෙබ්බාරෙ නියොපෙස්සාම්”ති මණ්ඩලමාලං උපසඬකම්. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති “අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතාසල්ලෙබ්බානං වසෙන කිලෙසෙ ධුනිතුං තණ්හං විසොසෙතුං පටිපන්නොති පිණ්ඩපාතිකස්ස සතො දෙවා පිභයන්ති, තස්ස පටිපත්තියා ආදරජාතා පියායන්ති, න ඉතො අඤ්ඤා”ති ඉමමත්ථං විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ නො වෙ සද්දසිලොකනිස්සිතොති “අහො අයොසා අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පරමසල්ලෙබ්බත්ති”තිආදිනා පරෙහි කිත්තිතබ්බසද්දසඩ්ධාතං සිලොකං. තණ්හාය නිස්සිතො න හොති වෙති අත්ථො. සද්දො වා සම්මුඛා වණ්ණහණනාථුතිසොසො, සිලොකො පරම්මුඛභූතා පසංසා පත්ථයසතා වා. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනයමෙව.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සිප්පසුත්තවණ්ණනා

29. නවමෙ කො නු බො, ආචුසො, සිප්පං ජානාතීති, ආචුසො, අම්හෙසු ඉධ සන්නිපතිතෙසු කො නු ජීවිතනිමිත්තං සික්ඛිතබ්බට්ඨෙත “සිප්ප”න්ති ලද්ධනාමං යංකිඤ්ච ආජීවං විජානාති? කො කිං සිප්පං සික්ඛිති කො දිසරත්තං සිප්පාවරියකුලං පසිරුපාසිත්වා ආගමනො පයොගතො ව හත්ථිසිප්පාදිසු කිං සිප්පං සික්ඛිති? කතරං සිප්පං සිප්පානං අග්ගන්ති සබ්බසිප්පානං අගාරය්භතාය මහප්ඵලතාය අකිච්ඡසිද්ධියා ව කතරං සිප්පං අග්ගං උත්තමං? යං නිස්සාය සුබ්බෙත සක්කා ජීවිතුන්ති අධිප්පායො. තත්ථෙකච්චෙති තෙසු හික්ඛුසු එකච්චෙ හික්ඛු. යෙ හත්ථාවරියකුලා පබ්බජිතා තෙ. එවමාහංසුති තෙ එවං හණ්ණසු. ඉතො පරම්පි “එකච්චෙ”ති වුත්තට්ඨානෙ එසෙව නයො. හත්ථිසිප්පන්ති යං හත්ථිනං පරිග්ගණ්හනදමනසාරණරොගතිකිච්ඡාදිහෙදං කත්තබ්බං, තං උද්දිස්ස පවත්තං සබ්බම්පි සිප්පං ඉධ “හත්ථිසිප්ප”න්ති අධිප්පෙනං. අස්සසිප්පන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. රථසිප්පං පන රථයොග්ගානං දමනසාරණාදිවිධානවසෙන වෙව රථස්ස කරණවසෙන ව වෙදිතබ්බං. ධනුසිප්පන්ති ඉස්සාසසිප්පං, යො ධනුබ්බෙබොති වුවිවති. ථරුසිප්පන්ති සෙසආචුධසිප්පං. මුද්දාසිප්පන්ති හත්ථමුද්දාය ගණනසිප්පං. ගණනසිප්පන්ති අවිජ්දකගණනසිප්පං. සඩ්ධානසිප්පන්ති සඩ්ධකලනපුප්ප්පාදනාදිවසෙන පිණ්ඩගණනසිප්පං. තං යස්ස පඟුණං හොති, සො රුක්කම්පි දිස්වා “එත්තකානි එත්ථ පණ්ණානී”ති ගණිතුං ජානාති. ලෙබ්බසිප්පන්ති නානාකාරෙහි අක්ඛරලිඛනසිප්පං, ලිපිඤ්ඤාණං වා. කාවෙයාසසිප්පන්ති අත්තනො චිත්තාවසෙන වා පරතො පටිලද්ධසුත්තවසෙන වා, “ඉමස්ස අයමත්ථො, එවං තං යොපෙස්සාම්”ති එවං අත්ථවසෙන වා, කිඤ්චිදෙව කබ්බං දිස්වා, “තප්පටිභාගං කබ්බං කරිස්සාම්”ති යානුප්පත්තිකපටිභානවසෙන වා චිත්තාකච්ඡාදිතං වතුන්තං කථිතං කබ්බකරණසිප්පං. වුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා –

“වත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, කථි – චිත්තාකථි, සුතකථි, අත්ථකථි, පටිභානකථි”ති (අ. නි. 4.231).

ලොකායතසිප්පන්ති “කාකො සෙනො අට්ඨිනං සෙනත්තා, බ්ලාකා රත්තා ලොභිතස්ස රත්තත්තා”ති එවමාදිනයප්පවත්තං පරලොකනිබ්බානානං පටිසෙධකං විතණ්ඩසත්ථසිප්පං. ඛත්තවිප්පාසිප්පන්ති අබ්භෙයාමාසුරක්ඛාදිනිසත්ථසිප්පං. ඉමානි කිර ද්වාදස මහාසිප්පානි නාම. තෙනෙවාහ තත්ථ තත්ථ “සිප්පානං අග්ග”න්ති.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං සබ්බසිප්පායනනානං ජීවිකත්ථතාය වට්ටදුක්ඛතො අනිස්සරණභාවං, සීලාදීනංයෙව පන සුපරිසුද්ධානං නිස්සරණභාවං, තං සමඛිගිනොයෙව ච භික්ඛුභාවං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අසිප්පජීවීති චතුත්තං තණ්හුප්පාදානං සමුච්ඡෙදවික්ඛම්භනෙන පච්චයාසාය විසොසිතත්තා යංකිඤ්චි සිප්පං උපනිස්සාය ජීවිකං න කප්පෙතිති අසිප්පජීවී, එතෙන ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං දස්සෙති. ලහුති අප්පකිච්චතාය සල්ලහුකචුත්තිතාය ච ලහු අබ්හුලසම්භාරො, එතෙන චතුපච්චයසන්තොසසිද්ධං සුභරතං දස්සෙති. අත්ථකාමොති සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්ථමෙව කාමෙතීති අත්ථකාමො, එතෙන සත්තානං අනත්ථපරිවජ්ජනස්ස පකාසිතත්තා පාතිමොක්ඛසංවරසීලං දස්සෙති පාණාතිපාතාදිඅනත්ථවිරමණපරිදිපනතො. යතින්ද්‍රියොති වක්ඛාදිනං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං අභිජ්ඣාදායප්පවත්තිතො සංයමෙන යතින්ද්‍රියො, එතෙන ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං චුත්තං. සබ්බධි විප්පමුත්තොති එවං සුපරිසුද්ධසීලො චතුපච්චයසන්තොසෙ අවට්ඨිතො සප්පච්චයං නාමරූපං පරිග්ගහෙත්වා අනිච්චාදිවසෙන සඬබ්බාරෙ සම්මසන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතො පරං පටිපාටියා පවත්තිතෙහි චතුහි අරියමග්ගෙහි සංයොජනානං පභිනත්තා සබ්බධි සබ්බත්ථ භවාදීසු විප්පමුත්තො.

අනොකසාරි අමමො නිරාසොති තථා සබ්බධි විප්පමුත්තත්තා එව ඔකසඬබ්බාතෙසු ඡසුපි ආයතනෙසු තණ්හාභිසරණස්ස අභාවෙන අනොකසාරි, රූපාදීසු කත්ථවි මමඬිකාරාභාවතො අමමො, සබ්බෙත සබ්බං අනාසිසනතො නිරාසො. භිත්වා මානං එකචරො ස භික්ඛුති එවංභූතො ච සො අරහත්තමග්ගප්පත්තිසමකාලමෙව අනවසෙසං මානං භිත්වා පජ්ඣිත්වා ඉමෙ භික්ඛු විය ගණසඬගණිකං අකත්වා පච්චෙකකාමතාය තණ්හාසභායවිරහෙන ච සබ්බිරියාපට්ඨෙසු එකචරො, සො සබ්බසො භිත්තකිලෙසත්තා පරමත්ථතො භික්ඛු නාම. එත්ථ ච “අසිප්පජීවී”තිආදිනා ලොකියගුණා කථිතා, “සබ්බධි විප්පමුත්තො”තිආදිනා ලොකුත්තරගුණා කථිතා. තත්ථ අසිප්පජීවීතිආදි “විභවෙ ඨිතස්සෙව අයං ධම්මො, න සිප්පං නිස්සාය මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙත්තස්ස, තස්මා සිප්පෙසු සාරග්ගහණං විස්සජ්ජෙත්වා අධිසීලාදීසුයෙව තුම්භෙහි සික්ඛිතබ්බ”න්ති දස්සෙති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ලොකසුත්තවණ්ණනා

30. දසමෙ බුද්ධචක්ඛුනාති එත්ථ ආසයානුසයඤ්ඤාණං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණඤ්ච බුද්ධචක්ඛු නාම. යථාහ –

“අද්දසා බො භගවා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙත්තො සත්තෙ අප්පරජක්ඛෙ මහාරජක්ඛෙ තික්ඛිත්තද්‍රියෙ මුදිත්තද්‍රියෙ”තිආදි (ම. නි. 1.283; 2.339).

ලොකන්ති තයො ලොකා – ඔකාසලොකො, සඬබ්බාරලොකො, සත්තලොකොති. තත්ථ –

“යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්ති,
දිසා හන්ති විරොචනා;
නාව සහස්සධා ලොකො,
එත්ථ තෙ වත්තති වසො”ති. –

ආදීසු (ම. නි. 1.503) ඔකාසලොකො. “එකො ලොකො – සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා, ද්වෙ ලොකා – නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තයො ලොකා – නිස්සො වෙදනා, චත්තාරො ලොකා – චත්තාරො ආභාරා, පඤ්ච ලොකා – පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඡ ලොකා – ඡ අප්ඣක්ඛිතිකානි ආයතනානි, සත්ත ලොකා – සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, අට්ඨ ලොකා – අට්ඨ ලොකධම්මා, නව ලොකා – නව සත්තවාසා, දස ලොකා – දසායතනානි, ද්වාදස ලොකා – ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ලොකා – අට්ඨාරස ධාතුයො”තිආදීසු (පටි. ම. 1.112) සඬබ්බාරලොකො. “සස්සතො ලොකො, අසස්සතො ලොකො”තිආදීසු සත්තලොකො චුත්තො. ඉධාපි සත්තලොකො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ලොකීයති විචිත්තාකාරතො දිස්සතිති වක්ඛවාලසඬබ්බාතො ලොකො ඔකාසලොකො, සඬබ්බාරො ලුප්පති පලුප්පතිති ලොකො, ලොකීයති එත්ථ පුඤ්ඤපාපං තබ්බිපාකො වාති සත්තලොකො. තෙසු භගවා මහාකරුණාය අනුකම්පමානො සංසාරදුක්ඛතො මොචෙතුකාමො සත්තලොකං ඔලොකෙසි. කතමස්ස පන සත්තාහස්ස අච්චයෙන

ඔලොකෙයි? පද්මසේ සත්තාහස්ස. භගවා හි පල්ලඤ්ඤාසත්තාහස්ස පරියොසානෙ පච්ඡිමයාමාවසානෙ “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා...පෙ.... සූරියොව ඔහාසයමන්තලික්ඛ”න්ති (උදා. 1-3; කථා. 321; මහාව. 1-3) ඉමං අරියමග්ගානුභාවදීපකං උදානං උදානෙන්වා, “අභං තාව එවං සුදුක්ඛරං සංසාරමහොසං ඉමාය ධම්මනාවාය සමුත්තරිත්වා නිබ්බානපාරෙ ධීතො, හන්ද දානි ලොකම්පි තාරෙස්සාමි, කිදිසො නු ඛො ලොකො”ති ලොකං වොලොකෙයි. තං සන්ධාය චුත්තං – “අථ ඛො භගවා තස්ස සත්තාහස්ස අවිච්ඡේදන තම්හා සමාධිම්හා වුට්ඨන්තිවා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙයි”ති.

තත්ථ වොලොකෙයිති විවිධෙහි ආකාරෙහි පස්සි, භත්ථතලෙ ධ්වනිආමලකං විය අත්තනො ඤාණෙන පච්චක්ඛං අකාසි. අනෙකෙහි සත්තාපෙහීතිආදි වොලොකිතාකාරදස්සනං. අනෙකෙහි සත්තාපෙහීති අනෙකෙහි දුක්ඛෙහි. දුක්ඛස්ස සත්තාපනපිළනටියෙන සත්තාපොති වුවිති. යථාහ – “දුක්ඛස්ස පිළනටියො සඬ්ඛනටියො සත්තාපටියො විපරිණාමටියො”ති (පටි. ම. 1.17). තස්ස දුක්ඛදුක්ඛාදිවසෙන වෙව ජාතිආදිවසෙන ව අනෙකප්පකාරං. තෙන චුත්තං “අනෙකෙහි සත්තාපෙහී”ති. අනෙකෙහි දුක්ඛෙහි සත්තප්පමානෙ පිළියමානෙ බාධියමානෙ. පරිලාභෙහීති පරිදාහෙහි. පරිඛය්ගමානෙහි ඉන්ධනං විය අග්ගිනා සමන්තතො ඛය්ගමානෙ. රාගපෙහීති රාගසම්භූතෙහි. එස නයො සෙසෙසුපි. රාගාදයො හි යස්මිං සත්තානෙ උප්පජ්ජන්ති, තං නිද්දහන්තා විය විබාධෙන්ති, තෙන චුත්තං – “තයොමෙ, හික්ඛවෙ, අග්ගි – රාගග්ගි, දොසග්ගි, මොහග්ගි”ති (ඉතිවු. 93). යතො තෙ චිත්තං කායස්ස ඛිලෙසෙන්තිති කිලෙසාති වුවිති. එත්ථ ව පරිඛය්ගමානෙහි එතෙන භගවා රාගාදිකිලෙසානං පවත්තිදුක්ඛතං, තෙන ව සත්තානං අභිභූතතං දස්සෙති. සත්තප්පමානෙහි ඉම්හා පන තෙසං කාලන්තරදුක්ඛතං, තෙන නිරන්තරොපද්දවතස්ස දස්සෙති.

භගවා හි බොධිරුක්ඛමූලෙ අපරාජිතපල්ලඤ්ඤා නිසින්තො පද්මයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බචක්ඛුං විසොධෙන්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙන්වා කිලෙසමූලකං වට්ටදුක්ඛං අභිඤ්ඤාය සඬ්ඛාරෙ පරිග්ගහෙන්වා සම්මසන්නො අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා අරියමග්ගාධිගමෙන සයං විගතවිද්ධස්සකිලෙසො අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පච්චචෙක්ඛණානන්තරං අනවසෙසානං කිලෙසානං පහිනන්තා අත්තනො වට්ටදුක්ඛස්ස පරික්ඛණභාවදීපකං සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතං “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති (ධ. ප. 153) උදානං උදානෙන්වා තෙනෙව පල්ලඤ්ඤාන සත්තාහං චිත්තතිසුඛපටිසංවෙදී නිසින්තො සත්තමාය රත්තියා තිසු යාමෙසු චුත්තතයෙන තිණ් උදානානි උදානෙන්වා තතියඋදානානන්තරං බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො “සකලමීදං සත්තානං වට්ටදුක්ඛං කිලෙසමූලකං, කිලෙසා නාමෙන පවත්තිදුක්ඛා ආයතිම්පි දුක්ඛහෙතුභූතා, තෙහි ඉමෙ සත්තා සත්තප්පන්ති පරිඛය්ගන්ති වා”ති පස්සි. තෙන චුත්තං “අද්දසා ඛො භගවා...පෙ.... මොහපෙහිපි”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ලොකස්ස යථාචුත්තසත්තාපපරිලාභෙහි අභිභූයාමානතං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං සබ්බසත්තාපපරිලාභතො පරිනිබ්බානවිභාවනං මහාඋදානං උදානෙසි.

තත්ථ අයං ලොකො සත්තාපජාතොති අයං සබ්බොපි ලොකො ජරාරොගමරණෙහි වෙව නානාවිධබ්‍යසනෙහි ව කිලෙසපරිසුට්ඨානෙහි ව ජාතසත්තාපො, උප්පන්නකායිකවේතසිකදුක්ඛාභිභවොති අත්ථො. එස්සපරෙතොති තතො එව අනෙකෙහි දුක්ඛසම්පස්සෙහි පරිහතො උපද්දතො. අථ වා එස්සපරෙතොති සුබාදිසඬ්ඛානානං තිස්සන්තං දුක්ඛතානං පච්චයභූතෙහි ජහි එස්සෙහි අභිභූතො, තතො තතො ද්වාරතො තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ පවත්තිවසෙන උපස්සටියො. රොගං වදති අත්තතොති එස්සපච්චයා උප්පජ්ජමානං වෙදනාසඬ්ඛානං රොගං දුක්ඛං, ඛන්ධපඤ්චකමෙව වා යථාභූතං අජානන්තො “අභ”න්ති සඤ්ඤාය දිට්ඨිගාභවසෙන “අභං සුබ්බො දුක්ඛො”ති අත්තතො වදති. “අත්තතො”තිපි පද්ධන්ති. තස්සත්ථො – ය්වායං ලොකො කෙනවි දුක්ඛධම්මෙන චුට්ඨො අභාවිතත්තතාය අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො “අහො දුක්ඛං, ඊදිසං දුක්ඛං මය්හං අත්තතොපි මා හොතු”තිආදිනා විජ්ජලපන්නො කෙවලං අත්තතො රොගං වදති, තස්ස පන පහානාය න පටිපජ්ජන්ති අධිජ්ජායො. අථ වා තං යථාචුත්තං දුක්ඛං යථාභූතං අජානන්තො තණ්හාගාභවසෙන “මම”න්ති සඤ්ඤාය අත්තතො වදති, “මම ඉද”න්ති වාවං නිව්ජාරෙති.

යෙන යෙන හි මඤ්ඤතීති එවම්මං රොගභූතං ඛන්ධපඤ්චකං අත්තතො අත්තතො වා වදන්තො ලොකො යෙන යෙන රූපවෙදනාදිනා කාරණභූතෙන, යෙන වා සස්සතාදිනා පකාරෙන දිට්ඨිමානතණ්හාමඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. තතො තං හොති අඤ්ඤථාති තතො අත්තතො පරිකප්පිතාකාරතො තං මඤ්ඤනාය වත්ථුභූතං ඛන්ධපඤ්චකං අඤ්ඤථා අනත්තානත්තතියමෙව හොති. වසෙ වත්තෙතුං අසක්කුණෙයානාය අභධ්ධිකාරමධ්ධිකාරත්තං න නිජ්ජාදෙතිති අත්ථො. අථ වා තතොති තස්මා මඤ්ඤනාමත්තභාවතො තං ඛන්ධපඤ්චකං නිව්වාදිවසෙන මඤ්ඤති. අඤ්ඤථා අනිව්වාදිසභාවමෙව හොති. න හි මඤ්ඤනා භාවඤ්ඤථත්තං වා ලක්ඛණඤ්ඤථත්තං වා කාතුං සක්කොති.

අඤ්ඤථාභාවී භවසත්තොති අසම්භවෙ වඩ්ඪීයං භිතසුබ්බෙ සත්තො ලග්ගො සත්තලොකො මඤ්ඤනාය යථාරූපි වින්තියමානොපි විපරිතප්පටිපත්තියා තතො අඤ්ඤථාභාවී අභිතදුක්ඛභාවී විසාතංයෙව පාපුණාති. භවමෙවාභිනන්දන්ති එවං සත්තෙපි තං මඤ්ඤනාපරිකප්පිතං අවිජ්ජමානං භවං වඩ්ඪීයං අභිනන්දති එව අභිකඬ්ඛති එව. අථ වා අඤ්ඤථාභාවීති “නිව්වො මෙ අත්තා”තිආදිනා මඤ්ඤනාය පරිකප්පිතාකාරතො සයං අඤ්ඤථාභාවී සමානො අනිව්වො අධුට්ඨොති අත්ථො. භවසත්තොති කාමාදිභවෙසු භවතණ්හාය සත්තො ලග්ගො ගධිතො.

හවමෙවාහිනන්දකීනි අනිච්චාදිසභාවං හවමෙව නිච්චාදිවසෙන පරාමසිත්වා, තත්ථ වා අධිමුක්තිසඤ්ඤං තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනාහි අහිනන්දනි, න තත්ථ නිබ්බන්දනි . යදහිනන්දනි තං භයන්ති යං වඩ්ඪිසඬ්ඛාතං හවං කාමාදිභවං වා අහිනන්දනි, තං අනිච්චාදිවිපරිණාමසභාවත්තා අනෙකඛ්‍යාසනානුබන්ධත්තා ව හවහෙතුභාවතො අනිච්ච සභානකට්ඨෙත භයං. යස්ස භායතීති යතො ජරාමරණාදිතො භායති, තං ජරාමරණාදි දුක්ඛාධිට්ඨානභාවතො දුක්ඛදුක්ඛභාවතො ව දුක්ඛං. අථ වා යස්ස භායතීති හවාහිනන්දනෙන යස්ස විභවස්ස භායති , සො උච්ඡේදසඬ්ඛාතො විභවො, තතො භායනඤ්ච දුක්ඛවත්ථුභාවතො ජාතිආදිදුක්ඛස්ස අනතිවත්තනතො ව දුක්ඛං දුක්ඛසභාවමෙවාති අත්ථො. අථ වා යස්ස භායති තං දුක්ඛන්ති යස්ස අනිච්චාදිකස්ස භායති තං නිස්සරණං අජානන්තො, තං භයං තස්ස දුක්ඛං හොති, දුක්ඛං ආවහතිති අත්ථො.

එත්තකෙන වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං, “හවච්ඡපභානාය ඛො පනිදං බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති ආහ. තත්ථ හවච්ඡපභානායාති කාමාදිභවස්ස පජහනත්ථාය. ඛොති අවධාරණෙ, පනාති පදපුරුණෙ නිපාතො. ඉදන්ති ආසන්නපච්චක්ඛවචනං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. වුස්සතිති පුරෙස්සති. ඉදං වුත්තං හොති – එකත්තෙනෙව කාමාදිභවස්ස සමුදයජපභානෙන අනවසෙසපජහනත්ථාය ඉදං මයා සතසහස්සකජපාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති අතිදුක්ඛරානි ආවරිත්වා පාරමියො පුරෙත්වා ඛොධිමණ්ඨෙ තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අධිගතං සීලාදික්ඛන්ධත්තයසඬ්ඛනං අට්ඨංගිතිමග්ගබ්‍රහ්මවරියං වරියති භාවියතිති.

එවං අරියමග්ගස්ස එකංසෙනෙව නියායානිකභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤමග්ගස්ස තදභාවං දස්සෙත්තො “යෙ හි කෙවි”ති ආදිමාහ. තත්ථ යෙති අනියමනිද්දෙසො. හීනි නිපාතමත්තං. කෙවිති එකච්චෙව. පද්ද්වයෙනාපි තථාචාදිතො දිට්ඨිගතිකෙ අනියමතො පරියාදියති. සමණාති පබ්බජ්ජපගමනමත්තෙන සමණා, න සමිතපාපා. බ්‍රාහ්මණාති ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා, න ඛාහිතපාපා. වාසද්දො විකප්පත්ථො. හවෙන හවස්ස විජ්ජමොක්ඛමාහංසුති එකච්චෙ කාමහවෙන රූපහවෙන වා සබ්බහවෙනො විමුක්තිං සංසාරසුද්ධිං කප්පංසු.

කෙ පනෙවං වදන්තිති? දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදිතො තෙසු හි කෙවි “උළාරෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො අත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරමං නිබ්බුතිං පත්තො හොති”ති වදන්ති. කෙවි “රූපාවචරජ්ඣානෙසු පඨමජ්ඣානසමඬ්ඛි... පෙ.... කෙවි “දුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානසමඬ්ඛි අත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරමං නිබ්බුතිං පත්තො හොති”ති වදන්ති. යථාහ –

“ඉධ , හික්ඛවෙ, එකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදී හොති එවංදිට්ඨි ‘යතො ඛො හො අයං අත්තා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො’”ති (දී. නි. 1.94) විත්ථාරො.

තෙ පන යස්මා යාවදන්ථං ජිතත්තා සුභිතාය ජලුකාය විය රුහිරපිපාසා කාමාදිසුඛෙහි සමජ්ජිතස්ස තස්ස අත්තතො කාමෙසනාදයො න හවිස්සන්ති, තදභාවෙ ව හවස්ස අභාවොයෙව, යස්මිං යස්මිඤ්ච හවෙ ඨිතස්ස අයං නයො උබ්භති, තෙන තෙන හවෙන සබ්බහවෙනො විමුක්ති හොතිති වදන්ති, තස්මා “හවෙන හවස්ස විජ්ජමොක්ඛමාහංසු”ති වුත්තා. යෙසඤ්ච “එත්තකං නාම කාලං සංසරිත්වා ඛාලා ව පණ්ඩිතා ව පරියොසානභවෙ ඨන්වා සංසාරතො විමුච්චන්ති”ති උද්ධි, තෙපි හවෙන හවස්ස විජ්ජමොක්ඛං වදන්ති නාම. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“වුල්ලාසිති මහාකජ්ජිතො සතසහස්සානි යානි ඛාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරස්සන්ති”ති (දී. නි. 1.168).

අථ වා හවෙනාති හවදිට්ඨියා. හවති සස්සතං තිට්ඨතිති පවත්තනතො සස්සතදිට්ඨි හවදිට්ඨිති වුච්චති, හවදිට්ඨි එවෙත්ථ උත්තරපදලොපෙන හවතණ්හාතිආදීසු විය හවොති වුත්තො. හවදිට්ඨිවසෙන ව එකච්චෙ හවච්චසෙසංයෙව කිලෙසානං වුපසන්තවුත්ති යා ආයුතො ව දිසාවාසනාය නිච්චාදිසභාවං හවච්චමොක්ඛං මඤ්ඤන්ති, සෙය්‍යථාපි ඛකො බ්‍රහ්මා “ඉදං නිච්චං, ඉදං ධූවං, ඉදං සස්සතං, ඉදං අවිපරිණාමධම්ම”න්ති (ම. නි. 1.501) අවොච. තෙසමෙවං විපරිතගාහිනං අනිස්සරණෙ නිස්සරණදිට්ඨිතං කුතො හවච්චමොක්ඛො. තෙනාහ හගවා – “සබ්බෙ තෙ ‘අවිජ්ජමුත්තා හවස්මා’ති වදාමි”ති.

විභවෙනාති උච්ඡේදෙන. හවස්ස නිස්සරණමාහංසුති සබ්බහවෙනො නිග්ගමනං නික්ඛන්තිං සංසාරසුද්ධිං වදිංසු. තෙ හි “හවෙන හවස්ස විජ්ජමොක්ඛො”ති වදන්තානං වාදං අනනුජානන්තා හවුපච්ඡේදෙන නිස්සරණං පටිජානිංසු. විභවෙනාති වා උච්ඡේදදිට්ඨියා. විභවති විතස්සති උච්ඡිජ්ජති අත්තා ව ලොකො වාති පවත්තනතො උච්ඡේදදිට්ඨි වුත්තනෙයෙන “විභවො”ති වුච්චති. උච්ඡේදදිට්ඨිවසෙන හි සත්තා අධිමුච්චිත්වා තත්ථ තත්ථ උජ්ජන්තා උච්ඡිජ්ජන්ති, සා එව සංසාරසුද්ධිති උච්ඡේදවාදිතො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යතො ඛො හො අයං අත්තා රූපී වාතුමහාභුතිකො...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති, එත්තාවතා ඛො හො අයං අත්තා සමමා සමුච්ඡින්නො හොති”ති (දී. නි. 1.85).

“නත්ථි, මහාරාජ, දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං නත්ථි හුතං...පෙ.... බාලෙ ව පණ්ඩිතෙ ව කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති න භොන්ති පරං මරණං”ති ව (දී. නි. 1.171).

තෙසම්පි එවං විපරිතගාහීනං කුතො භවතිස්සරණං. තෙනාහ භගවා – “සබ්බෙ තෙ ‘අනිස්සවා භවස්මා’ති වදාමී”ති. න හි අරියමග්ගභාවනාය අනවසෙසකිලෙසං අසමුග්ගානෙත්වා කදාවිපි භවතො නිස්සරණවිමුක්ති සම්භවති. තථා හි තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං යථාභුතාවබෝධාභාවතො “අත්ථි නත්ථි”ති අන්තද්වයනිපතිතානං තණ්හාදිට්ඨිවසෙන සම්පරිතස්සිතවිජ්ජන්තමත්තං, යතො තෙ දිට්ඨිගතිකා පවත්තිහෙතුසුපි සම්මුල්ලා සක්කායභූමියං සුනිබාතෙ විපරිතදස්සනට්ඨිතෙ තණ්හාබන්ධනෙන බද්ධා ගද්දුලබන්ධනා විය සා න විජ්ජන්ති බන්ධනට්ඨානං, කුතො තෙසං විමොක්ඛො?

යෙ පන චතුසව්වච්ඡාවනෙන පවත්තිආදීසු අසම්මොහතො තං අන්තද්වයං අනුපගම්ම මජ්ඣිමං පටිපදං සමාරුල්ලා, තෙසංයෙව භවවිජ්ජමොක්ඛො නිස්සරණඤ්චාති දස්සෙන්නො සත්ථා “උපධිං හී”තිආදිමාහ. තත්ථ උපධින්ති බන්ධාදිඋපධිං. හීති නිපාතමත්තං. පටිච්චාති නිස්සාය, පටිචයං කත්වා. දුක්ඛන්ති ජාතිආදි දුක්ඛං. කිං චුත්තං භොති? යත්ථිමෙ දිට්ඨිගතිකා විමොක්ඛසඤ්ඤිනො, තත්ථ බන්ධකිලෙසාහිසඬ්ඛාරූපධයො අධිගතා, කුතො තත්ථ දුක්ඛනිස්සරණං? යත්‍ර හි කිලෙසා, තත්‍රාහිසඬ්ඛාරසම්භවතො භවපබන්ධස්ස අවිච්ඡේදොයෙවාති වට්ටදුක්ඛස්ස අනිවත්ති. තෙන චුත්තං – “උපධිඤ්ඤි පටිච්ච දුක්ඛමිදං සම්භොති”ති.

ඉදානි යං පරමත්ථතො දුක්ඛස්ස නිස්සරණං, තං දස්සෙතුං, “සබ්බපාදානක්ඛයා නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවො”ති චුත්තං. තත්ථ සබ්බපාදානක්ඛයාති කාමුපාදානං දිට්ඨපාදානං සීලබ්බපාදානං අත්තවාදුපාදානන්ති සබ්බෙසං ඉමෙසං චතුත්තම්පි උපාදානානං අරියමග්ගාධිගමෙන අනවසෙසජ්ජනානතො. තත්ථ දිට්ඨපාදානං සීලබ්බපාදානං අත්තවාදුපාදානන්ති ඉමානි තීණි උපාදානානි සොකාපත්තිමග්ගෙන බියන්ති, අනුප්පත්තිධම්මතං ආපජ්ජන්ති. කාමුපාදානං අපායගමනීයං පඨමෙන, කාමරාගභූතං බහලං දුතියෙන, සුබ්බමං තතියෙන, රූපරාගාරූපරාගජ්ජනානං චතුත්ථෙතාති චතුහිපි මග්ගෙහි බියති, අනුප්පත්තිධම්මතං ආපජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං. නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවොති එවං සබ්බෙසො උපාදානක්ඛයා තදෙකට්ඨිතාය සබ්බස්සපි කිලෙසගණස්ස අනුප්පාදනතො අප්පමත්තකස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස සම්භවො පාතුභාවො නත්ථි.

එවං භගවා හෙතුනා සද්ධිං පවත්තිං නිවත්තිඤ්ච දස්සෙත්වා “ඉමං නයං අජානන්තො අයං සත්තලොකො වට්ටතොපි සීසං න උක්ඛිපති”ති දස්සෙන්නො “ලොකම්මං පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ ලොකම්මං පස්සාති අත්තතො බුද්ධවක්ඛුනා පච්චක්ඛතො විසයභාවස්ස උපගතත්තා “ලොකම්මං පස්සා”ති භගවාදස්සනකිරියාය නියොජෙන්නො අත්තානමෙවලපති. පුච්ඡති බහු, විසුං විසුං වා. අවිජ්ජාය පරෙතාති “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1106; විහ. 226) නයෙන චුත්තාය චතුසව්වපටිච්ඡාදිකාය අවිජ්ජාය අභිභූතා. භූතාති කම්මකිලෙසෙහි ජාතා නිබ්බන්තා. භූතරතාති භූතෙසු මාතාපිතුපුත්තදාරාදිසඤ්ඤාය අඤ්ඤසත්තෙසු තණ්හාය රතා, භූතෙ වා බන්ධපඤ්චකෙ අනිච්චාසුභදුක්ඛානත්තසභාවෙ තංසභාවානවබෝධතො ඉත්ථිපුරිසාදිපරිකප්පවසෙන නිච්චාදිවසෙන අත්තත්තනියගාභවසෙන ව අභිරතා. භවා අපරිමුක්තාති යථාචුත්තෙන තණ්හාදිට්ඨිගාහෙන භවතො සංසාරතො න පරිමුක්තා.

එත්ථ ව “ලොකම්ම”න්ති පඨමං තාව සක්කම්පි සත්තනිකායං සාමඤ්ඤතො එකත්තං උපනෙන්නො එකවචනෙන අනොධිසො ගහණං දීපෙත්වා “ස්වායං ලොකො භවයොනිගතිධීතිසත්තවාසාදිවසෙන වෙච තත්ථාපි තංතංසත්තනිකායාදිවසෙන ව අනෙකහෙදහින්තො පච්චෙකං මයා වොලොකිතො”ති අත්තතො බුද්ධවක්ඛුඤ්ඤාණානුභාවං පකාසෙන්නො සත්ථා පුන චචනහෙදං කත්වා බහුවචනෙන ඔධිසො ගහණං දීපෙති “පුච්ඡ අවිජ්ජාය පරෙතා භූතා”තිආදිනා. එවඤ්ච කත්වා “ලොකම්ම”න්ති උපයොගවචනං කත්වා “අවිජ්ජාය පරෙතා”තිආදිනා පච්චත්තබ්බවචනනිද්දෙසොපි අවිරුද්ධො භොති භින්තවාකාත්තා. කෙච් පන එකවාකාතාධිජ්ජායෙන “අවිජ්ජාය පරෙතං භූතං භූතරතං භවා අපරිමුක්ත”න්ති පඨන්ති, විහත්තිහෙදවසෙනෙව පන පුරාණපාඨො.

ඉදානි යෙන උපායෙන භවවිජ්ජමොක්ඛො භොති, තං සබ්බං තිත්ථියානං අවිසයභූතං බුද්ධගොචරං විපස්සනාවිථිං දස්සෙන්නො “යෙ හි කෙච්”තිආදිමාහ. තත්ථ යෙ හි කෙච් භවාති කාමභවාදි සඤ්ඤිභවාදි එකවොකාරභවාදිවිභාගෙන නානාහෙදහින්තා සාතවන්තො වා අසාතවන්තො වා දිසායුකා වා ඉත්තරක්ඛණා වා යෙ හි කෙච් භවා. සබ්බධිති උද්ධං අධො තිරියන්ති ආදිවිභාගෙන සබ්බත්ථ. සබ්බත්ථතායාති සග්ගාපායමනුස්සාදිවිභාගෙන. සබ්බෙ තෙතිආදීසු සබ්බෙපි තෙ භවා රූපවෙදනාදිධම්මා හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චා, උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා දුක්ඛා, ජරාය මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බතාය විපරිණාමධම්මා. ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො පකාරත්ථො වා, තෙන අනත්තලක්ඛණම්පි සඬිගහෙත්වා අවසවත්තනට්ඨෙත අනත්තා, විපරිණාමධම්මතාය වා අවසවත්තනට්ඨෙත අනත්තාති චුත්තා.

එවං ලක්ඛණත්තයපටිවිජ්ඣනාකාරෙන එතං භවසඬ්ඛාතං බන්ධපඤ්චකං යථාභූතං අවිපරිතං සම්මප්පඤ්ඤාය සම්මා ඤායෙන විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පස්සතො පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන පටිවිජ්ඣතො “භවො

නිව්වො”ති ආදිනයප්පවත්තා භවෙසු තණ්හා පභීයති, අග්ගමග්ගප්පත්තිසමකාලමෙව අනවසෙසං නිරුජ්ඣති, උච්ඡෙදදිට්ඨියා සබ්බසො පහීනත්තා විභවං විච්ඡෙදං නාහිනන්දති න පත්ථෙති. එවංභූතස්ස තස්ස යා කාමතණ්හාදිවසෙන අට්ඨසතභෙදා අවත්ථාදිවිභාගෙන අනන්තභෙදා ව, තාසං සබ්බසො සබ්බප්පකාරෙන තණ්හානං බයා පභානා, තදෙකට්ඨතාය සබ්බස්සපි සංකිලෙසපක්ඛස්ස අසෙසං නිස්සෙසං වීරාගෙන අරියමග්ගෙන යො අනුප්පාදනිරොධො, තං නිබ්බානන්ති.

එවං තණ්හාය පභානමුඛෙන සඋපාදිසෙසනිබ්බානං දස්සෙත්වා ඉදානි අනුපාදිසෙසනිබ්බානං දස්සෙත්තො “තස්ස නිබ්බූතස්සා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො සො සබ්බසො තණ්හානං බයා කිලෙසපරිනිබ්බානෙන නිබ්බූතො චූත්තනයෙන භින්තකිලෙසො බිණ්ණසවහික්ඛු, තස්ස නිබ්බූතස්ස භික්ඛූතො අනුපාදා උපාදානාභාවතො කිලෙසාභිසඬ්ඛාරමාරානං වා අග්ගභණ්ණතො පුනඛභවො න භොති, ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන උපපත්තිභවො නත්ථී. එවංභූතෙන ච තෙන අභිභූතො මාරො, අරියමග්ගක්ඛණෙ කිලෙසමාරො අභිසඬ්ඛාරමාරො දෙවපුත්තමාරො ච වරිමකචිත්තක්ඛණෙ ඛන්ධමාරො මච්චුමාරො වානි පඤ්චවිධො මාරො අභිභූතො පරාජිතො, පුන ඡීසං උක්ඛිපිතුං අප්පදානෙන නිබ්බිසෙවනො කතො, යතො තෙන විජිතො සඬ්ඛාමො මාරෙහි තත්ථ තත්ථ පවත්තිතො. එවං විජිතසඬ්ඛාමො පන ඉට්ඨාදීසු සබ්බෙසු විකාරාභාවෙන තාදිලක්ඛණප්පත්තියා තාදී අරහා සබ්බභවානි යථාචූත්තභෙදෙ සබ්බෙපි භවෙ උපච්චගා සමතික්කන්තො, න යත්ථ කත්ථවි සඬ්ඛං උපෙති, අඤ්ඤාදත්ථු අනුපාදානො විය ජාතවෙදො පරිනිබ්බානතො උද්ධං අපඤ්ඤත්තිකොව භොතීති. ඉති භගවා ඉමං මහාඋදානං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා කුටං ගහෙත්වා නිට්ඨපෙසි.

දසමසූත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව නන්දවග්ගවණ්ණනා.

4. මෙහිසවග්ගො

1. මෙහිසසුත්තවණ්ණනා

31. මෙහිසවග්ගස්ස පයමෙ වාලිකායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස ද්වාරට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සමන්තතො වලපඬිකං හොති, තං වලපඬිකං නිස්සාය ධීතත්තා ඔලොකෙන්තානං වලමානං විය උපට්ඨාති, තස්මා “වාලිකා”ති වුච්චති. වාලිකෙ පබ්බතෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ එකො පබ්බතො, සොපි සබ්බසෙනත්තා කාලපක්ඛලපොසපෙ ඔලොකෙන්තානං වලමානො විය උපට්ඨාති, තස්මා “වාලිකපබ්බතො”ති සබ්බං ගතො. තත්ථ හගවතො මහත්තං විහාරං කාරයිංසු, හගවා තදා තං නගරං ගොවරගාමං කත්වා තස්මිං වාලිකපබ්බතමහාවිහාරෙ විහරති. තෙන චුත්තං – “වාලිකායං විහරති වාලිකෙ පබ්බතෙ”ති. මෙහිසොති තස්ස පෙරස්ස නාමං. උපට්ඨාකො හොතිති පරිවාරකො හොති. හගවතො හි පය්මබොධියං උපට්ඨාකා අනිඛද්ධා අහෙසුං, එකදා නාගස්මාලො, එකදා නාගිතො, එකදා උපවානො, එකදා සුනක්ඛත්තො, තදාපි මෙහිසත්ථෙරොව උපට්ඨාකො. තෙනාහ – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මෙහිසො හගවතො උපට්ඨාකො හොති”ති.

ජත්තුගාමන්ති එවං නාමකං තස්සෙව විහාරස්ස අපරං ගොවරගාමං. “ජත්තුගාම”න්තිපි පායො. කිම්කාලායාති කාලකිම්මිතං බහුලතාය “කිම්කාලා”ති ලද්ධනාමාය නදියා. ජඩ්ඝවිහාරන්ති විරනිසජ්ජාය ජඩ්ඝාසු උප්පන්තකිලමට්ඨනොදනත්ථං විවරණං. පාසාදිකන්ති අවිරලුරුක්ඛතාය සිනිද්ධපත්තතාය ව පස්සන්තානං පසාදමාවහතිති පාසාදිකං. සන්දව්ජායතාය මනුඤ්ඤභූමිභාගතාය ව මනුඤ්ඤං. අන්තො පටිට්ඨානං පිතිසොමනස්සජනනට්ඨෙතා චිත්තං රමෙතිති රමණියං. අලන්ති පරියත්තං, යුත්තන්තිපි අත්ථො. පධානත්ථිකස්සාති යොගෙන භාවනාය අත්ථිකස්ස. පධානායාති සමණධම්මකරණාය. ආගච්ඡෙය්‍යාහන්ති ආගච්ඡෙය්‍යං අහං. පෙරෙන කිර පුබ්බෙ තං යානං අනුපටිපාටියා පඤ්ච ජාතිස්සතානි රඤ්ඤා එව සතා අනුභූතං උය්‍යානං අහොසි, තෙනස්ස දිට්ඨමත්තෙයෙව තත්ථ විහරිතුං චිත්තං නම්. ආගමෙහි තාවාති සත්ථා පෙරස්ස වචනං සුත්වා උපධාරෙන්තො “න තාවස්ස ඤාණං පරිපාකං ගත”න්ති ඤත්වා පටික්ඛිපන්තො එවමාහ . එකකම්භි තාවාති ඉදං පනස්ස “එවමයං ගන්ත්වාපි කම්මෙ අනිජ්ජමානෙ නිරාසඬිකො හුත්වා පෙමවසෙන පුන ආගච්ඡස්සති”ති චිත්තමද්දවජනනත්ථං ආහ. යාව අඤ්ඤොපි කොචි භික්ඛු ආගච්ඡතිති අඤ්ඤො කොචි භික්ඛු මම සන්තිකං යාව ආගච්ඡති, තාව ආගමෙහිති අත්ථො. “කොචි භික්ඛු දිස්සති”තිපි පායො. “ආගච්ඡතු”තිපි පයන්ති, තථා “දිස්සතු”ති.

නත්ථි කිඤ්චි උත්තරි කරණියන්ති වතුසු සච්චෙසු වතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාදිනං සොළසන්තං කිච්චානං කතත්තා, අභිසම්බොධියා වා අධිගතත්තා තතො අඤ්ඤං උත්තරි කරණියං නාම නත්ථි. නත්ථි කතස්ස වා පතිවයොති කතස්ස වා පුන පතිවයොපි නත්ථි. න හි භාවිතමග්ගො පුන භාවියති, පභිනකිලෙසානං වා පුන පහානෙන කිච්චං අත්ථි. අත්ථි කතස්ස පතිවයොති මය්හං සන්තානෙ නිජ්ජාදිතස්ස සීලාදිධම්මස්ස අරියමග්ගස්ස අනධිගතත්තා තදත්ථං පුන වඩ්ඪනසඬ්ඛාතො පතිවයො අත්ථි, ඉච්ඡිතබ්බොති අත්ථො. පධානන්ති බො මෙහිස වදමානං කින්ති වදෙය්‍යාමාති “සමණධම්මං කරොම්”ති තං වදමානං මයං අඤ්ඤං කිං නාම වදෙය්‍යාම?

දිවාච්චාරං නිසිද්ධි දිවාච්චාරත්ථාය නිසිද්ධි. නිසින්නො ව යස්මිං මඬිගලසීලාපට්ටෙ පුබ්බෙ අනුපටිපාටියා පඤ්ච ජාතිස්සතානි රාජා හුත්වා උය්‍යානකීළං කීළන්නො විවිධනාටකපරිවාරො නිසින්නපුබ්බො, තස්මිංයෙව යානෙ නිසිද්ධි. අට්ඨස්ස නිසින්නකාලතො පට්ඨාය සමණභාවො විගතො විය අහොසි, රාජවෙසං ගහෙන්වා නාටකපරිවාරපරිවුතො සෙනවින්නස්ස හෙට්ඨා මහාරහෙ පල්ලඬිකෙ නිසින්නො විය ජාතො. අට්ඨස්ස තං සම්පත්තිං අස්සාදයතො කාමචිතක්කො උදපාදි. සො තස්මිංයෙව බණෙ සහොධිසං ගහිතෙ ද්වෙ වොරෙ ආනෙන්වා පුරතො ය්පිතෙ විය අද්දස. තෙසු එකස්ස වධං ආණාපනවසෙන බ්‍යාපාදවිතක්කො උප්පජ්ජි, එකස්ස බන්ධනං ආණාපනවසෙන විහිංසාවිතක්කො, එවං සො ලතාජාලෙන රුක්ඛො විය මුඛමක්ඛිකාහි මුඛ්‍යාතකො විය ව අකුසලවිතක්කෙහි පරික්ඛින්නො සම්පරිකිණ්ණො අහොසි. තං සන්ධාය “අට්ඨ බො ආයස්මතො මෙහිසස්සා”තිආදි චුත්තං.

අච්ඡරියං වත හොති ගරහණච්ඡරියං නාම කිරෙනං යථා ආයස්මා ආනන්දො හගවතො වලියගත්තං දිස්වා අවොච “අච්ඡරියං, හන්තෙ, අබ්භූතං, හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.511). අපරෙ පන “තස්මිං සමයෙ පුප්ඵලපල්ලවාදීසු ලොභවසෙන කාමචිතක්කො, ඛරස්සරානං පක්ඛිආදිනං සද්දස්සවනෙන බ්‍යාපාදවිතක්කො, ලෙඩ්ඬුආදීහි තෙසං පටිබාහනාධිජ්ජායෙන විහිංසාවිතක්කො, ‘ඉධෙවාහං වසෙය්‍ය’න්ති තත්ථ සාපෙක්ඛතාවසෙන කාමචිතක්කො, වනවරකෙ තත්ථ තත්ථ දිස්වා තෙසු විත්තදුබ්බනෙන බ්‍යාපාදවිතක්කො, තෙසං විහෙයනාධිජ්ජායෙන විහිංසාවිතක්කො තස්ස උප්පජ්ජි”තිපි වදන්ති. යථා වා තථා වා තස්ස මිච්ඡාවිතක්කුප්පත්තියෙව අච්ඡරියකාරණං. අන්වාසත්තාති අනුලග්ගා වොකිණ්ණා. අත්තති ගරුම්භි ව එකත්තෙපි බහුවචනං දිස්සති. “අනුසන්නො”තිපි පායො.

යෙන හගවා තෙනුපසඬිකම්භි එවං මිච්ඡාවිතක්කෙහි සම්පරිකිණ්ණො කම්මට්ඨානසජ්ජායං කාතුං අසක්කොන්තො “ඉදං වත දිස්වා දිසදස්සි හගවා පටිසෙධෙසි”ති සල්ලක්ඛෙන්වා “ඉමං කාරණං දසබලස්ස ආරොවෙස්සාම්”ති නිසින්නාසනතො වුට්ඨාය යෙන හගවා තෙනුපසඬිකම්භි. උපසඬිකම්භිවා ව “ඉධ මය්හං, හන්තෙ”තිආදිනා අත්තතො පවත්තිං ආරොවෙසි.

තත්ථ යෙහුයෙයනානි බහුලං අභික්ඛණං. පාපකානි ලාමකා. අකුසලානි අකොසල්ලසම්භූතා. දුග්ගතිසම්පාපනට්ඨේන වා පාපකා, කුසලපටිපක්ඛතාය අකුසලා. විතක්කෙති උභනි ආරම්මණං චිත්තං අභිනිරොපෙතිති විතක්කො, කාමසහගතො විතක්කො කාමචිතක්කො, කිලෙසකාමසම්පයුත්තො චත්ථුකාමාරම්මණො විතක්කොති අත්ථො. බ්‍යාපාදසහගතො විතක්කො බ්‍යාපාදචිතක්කො. විහිංසාසහගතො විතක්කො විහිංසාචිතක්කො. තෙසු කාමානං අභිනන්දනවසෙන පචත්තො තෙක්ඛම්මපටිපක්ඛො කාමචිතක්කො, “ඉමෙ සත්තා භඤ්ඤන්තු වා චිත්තස්සන්තු වා මා වා අභෙසු”න්ති සත්තෙසු සම්පදුස්සනවසෙන පචත්තො මෙත්තාපටිපක්ඛො බ්‍යාපාදචිතක්කො, පාණ්ඩ්‍යෙඤ්ඤාණ්ඩාදීහි සත්තානං විභෙදේතුකාමතාවසෙන පචත්තො කරුණාපටිපක්ඛො විහිංසාචිතක්කො.

කස්මා පනස්ස භගවා තත්ථ ගමනං අනුජානි? “අනනුඤ්ඤාතොපි වායං මං ඔභාය ගච්ඡිස්සතෙව, ‘පරිවාරකාමතාය මඤ්ඤෙ භගවා ගන්තුං න දෙති’ති වස්ස සීයා අඤ්ඤට්ඨන්තං. තදස්ස දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තෙය්‍යා”ති අනුජානි.

එවං තස්මිං අත්තනො පචත්තිං ආරොචෙත්වා නිසින්තෙ අට්ඨස්ස භගවා සප්පායං ධම්මං දෙසෙන්නො “අපරිපක්කාය, මෙසීය, වෙතොච්ඡුත්තියා”ති ආදිමාහ. තත්ථ අපරිපක්කායානි පරිපාකං අප්පත්තාය. වෙතොච්ඡුත්තියානි කිලෙසෙහි වෙතසො චිත්තන්තියා. පුබ්බභාගෙ හි තදඬිගවසෙන වෙච චිත්ඛම්භනවසෙන ච කිලෙසෙහි වෙතසො චිත්තන්ති හොති, අපරභාගෙ සමුව්ඡේදවසෙන වෙච පටිපස්සද්ධිවසෙන ච. සායං චිත්තන්ති හෙට්ඨා විත්ථාරතො කථිතාව, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. තත්ථ චිත්තන්තිපරිපාචනීයෙහි ධම්මෙහි ආසයෙ පරිපාචිතෙ පබොධිතෙ විපස්සනාය මග්ගගබ්භං ගණ්හන්තියා පරිපාකං ගච්ඡන්තියා වෙතොච්ඡුත්තී පරිපක්කා නාම හොති, තදභාවෙ අපරිපක්කා.

කතමෙ පන චිත්තන්තිපරිපාචනීයා ධම්මා? සද්ධිත්ථියාදීනං විසුද්ධිකරණවසෙන පන්තරස ධම්මා වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සද්ධෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, පසාදනීයෙ සුත්තන්තෙ පච්චචෙක්ඛතො – ඉමෙහි තීභාකාරෙහි සද්ධිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“කුසිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, ආරද්ධවිරියෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, සම්මජ්ජධානෙ පච්චචෙක්ඛතො – ඉමෙහි තීභාකාරෙහි විරියිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“මුට්ඨස්සති පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, උපට්ඨිතස්සති පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, සතිපට්ඨානෙ පච්චචෙක්ඛතො – ඉමෙහි තීභාකාරෙහි සතිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“අසමාහිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සමාහිතෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, ඤානවිමොක්ඛෙ පච්චචෙක්ඛතො – ඉමෙහි තීභාකාරෙහි සමාධිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“දුප්පඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, පඤ්ඤවත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, ගම්භිරඤ්ඤාණවරියං පච්චචෙක්ඛතො – ඉමෙහි තීභාකාරෙහි පඤ්ඤත්ථියං විසුජ්ඣති.

“ඉති ඉමෙ පඤ්ච පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, පඤ්ච පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, පඤ්ච සුත්තන්තෙ පච්චචෙක්ඛතො – ඉමෙහි පන්තරසහි ආකාරෙහි, ඉමානි පඤ්චින්ද්‍රියානි විසුජ්ඣන්ති”ති (පටි. ම. 1.185).

අපරෙපි පන්තරස ධම්මා චිත්තන්තිපරිපාචනීයා – සද්ධාපඤ්චමානි ඉන්ද්‍රියානි, අනිච්චසඤ්ඤා දුක්ඛසඤ්ඤා අනත්තසඤ්ඤා පභානසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤානි ඉමා පඤ්ච නිබ්බේධභාගීයා සඤ්ඤා, කල්‍යාණමිත්තතා සීලසංවරො අභිසල්ලෙඛනා විරියාරම්භො නිබ්බේධිකපඤ්ඤානි. තෙසු විනෙයාදම්නකුසලො සත්ථා විනෙයාස්ස මෙසීයත්ථෙරස්ස අජ්ඣාසයවසෙන ඉධ කල්‍යාණමිත්තතාදයො චිත්තන්තිපරිපාචනීයෙ ධම්මෙ දස්සෙන්නො “පඤ්ච ධම්මා පරිපාකාය සංචත්තන්ති”ති වත්ථා තෙ විත්ථාරෙන්නො “ඉධ, මෙසීය, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො හොති”ති ආදිමාහ.

තත්ථ කල්‍යාණමිත්තොති කල්‍යාණො භද්දො සුන්දරො මිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො. යස්ස සීලාදිගුණසම්පන්නො “අසස්ස ඝාතා, හිතස්ස විධාතා”ති එවං සබ්බාකාරෙන උපකාරො මිත්තො හොති, සො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තොච. යථාචුත්තෙහි කල්‍යාණපුග්ගලෙහෙව සබ්බිරියාපට්ඨෙසු සහ අයති පචත්තති, න විනා තෙහිති කල්‍යාණසභායො. කල්‍යාණපුග්ගලෙසු එව විත්තෙන වෙච කායෙන ච නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන පචත්තතිති කල්‍යාණසම්පව්ඨිකො. පදත්තයෙන කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙ ආදරං උප්පාදෙති.

තනුදං කලාණමිත්තලක්ඛණං - ඉධ කලාණමිත්තො සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගසම්පන්නො චීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පන්නියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධිහෙතුභූතං සත්තෙසු භිතෙසිතං න පරිච්චජති. සීලසම්පන්නියා සබ්බමචාරිතං පියො හොති මනාපො ගරු භාවතීයො වොදකො පාපගර්හී වත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පන්නියා සච්චපට්චවසමුප්පාදාදිපටිසංයුත්තානං ගම්භිරානං කථානං කත්තා හොති, වාගසම්පන්නියා අප්පිච්ඡො හොති සන්තුට්ඨො පටිච්ඡිතො අසංසට්ඨො, චීරියසම්පන්නියා ආරද්ධවිරියො හොති සත්තානං භිතප්පටිපන්නියා, සතිසම්පන්නියා උපට්ඨිතස්සති හොති, සමාධිසම්පන්නියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතචිත්තො, පඤ්ඤාසම්පන්නියා අවිපරිතං ජානාති. සො සතියා කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානො පඤ්ඤාස සත්තානං භිතාහිතං යථාභූතං ජානිත්වා, සමාධිනා තත්ථ එකග්ගචිත්තො හුත්වා, විරියෙන සත්තෙ අහිතා නිසෙධෙත්වා භිතෙ නියොජෙති. තෙනාහ -

“පියො ගරු භාවතීයො, වත්තා ච වචනක්ඛමො;
ගම්භිරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොජයෙ”ති. (අ. නි. 7.37);

අයං පඨමො ධම්මො පරිපාකාය සංවත්තතීති, අයං කලාණමිත්තකාසඬ්ඛානො බ්‍රහ්මචරියවාසස්ස ආදිභාවතො, සබ්බෙසඤ්ච කුසලානං ධම්මානං බහුකාරකාය පධානභාවතො ච ඉමෙසු පඤ්චසු ධම්මෙසු ආදිතො චූත්තත්තා පඨමො අනවජ්ජධම්මො අවිසුද්ධානං සද්ධාදීනං විසුද්ධිකරණවසෙන වෙතොවිමුත්තියා පරිපාකාය සංවත්තති. එත්ථ ච කලාණමිත්තස්ස බහුකාරකා පධානතා ච “උපඩ්ඨමිදං, හත්තෙ, බ්‍රහ්මචරියස්ස යදිදං කලාණමිත්තතා”ති වදන්තං ධම්මභණ්ඩාගාරිකං, “මා හෙවං, ආනන්දා”ති ද්වික්ඛන්තුං පටිසෙධෙත්වා, “සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මචරියං, යදිදං කලාණමිත්තතා කලාණසභායතා”ති ආදිසුත්තපදෙහි (සං. නි. 1.129; 5.2) වෙදිතබ්බා.

සුත වපරන්ති සුත ච අපරං ධම්මජාතං. සීලවාති එත්ථ කෙනට්ඨෙත සීලං? සීලනට්ඨෙත සීලං. කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං, කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. අථ වා උපධාරණං, කුමානාදිකුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. තස්මා සීලෙති සීලතීති වා සීලං. අයං තාව සද්දලක්ඛණනයෙන සීලත්ථො. අපරෙ පන “සිරට්ඨො සිතලට්ඨො සීලට්ඨො සංවරට්ඨො”ති නිරුත්තීනයෙන අත්ථං වණ්ණෙන්නි. තයිදං පාරිසුරිතො අතිසයතො වා සීලං අස්ස අත්ථීති සීලවා, සීලසම්පන්නොති අත්ථො.

යථා ව සීලවා හොති සීලසම්පන්නො, තං දස්සෙතුං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති ආදිමාහ. තත්ථ පාතිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසීලං. තඤ්භි යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදිහි දුක්ඛෙහිති පාතිමොක්ඛං. සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අවිතික්කමො. පාතිමොක්ඛමෙව සංවරො පාතිමොක්ඛසංවරො, තෙන සංවුතො පිහිතකායවාචොති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො, ඉදමස්ස තස්මිං සීලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති තදනුරූපවිහාරසමඬ්ඛිතභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති හෙට්ඨා පාතිමොක්ඛසංවරස්ස, උපරි විසෙසානං යොගස්ස ව උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාචීති පාතිමොක්ඛසීලතො අවචනධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායාති සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සමඬ්ඛිතභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

අපරො නයො - කිලෙසානං බලවභාවතො, පාපකිරියාය සුකරභාවතො, පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛන්තුං අපායෙසු පතනසීලොති පාතී, පුපුජ්ජනො. අනිච්චතාය වා හවාදීසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාතී, මරණවසෙන වා තම්භි තම්භි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පතනසීලොති වා පාතී, සත්තසත්තානො චිත්තමෙව වා. තං පාතිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. චිත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො “විමුත්තො”ති වුච්චති. චූත්තඤ්භි “චිත්තවොදානා සත්තා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100), “අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්ත”න්ති (මහාව. 28) ව.

අථ වා අවිජ්ජාදිහෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ජති පවත්තතීති පාතී, “අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124) හි චූත්තං. තස්ස පාතිතො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො, “කණ්ඨෙකාලො”ති ආදීනං විය සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

අථ වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙහිති පාතී, චිත්තං. චූත්තඤ්භි “චිත්තෙන නියාතී ලොකො, චිත්තෙන පරිකස්සතී”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. පතති වා එතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාතී, තණ්හාදිසංකිලෙසා. චූත්තඤ්භි - “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.55-57), තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105) වාදි. තතො පාතිතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො.

අථ වා පතති එත්ථාති පාතී, ඡ අජ්ඣන්තිකබාහිරාති ආයතනාති. චූත්තඤ්භි - “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව”න්ති (සු. නි. 171). තතො ඡ අජ්ඣන්තිකබාහිරායතනසඬ්ඛාතපාතිතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථීති පාතී, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො.

අප වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මිස්සරො භගවා පතීති වුවවති, මුවවති එතෙනාති මොක්ඛො. පතීනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පතීමොක්ඛො, පතීමොක්ඛො එව පාතීමොක්ඛො. සබ්බගුණානං වා තම්මුලභාවතො උත්තමට්ඨෙයන පති ව, සො යථාචුත්තට්ඨෙයන මොක්ඛො වාති පතීමොක්ඛො, පතීමොක්ඛො එව පාතීමොක්ඛො. තථා හි චුත්තං “පාතීමොක්ඛන්තිආදිමෙතං මුඛමෙත”න්ති චිත්ථාරො.

අප වා පඤ්ඤා පකාරෙ, අතීති අවිචන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අවිචන්තං මොක්ඛෙතීති පාතීමොක්ඛං. ඉදඤ්ඤි සීලං සයං තද්ධිගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ඤි චිත්තමිහනවසෙන සමුවිජෙදවසෙන ව අවිචන්තං මොක්ඛෙති මොවෙතීති පාතීමොක්ඛං. පති මොක්ඛොති වා පතීමොක්ඛො, තම්භා තම්භා චිත්තිකමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පතීමොක්ඛො එව පාතීමොක්ඛො. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිමභූතොති පතීමොක්ඛො. සීලසංවරො හි සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පච්ඡාගො ව යථාරහං සංකිලෙසනිබ්බාපනතො. පතීමොක්ඛො එව පාතීමොක්ඛො. පතිවත්තති මොක්ඛෙති දුක්ඛන්ති වා පතීමොක්ඛං, පතීමොක්ඛමෙව පාතීමොක්ඛන්ති එවං තාවෙත්ථ පාතීමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සංවරති පිදහති එතෙනාති සංවරො, පාතීමොක්ඛමෙව සංවරො පාතීමොක්ඛසංවරො. අත්ථතො පන තතො තතො චිතිකම්මතබ්බතො චිරතියො චෙතනා ව. තෙන පාතීමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො සමන්තාගතො පාතීමොක්ඛසංවරසංවුත්තො චුත්තො. චුත්තඤ්ඤෙනං චිහ්ඨගෙ –

“ඉමිනා පාතීමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො භොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්තො සමුපපන්තො සමන්තාගතො, තෙන වුවවති පාතීමොක්ඛසංවරසංවුත්තො”ති (චිහ්. 511).

චිහ්. 511 ඉරියාපට්ඨිභාරෙන චිහ්. 511 ඉරියති වත්තති.

ආචාරගොචරසම්පන්නොති වෙළඳානාදිමිච්ඡාපිච්ඡා කායපාගබ්භියාදීනඤ්ඤි අකරණෙන සබ්බසො අනාචාරං වජ්ජෙත්වා “කායිකො අචීතික්කමො වාචිකො අචීතික්කමො කායිකවාචිකො අචීතික්කමො”ති එවං චුත්තභික්ඛුසාරුප්පආචාරසම්පන්නියා, වෙසියාදිඅගොචරං වජ්ජෙත්වා පිණ්ඩපානාදිඅත්ථං උපසඩ්ධම්මං යුත්තට්ඨානසඩ්ධාතෙන ගොචරෙන ව සම්පන්නත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො.

අපිච්ච යො භික්ඛු සත්ථරි සගාරවො සප්පතිස්සො සබ්බමචාරිසු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඉරියාපට්ඨසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤ ජාගරියමනුයුත්තො සතිසම්පජ්ඤෙත සමන්තාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පටිච්චිතො අසංසට්ඨො ආභිසමාචාරිකෙසු සක්කච්චකාරී ගරුචිත්තිකාරබ්හුලො චිහ්. 511, අයං වුවවති ආචාරසම්පන්නො.

ගොචරො පන උපනිස්සයගොචරො ආරක්ඛගොචරො උපනිබ්බගොචරොති තිවිධො. තත්ථ යො දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො චුත්තලක්ඛණො කල්‍යාණමිත්තො, යං නිස්සාය අසුතං සුභාති, සුතං පරියොදාපෙති, කඬ්ඛං චිහ්. 511, උජුං කරොති, චිත්තං පසාදෙති, යඤ්ඤි අනුසික්ඛන්තො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති, අයං වුවවති උපනිස්සයගොචරො.

යො භික්ඛු අන්තරසරං පටිට්ඨො වීරීං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවත්තං යුගමත්තදස්සාවි වත්තන්ද්‍රියසංවුත්තො ගච්ඡති, න භත්ථිං ඔලොකෙත්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙත්තො, න උද්ධං ඔලොකෙත්තො, න අධො ඔලොකෙත්තො, න දිසාවිදිසං පෙක්ඛමානො ගච්ඡති, අයං ආරක්ඛගොචරො.

උපනිබ්බගොචරො පන වත්තාරො සතිපට්ඨානා, යත්ථ භික්ඛු අත්තනො චිත්තං උපනිබ්බන්ති, චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොචරො සකො පෙත්තිකො විසයො, යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372).

තත්ථ උපනිස්සයගොචරස්ස පුබ්බෙ චුත්තත්තා ඉතරෙසං වසෙනෙත්ථ ගොචරො වෙදිතබ්බො. ඉති යථාචුත්තාය ආචාරසම්පන්නියා, ඉමාය ව ගොචරසම්පන්නියා සමන්තාගතත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති අප්පමත්තකත්තා අණුප්පමාණෙසු අස්සතියා අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙබ්බසකුසලචිත්තප්පාදාදිභෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසීලො. යො හි භික්ඛු පරමාණුමත්තං වජ්ජං අට්ඨසට්ඨියොජනපමාණාධිකයොජනසහස්සුබ්බිකෙධිසිනෙරුපබ්බතරාජසදිසං කත්වා පස්සති, යොපි සබ්බලහුකං දුබ්භාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා පස්සති, අයම්පි අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවි නාම. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්ඤි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අනවසෙසං සම්මා ආදිශිත්වා සික්ඛති, පවත්තති පරිපුරෙතීති අත්ථො.

අභිසල්ලෙඛිකානි අතිවිය කිලෙසානං සල්ලෙඛනී, තෙසං තනුභාවාය පභානාය යුත්තරුපා.
වෙනොව්වරණසප්පායානි වෙනසො පට්ඨිඡාදකානං නිවරණානං දුර්භාවකරණෙන වෙනොව්වරණසඛිබ්බානානං
සමථවිපස්සනානං සප්පායා, සමථවිපස්සනාවිත්තස්සෙව වා විවරණාය පාකට්ඨකරණාය වා සප්පායා උපකාරිකානි
වෙනොව්වරණසප්පායා.

ඉදානි යෙන නිබ්බදාදිභාවහනෙන අයං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙනොව්වරණසප්පායා ව නාම හොති, තං දස්සෙතුං
“එකන්තනිබ්බදායා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ එකන්තනිබ්බදායානි එකංසෙනෙව වට්ටදුක්ඛතො නිබ්බන්දනත්ථාය.
විරාගාය නිරොධායානි තස්සෙව විරජ්ජනත්ථාය ව නිරුජ්ඣිකනත්ථාය ව. උපසමායානි සබ්බකිලෙසුපසමාය.
අභිඤ්ඤායානි සබ්බස්සාපි අභිඤ්ඤායාස්ස අභිජානනාය. සම්බොධායානි චතුමග්ගසම්බොධාය. නිබ්බානායානි
අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. එතෙසු හි ආදිතො තිහි පදෙහි විපස්සනා වුත්තා, ද්විති මග්ගො, ද්විති නිබ්බානං වුත්තං.
සමථවිපස්සනා ආදිං කත්වා නිබ්බානපරියොසානො අයං සබ්බො උත්තරිමනුස්සධම්මො දසකථාවත්ථුලාභිතො
සිප්ඤ්ඤානිති දස්සෙති.

ඉදානි තං කථං විහජිත්වා දස්සෙන්නො “අප්පිච්ඡකථා”තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පිච්ඡොති න ඉච්ඡො, තස්ස කථා
අප්පිච්ඡකථා, අප්පිච්ඡභාවප්පට්ඨසංයුත්තා කථා වා අප්පිච්ඡකථා. එත්ථ ව අත්තිච්ඡො පාපිච්ඡො මහිච්ඡො අප්පිච්ඡොති
ඉච්ඡාවසෙන චත්තාරො පුග්ගලො. තෙසු අත්තනා යථාලද්ධෙන ලාභෙන අතිත්තො උපරුපරි ලාභං ඉච්ඡන්නො
අත්තිච්ඡො නාම. යං සන්ධාය වුත්තං –

“චතුබ්හි අට්ඨජ්ඣගමා, අට්ඨහි වාපි සොළස;
සොළසහි ව ද්වත්තිංස, අත්තිච්ඡං චක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, චක්කං භමති මත්ථකෙ”ති. (ජා. 1.5.103);

“අත්තිච්ඡා අතිලොභෙන, අතිලොභමදෙන වා”ති ව. (ජා. 1.2.168);

ලාභසක්කාරසිලොකනිකාමයනාය අසන්තගුණසම්භාවනාධිප්පායො පාපිච්ඡො. යං සන්ධාය වුත්තං –

“තත්ථ කතමා කුහනා? ලාභසක්කාරසිලොකසන්තිස්සිතස්ස පාපිච්ඡස්ස ඉච්ඡාපකතස්ස
පච්චයප්පට්ඨෙවනසඛිබ්බානෙන වා සාමන්තප්පට්ඨිතෙන වා ඉරියාපට්ඨස්ස වා අය්පනා”තිආදි (විභ. 861).

සන්තගුණසම්භාවනාධිප්පායො පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤා මහිච්ඡො. යං සන්ධාය වුත්තං –

“ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො ‘සද්ධොති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො ‘සීලවාති මං
ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති”තිආදි (විභ. 851).

දුත්තප්පියනාය හිස්ස විජානමාතාපි චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං වුව්චති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිච්ඡො වාපි පුග්ගලො;
සකට්ඨෙහි පච්චයෙ දෙන්තු, තයොපෙනෙ අතප්පියා”ති.

එතෙ පන අත්තිච්ඡනාදයො දොසෙ ආරකා පරිවජ්ජෙත්වා සන්තගුණනිගුහනාධිප්පායො පටිග්ගහණෙ ව
මත්තඤ්ඤා අප්පිච්ඡො. සො අත්තනි විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිච්ඡාදෙතුකාමනාය සද්ධො සමානො “සද්ධොති මං ජනො
ජානාතු”ති න ඉච්ඡති, සීලවා, බහුස්සුතො, පච්චිත්තො, ආරද්ධවීරියො, උපට්ඨිතස්සති, සමාහිතො, පඤ්ඤවා සමානො
“පඤ්ඤවාති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති.

ස්වායං පච්චයප්පිච්ඡො ධුතඬගප්පිච්ඡො පරියත්තිඅප්පිච්ඡො අධිගමප්පිච්ඡොති චතුබ්බිධො. තත්ථ චතුසු
පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයදායකං දෙයාධම්මං අත්තනො ථාමඤ්ච ඔලොකෙත්වා සවෙපි හි දෙයාධම්මො බහු
හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පමෙව ගණ්හාති. දෙයාධම්මො වෙ අප්පො, දායකො බහුං
දාතුකාමො, දෙයාධම්මස්ස වසෙන අප්පමෙව ගණ්හාති. දෙයාධම්මොපි වෙ බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො,
අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති. එවරුපො හි හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං
ලාභං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති. ධුතඬගසමාදානස්ස පන අත්තනි අත්ථිභාවං න ජානාපෙතුකාමො
ධුතඬගප්පිච්ඡො. යො අත්තනො බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං පරියත්තිඅප්පිච්ඡො. යො පන
සොනාපන්නාදියු අඤ්ඤතරො හුත්වා සමුහ්මවාරිනම්පි අත්තනො සොනාපන්නාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං
අධිගමප්පිච්ඡො. එවමෙනෙසං අප්පිච්ඡානං යා අප්පිච්ඡනා, තස්සා සද්ධං සන්දස්සනාදිවිධිනා
අනෙකාකාරවොකාරආනිසංසවිභාවනවසෙන, තප්පට්ඨකස්ස අත්තිච්ඡාදිභෙදස්ස ඉච්ඡාචාරස්ස ආදීනව්භාවනවසෙන
ව පචිත්තා කථා අප්පිච්ඡකථා.

සත්තුට්ඨිකථානි එත්ථ සත්තුට්ඨිනි සකෙන අත්තනා ලද්දෙන තුට්ඨි සත්තුට්ඨි. අථ වා විසමං පච්චයිවිජං පභාය සමං තුට්ඨි, සත්තුට්ඨි. සත්තෙන වා විජ්ජමානෙන තුට්ඨි සත්තුට්ඨි. චුත්තඤ්චෙනං -

“අතීතං නානුසොචන්තො, නප්පජ්ජමනාගතං;
පච්චුජ්ජන්තෙන යාපෙන්තො, සත්තුට්ඨොති පවුච්චති”ති.

සම්මා වා ඤායෙන භගවතා අනුඤ්ඤාතවිධිනා පච්චයෙහි තුට්ඨි සත්තුට්ඨි. අත්ථතො ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො , සො ද්වාදසවිධො භොති. කථං ? විචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුජ්ජසන්තොසොති තිවිධො, එවං පිණ්ඩපාතාදිසු.

තත්‍රායං පහෙදවණ්ණනා - ඉධ භික්ඛු විචරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස විචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන පකතිදුබ්බලො වා භොති ආබාධජරාහිභුතො වා, ගරුං විචරං පාරුපන්තො කිලමති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලහුකෙන යාපෙන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස විචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පට්ටච්චරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගච්චරං ලභිත්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං දුබ්බලානං, ඉදං අප්පලාහීනං වා භොතු”ති තෙසං දත්වා අත්තනා සඬකාරකුටාදිතො නත්තකානි උච්චිතිත්වා සඬසාටිං කත්වා තෙසං වා පුරාණච්චරාති ගහෙන්වා ධාරෙන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස විචරෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුබ්බං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන ආබාධිකො භොති, ලුබ්බං පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා ගාල්හං රොගාතඬ්ඨකං පාපුණාති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස භත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො . අපරො භික්ඛු පණීතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො “අයං පිණ්ඩපාතො චිරපබ්බජිතාදීනං අනුරූපො”ති විචරං විය තෙසං දත්වා, තෙසං වා සත්තකං ගහෙන්වා, අත්තනා පිණ්ඩාය වරින්වා, මිස්සකාභාරං වා පරිභුඤ්ජන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛුනො සෙනාසනං පාපුණාති මනාපං වා අමනාපං වා අත්තමසො තිණකුටිකාපි තිණසන්ථාරකම්පි, සො තෙනෙව සත්තුස්සති, පුන අඤ්ඤං සුන්දරතරං වා පාපුණාති, තං න ගණ්හාති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන ආබාධිකො භොති දුබ්බලො වා, සො බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පකතිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අථාසු භොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සත්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො සුන්දරං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්චිජති “පණීතසෙනාසනං පමාදට්ඨාන”න්ති, මහාපුඤ්ඤාදියො වා ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි පණීතසෙනාසනානි ලභති, සො තානි විචරාදීනි විය චිරපබ්බජිතාදීනං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලභති ලුබ්බං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන තෙලෙන අත්ථිකො ථාණිතං ලභති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා, තස්ස භත්ථතො තෙලං ගහෙන්වා, භෙසජ්ජං කත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුථාණිතාදිපණීතභෙසජ්ජං ලභති, සො තං විචරාදීනි විය චිරපබ්බජිතාදීනං දත්වා තෙසං ආභතෙන යෙන කෙනවි භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිතකං, එකස්මිං චතුමධුරං යථෙත්වා “ගණ්හං, භන්තෙ, යදිව්ජ්ඣි”ති චුච්චමානො සවස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙනපි රොගො වූපසම්මති , “මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි වණ්ණිතං, පුත්තිමුත්තභෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා, තත්ථ තෙ යාවජීවං උස්සාභො කරණියො”ති (මහාව. 128) වචනමනුස්සරන්තො චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

සො එවංපහෙදො සබ්බොපි සන්තොසො සත්තුට්ඨිනි පවුච්චති. තෙන චුත්තං “අත්ථතො ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො”ති. ඉතරිතරසත්තුට්ඨියා සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා ආනිසංසච්චාචනවසෙන, තප්පට්ඨකල්පය අත්‍රිවිජ්ජනාදිභෙදස්ස ඉච්ඡාපකතත්තස්ස ආදිනවච්චාචනවසෙන ව පවත්තා කථා සත්තුට්ඨිකථා. ඉතො පරාසුපි කථාසු එසෙව නයො, විසෙසමත්තමෙව වක්ඛාම.

පච්චෙකකථානි එත්ථ කායච්චෙකො චිත්තච්චෙකො උපධිච්චෙකොති තයො ච්චෙකා. තෙසු එකො ගච්ජති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙයාං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො අභික්කමති, එකො වඩ්ඪමං අධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරතිති එවං සබ්බිරියාපථෙසු සබ්බකිච්චෙසු ගණසඬගණිකං පභාය විචිත්තවාසො කායච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තච්චෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිච්චෙකො නාම. චුත්තඤ්චෙනං -

“කායවිවෙකො ව විවෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාභිරතානං, චිත්තවිවෙකො ව පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තානං, උපධිවිවෙකො ව නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසඬ්ඛාරගතාන”න්ති (මහානි. 57).

විවෙකොයෙව පවිවෙකො, පවිවෙකප්පට්ඨසංයුත්තා කථා පවිවෙකකථා.

අසංසග්ගකථානි එත්ථ සවනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්ච සංසග්ගා. තෙසු ඉධෙකච්චො භික්ඛු සුභානි “අසුකස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා”ති, සො තං සුත්වා සංසීදති විසීදති, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති, එවං විසභාගාරම්මණසවනෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො සවනසංසග්ගො නාම. න භෙව බො භික්ඛු සුභානි, අපිව බො සාමං පස්සති ඉත්ථි අභිරුපං දස්සනියං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං, සො තං දිස්වා සංසීදති විසීදති, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති, එවං විසභාගාරම්මණදස්සනෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො දස්සනසංසග්ගො නාම. දිස්වා පන අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපවසෙන උප්පන්නො කිලෙසසන්ථවො සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. සහජග්ගනාදීනිපි එතෙනෙව සඬගණ්ණාති. අත්තනො පන සන්තකං යංකිඤ්චි මාතුගාමස්ස දත්වා වා අදත්වා වා තෙන දින්නස්ස වනභඩ්ගියාදිනො පරිභොගවසෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො සම්භොගසංසග්ගො නාම. මාතුගාමස්ස හත්ථග්ගාභාදිවසෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො කායසංසග්ගො නාම. යොපි චෙස –

“ගිහිනි සංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන සහසොකි සහනන්දි සුඛිතෙසු සුඛිතො, දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතො , උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා උයොගං ආපජ්ජති”ති (සං. නි. 3.3; මහානි. 164) –

එවං චුත්තො අනනුලොමිකො ගිහිසංසග්ගො, යො ව සබ්බන්තවාට්ඨිනිපි කිලෙසුප්පත්තිහෙතුහුතො සංසග්ගො, තං සබ්බං පභාය ය්වායං සංසාරෙ ධීරතරං සංවෙගං, සඬ්ඛාරෙසු තිබ්බං භයසඤ්ඤං, සරීරෙ පටිකුලසඤ්ඤං, සබ්බාකුසලෙසු ජිග්ච්ඡාපුබ්බභිගමං හිරොත්තප්පං, සබ්බකිරියාසු සතිසම්පජ්ඤාන්ති සබ්බං පච්චුපට්ඨපෙත්වා කමලදලෙ ජලබින්දු විය සබ්බත්ථ අලග්ගභාවො, අයං සබ්බසංසග්ගප්පට්ඨකතාය අසංසග්ගො. තප්පට්ඨසංයුත්තා කථා අසංසග්ගකථා.

වීරියාරම්භකථානි එත්ථ වීරස්ස භාවො, කම්මන්ති වා වීරියං, විධිනා ඊරයිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති වා වීරියං, වීරියඤ්ච තං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය ආරම්භනං වීරියාරම්භො. ස්වායං කායිකො චෙතසිකො වානි දුට්ඨො, ආරම්භධාතු, නික්කමධාතු, පරක්කමධාතු වානි තිව්ධො; සම්මප්පධානවසෙන චතුබ්බධො. සො සබ්බොපි යො භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නං කිලෙසං යානං පාපුණිතුං න දෙති; යානෙ උප්පන්නං නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නං සයනං පාපුණිතුං න දෙති, තත්ථ තත්ථෙව අප්පදෙන දණ්ඨෙත කණ්ඨසප්පං උප්පිළෙත්වා ගණ්ඨන්තො විය, තිබ්බණෙන අසිනා අමිත්තං ගීවාය පහරන්තො විය ව සිසං උක්ඛිනිතුං අදත්වා වීරියබලෙන නිග්ගණ්ණාති, තස්සෙවං ආරද්ධවීරියස්ස වසෙන චෙදිතබ්බො. තප්පට්ඨසංයුත්තා කථා වීරියාරම්භකථා.

සීලකථාදිසු දුට්ඨං සීලං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තත්ථ ලොකියං පාතිමොක්ඛසංවරාදි චතුපාරිසුද්ධිසීලං, ලොකුත්තරං මග්ගසීලං ඵලසීලඤ්ච. තථා විපස්සනාය පාදකභූතා සහ උපවාරෙන අට්ඨ සමාපත්තියො ලොකියො සමාධි, මග්ගසම්පයුත්තො පනෙත්ථ ලොකුත්තරො සමාධි නාම. තථා පඤ්ඤාපි ලොකියා සුතමයා චිත්තාමයා ඝානසම්පයුත්තා විපස්සනාඤාණඤ්ච. විසෙසනො පනෙත්ථ විපස්සනාපඤ්ඤා ගහෙතබ්බො, ලොකුත්තරා මග්ගපඤ්ඤා ඵලපඤ්ඤා ව. විමුක්තිපි අරියඵලවිමුක්ති නිබ්බානඤ්ච. අපරෙ පන තදඬගච්චක්ඛම්භනසමුච්ඡෙදවිමුක්තිනම්පි වසෙනෙත්ථ අත්ථං වණ්ණෙත්ති. විමුක්තිඤාණදස්සනම්පි එකුනවිසතිවිධං පච්චවෙක්ඛණඤාණං. ඉති ඉමෙසං සීලාදීනං සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා අනෙකාකාරවොකාරආනිසංසවිභාවනවසෙන චෙව තප්පට්ඨකතානං දුස්සීලාදීනං ආදීනවිභාවනවසෙන ව පවත්තා කථා, තප්පට්ඨසංයුත්තා කථා වා සීලාදිකථා නාම.

එත්ථ ව “අත්තනා ව අප්පිවිඡො භොති, අප්පිවිඡකථඤ්ච පරෙසං කත්තා”ති (ම. නි. 1.252; අ. නි. 10.70) “සන්තුට්ඨො භොති ඉතරිතරෙන චීවරෙන, ඉතරිතරචීවරසන්තුට්ඨියා ව වණ්ණවාදි”ති (සං. නි. 2.144; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) ව ආදිවචනතො සසඤ්ච අප්පිවිඡනාදිගුණසමන්තාගතෙන පරෙසම්පි තදත්ථාය හිතජ්ඣාසයෙන පවත්තෙතබ්බො තථාරුපී කථා, යා ඉධ අභිසල්ලෙඛිකාදිභාවෙන විසෙසෙත්වා චුත්තා අප්පිවිඡකථාදීනි චෙදිතබ්බො. කාරකස්සෙව හි කථා විසෙසනො අධිප්පෙතත්ථසාධිති. තථා හි වක්ඛති “කලායාණමිත්තස්සෙතං, මෙසිය, භික්ඛුතො පාටිකඬ්ඛං...පෙ. ... අකසිරලාහි”ති.

එවරුපායානි ඊදිසාය, යථාචුත්තාය. නිකාමලාහිනි යට්ඨිතලාහි යථාරුචිලාහි, සබ්බකාලං ඉමා කථා සොතුං විචාරෙතුඤ්ච යථාසුඛං ලභන්තො. අකිච්ඡලාහිනි නිද්දුක්ඛලාහි. අකසිරලාහිනි විපුලලාහි.

ආරද්ධවිරියොති පග්ගහිතවිරියො. අකුසලානං ධම්මානං පභානායාති අකොසල්ලසම්භුතවිදේන අකුසලානං පාපධම්මානං පජ්ජනත්ථාය. කුසලානං ධම්මානන්ති කුච්ඡිතානං සලනාදිඅත්ථෙත අනවජ්ජවිදේන ව කුසලානං සහවිපස්සනානං මග්ගඵලධම්මානං. උපසම්පදායාති සම්පාදනාය, අත්තනො සන්තානො උප්පාදනාය. ථාමවාති උස්සොළ්භිසඬ්ඛාතෙන වීරියථාමෙන සමන්තාගතො. දළ්භපරක්කමොති ථීරපරක්කමො අසිථිලවීරියො. අනික්ඛිත්තධුරොති අනොරොහිතධුරො අනොසක්කිතවීරියො.

පඤ්ඤවාති විපස්සනාපඤ්ඤාය පඤ්ඤවා. උදයත්ථගාමිනියාති පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයඤ්ච වයඤ්ච පටිවිජ්ඣන්තියා. අරියායාති වික්ඛම්භනවසෙන කිලෙසෙහි ආරකා දුරෙ ධීතාය නිද්දොසාය. නිබ්බේධිකායාති නිබ්බේධභාගියාය. සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති වට්ටදුක්ඛස්ස බෙපනතො “දුක්ඛක්ඛයො”ති ලද්ධනාමං අරියමග්ගං සම්මා හෙතුනා ඤායෙන ගච්ඡන්තියා.

ඉමෙසු ව පන පඤ්චස්ස ධම්මෙසු සීලං වීරියං පඤ්ඤා ව යොගිනො අජ්ඣන්තිකං අඬගං, ඉතරද්වයං බාහිරං අඬගං. තථාපි කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙනෙව සෙසං චතුබ්බිධං ඉජ්ඣන්ති, කල්‍යාණමිත්තස්සෙවෙන්ථ බහුපකාරතං දස්සෙන්තො සත්ථා “කල්‍යාණමිත්තස්සෙනං, මෙසිය, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛ”න්තිආදිනා දෙසනං වඩ්ඪෙති. තත්ථ පාටිකඬ්ඛන්ති එකංසෙන ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සංභාවිති අත්ථො. යන්ති කිරියාපරාමසනං. ඉදං චුත්තං හොති – “සීලවා භවිස්සති”ති එත්ථ යදෙනං කල්‍යාණමිත්තස්ස භික්ඛුනො සීලවත්තතාය භවනං සීලසම්පන්නත්තං, තස්ස භික්ඛුනො සීලසම්පන්නත්තා එතං තස්ස පාටිකඬ්ඛං, අවස්සංභාවි එකංසෙනෙව තස්ස තත්ථ නියොජනතොති අධිප්පායො. පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො විහරිස්සතිතිආදියුපි එසෙව නයො.

එවං භගවා සදෙවකෙ ලොකෙ උත්තමකල්‍යාණමිත්තසඬ්ඛාතස්ස අත්තනො වචනං අනාදියිත්වා තං වනසණ්ඩං පටිසිත්වා තාදිසං විජ්ජකාරං පත්තස්ස ආයස්මතො මෙසියස්ස කල්‍යාණමිත්තතාදිනා සකලං සාසනසම්පත්තිං දස්සෙන්වා, ඉදානිස්ස තත්ථ ආදරජාතස්ස පුබ්බෙ යෙහි කාමචිතක්කාදිහි උපද්දුතත්තා කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජී, තස්ස තෙසං උජුච්චවතිකභුතත්තා ව භාවනානායං පකාසෙන්වා, තතො පරං අරහත්තස්ස කම්මට්ඨානං ආචික්ඛන්තො, “තෙන ව පන, මෙසිය, භික්ඛුනා ඉමෙසු පඤ්චස්ස ධම්මෙසු පතිට්ඨාය වත්තාරො ධම්මා උත්තරි භාවෙතබ්බා”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙනාති එවං කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙන යථාචුත්තසීලාදිගුණසමන්තාගතෙන. තෙනෙවාහ “ඉමෙසු පඤ්චස්ස ධම්මෙසු පතිට්ඨායා”ති. උත්තරීති ආරද්ධතරුණවිපස්සනස්ස රාගාදිපරිස්සයා වෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙසං විසොධනත්ථං තතො උද්ධං වත්තාරො ධම්මා භාවෙතබ්බා උප්පාදෙතබ්බා වඩ්ඪෙතබ්බා ව.

අසුභාති එකාදසස්ස අසුභකම්මට්ඨානෙසු යථාරහං යත්ථ කත්ථවි අසුභභාවනා. රාගස්ස පභානායාති කාමරාගස්ස පජ්ජනත්ථාය. අයමත්ථො සාලිලායකොපමාය විභාවෙතබ්බො – එකො හි පුරිසො අසිතං ගහෙන්වා කොට්තො පට්ඨාය සාලිබ්බෙන්තෙ සාලියො ලායති, අථස්ස වතිං භින්දිත්වා ගාවො පටිසිංසු. සො අසිතං යපෙන්වා, යට්ඨිං ආදාය, තෙනෙව මග්ගෙන ගාවො නිහරිත්වා, වතිං පාකතිකං කත්වා, පුන අසිතං ගහෙන්වා සාලියො ලායි. තත්ථ සාලිබ්බෙන්තං විය බුද්ධසාසනං දට්ඨබ්බං, සාලිලායකො විය යොගාවචරො, අසිතං විය පඤ්ඤා, ලායනකාලො විය විපස්සනාය කම්මකරණකාලො, යට්ඨි විය අසුභකම්මට්ඨානං, වති විය සංවරො, වතිං භින්දිත්වා ගාවිනං පටිසනං විය සහසා අප්පට්ඨසඬ්ඛාය පමාදං ආගම්ම රාගස්ස උප්පජ්ජනං, අසිතං යපෙන්වා, යට්ඨිං ආදාය, පටිට්ඨමග්ගෙනෙව ගාවො නිහරිත්වා, වතිං පටිපාකතිකං කත්වා, පුන ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය සාලිලායනං විය අසුභකම්මට්ඨානෙන රාගං වික්ඛම්භෙන්වා, පුන විපස්සනාය කම්මකරණකාලොති ඉදමෙන්ථ උපමාසංසන්දනං. එවංභූතං භාවනාවිධං සන්ධාය චුත්තං “අසුභා භාවෙතබ්බා රාගස්ස පභානායා”ති.

මෙත්තාති මෙත්තාකම්මට්ඨානං. බ්‍යාපාදස්ස පභානායාති චුත්තනයෙනෙව උප්පන්නකොපස්ස පජ්ජනත්ථාය. ආනාපානස්සති සොළසවත්ථුකා ආනාපානස්සති. චිතක්කුපච්ඡෙදායාති චුත්තනයෙනෙව උප්පන්නානං චිතක්කානං උපච්ඡෙදනත්ථාය. අස්මිමානසමුත්ඝාතායාති අස්මිති උප්පජ්ජනකස්ස නවවිධස්ස මානස්ස සමුච්ඡෙදනත්ථාය. අනිච්චසඤ්ඤිනොති හුත්වා අභාවතො උදයබ්බයවත්තතො පහඬ්ගුතො තාවකාලිකතො නිච්චප්පටිපක්ඛතො ව “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති (ධ. ප. 277; චූළති. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 56) පවත්තඅනිච්චානුපස්සනාවසෙන අනිච්චසඤ්ඤිනො. අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාතීති අසාරකතො අවසවත්තතතො පරතො රිත්තතො තුව්ඡතො සුඤ්ඤතො ව “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (ධ. ප. 279; චූළති. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 56) එවං පවත්තා අනත්තානුපස්සනාසඬ්ඛාතා අනත්තසඤ්ඤා විත්තෙ සණ්ඨහති, අනිදළ්භං පතිට්ඨාති. අනිච්චලක්ඛණෙ හි දිට්ඨෙ අනත්තලක්ඛණං දිට්ඨමෙව හොති. තීසු හි ලක්ඛණෙසු එකස්මිං දිට්ඨෙ ඉතරද්වයං දිට්ඨමෙව හොති. තෙන චුත්තං – “අනිච්චසඤ්ඤිනො හි, මෙසිය, අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාතී”ති. අනත්තලක්ඛණෙ දිට්ඨෙ අස්මිති උප්පජ්ජනකමානො සුප්පජ්ජනොව හොතිති ආහ – “අනත්තසඤ්ඤි අස්මිමානසමුත්ඝාතං පාපුණාති”ති දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානන්ති දිට්ඨෙයෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපච්චයපරිනිබ්බානං පාපුණාති. අයමෙන්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන අසුභාදිභාවනානායො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.102) චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො මෙසියස්ස මිච්ඡාචිතක්කවොරෙහි කුසලභණ්ඩුපච්ඡෙදසඬ්ඛාතං අත්ථං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං කාමචිතක්කාදිනං අවිනොදනෙ විනොදනෙ ව ආදිනවානිසංසදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ප් බුද්දානි භීනා ලාමකා. විතක්කානි කාමවිතක්කාදයො තයො පාපවිතක්කා. තෙ හි සබ්බවිතක්කෙහි පතිකිට්ඨතාය ඉධ බුද්දානි චුත්තා “න ච බුද්දමාවරො”තිආදීසු (බු. පා. 9.3; සු. නි. 145) විය. සුබ්බමානි ඤාතිවිතක්කාදයො අධිප්පෙනා. ඤාතිවිතක්කො ජනපදවිතක්කො අමරාවිතක්කො පරානුද්දයතාය පටිසංයුත්තො විතක්කො ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තො විතක්කො අනවඤ්ඤාත්තිපටිසංයුත්තො විතක්කොති එතෙ හි විතක්කා කාමවිතක්කාදයො විය දාරුණා න භොන්තීති අනොළාරිකසභාවතාය සුබ්බමානි චුත්තා. අනුගතානි චිත්තෙන අනුචත්තිතා. විතක්කෙ හි උප්පජ්ජමානෙ චිත්තං තදනුගතමෙව භොති තස්ස ආරම්මණාභිනිරොපනතො. “අනුගතො”තිපි පාළි, අනුඋට්ඨිතානි අත්ථො. මනසො උප්පිලාවානි චෙතසො උප්පිලාවිතත්තකරා.

එතෙ අවිද්වා මනසො විතක්කෙති එතෙ කාමවිතක්කාදිකෙ මනොවිතක්කෙ අස්සාදාදිනවනිස්සරණතො ඤාතතිරණපහානපරිඤ්ඤාහි යථාභූතං අජානන්තො. හුරං හුරං ධාවති භන්තවිත්තොති අප්පභීනම්චිඡාවිතක්කත්තා අනවට්ඨිතවිත්තො “කදාවි රූපෙ, කදාවි සද්දෙ”තිආදිනා තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ අස්සාදාදිවසෙන අපරාපරං ධාවති පරිබ්භමති. අප්ච වා හුරං හුරං ධාවති භන්තවිත්තොති අපරිඤ්ඤාතවිතක්කත්තා තන්තිමිත්තානං අවිජ්ජාතණ්හානං වසෙන පරිබ්භමනමානසො ඉධලොකතො පරලොකං ආදානනික්ඛෙපෙහි අපරාපරං ධාවති සංසරතීති අත්ථො.

එතෙ ච විද්වා මනසො විතක්කෙති එතෙ යථාචුත්තජ්ජහෙදෙ කාමවිතක්කාදිකෙ මනොවිතක්කෙ අස්සාදාදිතො යථාභූතං ජානන්තො. ආතාපියොති විරියවා. සංවරතීති පිදහති. සතිමානි සතිසම්පන්නො. අනුග්ගතෙති දුල්ලභවසෙන අනුප්පන්නෙ. ඉදං චුත්තං භොති – එතෙ චුත්තජ්ජකාරෙ කාමවිතක්කාදිකෙ මනොවිතක්කෙ චිත්තස්ස උප්පිලාවිතහෙතුතාය මනසො උප්පිලාවෙ විද්වා විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය සම්මදෙව ජානන්තො, තස්ස සභායභූතානං සම්මාවායාමසතීනං අත්ථිතාය ආතාපියො සතිමා තෙ අරියමග්ගභාවතාය ආයතිං උප්පත්තිරහෙ අනුග්ගතෙ අනුප්පන්නෙ එව මග්ගක්ඛණෙ සංවරති, ඤාණසංවරවසෙන පිදහති, ආගමනපථං පවිජිත්දති, එවංභූතො ච චතුසව්චජ්ජබොධෙන බුද්ධො අරියසාවකො අරහත්තාධිගමෙන අසෙසං, අනවසෙසං එතෙ කාමවිතක්කාදිකෙ පජ්භාසි සමුච්ඡින්නීති. එත්ථාපි “අනුගතෙ”තිපි පඨන්ති. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උද්ධතසුත්තවණ්ණනා

32. දුතියෙ කුසිනාරායන්ති කුසිනාරායං නාම මල්ලරාජුතං නගරෙ. උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති යථා හි අනුරාධපුරස්ස ථූපාරාමො, එවං කුසිනාරාය උයානං දක්ඛිණපච්ඡිමදිසාය භොති. යථා ථූපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරපවිසනමග්ගො පාවිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උයානතො සාලපන්ති පාවිනමුඛා ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා, තස්මා “උපවත්තන”න්ති චූච්චති. තස්මිං උපවත්තනෙ මල්ලරාජුතං සාලවනෙ. අරඤ්ඤකුටිකායන්ති සාලපන්තියා අවිදුරෙ රුක්ඛගච්ඡසඤ්ජන්තට්ඨානෙ කතා කුටිකා, තං සන්ධාය චුත්තං “අරඤ්ඤකුටිකායං විහරතී”ති. තෙ පන භික්ඛූ පටිසංඛින්නාවිරහිතා ඔස්සට්ඨවිරියා පමත්තවිහාරිනො, තෙන චුත්තං “උද්ධතා”තිආදි.

තත්ප් උද්ධව්චබ්බලත්තා අවුපසන්නචිත්තතාය උද්ධතා. තුව්ඡභාවෙන මානො නළො වියාති නළො, මානසංඛින්නො උග්ගතො නළො එතෙසන්ති උන්නළා, උග්ගතතුව්ඡමානානි අත්ථො. පත්තව්චරමණ්ඩනාදිවාපල්ලෙන සමන්නාගතත්තා බහුකතාය වා වපලා. ඵරුසවාචතාය මුඛෙන බරාති මුඛරා. තිරච්ඡානකථාබ්බලතාය විකිණ්ණා බ්බාකුලා වාචා එතෙසන්ති විකිණ්ණවාචා. මුට්ඨා නට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සතිනො, සතිවිරහිතා පමාදවිහාරිනොති අත්ථො. සබ්බෙන සබ්බං සම්පජ්ඤාභාවතො අසම්පජානා. ගද්දුහනමත්තම්පි කාලං චිත්තසමාධානස්ස අභාවතො න සමාහිතානි අසමාහිතා. ලොලසභාවත්තා භන්තමිගසප්පට්ඨාගතාය විබ්භන්තවිත්තා. මනව්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අසංවරණතො අසඤ්ඤානින්ද්‍රියතාය පාකතින්ද්‍රියා.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං තෙසං භික්ඛූනං උද්ධව්වාදිවසෙන පමාදවිහාරං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පමාදවිහාරෙ අප්පමාදවිහාරෙ ව යථාක්කමං ආදීනවානිසංසවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ප් අරක්ඛිතෙනානි සතිආරක්ඛාභාවෙන අගුත්තෙන. කායෙනානි ඡවිඤ්ඤාණකායෙන වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන හි රූපං දිස්වා තත්ප් නිමිත්තානුබාසඤ්ජනග්ගණවසෙන අභිජ්ඣාදිපවත්තිතො විඤ්ඤාණද්වාරස්ස සතියා අරක්ඛිතභාවතො. සොතවිඤ්ඤාණාදීසුපි එසෙව නයො. එවං ඡවිඤ්ඤාණකායස්ස අරක්ඛිතභාවං සන්ධායාහ “අරක්ඛිතෙන කායෙනා”ති. කෙච්ඡි පන “කායෙනා”ති අත්ථං වදන්ති, තෙසම්පි චුත්තනායෙනෙව අත්ථයොජනාය සති යුජ්ජෙයා. අපරෙ පන “අරක්ඛිතෙන චිත්තෙනා”ති පඨන්ති, තෙසම්පි චුත්තනායො එව අත්ථො. මිච්ඡාදිට්ඨිහතෙනානි සස්සතාදිමිච්ඡාභිනිවෙසදුසිතෙන. ථීනමිද්ධාභිභූතෙනානි චිත්තස්ස අකල්‍යානාලක්ඛණෙන ථීනෙන කායස්ස අකල්‍යානාලක්ඛණෙන මිද්ධෙන ව අප්ඤ්ඤාත්ථටෙන, තෙන කායෙන චිත්තෙනානි වා සම්බන්ධො. වසං මාරස්ස ගච්ඡතීති කිලෙසමාරාදිකස්ස සබ්බස්සපි මාරස්ස වසං යථාකාමකරණියතං උපගච්ඡති, තෙසං විසයං නාතික්කමතීති අත්ථො.

ඉමාය හි ගාථාය හගවා යෙ සතිආරක්ඛාභාවෙන සබ්බසො අරක්ඛිතචිත්තා, යොනිසොමනසිකාරස්ස හෙතුභූතාය පඤ්ඤාය අභාවතො අයොනිසො උම්මුජ්ජනෙන නිව්වන්තිආදිනා විපරියෙසගාහිනො, තතො එව කුසලකිරියාය විරියාරම්භාභාවතො කොසජ්ජාහිභූතා සංසාරවට්ටතො සිසං න උක්ඛිපිස්සන්තිති තෙසං භික්ඛූනං පමාදවිහාරගරහාමුඛෙන වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං, “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති දුතියගාථමාහ.

තත්ථ තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සාති යස්මා අරක්ඛිතචිත්තො මාරස්ස යථාකාමකරණියො හුත්වා සංසාරෙයෙව හොති, තස්මා සතිසංවරෙන මනව්ජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං රක්ඛණෙන පිදහනෙන රක්ඛිතචිත්තො අස්ස. චිත්තෙ හි රක්ඛිතෙ චක්ඛාදිඉන්ද්‍රියානි රක්ඛිතානෙව හොන්තිති. සම්මාසඬකප්පගොවරොති යස්මා මිච්ඡාසඬකප්පගොවරො තථා තථා අයොනිසො විතක්කෙත්වා නානාවිධානි මිච්ඡාදස්සනානි ගණ්හන්තො මිච්ඡාදිට්ඨිහතෙන චිත්තෙන මාරස්ස යථාකාමකරණියො හොති, තස්මා යොනිසොමනසිකාරෙන කම්මං කරොන්තො නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදිසම්මාසඬකප්පගොවරො අස්ස, ඤානාදිසම්පයුත්තං සම්මාසඬකප්පමෙව අත්තනො චිත්තස්ස පචත්තිට්ඨානං කරෙයා. සම්මාදිට්ඨිපුරෙක්ඛාරොති සම්මාසඬකප්පගොවරතාය විධුතමිච්ඡාදස්සනො පුරෙතරංයෙව කම්මස්සකතාලක්ඛණං, තතො යථාභූතඤ්ඤාණලක්ඛණඤ්ඤා සම්මාදිට්ඨිං පුරතො කත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව සීලසමාධිසු යුත්තො පයුත්තො විපස්සනං ආරභිත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො ඤත්වාන උදයබ්බයං පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සමපඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි උප්පාදනිරොධං වචන්ථපෙත්වා උදයබ්බයඤ්ඤාණමධිගන්ත්වා තතො පරං භඩ්ගානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අනුක්කමෙන අරියමග්ගං ගණ්හන්තො අත්ගමග්ගෙන, ථිනමිද්ධාහිභූ භික්ඛු සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙති, එවං සො හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං පඨමමෙව පහිනන්තා දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තූප්පාදෙසු උප්පජ්ජනකථිනමිද්ධානං අධිගතෙන අරහත්තමග්ගෙන සමුවිජින්දනතො තදෙකට්ඨානං මානාදිනම්පි පහිනන්තා සබ්බසො භින්තකිලෙසො ඛිණාසවො භික්ඛු තිව්ධදුක්ඛතායොගෙන දුග්ගතියඬ්ඛාතා සබ්බාපි ගතියො උච්ඡින්නහවමුලන්තා ජහෙ, පජහෙයා. තාසං පරහාගෙ නිබ්බානෙ පතිට්ඨෙයානාති අත්ථො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

33. තතියෙ කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො “කොසලා”ත්ථෙව චූච්චති, තෙසු කොසලෙසු ජනපදෙ. වාරිකං වරතීති අකුරිතවාරිකාවසෙන ජනපදවාරිකං වරති. මහතාති ගුණමහත්තෙනපි මහතා, අපරිච්ඡින්නසඬ්ඛාත්තා සඬ්ඛාමහත්තෙනපි මහතා. භික්ඛුසඬ්ඛෙතාති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසංහතෙන සමණගණෙන. සද්ධිත්ති එකතො. මග්ගා ඔක්කම්මාති මග්ගතො අපක්කම්මිත්වා. අඤ්ඤතරං රුක්ඛමුලන්ති සනපත්තසාධාවට්පසම්පන්නස්ස සන්දවිජායස්ස මහතො රුක්ඛස්ස සමීපසඬ්ඛාතං මූලං.

අඤ්ඤතරො ගොපාලකොති එකො ගොගණරක්ඛකො, නාමෙන පන නන්දො නාම. සො කිර අඩ්ඨො මහද්ධනො මහාභොගො, යථා කෙණියො ජට්ටො පබ්බජ්ජාවසෙන, එවං අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ගොයුථං රක්ඛන්තො ගොපාලකත්තෙන රාජපීළං අපහරන්තො අත්තනො කුටුම්භං රක්ඛති. සො කාලෙන කාලං පඤ්ච ගොරසෙ ගහෙත්වා, මහාසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා නියානෙත්වා සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, සත්ථාරං පස්සති, ධම්මං සුඤ්ඤාති, අත්තනො වසනට්ඨානං ආගමනත්ථාය සත්ථාරං යාවති. සත්ථා තස්සෙව ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො අගන්ත්වා, අපරහාගෙ මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙතා පරිවුතො ජනපදවාරිකං වරන්තො, “ඉදානිස්ස ඤාණං පරිපක්ක”න්ති ඤත්වා තස්ස වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි තස්ස ආගමනං ආගමයමානො. නන්දොපි ඛො “සත්ථා කිර ජනපදවාරිකං වරන්තො ඉතො ආගච්ඡති”ති සුත්වා, හට්ඨකුට්ඨො වෙගෙන ගන්ත්වා, සත්ථාරං උපසඬකම්මිත්වා වන්දිත්වා කතපට්ඨසත්ථාරො එකමන්තං නිසිදි, අථස්ස හගවා ධම්මං දෙසෙසි. සො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිත්වා හගවන්තං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං පායාසදානමදාසි, සත්තමෙ දිවසෙ හගවා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. තෙන චුත්තං – “එකමන්තං නිසින්තං ඛො තං ගොපාලකං හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි...පෙ.... උට්ඨායාසනා පක්කාමි”ති.

තත්ථ සන්දස්සෙසිති “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අකුසලා”තිආදිනා කුසලාදිධම්මෙ කම්මවිපාකෙ ඉධලොකපරලොකෙ පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො අනුපුබ්බිකථාවසානෙ වත්තාරි අරියසච්චානි සම්මා දස්සෙසි. සමාදපෙසිති “සච්චාධිගමාය ඉමෙ නාම ධම්මා අත්තති උප්පාදෙනබ්බා”ති සීලාදිධම්මෙ සම්මා ගණ්හාපෙත්වා තෙසු තං පතිට්ඨපෙසි. සමුත්තෙපෙසිති තෙ ධම්මා සමාදින්නා අනුක්කමෙන භාවියමානා නිබ්බෙධභාගියා හුත්වා තික්ඛවිසදා යථා බිජ්ජං අරියමග්ගං ආවහන්ති, තථා සම්මා උත්තෙපෙසි සම්මදෙව තෙපෙසි. සම්පහංසෙසිති භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසභාවදස්සනෙන චිත්තස්ස පමොදාපනවසෙන සුචුද්ධ පහංසෙසි. අපිචෙත්ථ සාවජ්ජානවජ්ජධම්මෙසු දුක්ඛාදිසු ව සම්මොහවිනොදනෙන සන්දස්සනං, සම්මාපට්පත්තියං පමාදාපනොදනෙන සමාදපනං, චිත්තස්සාලසියාපත්තිවිනොදනෙන සමුත්තෙජනං, සම්මාපට්පත්තිසිද්ධියා සම්පහංසනං වෙදිතබ්බං. එවං සො හගවතො සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. අධිවාසෙසිති තෙන දිට්ඨසච්චෙන “අධිවාසෙතු මෙ, හන්තෙ හගවා”තිආදිනා නිමන්තිතො කායඬ්ඛවාචඬ්ඛං අවොපෙන්නො චිත්තෙනෙව අධිවාසෙසි සාදිසි. තෙනෙවහ “තුණ්හිභාවෙනා”ති.

අප්පොදකපායාසන්නි නිරුදකපායාසං. පටියාදාපෙත්වානි සම්පාදෙත්වා සප්පෙත්වා. නවඤ්ච සප්පින්නි නවනිනං ගහෙත්වා තාවදෙව විලිනං මණ්ඩසප්පිඤ්ච පටියාදාපෙත්වා. සහත්ථානි ආදර්ශානො සහත්ථෙතෙව පරිවිසන්තො. සන්තප්පෙසීති පටියත්තං භොජනං භොජෙසි. සම්පවාරෙසීති “අලං අල”න්ති වාචාය පටික්ඛිපාපෙසි. භුක්තාවින්නි කතහත්තකිව්වං. ඔනීතපත්තපාණින්නි පත්තනො අපනිතපාණිං, “ධොතපත්තපාණි”න්තිපි පායො, ධොතපත්තහත්ථන්ති අත්ථො. නිවන්ති අනුච්චං ආසනං ගහෙත්වා ආසනෙයෙව නිසීදනං අරියදෙසවාසිනං වාරිත්තං, සො පන සත්ථු සන්තිකෙ උපචාරවසෙන පඤ්ඤත්තස්ස දාරුඵලකාසනස්ස සම්පෙ නිසීදි. ධම්මියා කථායානිආදි සත්තමෙ දිවසෙ කතං අනුමොදනං සන්ධාය චුත්තං. සො කිර සත්තාහං භගවන්තං භික්ඛුසඩ්ඨසඤ්ච තත්ථ වසාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. සත්තමෙ පන දිවසෙ අප්පොදකපායාසදානං අදාසි. සත්ථා තස්ස තස්මිං අත්තභාවෙ උපරිමග්ගත්ථාය ඤාණපරිපාකාභාවතො අනුමොදනමෙව කත්වා පක්කාමි.

සීමන්තරිකායානි සීමන්තරෙ, තස්ස ගාමස්ස අන්තරං. ගාමවාසිනො කිර එකං තළාකං නිස්සාය තෙන සද්ධිං කලහං අකංසු. සො තෙ අභිභවිත්වා තං තළාකං ගණ්හි. තෙන ඛද්ධාසානො එකො පුරිසො තං සත්ථු පත්තං ගහෙත්වා දුරං අනුගන්ත්වා “නිවත්තාහි උපාසකා”ති චුත්තෙ භගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා භික්ඛුසඩ්ඨසස්ස ව අඤ්ජලිං කත්වා යාව දස්සනුපචාරසමතික්කමා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගස්ථ පටිනිවත්තිත්වා ද්විත්තං ගාමානං අන්තරෙ අරඤ්ඤප්පදෙසෙ එකකං ගච්ඡන්තං සරෙන විජ්ඣිත්වා මාරෙසි. තෙන චුත්තං අවිරපක්කන්තස්ස... පෙ.... වොරොපෙසී”ති. කෙනවිදෙව කරණියෙන ඔහිසිත්වා පච්ඡා ගච්ඡන්තා භික්ඛු තං තථා මතං දිස්වා භගවතො තමත්ථං ආරොචෙසුං, තං සන්ධාය චුත්තං “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු”තිආදි.

එතමත්ථං විදිත්වානි යස්මා දිට්ඨිසම්පන්නං අරියසාවකං නන්දං මාරෙන්තෙන පුරිසෙන ආනන්තරියකම්මං බහුලං අපුඤ්ඤං පසුන්තං, තස්මා යං වොරෙහි ව වෙරිහි ව කත්තබ්බං, තතොපි සොරතරං ඉමෙසං සත්තානං මිච්ඡාපණ්ණිකං චිත්තං කරොතිති ඉමමත්ථං ඡානිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ දිසො දිසන්ති දුසකො දුසනියං වොරො වොරං, දිස්වානි වචනසෙසො. යං තං කයිරානි යං තස්ස අනයඛ්‍යාසනං කරෙය්‍ය, දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉදං චුත්තං භොති – එකො එකස්ස මිත්තදුබ්භි වොරො පුත්තදාරඛෙත්තවත්ථුගොමහිංසාදීසු අපරජ්ඣන්තො යස්ස අපරජ්ඣන්ති, තම්පි තථෙව අත්තනි අපරජ්ඣන්තං වොරං දිස්වා, වෙරි වා පන කෙනවිදෙව කාරණෙන ඛද්ධවෙරං වෙරිං දිස්වා අත්තනො කක්ඛළාය දාරුණතාය යං තස්ස අනයඛ්‍යාසනං කරෙය්‍ය, පුත්තදාරං වා පිළෙය්‍ය, ඛෙත්තාදීනි වා නාසෙය්‍ය, ජීවිතා වා වොරොපෙය්‍ය, දසසු අකුසලකම්මපථෙසු මිච්ඡාදිපිත්තා මිච්ඡාපණ්ණිකං චිත්තං පාපියො නං තතො කරෙ, නං පුරිසං පාපතරං තතො කරෙය්‍ය. චුත්තප්පකාරො හි දිසො වා වෙරි වා දිසස්ස වා වෙරිතො වා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛං වා උප්පාදෙය්‍ය, ජීවිතක්ඛයං වා කරෙය්‍ය. ඉදං පන අකුසලකම්මපථෙසු මිච්ඡාදිපිතං චිත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ අනයඛ්‍යාසනං පාපෙති, අත්තභාවසතසහස්සෙසුපි වතුසු අපායෙසු බිසිත්වා සීසමස්ස උක්ඛිපිතුං න දෙතිති.

තනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. යක්ඛපහාරසුත්තවණ්ණනා

34. චතුත්ථෙ කපොතකන්දරායන්ති එවංනාමකෙ විහාරෙ. තස්මිං කිර පබ්බතකන්දරෙ පුබ්බෙ බහු කපොතා වසිංසු, තෙන සා පබ්බතකන්දරා “කපොතකන්දරා”ති චුච්චති. අපරභාගෙ තත්ථ කතවිහාරොපි “කපොතකන්දරා”ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තෙන චුත්තං – “කපොතකන්දරායන්ති එවංනාමකෙ විහාරෙ”ති. පුණ්ණාය රත්තියානි සුක්කපක්ඛරත්තියං. නවොරොපිතෙහි කෙසෙහිති අවිරභාරිතෙහි කෙසෙහි, ඉත්ථමභුතලක්ඛණෙ වෙතං කරණවචනං. අබ්භොකාසෙති යත්ථ උපරිච්ඡදනං පරික්ඛෙපො වා නන්ථී, තාදිසෙ ආකාසඨගණෙ.

තත්ථ ආයස්මා සාරිපුත්තො සුවණ්ණවණ්ණො, ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො නිලුප්පලවණ්ණො. උභොපි පන තෙ මහාථෙරා උදිච්චබ්‍රාහ්මණජව්වා කප්පානං සතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛෙය්‍යාං අභිනිහාරසම්පන්නා ඡළභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාප්පත්තා මහාබ්ණාසවා සමාපත්තිලාභිනො සත්තසට්ඨියා සාවකපාරමිඤ්ඤාණානං මත්ථකප්පත්තා එතං කපොතකන්දරවිහාරං උපසොභයන්තා එකං කතකගුහං පට්ඨා ද්වෙ සිභා විය, එකං විජම්භනභූමිං ඔනිණ්ණා ද්වෙ ඛ්‍යග්ඝා විය, එකං සුපුප්ඵිතසාලවනං පට්ඨා ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, එකං සිම්බලිවනං පට්ඨා ද්වෙ සුපණ්ණරාජානො විය, එකං නරවාහනායානං අභිරුල්භා ද්වෙ වෙස්සවණා විය, එකං පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං අභිනිසිත්තා ද්වෙ සක්කා විය, එකවිමානබ්හන්තරගතා ද්වෙ මහාබ්‍රහ්මානො විය, එකස්මිං ගගනට්ඨානෙ ඨිතානි ද්වෙ වන්දමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ සූරියමණ්ඩලානි විය ව විරොචිංසු. තෙසු ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තුණ්හි නිසීදි, ආයස්මා පන සාරිපුත්තො සමාපජ්ජී. තෙන චුත්තං – “අඤ්ඤකරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වා”ති.

තත්ථ අඤ්ඤකරං සමාධින්නි උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරසමාපත්තිං. කෙචි “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්ති”න්ති වදන්ති, අපරෙ පනාහු “ආරුප්පපාදකං ඵලසමාපත්ති”න්ති. ඉමා එව හි තිස්සො කායරක්ඛණසමත්ථා සමාපත්තියො. තත්ථ නිරොධසමාපත්තියා සමාධිපරියායසම්භවො භෙට්ඨා චුත්තොව, පච්ඡිමංයෙව පන ආවරියා වණ්ණෙන්නි. උත්තරාය දිසාය දක්ඛිණං දිසං ගච්ඡන්තිති උත්තරාය දිසාය යක්ඛසමාගමං ගන්ත්වා අත්තනො භවනං ගන්තුං.

දක්වීම. දිසා ගවිජනි. පටිභානි මන්ති උපට්ඨානි මම. මන්ති හි පටිසද්දයොගෙන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනං, ඉමස්ස සිසෙ පහාරං දාතුං චිත්තං මෙ උප්පජ්ජති අත්ථො. සො කිර පුරිමජානියං ථෙරෙ බද්ධාසානො, තෙනස්ස ථෙරං දිස්වා පද්ධිචිත්තස්ස ඵලං අහොසි. ඉතරො පන සප්පඤ්ඤජානිකො, තස්මා තං පටිසෙධෙන්තො “අලං සම්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ මා ආසාදෙසීති මා සට්ඨෙසි, මා පහාරං දෙහීති චුත්තං හොති. උළාරොති උළාරෙහි උත්තමෙහි සිලාදිගුණෙහි සමන්තාගතො.

අනාදියිත්වාති ආදරං අකත්වා, තස්ස වචනං අග්ගහෙන්වා. යස්මා පන තස්ස වචනං අග්ගණ්හන්තො තං අනාදියන්තො නාම හොති, තස්මා චුත්තං – “තං යක්ඛං අනාදියිත්වා”ති. සිසෙ පහාරං අදාසීති සබ්බථාමෙන උස්සාහං ජනෙන්වා ආකාසෙ ධීතොව සිසෙ බට්ඨං අදාසි, මුද්ධති මුට්ඨිසානං අකාසීති අත්ථො. තාව මහාති ථාමමහත්තෙන තත්තකං මහන්තො පහාරො අහොසි. තෙන පහාරෙතාති තෙන පහාරෙන කරුණුතෙන. සත්තරතනන්ති පමාණමජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස රතතෙන සත්තරතනං. නාගන්ති හත්ථිනාගං. ඔසාදෙය්‍යාති පට්ඨියං ඔසිදාපෙය්‍යා නිමුජ්ජාපෙය්‍යා. “ඔසාරෙය්‍යා”තිපි පායො, චුණ්ණචිචුණ්ණං කරෙය්‍යාති අත්ථො. අභිච්චයමරතනන්ති අභිච්චෙන අච්චන්තං පුරණාති අභිච්චයමානි, අභිච්චයමානි රතනානි පමාණං එතස්සාති අභිච්චයමරතනො, තං අභිච්චයමරතනං. මහන්තං පබ්බතකුටන්ති කෙලාසකුටප්පමාණං විපුලං ගිරිකුටං. පදාලෙය්‍යාති සකලිකාකාරෙන හින්දෙය්‍යා. අපි ඔසාදෙය්‍යා, අපි පදාලෙය්‍යාති සම්බන්ධො.

තාවදෙව වස්ස සරීරෙ මහාපරිලාහො උප්පජ්ජි, සො වෙදනාතුරො ආකාසෙ යාතුං අසක්කොන්තො භූමියං පති, තඨඛණඤ්ඤෙව අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සුබ්බෙධං සිනෙරුමිපි පබ්බතරාජානං සන්ධාරෙන්ති චතුනභුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්බලා මහාපට්ඨි තං පාපසත්තං ධාරෙතුං අසක්කොන්ති විය විචරමදාසි. අවිචිතො ජාලා උට්ඨහින්වා කන්දන්තංයෙව තං ගණ්හිංසු, සො කන්දන්තො විජ්ජලපන්තො පති. තෙන චුත්තං – “අථ ව පන සො යක්ඛො ‘ඛය්‍හාමි ඛය්‍හාමි’ති වත්වා තත්ථෙව මහානිරයං අපතාසීති. තත්ථ අපතාසීති අපති.

කිං පන සො යක්ඛත්තභාවෙනෙව නිරයං උපගච්ඡීති? න උපගච්ඡී, යඤ්භෙන්ථ දිට්ඨමම්මවෙදනීයං පාපකම්මං අහොසි, තස්ස බලෙන යක්ඛත්තභාවෙ මහන්තං දුක්ඛං අනුභවී. යං පන උපපජ්ජවෙදනීයං ආනන්තරියකම්මං, තෙන චුතිඅනන්තරං නිරයෙ උප්පජ්ජීති. ථෙරස්ස පන සමාපත්තිබලෙන උපත්ථම්භිතසරීරස්ස න කොචි විකාරො අහොසි. සමාපත්තිතො අවුට්ඨිතකාලෙ හි තං යක්ඛො පහරී, තථා පහරන්තං දිබ්බවක්ඛුනා දිස්වා ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ධම්මසෙනාපති. උපසඬකම්, උපසඬකමනසමකාලමෙව ව ධම්මසෙනාපති සමාපත්තිතො උට්ඨාසි. අථ නං මහාමොග්ගල්ලානො සරීරචුත්තිං පුච්ඡී, සොපිස්ස බ්‍යාකාසි, තෙන චුත්තං – “අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො...පෙ.... අපි ව මෙ සිසං ථොකං දුක්ඛ”න්ති.

තත්ථ ථොකං දුක්ඛන්ති ථොකං අප්පමත්තකං මධුරකජානං විය මෙ සිසං දුක්ඛිතං, දුක්ඛප්පත්තන්ති අත්ථො. දුක්ඛාධිට්ඨානඤ්ඤි සිසං දුක්ඛන්ති චුත්තං. “සිසෙ ථොකං දුක්ඛ”න්තිපි පායො. කථං පන සමාපත්තිබලෙන සරීරෙ උපත්ථම්භිතෙ ථෙරස්ස සිසෙ ථොකම්පි දුක්ඛං අහොසීති? අවිරෙතෙව චුට්ඨිතත්තා. අන්තොසමාපත්තියං අපඤ්ඤායමානදුක්ඛඤ්ඤි කායනිස්සිතත්තා නිද්දං උපගතස්ස මකසාදිජනිතං විය පටිබුද්ධස්ස ථොකං පඤ්ඤායිත්ථ.

“මහාබලෙන යක්ඛෙන තථා සබ්බුස්සාහෙන පහටෙ සරීරෙපි විකාරො නාම නත්ථි”ති අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෙන “අච්ඡරියං, ආචුසො සාරිපුත්තා”තිආදිනා ධම්මසෙනාපතිතො මහානුභාවතාය විභාවිතාය සොපිස්ස ‘අච්ඡරියං, ආචුසො මොග්ගල්ලානා’තිආදිනා ඉද්ධානුභාවමහත්තතාපකාසනාපදෙසෙන අත්තනො ඉස්සාමච්ඡරියාහඬිකාරාදිමලානං සුප්පහීනතං දීපෙති. පංසුපිසාවකම්පි න පස්සාමාති සඬිකාරකුටාදිසු විචරණකබුද්දකපෙතම්පි න පස්සාම. ඉති අධිගමප්පිච්ඡානං අග්ගභූතො මහාපෙරො තස්මිං කාලෙ අනාවජ්ජනෙන තෙසං අදස්සනං සන්ධාය වදති. තෙනෙවාහ “එතරහී”ති.

භගවා පන වෙළවනෙ ධීතො උභින්නං අග්ගසාවකානං ඉමං කථාසල්ලාපං දිබ්බසොතෙන අස්සොසි. තෙන චුත්තං – “අස්සොසි ඛො භගවා”තිආදි, තං චුත්තත්ථමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස සමාපත්තිබලපගතං ඉද්ධානුභාවමහත්තතං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තස්සෙව තාදිභාවප්පත්තිදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස සෙලූපමං චිත්තං, ධීතං නානුපකම්පතීති යස්ස බිණ්ණසවස්ස චිත්තං එකග්ගසාසිලාමයපබ්බතූපමං සබ්බෙසං ඉඤ්ජනානං අභාවතො වසිභාවප්පත්තියාව ධීතං සබ්බෙහිපි ලොකධම්මෙහි නානුපකම්පති න පවෙධති. ඉදානිස්ස අකම්පනාකාරං සද්ධිං කාරණෙන දස්සෙතුං “විරත්ත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ විරත්තං රජනීයෙසුති විරාගසඬිකාතෙන අරියමග්ගෙන රජනීයෙසු රාගුප්පත්තිහෙතුහුතෙසු සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු විරත්තං, තත්ථ සබ්බසො සමුච්ඡින්නරාගන්ති අත්ථො. කොපනෙය්‍යාති පටිසට්ඨානීයෙ සබ්බස්මිම්පි ආසානවත්ථුස්මිං න කුප්පති න දුස්සති න විකාරං ආපජ්ජති. යස්සෙවං භාවිතං චිත්තන්ති යස්ස යථාචුත්තස්ස අරියපුග්ගල්පස්ස චිත්තං එවං චුත්තනෙයෙන තාදිභාවචහනභාවෙන භාවිතං. කුතො තං දුක්ඛමෙස්සතීති තං උත්තමපුග්ගල්ලං කුතො සත්තනො සඬිකාරතො වා දුක්ඛං උපගම්ස්සති, න තාදිසස්ස දුක්ඛං අත්ථිති අත්ථො.

5. නාගසුත්තවණ්ණනා

35. පඤ්චමෙ කොසම්බියන්ති කුසුම්බෙන නාම ඉසිනා වසිතට්ඨානෙ මාපිතත්තා “කොසම්බි”ති එවංලද්ධනාමකෙ නගරෙ. සොසිතාරාමෙති සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙ. භගවා ආකිණ්ණො විහරන්ති භගවා සම්බාධප්පත්තො විහරති. කිං පන භගවතො සම්බාධො අත්ථි, සංසග්ගො වාති? නත්ථි. න හි කොච්ඡි භගවන්තං අනිච්ඡාය උපසඬකම්මං සක්කොති. දුරාසදා හි බුද්ධා භගවන්තො සබ්බත්ථ ව අනුපලිත්තත්තා. භිතෙසිතාය පන සත්තෙසු අනුකම්පං උපාදාය “මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති පටිඤ්ඤානුරූපං චතුරොසනිත්ථරණත්ථං අට්ඨන්තං පරිසානං අත්තනො සන්තිකං කාලෙන කාලං උපසඬකමනං අධිවාසෙති, සයඤ්ච මහාකරුණාසමුස්සාහිතො කාලඤ්ඤා හුත්වා තත්ථ උපසඬකමති, ඉදං සබ්බබුද්ධානං ආචණ්ණං, අයමිධ ආකිණ්ණවිහාරොති අධිප්පෙතො.

ඉධ පන කොසම්බිකානං භික්ඛූනං කලහජාතානං සත්ථා දීඝිතිස්ස කොසලරඤ්ඤො වත්ථුං ආහරිත්වා, “න හි වෙරෙන වෙරානි, සම්මන්තිධ කුදාවන”න්තිආදිනා (ධ. ප. 5; ම. නි. 3.237; මහාව. 464) ඔවාදං අදාසි, තං දිවසං තෙසං කලහං කරොන්තානංයෙව රත්ති විහාතා. දුතියදිවසෙපි භගවා තමෙව වත්ථුං කට්ඨෙ, තං දිවසමිපි තෙසං කලහං කරොන්තානංයෙව රත්ති විහාතා. තතියදිවසෙපි භගවා තමෙව වත්ථුං කට්ඨෙ, අට්ඨකඤ්ඤරො භික්ඛූ භගවන්තං එවමාහ – “අප්පොස්සුක්කො, හත්තෙ භගවා, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරමනුයුත්තො විහරතු, මයමෙනෙත හණ්ඩනෙන කලහෙන විග්ගහෙන විවාදෙන පඤ්ඤායිස්සාමා”ති. සත්ථා “පරියාදින්නවිත්තා ඛො ඉමෙ මොසපුරිසා න දානිමෙ සක්කා සඤ්ඤාපෙතුං, නත්ථි වෙන්ථ සඤ්ඤාපෙතබ්බා, යංනුනාහං එකවාරිකවාසං වසෙය්‍යං, එවං ඉමෙ භික්ඛූ කලහතො ඔරම්භස්සන්ති”ති වින්තෙසි. එවං තෙහි කලහකාරකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං එකවිහාරෙ වාසං විනෙතබ්බාභාවතො උපාසකාදිහි උපසඬකමනඤ්ච ආකිණ්ණවිහාරං කත්වා චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා ආකිණ්ණො විහරන්ති”තිආදි.

තත්ථ දුක්ඛන්ති න සුඛං, අනාරාධිතවිත්තතාය න ඉට්ඨන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “න එසු විහරාමි”ති. වූපකට්ඨොති පටිවෙකට්ඨො දුරිභූතො. තථා චිත්තෙන්වාච භගවා පාතොච සරිරප්පට්ඨග්ගනං කත්වා කොසම්බියං පිණ්ඩාය වරිත්වා කඤ්චි අනාමන්තෙන්වා එකො අදුතියො ගන්ත්වා කොසලරට්ඨෙ පාලිලෙය්‍යකෙ වනසණ්ඨෙ හද්දසාලමූලෙ විහාසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං...පෙ.... හද්දසාලමූලෙ”ති. තත්ථ සාමන්ති සයං. සංසාමෙන්වාති පටිසාමෙන්වා. පත්තච්චරමාදායාති එත්ථාපි සාමන්ති පදං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. උපට්ඨාකෙති කොසම්බිනගරවාසිනො සොසිතසෙට්ඨිආදිකෙ උපට්ඨාකෙ, විහාරෙ ව අග්ගුපට්ඨාකං ආයස්මන්තං ආනන්දං අනාමන්තෙන්වා.

එවං ගතෙ සත්ථරි පඤ්චසතා භික්ඛූ ආයස්මන්තං ආනන්දං ආහංසු – “ආවුසො ආනන්ද, සත්ථා එකකොච ගතො, මයං අනුබන්ධස්සාමා”ති. “ආවුසො, යදා භගවා සාමං සෙනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තච්චරමාදාය අනාමන්තෙන්වා උපට්ඨාකෙ ව අනපලොකෙන්වා භික්ඛූසඬ්ඨං අදුතියො ගච්ඡති, තදා එකවාරං වරිතුං භගවතො අප්ඤ්ඤාසයො, සාවකෙන නාම සත්ථු අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං පටිපජ්ජිතබ්බං, තස්මා න ඉමෙසු දිවසෙසු භගවා අනුගන්තබ්බො”ති නිවාරෙසි, සයමිපි නානුගච්ඡි.

අනුපුබ්බෙනාති අනුක්කමෙන, ගාමනිගමපටිපාටියා වාරිකං වරමානො “එකවාරවාසං තාව වසමානං භික්ඛූ පස්සිස්සාමි”ති බාලකලොණකාරගාමං ගන්ත්වා තත්ථ හගුත්ථෙරස්ස සකලං පච්ඡාහත්තඤ්චෙව නියාමඤ්ච රත්ති. එකවාරවාසෙ ආනිසංසං කට්ඨෙන්වා පුනදිවසෙ තෙන පච්ඡාසමණෙන පිණ්ඩාය වරිත්වා තං තත්ථෙව නිවත්තෙන්වා “සමග්ගවාසං වසමානෙ තයො කුලපුත්තෙ පස්සිස්සාමි”ති පාවිතවංසමීගදායං ගන්ත්වා තෙසමිපි සකලරත්ති. සමග්ගවාසෙ ආනිසංසං කට්ඨෙන්වා තෙපි තත්ථෙව නිවත්තෙන්වා එකකොච පාලිලෙය්‍යගාමං සම්පත්තො. පාලිලෙය්‍යගාමවාසිනො පටිචුග්ගන්ත්වා භගවතො දානං දත්වා පාලිලෙය්‍යගාමස්ස අවිදුරෙ රක්ඛිතවනසණ්ඨෙ නාම අත්ථි, තත්ථ භගවතො පණ්ණසාලං කත්වා “එත්ථ භගවා වසතු”ති යාචිත්වා වාසයිංසු. හද්දසාලොති පන තත්ථෙකො මනාපො හද්දකො සාලරුක්ඛො, භගවා තං ගාමං උපනිස්සාය වනසණ්ඨෙ පණ්ණසාලසමීපෙ තස්මිං රුක්ඛමූලෙ විහාසි. තෙන චුත්තං – “පාලිලෙය්‍යකෙ විහරති රක්ඛිතවනසණ්ඨෙ හද්දසාලමූලෙ”ති.

හත්ථිනාගොති මහාහත්ථි යුථපති. හත්ථිකලහෙහිති හත්ථිපොතකෙහි. හත්ථිච්ඡාපෙහිති බිරුපගෙහි දහරහත්ථිපොතකෙහි, යෙ “හිඩ්ඛා”තිපි වූච්චන්ති. ඡින්නග්ගානීති පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තෙහි තෙහි හත්ථිආදිහි ඡින්නග්ගානි බාදිනාවසෙසානි බාණ්ණසදිසානි බාදති. ඔහග්ගොහග්ගන්ති තෙන හත්ථිනාගෙන උච්චට්ඨානතො හඤ්ජිත්වා හඤ්ජිත්වා පාතිතං. අස්ස සාබාහඩගන්ති එතස්ස සන්තකං සාබාහඩගං තෙ බාදන්ති. ආච්චානීති තෙහි පඨමතරං ඔතරිත්වා පිවන්තෙහි ආලුචිතත්තා ආච්චානි කද්දමම්භසානි පානීයානි පිවති. ඔගාහානි තිත්ථතො. “ඔගාහ”න්තිපි පාළි. අස්සානි හත්ථිනාගස්ස. උපනිසංසන්තියොති සට්ටෙන්තියො, උපනිසංසියමානොපි අත්තනො උළාරභාවෙන න කුප්ඤ්ඤි, තෙන තා තං සංසන්තියෙව. යුථානි හත්ථිසටා.

යෙන හගවා තෙත්පසඩකමිනි සො කිර හත්ථිනාගො යුච්චාසෙ උක්කණ්ඨිතො තං වනසණ්ඨං පච්චියො තත්ථ හගවන්තං දිස්වා සට්ඨසසෙත නිබ්බාපිතසන්තාපො විය නිබ්බුතො හුත්වා පසන්නචිත්තො හගවතො සන්නිකෙ අට්ඨාසි, තතො පට්ඨාය වත්තසීසෙ යත්වා හද්දසාලස්ස පණ්ණසාලාය ව සමන්තතො අප්පහරිතකං කත්වා සාබාහඬිගෙහි සම්මජ්ජති, හගවතො මුඛධොවනං දෙති, න්හානොදකං ආහරති, දන්තකට්ඨං දෙති, අරඤ්ඤතො මධුරානි ඵලානි ආහරිත්වා සත්ථු උපනෙති, සත්ථා තානි පරිභුඤ්ජති. තෙන වුත්තං – “තත්ථ සුදං සො හත්ථිනාගො යස්මිං පදෙසෙ හගවා විහරති, තං පදෙසං අප්පහරිතඤ්ච කරොති, සොණ්ඩාය හගවතො පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨාපෙති”ති. සොණ්ඩාය දාරුනි ආහරිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිත්වා අග්ගිං උට්ඨාපෙත්වා දාරුනි ජාලාපෙත්වා තත්ථ පාසාණඛණ්ඩානි තාපෙත්වා තානි දණ්ඩකෙහි පච්චට්ඨෙත්වා සොණ්ඩියං බිපිත්වා උදකස්ස තත්තභාවං ඤත්වා හගවතො සන්නිකං උපගන්ත්වා තිට්ඨති, හගවා “හත්ථිනාගො මම න්හානං ඉච්ඡති”ති තත්ථ ගන්ත්වා න්හානකිච්ච කරොති, පානියෙපි එසෙව නයො. තස්මිං පන සීතලෙ සඤ්ජාතෙ උපසඩ්ධමති, තං සන්ධාය වුත්තං – “සොණ්ඩාය හගවතො පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨාපෙති”ති.

අථ ඛො හගවතො රහොගතස්සානිආදි උභින්නං මහානාගානං විවෙකසුඛපච්චවෙක්ඛණ්දස්සනං, තං වුත්තත්ථමෙව. අත්තනො ව පච්චෙකං විදිත්වානි කෙහිවි අනාකිණ්ණභාවලද්ධං කායවිවෙකං ජානිත්වා, ඉතරෙ පන විවෙකා හගවතො සබ්බකාලං විජ්ජන්තියෙව.

ඉමං උදානන්ති ඉමං අත්තනො හත්ථිනාගස්ස ව පච්චෙකාභිරතියා සමානජ්ඣාසයභාවදීපනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – එතං ඊසාදන්තස්ස රථඊසාසදිසදන්තස්ස හත්ථිනාගස්ස චිත්තං නාගෙන බුද්ධනාගස්ස චිත්තෙන සමෙති සංසන්දති. කථං සමෙති වෙ? යදෙකො රමති වනෙ යස්මා බුද්ධනාගො “අහං ඛො පුබ්බෙ ආකිණ්ණො විහාසි”න්ති පුරිමං ආකිණ්ණවිහාරං ජීග්චිත්තවා විවෙකං උපබුභයමානො ඉදානි යථා එකො අදුනියො වනෙ අරඤ්ඤෙ රමති අභිරමති, එවං අයම්පි හත්ථිනාගො පුබ්බෙ අත්තනො හත්ථිආදිහි ආකිණ්ණවිහාරං ජීග්චිත්තවා විවෙකං උපබුභයමානො ඉදානි එකො අසභායො වනෙ අරඤ්ඤෙ රමති අභිරමති. තස්මාස්ස චිත්තං නාගෙන සමෙති තස්ස චිත්තෙන සමෙතිති කත්වා එකීභාවරතියා එකසදිසං භොතිති අත්ථො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පිණ්ඩොලසුත්තවණ්ණනා

36. ඡට්ටියෙ පිණ්ඩොලභාරද්වාපොති පිණ්ඩං උලමානො පරියෙසමානො පබ්බජිතොති පිණ්ඩොලො. සො කිර පරිපිණ්ණභොගො බ්‍රාහ්මණො හුත්වා මහන්තං භික්ඛුසඩ්ධස්ස ලාභසක්කාරං දිස්වා පිණ්ඩත්ථාය නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතො. සො මහන්තං කපල්ලං “පත්ත”න්ති ගහෙත්වා වරති, කපල්ලපුරං යාගුං පිවති, හත්තං භුඤ්ජති, පුච්චජ්ජකඤ්ච ඛදති. අථස්ස මහග්ගසභාවං සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා තස්ස පත්තත්ථවිකං නානුජානි, හෙට්ඨාමඤ්චෙ පත්තං නික්කුජ්ජිත්වා යපෙති, සො යපෙත්තොපි සංසෙන්තොව පණාමෙත්වා යපෙති, ගණ්හන්තොපි සංසෙන්තොව ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හානි. තං ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සංසන්නෙ පරික්ඛිණං, නාළිකොදනමත්තස්සෙව ගණ්හනකං ජාතං. තතො සත්ථු ආරොවෙසුං, අථස්ස සත්ථා පත්තත්ථවිකං අනුජානි. ථෙරො අපරෙන සමයෙන ඉන්ද්‍රියභාවනං භාවෙත්තො අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. ඉති සො පුබ්බෙ සච්චෙසං පිණ්ඩත්ථාය උලතිති පිණ්ඩොලො, ගොත්තෙන පන භාරද්වාපොති උභයං එකතො කත්වා “පිණ්ඩොලභාරද්වාපො”ති වුච්චති.

ආරඤ්ඤකොති ගාමන්තසෙනාසනපටික්ඛිපනෙන අරඤ්ඤෙ නිවාසො අස්සානි ආරඤ්ඤකො, ආරඤ්ඤකධුතඬිගං සමාදාය වත්තන්තස්සෙනං නාමං. තථා භික්ඛාසඩ්ධානානං ආමිසපිණ්ඩානං පාතො පිණ්ඩපාතො, පරෙහි දින්නානං පිණ්ඩානං පත්තෙ නිපතනන්ති අත්ථො. පිණ්ඩපානං උඤ්ජති තං තං කුලං උපසඩ්ධකමන්තො ගවෙසතිති පිණ්ඩපානිකො, පිණ්ඩාය වා පතිතුං වරිතුං වතමෙතස්සානි පිණ්ඩපානී, පිණ්ඩපානියෙව පිණ්ඩපානිකො. සඩ්ධකාරකුටාදිසු පංසුනං උපරි ධීතත්තා අබ්භුග්ගතට්ඨෙතා පංසුකුලං වියානි පංසුකුලං, පංසු විය වා කුච්ඡිතභාවං උලති ගච්ඡතිති පංසුකුලං, පංසුකුලස්ස ධාරණං පංසුකුලං, තං සීලං එතස්සානි පංසුකුලිකො. සඩ්ධසාට්ඨන්තරාසඩ්ධගඅන්තරවාසකසඩ්ධානානි තීණි විචරානි තිච්චරං, තිච්චරස්ස ධාරණං තිච්චරං, තං සීලං එතස්සානි තෙච්චරිකො. අප්පිච්ඡොතිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

ධුතවාදොති ධුතො වුච්චති ධුතකිලෙසො පුග්ගලො, කිලෙසධුතනකධම්මො වා. තත්ථ අත්ථි ධුතො, න ධුතවාදො, අත්ථි න ධුතො, ධුතවාදො, අත්ථි නෙව ධුතො, න ධුතවාදො, අත්ථි ධුතො වෙව, ධුතවාදො වානි ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං. තෙසු යො සයං ධුතධම්මෙ සමාදාය වත්තති, න පරං තදත්ථාය සමාදපෙති, අයං පඨමො. යො පන සයං න ධුතධම්මෙ සමාදාය වත්තති, පරං සමාදපෙති, අයං දුතියො. යො උභයරහිතො, අයං තතියො. යො පන උභයසම්පන්නො, අයං චතුත්ථො. එවරුපො ව ආයස්මා පිණ්ඩොලභාරද්වාපොති. තෙන වුත්තං “ධුතවාදො”ති. එකදෙසසරුපෙකසෙසවසෙන හි අයං නිද්දෙසො යථා තං “නාමරූප”න්ති.

අධිවිත්තමනුෂ්‍යත්වයෙහි එක් අවධියක පත්තිසම්පයෝගයෙන් අරහත්තඵලසමාපත්තිසම්පයෝගයෙන් වා විත්තස්ස අධිවිත්තභාවො වෙදිතබ්බො, ඉධ පන “අරහත්තඵලචිත්ත”න්ති වදන්ති. තංතංසමාපත්තිසු සමාධි ඵච අධිවිත්තං, ඉධ පන අරහත්තඵලසමාධි වෙදිතබ්බො. කෙච් පන “අධිවිත්තමනුෂ්‍යත්තෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා කාලෙන කාලං තිණ් නිමිත්තානි මනසි කාතබ්බානීති එතස්මිං අධිවිත්තසුත්තෙ (අ. නි. 3.103) විය සමථවිපස්සනාවිත්තං අධිවිත්තන්ති ඉධාධිප්පෙන”න්ති වදන්ති, තං න සුන්දරං. පුරිමොයෙවත්ථො ගහෙනබ්බො.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං ආයස්මතො පිණ්ඩොලභාරද්වාජස්ස අධිට්ඨානපරික්ඛාරසම්පදාසම්පන්නං අධිවිත්තානුයෝගසම්බන්ධං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඵචං “අධිවිත්තානුයෝගො මම සාසනානුට්ඨාන”න්ති දිපෙන්නො ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අනුපවාදොති වාචාය කස්සවිපි අනුපවදනං. අනුපසානොති කායෙන කස්සවි උපසානාකරණං. පාතිමොක්ඛෙති එත්ථ පාතිමොක්ඛපදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා නානප්පකාරෙහි චුත්තො, තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ. සත්තන්නං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමලක්ඛණො සංවරො. මත්තඤ්ඤානානි පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤානා. පත්තඤ්ච සයනාසනන්ති විචිත්තං සඨසට්ඨනවිරහිතං සෙනාසනං. අධිවිත්තෙ ච ආයොගොති අට්ඨන්තං සමාපත්තීතං අධිගමාය භාවනානුයෝගො.

අපරො නයො – අනුපවාදොති කස්සවිපි උපරුජ්ඣනවචනස්ස අවදනං. තෙන සබ්බමිපි වාවසිකං සීලං සඨගණ්හාති. අනුපසානොති කායෙන කස්සවි උපසානස්ස පරවිහෙද්ධනස්ස අකරණං. තෙන සබ්බමිපි කායිකං සීලං සඨගණ්හාති. යාදිසං පනිදං උභයං බුද්ධානං සාසනන්තොගධං හොති, තං දස්සෙතුං – “පාතිමොක්ඛෙ ච සංවරො”ති චුත්තං. වසද්දො නිපාතමත්තං. පාතිමොක්ඛෙ ච සංවරොති පාතිමොක්ඛසංවරභූතො අනුපවාදො අනුපසානො වානි චුත්තො.

අථ වා පාතිමොක්ඛෙති අධිකරණෙ භූමිමං. පාතිමොක්ඛෙ නිස්සයභූතෙ සංවරො. කො පන සොති? අනුපවාදො අනුපසානො. උපසම්පදවෙලායඤ්චි අවිසෙසෙන පාතිමොක්ඛසීලං සමාදින්නං නාම හොති, තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ ධීතස්ස තතො පරං උපවාදුපසානානං අකරණවසෙන සංවරො, සො අනුපවාදො අනුපසානො වානි චුත්තො.

අථ වා පාතිමොක්ඛෙති නිප්ථාදෙනබ්බෙ භූමිමං යථා “වෙනසො අවුපසමො අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨාන”න්ති (සං. නි. 5.232). තෙන පාතිමොක්ඛෙන සාධෙතබ්බො අනුපවාදො අනුපසානො, පාතිමොක්ඛසංවරසඨගහිතො අනුපවාදො අනුපසානොඉච්චෙව අත්ථො. සංවරොති ඉමිනා පන සතිසංවරො , ඤාණසංවරො, ඛන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති ඉමෙසං චතුත්තං සංවරානං ගහණං, පාතිමොක්ඛසාධනං ඉදං සංවරචතුක්කං.

මත්තඤ්ඤානා ච භත්තස්මිත්ති පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගවිස්සජ්ජනානං වසෙන හොජනෙ පමාණඤ්ඤානා. පත්තඤ්ච සයනාසනන්ති භාවනානුකූලං අරඤ්ඤරුක්ඛමූලාදිචිත්තසෙනාසනං. අධිවිත්තෙ ච ආයොගොති සබ්බචිත්තානං අධිකත්තා උත්තමත්තා අධිවිත්තසඨ්ඨානෙ අරහත්තඵලචිත්තෙ සාධෙතබ්බෙ තස්ස නිප්ථාදනත්ථං සමථවිපස්සනාභාවනාවසෙන ආයොගො. එතං බුද්ධාන සාසනන්ති එතං පරස්ස අනුපවදනං, අනුපසානනං, පාතිමොක්ඛසංවරො , පරියෙසනපටිග්ගහණාදීසු මත්තඤ්ඤානා, විචිත්තවාසො, යථාචුත්තඅධිවිත්තානුයෝගො ච බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨිති අත්ථො. ඵචං ඉමාය ගාථාය තිස්සො සික්ඛා කථිතානි වෙදිතබ්බා.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

37. සත්තමෙ අපුබ්බං නත්ථී. ගාථාය අධිවෙතසොති අධිවිත්තවතො, සබ්බචිත්තානං අධිකෙන අරහත්තඵලචිත්තෙන සමන්තාගතස්සාති අත්ථො. අප්පමජ්ජතොති න පමජ්ජතො, අප්පමාදෙන අනවජ්ජධම්මෙසු සාතච්චකිරියාය සමන්තාගතස්සාති චුත්තං හොති. මුනිනොති “යො මුනානි උභො ලොකෙ, මුනි තෙන පච්චිචති”ති (ධ. ප. 269; චූළති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 21) ඵචං උභයලොකමුනනෙන මොනං චූච්චති ඤාණං, තෙන අරහත්තඵලඤාණසඨ්ඨානෙන ඤාණෙන සමන්තාගතත්තා වා බිණ්ණසවො මුනි නාම, තස්ස මුනිනො. මොනපථෙසු සික්ඛතොති අරහත්තඤාණසඨ්ඨානස්ස මොනස්ස පථෙසු සත්තනිංසබොධිපක්ඛියධම්මෙසු තිසු වා සික්ඛාසු සික්ඛතො. ඉදඤ්ච පුබ්බභාගප්පට්ඨං ගහෙත්වා චුත්තං. පරිනිට්ඨිතසික්ඛො හි අරහා, තස්මා ඵචං සික්ඛතො, ඉමාය සික්ඛාය මුනිභාවං පත්තස්ස මුනිනොති ඵචමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යස්මා ච එතදෙව, තස්මා හෙට්ඨිමග්ගඵලචිත්තානං වසෙන අධිවෙතසො, චතුසච්චිසම්බොධපට්ඨපත්තියං අප්පමාදවසෙන අප්පමජ්ජතො, මග්ගඤාණසමන්තාගමෙන මුනිනොති ඵචමෙතෙසං තිණ්ණං පදානං අත්ථො යුජ්ජතියෙව. අථ වා “අප්පමජ්ජතො සික්ඛතො”ති පදානං හෙතුඅත්ථතා දට්ඨබ්බා අප්පමජ්ජනහෙතු සික්ඛනහෙතු ච අධිවෙතසොති.

සෞඛ්‍ය න භවත්ති තාදිනොති තාදිසස්ස ඛිණාසවමුනිනො අබ්භන්තරෙ ඉට්ඨවියොගාදිවත්ථුකා සෞඛ්‍ය විත්තසන්තාපා න භොන්ති. අප්ථ වා තාදිනොති තාදිලක්ඛණසමන්තාගතස්ස එවරුපස්ස මුනිනො සෞඛ්‍ය න භවත්තිති අයමෙත්ථ අත්ථො. උපසන්තස්සාති රාගාදීනං අවිචන්තුපසමෙන උපසන්තස්ස. සදා සතීමතොති සතිවෙසුල්ලප්පත්තියා නිච්චකාලං සතියා අවිරහිතස්ස.

එත්ථ ව “අධිවෙනසො”ති ඉමිනා අධිවිත්තසික්ඛා, “අප්පමජ්ජනො”ති එතෙන අධිසිලසික්ඛා, “මුනිනො මොනපපෙසු සික්ඛතො”ති එතෙහි අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. “මුනිනො”ති වා එතෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, “මොනපපෙසු සික්ඛතො”ති එතෙන තාසං ලොකුත්තරසික්ඛානං පුබ්බභාගපටිපදා, “සෞඛ්‍ය න භවත්ති”තිආදීහි සික්ඛාපාරිසුරියා ආනිසංසො පකාසිතොති වෙදිතබ්බං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුන්දරීසුත්තවණ්ණනා

38. අට්ඨමෙ සක්කතොතිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වණ්ණිතොයෙව. අසභමානාති න සභමානා, උසුයන්තාති අත්ථො. භික්ඛුසඤ්ඤාසස්ස ව සක්කාරං අසභමානාති සම්බන්ධො.

සුන්දරීති තස්සා නාමං. සා කිර තස්මිං කාලෙ සබ්බපරිබ්බාජිකාසු අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා, තෙනෙව සා “සුන්දරී”ති පඤ්ඤායිත්ථ. සා ව අනතීතයොබ්බනා අසංයතසමාවාරාව භොති, තස්මා තෙ සුන්දරීං පරිබ්බාජිකං පාපකම්මෙ උයොපෙසුං. තෙ හි අඤ්ඤාතිත්ථියා බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය සයං හතලාභසක්කාරා හෙට්ඨා අක්කොසසුත්තවණ්ණනායං ආගතනයෙන භගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාසස්ස ව උළාරං අපරිමිතං ලාභසක්කාරං පවත්තමානං දිස්වා ඉස්සාපකතා එකතො හුත්වා සම්මන්ත්‍රයිංසු – මයං සමණස්ස ගොතමස්ස උප්පන්තකාලතො පට්ඨාය නට්ඨා හතලාභසක්කාරා, න නො කොචි අත්ථිභාවම්පි ජානාති, කිං නිස්සාය නු ඛො ලොකො සමණෙ ගොතමෙ අභිප්පසන්තො උළාරං සක්කාරසම්මානං උපනෙතීති? තත්ථෙකො ආහ – “උච්චාකුලප්පසුතො අසම්භින්නාය මහාසම්මතප්පවෙණියා ජාතො”ති, අපරො “අභිජාතියං තස්ස අනෙකාති අවිජරියාති පාතුභුතාති”ති, අඤ්ඤො “කාලදෙවිලං වන්දාපෙතුං උපනීතස්ස පාදා පරිවත්තිත්වා තස්ස ජටාසු පතිට්ඨිතා”ති, අපරො “වජ්ජමඛලකාලෙ ජම්බුවිජායාය සයාපිතස්ස විතික්කන්තෙපි මජ්ඣන්තිකෙ ජම්බුවිජායා අපරිවත්තිත්වා ධීතා”ති, අඤ්ඤො “අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො රුපසම්පත්තියා”ති, අපරො “ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතසඤ්ඤාසස්සානිත්තෙ දිස්වා සංවෙගජාතො ආගාමීනං වක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති. එවං අපරිමාණකාලෙ සම්භතං අනඤ්ඤසාධාරණං භගවතො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරං උක්කංසපාරම්ප්පත්තං නිරුපමං සල්ලෙඛප්පිපදං අනුත්තරඤ්ඤා ඤාණපභානසම්පදාදිබුද්ධානුභාවං අජානන්තා අත්තනා යථාදිට්ඨං යථාසුතං ධරමානං තං භගවතො බහුමානකාරණං කිත්තෙත්වා අබහුමානකාරණං පරියෙසිත්වා අපස්සන්තා “කෙන නු ඛො කාරණෙන මයං සමණස්ස ගොතමස්ස අයසං උප්පාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමා”ති. තෙසු එකො තිබ්ණමන්ති එවමාහ – “අම්භො ඉමස්මිං සත්තලොකෙ මාතුගාමසුඛෙ අසත්තසත්තා නාම නත්ථි, අයඤ්ච සමණො ගොතමො අභිරුපො දෙවසමො තරුණො, අත්තනො සමරුපං මාතුගාමං ලභිත්වා සජ්ජෙය්‍ය. අපාපි න සජ්ජෙය්‍ය, ජනස්ස පන සඬ්ඛියො භවෙය්‍ය, හන්ද මයං සුන්දරීං පරිබ්බාජිකං තථා උයොපෙම, යථා සමණස්ස ගොතමස්ස අයසො පට්ඨියං පත්ථරෙය්‍යා”ති.

තං සුත්වා ඉතරෙ “ඉදං සුට්ඨු තයා වින්තිතං, එවඤ්ඤි කතෙ සමණො ගොතමො අයසකෙන උපද්දුතො සීසං උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තො යෙන වා තෙන වා පලායිස්සති”ති සබ්බෙව එකජ්ඣාසයා හුත්වා තථා උයොපෙතුං සුන්දරියා සන්තිකං අගමංසු. සා තෙ දිස්වා “කිං තුම්භෙ එකතො ආගතත්ථා”ති ආහ. තිත්ථියා අනාලපන්තා ආරාමපරියන්තෙ පටිච්ඡන්තෙ යානෙ නිසීදිංසු. සා තත්ථ ගන්ත්වා පුනථපුනං ආලපන්ති පටිච්චනං අලභිත්වා කිං තුම්භාකං අපරජ්ඣං? කස්මා මෙ පටිච්චනං න දෙථාති? තථා හි පන ත්වං අම්භෙ විභෙය්‍යිමානෙ අජ්ඣුපෙක්ඛසීති. කො තුම්භෙ විභෙයෙතිති? “කිං පන ත්වං න පස්සසි, සමණං ගොතමං අම්භෙ විභෙයෙත්වා හතලාභසක්කාරෙ කත්වා විචරන්ත”න්ති වත්වා “තත්ථ මයා කිං කාතබ්බ”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි ත්වං අභික්ඛණං ජෙතවනසම්පං ගන්ත්වා මහාජනස්ස එවඤ්චෙවඤ්ච වදෙය්‍යාසි”ති ආහංසු. සාපි “සාධු”ති සම්පට්චිජි. තෙන වුත්තං – “අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා භගවතො සක්කාරං අසභමානා”තිආදි.

තත්ථ උස්සභසීති සක්කොසි. අත්ථන්ති හිතං කිච්චං වා. කායානන්ති කිං අහං. යස්මා තෙ තිත්ථියා තස්සා අඤ්ඤාතකාපි සමානා පබ්බජ්ජසම්බන්ධමත්තෙන සඬගණ්හිතුං ඤාතකා විය හුත්වා “උස්සභසි ත්වං භගිනි ඤාතීනං අත්ථං කාතු”න්ති ආහංසු. තස්මා සාපි මිගං වල්ලි විය පාදෙ ලග්ගා ජීවිතම්පි මෙ පරිච්චත්තං ඤාතීනං අත්ථායාති ආහ.

තෙන හීති “යස්මා ත්වං ‘ජීවිතම්පි මෙ තුම්භාකං අත්ථාය පරිච්චත්ත’න්ති වදසි, ත්වඤ්ච පඨමවයෙ ධීතා අභිරුපා සොභග්ගප්පන්තා ව, තස්මා යථා තං නිස්සාය සමණස්ස ගොතමස්ස අයසො උප්පජ්ජිස්සති, තථා කරෙය්‍යාසි”ති වත්වා “අභික්ඛණං ජෙතවනං ගච්ඡාහි”ති උයොපෙසුං. සාපි ඛො බාලා කකවදන්තපන්තියා පුප්ථාවලිකිලං කිලිතුකාමා විය, පහින්තමදං වණ්ඩහත්ථිං සොණ්ඩාය පරාමසන්ති විය, නලාටෙන මච්චුං ගණ්හන්ති විය තිත්ථියානං වචනං සම්පට්චිජිත්වා මාලාගන්ධවිලෙපනතම්බුලමුඛවාසාදීනි ගහෙත්වා මහාජනස්ස සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා

නගරං පවිසනකාලෙ ජෙනවනාහිමුඛි ගවිජන්ති “කහං ගවිජසී”ති ව පුට්ඨා “සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං, අහඤ්භි තෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසාමී”ති වත්වා අඤ්ඤාතරස්මිං තිත්ථියාරාමෙ වසිත්වා පාතොව ජෙනවනගමං ඔතරිත්වා නගරාහිමුඛි ආගවිජන්ති “කිං සුන්දරි කහං ගතාසී”ති ව පුට්ඨා “සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා තං කිලෙසරතියා රමාපෙත්වා ආගතාමිහි”ති වදති. තෙන චුත්තං – “එවං අය්‍යාති ඛො සුන්දරි පරිබ්බාජිකා තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං පටිස්සුත්වා අභික්ඛණං ජෙනවනං අගමාසී”ති.

තිත්ථියා කතිපාහස්ස අව්වයෙන ධුත්තානං කභාපණෙ දන්වා “ගවිජට්, සුන්දරිං මාරෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස ගන්ධකුටියා අවිදුරෙ මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිත්වා එවා”ති වදිංසු. තෙ තථා අකංසු. තතො තිත්ථියා “සුන්දරිං න පස්සාමා”ති කොලාහලං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා “කත්ථ පන තුම්හෙ පරිසඬ්ඛා”ති රඤ්ඤො චුත්තා ඉමෙසු දිවසෙසු ජෙනවනෙ වසති, තත්ථස්සා පවත්තිං න ජානාමාති. “තෙන හි ගවිජට්, නං තත්ථ විචිතවා”ති රඤ්ඤො අනුඤ්ඤාතා අත්තනො උපට්ඨාකෙ ගහෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා විචිතන්තා විය හුත්වා මාලාකවචරං බ්‍රහ්මිත්වා තස්සා සරිරං මඤ්චකං ආරොපෙත්වා නගරං පවෙසෙත්වා “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා ‘සත්ථුතා කතං පාපකම්මං පටිච්ඡාදෙස්සාමා’ති සුන්දරිං මාරෙත්වා මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිංසු”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසු. රාජාපි අනුපපරික්ඛිත්වා “තෙන හි ගවිජට්, නගරං ආහිණ්ඨවා”ති ආහ. තෙ නගරවිටීසු “පස්සට් සමණානං සකාසුත්තියානං කම්ම”න්තිආදීති වදන්තා විචරිත්වා පුන රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමංසු. රාජා සුන්දරියා සරිරං ආමකසුසානෙ අට්ටකං ආරොපෙත්වා රක්ඛාපෙසි. සාවත්ථියාසිනො යපෙත්වා අරියසාවකෙ යෙභුයොන “පස්සට් සමණානං සකාසුත්තියානං කම්ම”න්තිආදීති වත්වා අන්තොනගරෙ බහිනගරෙ ව හික්ඛු අක්කොසන්තා විචරිංසු. තෙන චුත්තං – “යදා තෙ අඤ්ඤිංසු තිත්ථියා පරිබ්බාජකා ‘වොදිට්ඨා ඛො සුන්දරි’”තිආදි.

තත්ථ අඤ්ඤිංසුති ජානිංසු. වොදිට්ඨාති බ්‍යපදිට්ඨා, ජෙනවනං ආගවිජන්ති ව ගවිජන්ති ව විසෙසනො දිට්ඨා, බහුලං දිට්ඨාති අත්ථො. පරිබ්බාජුපෙති දිසිකාවාටෙ . යා සා, මහාරාජ, සුන්දරිති, මහාරාජ, යා සා ඉමස්මිං නගරෙ රූපසුන්දරතාය “සුන්දරි”ති පාකවා අභිඤ්ඤාතා පරිබ්බාජිකා. සා නො න දිස්සති සා අම්භාකං වක්ඛු විය ජීවිතං විය ව පියායිතබ්බා, ඉදානි න දිස්සති. යථානික්ඛිත්තන්ති පුරිසෙ ආණාපෙත්වා මාලාකවචරන්තරෙ අත්තනා යථායපිතං. “යථානිබ්බා”න්තිපි පායො, පට්ඨියං නිබ්බාජපකාරන්ති අත්ථො.

රථියාය රථියන්ති විටීනො විටී. විටීති හි විනිවිජ්ඣනකරවිජා. සිඬ්ඝාටකන්ති තිකොණරවිජා. අලජ්ජිනොති න ලජ්ජිනො, පාපජිගුච්ඡාවරහිතාති අත්ථො. දුස්සිලාති නිස්සිලා. පාපධම්මාති ලාමකසභාවා නිහිතාවාරා. මුසාවාදිනොති දුස්සිලා සමානා “සිලවන්තො මය”න්ති අලිකවාදිතාය මුසාවාදිනො. අබ්‍රහ්මචාරිනොති “මෙට්ඨනප්පටිසෙවිතාය අසෙට්ඨවාරිනො ඉමෙ හි නාමා”ති භීළෙන්තා වදන්ති. ධම්මචාරිනොති කුසලධම්මචාරිනො. සමචාරිනොති කායකම්මාදිසමචාරිනො. කල්‍යාණධම්මාති සුන්දරසභාවා, පටිජානිස්සන්ති නාමාති සම්බන්ධො. නාමසද්දයොගෙන හි එත්ථ පටිජානිස්සන්ති අනාගතකාලවචනං. සාමඤ්ඤන්ති සමණභාවො සමිතපාපතා. බ්‍රහ්මඤ්ඤන්ති සෙට්ඨභාවො බාහිතපාපතා. කුතොති කෙන කාරණෙන. අපගතාති අපෙනා පරිභට්ඨා. පුරිසකිච්චන්ති මෙට්ඨනප්පටිසෙවනං සන්ධාය වදන්ති.

අට් හික්ඛු තං පවත්තිං හගවතො ආරොවෙසුං. සත්ථා “තෙන හි, හික්ඛවෙ, තුම්හෙපි තෙ මනුස්සෙ ඉමාය ගාථාය පටිචොදෙට්ඨා”ති වත්වා “අභුතවාදී”ති ගාථමාහ. තං සන්ධාය චුත්තං – “අට් ඛො සම්බහුලා...පෙ.... නිහිතකම්මා මනුජා පරත්ථා”ති. තත්ථ නෙසො, හික්ඛවෙ, සද්දො වීරං හවිස්සති ඉදං සත්ථා තස්ස අයසස්ස නිජ්ඣන්ති. සම්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ජානිත්වා හික්ඛු සමස්සාසෙන්තො ආහ.

ගාථායං අභුතවාදීති පරස්ස දොසං අදිස්වාච මුසාවාදං කත්වා අභුතෙන අතච්ඡෙන පරං අබ්භාවික්ඛන්තො. යො වාපි කත්වාති යො වා පන පාපකම්මං කත්වා “නාහං එතං කරොමී”ති ආහ. පෙච්ච සමා හවන්තිති තෙ උභොපි ජනා ඉතො පරලොකං ගන්ත්වා නිරුපගමනෙන ගතියා සමා හවන්ති. ගතියෙව හි නෙසං පරිච්ඡින්නා, ආයු පන අපරිච්ඡින්නා. බහුකඤ්භි පාපං කත්වා වීරං නිරයෙ පච්චති, පරිත්තකං කත්වා අප්පමත්තකමෙව කාලං පච්චති. යස්මා පන නෙසං උභින්නම්පි ලාමකමෙව කම්මං, තෙන චුත්තං – නිහිතකම්මා මනුජා පරත්ථාති. “පරත්ථා”ති ඉමස්ස පන පදස්ස පුරතො “පෙච්චා”තිපදෙන සම්බන්ධො, පෙච්ච පරත්ථ ඉතො ගන්ත්වා තෙ නිහිතකම්මා පරලොකෙ සමා හවන්තිති අත්ථො.

පරියාපුණ්ත්වාති උග්ගහෙත්වා. අකාරකාති අපරාධස්ස න කාරකා. නයිමෙහි කතන්ති එවං කිර තෙසමහොසි – ඉමෙහි සමණෙහි සකාසුත්තියෙහි අද්ධා තං පාපකම්මං න කතං, යං අඤ්ඤාතිත්ථියා උග්ගොසිත්වා සකලනගරං ආහිණ්ඨිංසු, යස්මා ඉමෙ අම්හෙසු එවං අසබ්භාහි ඵරුසාහි වාචාහි අබ්භාවික්ඛන්තෙසුපි න කිඤ්චි විකාරං දස්සෙන්ති, ඛන්තිසොරච්චඤ්ච න විජහන්ති, කෙවලං පන “අභුතවාදී නිරයං උපෙතී”ති ධම්මංයෙව වදන්තා සපන්තියෙව, ඉමෙ සමණා සකාසුත්තියා අම්හෙ අනුපධාරෙත්වා අබ්භාවික්ඛන්තෙ සපන්ති, සපථං කරොන්තා විය වදන්ති . අට් වා “යො වාපි කත්වා ‘න කරොමී’ වාහා”ති වදන්තා සපන්ති, අත්තනො අකාරකභාවං බොධෙතුං අම්භාකං සපථං කරොන්ති ඉමෙහි අත්ථො.

තෙසඤ්භි මනුස්සානං භගවතා භාසිතගාථාය සවනසමනන්තරමෙව බුද්ධානුභාවෙන සාරජ්ජං ඔක්කම්, සංවෙගො උප්පජ්ජි “නයිදං අම්භෙහි පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨං, සුතං නාම තථාපි භොති, අඤ්ඤාපි භොති, එතෙ ව අඤ්ඤාතිත්ථියා ඉමෙසං අනන්තකාමා අභිනකාමා, තස්මා තෙ සද්ධාය නයිදං අම්භෙහි චත්තඛ්ඛං, දුජ්ජානා හි සමණා”ති. තෙ තතො පට්ඨාය තතො ඔරම්භු.

රාජාපි යෙහි සුන්දරී මාරිතා, තෙසං ජානනත්ථං පුරිසෙ ආණාපෙසි. අථ තෙ ධුත්තා තෙහි කභාපණෙහි සුරං පිචන්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං කරිංසු. තෙසු හි එකො එකං ආහ – “ත්ථං සුන්දරිං එකප්පභාරෙන මාරෙත්වා මාලාකච්චරන්තරෙ බිපිත්වා තතො ලද්ධකභාපණෙහි සුරං පිචසි, භොතු භොතු”ති. රාජපුරිසා තං සුත්වා තෙ ධුත්තෙ ගභෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසු. රාජා “තුම්භෙහි සා මාරිතා”ති තෙ ධුත්තෙ පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කෙහි මාරාපිතා”ති? “අඤ්ඤාතිත්ථියෙහි, දෙවා”ති. රාජා තිත්ථියෙ පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං පට්ඨානාපෙත්වා, “අයං සුන්දරී තස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං ආරොපෙතුකාමෙහි අම්භෙහි මාරාපිතා, නෙව ගොතමස්ස, න ගොතමසාවකානං දොසො අත්ථි, අම්භාකමෙව දොසොති එවං වදන්තා නගරං ආහිණ්ඩා”ති ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. මහාජනො සම්මදෙව සද්දහි. තිත්ථියානං ධික්කාරං අකාසි, තිත්ථියා මනුස්සවද්දණ්ඩං පාපුණිංසු. තතො පට්ඨාය බුද්ධස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස ව හියොසොමත්තාය සක්කාරසම්මානො මහා අභොසි. භික්ඛු අච්ඡරියබහුතචිත්තජාතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා අත්තමනා පටිවෙදෙසු. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු...පෙ.... අන්තරහිතො සො, හත්තෙ, සද්දො”ති.

කස්මා පන භගවා “තිත්ථියානං ඉදං කම්ම”න්ති භික්ඛුනං නාරොවෙසි? අරියානං තාව ආරොවනෙන පයොජනං නත්ථි, පුපුජ්ජනෙසු පන “යෙ න සද්දහෙය්‍යං, තෙසං තං දිසරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තෙය්‍යා”ති නාරොවෙසි. අපිචෙනං බුද්ධානං අනාවණ්ණං, යං අනාගතස්ස ඊදිසස්ස වත්ථුස්ස ආචික්ඛනං. පරානුද්දෙසිකමෙව හි භගවා සංකිලෙසපක්ඛං විභාවෙති, කම්මඤ්ච කතොකාසං න සක්කා නිවත්තෙතුන්ති අබ්භක්ඛානං තන්තිමිත්තඤ්ච භගවා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛන්තො නිසිදි. චුත්තඤ්ඤෙහි –

“න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ,
න පබ්බතානං විචරං පච්ඡස;
න විජ්ජති සො ජගතිප්පදෙසො,
යත්ථට්ඨිතො මුච්චෙය්‍ය පාපකම්මා”ති. (ධ. ප. 127; මි. ප. 4.2.4);

එතමත්ථං විදිත්වාති මම්මච්ඡෙදනවසෙනාපි බාලජනෙහි පචත්තිතං දුරුත්තවචනං ඛන්තිබලසමන්තාගතස්ස ධරස්ස දුත්තිතික්ඛා නාම නත්ථිති ඉමමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අධිවාසනඛන්තිබලවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ තුදන්ති වාචාය ජනා අසඤ්ඤතා, සරෙහි සඬගාමගතංව කුඤ්ජරන්ති කාසිකසංවරාදිසු කස්සචිපි සංවරස්ස අභාවෙන අසංයතා අවිනිතා බාලජනා සරෙහි සායකෙහි සඬගාමගතං යුද්ධගතං කුඤ්ජරංව භන්තිනාගං පටියොධා විය වාචාසත්තිති තුදන්ති විජ්ඣන්ති, අයං තෙසං සභාවො. සුත්වාන වාකාං එරුසං උදිරිතං, අධිවාසයෙ භික්ඛු අදුට්ඨචිත්තොති තං පන තෙහි බාලජනෙහි උදිරිතං භාසිතං මම්මසට්ඨනවසෙන පචත්තිතං එරුසං වාකාං වචනං අභුතං භුතතො නිබ්බෙදෙත්තො මම කකචුපමඔවාදං (ම. නි. 1.222 ආදයො) අනුස්සරන්තො ඊසකම්පි අදුට්ඨචිත්තො හුත්වා “සංසාරසභාවො එසො”ති සංසාරෙ හයං ඉක්ඛණ්සිලො භික්ඛු අධිවාසයෙ, අධිවාසනඛන්තියං යත්වා බමෙය්‍යාති අත්ථො.

එත්ථාහ – කිං පන තං කම්මං, යං අපරිමාණකාලං සක්කච්චං උපචිතවිපුලපුඤ්ඤසම්භාරො සත්ථා එවං දාරුණං අභුතබ්භක්ඛානං පාපුණිති? චුච්චතෙ – අයං සො භගවා බොධිසත්තභුතො අතීතජාතියං මුනාළි නාම ධුත්තො හුත්වා පාපජනසෙවි අයොනියොමනසිකාරබහුලො විචරති. සො එකදිවසං සුරහිං නාම පච්චෙකසම්බුද්ධං නගරං පිණ්ඩාය පවිසිතුං විචරං පාරුපන්තං පස්සි. තස්මිඤ්ච සමයෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි තස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡති. ධුත්තො “අබ්භමචාරි අයං සමණො”ති අබ්භාවික්ඛි. සො තෙන කම්මෙන බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉදානි බුද්ධො හුත්වාපි සුන්දරියා කාරණා අභුතබ්භක්ඛානං පාපුණි. යථා චෙතං, එවං විඤ්චමාණවිකාදීනං විකාරකිත්ථිතං භගවතො අබ්භක්ඛානාදීනි දුක්ඛානි පත්තානි, සබ්බානි පුබ්බෙ කතස්ස කම්මස්ස විපාකාවසෙසානි, යානි “කම්මපිලොකිකානි”ති චුච්චන්ති. චුත්තඤ්ඤෙහි අපදානෙ (අප. ටෙර 1.39.64-96) –

“අනොතත්තසරාසන්තෙ, රමණියෙ සිලාතලෙ;
නානාරතනපජ්ජොතෙ, නානාගන්ධවනන්තරෙ.

“මහතා භික්ඛුසඛිසෙන, පරෙතො ලොකනායකො;
ආසිනො බ්‍යාකරී තත්ථ, පුබ්බකම්මානි අත්තතො.

“සුණාථ භික්ඛවො මය්හං, යං කම්මං පකතං මයා;
පිලොතිකස්ස කම්මස්ස, බුද්ධත්තෙපි විපච්චති.

1. “මුනාළි නාමහං ධුත්තො, පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු;
පච්චෙකඛුද්ධං සුරහිං, අබ්භාවික්ඛිං අදුසකං.

“තෙන කම්මච්චාකෙන, නිරයෙ සංසරිං චිරං;
බහු වස්සසහස්සානි, දුක්ඛං වෙදෙමී වෙදනං.

“තෙන කම්මාවසෙසෙන, ඉධ පච්ඡිමකෙ භවෙ;
අබ්භක්ඛානං මයා ලද්ධං, සුන්දරිකාය කාරණා.

2. “සබ්බාභිභුස්ස බුද්ධස්ස, නන්දො නාමාසි සාවකො;
තං අබ්භක්ඛාය නිරයෙ, චිරං සංසරිතං මයා.

“දස වස්සසහස්සානි, නිරයෙ සංසරිං චිරං;
මනුස්සභාවං ලද්ධාහං, අබ්භක්ඛානං බහුං ලහිං.

“තෙන කම්මාවසෙසෙන, විඤ්චමාණචිකා මමං;
අබ්භාවික්ඛි අභුතෙන, ජනකායස්ස අග්ගතො.

3. “බ්‍රාහ්මණො සුතවා ආසිං, අහං සක්කතපුජිතො;
මහාවතෙ පඤ්චසතෙ, මන්තෙ වාචෙමී මාණවෙ.

“තත්ථාගතො ඉසී භීමො, පඤ්චාභිඤ්ඤො මහිද්ධිකො;
තඤ්චාහං ආගතං දිස්වා, අබ්භාවික්ඛිං අදුසකං.

“තතොහං අවචං සිස්සෙ, කාමභොගී අයං ඉසී;
මය්හමිපි භාසමානස්ස, අනුමොදිංසු මාණවා.

“තතො මාණවකා සබ්බෙ, භික්ඛමානං කුලෙ කුලෙ;
මහාජනස්ස ආහංසු, කාමභොගී අයං ඉසී.

“තෙන කම්මච්චාකෙන, පඤ්ච භික්ඛුසතා ඉමෙ;
අබ්භක්ඛානං ලභුං සබ්බෙ, සුන්දරිකාය කාරණා.

4. “වෙමාතුභාතිකං පුබ්බෙ, ධනභෙතු හනිං අහං;
පක්ඛිපිංගිරිදුග්ගස්මිං, සිලාය ව අපිංසයිං.

“තෙන කම්මච්චාකෙන, දෙවදත්තො සිලං බිපි;
අභිගුට්ඨං පිංසයි පාදෙ, මම පාසාණසක්ඛරා.

5. “පුරෙහං දාරකො හුත්වා, කිළ්මානො මහාපථෙ;
පච්චෙකඛුද්ධං දිස්වාන, මග්ගෙ සකලිකං බිපිං.

“තෙන කම්මච්චාකෙන, ඉධ පච්ඡිමකෙ භවෙ;
වධන්ථං මං දෙවදත්තො, අභිමාරෙ පයොජයි.

6. “හත්ථාරොහො පුරෙ ආසිං, පච්චෙකමුනිමුත්තමං;
පිණ්ඩාය විචරන්තං තං, ආසාදෙසිං ගජෙනහං.

“තෙන කම්මච්චාකෙන, හන්තො නාළාගිරී ගජො;
ගිරිබ්බජෙ පුරවරෙ, දාරුණො සමුපාගමී.

7. “රාජාහං පත්ථිවො ආසිං, සත්තියා පුරිසෙ හනිං;
තෙන කම්මච්චාකෙන, නිරයෙ පච්චිසං භුසං.

“කම්මුනො තස්ස සෙසෙන, සොදානි සකලං මම;
පාදෙ ජචිං පකප්පෙසි, න හි කම්මං විනස්සති.

8. “අහං කෙවට්ටගාමස්මිං, අහුං කෙවට්ටදාරකො;
මච්ඡකෙ සාතිතෙ දිස්වා, ජනයං සොමනස්සකං.

“තෙන කම්මච්චාකෙන, සිසදුක්ඛං අහු මම;

සක්කා ව සබ්බෙ භඤ්ඤිංසු, යදා හනි විට්ඨතො.

9. “ඵස්සස්සාහං පාවචනෙ, සාවකෙ පරිභාසයිං;
යචං බාදථ භුඤ්ජථ, මා ව භුඤ්ජථ සාලයො.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, තෙමාසං බාදිතං යචං;
නිමන්තිතො බ්‍රාහ්මණෙන, වෙරඤ්ජායං වසිං තදා.

10. “නිබ්බුද්ධෙ චත්තමානම්හි, මල්ලපුත්තං නිහෙය්යිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, පිට්ඨිදුක්ඛං අහු මම.

11. “නිකිච්ඡකො අහං ආසිං, සෙට්ඨිපුත්තං විරෙවයිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, හොති පක්ඛන්දිකා මම.

12. “අවචාහං ජොතිපාලො, කස්සපං සුගතං තදා;
කුතො නු බොධි මුණ්ඩස්ස, බොධි පරමදුල්ලහා.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, අවරිං දුක්කරං බහුං;
ජබ්බස්සානුරුවෙලායං, තතො බොධිං අපාපුණිං.

“නාහං එතෙන මග්ගෙන, පාපුණිං බොධිමුත්තමං;
කුම්මග්ගෙන ගවෙසිස්සං, පුබ්බකම්මෙන වාරිතො.

“පුඤ්ඤපාපපරික්ඛිණො, සබ්බසන්තාපවජ්ජිතො;
අසොකො අනුපායාසො, නිබ්බායිස්සමනාසවො.

“එවං ජිනො වියාකාසි, හික්ඛුසඬ්ඨස්ස අග්ගතො;
සබ්බාහිඤ්ඤාබලජ්ජන්තො, අනොතත්තමභාසරෙ”ති. (අප. පෙර 1.39.64-96);

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උපසෙනසුත්තවණ්ණනා

39. නවමෙ උපසෙනස්සාති එත්ථ උපසෙනොති තස්ස පෙරස්ස නාමං, වඩ්ගන්තමුත්තමණස්ස පන පුත්තත්තා
“වඩ්ගන්තපුත්තො”ති ව නං වොහරන්ති.

අයඤ්ඤි පෙරො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස කනිට්ඨහාතා, සාසනෙ පබ්බජිත්වා අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ
උපසම්පදාය ද්විවස්සො උපජික්ඛායො හුත්වා එකං හික්ඛුං උපසම්පාදෙන්වා තෙන සද්ධිං භගවතො උපට්ඨානං ගතො,
තස්ස හික්ඛුතො භගවතා තස්ස සද්ධිවිහාරිකභාවං පුච්ඡිත්වා ඛන්ධකෙ ආගතනයෙන “අතිලහං බො ත්වං,
මොසපුරිස, ආචත්තො බාහුල්ලාය, යදිදං ගණඛන්ධිය”න්ති (මහාව. 75) විගරහිතො පතොදාහිතුන්තො විය
ආජානීයො සංවිග්ගමානසො “යදිපාහං ඉදානි පරිසං නිස්සාය භගවතා විගරහිතො, පරිසංයෙව පන නිස්සාය
පාසංසියො භවෙයා”න්ති උස්සාහජාතො සබ්බෙ ධුතඨම්මෙ සමාදාය චත්තමානො විපස්සනං ආරහිත්වා න විරස්සෙව
ජලෙහිඤ්ඤො පටිසම්භිදාජ්ජන්තො මහාබිණ්ණසවො හුත්වා අත්තනො නිස්සිතකෙ ධුතඨගධරෙ එව කත්වා තෙහි සද්ධිං
භගවත්තං උපසඬ්ඨිත්වා සන්තප්පසික්ඛාපදෙ (පාරා. 565 ආදයො) ආගතනයෙන “පාසාදිකා බො ත්‍යායං, උපසෙන,
පරිසා”ති පරිසවසෙන භගවතො සන්තිකා ලද්ධපසංයො “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං
සමන්තපාසාදිකානං යදිදං උපසෙනො වඩ්ගන්තපුත්තො”ති (අ. නි. 1.213) එතදග්ගෙ යජිතො අසීතියා මහාසාවකෙසු
අබ්භන්තරො.

සො එකදිවසං පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතජ්ජට්ඨිකන්තො අන්තෙවාසිකෙසු අත්තනො අත්තනො දිවාට්ඨානං
ගතෙසු උදකකුම්භතො උදකං ගහෙන්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා ගත්තානි සීතිං කත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං අත්ථරිත්වා
දිවාට්ඨානෙ දිවාච්ඡාරං නිසින්තො අත්තනො ගුණෙ ආවජ්ජෙසි. තස්ස තෙ අනෙකසනා අනෙකසහස්සා
පොඬ්ඨානුපොඬ්ඨං උපට්ඨහිංසු. සො “මය්හං තාව සාවකස්ස සතො ඉමෙ එවරුපා ගුණා, කිදිසා නු බො මය්හං සත්ථු
ගුණා”ති භගවතො ගුණාහිමුඛං මනසිකාරං පෙසෙසි. තෙ තස්ස ඤාණබලානුරූපං අනෙකකොට්ඨසහස්සා උපට්ඨහිංසු.
සො “එවංසිලො මෙ සත්ථා එවංධම්මො එවංපඤ්ඤො එවංවිමුත්ති”තිආදිනා ව “ඉතිපි සො භගවා අරහං
සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා ව ආච්ඡාචානුරූපං සත්ථු ගුණෙ අනුස්සරිත්වා, තතො “ස්වාක්ඛාතො”තිආදිනා ධම්මස්ස,
“සුජ්ජට්ඨන්තො”තිආදිනා අරියසඬ්ඨස්ස ව ගුණෙ අනුස්සරි. එවං මහාපෙරො අනෙකාකාරවොකාරං
රතනත්තයගුණෙසු ආවිභූතෙසු අත්තමනො පමුදිතො උළාරපීතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො නිසීදි. තමත්ථං
දස්සෙතුං “ආයස්මතො උපසෙනස්ස වඩ්ගන්තපුත්තස්ස රහොගතස්සා”තිආදි වුත්තං.

තත්ප් රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලිනස්සාති එකිභුතස්ස. එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදීති එවං ඉදානි වුවිචමානාකාරො චිත්තස්ස චිතක්කො උප්පජ්ජී. ලාභා වත මෙති යෙ ඉමෙ මනුස්සත්තබ්බද්ධුප්පාදසද්ධාසමධගමාදයො, අහො වත මෙ එතෙ ලාභා. සුලද්ධං වත මෙති යඤ්චිදං මයා භගවතො සාසනෙ පබ්බජ්ජුපසම්පදාරතනත්තයපයිරුපාසනාදි පටිලද්ධං, තං මෙ අහො වත සුට්ඨු ලද්ධං. තත්ප් කාරණමාහ “සත්ථා ව මෙ”තිආදිනා.

තත්ප් දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තෙ අනුසාසනීති සත්ථා. භාග්‍යවන්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා. ආරකත්තා කිලෙසෙහි, කිලෙසාරිතං හතත්තා, සංසාරවක්කස්ස වා අරාතං හතත්තා, පච්චයාදිතං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා අරහං . සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධොති අයමෙත්ප් සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පත විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) බුද්ධානුස්සනීතිද්දෙසනො ගහෙනබ්බො.

ස්වාක්ඛාතෙති සුට්ඨු අක්ඛාතෙ, එකන්තනියානිකං කත්වා භාසිතෙ. ධම්මචිතයෙති පාවචනෙ. තඤ්ඤි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානානං සංසාරදුක්ඛපාතනො ධාරණෙන, රාගාදිකිලෙසෙ චිතයනෙන ව ධම්මචිතයොති වුවිචති. සබ්බත්ථාරිතොති සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මසඬබ්බාතං භගවතො සාසනං අරියමග්ගං සහ වරන්ති පටිපජ්ජන්තීති සබ්බත්ථාරිතො. සීලවන්තොති මග්ගඵලසීලවසෙන සීලවන්තො. කල්‍යාණධම්මාති සමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනාදයො කල්‍යාණා සුන්දරා ධම්මා එතෙසං අත්ථිති කල්‍යාණධම්මා. එතෙන සඬසස්ස සුප්පටිපත්තිං දස්සෙති. සීලෙසු වම්භි පරිපූරකාරීති “අහම්පි පබ්බජිත්වා න තිරච්ඡානකථාකට්ඨකො කායදළ්ඨිබ්‍රලො හුත්වා විභාසිං, අප්ඨං බො පාතිමොක්ඛසංවරාදිං චතුබ්බධම්පි සීලං අබණ්ඩං අජිද්දං අසබලං අකම්මාසං භුජිස්සං විඤ්ඤුප්පසත්ථං අපරාමට්ඨං කත්වා පරිපූරෙත්තො අරියමග්ගංයෙව පාපෙසි”න්ති වදති. එතෙන හෙට්ඨිමඵලද්වයසම්පත්තිමත්තනො දීපෙති. සොනාපන්තසකදාගාමිතො හි සීලෙසු පරිපූරකාරිතො. සුසමාහිතො වම්භි එකග්ගචිත්තොති උපචාරප්පනාහෙදෙන සමාධිතා සබ්බථාපි සමාහිතො ව අම්භි අචික්ඛිත්තචිත්තො. ඉම්නා සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිතාවචනෙන තනියඵලසම්පත්තිමත්තනො දීපෙති. අනාගාමිතො හි සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිතො. අරහා වම්භි ඛිණ්ණසවොති කාමාසවාදිතං සබ්බසො ඛිණ්ණත්තා ඛිණ්ණසවො, තතො එව පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනො සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තාය අරහා වම්භි. එතෙන අත්තනො කතකරණියතං දස්සෙති. මහිද්ධිකො වම්භි මහානුභාවොති අධිට්ඨානවිකුබ්බනාදිඉද්ධිසු මහතා වසීභාවෙන සමන්තාගතත්තා මහිද්ධිකො උළාරස්ස පුඤ්ඤානුභාවස්ස ගුණානුභාවස්ස ව සම්පත්තියා මහානුභාවො ව අස්මි. එතෙන ලොකියාහිඤ්ඤානවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තියොගමත්තනො දීපෙති. අභිඤ්ඤාසු වසීභාවෙන හි අරියා යට්ඨිතනිප්පාදනෙන මහිද්ධිකා, පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තියා නානාවිහාරසමාපත්තීහි ව විසොධිතසන්තානත්තා මහානුභාවා ව හොන්තීති.

හද්දකං මෙ ජීවිතන්ති එවංවිධසීලාදිගුණසමන්තාගතස්ස මෙ යාවායං කායො ධරති, තාව සත්තානං හිතසුබ්බෙව වඩ්ඪති, පුඤ්ඤක්ඛෙත්තභාවතො ජීවිතම්පි මෙ හද්දකං සුන්දරං. හද්දකං මරණන්ති සචෙ පනිදං බන්ධපඤ්චකං අජ්ජ වා ඉමස්මිංයෙව වා බණෙ අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායති, තං අප්පටිසන්ධිකං පරිනිබ්බානසඬබ්බාතං මරණම්පි මෙ හද්දකන්ති උභයත්ප් තාදිභාවං දීපෙති. එවං මහාපෙරො අප්පහීනසොමනස්සුප්පිලාවිතවාසනුස්සන්තත්තා උළාරසොමනස්සිතො ධම්මබ්‍රහ්මානෙන ධම්මපීතිපටිසංවෙදනෙන පරිචිතක්කෙසි.

තං සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන ජානිත්වා ජීවිතෙ මරණෙ ව තස්ස තාදිභාවච්භාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි. තෙන වුත්තං – “අප්ඨං බො භගවා...පෙ.... උදානෙසි”ති.

තත්ප් යං ජීවිතං න තපතීති යං ඛිණ්ණසවපුග්ගලං ජීවිතං ආයතීං බන්ධප්පවත්තියා සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො න තපති න බාධති, වත්තමානමෙව වා ජීවිතං සබ්බසො සඬබ්බධම්මත්තා සතිපඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා සබ්බත්ථ සතිසම්පජ්ඤාසමායොගතො න බාධති. යො හි අන්ධපුප්ප්පනො පාපජනසෙවී අයොනිසොමනසිකාරබ්‍රහ්මලො අකතකුසලො අකතපුඤ්ඤො, සො “අකතං වත මෙ කල්‍යාණ”න්තිආදිනා විප්පට්ඨාරෙන තපතීති තස්ස ජීවිතං තං තපති නාම. ඉතරෙ පන අකතපාපා කතපුඤ්ඤා කල්‍යාණපුප්ප්ප්පනෙන සද්ධිං සත්ත සෙබා තපතියධම්මපරිවජ්ජනෙන අතපතියධම්මසමන්තාගමෙන ව පච්ඡානුතාපෙන න තපන්තීති න තෙසං ජීවිතං තපති. ඛිණ්ණසවෙ පන වත්තබ්බමෙව තත්ථිති පවත්තිදුක්ඛවසෙන අත්ථවණ්ණනා කතා.

මරණන්තෙ න සොවතීති මරණසඬබ්බාතෙ අන්තෙ පරියොසානෙ, මරණසම්පෙ වා න සොවති අනාගාමිමග්ගෙනෙව සොකස්ස සමුග්ගාතිතත්තා. ස වෙ දිට්ඨපදො ධිරො, සොකමජ්ඣෙ න සොවතීති සො අනභිජ්ඣාදිතං චතුත්තං ධම්මපදානං නිබ්බානස්සෙව වා දිට්ඨත්තා දිට්ඨපදො, ධිතිසම්පන්නත්තා ධිරො ඛිණ්ණසවො සොවනධම්මත්තා “සොකා”ති ලද්ධනාමානං අචිතරාගානං සත්තානං, සොකහෙතුනං වා ලොකධම්මානං මජ්ඣෙ ධ්වත්ථාපි න සොවති.

ඉදානිස්ස සබ්බසො සොකහෙතුනං අභාවං දීපෙතුං “උච්ඡින්නභවතණ්හස්සා”තිආදිමාහ. තත්ප් යස්ස අග්ගමග්ගෙන සබ්බසො උච්ඡින්නා භවතණ්හා, සො උච්ඡින්නභවතණ්හො. තස්ස අවසෙසකිලෙසානං අනවසෙසවූපසමෙන සන්තචිත්තස්ස ඛිණ්ණසවහික්ඛුනො. වික්ඛිණ්ණො ජාතිසංසාරොති ජාතිආදිකො –

“බන්ධනාගාර ජවපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොවිජින්නං වත්තමානා, ‘සංසාරො’ති පවුච්චති”ති. –

චුත්තලක්ඛණො සංසාරො විසෙසනො ඛිණො. තස්මා නත්ථි තස්ස පුනඛ්භවොති යස්මා තස්ස ඵ්වරුපස්ස අරියපුග්ගලස්ස ආයතිං පුනඛ්භවො නත්ථි, තස්මා තස්ස ජාතිසංසාරො ඛිණො. කස්මා පනස්ස පුනඛ්භවො නත්ථි? යස්මා උච්ඡින්නභවනණ්හො සන්තචිත්තො ව හොති, තස්මාති ආවත්තෙන්වා වත්තබ්බං. අථ වා චික්ඛිණො ජාතිසංසාරො, තතො ඵ්ව නත්ථි තස්ස පුනඛ්භවොති අත්ථො යොජෙතබ්බො.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සාරිපුත්තඋපසමසුත්තවණ්ණනා

40. දසමෙ අත්තනො උපසමන්ති සාවකපාරමිමත්ථකප්පත්තියා හෙතුභූතං අග්ගමග්ගෙන අත්තනො අනවසෙසකිලෙසවූපසමං.

ආයස්මා හි සාරිපුත්තො අනුපසන්නකිලෙසානං සත්තානං රාගාදිකිලෙසජනිතසන්තාපදරුපරිලාභදුක්ඛඤ්චෙව කිලෙසාභිසංඛාරනිමිත්තං ජාතිජරාත්යාගිමරණසොකපරිදොදිදුක්ඛඤ්ච පච්චෙක්ඛනො දිස්වා අතීතානාගතෙපි නෙසං වට්ඨමුලකදුක්ඛං පරිතුලෙන්වා කරුණායමානො අත්තනාපි පුටුප්පනකාලෙ අනුභූතං කිලෙසනිමිත්තං වා අනප්පකං දුක්ඛං අනුස්සරිත්වා “ඊදිසස්ස නාම මහාදුක්ඛස්ස හෙතුභූතා කිලෙසා ඉදානි මෙ සුප්පභීනා”ති අත්තනො කිලෙසවූපසමං අභිණ්හං පච්චෙක්ඛති. පච්චෙක්ඛන්තො ව “ඉමෙ එත්තකා කිලෙසා සොනාපත්තිමග්ගෙන උපසමිතා, එත්තකා සකදාගාමිමග්ගෙන, එත්තකා අනාගාමිමග්ගෙන, එත්තකා අරහත්තමග්ගෙන උපසමිතා”ති තංතංමග්ගඤ්ඤාණෙහි ඔධිසො කිලෙසානං උපසමිතභාවං පච්චෙක්ඛති, තෙන චුත්තං – “අත්තනො උපසමං පච්චෙක්ඛමානො”ති.

අපරෙ “ථෙරො අරහත්තඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තං පච්චෙක්ඛිත්වා ‘ඉමස්ස වතායං සන්තප්ඤ්ඤාභාවො අච්චන්තසන්තාය අසංඛිකතාය ධාතුයා ආරම්මණතො, සයඤ්ච සම්මදෙව කිලෙසවූපසමතො”ති ඵ්වං අභිණ්හං උපසමං පච්චෙක්ඛති”ති වදන්ති. අඤ්ඤෙ පන “අනවසෙසකිලෙසානං උපසමපරියොසානෙ ජාතං අග්ගඵලමෙවෙන්ථ උපසමො නාම, තං පච්චෙක්ඛමානො නිසින්නො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති යදිදං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස මහාපඤ්ඤාතාදිහෙතුභූතං සාවකෙසු අනඤ්ඤසාධාරණං කිලෙසප්පභානං අග්ගඵලං වා උපසමපරියායෙන චුත්තං, තස්ස පච්චෙක්ඛණසංඛිකතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදනුභාවදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ උපසන්නසන්නචිත්තස්සාති උපසන්නමෙව හුත්වා සන්තං චිත්තං එතස්සාති උපසන්නසන්නචිත්තො. සමාපත්තියා චික්ඛමිහනෙන හි උපසන්නකිලෙසන්තා උපසන්නචිත්තං න සබ්බථා “උපසන්නසන්න”න්ති වූච්චති තස්ස උපසමස්ස අනච්චන්තිකභාවතො, න තථා අග්ගමග්ගෙන. තෙන පන අච්චන්තමෙව කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා අරහතො චිත්තං පුන කිලෙසානං අනුපසමෙතබ්බතාය සමථවිපස්සනාහෙට්ඨිමග්ගෙහි උපසන්නකිලෙසං හුත්වා අච්චන්තසන්නභාවතොව “උපසන්නසන්න”න්ති වූච්චති. තෙන චුත්තං – “උපසන්නමෙව හුත්වා සන්තං චිත්තං එතස්සාති උපසන්නසන්නචිත්තො”ති. උපසන්නන්ති වා උපසමො වූච්චති, තස්මා “උපසන්නසන්නචිත්තස්සා”ති අච්චන්තුපසමෙන සන්නචිත්තස්සාති අත්ථො.

අථ වා සතිපි සබ්බෙසං ඛිණාසවානං අනවසෙසකිලෙසවූපසමෙ සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස පන මත්ථකප්පත්තිහෙතුභූතො සාවකෙසු අනඤ්ඤසාධාරණො සවිසෙසො ධම්මසෙනාපතීනො කිලෙසවූපසමොති දස්සෙතුං සත්ථා උපසන්නසද්දෙන විසෙසෙන්වා ආහ “උපසන්නසන්නචිත්තස්සා”ති.

තත්ත්වමත්ථො – භූසං දල්භං වා සන්තං උපසන්නං, තෙන උපසන්නෙන උපසන්නමෙව හුත්වා සන්තං උපසන්නසන්නං, තාදිසං චිත්තං එතස්සාති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තථා හෙස හගවතා – “සාරිපුත්තො, භික්ඛවෙ, මහාපඤ්ඤො පුටුපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො”තිආදිනා (ම. නි. 3.93) අනෙකපරියායෙන වණ්ණිතො ථොමිතො. නෙත්තිච්ඡින්නස්සාති නෙත්ති වූච්චති භවතණ්හා සංසාරස්ස නයනතො, සා නෙත්ති ඡින්නා එතස්සාති නෙත්තිච්ඡින්නො. තස්ස නෙත්තිච්ඡින්නස්ස, පභිනතණ්හස්සාති අත්ථො. මුත්තො සො මාරබන්ධනාති සො ඵ්වංවිධො පරික්ඛිණභවසංයොජනො සබ්බස්මා මාරබන්ධනතො මුත්තො, න තස්ස මාරබන්ධනමොවනාය කරුණියං අත්ථි, තස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තනො උපසමං පච්චෙක්ඛති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිව්විතා ව මෙහි යවග්ගවණ්ණනා.

5. සෞභාවග්ගො

1. පියතරසුත්තවණ්ණනා

41. මහාවග්ගස්ස පටිමෙ මල්ලිකාය දෙවියා සද්ධිත්ති මල්ලිකාය නාම අත්තනො මහෙසියා සහ.

උපරිපාසාදවරගතොති පාසාදවරස්ස උපරි ගතො. කොවඤ්ඤො අත්තනා පියතරොති කොච්ඡි අඤ්ඤො අත්තනා පියායිතබ්බතරො. අත්ථි නු බො තෙනි “කිං තෙ අත්ථි”ති දෙවිං පුච්ඡති.

කස්මා පුච්ඡති? අයඤ්ඤි සාවත්ථියං දුග්ගතමාලාකාරස්ස ධිතා. එකදිවසං ආපණතො පුච්චං ගහෙත්වා මාලාරාමං ගත්ත්වා “බාදිස්සාමි”ති ගච්ඡන්ති පටිපටේ භික්ඛුසඤ්ජපටිවුතං හගවත්තං භික්ඛාචාරං පටිසන්තං දිස්වා පසන්නචිත්තා නං හගවතො අදාසි. සත්ථා තථාරූපෙ යානෙ නිසිදනාකාරං දස්සෙසි. ආනන්දත්ථෙරො චීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. හගවා තත්ථ නිසිදිත්වා නං පුච්චං පරිභුඤ්ජිත්වා මුඛං චික්ඛාලෙන්වා සිතං පාත්වාකාසි. ථෙරො “කො ඉමිස්සා, හත්තෙ, දානස්ස විපාකො භවිස්සති”ති පුච්ඡි. “අජ්ජෙසා, ආනන්ද, තථාගතස්ස පටිමං භොජනං අදාසි, අජ්ජෙව කොසලරඤ්ඤො අග්ගමහෙසි භවිස්සති පියා මනාපා”ති. තං දිවසමෙව ච රාජා කාසිගාමෙ භාගිනෙය්‍යොන සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා පරාජිතො පලායිත්වා ආගතො නගරං පටිසන්තො “බලකායස්ස ආගමනං ආගමෙස්සාමි”ති තං මාලාරාමං පාවිසි. සා රාජානං ආගතං පස්සිත්වා තස්ස චත්තමකාසි. රාජා තස්සා චත්තෙ පසිදිත්වා පිතරං පක්කොසාපෙත්වා මහත්තං ඉස්සරියං දත්වා තං අත්තෙපුරං පටිහරාපෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යටෙසි. අට්ඨකදිවසං රාජා චිත්තෙසි – “මයා ඉමිස්සා මහත්තං ඉස්සරියං දින්නං, යංනුනාහං ඉමං පුච්ඡෙය්‍යං ‘කො තෙ පියො’ති? සා ‘ත්වං මෙ, මහාරාජ, පියො’ති චත්වා, පුත මං පුච්ඡිස්සති, අට්ඨස්සාහං ‘මය්හමිපි ත්වංයෙව පියා’ති චක්ඛාමි”ති. ඉති සො අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සාසජනනත්ථං සම්මොදනියං කරොත්තො පුච්ඡි.

දෙවි පන පණ්ඩිතා බුද්ධුපට්ඨායිකා සඬුසුපට්ඨායිකා “නායං පඤ්ඤො රඤ්ඤො මුඛං උල්ලොකෙත්වා කට්ඨකබ්බො”ති චිත්තෙත්වා යථාභූතමෙව වදන්ති “නත්ථි බො මෙ, මහාරාජ, කොවඤ්ඤො අත්තනා පියතරො”ති ආහ. වත්ථාපි අත්තනා බ්‍යාකතමත්ථං උපායෙන රඤ්ඤො පච්චක්ඛං කාතුකාමා “කුශ්භං පන, මහාරාජ, අත්ථඤ්ඤො කොච්ඡි අත්තනා පියතරො”ති තට්ඨෙව රාජානං පුච්ඡි යථා රඤ්ඤො සයං පුට්ඨා. රාජාපි තාය සරසලක්ඛණෙන කථිත්තා නිචත්තිතුං අසක්කොත්තො සයම්පි සරසලක්ඛණෙනෙව කට්ඨන්තො තට්ඨෙව බ්‍යාකාසි යථා දෙවියා බ්‍යාකතං.

බ්‍යාකරිත්වා ච මන්දධාතුකතාය එවං චිත්තෙසි – “අහං රාජා පට්චිස්සරො මහත්තං පට්චිමණ්ඩලං අභිච්ඡිය අජ්ඣාවසාමි, මය්හං තාව යුත්තං ‘අත්තනා පියතරං අඤ්ඤං න පස්සාමි’ති, අයං පන වසලී භීතජච්චා සමානා මයා උච්චෙ යානෙ යජිතා සාමිභූතං මං න තථා පියායති, ‘අත්තාව පියතරො’ති මම සම්මුඛා වදති, යාව කක්ඛලා වතාය”න්ති අනත්තමනො හුත්වා “නනු තෙ තිණ්ණ රතනානි පියතරානි”ති වොදෙසි. දෙවි ‘රතනත්තයංපාහං දෙව අත්තනො සග්ගසුඛං මොක්ඛසුඛඤ්ඤං පත්ථයන්ති සම්පියායාමි, තස්මා අත්තාව මෙ පියතරො’ති ආහ. සබ්බො වායං ලොකො අත්තදත්ථමෙව පරං පියායති, පුත්තං පත්ථෙත්තොපි “අයං මං ජිණ්ණකාලෙ පොසෙස්සති”ති පත්ථෙති, ධිතරං “මම කුලං වඩ්ඪිස්සති”ති, හරියං “මය්හං පාදෙ පරිවරිස්සති”ති, අඤ්ඤෙපි ඤාතිමිත්තබන්ධවෙ තංතංකිච්චවසෙන, ඉති අත්තදත්ථමෙව සම්පස්සන්තො ලොකො පරං පියායතිති. අයඤ්ඤි දෙවියා අධිප්පායො.

අට්ඨ රාජා චිත්තෙසි – “අයං මල්ලිකා කුසලා පණ්ඩිතා නිපුණා ‘අත්තාව මෙ පියතරො’ති වදති, මය්හමිපි අත්තාව පියතරො හුත්වා උපට්ඨාති, හත්ථාහං ඉමමත්ථං සත්ථු ආරොවෙස්සාමි, යථා ච මෙ සත්ථා බ්‍යාකරිස්සති, තථා නං ධාරෙස්සාමි”ති. එවං පන චිත්තෙත්වා සත්ථු සන්තිකං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. තෙන වුත්තං – “අට්ඨ බො රාජා පසෙනදි කොසලො...පෙ.... පියතරො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං “ලොකෙ සබ්බසත්තානං අත්තාව අත්තනො පියතරො”ති රඤ්ඤො වුත්තමත්ථං සබ්බසො ජානිත්වා තදත්ථපරිදිපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සබ්බා දිසා අනුපරිගම්ම වෙතසාති සබ්බා අනවසෙසා දසපි දිසා පරියෙසනවසෙන චිත්තෙන අනුගන්ත්වා. නෙවජ්ඣගා පියතරමත්තනා ක්චචිති අත්තනා අතිසයෙන පියං අඤ්ඤං කොච්ඡි පුරිසො සබ්බස්සාහෙන පරියෙසන්තො ක්චචි කත්ථවි සබ්බදිසාසු නෙව අධිගච්ඡෙය්‍ය න පස්සෙය්‍ය. එවං පියො පුථු අත්තා පරෙසන්ති එවං කස්සචි අත්තනා පියතරස්ස අනුපලබ්භනවසෙන පුථු විසුං විසුං තෙසං තෙසං සත්තානං අත්තාව පියො. තස්මා න භිංසෙ පරමත්තකාමොති යස්මා එවං සබ්බොපි සත්තො අත්තානං පියායති අත්තනො සුඛකාමො දුක්ඛජ්ජකුලො, තස්මා අත්තකාමො අත්තනො භිතසුඛං ඉච්ඡන්තො පරං සත්තං අත්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය න භිංසෙ න හනෙය්‍ය න පාණිලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහිපි විහෙයෙය්‍ය. පරස්ස භි අත්තනා කතෙ දුක්ඛෙ තං තතො සඬකමන්තං විය කාලන්තරෙ අත්තනි සන්දිස්සති. අයඤ්ඤි කම්මානං ධම්මතාති.

පට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අප්පායුකසුත්තවණ්ණනා

42. දුතියෙ අව්ඡරියං, හන්තෙති ඉදම්පි මෙසියසුත්තෙ විය ගරහණව්ඡරියවසෙන වෙදිතබ්බං. යාව අප්පායුකානි යත්තකං පරිත්තායුකා, අතිඉත්තරජීවිතානි අත්ථො. සත්තාහජාතෙති සත්තාහෙන ජාතො සත්තාහජාතො. තස්මි සත්තාහජාතෙ, ජාතස්ස සත්තමෙ අහනීති අත්ථො. තුසිතං කායං උපපජ්ජීති තුසිතං දෙවනිකායං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපපජ්ජී.

එකදිවසං කිර ථෙරො පච්ඡාහත්තං දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො ලක්ඛණානුබ්බාද්දන්තප්පට්මණ්ඩිතං සොහග්ගප්පත්තං දස්සනානුත්තරියභූතං හගවතො රූපකායසිරිං මනසි කරිත්වා, “අහො බුද්ධානං රූපකායසම්පත්ති දස්සනියා සමන්තපාසාදිකා මනොහරා”ති උළාරං පිනිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො එවං චින්තෙසි – “විජාතමාතුයා නාම විරූපොපි පුත්තො සුරූපො විය මනාපො හොති, සවෙ පන බුද්ධානං මාතා මහාමායා දෙවී ධරෙය්‍යා, කිදිසං නු බො තස්සා හගවතො රූපදස්සනෙ පිනිසොමනස්සං උප්පජ්ජෙය්‍යා, මහාජාති බො මය්හං මහාමාතු දෙවියා, යා සත්තාහජාතෙ හගවති කාලකතා”ති. එවං පන චින්තෙත්වා හගවත්තං උපසංකම්මිත්වා අත්තතො පරිචිතක්කිතං ආරොචෙන්තො තස්සා කාලකිරියං ගරහන්තො “අව්ඡරියං, හන්තෙ”තිආදිමාහ.

කෙච් පනාහු – “මහාපජාපති ගොතමී හගවත්තං මහතා ආයාසෙන පබ්බජ්ජං යාවිත්වාපි පටික්ඛිත්තා, මයා පන උපායෙන යාවිතො හගවා අට්ඨගරුධම්මප්පටිග්ගහණවසෙන තස්සා පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච අනුජානි, සා තෙ ධම්මෙ පටිග්ගහෙත්වා ලද්ධපබ්බජ්ජපසම්පදා හගවතො දුතියං පරිසං උප්පාදෙන්වා චතුත්ථාය පරිසාය පච්චයො අහොසි. සවෙ පන හගවතො ජනෙත්ති මහාමායා දෙවී ධරෙය්‍යා, එවමෙනා චුහොපි බත්තියහගිනියො එකතො හුත්වා ඉමං සාසනං සොහෙය්‍යුං, හගවා ව මාතරි බහුමානෙන මාතුගාමස්ස සාසනෙ පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච සුබ්බෙනෙව අනුජානෙය්‍යා, අප්පායුකකාය පනස්සා කසිරෙන නිජ්ජන්තමිදන්ති ඉමිනා අධිප්පායෙන ථෙරො හගවතො සන්තිකෙ ‘අව්ඡරියං, හන්තෙ’තිආදිමාහා”ති. තං අකාරණං. හගවා හි මාතුයා වා අඤ්ඤස්ස වා මාතුගාමස්ස අත්තතො සාසනෙ පබ්බජ්ජං අනුජානන්තො ගරුකංයෙව කත්වා අනුජානාති, න ලහුකං විරට්ඨිතිකාමතායාති.

අපරෙ පනාහු – “දසබ්බවතුචෙසාරජ්ජාදිකෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ අනන්තාපරිමාණෙ බුද්ධගුණෙ ථෙරො මනසි කරිත්වා යා එවං මහානුභාවං නාම ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සත්ථාරං කුච්ඡිනා දස මාසෙ පරිහරි, සා බුද්ධමාතා කස්සචි පරිවාරිකා හවිස්සතිති අයුත්තමිදං. කස්මා? සත්ථු ගුණානුච්ඡවිකමෙවෙනං, යදිදං සත්තාහජාතෙ හගවති ජනෙත්ති කාලං කරොති, කාලකතා ව තුසිතෙසු උප්පජ්ජනීති අව්ඡරියබ්භූතචිත්තජාතො හුත්වා තං අත්තතො චිතක්කුප්පාදනං හගවතො ආරොචෙන්තො ‘අව්ඡරියං, හන්තෙ’තිආදිවචනං අවොවා”ති.

සත්ථා පන යස්මා සත්තාහජාතෙසු බොධිසත්තෙසු බොධිසත්තමාතු කාලකිරියා ධම්මතා සිද්ධා, තස්මා තං ධම්මතං පරිදීපෙන්තො “එවමෙනං, ආනන්දා”තිආදිමාහ. සා පනායං ධම්මතා යස්මා යථා සබ්බෙ බොධිසත්තා පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා ආයුපරියොසානෙ දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාහි සන්තිපතිත්වා අභිසම්බොධිං පත්තුං මනුස්සලොකෙ පටිසන්ධිග්ගහණාය අප්කෙධිසිතා කාලදීපදෙසකුලානි විය ජනෙත්තියා ආයුපරිමාණම්පි ඔලොකෙත්වා පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති, අයම්පි හගවා බොධිසත්තභූතො තථෙව තුසිතපුරෙ ධීතො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙන්තො සත්තදිවසාධිකදසමාසපරිමාණං මාතුයා ආයුපරිමාණං පරිච්ඡින්නිත්වා “අයං මම පටිසන්ධිග්ගහණස්ස කාලො, ඉදානි උප්පජ්ජිතුං වට්ටති”ති ඤත්වා ව පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි, තස්මා සබ්බබොධිසත්තානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. තෙනාහ හගවා – “අප්පායුකා හි, ආනන්දා, බොධිසත්තමාතරො හොන්ති”තිආදි.

තත්ථ කාලං කරොන්තිති යථාචුත්තආයුපරික්ඛයෙනෙව කාලං කරොන්ති, න විජාතපච්චයා. වරිමත්තභාවෙහි බොධිසත්තෙහි වසිතට්ඨානං වෙනියසරසදිසං හොති, න අඤ්ඤෙසං පරිභොගාරහං, න ව සක්කා බොධිසත්තමාතරං අපනෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙතුන්ති තත්තකං එව බොධිසත්තමාතු ආයුප්පමාණං හොති, තස්මා තදා කාලං කරොන්ති. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධාය මහාබොධිසත්තා පඤ්චමං මහාවිලොකනං කරොන්ති.

කතරස්මිං පන වයෙ කාලං කරොන්තිති? මජ්ඣිමවයෙ. පයමවයස්මිඤ්චි සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා හොති, තෙන තදා සඤ්ජාතගබ්භා ඉත්ථියො යෙභුයෙයන ගබ්භං අනුරක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. ගණ්හෙය්‍යුං වෙ, ගබ්භො බන්වාබාධො හොති. මජ්ඣිමවයස්ස පන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අතික්කම්මිත්වා තතියකොට්ඨාසෙ වත්ථු වියදං හොති, වියදෙ වත්ථුමිහි නිබ්බන්තදාරකා අරොගා හොන්ති, තස්මා බොධිසත්තමාතරො පයමවයෙ සම්පත්තිං අනුභවිත්වා මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ විජායිත්වා කාලං කරොන්තිති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං බොධිසත්තමාතු අඤ්ඤෙසඤ්ච සබ්බසත්තානං අත්තභාවෙ ආයුස්ස මරණපරියොසානතං විදිත්වා තදත්ථවිභාවනමුඛෙන අනවජ්ජප්පට්පත්තියං උස්සාහදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යෙ කෙච්චි අනියමනිද්දෙසො. භූතානි නිබ්බන්තා. හවිස්සන්තිති අනාගතෙ නිබ්බන්තිස්සන්ති. වාසද්දො විකප්පත්ථො, අපිසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන නිබ්බන්තමානෙපි සඬගණ්භාති. එත්තාවතා අතීතාදිවසෙන

නියද්ධපරියාපන්නෙ සත්තෙ අනවසෙසතො පරියාදියති. අපිව ගබ්භසෙය්‍යාකසත්තා ගබ්භතො නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය භූතා නාම, තතො පුබ්බෙ භවිස්සන්ති නාම. සංසෙදස්සපජාතිකා පටිසන්ධිචිත්තතො පරතො භූතා නාම, තතො පුබ්බෙ උප්පජ්ජිතබ්බභවවසෙන භවිස්සන්ති නාම. සබ්බෙපි වා පච්චුප්පන්නභවවසෙන භූතා නාම, ආයතිං පුනබ්බභවවසෙන භවිස්සන්ති නාම. බිණාසවා භූතා නාම. තෙ හි භූතා එව, න පුන භවිස්සන්තිති, තදඤ්ඤෙ භවිස්සන්ති නාම.

සබ්බෙ ගම්භස්සන්ති පභාය දෙහන්ති සබ්බෙ යථාචුත්තභෙදා

සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණංධිතිසත්තාලාසාදිවසෙන අනෙකභෙදහින්තා සත්තා දෙහං අත්තතො සරිරං පභාය නික්ඛිපිත්වා පරලොකං ගම්භස්සන්ති, අසෙක්ඛා පන නිබ්බානං. එත්ථ කොචි අවචනාධම්මො නාම නත්ථීති දස්සෙති. කං සබ්බජාතිං කුසලො විදිත්වාති තදෙතං සබ්බස්ස සත්තස්ස ජාතිං භාතිං මරණං, සබ්බස්ස වා සත්තස්ස ජාතිං විනාසං පහඬිගුතං කුසලො පණ්ඩිතජාතිකො මරණානුස්සතිවසෙන අනිච්චතාමනසිකාරවසෙන වා ජාතිත්වා. ආතාපියො බ්‍රහ්මචරියං චරෙය්‍යාති විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො ආතාපියසඬ්ඛාතෙන වීරියෙන සමන්තාගතත්තා ආතාපියො චතුබ්බිධසම්මප්පධානවසෙන ආරද්ධවීරියො අනවසෙසමරණසමතික්කමනුපායං මග්ගබ්‍රහ්මචරියං චරෙය්‍ය, පටිපජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සුප්පබුද්ධකුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

43. තතියෙ රාජගහෙ සුප්පබුද්ධො නාම කුට්ඨි අහොසිති සුප්පබුද්ධනාමකො එකො පුරිසො රාජගහෙ අහොසි.

සො ව කුට්ඨි කුට්ඨරොගෙන බාල්භවිදුසිතගත්තො. මනුස්සදලිද්දොති යත්තකා රාජගහෙ මනුස්සා තෙසු සබ්බදුග්ගතො. සො හි සඬ්ඛාරකුට්ඨතිආදීසු මනුස්සෙහි ඡඩ්ඛිතපිලොතිකඛණ්ඩාති සිබ්බිත්වා පරිදහති, කපාලං ගහෙත්වා සරා සරං ගන්ත්වා ලද්ධආවාමඋච්ඡිට්ඨහත්තාති නිස්සාය ජීවති, තම්පි පුබ්බෙ කතකම්මපච්චයා න යාවදත්ථං ලභති. තෙන චුත්තං “මනුස්සදලිද්දො”ති. මනුස්සකපණොති මනුස්සෙසු පරමකපණං පත්තො. මනුස්සචරාකොති මනුස්සානං භිලිතපරිභූතතාය අතිවිය දිනො. මහතියා පරිසායාති මහතියා භික්ඛුපරිසාය වෙච උපාසකපරිසාය ව.

එකදිවසං කිර හගවා මහාභික්ඛුසඬ්ඛපරිවාරො රාජගහං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා භික්ඛුනං සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො කතිපයභික්ඛුපරිවාරො නික්ඛන්තො යෙහි දානං දින්නං, තෙසං උපාසකානං අවසෙසභික්ඛුනඤ්ච ආගමනං ආගමයමානො අන්තොනගරෙයෙව අඤ්ඤතරස්මිං රමණියෙ පදෙසෙ අට්ඨාසි. තාවදෙව භික්ඛු තතො තතො ආගන්ත්වා හගවන්තං පරිවාරෙසු, උපාසකාපි “අනුමොදනං සුත්වා වන්දිත්වා නිවත්තිස්සාමා”ති හගවන්තං උපසඬ්ඛමිංසු, මහාසන්තිපාතො අහොසි. හගවා නිසීදනාකාරං දස්සෙසි. තාවදෙව බුද්ධාරහං ආසනං පඤ්ඤාපෙසු. අථ හගවා අසීතිඅනුබාසඤ්ජනප්පටිමණ්ඩිතෙහි ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙහි විරොචමානාය බ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපසමුප්ප්ප්ලාය නිලපිතලොභිතොදාතමඤ්ජෙට්ඨපහස්සරානං වසෙන ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙත්තියා අනුපමාය රූපකායසිරියා සකලමෙව තං පදෙසං ඔහාසෙන්නො තාරාගණපරිවුතො විය පුණ්ණවන්දො භික්ඛුගණපරිවුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසෙන නිසීදිත්වා මනොසිලාතලෙ කෙසරසීහො විය සීහනාදං නදන්තො කරචිකරුතමඤ්ජුනා බ්‍රහ්මස්සරෙන ධම්මං දෙසෙති.

භික්ඛුපි බො අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා ආරද්ධවීරියා පහිතත්තා වොදකා පාපගරහිතො වත්තාරො වචනක්ඛමා සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤාසම්පන්නා විමුත්තිසම්පන්නා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා මෙඝවණ්ණං පංසුකුලච්චරං පාරුපිත්වා සුවම්මිතා විය ගන්ධහත්ථිතො හගවන්තං පරිවාරෙත්වා ඔහිතසොතා ධම්මං සුණන්ති. උපාසකාපි සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬ්ඛා පුබ්බණ්ණසමයං මහාදානාති පවත්තෙත්වා ගන්ධමාලාදීහි හගවන්තං පුජෙත්වා වන්දිත්වා භික්ඛුසඬ්ඛස්ස නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා හගවන්තං භික්ඛුසඬ්ඛඤ්ච පරිවාරෙත්වා සංයතහත්ථපාදා ඔහිතසොතා සක්කච්චං ධම්මං සුණන්ති. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන හගවා මහතියා පරිසාය පරිවුතො ධම්මං දෙසෙන්නො නිසින්නො හොති”ති.

සුප්පබුද්ධො පන ජීසව්ඡාදුබ්බලාපරෙතො ඝාසපරියෙසනං වරමානො අන්තරවීරී ඔතිණ්ණො දුරතොව තං මහාජනසන්තිපාතං දිස්වා, “කිං නු බො අයං මහාජනකායො සන්තිපතිතො, අද්ධා එත්ථ හොජනං දියති මඤ්ඤෙ, අප්පෙව නාමෙත්ථ ගතෙන කිඤ්චි බාදනියං වා හොජනියං වා ලද්ධං සක්කා”ති සඤ්ජාතාහිලාසො තත්ථ ගන්ත්වා අද්දස හගවන්තං පාසාදිකං දස්සනියං පසාදනියං උත්තමදමට්ඨසමට්ඨමනුප්පත්තං දන්තං ගුත්තං සන්තින්ද්‍රියං සුසමාහිතං තාය පරිසාය පරිවුතං ධම්මං දෙසෙන්නං, දිස්වාන පුරිමජාතිසම්භතාය පරිපක්කාය උපනිස්සයසම්පත්තියා වොදියමානො “යංනුනාහම්පි ධම්මං සුණෙය්‍ය”න්ති පරිසපරියන්තෙ නිසීදි. තං සන්ධාය චුත්තං – “අද්දසා බො සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි...පෙ.... තත්ථෙව එකමත්තං නිසීදි ‘අහම්පි ධම්මං සොස්සාමි’”ති.

සබ්බාවත්තන්ති සබ්බාවතිං භිනාදිසබ්බපුග්ගලවතං, තත්ථ කිඤ්චිපි අනවසෙසෙත්වාති අත්ථො. “සබ්බාවත්ත”න්තිපි පටන්ති. වෙතසාති බුද්ධවක්ඛුසම්පයුත්තචිත්තෙන. චිත්තසීසෙන හි ඤාණං නිද්දිට්ඨං, තස්මා

අපානි පවිෂ්. සාමුක්කංසිකානි සාමං උක්කංසිකා අත්තනාව උද්ධරිත්වා ගහිතා, සයම්භුඤාණෙන සාමං දිට්ඨා, අඤ්ඤෙසං අසාධාරණානි අත්ථො. කා ච පන සානි? අරියසච්චදෙසනා. තෙනෙවාහ – “දුක්ඛං සමුදයං නිරොධං

මගේ”නි. ඉදඤ්භි සච්චානං සරුපදස්සනං, තස්මා ඉමස්මිං යානෙ අරියසච්චානි කට්ඨකඛ්ඛානි, තානි සබ්බාකාරතො විත්ථාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.529) චුත්තානීති තත්ථ චුත්තනයෙන වෙදිතඛ්ඛානි.

සෙය්‍යාථාපීතිආදිනා උපමාවසෙන සුප්පබුද්ධස්ස කිලෙසප්පහානං අරියමග්ගප්පාදඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාළකන්ති විගතකාළකං. සම්මදෙව්නි සුට්ඨයෙව. රජනන්ති නීලපිතලොභිතමඤ්ජෙට්ඨාදිරභිගජානං. පටිග්ගණ්ඨෙය්‍යානි ගණ්ඨෙය්‍යා, පහස්සරං භවෙය්‍යා. තස්මිංයෙව ආසනෙති තස්සංයෙව නිසජ්ජායං. එතෙනස්ස ලහුවිපස්සනකතා තික්ඛපඤ්ඤතා සුඛාපටිපදා බිජ්ජාහිඤ්ඤතා ව දස්සිතා භොන්ති. චිරජං චිතමලන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං අභාවෙන චිරජං, අනවසෙසදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමලාපගමෙන චිතමලං. පට්ඨමග්ගවජ්ඣකිලෙසරජාභාවෙන වා චිරජං, පඤ්චවිධදුස්සිලමලාපගමෙන චිතමලං. ධම්මවක්ඛුන්ති සොතාපත්තිමග්ගො අධිප්පෙතො. තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථං “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”නි චුත්තං. තඤ්භි නිරොධං ආරම්භං කත්වා කිච්චවසෙන එව සබ්බතධම්මෙ පටිවජ්ඣන්තං උප්පජ්ජති.

තත්ත්වං උපමාසංසන්දනං – වත්ථං විය විත්තං දට්ඨබ්බං, වත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය විත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනඵලකං විය අනුපුබ්බිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙන තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා ගොමයබාරෙහි කාළකෙ සම්මද්දිත්වා වත්ථස්ස ධොවනප්පයොගො විය සද්ධාසලිලෙන තෙමෙත්වා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිථිලෙ කත්වා සද්ධාදිවිධිනා විත්තස්ස සොධනෙ වීරියාරම්භො, තෙන පයොගෙන වත්ථෙ කාළකාපගමො විය වීරියාරම්භෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, රභිගජානං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධස්ස වත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස විත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදාපනන්ති.

එවං පන සුප්පබුද්ධො පරිසපරියන්තෙ නිසින්නො ධම්මදෙසනං සුත්වා සොතාපත්තිඵලං පත්වා අත්තනා පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොචෙතුකාමො පරිසමජ්ඣං ඔගාහිතුං අවිසහන්තො මහාජනස්ස සත්ථාරං වන්දිත්වා අනුගන්ත්වා නිවත්තකාලෙ භගවති විහාරං ගතෙ සයම්පි විහාරං අගමාසි. තස්මිං බණෙ සක්කො දෙවරාජා “අයං සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි අත්තනා සත්ථු සාසනෙ පටිලද්ධගුණං පාකටං කාතුකාමො”ති ඤාත්වා “චිමංසිස්සාමි න”නි ගන්ත්වා ආකාසෙ ධීතො එතදවොච – “සුප්පබුද්ධ ත්වං මනුස්සදලිද්දො මනුස්සකපණො මනුස්සවරාකො, අහං තෙ අපරිමිතං ධනං දස්සාමි, ‘බුද්ධො න බුද්ධො, ධම්මො න ධම්මො, සඬ්ඝො න සඬ්ඝො, අලං මෙ බුද්ධෙන, අලං මෙ ධම්මෙන, අලං මෙ සඬ්ඝෙනා’ති වදෙහි”ති. අථ නං සො ආහ “කොසි ත්ව”නි? “අහං සක්කො දෙවරාජා”ති. “අන්ධබාල අහිරික, ත්වං මයා සද්ධිං කට්ඨං න යුත්තරුපො, යො ත්වං එවං අවත්තබ්බං වදෙසි, අපිච මං ත්වං ‘දුග්ගතො දලිද්දො කපණො’ති කස්මා වදෙසි, නනු අහං ලොකනාථස්ස ඔරසපුත්තො, නෙවාහං දුග්ගතො න දලිද්දො න කපණො, අථ බො සුඛප්පත්තො පරමෙන සුඛෙන අපාහමස්මි මහද්ධනො”ති වත්වා ආහ –

“සද්ධාධනං සීලධනං, හිරිමත්තජ්ජියං ධනං;
සුතධනඤ්ච වාගො ව, පඤ්ඤා වෙ සත්තමං ධනං.

“යස්ස එතෙ ධනා අත්ථි, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා;
‘අදලිද්දො’ති තං ආහු, අමොසං තස්ස ජීවිත”නි. (අ. නි. 7.5) –

තස්සිමානි මෙ සත්ත අරියධනානි සන්ති. යෙසඤ්භි ඉමානි ධනානි සන්ති, න ත්වෙව තෙ බුද්ධෙහි වා පච්චෙකබුද්ධෙහි වා ‘දලිද්දො’ති වුව්චන්ති”ති.

සක්කො තස්ස කථං සුත්වා තං අන්තරාමග්ගෙ ඔහාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං වචනං පටිච්චනඤ්ච ආරොචෙසි. අථ නං භගවා ආහ – “න බො සක්ක සක්කා තාදිසානං සතෙනපි සහස්සෙනපි සුප්පබුද්ධං කුට්ඨිං ‘බුද්ධො න බුද්ධො, ධම්මො න ධම්මො, සඬ්ඝො න සඬ්ඝො’ති කථාපෙතු”නි. සුප්පබුද්ධොපි බො කුට්ඨි සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරා කතපටිසන්ථාරො අත්තනා පටිලද්ධගුණං ආරොචෙසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි දිට්ඨධම්මො”තිආදි.

තත්ථ දිට්ඨධම්මොති දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනානි දිට්ඨධම්මො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ “දිට්ඨධම්මො”ති චෙත්ථ සාමඤ්ඤවචනො ධම්මසද්දො. දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති තං නිවත්තනත්ථං “පත්තධම්මො”ති චුත්තං. පත්ති ව ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤාපි විජ්ජතිති තතො විසෙසනත්ථං “විදිතධම්මො”ති චුත්තං. සා පනායං විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසෙනාපි භොතිති නිජ්ජදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං “පරියොගාළ්භධම්මො”ති චුත්තං. තෙනස්ස යථාචුත්තං සච්චාහිසම්බොධංයෙව දිපෙති. මග්ගඤාණඤ්භි එකාහිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙන්නං නිජ්ජදෙසෙනාපි පරිඤ්ඤායාධම්මං සමන්තතො ඔගාළ්භං නාම භොති, න තදඤ්ඤාණං. තෙන චුත්තං – “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනානි දිට්ඨධම්මො”ති. තෙනෙවාහ “තිණ්ණවිචිකිච්ඡො”තිආදි.

තත්ප් පටිභයකන්තාරසදියා සොළසවත්ථුකා ව අට්ඨවත්ථුකා ව තිණ්ණා විවිකිවිජා එතෙනාති තිණ්ණවිවිකිවිජො. තතො එව පවත්තිආදීසු “එවං නු ඛො, න නු ඛො”ති එවං පවත්තිතා විගතා සමුච්ඡින්නා කථංකථා එතස්සාති විගතකථංකථො. සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහීනත්තා තප්පටිපක්ඛෙසු ව සීලාදිගුණෙසු සුප්පතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදභාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තොති වෙසාරජ්ජප්පත්තො. නාස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය එත්ථ වත්තනීති අපරජ්ජවචයො. කත්ථාති ආහ “සත්ථුසාසනෙ”ති.

අභික්කන්තන්තිආදීසු කිඤ්චාපි අයං අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාහිරුපබ්බතනුමොදනාදීසු අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති, ඉධ පන අබ්බතනුමොදනෙ දට්ඨබ්බො. තෙනෙව සො පසාදවසෙන පසංසාවසෙන ව ද්වික්ඛත්තුං වුත්තො, සාධු සාධු, හන්තෙති වුත්තං හොති. අභික්කන්තන්ති වා අතිකන්තං අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති අත්ථො. තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන හගවතො දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං.

අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – අභික්කන්තං, හන්තෙ, යදිදං හගවතො ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං, හන්තෙ, යදිදං හගවතො ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. හගවතො එව වා වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාවඩ්ඪිතතො, පඤ්ඤාපනනතො, සාත්ථතො, සබ්බඤ්ඤාපනතො, උත්තානපදනො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයඬිගමනො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසීතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාර්මණියතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදිනයෙහි ථොමෙත්තො පද්දවයං ආහ.

තතො පරමිපි චතුති උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛට්ඨපිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණ්ණපණ්ණාදිනා ඡාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගොටෙය්‍ය. මුළුභස්සාති දිසාමුළුභස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති මග්ගං උපදිසෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති චතුරඬිගසමන්තාගතෙ. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිප්පායයොජනා – යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිට්ඨිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙන්නෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්‍ය, එවං කස්සපස්ස හගවතො සාසනන්තරධානතො පට්ඨාය මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්තෙන, යථා මුළුභස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගප්පිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචිකරොන්නෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපාති අපස්සතො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසනාදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන හගවතා නානානායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො.

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා තාය දෙසනාය රතනත්තයෙ පසන්නවිත්තො පසන්නාකාරං කරොන්නො “එසාහ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. හගවත්තං සරණං ගච්ඡාමිති හගවා මෙ සරණං පරායණං අසස්ස ඝාතා, හිතස්ස විධාතාති ඉමිනා අධිප්පායෙන හගවත්තං ගච්ඡාමි හජාමි, එවං වා ජානාමි බුද්ධාමිති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථොති. ධම්මන්ති අධිගතමග්ගෙ සවිජීකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ චතුසු අපායෙසු අපනමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො. සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙව නිබ්බානඤ්ච. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

“යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90) ව – න කෙවලං අරියමග්ගො වෙව නිබ්බානඤ්ච, අපිච ඛො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඬ්ඛතමප්පට්ඨකුලං;
මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තං, ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ හි රාගවිරාගන්ති මග්ගො වුත්තො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. අසඬ්ඛතන්ති නිබ්බානං. අප්පට්ඨකුලං මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තන්ති පරියත්තිධම්මො වුත්තොති.

හික්ඛුසඬ්ඛන්ති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතං අට්ඨඅරියපුග්ගලසමුහං. එත්තාවතා සුප්පබුද්ධො තිණ්ණ සරණගමනාති පටිච්චෙදෙසි. උපාසකං මං හගවා ධාරෙතු අප්පනග්ගෙ පාණුපෙනං සරණං ගතන්ති අප්පනග්ගෙහි අප්පනං ආදිං කත්වා. “අප්පදග්ගෙ”තිපි පායො, තත්ථ දකාරො පදසන්ධිකරො, අප්ප අග්ගෙ අප්ප ආදිං කත්වාති අත්ථො. පාණුපෙනන්ති පාණෙහි උපෙනං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්නති, තාව උපෙනං අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං රතනත්තයස්ස උපාසනතො උපාසකං කප්පියකාරකං මං හගවා උපධාරෙතු ජානාතුති අත්ථො. ඉමස්ස ව සරණගමනං අරියමග්ගාධිගමෙනෙව නිප්ඵන්තං, අප්ඤ්ඤාසයං පන ආචිකරොන්නො එවමාහ.

හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වාහි හගවතො වචනං චිත්තෙන අභිනන්දිත්වා තමෙව අභිනන්දිතභාවං පකාසෙන්තො චුත්තනායෙන වාචාය අනුමොදිත්වා. අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති තං හගවන්තං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා සත්ථු ගුණනින්තවිත්තො යාව දස්සනවිසයසමතික්කමා හගවන්තංයෙව පෙක්ඛමානො පඤ්ඡලිකො නමස්සමානො පක්කාමී.

පක්කන්තො ව කුට්ඨරොගාභිභවෙන ඡිත්තභත්ථපාදභිගුලි උක්කාරගත්තො සමන්තතො විස්සන්දමානාසවො කණ්ඩුතිපතිළිතො අසුචි දුග්ගන්ධො ජෙගුච්ඡතමො පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තො “නායං කායො ඉමස්ස අවචන්තසන්තස්ස පණ්නතමස්ස අරියධම්මස්ස ආධාරො භවිතුං යුත්තො”ති උප්පන්නාභිසන්ධිනා විය සග්ගසංවත්තනියෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඔකාසෙ කතෙ අප්පායුකසංවත්තනියෙන උපච්ඡෙදකෙන පාපකම්මෙන කතුපචිතෙන වොදියමානො තරුණවච්ඡාය ධෙත්තූයා ආපතිත්වා මාරිතො. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො අවිරපක්කන්තං සුප්පබුද්ධං කුට්ඨිං ගාවී තරුණවච්ඡා අධිපතිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසී”ති.

සො කිර අතීතෙ එකො සෙට්ඨිපුත්තො හුත්වා අත්තනො සභායෙහි තිහි සෙට්ඨිපුත්තෙහි සද්ධිං කීළන්තො එකං නගරසොභිනිං ගණ්කං උය්‍යානං තෙත්වා දිවසං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අත්ථංගිගතෙ සූරියෙ සභායෙ එතදවොච – “ඉමිස්සා භත්ථෙ කභාපණසභස්සං ඛහුකඤ්ච සුවණ්ණං මහග්ඝානි ව පසාධනානි සංවිජ්ජන්ති, ඉමස්මිං වතෙ අඤ්ඤො කොචි නත්ථී, රත්ති ව ජාතා, භන්ද ඉමං මයං මාරෙන්වා සබ්බං ධනං ගහෙන්වා ගච්ඡාමා”ති. තෙ වත්තාරොපි ජතා එකජ්ඣාසයා හුත්වා තං මාරෙතුං උපක්කමිංසු. සා තෙහි මාරියමානා “ඉමෙ නිල්ලජ්ජා නික්කරුණා මයා සද්ධිං කිලෙසසන්ථං කත්වා නිරපරාධං මං කෙවලං ධනලොභෙන මාරෙන්ති, එකවාරං තාව මං ඉමෙ මාරෙන්තු, අභං පන යක්ඛිනී හුත්වා අනෙකවාරං ඉමෙ මාරෙතුං සමත්ථා භවෙය්‍යා”න්ති පත්ථනං කත්වා කාලමකාසී. තෙසු කිර එකො පක්කුසාති කුලපුත්තො අහොසි, එකො බාහියො දාරුචීරියො, එකො තම්බදායීකො වොරසාතකො, එකො සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි, ඉති ඉමෙසං චතුත්තං ජනානං අනෙකසතෙ අත්තභාවෙ සා යක්ඛයොනියං නිබ්බන්තා ගාවී හුත්වා ජීවිතා වොරොපෙසී. තෙ තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන තත්ථ තත්ථ අත්තරාමරණං පාපුණිංසු. එවං සුප්පබුද්ධස්ස කුට්ඨස්ස සභසා මරණං ජාතං, තෙන චුත්තං – “අථ ඛො අවිරපක්කන්තං...පෙ.... වොරොපෙසී”ති.

අථ සම්බහුලා භික්ඛු තස්ස කාලකිරියං හගවතො ආරොචෙන්වා අභිසම්පරායං පුච්ඡිංසු. හගවා බ්‍යාකාසී. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු”තිආදි.

තත්ථ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයාති සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසොති ඉමෙසං තිණ්ණං භවබන්ධනානං සමුච්ඡෙදවසෙන පභානා. සොනාපන්තොති සොතසඬ්ඛාතං අරියමග්ගං ආදිතො පන්තො. චුත්තඤ්ඤෙන –

“සොතො සොතොති ඉදං, ආවුසො සාරිපුත්ත, වුව්චති. කතමො නු ඛො, ආවුසො, සොතොති? අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො”තිආදි (සං. නි. 5.1001).

අවිනිපාතධම්මොති විනිපතනං විනිපාතො, නාස්ස විනිපාතො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො, චතුසු අපායෙසු උපපජ්ජනවසෙන අපතනසභාවොති අත්ථො. නියතොති ධම්මනියාමෙන සම්මන්තනියාමෙන නියතො. සම්බොධිපරායණොති උපරිමග්ගත්තයසඬ්ඛාතා සම්බොධි පරං අයනං අස්ස ගති පටිසරණං අවස්සං පත්තබ්බන්ති සම්බොධිපරායණො. එතෙන “තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති පුච්ඡාය භද්දිකා එව සුප්පබුද්ධස්ස ගති, න පාපිකාති අයමත්ථො දස්සිතො. න පන තෙන සම්පත්තා ගති, තං පන පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන පකාසෙතුකාමො ධම්මරාජා එත්තකමෙව අභාසී. පස්සති හි හගවා “මයා එත්තකෙ කට්ඨෙන ඉමිස්සංයෙව පරිසති අනුසන්ධිකුසලො එකො භික්ඛු සුප්පබුද්ධස්ස කුට්ඨිභාවදාලිද්දියකපණභාවානං කාරණං පුච්ඡස්සති, අථාභං තස්ස තං කාරණං තෙන පුච්ඡානුසන්ධිනා පකාසෙන්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙස්සාමී”ති. තෙනෙවාහ – “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු”තිආදි. තත්ථ හෙතුති අසාධාරණකාරණං, සාධාරණකාරණං පන පච්චයොති, අයමෙනෙසං විසෙසො. යෙනාති යෙන හෙතුනා යෙන පච්චයෙන ව.

භූතපුබ්බන්ති ජාතපුබ්බං. අතීතෙ කාලෙ නිබ්බන්තං තං දස්සෙතුං “සුප්පබුද්ධො”තිආදි චුත්තං. කදා පන භූතන්ති? අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ තථාගතෙ බාරාණසියා සාමන්තා එකස්මිං ගාමෙ එකා කුලධිතා බෙන්තං රක්ඛති. සා එකං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා පසන්තවිත්තා තස්ස පඤ්චභි ලාජාසතෙහි සද්ධිං එකං පදුමපුප්ඵං දත්වා පඤ්ච පුත්තසතාති පත්ථෙසි. තස්මිංයෙව බණෙ පඤ්චසතා මීගලද්දිකා පච්චෙකබුද්ධස්ස මධුරමංසං දත්වා “එතිස්සා පුත්තා භවෙය්‍යාම, තුම්හෙහි පත්තවිසෙසං ලභෙය්‍යාමා”ති ව පත්ථංසිංසු. සා යාවතායුකං ධන්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා. තතො චුතා එකස්මිං ජාතස්සරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති. තමෙකො තාපසො දිස්වා පටිජග්ගී. තස්සා විචරන්තියා පාදුද්ධාරෙ පාදුද්ධාරෙ භූමිතො පදුමානි උට්ඨන්ති. එකො වනවරකො දිස්වා බාරාණසිරඤ්ඤො ආරොචෙසී. රාජා තං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිං අකාසී. තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො සණ්ඨාසී. මහාපදුමකුමාරො තස්සා කුච්ඡියං වසී, සෙසා ගබ්භමලං නිස්සාය නිබ්බන්තා, තෙ වයප්පත්තා උය්‍යානෙ පදුමසරෙ කීළන්තා එකෙකස්මිං පදුමෙ නිසීදිත්වා පරිපක්කඤ්ඤාණා සඬ්ඛාරෙසු බයවයං පට්ඨපෙන්වා පච්චෙකබොධිං පාපුණිංසු. තෙසං බ්‍යාකරණගාථා අහොසී –

“සරොරුහං පදුමපලාසපත්‍රජං,
සුපුප්ඵීනං හමරගණානුකිණ්ණං;
අනිච්චතං ඛයවයනං විදිත්වා,
එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

එවං පච්චෙකබ්බොධං අභිසම්බුද්ධෙසු තෙසු පඤ්චස්ස පච්චෙකබුද්ධසතෙසු අඛින්නරො තගරසිඛි නාම පච්චෙකසම්බුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ නන්දමූලපබ්බතොර සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සත්තාහස්ස අච්චයෙන නිරොධා වුට්ඨිතො ආකාසෙන ආගන්ත්වා ඉසිගිලිපබ්බතෙ ඔතරිත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ රාජගහෙ එකො සෙට්ඨිපුත්තො මහතා පරිවාරෙන උය්‍යානකීළනත්ථං නගරතො නික්ඛන්තො තගරසිඛිපච්චෙකබුද්ධං දිස්වා “කො අයං හණ්ඩුකාසාවචසනො, කුට්ඨි හවිස්සති, තථා හි කුට්ඨිචීවරෙන සරිරං පාරුපිත්වා ගච්ජති”ති නිවුහිත්වා අපසඛ්‍යං කත්වා පක්කාමි. තං සන්ධාය වුත්තං – “සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි ඉමස්මිංයෙව රාජගහෙ...පෙ.... පක්කාමි”ති.

තත්ථ ක්වායන්ති කො අයං. බුංසනවසෙන වදති. “කොවාය”න්තිපි පාළි. කුට්ඨිති අකුට්ඨිංයෙව තං සෙට්ඨි කුට්ඨරොගං අක්කොසවත්ථුං පාපෙන්තො වදති. කුට්ඨිචීවරෙනාති කුට්ඨිනං චීවරෙන. යෙභුයොන හි කුට්ඨිනො ඩංසමකසසරීසපපට්ඨාහනත්ථං රොගපට්ඨිජාදනත්ථස්ථෙ යං වා තං වා පිලොතිකඛණ්ඩං ගහෙන්වා පාරුපති, එවමයම්පිති දස්සෙති. පංසුකුලචීවරධරත්තා වා අග්ගළානං අනෙකවණ්ණභාවෙන කුට්ඨසරිරසදිසොති හිළෙන්තො “කුට්ඨිචීවරෙනා”ති ආහ. නිවුහිත්වාති ඛෙළං පාතෙත්වා. අපසඛ්‍යතො කරිත්වාති පණ්ඩිතා තාදිසං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කරොන්ති, අයං පන අවිඤ්ඤාය පරිභවෙන තං අපසඛ්‍යං කත්වා අත්තනො අපසඛ්‍යං අපදක්ඛිණං කත්වා ගතො. “අපසඛ්‍යාමතො”තිපි පාඨො. තස්ස කම්මස්සාති තගරසිඛිමිති පච්චෙකබුද්ධෙ “ක්වායං කුට්ඨි”ති හිළෙන්වා නිවුහනඅපසඛ්‍යකරණවසෙන පවත්තපාපකම්මස්ස. නිරයෙ පච්චිත්ථාති නිරයෙ නිරයග්ගිනා දස්හිත්ථ. “පච්චිත්ථා නිරයග්ගිනා”තිපි පඨන්ති. තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙනාති යෙන කම්මෙන සො නිරයෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, න තං කම්මං මනුස්සලොකෙ විපාකං දෙති. යා පනස්ස නානක්ඛණ්ණකා චෙතනා තදා පච්චෙකබුද්ධෙ විජ්ජපිපජ්ජනවසෙන පවත්තා අපරාපරියවෙදනීයභූතා, සා අපරාපරියවෙදනීයෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන මනුස්සෙසු තිහෙතුකපටිසන්ධියා දින්නාය පවත්තියං කුට්ඨිභාවං දාලිද්දියං පරමකාරුඤ්ඤතං ආපාදෙසි. තං සන්ධාය කම්මසභාගතාවසෙන “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙනා”ති වුත්තං. සදිසෙපි හි ලොකෙ තබ්බොහාරො දිට්ඨො යථා තං “සා එව තිත්තිරි, තානියෙව ඔසධාති”ති.

එත්තාවතා “කො නු බො, හන්තෙ, හෙතු”ති තෙන භික්ඛුනා පුට්ඨපඤ්භං විස්සජ්ජෙන්වා ඉදානි යො “තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති පුබ්බෙ භික්ඛුහි පුට්ඨපඤ්භො, තං විස්සජ්ජෙන්තුං “සො තථාගතජ්ජවෙදික”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ තථාගතජ්ජවෙදිකන්ති තථාගතෙන හගවතා දෙසිතං අක්ඛාතං පකාසිතන්ති තථාගතජ්ජවෙදිකං. ආගම්මාති අධිගන්ත්වා, නිස්සාය ඤත්වා වා. “තථාගතජ්ජවෙදිකෙ ධම්මචිතයෙ”තිපි පාඨො. සද්ධං සමාදිසිති සම්මාසම්බුද්ධො හගවා, ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො, සුප්පටිපන්නො හගවතො සාවකසඬ්ඨිසොති රතනත්තයසන්තිස්සයං පුබ්බභාගසද්ධස්ථෙව ලොකුත්තරසද්ධස්ථාති දුට්ඨමිපි සද්ධං සම්මා ආදිසි. යථා න පුන ආදානබ්බා හොති, එවං යාච හවක්ඛයා ගණ්හි, අත්තනො විත්තසන්නානෙ උප්පාදෙසිති අත්ථො. සීලං සමාදිසිතිආදීසුපි එසෙව නයො. සීලන්ති පුබ්බභාගසීලෙන සද්ධිං මග්ගසීලං ඵලසීලස්ථෙව. සුතන්ති පරියත්තිබාහුසච්චං පටිවෙධබාහුසච්චස්ථාති දුට්ඨමිපි සුතං. පරියත්තිධම්මාපි හි තෙන ධම්මස්සවනකාලෙ සච්චජ්ජට්ඨොය සාවකෙහි යථාලද්ධජ්ජකාරං සුතා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පටිවිද්ධා වාති. වාගන්ති පඨමමග්ගඵළකිලෙසාහිසඬ්ඨාරානං වොස්සග්ගසඬ්ඨාරානං වාගං, යෙන අරියසාවකා දෙය්‍යාධම්මෙසු මුත්තවාගා ව හොන්ති පයතපාණි වොස්සග්ගරතා. පඤ්ඤන්ති සද්ධිං විපස්සනාපඤ්ඤාය මග්ගපඤ්ඤස්ථෙව ඵලපඤ්ඤස්ථෙව.

කායස්ස හෙදානි උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අභිනිබ්බන්තක්ඛන්ධගහණා. අථ වා කායස්ස හෙදානි ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්චෙදා. පරං මරණාති වුත්තො උද්ධං. සුගතිං සග්ගං ලොකන්ති පදත්තයෙනාපි දෙවලොකමෙව වදති. සො හි සම්පත්තිනං සොහනත්තා සුන්දරා ගතිති සුගති, රූපාදිහි විසෙසෙහි සුට්ඨ අග්ගොති සග්ගො, සබ්බකාලං සුබ්බමෙවෙන්ථ ලොකියති, ලුප්පතිති වා ලොකොති වුච්චති. උපපන්නොති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපගතො. සහඛ්‍යතන්ති සහභාවං. වචනත්ථො පන සහ ඛාති පවත්තති, වසතිති වා සහඛ්‍යා, සහයායි සහවායි වා. තස්ස භාවො සහඛ්‍යතා. අනිරොචනීති අතික්කම්ම අභිභවිත්වා රොචති විරොචති. වණ්ණෙනාති රූපසම්පත්තියා. යසසාති පරිවාරෙන. සො හි අසුචිමක්ඛිතං ජජ්ජරං මත්තිකාභාජනං ජඩ්ඛෙන්වා අනෙකරතනච්චිත්තං පහස්සරංසිජාලචිතද්ධසුද්ධජම්බුනදභාජනං ගණ්හන්තො විය වුත්තජ්ජකාරං කලෙවරං ඉධ නික්ඛිපිත්වා එකච්ඡිත්තක්ඛණෙන යථාවුත්තං දිබ්බන්තභාවං මහතා පරිවාරෙන සද්ධිං පටිලභීති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං පාපානං අපරිවජ්ජනෙ ආදීනවං, පරිවජ්ජනෙ ව ආනිසංසං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථචිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා වක්ඛුමා පුරිසො පරක්කමෙ කායිකචිරියෙ විජ්ජමානෙ සරිරෙ වහන්තෙ විසමානි පපාතාදිට්ඨානානි වණ්ඩභාවෙන වා විසමානි හත්ථිඅස්සඅභිකුක්කුරගොරූපාදිනි පරිවජ්ජයෙ, එවං ජීවලොකස්මි.

ඉමස්මිං සත්තලොකෙ පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤො පුරිසො තාය සප්පඤ්ඤාය අත්තනො හිතං ජානන්තො පාපානි ලාමකානි දුච්චරිතානි පරිවජ්ජෙය්‍යා. එවඤ්ඤි යථායං සුප්පබුද්ධො තගරසිඛිමීති පච්චෙකබුද්ධො පාපං අපරිවජ්ජෙත්වා මහන්තං අනයංඛාසනං ආපජ්ජී, එවං ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො. යථා වා සුප්පබුද්ධො කුට්ඨී මම ධම්මදෙසනං ආගම්ම ඉදාති සංවෙගජ්ජත්තො පාපානි පරිවජ්ජෙත්තො උළාරං විසෙසං අධිගඤ්ජී, එවං අඤ්ඤොපි උළාරං විසෙසාධිගමං ඉච්ඡන්තො පාපානි පරිවජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කුමාරකසුත්තවණ්ණනා

44. චතුත්ථෙ කුමාරකාති තරුණපුග්ගලා. යෙ සුභාසිතදුඛභාසිතස්ස අත්ථං ජානන්ති, තෙ ඉධ කුමාරකාති අධිප්පෙනා. ඉමෙ හි සත්තා ජාතදිවසනො පට්ඨාය යාව පඤ්චදසවස්සකා, තාව “කුමාරකා, බාලා”ති ව පුච්චන්ති, තතො පරං විසතිවස්සාති “යුචානො”ති. මච්ඡකෙ බාධෙන්තිති මග්ගසමීපෙ එකස්මිං තළාකෙ නිදාසකාලෙ උදකෙ පරික්ඛිණෙ නින්තට්ඨානො යිතං උදකං උස්සිඤ්චිත්වා බුද්දකමච්ඡෙ ගණ්හන්ති වෙව හනන්ති ව “පචිත්වා බාදිස්සාමා”ති. තෙනුපසඬකමීති මග්ගතො ථොකං තළාකං අතික්කමිත්වා යිතො, තස්මා “උපසඬකමී”ති වදති. කස්මා පන උපසඬකමී? තෙ කුමාරකෙ අත්තති විස්සාසං ජනෙතුං උපසඬකමී. භායථ වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. දුක්ඛස්සාති නිස්සක්කෙ සාමිවචනං, දුක්ඛස්මාති අත්ථො. අප්පියං වො දුක්ඛන්ති “කිං තුම්භාකං සරීරෙ උප්පජ්ජනකදුක්ඛං අප්පියං අනිට්ඨ”න්ති පුච්ඡති.

එතමත්ථං විදිත්වාති ඉමෙ සත්තා අත්තනො දුක්ඛං අනිච්ඡන්තා එව හුත්වා දුක්ඛභෙතුං පටිපජ්ජන්තා අත්තනො තං ඉච්ඡන්තා එව නාම භොන්තිති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පාපකිරියාය නිසෙධනං ආදීනවචිභාවනඤ්ච උදානං උදානෙසි.

තස්සත්ථො – යදි තුම්භාකං සකලමාපායිකං, සුගතියඤ්ච අප්පායුකතාමනුස්සදොහග්ගියාදිභෙදං දුක්ඛං අප්පියං අනිට්ඨං, යදි තුම්භෙ තතො භායථ, ආචී වා පරෙසං පාකට්ඨාවචසෙන අප්පට්චිඡන්තං කත්වා කායෙන වා වාචාය වා පාණානිපාතාදිප්පභෙදං යදි වා රහො අපාකට්ඨාවචසෙන පටිච්ඡන්තං කත්වා මනොද්වාරෙ එව අභිජ්ඣාදිප්පභෙදං අණුමත්තමිපි පාපකං ලාමකධම්මං මාකත්ථ මා කරිත්ථ, අථ පන තං පාපකම්මං එතරහි කරොථ, ආයතිං වා කරිස්සථ, නිරයාදිසු වතුසු අපායෙසු මනුස්සෙසු ව තස්ස ඵලභුතං දුක්ඛං ඉතො වා එත්තො වා පලායන්තෙ අම්භෙ නානුබන්ධස්සතිති අධිප්පායෙන උපෙච්ච අපෙච්ච පලායතමිපි තුම්භාකං තතො මුත්ති මොක්ඛො නත්ථී. ගතිකාලාදිපච්චයන්තරසමවායෙ විපච්චිස්සතියෙවාති දස්සෙති. “පලායනෙ”තිපි පයන්ති, චුත්තනයෙන යත්ථ කත්ථවි ගමනෙ පක්කමනෙ සතිති අත්ථො. අයඤ්ච අත්ථො “න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ...පෙ... පාපකම්මා”ති (ධ. ප. 127; මි. ප. 4.2.4) ඉමාය ගාථාය දිපෙනබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපොසථසුත්තවණ්ණනා

45. පඤ්චමෙ තදහුති තස්මිං අහති තස්මිං දිවසෙ. උපොසථෙති එත්ථ උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, උපවසන්තිති සීලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තිති අත්ථො. අයඤ්චි උපොසථසද්දො “අට්ඨංඬිගසමන්තාගතං උපොසථං උපවසාමී”තිආදිසු (අ. නි. 3.71; 10.46) සීලෙ ආගතො. “උපොසථො වා පචාරණා වා”තිආදිසු (මහාව. 155) පාතිමොක්ඛබුද්දෙසාදිවිනයකම්මෙ. “ගොපාලකුපොසථො නිගණ්ඨුපොසථො”තිආදිසු (අ. නි. 3.71) උපවාසෙ. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදිසු (දී. නි. 2.246) පඤ්ඤත්තියං. “අප්ප්ථුපොසථො පන්තරසො”තිආදිසු (මහාව. 168) දිවසෙ. ඉධාපි දිවසෙයෙව දට්ඨබ්බො, තස්මා “තදහුපොසථෙ”ති තස්මිං උපොසථදිවසභුතෙ අහතිති අත්ථො. නිසින්තො භොතිති මහාභික්ඛුසඬසපරිච්ඡතො ඔවාදපාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං නිසින්තො භොති. නිසජ්ජ පන භික්ඛුනං චිත්තානි ඔලොකෙන්තො එකං දුස්සීලපුග්ගලං දිස්වා, “සවාහං ඉමස්මිං පුග්ගලෙ ඉධ නිසින්තෙයෙව පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමී, සත්තධාස්ස මුද්ධා ඵලිස්සති”ති තස්මිං අනුකම්මපාය තුණ්භියෙව අහොසි.

එත්ථ ව උද්ධස්තං අරුණන්ති අරුණුග්ගමනං වත්ථාපි “උද්දිසතු, හන්තෙ හගවා, භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති ථෙරො හගවන්තං පාතිමොක්ඛබුද්දෙසං යාවි තස්මිං කාලෙ “න, භික්ඛවෙ, අනුපොසථෙ උපොසථො කාතබ්බො”තිසික්ඛාපදස්ස (මහාව. 183) අපඤ්ඤත්තත්තා. අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසාති තික්ඛන්තුං ථෙරෙන පාතිමොක්ඛබුද්දෙසස්ස යාවිතත්තා අනුද්දෙසස්ස කාරණං කථෙත්තො “අසුකපුග්ගලො අපරිසුද්ධො”ති අවත්වා “අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසා”ති ආහ. කස්මා පන හගවා තියාමරත්ති. තථා චිතිනාමෙසි? තතො පට්ඨාය ඔවාදපාතිමොක්ඛං අනුද්දිසිතුකාමො තස්ස වත්ථුං පාකට්ඨං කාතුං.

අද්දසාති කථාං අද්දස. අත්තනො වෙනොපරියඤාණෙන තස්සං පරිසති භික්ඛුනං චිත්තානි පරිජානන්තො තස්ස මොසපුරිසස්ස දුස්සිලාවිත්තං පස්සි. යස්මා පන චිත්තෙ දිට්ඨො තංසමඛිගිපුග්ගලො දිට්ඨො නාම හොති, තස්මා “අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පුග්ගලං දුස්සිලං”න්තිආදි චූත්තං. යථෙව හි අනාගතෙ සත්තස්ස දිවසෙස්ස පවත්තමානං පරෙසං චිත්තං වෙනොපරියඤාණලාභී ජානාති, එවං අතීතෙපිති. දුස්සිලන්ති නිස්සිලං, සිලවිරහිතන්ති අත්ථො. පාපධම්මන්ති දුස්සිලන්තා එව භීතජ්ඣාසයතාය ලාමකසභාවං. අසුචින්ති අපරිසුද්ධෙහි කායකම්මාදිහි සමන්තාගතත්තා න සුචිං. සඬකස්සරසමාවාරන්ති කිඤ්චිදෙව අසාරුජ්ජං දිස්වා “ඉදං ඉමිනා කතං භවිස්සති”ති එවං පරෙසං ආසඬකතියතාය සඬකාය සරිතබ්බසමාවාරං, අප්ථ වා කෙනචිදෙව කරණියෙන මන්තයන්තෙ භික්ඛු දිස්වා “කච්චි නු ඛො ඉමෙ මයා කතකම්මං ජාතිත්වා මන්තෙන්නි”ති අත්තනොයෙව සඬකාය සරිතබ්බසමාවාරං.

ලජ්ජිතබ්බතාය පටිච්ජාදෙනබ්බකාරණතො පටිච්ජන්තං කම්මන්තං එතස්සාති පටිච්ජන්තකම්මන්තං. කුච්ඡිතසමණුවෙසධාරිතාය න සමණන්ති අස්සමණං. සලාකග්ගහණාදිස්ස “කිත්තකා සමණා”ති ව ගණනාය “අභම්පි සමණොම්හි”ති මිච්ජාපටිඤ්ඤාය සමණපටිඤ්ඤං. අසෙට්ඨවාරිතාය අබ්බමවාරිං. අඤ්ඤෙ බ්බමවාරිනො සුනිවත්ථෙ සුපාරුතෙ සුපත්තධරෙ ගාමනිගමාදිස්ස පිණ්ඩාය වරිත්වා ජීවිකං කප්පෙන්තෙ දිස්වා අබ්බමවාරී සමානො සයම්පි තාදිසෙන ආකාරෙන පටිපජ්ජන්තො උපොසථාදිස්ස සන්දිස්සන්තො “අභම්පි බ්බමවාරී”ති පටිඤ්ඤං දෙන්තො විය හොතිති බ්බමවාරිපටිඤ්ඤං. පුත්තා කම්මෙන සිලවිපත්තියා අත්තො අනුපට්ඨත්තා අත්තොපුත්තිං. ඡහි ද්වාරෙහි රාගාදිකිලෙසවස්සනෙන තිත්තත්තා අවස්සුතං. සඤ්ජාතරාගාදිකවචරත්තා සිලවන්තෙහි ඡඩ්ඛෙතබ්බත්තා ව කසම්බුජාතං. මජ්ඣෙ භික්ඛුසඬසස්ස නිසින්නන්ති සඬසපරියාපන්තො විය භික්ඛුසඬසස්ස අත්තො නිසින්නං. දිට්ඨොසිති අයං පන න පකතත්තොති භගවතා දිට්ඨො අසි. යස්මා ච එවං දිට්ඨො, තස්මා නත්ථි තෙ තව භික්ඛුහි සද්ධිං එකකම්මාදිසංවාසො. යස්මා පන සො සංවාසො තව නත්ථි, තස්මා උට්ඨෙහි, ආවුසොති එවමෙත්ථ පදයොජනා වෙදිතබ්බො.

තතියම්පි ඛො සො පුග්ගලො තුණ්හි අහොසිති අනෙකවාරං වත්වාපි ථෙරො “සයමෙව නිබ්බින්නො ඔරම්ස්සති”ති වා, “ඉදානි ඉමෙසං පටිපත්තිං ජානිස්සාමි”ති වා අධිජ්ජායෙන තුණ්හි අහොසි. බාහායං ගහෙත්වාති භගවතා මයා ච යාථාවතො දිට්ඨො, යාවතතියං උට්ඨෙහිති චූත්තො න උට්ඨාති, “ඉදානිස්ස නික්කඩ්ඪනකාලො මා සඬසස්ස උපොසථන්තරායො අහොසි”ති තං බාහායං අග්ගහෙසි, තථා ගහෙත්වා. බහිද්වාරකොට්ඨකා නික්කාමෙත්වාති ද්වාරකොට්ඨකසාලතො බහි නික්කාමෙත්වා. බහිති පන නික්කාමිතට්ඨානදස්සනං, අප්ථ වා බහිද්වාරකොට්ඨකාති බහිද්වාරකොට්ඨකතොපි නික්කාමෙත්වා, න අත්තොද්වාරකොට්ඨකතො, එවං උභයථාපි විහාරතො බහි කත්වාති අත්ථො. සුචිසට්ඨකං දත්වාති අග්ගෙසුචිඤ්ච උපරිසට්ඨකඤ්ච ආදහිත්වා, සුට්ඨතරං කවාටං ටකෙත්වාති අත්ථො. යාව බාහාගහණාපි නාමාති ඉමිනා “අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසා”ති වචනං සුත්වා එව හි තෙන පක්කම්මිතබ්බං සියා, එවං අපක්කම්මිත්වා යාව බාහාගහණාපි නාම සො මොසපුරිසො ආගමෙස්සතිති අච්ඡරියම්ඤන්ති දස්සෙති. ඉදම්පි ගරහණච්ඡරියමෙවාති වෙදිතබ්බං.

අප්ථ භගවා චිත්තෙසි – “ඉදානි භික්ඛුසඬසො අබ්බුද්දානො, අපරිසුද්ධා පුග්ගලා උපොසථං ආගච්ජන්ති, න ච තථාගතා අපරිසුද්ධාය පරිසාය උපොසථං කරොන්ති, පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්ති, අනුද්දිසන්තෙ ච භික්ඛුසඬසස්ස උපොසථො පච්ඡිජ්ජති, යංනුනාහං ඉතො පට්ඨාය භික්ඛුනංයෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අනුජානෙයා”න්ති. එවං පන චිත්තෙත්වා භික්ඛුනංයෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අනුජානි. තෙන චූත්තං – “අප්ථ ඛො භගවා...පෙ.... පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍යාථා”ති.

තත්ථ න දානාහන්ති ඉදානි අහං උපොසථං න කරිස්සාමි, පාතිමොක්ඛං න උද්දිසිස්සාමිති පච්චෙකං න-කාරෙන සම්බන්ධො. දුට්ඨඤ්ඤි පාතිමොක්ඛං ආණාපාතිමොක්ඛං ඔවාදපාතිමොක්ඛන්ති. තෙස්ස “සුණාතු මෙ, හන්තෙ”තිආදිකං (මහාව. 134) ආණාපාතිමොක්ඛං, තං සාවකාව උද්දිසන්ති, න බුද්ධා, අයං අත්ථද්ධමාසං උද්දිසිසති. “බන්ති පරමං...පෙ.... සබ්බපාපස්ස අකරණං...පෙ.... අනුපවාදො අනුපසානො...පෙ.... එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183-185) ඉමා පන තිස්සො ගාථා ඔවාදපාතිමොක්ඛං නාම, තං බුද්ධා උද්දිසන්ති, න සාවකා, ඡන්තම්පි වස්සානං අච්චයෙන උද්දිසන්ති. දීඝායුකබුද්ධානඤ්ඤි ධර්මානකාලෙ අයමෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසො, අජ්ජායුකබුද්ධානං පන පඨමබ්බොධියංයෙව. තතො පරං ඉතරො, තඤ්ච ඛො භික්ඛු එව උද්දිසන්ති, න බුද්ධා, තස්මා අමිහාකම්පි භගවා විසතිවස්සමන්තං ඔවාදපාතිමොක්ඛං උද්දිසිත්වා ඉමං අත්තරායං දිස්වා තතො පරං න උද්දිසි. අට්ඨානන්ති අකාරණං. අනවකාසොති තස්සෙව වෙච්චනං. කාරණඤ්ඤි යථා තිට්ඨති එත්ථ එලං තදායත්තචූත්තිතායාති යානන්ති චූච්චති, එවං අනවකාසොතිපි චූච්චති. යන්ති කිරියාපරාමසනං, තං හෙට්ඨා චූත්තනයෙන යොජෙතබ්බං.

අට්ඨිමෙ, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙති කො අනුසන්ධි? ය්වායං අපරිසුද්ධාය පරිසාය පාතිමොක්ඛස්ස අනුද්දෙසො චූත්තො, සො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අච්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මොති තං අපරෙහි සත්තහි අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සද්ධිං විහජිත්වා දස්සෙතුකාමො පඨමං තාව තෙසං උපමාභාවෙන මහාසමුද්දෙ අට්ඨ අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙ දස්සෙන්නො සත්ථා “අට්ඨිමෙ, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ”තිආදිමාහ.

පකතිදෙවා විය න සුරන්ති න ඉසන්ති න විරොවන්තිති අසුරා, සුරා නාම දෙවා, තෙසං පටිපක්ඛාති වා අසුරා, වෙපවිත්තිපහාරාදාදයො. තෙසං භවනං සිනෙරුස්ස භෙට්ඨාභාගෙ, තෙ තත්ථ පටිසන්තා නික්ඛමන්තා සිනෙරුපාදෙ මණ්ඩපාදිං නිමිමිතිත්වා කිලන්තාච අභිරමන්ති. තත්ථ තෙසං අභිරති ඉමෙ ගුණෙ දිස්වාති ආහ – “යෙ දිස්වා දිස්වා අසුරා මහාසමුද්දෙ අභිරමන්ති”ති. තත්ථ අභිරමන්තිති රතිං වින්දන්ති, අනුක්කණ්ඨමානා වසන්තිති අත්ථො.

අනුපුබ්බන්තොතිආදීනි සබ්බාති අනුපටිපාටියා නින්තභාවස්සෙව වෙවචනාති. න ආයතකෙනෙව පපාතොති න ඡින්නතටො මහාසොබ්භො විය ආදිතො ඵච පපාතො. සො හි තීරදෙසතො පටියාය ඵකඛගුලද්වඛගුලවිදන්ථීරතනයට්ඨිඋසහඅඬ්ඨගාචුතගාචුතඬ්ඨයොජනාදිවසෙන ගම්භීරො හුත්වා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො සිනෙරුපාදමුලෙ චතුරාසිතියොජනසහස්සගම්භීරො හුත්වා යිතොති දස්සෙති.

යීතධම්මොති යීතසභාවො අවට්ඨිතසභාවො. න මතෙන කුණපෙන සංවසතීති යෙන කෙනවි හත්ථීඅස්සාදීනං කලෙවරෙන සද්ධිං න සංවසති. තීරං වාහෙතීති තීරං අපනෙති. ඵලං උස්සාරෙතීති හත්ථොන ගහෙන්වා විය විච්ඡපහාරෙනෙව ඵලෙ ඛිපති. ගඬිගා යමුනාති අනොතත්තදහස්ස දක්ඛිණමුඛතො නික්ඛන්තනදී පඤ්ච ධාරා හුත්වා පවත්තට්ඨානෙ ගඬිගාතිආදීනා පඤ්චධා සඬ්ඛං ගතා.

තත්ත්වං ඉමාසං නදීනං ආදිතො පටියාය උප්පත්තිකථා – අයඤ්ඤි ජම්බුදීපො දසසහස්සයොජනපරිමාණො, තත්ථ චතුසහස්සයොජනප්පමාණො පදෙසො උදකෙන අප්ඤ්ඤාත්ථටො සමුද්දොති සඬ්ඛං ගතො, තිසහස්සයොජනප්පමාණෙ මනුස්සා වසන්ති, තිසහස්සයොජනප්පමාණෙ හිමවා පතිට්ඨිතො උඬ්ඛෙධෙන පඤ්චයොජනසතිකො චතුරාසිතිකුටසහස්සපටිමණ්ඩිතො සමන්තතො සන්දමානපඤ්චසතනදීවිචිත්තො, යත්ථ ආයාමෙන විත්ථාරෙන ගම්භීරනය ව පණ්ණාසයොජනප්පමාණො දියඬ්ඨයොජනසතපරිමණ්ඩලො අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහො මන්දාකිතිදහො සීහපපාතදහොති සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා.

තෙසු අනොතත්තදහො සුදස්සනකුටං විත්තකුටං කාළකුටං ගන්ධමාදනකුටං කෙලාසකුටන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පබ්බතකුටෙහි පරික්ඛිත්තො. තත්ථ සුදස්සනකුටං සොචණ්ණමයං තියොජනසතබ්බෙධං අන්තොවඬ්ඛං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතං, විත්තකුටං සත්තරතනමයං. කාළකුටං අඤ්ජනමයං. ගන්ධමාදනකුටං මසාරගල්ලමයං අබ්භන්තරෙ මුග්ගචණ්ණං; මුලගන්ධො, සාරගන්ධො, චේග්ගගන්ධො, තවගන්ධො, පපටිකාගන්ධො, බන්ධගන්ධො, රසගන්ධො, පුප්ඵගන්ධො, ඵලගන්ධො, පත්තගන්ධොති ඉමෙහි දසහි ගන්ධෙහි උස්සන්තං, නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං, කාළපක්ඛුපොසථදිවසෙ ආදිත්තං විය අඬ්ඨාරං පජ්ජලන්තං තිට්ඨති. කෙලාසකුටං රජතමයං. සබ්බාති වෙතාති සුදස්සනෙන සමානුබ්බෙධසණ්ඨානාති තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතාති. තත්ථ දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ව දෙවො වස්සති, නදියො ව සන්දන්ති, තං සබ්බමපි උදකං අනොතත්තමෙව පටිසති, වන්දිමසුරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තත්ථ ඕහාසං කරොන්ති, උජුකං ගච්ඡන්තා න කරොන්ති, තෙනෙවස්ස “අනොතත්ත”න්ති සඬ්ඛා උදපාදි.

තත්ථ රතනමයමනුඤ්ඤසොපානසිලාතලාති නිමමච්ඡකච්ඡපාති ඵලිකසදිසාති නිමමලුදකාති තදුපහොගසත්තානං කම්මතිබ්බත්තානෙව නභානතිත්ථාති ව භොන්ති, යත්ථ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධා ඉද්ධිමන්තො සාවකා ඉසයො ව නභානාදීනි කරොන්ති, දෙවසක්ඛාදයො උදකකීළං කීළන්ති.

තස්ස චතුසු පස්සෙසු සීහමුඛං, හත්ථිමුඛං, අස්සමුඛං, උසහමුඛන්ති වත්තාරි උදකතික්ඛමනමුඛාති භොන්ති, යෙහි චතස්සො නදියො සන්දන්ති. සීහමුඛෙන නික්ඛන්තනදීතීරෙ කෙසරසීහා බහුතරා භොන්ති, තථා හත්ථිමුඛාදීහි හත්ථීඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගම්ම පාවිතහිමවන්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පටිසති. පච්ඡිමදිසතො උත්තරදිසතො ව නික්ඛන්තනදියොපි තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමවන්තෙනෙව උත්තරහිමවන්තෙනෙව ව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පටිසන්ති.

දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙනෙව සට්ඨියොජනාති ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා උට්ඨාය පරික්ඛෙපෙන තිගාචුතප්පමාණඋදකධාරා හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨියොජනාති ගන්ත්වා තියග්ගලො නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන භින්නො. තත්ථ පඤ්ඤාසයොජනප්පමාණො තියග්ගලො නාම පොක්ඛරණී ජාතා, පොක්ඛරණියා කුලං භින්දිත්වා පාසාණං පටිසිත්වා සට්ඨියොජනාති ගන්ත්වා තතො සනපථවිං භින්දිත්වා උමඬ්ඨගෙන සට්ඨියොජනාති ගන්ත්වා විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ පඤ්චඬ්ඨගුලිසදිසා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තන්ති.

සා නික්ඛන්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ “ආවට්ටගඬ්ඨා”ති වුවචති, උජුකං පාසාණපිට්ඨෙන සට්ඨියොජනාති ගතට්ඨානෙ “කණ්ඨගඬ්ඨා”ති, ආකාසෙන සට්ඨියොජනාති ගතට්ඨානෙ “ආකාසගඬ්ඨා”ති, තියග්ගලපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ යීතා “තියග්ගලපොක්ඛරණී”ති, කුලං භින්දිත්වා පාසාණං පටිසිත්වා සට්ඨියොජනාති ගතට්ඨානෙ “බහලගඬ්ඨා”ති, උමඬ්ඨගෙන සට්ඨියොජනාති ගතට්ඨානෙ “උමඬ්ඨගඬ්ඨා”ති වුවචති,

විඤ්ඤානාම නිරවචනපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්තට්ඨානෙ ගඬගා, යමුනා, අවිරවතී, සරහු, මහීති පඤ්චධා සඬබං ගතා. එවමෙතා පඤ්ච මහානදියො හිමවත්තතො පවත්තන්තීති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ නදී නින්තගාතිආදිකං ගොත්තං, ගඬගා යමුනාතිආදිකං නාමං. සවත්තියොති යා කාවි සවමානා සන්දමානා ගච්ඡන්තියො මහානදියො වා කුන්තදියො වා. අප්පෙන්නීති අල්ලියන්ති ඔසරන්ති. ධාරාති වුට්ඨිධාරා. පුරත්තන්ති පුණ්ණභාවො. මහාසමුද්දස්ස හි අයං ධම්මතා – “ඉමස්මිං කාලෙ දෙවො මන්දො ජාතො, ජාලක්ඛිපාදීති ආදාය මච්ඡකච්ඡපෙ ගණ්හිස්සාමා”ති වා “ඉමස්මිං කාලෙ අතිමහන්ති වුට්ඨි, න ලහිස්සාම නු බො පිට්ඨිපසාරණට්ඨාන”න්ති වා තං න සක්කා වත්තුං. පට්ඨකප්පිකකාලතො පට්ඨාය හි යං වස්සිත්වා සිනෙරුමෙබ්බං ආහව්ව උදකං යිතං, තං තතො එකඬගුලමත්තමපි උදකං නෙව හෙට්ඨා ඔතරති, න උද්ධං උත්තරති.

එකරසොති අසමහින්තරසො. මුත්තාති බුද්දකමහන්තවට්ටදිසාදිහෙදා අනෙකට්ඨා මුත්තා. මණ්ති රත්තනීලාදිහෙදො අනෙකට්ඨො මණ්. වෙචරියොති වංසවණ්ණසිරිසපුප්ඵවණ්ණාදිසණ්ඨානතො අනෙකට්ඨො. සඬබොති දක්ඛිණාවත්තතමබ්බකච්ඡකධමනසඬබාදිහෙදො අනෙකට්ඨො. සිලාති සෙනකාළමුග්ගවණ්ණාදිහෙදා අනෙකට්ඨො. පවාළන්ති බුද්දකමහන්තමන්දරත්තසනරත්තාදිහෙදං අනෙකට්ඨං. ලොහිතඬගොති පදුමරාගාදිහෙදො අනෙකට්ඨො මසාරගල්ලන්ති කබරමණ්. “චිත්තඵලික”න්තිපි වදන්ති.

මහතං භුතානන්ති මහන්තානං සත්තානං. තිමිතිමිඬගලාදිකා තිස්සො මච්ඡජාතියො. තිමිං ගිලනසමත්ථා තිමිඬගලා, තිමිඤ්ච තිමිඬගලඤ්ච ගිලනසමත්ථා “තිමිතිමිඬගලා”ති වදන්ති. නාගාති ඌමපිට්ඨිවාසිනොපි විමානට්ඨකනාගාපි.

එවමෙව බොති කිඤ්චාපි සත්ථා ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ සොළසපි බාත්තිංසපි තතො හියොයාපි අච්ඡරියබ්බුතධම්මෙ විහජිත්වා දස්සෙතුං සක්කොති, තදා උපමාභාවෙන පන ගහිතානං අට්ඨන්තං අනුරූපවසෙන අට්ඨෙව තෙ උපමෙතබ්බධම්මෙ විහජිත්වා දස්සෙන්නො “එවමෙව බො, හික්ඛෙව, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අට්ඨ අච්ඡරියා අබ්බුතා ධම්මා”තිආදිමාහ.

තත්ථ අනුපුබ්බසික්ඛාය තිස්සො හික්ඛා ගහිතා, අනුපුබ්බකිරියාය තෙරස ධුතඬගධම්මා, අනුපුබ්බපට්ඨපදාය සත්ත අනුපස්සනා අට්ඨාරස මහාවිපස්සනා අට්ඨතිංස ආරම්මණවිහන්තියො සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මා ව ගහිතා. න ආයතකෙනෙව අඤ්ඤාපට්ඨෙවොති මණ්ඩුකස්ස උප්පතිත්වා ගමනං විය ආදිතොව සීලපුරණාදීති අකත්වා අරහත්තපට්ඨෙවො නාම නත්ථි, පට්ඨාට්ඨා පන සීලසමාධිපඤ්ඤායො පුරෙත්වාව අරහත්තප්පත්තීති අත්ථො.

මම සාවකාති සොනාපන්තාදිකෙ අරියපුග්ගලෙ සන්ධාය වදන්ති. න සංවසනීති උපොසඨකම්මාදිවසෙන සංවාසං න කරොති. උක්ඛිපතීති අපනෙති. ආරකාවාති දුරෙයෙව. න තෙන නිබ්බානධාතුයා උභන්තං වා පුරත්තං වාති අසඬබොයොපි මහාකප්පෙ බුද්ධෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසු එකසත්තොපි පරිනිබ්බාතුං න සක්කොති, තදාපි “තුච්ඡා නිබ්බානධාතු”ති න සක්කා වත්තුං, බුද්ධකාලෙ පන එකෙකස්මිං සමාගමෙ අසඬබොයොපි සත්තා අමතං ආරාධෙත්ති, තදාපි න සක්කා වත්තුං “පුරා නිබ්බානධාතු”ති. විමුක්තිරසොති කිලෙසෙහි විමුච්චිතරසො. සබ්බා හි සාසනස්ස සම්පත්ති යාවදෙව අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තස්ස විමුක්තියා හොති.

රතනානීති රතිජනනට්ඨෙත රතනානි. සතිපට්ඨානාදියො හි භාවියමානා පුබ්බභාගෙපි අනප්පකං පීතිපාමොජ්ජං නිබ්බත්තෙන්ති, පගෙව අපරභාගෙ. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374) –

ලොකියරතනනිමිත්තං පන පීතිපාමොජ්ජං න තස්ස කලභාගමපි අග්ගතීති අයමත්ථො හෙට්ඨා දස්සිතො එව. අපිව –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලහදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, ‘රතන’න්ති පවුච්චති”ති.

යදි ව චිත්තිකතාදිභාවෙන රතනං නාම හොති, සතිපට්ඨානාදිනංයෙව භූතතො රතනභාවො. බොධිපක්ඛියධම්මානඤ්ඤි සො ආනුභාවො, යං සාවකා සාවකපාරම්ඤ්ඤාණං, පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං, සම්මාසම්බුද්ධා සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්තීති ආසන්නකාරණත්තා. පරම්පරකාරණඤ්ඤි දානාදිඋපනිස්සයොති එවං රතිජනනට්ඨෙත චිත්තිකතාදිඅත්ථෙත ව රතනභාවො බොධිපක්ඛියධම්මානං සාතිසයො. තෙන චුත්තං – “තත්ත්වමානි රතනානි, සෙය්‍යථිදං, චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදි.

තත්ථ ආරම්මණෙ පක්ඛන්දිත්වා උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං, සතියෙව පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. ආරම්මණස්ස පන කායාදිවසෙන චතුබ්බධත්තා චුත්තං “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති. තථා හි කායවෙදනාචිත්තධම්මෙසු

සුභසුඛනිව්වආත්තසඤ්ඤානං පහානතො අසුභදුක්ඛානිව්වානන්තතාගහණතො ච නෙසං කායානුපස්සනාදිභාවො විහත්තො.

සම්මා පදහන්ති එතෙන, සයං වා සම්මා පදහති, පසත්ථං, සුන්දරං වා පදහන්ති සම්මප්පධානං. පුග්ගලස්ස වා සම්මදෙව පධානභාවකරණතො සම්මප්පධානං. විරියස්සෙනං අධිවචනං. තම්පි අනුප්පන්තූප්පන්තානං අකුසලානං අනුප්පාදනපහානවසෙන අනුප්පන්තූප්පන්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදනභාවනවසෙන ච චතුක්ඛිවං කත්වා චුත්තං “චත්තාරො සම්මප්පධානා”ති.

ඉප්ඤ්ඤාති ඉද්ධි, සම්ප්ඤ්ඤාති නිප්පජ්ජති අත්ථො. ඉප්ඤ්ඤාති වා එතාය සත්තා ඉද්ධා චුද්ධා උක්කංසගතා භොග්ගති ඉද්ධි. ඉති පටමෙන අත්ථෙන ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො . දුතියෙන අත්ථෙන ඉද්ධියා පාදො පතිට්ඨා අධිගමුපායොති ඉද්ධිපාදො. තෙන හි උපරුපරිවිසෙසසඬාතං ඉද්ධිං පජ්ජන්ති පාපුණන්ති, ස්වායං ඉද්ධිපාදො යස්මා ඡන්දාදිකෙ චත්තාරො අධිපතිධම්මෙ ධුරෙ ජෙට්ඨකෙ කත්වා නිබ්බන්තියති, තස්මා චුත්තං “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති.

පඤ්චන්ද්‍රියානීනි සද්ධාදීනි පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි. තත්ථ අස්සද්ධියං අභිභවිත්වා අධිමොක්ඛලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති සද්ධිත්තියං, කොසජ්ජං අභිභවිත්වා පග්ගහලක්ඛණෙ , පමාදං අභිභවිත්වා උපට්ඨානලක්ඛණෙ, වික්ඛෙපං අභිභවිත්වා අවික්ඛෙපලක්ඛණෙ, අඤ්ඤාණං අභිභවිත්වා දස්සනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති පඤ්ඤන්ද්‍රියං.

තානියෙව අස්සද්ධියාදීනි අනභිභවතියතො අකම්පියට්ඨෙන සම්පයුත්තධම්මෙසු ටීර්භාවෙන “බලානී”ති වෙදිතබ්බො.

සත්ත බොජ්ඣංගානි බොධියා, බොධිස්ස වා අඬගාති බොජ්ඣංගිගා. යා හි එසා ධම්මසාමග්ගී යාය ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය ලිනුද්ධව්වපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛන්තකිලමානුයොග-උච්ඡේදසස්සතාහිනිවෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛන්තාය සතිධම්මවිවයවිරියපිතිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඬාතාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුද්ධාති, කිලෙසනිද්දාය චුට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසව්වානි පටිවිජ්ඣති, නිබ්බානමෙව වා සවිජ්ඣාරොතීති “බොධි”ති චුට්ඨති, තස්මා ධම්මසාමග්ගිසඬාතාය බොධියා අඬගාතිපි බොජ්ඣංගිගා ක්කානඬගමග්ගඬගාදයො විය. යොපෙස චුත්තප්පකාරාය ධම්මසාමග්ගියා බුද්ධාතිති කත්වා අරියසාවකො “බොධි”ති චුට්ඨති, තස්ස බොධිස්ස අඬගාතිපි බොජ්ඣංගිගා සෙනඬගරප්ඬගාදයො විය. තෙනාහු පොරාණා – “බුද්ධානකස්ස පුග්ගලස්ස අඬගාති බොජ්ඣංගිගා”ති. “බොධියා සංචත්තන්තිති බොජ්ඣංගිගා”තිආදීනා නයෙනපි බොජ්ඣංගිගානං බොජ්ඣංගිගත්ථො වෙදිතබ්බො.

අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගොති තංතංමග්ගවජ්ඣංගිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා අරියඵලපටිලාභකරත්තා ච අරියො. සම්මාදිට්ඨිආදීනි අට්ඨඬගානි අස්ස අත්ථී, අට්ඨ අඬගානියෙව වා අට්ඨඬගිකො. කිලෙසෙ මාරොත්තො ගච්ඡති, නිබ්බානන්තීකෙහි මග්ගියති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගතීති මග්ගොති. එවමෙතෙසං සතිපට්ඨානාදීනං අත්ථවිභාගො වෙදිතබ්බො.

සොතාපන්නොති මග්ගසඬාතං සොතං ආපජ්ජිත්වා පාපුණිත්වා යීතො, සොතාපත්තිඵලට්ඨොති අත්ථො. සොතාපත්තිඵලසවිජ්ඣරියාය පටිපන්නොති සොතාපත්තිඵලස්ස අත්තපච්චක්ඛකරණාය පටිපජ්ජමානො පට්ඨමග්ගට්ඨො, යො අට්ඨමකොතිපි චුට්ඨති. සකදාගාමීති සකිදෙව ඉමං ලොකං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ආගමනසීලො දුතියඵලට්ඨො. අනාගාමීති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන කාමලොකං අනාගමනසීලො තතියඵලට්ඨො . යො පන සද්ධානුසාරී ධම්මානුසාරී එකඤ්ඡිති එවමාදිකො අරියපුග්ගලවිභාගො, සො එතෙසංයෙව පහෙදොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං අත්තතො ධම්මවිනයෙ මතකුණපසදිසෙන දුස්සීලපුග්ගලෙන සද්ධිං සංවාසාභාවසඬාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අසංවාසාරහසංවාසාරහවිභාගකාරණපරිදීපනං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ ඡන්තමතිවස්සතීති ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙන්තො අඤ්ඤං නවං ආපත්තිං ආපජ්ජති, තතො පරං තතො පරන්ති එවං ආපත්තිවස්සං කිලෙසවස්සං අතිවිය වස්සති. විවටං නාතිවස්සතීති ආපත්තිං ආපන්නො තං අප්පට්ච්ඡාදෙන්වා විවරන්තො සබ්බමචාරීනං පකාසෙන්තො යථාධම්මං යථාචිනයං පටිකරොත්තො දෙසෙන්තො චුට්ඨහන්තො අඤ්ඤං නවං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, තෙනස්ස විවටං පුන ආපත්තිවස්සං කිලෙසවස්සං න වස්සති. යස්මා ච එතදෙවං, තස්මා ඡන්තං ඡාදිතං ආපත්තිං විවරෙට්ඨ පකාසෙට්ඨ. එවං තං නාතිවස්සතීති එවං සන්නෙ තං ආපත්තිආපජ්ජනකං ආපන්නපුග්ගලං අත්තභාවං අතිවිජ්ඣිත්වා කිලෙසවස්සං න වස්සති න තෙමෙති. එවං සො කිලෙසෙහි අනවස්සුතො පරිසුද්ධසීලො සමාහිතො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සම්මසන්තො අනුක්කමෙන නිබ්බානං පාපුණාතීති අධිප්පායො.

6. සොණසුත්තවණ්ණනා

46. ඡට්ඨෙ අවන්තීසුති අවන්තිරට්ඨෙ. කුරරසරෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. පවත්තෙ පබ්බතෙති පවත්තනාමකෙ පබ්බතෙ. “පපාතෙ පබ්බතෙ”තිපි පටන්ති. සොණො උපාසකො කුටිකණ්ණොති නාමෙන සොණො නාම, තීභි සරණගමනෙහි උපාසකභාවප්පට්ඨෙදනෙන උපාසකො, කොට්ඨග්ගසනකස්ස කණ්ණපිළන්ධනස්ස ධාරණෙන “කොට්ඨකණ්ණො”ති වත්තබ්බෙ “කුටිකණ්ණො”ති එවං අභිඤ්ඤානො, න සුබ්බමාලසොණොති අධිප්පායො . අයඤ්ඡි ආයස්මතො මහාකච්චායනස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සාසනෙ අභිප්පසන්තො, සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨිතො පවත්තෙ පබ්බතෙ ඡායුදකසම්පන්නො යානෙ විහාරං කාරෙත්වා ථෙරං තත්ථ වසාපෙත්වා චතුභි පච්චයෙහි උපට්ඨාති. තෙන චුත්තං – “ආයස්මතො මහාකච්චායනස්ස උපට්ඨාකො හොති”ති.

සො කාලෙන කාලං ථෙරස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති. ථෙරො වස්ස ධම්මං දෙසෙති. තෙන සංවෙගබ්බලො ධම්මවරියාය උස්සාහජාතො විහරති. සො එකදා සත්ථෙත සද්ධිං වාණිජ්ජත්ථාය උජ්ජෙතිං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං සත්ථෙත නිට්ඨියෙ රත්තියං ජනසම්බාධගයෙන එකමන්තං අපක්කම්ම නිද්දං උපගඤ්ඡි. සත්ථො පච්චුසවෙලායං උට්ඨාය ගතො, න එකොපි සොණං පබ්බොධෙසි, සබ්බෙපි විසරිත්වා අගමංසු. සො පහානාය රත්තියා පබ්බුජ්ඣත්වා උට්ඨාය කඤ්චි අපස්සන්තො සත්ථෙතෙව ගතමග්ගං ගහෙත්වා සීසං සීසං ගච්ඡන්තො එකං වටරුක්කං උපගඤ්ඡි. තත්ථ අද්දස එකං මහාකායං විරුපදස්සනං ගච්ඡන්තං පුරිසං අට්ඨිතො මුත්තාති අත්තනො මංසාති සයමෙව බාදන්තං, දිස්වාන “කොසි ත්ව”න්ති පුච්ඡි. “පෙතොමිහි, හන්තෙ”ති. “කස්මා එවං කරොසි”ති. “අත්තනො පුබ්බකම්මෙන”ති. “කිං පන තං කම්ම”න්ති. “අහං පුබ්බෙ භාරුකච්ඡනගරවාසී කුටවාණිජො හුත්වා පරෙසං සන්තකං වඤ්චෙත්වා බාදිං, සමණෙ ව භික්ඛාය උපගතෙ ‘තුම්භාකං මංසං බාද්වා’ති අක්කොසිං, තෙන කම්මෙන එතරහි ඉමං දුක්ඛං අනුභවාමි”ති. තං සුත්වා සොණො අතිවිය සංවෙගං පටිලභි.

තතො පරං ගච්ඡන්තො මුඛතො පග්ගරිතකාලලොභිතෙ ද්වෙ පෙතදාරකෙ පස්සිත්වා තථෙව පුච්ඡි. තෙපිස්ස අත්තනො කම්මං කථෙසුං. තෙ කිර භාරුකච්ඡනගරෙ දාරකකාලෙ ගන්ධවාණිජ්ජාය ජීවිකං කප්පෙන්තා අත්තනො මාතරි බිණ්ණසවෙ නිමන්තෙත්වා භොජෙත්තියා ගෙහං ගන්ත්වා “අම්භාකං සන්තකං කස්මා සමණානං දෙසි, තයා දින්තං භොජනං භුඤ්ජනකසමණානං මුඛතො කාලලොභිතං පග්ගරතු”ති අක්කොසිංසු. තෙ තෙන කම්මෙන නිරයෙ පච්චිත්වා තස්ස විපාකාවසෙසෙන පෙතයොනියං නිබ්බන්තිත්වා තදා ඉමං දුක්ඛං අනුභවන්ති. තම්පි සුත්වා සොණො අතිවිය සංවෙගජාතො අහොසි.

සො උජ්ජෙතිං ගන්ත්වා තං කරණියං තීරෙත්වා කුලසරං පච්චාගතො ථෙරං උපසඩ්ධකම්ත්වා කතපට්ඨසන්ථාරො ථෙරස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. ථෙරොපිස්ස පවත්තිනිවත්තිසු ආදීනවානියංසෙ විභාවෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. සො ථෙරං වන්දිත්වා ගෙහං ගතො සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සයනං උපගතො ථොකංයෙව නිද්දායිත්වා පබ්බුජ්ඣත්වා සයනතලෙ නිසප්ප් යථාසුතං ධම්මං පච්චවෙක්ඛිතුං ආරද්ධො. තස්ස තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛිතො, තෙ ව පෙතත්තභාවෙ අනුස්සරතො සංසාරදුක්ඛං අතිවිය භයානකං හුත්වා උපට්ඨාසි, පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. සො විභානාය රත්තියා සරීරපට්ඨග්ගතං කත්වා ථෙරං උපසඩ්ධකම්ත්වා අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයං ආරොචෙත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සොණස්ස උපාසකස්ස කුටිකණ්ණස්ස රහොගතස්ස...පෙ.... පබ්බාජෙතු මං, හන්තෙ, අයොයා මහාකච්චානො”ති.

තත්ථ යථා යථානිආදීනං පදානං අයං සබ්බෙපත්ථො – යෙන යෙන ආකාරෙන අයොයා මහාකච්චානො ධම්මං දෙසෙති ආවික්ඛති පඤ්ඤපෙති පට්ඨපෙති විචරති විභජති උත්තානීකරොති පකාසෙති, තෙන තෙන මෙ උපපරික්ඛිතො එවං හොති, යදෙන සික්ඛත්තයබ්බුත්ථවරියං එකම්පි දිවසං අක්ඛණ්ඩං කත්වා වරිමකච්ඡන්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. එකදිවසම්පි කිලෙසමලෙන අමලිතං කත්වා වරිමකච්ඡන්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුද්ධං. සබ්බලිඛිතන්ති ලිඛිතසඩ්ධසදිසං ධොතසඩ්ධසප්පට්ඨාගං වරිතබ්බං. ඉදං න සුකරං අගාරං අප්ඤ්ඤාවසනා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන එකන්ත පරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං යංනුනාහං කෙසෙ වෙව මස්සුති ව ඔහාරෙත්වා වොරොපෙත්වා කාසායරසපීතතාය කාසායාති බ්බුත්ථවරියං වරන්තානං අනුච්ඡිකානි වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ව අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යං . යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුවචති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථි, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියා නාම. තං අනගාරියං පබ්බජ්ජං පබ්බජෙය්‍යං උපගච්ඡෙය්‍යං, පටිපජ්ජෙය්‍යන්ති අත්ථො.

එවං අත්තනා රහොවිතක්කිතං සොණො උපාසකො ථෙරස්ස ආරොචෙත්වා තං පටිපජ්ජිතුකාමො “පබ්බාජෙතු මං, හන්තෙ, අයොයා මහාකච්චානො”ති ආහ. ථෙරො පන “තාවස්ස ඤාණපරිපාකං කථ”න්ති උපධාරෙත්වා ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො “දුක්කරං ඛො”තිආදීනා පබ්බජ්ජාජන්දං නිවාරෙසි.

තත්ථ එකභත්තන්ති “එකභත්තිකො හොති රත්තුපරතො වීරතො විකාලභොජනා”ති (දී. නි. 1.194; අ. නි. 3.71) එවං චුත්තං විකාලභොජනවීරතිං සන්ධාය වදති. එකසෙය්‍යන්ති අදුතියසෙය්‍යං. එත්ථ ව සෙය්‍යාසීසෙන “එකො

නිට්ඨානි, එකො ගව්ෂනි, එකො නිසිදනි” තිආදිනා (මහානි. 7; 49) නයෙන වුත්තෙසු වතුසු ඉරියාපටෙසු කායවිවෙකං දිපෙනි, න එකාකිනා හුත්වා සයනමත්තං. බුත්මවරියන්ති මෙටුනවිරතිබුත්මවරියං, සික්ඛත්තයානුයොගසඩ්ධානං සාසනබුත්මවරියං වා. ඉඩ්ඝාති වොදනත්තං නිපාතො. තත්තංවොති ගෙහෙයෙව. බුද්ධානං සාසනං අනුයුඤ්ජාති නිව්වසිලලපොසට්ඨිලාදිහෙදං පඤ්චඩ්ගආට්ඨඩ්ගදසඩ්ගසිලං, තදනුරුපඤ්ච සමාධිපඤ්ඤාභාවනං අනුයුඤ්ජ. එතඤ්ඤි උපාසකෙන පුබ්බභාගෙ අනුයුඤ්ජිතබ්බං බුද්ධසාසනං නාම. තෙනාහ – “කාලයුත්තං එකභත්තං එකසෙය්‍යං බුත්මරිය”න්ති.

තත්තං කාලයුත්තන්ති වාතුද්දසිපඤ්චදසිආට්ඨපාටිභාරියපක්ඛසඩ්ධාතෙන කාලෙන යුත්තං, යථාවුත්තකාලෙ වා තුය්හං අනුයුඤ්ජන්තස්ස යුත්තං පතිරුපං සක්කුණෙය්‍යං, න සබ්බකාලං පබ්බජ්ජාති අධිප්පායො. සබ්බමෙතං ඤාණස්ස අපරිපක්කත්තා තස්ස කාමානං දුප්පහානතාය සම්මාපටිපත්තියං යොග්‍යං කාරාපෙතුං වදන්ති, න පබ්බජ්ජාජන්දං නිවාරෙතුං. පබ්බජ්ජාභිසඩ්ධාරොති පබ්බජ්තුං ආරම්භො උස්සාහො. පටිපස්සම්භිති ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කත්තා, සංවෙගස්ස ව නාතිතික්ඛභාවතො වූපසම්. කිඤ්චාපි පටිපස්සම්භි, ථෙරෙන වුත්තවිධිං පන අනුනිට්ඨන්තො කාලෙන කාලං ථෙරං උපසඩ්ධකම්ත්වා පයිරුපාසන්තො ධම්මං සුඤ්ඤාති. තස්ස වුත්තනෙයෙනෙව දුතියං පබ්බජ්ජාය විත්තං උප්පජ්ජී, ථෙරස්ස ව ආරොවෙසි. දුතියම්පි ථෙරො පටික්ඛිපි. තතියවාරෙ පන ඤාණස්ස පරිපක්කභාවං ඤත්වා “ඉදාති නං පබ්බාපෙතුං කාලො”ති ථෙරො පබ්බාපෙසි, පබ්බජ්තඤ්ච තං තිණි සංවච්ඡරාති අතික්කම්ත්වා ගණං පරියෙසිත්වා උපසම්පාදෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “දුතියම්පි ඛො සොණො...පෙ.... උපසම්පාදෙසි”ති.

තත්තං අප්පභික්ඛුකොති කතිපයභික්ඛුකො. තදා කිර භික්ඛු යෙභුයොන මජ්ඣිමදෙසෙ එව වසිංසු. තස්මා තත්තං කතිපයා එව අහෙසුං, තෙ ව එකස්මිං නිගමෙ එකො, එකස්මිං ද්වෙති එවං විසුං විසුං වසිංසු. කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන. කසිරෙනාති ආයාසෙන. තතො තතොති තස්මා තස්මා ගාමනිගමාදිතො. ථෙරෙන හි කතිපයෙ භික්ඛු ආනෙන්වා අඤ්ඤෙසු ආනියමානෙසු පුබ්බෙ ආනිතා කෙනවිදෙව කරණියෙන පක්කම්සු, කිඤ්චි කාලං ආගමෙන්වා පුන තෙසු ආනියමානෙසු ඉතරෙ පක්කම්සු. එවං පුනප්පුනං ආනයනෙන සන්තිපාතො විරෙනෙව අහොසි, ථෙරො ව තදා එකච්ඡාරී අහොසි. දසවග්ගං භික්ඛුසඩ්ධං සන්තිපාතෙන්වා තදා භගවතා පච්චන්තදෙසෙපි දසවග්ගෙනෙව සඩ්ධෙතො උපසම්පදා අනුඤ්ඤාතා. ඉතොනිදානඤ්ඤි ථෙරෙන යාවිතො පඤ්චවග්ගෙන සඩ්ධෙතො පච්චන්තදෙසෙ උපසම්පදං අනුජාති. තෙන වුත්තං – “තිණිණං වස්සානං...පෙ.... සන්තිපාතෙන්වා”ති.

වස්සංවුට්ඨස්සාති උපසම්පජ්ජිත්වා පට්ඨවස්සං උපගන්ත්වා වුසිතවතො. ඊදිසො ව ඊදිසො වාති එවරුපො ව එවරුපො ව, එවරුපාය නාමකායරූපකායසම්පත්තියා සමන්තාගතො, එවරුපාය ධම්මකායසම්පත්තියා සමන්තාගතොති සුතොයෙව මෙ සො භගවා. න ඛො මෙ සො භගවා සම්මුඛා දිට්ඨොති එතෙන පුපුජ්ජනසද්ධාය එවං ආයස්මා සොණො භගවන්තං දට්ඨුකාමො අහොසි. අපරභාගෙ පන සත්ථාරා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා පච්චුසසමයං අප්පකට්ඨො සොළස අට්ඨකවග්ගිකානි සත්ථු සම්මුඛා අට්ඨිං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වා අත්තංධම්මප්පටිසංවෙදී හුත්වා භණන්තො ධම්මුපසඤ්ඤිතපාමොජ්ජාදිවුඛෙන සමාහිතො සරභඤ්ඤපරියොසානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සඩ්ධාරෙ සම්මසන්තො අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පාපුණි. එතදත්තමෙව භිස්ස භගවතා අත්තතා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වාසො ආණන්තොති වදන්ති.

කෙච්චි පනාහු – “න ඛො මෙ සො භගවා සම්මුඛා දිට්ඨො”ති ඉදං රූපකායදස්සනමෙව සන්ධාය වුත්තන්ති. ආයස්මා හි සොණො පබ්බජිත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා සටෙන්තො වායමන්තො අනුපසම්පන්නොව සොනාපන්නො හුත්වා උපසම්පජ්ජිත්වා “උපාසකාපි සොනාපන්නා භොන්ති, අහම්පි සොනාපන්නො, කිමෙන්ථ විත්ත”න්ති උපරිමග්ගත්ථාය විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා අන්තොවස්සෙයෙව ඡළභිඤ්ඤො හුත්වා විසුද්ධිපචාරණාය පවාරෙසි. අරියසච්චදස්සනෙන හි භගවතො ධම්මකායො දිට්ඨො නාම භොති. වුත්තඤ්ඤෙන –

“යො ඛො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති. යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87).

තස්මාස්ස ධම්මකායදස්සනං පගෙව සිද්ධං, පවාරෙන්වා පන රූපකායං දට්ඨුකාමො අහොසිති.

“සවෙ මං උප්පකායො අනුජානාති”තිපි පායො. “භන්තෙ”ති පන ලිඛන්ති. තථා “සාධු සාධු, ආවුසො සොණ, ගව්ෂ ත්වං, ආවුසො සොණා”තිපි පායො. “ආවුසො”ති පන කෙසුචි පොත්ථකෙසු නත්ථි. තථා “එව්මාවුසොති ඛො ආයස්මා සොණො”තිපි පායො. ආවුසොවාදොයෙව හි අඤ්ඤමඤ්ඤං භික්ඛුනං භගවතො ධර්මානකාලෙ ආචිණ්ණො. භගවන්තං පාසාදිකන්තිආදිනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

කච්චි භික්ඛු ඛමනියන්ති භික්ඛු ඉදං තුය්හං චතුරක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං කච්චි ඛමනියං, කිං සක්කා ඛම්තුං සහිතුං පරිහරිතුං, කිං දුක්ඛභාරො නාභිභවති. කච්චි යාපනියන්ති කිං තංතංකිච්චෙසු යාපෙතුං ගමෙතුං සක්කා, න කඤ්චි අන්තරායන්ති දස්සෙති. කච්චිසි අප්පකිලමට්ඨනාති අනායාසෙන ඉමං එත්තකං අද්ධානං කච්චි ආගතොසි.

එතදහොසිති බුද්ධාච්ඡිණං අනුස්සරන්තස්ස ආයස්මතො ආනන්දස්ස එතං “යස්ස ඛො මං හගවා”තිආදිනා ඉදානි වුවවමානං චිත්තෙ ආච්ඡිණං අහොසි. එකච්ඡාරොති එකගන්ධකුටියං. ගන්ධකුටි හි ඉධ විහාරොති අධිප්පෙනා. වත්ථුන්ති වසිතුං.

නිසප්පාය චිත්තාමෙත්වානි එත්ථ යස්මා හගවා ආයස්මතො සොණස්ස සමාපත්තිසමාපජ්ජනෙ පටිසන්ථාරං කරොන්තො සාවකසාධාරණා සබ්බා සමාපත්තියො අනුලොමපටිලොමං සමාපජ්ජන්තො බහුදෙව රත්තිං...පෙ.... විහාරං පාවිසී, තස්මා ආයස්මාපි සොණො හගවතො අධිප්පායං ඤත්වා තදනුරූපං සබ්බා තා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො “බහුදෙව රත්තිං...පෙ.... විහාරං පාවිසී”ති කෙවි වදන්ති. පටිසිත්වා ව හගවතා අනුඤ්ඤාතො චීවරං තිරොකරණීයං කත්වාපි හගවතො පාදපස්සෙ නිසප්පාය චිත්තාමෙසි. අජ්ඣෙසිති ආණාපෙසි. පටිහාතු තං භික්ඛු ධම්මො භාසිතුන්ති භික්ඛු තුස්භං ධම්මො භාසිතුං උපට්ඨාතු ඤාණමුඛෙ ආගච්ඡතු, යථාසුතං යථාපරියන්තං ධම්මං හණාහිති අත්ථො.

සොළස අට්ඨකවග්ගිකානීති අට්ඨකවග්ගහුතානි කාමසුත්තාදීනි සොළස සුත්තානි. සරෙන අහණීති සුත්තුස්සාරණසරෙන අහසි, සරහඤ්ඤවසෙන කට්ඨෙහිති අත්ථො. සරහඤ්ඤපරියොසානෙන උස්සාරණාවසානෙන. සුග්ගහිතානීති සම්මා උග්ගහිතානි. සුමනසිකතානීති සුට්ඨ මනසි කතානි. එකච්චො උග්ගහණකාලෙ සම්මා උග්ගහෙත්වාපි පච්ඡා සප්ඣායාදිවසෙන මනසි කරණකාලෙ බාඤ්ජනානි වා මිච්ඡා රොපෙති, පදපච්ඡාහට්ඨං වා කරොති, න එවමයං. ඉමිනා පන සම්මදෙව යටුග්ගහිතං මනසි කතානි. තෙන වුත්තං – “සුමනසිකතානීති සුට්ඨ මනසි කතානී”ති. සුපධාරිතානීති අත්ථතොපි සුට්ඨ උපධාරිතානි. අත්ථෙ හි සුට්ඨ උපධාරිතෙ සක්කා පාළිං සම්මා උස්සාරෙතුං. කල්‍යාණියාසි වාචාය සමන්තාගතොති සිට්ඨෙධනිතාදීනං යථාච්චිකානවවනෙන පරිමණ්ඩලපදබාඤ්ජනපරිපුණ්ණාය පොරියා වාචාය සමන්තාගතො ආසි. විස්සට්ඨායානි විමුත්තාය. එතෙනස්ස විමුත්තවාදිතං දස්සෙති. අනෙලගළායානි එලා වුවවති දොසො, තං න පග්ගරතීති අනෙලගළා, තාය නිද්දොසායානි අත්ථො. අථ වා අනෙලගළායානි අනෙලාය ව අගළාය ව නිද්දොසාය අගළිතපදබාඤ්ජනාය, අපරිභීතපදබාඤ්ජනායානි අත්ථො. තථා හි නං හගවා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං කල්‍යාණවාක්කරණානං යදිදං සොණො කුටිකණ්ණො”ති (අ. නි. 1.206) එතදග්ගෙ යපෙසි. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියානි යථාධිප්පෙනං අත්ථං විඤ්ඤාපෙනං සමත්ථාය.

කතිවස්සොති සො කිර මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ ධීතො ආකප්පසම්පන්නො ව පරෙසං චිරතරපබ්බජිතො විය බායති. තං සන්ධාය හගවා පුච්ඡතීති කෙවි, තං අකාරණං. එවං සන්තෙ සමාධිසුඛං අනුභවිතුං යුත්තො, එත්තකං කාලං කස්මා පමාදමාපන්නොති පුත අනුයුඤ්ජිතුං සත්ථා “කතිවස්සොසි”ති තං පුච්ඡති. තෙනෙවාහ – “කිස්ස පන ත්වං භික්ඛු එවං චිරං අකාසී”ති.

තත්ථ කිස්සාති කිං කාරණං. එවං චිරං අකාසීති එවං චිරායි, කෙන කාරණෙන එවං චිරකාලං පබ්බජ්ජං අනුපගන්ත්වා අගාරමජ්ඣෙ වසීති අත්ථො. චිරං දිට්ඨො මෙති චිරෙන චිරකාලෙන මයා දිට්ඨො. කාමෙසුති කිලෙසකාමෙසු ව වත්ථුකාමෙසු ව. ආදීනවොති දොසො. අපි වානි කාමෙසු ආදීනවෙ කෙනවි පකාරෙන දිට්ඨෙපි න තාවාහං සරාවාසතො නික්ඛමිතුං අසක්ඛිං. කස්මා? සම්බාධො සරාවාසො උච්චාවචෙහි කිච්චකරණීයෙහි සමුපබ්බුළ්භො අගාරියභාවො. තෙනෙවාහ – “බහුකිච්චො බහුකරණීයො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වානි කාමෙසු යථාභූතං ආදීනවදස්සිතො චිත්තං චිරායිත්වාපි න පනිට්ඨාති, අඤ්ඤදත්ථු පදුමපලාසෙ උදකඛන්දු විය විනිවත්තතියෙවානි එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති පවත්තිං නිවත්තිඤ්ඤා සම්මදෙව ජානන්තො පවත්තියං තන්තිමිත්තෙ ව න කදාවිපි රමතීති ඉදමත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ දිස්වා ආදීනවං ලොකෙති සබ්බස්මිං සබ්බාරලොකෙ “අනිච්චො දුක්ඛො විපරිණාමධම්මො”තිආදිනා ආදීනවං දොසං පඤ්ඤාය පස්සිත්වා. එතෙන විපස්සනාවාරො කට්ඨො . ඤත්වා ධම්මං නිරූපධන්ති සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගන්තා නිරූපධිං නිබ්බානධම්මං යථාභූතං ඤත්වා නිස්සරණවිවෙකාසඤ්ඤාමතසභාවතො මග්ගඤාණෙන පටිච්ජිකිත්වා. “දිස්වා ඤත්වා”ති ඉමෙසං පදානං “සප්පිං පිචිත්වා බලං හොති, සීහං දිස්වා හයං හොති, පඤ්ඤාය දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති”තිආදියු (පු. ප. 208; අ. නි. 9.42-43) විය හෙතුඅත්ථතා දට්ඨබ්බා. අරියො න රමතී පාපෙති කිලෙසෙහි ආරකන්තා අරියො සප්පුරියො අණුමත්තෙපි පාපෙ න රමති. කස්මා? පාපෙ න රමති සුවීති සුවිසුද්ධකායසමාවාරාදිතාය විසුද්ධපුග්ගලො රාජහංසො විය උක්කාරට්ඨානෙ පාපෙ සංකිලිට්ඨධම්මෙ න රමති නාභිනන්දති. “පාපො න රමති සුවි”න්තිපි පාඨො. තස්සත්ථො – පාපො පාපපුග්ගලො සුවිං අනවජ්ජං වොදානධම්මං න රමති, අඤ්ඤදත්ථු ගාමසුකරාදයො විය උක්කාරට්ඨානං අසුවිං සංකිලෙසධම්මංයෙව රමතීති පටිපක්ඛතො දෙසනං පරිවත්තෙති.

එවං හගවතා උදානෙ උදානිතෙ ආයස්මා සොණො උට්ඨායාසනා හගවත්තං වන්දිත්වා අත්තනො උපජ්ඣායස්ස වචනෙන පච්චන්තදෙසෙ පඤ්ඤවග්ගෙන උපසම්පදාදිපඤ්ඤවචන්ථුනි යාවි. හගවාපි තානි අනුජානීති තං සබ්බං බන්ධකෙ (මහාව. 242 ආදයො) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කඩ්ඛාරොවසුත්තවණ්ණනා

47. සත්තමෙ කඩ්ඛාරොවතොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො හි සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො සීලවා කල්‍යාණධම්මො විහරති, “අකප්පියා මුග්ගා, න කප්පන්ති මුග්ගා පරිභුඤ්ජිතුං, අකප්පියො ගුලො”ති (මහාව. 272) ව ආදිනා විනයකුක්කුච්චසඬ්ඛාතකඩ්ඛාබ්‍රලො පන හොති. තෙන කඩ්ඛාරොවතොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො අපරභාගෙ සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා සටෙන්තො වායමන්තො ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා ඤානසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන චිත්තාමෙති, යෙභුයොපන පන අත්තනා අධිගතං අරියමග්ගං ගරුං කත්වා පච්චවෙක්ඛති. තෙන චුත්තං – “අත්තනො කඩ්ඛාචිතරණවිසුද්ධිං පච්චවෙක්ඛමානො”ති. මග්ගපඤ්ඤා හි “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිනාපවත්තාය (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) සොළසවත්ථුකාය, “බුද්ධො කඩ්ඛති...පෙ.... පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඩ්ඛති”ති (ධ. ස. 1008) ඵලං චුත්තාය අට්ඨවත්ථුකාය, පගෙව ඉතරාසන්ති අනවසෙසතො සබ්බකඩ්ඛානං විතරණතො සමතික්කමනතො, අඤ්ඤෙහි ව අත්තනා පහාතබ්බකිලෙසෙහි අච්චන්තවිසුජ්ඣනතො “කඩ්ඛාචිතරණවිසුද්ධි”ති ඉධාධිජ්ජෙතා. තඤ්ඤි අයමායස්මා දීඝරත්තං කඩ්ඛාපකතත්තා “ඉමං මග්ගධම්මං අධිගම්ම ඉමා මෙ කඩ්ඛා අනවසෙසා පභීනා”ති ගරුං කත්වා පච්චවෙක්ඛමානො නිසීදි, න සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං අනිච්චන්තිකත්තා තස්ස කඩ්ඛාචිතරණස්ස.

ඵතමත්ථං විදිත්වාති ඵතං අරියමග්ගස්ස අනවසෙසකඩ්ඛාචිතරණසඬ්ඛාතං අත්ථං විදිත්වා තදත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යා කාවි කඩ්ඛා ඉධ වා හුරං වාති ඉධ ඉමස්මිං පච්චුප්පන්නෙ අත්තභාවෙ “අහං නු බොස්මි නො නු බොස්මි”තිආදිනා හුරං වා, අතීතානාගතෙසු අත්තභාවෙසු “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිනා උප්පජ්ජනකා කඩ්ඛා. සකච්චෙදියා වා පරච්චෙදියා වාති තා ඵලං චුත්තනායෙනෙව සකඅත්තභාවෙ ආරම්මණවසෙන පටිලභිතබ්බාය පවත්තියා සකච්චෙදියා වා පරස්ස අත්තභාවෙ පටිලභිතබ්බාය “බුද්ධො නු බො, නො නු බො”තිආදිනා වා පරස්මිං පධානෙ උත්තමෙ පටිලභිතබ්බාය පවත්තියා පරච්චෙදියා වා යා කාවි කඩ්ඛා විචිකිච්ඡා. යෙ ඤායිතො තා පජ්ඣන්ති සබ්බා, ආකාපිතො භුග්ගවරියං වරන්තාති යෙ ආරම්මණපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණපනිජ්ඣානෙන ඤායිතො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා චතුබ්බිධසම්මප්පධානපාරිසුරියා ආකාපිතො මග්ගභුග්ගවරියං වරන්තා අධිගච්ඡන්තා සද්ධානුසාරිආදිප්පභෙදා පට්ඨමග්ගට්ඨා පුග්ගලා, තා සබ්බා කඩ්ඛා පජ්ඣන්ති සමුච්ඡින්නන්ති මග්ගක්ඛණෙ. තතො පරං පන තා පභීනා නාම හොන්ති, තස්මා ඉතො අඤ්ඤං තාසං අච්චන්තප්පහානං නාම නත්ථීති අධිජ්ජායො.

ඉති හගවා ඤානමුබ්බෙන ආයස්මතො කඩ්ඛාරොවසස්ස ඤානසීසෙන අරියමග්ගාධිගමං ථොමෙන්තො ථොමනාවසෙන උදානං උදානෙසි. තෙනෙව ච නං “ඵතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඤායිතං යදිදං කඩ්ඛාරොවතො”ති (අ. නි. 1.204) ඤායිතාවෙන ඵතදග්ගෙ ය්‍යෙසීති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සඬ්ඝහෙදසුත්තවණ්ණනා

48. අට්ඨමෙ ආයස්මන්තං ආනන්දං ඵතදොවාති අභිමාරෙ පයොජෙත්වා නාළාගිරිං විස්සජ්ජාපෙත්වා සීලං පවට්ඨෙන්වා හගවතො අනත්ථං කාතුං අසක්කොන්තො “සඬ්ඝං භින්දිත්වා වක්කභෙදං කරිස්සාමි”ති අධිජ්ජායෙන ඵතං “අජ්ජතග්ගෙ”තිආදිවචනං අවොච. අඤ්ඤත්‍රෙව හගවතාති විනා ඵච හගවත්තං, සත්ථාරං අකත්ථාති අත්ථො. අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛුසඬ්ඝාති විනා ඵච භික්ඛුසඬ්ඝං. උපොසථං කරිස්සාමි සඬ්ඝකම්මානි වාති හගවතො ඔවාදකාරකං භික්ඛුසඬ්ඝං විසුං කත්වා මං අනුචත්තන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ආවෙණිකං උපොසථං සඬ්ඝකම්මානි ව කරිස්සාමිති අත්ථො. දෙවදත්තො සඬ්ඝං භින්දිස්සතීති භෙදකරානං සබ්බෙසං දෙවදත්තෙන සජ්ජිත්තා ඵකංසෙනෙව දෙවදත්තො අජ්ජ සඬ්ඝං භින්දිස්සති ද්විධා කරිස්සති. “අධම්මං ධම්මො”තිආදියු හි අට්ඨාරසසු භෙදකරවත්ථුසු යංකිඤ්ච ඵකම්පි වත්ථුං දීපෙත්වා තෙන තෙන කාරණෙන “ඉමං ගණ්හට්ඨ, ඉමං රොවෙට්ඨා”ති සඤ්ඤාපෙත්වා සලාකං ගාහෙන්වා විසුං සඬ්ඝකම්මෙ කතෙ සඬ්ඝො භින්තො හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“පඤ්චහි, උපාලි, ආකාරොහි සඬ්ඝො භිජ්ජති කම්මෙන උද්දෙසෙන වොහරන්තො අනුස්සාවනෙන සලාකග්ගාහෙනා”ති (පරි. 458).

තත්ථ කම්මෙනාති අපලොකනකම්මාදියු වතුසු කම්මෙසු අඤ්ඤතරෙන කම්මෙන. උද්දෙසෙනාති පඤ්චසු පාතිමොක්ඛද්දෙසෙසු අඤ්ඤතරෙන උද්දෙසෙන. වොහරන්තොති තාහි තාහි උප්පත්තිහි “අධම්මං ධම්මො”තිආදීනි (අ. නි. 10.37; චූළව. 352) අට්ඨාරසභෙදකරවත්ථුනි දීපෙත්තො. අනුස්සාවනෙනාති “නනු තුම්භෙ ජානාථ මය්හං උච්චාකුලා පබ්බජිතභාවං බහුස්සුතභාවඤ්ච, මාදිසො නාම උද්ධම්මං උබ්බිතයං ගාහෙය්‍යාති කිං තුම්භාකං චිත්තම්පි උප්පාදෙතුං යුත්තං, කිමහං අපායතො න භායාමි”තිආදිනා නයෙන කණ්ණමුලෙ වච්චෙදං කත්වා අනුස්සාවනෙන.

සලාකග්ගාහෙනාති එවං අනුස්සාවෙන්වා තෙසං චිත්තං උපත්ථම්හෙන්වා අනාවත්තිධම්මෙ කත්වා “ගණ්හථ ඉමං සලාක”න්ති සලාකග්ගාහෙන.

එත්ථ ව කම්මමෙව උද්දෙසො වා පමාණං, වොහාරානුස්සාවනසලාකග්ගාහා පන පුබ්බහාගා. අවිධාරසවත්ථුදීපනවසෙන හි වොහරන්තෙන තත්ථ රුච්ඡනනත්ථං අනුස්සාවෙන්වා සලාකාය ගාහිතායපි අභින්නොව හොති සඬ්ඝො. යදා පනෙවං චත්තාරො වා අතිරෙකා වා සලාකං ගාහෙන්වා ආවෙණිකං උද්දෙසං වා කම්මං වා කරොන්ති, තදා සඬ්ඝො භින්නො නාම හොති. දෙවදත්තො ව සබ්බං සඬ්ඝහෙදස්ස පුබ්බහාගං නිජ්ඣාදෙන්වා “එකංසෙනෙව අජ්ජ ආවෙණිකං උපොසථං සඬ්ඝකම්මඤ්ච කරිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා “අජ්ජතග්ගෙ”ති ආදිවචනං අවොච. තෙනාහ – “අජ්ජ, හන්තෙ, දෙවදත්තො සඬ්ඝං භින්දිස්සති”ති. යතො අවොචුමිහා “හෙදකරානං සබ්බෙසං දෙවදත්තෙන සජ්ජිතත්තා”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අවිච්ඡින්නාතිරුප්පත්තිසංවත්තනියං කප්පට්ඨියං අතෙකිච්ඡං දෙවදත්තෙන නිබ්බත්තියමානං සඬ්ඝහෙදකම්මං සබ්බාකාරතො විදිත්වා . ඉමං උදානන්ති කුසලාකුසලෙසු යථාක්කමං සජ්ජුරිසාසජ්ජුරිසසභාගවිසභාගපටිපත්තිවසෙන පන සුකුසලාති ඉදමත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුකරං සාධුනා සාධුති අත්තනො පරෙසඤ්ච හිතං සාධෙතිති සාධු, සම්මාපටිපන්නො. තෙන සාධුනා සාරිපුත්තාදිනා සාවකෙන පච්චෙකබුද්ධෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන අඤ්ඤෙන වා ලොකියසාධුනා සාධු සුන්දරං හද්දකං අත්තනො පරෙසඤ්ච හිතසුඛාවහං සුකරං සුබ්බෙන කාතුං සක්කා. සාධු පාපෙන දුක්කරන්ති තදෙව පන වුත්තලක්ඛණං සාධු පාපෙන දෙවදත්තාදිනා පාපපුග්ගලෙන දුක්කරං කාතුං න සක්කා, න සො තං කාතුං සක්කොතිති අත්ථො. පාපං පාපෙන සුකරන්ති පාපං අසුන්දරං අත්තනො පරෙසඤ්ච අනත්ථාවහං පාපෙන යථාචුත්තපාපපුග්ගලෙන සුකරං සුබ්බෙන කාතුං සක්කුණෙය්‍ය. පාපමරියෙහි දුක්කරන්ති අරියෙහි පන බුද්ධාදිහි තං තං පාපං දුක්කරං දුරහිසම්භවං. සෙනුසාතොයෙව හි තෙසන්ති සත්ථා දීපෙති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සධායමානසුත්තවණ්ණනා

49. නවමෙ මාණවකාති තරුණා. පඨමෙ යොබ්බතෙ යීතා බ්‍රාහ්මණකුමාරකා ඉධාධිජ්ජෙතා.

සධායමානරූපාති උප්පණ්ඩනජාතිකං වචනං සන්ධාය වුත්තං. අඤ්ඤෙසං උප්පණ්ඩෙන්තා සධන්ති, තදත්ථවචනසීලාති අත්ථො. තස්සායං වචනත්ථො – සධනං සධො, තං ආචික්ඛන්තිති සධායමානාති වත්තබ්බෙ දීඝං කත්වා “සධායමානා”ති වුත්තං. අථ වා විසෙසතො සසෙධෙ විය අත්තානං ආවදන්තිති සධායමානා. තෙ එවං සභාවතාය “සධායමානරූපා”ති වුත්තං. “සද්දායමානරූපා”තිපි පාඨො, උච්චාසද්දමහාසද්දං කරොන්තාති අත්ථො. හගවතො අවිදුරෙ අතික්කමන්තිති හගවතො සවනවිසයෙ තං තං මුඛාරුල්භං වදන්තා අතියන්ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං වාචාය අසඤ්ඤතභාවං ජානිත්වා තදත්ථදීපකං ධම්මසංවෙගවසෙන ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ පරිමුට්ඨාති දන්ධා මුට්ඨස්සතිනො. පණ්ඩිතභාසාති පණ්ඩිතපතිරූපකා “කෙ අඤ්ඤෙ ජානන්ති, මයමෙවෙන්ථ ජානාමා”ති තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ අත්තානමෙව ජානන්තං කත්වා සමුදාවරණතො. වාචාගොචරභාණිනොති යෙසං වාචා එව ගොචරො විසයො, තෙ වාචාගොචරභාණිනො, වාචාවත්ථුමත්තස්සෙව භාණිනො අත්ථස්ස අපරිඤ්ඤාතත්තා. අථ වා වාචාය අගොචරං අරියානං කථාය අවිසයං මුසාවාදං භණන්තිති වාචාගොචරභාණිනො. අථ වා “ගොචරභාණිනො”ති එත්ථ ආකාරස්ස රස්සභාවො කතො. වාචාගොචරා, න සතිපට්ඨානාදිගොචරා භාණිනොව. කථං භාණිනො? යාවිච්ඡන්ති මුඛායාමං අත්තනො යාව මුඛායාමං යාව මුඛස්පසාරණං ඉච්ඡන්ති, තාව පසාරෙන්වා භාණිනො, පරෙසු ගාරවෙන, අත්තනො අවිසයතාය ව මුඛසඬ්ඝකොවං න කරොන්තිති අත්ථො. අථ වා වාචාගොචරා එව හුත්වා භාණිනො, සයං අජානිත්වා පරපත්තිකා එව හුත්වා චත්තාරොති අත්ථො. තතො එව යාවිච්ඡන්ති මුඛායාමං යෙන වචනෙන සාවෙනබ්බො, තං අචිත්තෙන්වා යාවදෙව අත්තනො මුඛස්පසාරණමත්තං ඉච්ඡන්තිති අත්ථො. යෙන නීතා න තං විදුති යෙන මුට්ඨස්සච්චාදිනා නිල්ලජ්ජභාවං පණ්ඩිතමානිභාවඤ්ච නීතා “මයමෙවං භණාමා”ති, තං තථා අත්තනො භණන්තස්ස කාරණං න විදු, අවිද්දසුනො අසුරා න ජානන්තිති අත්ථො.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. චූළපත්ථකසුත්තවණ්ණනා

50. දසමෙ වුළපන්ටකොති මහාපන්ටකන්ටෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකත්තා පන්ටෙ ජාතත්තා ව දහරකාලෙ ලද්ධවොහාරෙන අපරභාගෙපි අයමායස්මා “වුළපන්ටකො”ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. ගුණවිසෙසෙහි පන ඡළභිඤ්ඤො පභින්නපටිසම්භිදො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මනොමයං කායං අභිනිමිතන්නානං යදිදං වුළපන්ටකො, වෙතොව්වට්ඨකුසලානං යදිදං වුළපන්ටකො”ති ද්විසු (අ. නි. 1.199) යානෙසු භගවතා එතදග්ගෙ යපිතො අසීතියා මහාසාවකෙසු අභිභන්නරො.

සො එකදිවසං පවිජාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්නො අත්තනො දිවාට්ඨානෙ දිවාච්ඡාරං නිසින්නො සමාපත්තිහි දිවසභාගං චිතිනාමෙන්වා සායන්හසමයං උපාසකෙසු ධම්මස්සවනත්ථං අනාගතෙසු එව විහාරමජ්ඣං පවිසිත්වා භගවති ගන්ධකුටියං නිසින්නෙ “අකාලො තාව භගවතො උපට්ඨානං උපසඬකම්තු”න්ති ගන්ධකුටිපමුඛෙ එකමත්තං නිසිදි පල්ලඬකං ආභූජිත්වා. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා වුළපන්ටකො භගවතො අවිදුරෙ නිසින්නො භොති පල්ලඬකං ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති. සො හි තදා කාලපරිච්ඡේදං කත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො වුළපන්ටකස්ස කායචිත්තානං සම්මාපණිහිතභාවසඬ්ඛානං අත්ථං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති අඤ්ඤොපි යො පස්සද්ධකායො සබ්බිරියාපටෙසු උපට්ඨිතස්සති සමාහිතො, තස්ස භික්ඛුනො අනුපාදා පරිනිබ්බානපරියොසානස්ස විසෙසාධිගමස්ස තත්ථ පාතුභාවච්ඡාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ධීතෙන කායෙනාති කායද්වාරිකස්ස අසංවරස්ස පහානෙන අකරණෙන සම්මා යපිතෙන වොපනකායෙන, තථා වක්ඛාදීනං ඉන්ද්‍රියානං නිබ්බිසෙවනභාවකරණෙන සුට්ඨු යපිතෙන පඤ්චද්වාරිකකායෙන, සංයතහත්ථපාදතාය හත්ථකුක්කුච්චාදීනං අභාවතො අපරිචන්දනෙන ධීතෙන කරජකායෙන වාති සඬ්ඛෙපතො සබ්බෙනපි කායෙන නිබ්බිකාරතාසඬ්ඛානෙන නිව්වලභාවෙන ධීතෙන. එතෙනස්ස සීලපාරිසුද්ධි දස්සිතා. ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ ව ඉදං කරණවචනං. ධීතෙන වෙනසාති විත්තස්ස ධීතිපරිදීපනෙන සමාධිසම්පදං දස්සෙති. සමාධි හි විත්තස්ස ‘ධීති’ති වුවචති. තස්මා සමථවසෙන විපස්සනාවසෙනෙව වා එකග්ගතාය සති විත්තං ආරම්භණෙ එකොදිභාවුපගමනෙන ධීතං නාම භොති, න අඤ්ඤා. ඉදංඤ්ච යථාචුත්තකායචිත්තානං යපනං සමාදහනං සබ්බස්මිං කාලෙ සබ්බෙසු ව ඉරියාපටෙසු ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො ආහ – “තිට්ඨං නිසින්නො උද වා සයානො”ති . තත්ථ වා-සද්දො අනියමත්ථො. තෙන තිට්ඨන්තො වා නිසින්නො වා සයානො වා තදඤ්ඤිරියාපටො වාති අයමත්ථො දීපිතො භොතිති වඩ්ඤාමනස්සාපි ඉධ සඬ්ගහො වෙදිතබ්බො.

එතං සතිං භික්ඛු අධිට්ඨභානොති යාය පගෙව පරිසුද්ධසමාවාරො කායචිත්තදුට්ඨල්ලභාවුපසමනෙන කායං විත්තඤ්ච අසාරද්ධං කත්වා පටිලද්ධාය අනවජ්ජසුඛාධිට්ඨාය කායචිත්තපස්සද්ධිවසෙන විත්තං ලහුං මුදුං කම්මඤ්ඤඤ්ච කත්වා සම්මා යපෙන්නො සමාදහන්නො කම්මට්ඨානං පරිමුහෙති මත්ථකඤ්ච පාපෙති, තං එව කම්මට්ඨානානුයොගස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු බහුපකාරං සතිං භික්ඛු අධිට්ඨභානො සීලවිසොධනං ආදිං කත්වා යාව විසෙසාධිගමා තත්ථ තත්ථ අධිට්ඨහන්නොති අත්ථො. ලහෙථ පුබ්බාපරියං විසෙසන්ති සො එව සතිආරක්ඛෙන වෙනසා කම්මට්ඨානං උපරුපරි වඩ්ඤන්තො මුහෙන්නො එනිං කරොන්තො පුබ්බාපරියං පුබ්බාපරියවන්තං පුබ්බාපරභාගෙන පවත්තං උළාරුළාරතරාදිභෙදවිසෙසං ලභෙය්‍යා.

තත්ථ දුට්ඨො පුබ්බාපරියවිසෙසො සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන වාති. තෙසු සමථවසෙන තාව නිමිත්තුප්පත්තිතො පට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනවසීභාවො, තාව පවත්තො භාවනාවිසෙසො පුබ්බාපරියවිසෙසො. විපස්සනාවසෙන පන රුපමුඛෙන අභිනිවිසන්තස්ස රුපධම්මපරිග්ගහතො, ඉතරස්ස නාමධම්මපරිග්ගහතො පට්ඨාය යාව අරහත්තාධිගමො, තාව පවත්තො භාවනාවිසෙසො පුබ්බාපරියවිසෙසො. අයමෙව ව ඉධාධිජ්ජෙතො.

ලද්ධාන පුබ්බාපරියං විසෙසන්ති පුබ්බාපරියවිසෙසං උක්කංසපාරමිප්පත්තං අරහත්තං ලභිත්වා. අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙති ජීවිතුපච්ඡේදවසෙන සබ්බෙසං සත්තානං අභිභවනතො මච්චුරාජසඬ්ඛාතස්ස මරණස්ස විසයභූතං භවත්තයං සමතික්කන්නත්තා අදස්සනං අගොචරං ගච්ඡෙය්‍යා. ඉමස්මිං වග්ගෙ යං අචුත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙවාති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව මහාවග්ගවණ්ණනා.

6. ජව්වන්ධවග්ගො

1. ආයුසංඛාරොස්සජ්ජනසුත්තවණ්ණනා

51. ජව්වන්ධවග්ගස්ස පයමෙ වෙසාලියන්තිආදි හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව. වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසීති කදා පාවිසී? උක්කාවෙලතො නික්ඛමීත්වා වෙසාලිං ගතකාලෙ. හගවා හි වෙළඳවගාමකෙ වස්සං වසිත්වා තතො නික්ඛමීත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙනවනෙ විහාසි. තස්මිං කාලෙ ධම්මසෙනාපති අත්තනො ආයුසංඛාරං ඔලොකෙන්වා “සත්තාහමෙව පවත්තිස්සති”ති ඤාත්වා හගවන්තං අනුජානාපෙන්වා නාලකගාමං ගන්ත්වා තත්ථ මාතරං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙන්වා පරිනිබ්බාසි. සත්ථා චුත්තෙන ආහතා තස්ස ධාතුයො ගහෙන්වා ධාතුවෙතියං කාරාපෙන්වා මහාහික්ඛුසංඝපරිවුතො රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ගතකාලෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පරිනිබ්බාසි. හගවා තස්සපි ධාතුයො ගහෙන්වා වෙතියං කාරාපෙන්වා රාජගහතො නික්ඛමීත්වා අනුපුබ්බෙන උක්කාවෙලං අගමාසි. තත්ථ ගඬගාතීරෙ හික්ඛුසංඝපරිවුතො නිසීදිත්වා අග්ගසාවකානං පරිනිබ්බානප්පට්ඨසංයුත්තං ධම්මං දෙසෙන්වා උක්කාවෙලතො නික්ඛමීත්වා වෙසාලිං අගමාසි. එවං ගතො හගවා “පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තව්වරමාදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී”ති වුවිච්ඡි. තෙන චුත්තං – “උක්කාවෙලතො නික්ඛමීත්වා වෙසාලිං ගතකාලෙ”ති.

නිසීදනන්ති ඉධ වම්මක්ඛණ්ඩං අධිප්පෙනං. වාපාලං වෙතියන්ති පුබ්බෙ වාපාලස්ස නාම යක්ඛස්ස වසිතට්ඨානං “වාපාලවෙතිය”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. තත්ථ හගවතො කතවිහාරොපි තාය රුල්හියා “වාපාලවෙතිය”න්ති වුවිච්ඡි. උදෙනං වෙතියන්ති එවමාදිසුපි එසෙව නයො. සත්තම්බන්ති කිකිස්ස කිර කාසිරඤ්ඤො ධිතරො සත්ත කුමාරියො සංවෙගජාතා රාජගෙහතො නික්ඛමීත්වා යත්ථ පධානං පදහිංසු, තං යානං “සත්තම්බං වෙතිය”න්ති වදන්ති. බහුපුත්තන්ති බහුපාරොහො එකො නිග්ගොධරුක්ඛො, තස්මිං අධිවත්ථං දෙවතං බහු මනුස්සා පුත්තෙ පත්ථෙත්ති, තදුපාදාය තං යානං “බහුපුත්තං වෙතිය”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. සාරන්දදන්ති සාරන්දදස්ස නාම යක්ඛස්ස වසිතට්ඨානං. ඉති සබ්බානෙව තාති බුද්ධුප්පාදතො පුබ්බෙ දෙවතාපරිග්ගහිතත්තා වෙතියවොහාරෙන වොහරිතාති, හගවතො විහාරෙ කතෙපි ච තථෙව පඤ්ඤායන්ති. රමණියාති එත්ථ වෙසාලියා තාව භූමිභාගසම්පත්තියා පුග්ගලසම්පත්තියා සුලභපච්චයතාය ච රමණියභාවො වෙදිතබ්බො. විහාරානං පන නගරතො නාතිදුරතාය නාව්වාසන්තතාය ගමනාගමනසම්පත්තියා අනාකිණ්ණවිහාරට්ඨානතාය ඡායුදකසම්පත්තියා පච්චෙකපතිරූපතාය ච රමණියතා දට්ඨබ්බා. වත්තාරො ඉද්ධිපාදාති එත්ථ ඉද්ධිපාදපදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව. භාවිතාති වඩ්ඪිතා. බහුලිකතාති පුනප්පුනං කතා. යානිකතාති යුත්තයානං විය කතා. වත්ථුකතාති පතිට්ඨට්ඨෙත වත්ථු විය කතා. අනුට්ඨිතාති අධිට්ඨිතා. පරිචිතාති සමන්තතො චිතා සුවඩ්ඪිතා. සුසමාරද්ධාති සුවුට්ඨ සමාරද්ධා, අතිවිය සම්මා නිප්ථාදිතාති.

එවං අනියමෙන කථෙත්වා පුන නියමෙන්වා දස්සෙතුං, “තථාගතස්ස බො”තිආදිමාහ. එත්ථ ච කප්පන්ති ආයුකප්පං. තිට්ඨෙය්‍යාති තස්මිං තස්මිං කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුප්පමාණං, තං පරිපුණ්ණං කත්වා තිට්ඨෙය්‍යා ධරෙය්‍ය. කප්පාවසෙසං වාති “අප්පං වා භියො වා”ති (දී. නි. 2.7; අ. නි. 7.74) චුත්තං වස්සසතතො අතිරෙකං වා. මහාසිවත්ථෙරො පනාහ – “බුද්ධානං අට්ඨානෙ ගජ්ජිතං නාම නත්ථි. යථෙව හි වෙළඳවගාමකෙ උප්පන්නං මාරණන්තිකං වෙදනං දස මාසෙ වික්ඛම්භෙසි, එවං පුනප්පුනං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වික්ඛම්භෙන්තො ඉමං හද්දකප්පමෙව තිට්ඨෙය්‍යා”ති. කස්මා පන න ධිතොති? උපාදින්නකසරිරං නාම ඛණ්ඩිච්චාදිහි අභිභායාති, බුද්ධා ච පන ඛණ්ඩිච්චාදිභාවං අප්පත්වා පඤ්ඤාමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ බහුජනස්ස පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති. බුද්ධානුබුද්ධෙසු අග්ගසාවකමහාසාවකෙසු පරිනිබ්බුතෙසු අපරිවාරෙන එකකෙනෙව යාතබ්බං හොති, දහරසාමණෙරපරිවාරෙන වා. තතො “අහො බුද්ධානං පරියා”ති හිලෙතබ්බතං ආපජ්ජෙය්‍ය, තස්මා න ධිතොති. එවං චුත්තෙපි සො පන න රුවිච්ඡි, “ආයුකප්පො”ති ඉදමෙව අට්ඨකථාය නියමිතං.

ඔළාරිකෙ නිමිත්තෙති ථූලෙ සඤ්ඤප්පාදනෙ. ථූලසඤ්ඤප්පාදනඤ්ඤෙතං, “තිට්ඨතු හගවා කප්ප”න්ති සකලකප්පං අවට්ඨානායායාය යදිදං “යස්ස කස්සචි, ආනන්ද, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා”තිආදිනා අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තනො වතුරිද්ධිපාදභාවනානුභාවෙන කප්පං අවට්ඨානසමත්ථතාවිභාවනං. ඔහාසෙති පාකට්ඨවනෙ. පාකට්ඨඤ්ඤෙතං වචනං පරියායං මුඤ්ඤිත්වා උජුකමෙව අත්තනො අධිප්පායවිභාවනං.

බහුජනභිතායාති මහාජනස්ස භිතත්ථාය. බහුජනසුඛායාති මහාජනස්ස සුඛත්ථාය. ලොකානුකම්පායාති සත්තලොකස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. කතරස්ස සත්තලොකස්ස? යො හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිච්ඡිකුති, අමතපානං පිච්ඡි, තස්ස. හගවතො හි ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තදෙසනාය අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා අට්ඨාරස ඛුම්මකොට්ඨො ධම්මං පටිච්ඡිකුංසු. එවං යාව සුහද්දපරිබ්බාජකචිතයනා ධම්මපටිච්ඡිද්ධසත්තානං ගණනා නත්ථි, මහාසමයසුත්තං මඬගලසුත්තං වුළුරාහුලොවාදසුත්තං සමචිත්තසුත්තන්ති ඉමෙසං වතුන්නං සුත්තානං දෙසනාකාලෙ අභිසමයප්පත්තසත්තානං පරිච්ඡෙදො නත්ථි, එතස්ස අපරිමාණස්ස සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය හගවතො යානං ජාතං. එවං අනාගතෙපි භවිස්සතිති අධිප්පායෙන වදති. දෙවමනුස්සානන්ති න කෙවලං දෙවමනුස්සානංයෙව, අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදිනම්පි අත්ථාය භිතාය සුඛාය හගවතො යානං හොති. සහෙතුකපට්ඨිකෙ පන මග්ගඵලසච්ඡිකිරියාය භබ්බපුග්ගලෙ දස්සෙතුං එවං චුත්තං, තස්මා අඤ්ඤෙසම්පි අත්ථත්ථාය භිතත්ථාය සුඛත්ථාය හගවා තිට්ඨතුති අත්ථො. තත්ථ අත්ථායාති ඉධලොකසම්පත්තිඅත්ථාය . භිතායාති

පරලෝකසම්පත්තිහෙතුභූතභිතත්ථාය. සුඛායාති නිබ්බානධාතුසුඛත්ථාය. පුරිමං පන භිතසුඛග්ගහණං සබ්බසාධාරණවසෙන වෙදිතබ්බං.

යථා තං මාරොන පරිඤ්ඤාචිත්තොති එත්ථ න්ති නිපාතමත්තං, යථා මාරොන පරිඤ්ඤාචිත්තො අප්පෙක්ඛාත්ථට්ඨිත්තො අඤ්ඤාපි කොචි පුට්ඨප්පනො පටිච්ඡේදානං න සක්කුණෙය්‍ය, එවමෙව නාසක්ඛි පටිච්ඡේදානාති අත්ථො. මාරො හි යස්ස කෙචි විපල්ලාසා අප්පහීනා, තස්ස චිත්තං පරිඤ්ඤායාති. යස්ස පන සබ්බෙන සබ්බං ද්වාදස විපල්ලාසා අප්පහීනා, තස්ස චත්තබ්බමෙව නත්ථි, ථෙරස්ස ව චත්තාරො විපල්ලාසා අප්පහීනා, තෙනස්ස චිත්තං පරිඤ්ඤායාසි. සො පන චිත්තපරිඤ්ඤායානං කරොත්තො කිං කරොතිති? හෙරවං රූපාරම්මණං වා දස්සෙති, සද්දාරම්මණං වා සාවෙති, තතො සත්තා තං දිස්වා වා සුත්වා වා සතිං විස්සප්පෙත්වා විවට්ඨො හොන්ති. තෙසං මුඛෙන හත්ථං පවෙසෙත්වා හදයං මද්දති, තතො විසඤ්ඤානො හුත්වා තිට්ඨන්ති. ථෙරස්ස පනෙස මුඛෙන හත්ථං පවෙසෙත්වා කිං සක්ඛිස්සති, හෙරවාරම්මණං පන දස්සෙති. තං දිස්වා ථෙරො නිමිත්තොභාසං න පටිච්ඡේදානං ජානන්තොයෙව හගවා කිමත්ථං යාවතතියං ආමන්තෙසි? පරතො “තිට්ඨතු, හන්තෙ හගවා”ති යාවතෙ “තුය්‍යෙවෙනං දුක්ඛං, තුය්‍යෙවෙනං අපරද්ධං”න්ති දොසාරොපනොන සොකතනුකරණත්ථං. පස්සති හි හගවා “අයං මයි අතිවිය සිතිද්ධිහදයො, සො පරතො භූමිවාලකාරණඤ්ච ආයුසඬ්ඛාරොස්සප්පනඤ්ච සුත්වා මම විරට්ඨානං යාවිස්සති, අපාහං ‘කිස්ස ත්වං පුරෙතරං න යාවසී’ති තස්සෙව සිසෙ දොසං පාතෙස්සාමි, සත්තා ව අත්තනො අපරාධෙන න තථා විහඤ්ඤන්ති, තෙනස්ස සොකො තනුකො භවිස්සති”ති.

ගච්ඡ ත්වං, ආනන්දාති යස්මා දිවාචිභාරත්ථාය ඉධාගතො, තස්මා, ආනන්ද, ගච්ඡ ත්වං යථාරුචිතං යානං දිවාචිභාරාය. තෙනෙවාහ – “යස්ස දාති කාලං මඤ්ඤසී”ති.

මාරො පාපිමාති එත්ථ සත්තෙ අනත්ථෙ නියොජෙත්තො මාරෙතිති මාරො. පාපිමාති තස්සෙව වෙවචනං. සො හි පාපධම්මෙන සමන්තාගතත්තා ‘පාපිමා’ති වුච්චති. භාසිතා ඛො පනෙසාති අයඤ්ඤි හගවති ඛොධිමණ්ඩෙ සත්ත සත්තාහෙ අතික්කමිත්වා අප්පාලනිග්‍රොධෙ විහරන්තෙ අත්තනො ධිතාසු ආගන්ත්වා ඉච්ඡාපිසාතං පත්වා ගතාසු අයං “අත්ථෙසො උපායො”ති චිත්තෙන්තො ආගන්ත්වා “හගවා යදන්ථං තුම්හෙහි පාරම්මො පුරිතා, සො වො අත්ථො අනුප්පත්තො, පටිච්ඡේදං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, කිං තෙ ලොකවිචරණො”ති වත්වා යථා අප්ප එවමෙව “පරිනිබ්බාතු දාති, හන්තෙ හගවා”ති යාවි. හගවා වස්ස “න තාවාහ”න්තිආදිති වත්වා පටික්ඛිපි. තං සන්ධාය ඉදාති “භාසිතා ඛො පනෙසා”තිආදිමාහ.

තත්ථ වියත්තාති අරියමග්ගාධිගමවසෙන ඛාත්තා. විනීතාති තථෙව කිලෙසවිනයෙන විනීතා. විසාරදාති සාරජ්ජකරානං දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාදිතං පහානොන විසාරදභාවං පත්තා. බහුස්සුතාති තෙපිටකවසෙන බහු සුතමෙතෙසන්ති බහුස්සුතා. තමෙව ධම්මං ධාරෙත්තිති ධම්මධරා. අථ වා බහුස්සුතාති පරියත්තිබහුස්සුතා වෙව පටිවෙධබහුස්සුතා ව. ධම්මධරාති පරියත්තිධම්මානං වෙව පටිවෙධධම්මානඤ්ච ධාරණො ධම්මධරාති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො . ධම්මානුධම්මප්පටිපන්නාති අරියධම්මස්ස අනුධම්මභූතං විපස්සනාධම්මං පටිපන්නා. සාමිච්ඡප්පටිපන්නාති ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා අනුච්ඡිකං විසුද්ධිපරම්පරාපටිපදාං පටිපන්නා. අනුධම්මචාරිනොති සල්ලෙඛිකං තස්සා පටිපදාය අනුරූපං අප්පිච්ඡතාදිධම්මං වරණසීලා. සකං ආවරියකන්ති අත්තනො ආවරියවාදං. ආවික්ඛිස්සන්තිති ආදිතො කථෙස්සන්ති, අත්තනා උග්ගහිතනියාමෙන පරෙ උග්ගණ්භාපෙස්සන්තිති අත්ථො. දෙසෙස්සන්තිති වාචෙස්සන්ති, පාළිං සම්මා වාචෙස්සන්තිති අත්ථො. පඤ්ඤපෙස්සන්තිති පජානාපෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තිති අත්ථො. පට්ඨපෙස්සන්තිති පකාරොන යපෙස්සන්ති. විවරිස්සන්තිති විවටං කරිස්සන්ති. විහජිස්සන්තිති විහත්තං කරිස්සන්ති. උත්තානිකරිස්සන්තිති අනුත්තානං ගම්භිරං උත්තානං පාකටං කරිස්සන්ති. සහධම්මෙනාති සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙන. සප්පාටිභාරියන්ති යාවතියානිකං කත්වා. ධම්මං දෙසෙස්සන්තිති නවවිධලොකුත්තරධම්මං පබ්බොධෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තිති අත්ථො.

එත්ථ ව “පඤ්ඤපෙස්සන්ති”තිආදිහි ඡහි පදෙහි ඡ අත්ථපදාති දස්සිතාති, ආදිතො පන ද්විහි පදෙහි ඡ ඛාඤ්ජනපදාතිති. එත්තාවතා තෙපිටකං බුද්ධවචනං සංවණ්ණනානායෙන සඬ්භගෙත්වා දස්සිතං හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං නෙත්තියං “ද්වාදසපදාති සුත්තං, තං සබ්බං ඛාඤ්ජනඤ්ච අත්ථො වා”ති (නෙත්ති. සඬ්භගවාර).

බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛත්තයසඬ්භගිතං සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. ඉද්ධන්ති සමිද්ධං ක්‍රියානුප්පාදවසෙන. ඒතන්ති වුද්ධිප්පත්තං සබ්බචාලිපුල්ලං අභිඤ්ඤාසම්පත්තිවසෙන. විත්ථාරිකන්ති විත්ථතං තස්මිං තස්මිං දිසාභාගෙ පතිට්ඨහනවසෙන. බාහුපඤ්ඤන්ති බහුහි ඤාතං පටිච්ඡේදං බහුජනාභිසමයවසෙන. පුට්ඨභූතන්ති සබ්බාකාරවසෙන පුට්ඨලභාවප්පත්තං. කථං? යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිතන්ති යත්තකා විඤ්ඤජාතිකා දෙවා මනුස්සා ව අත්ථි, තෙහි සබ්බෙහි සුට්ඨු පකාසිතන්ති අත්ථො.

අප්පොස්සුක්කොති නිරුස්සුක්කො ලිනවිරියො. “ත්වඤ්ඤි, පාපිම, සත්තසත්තාභාතික්කමනො පට්ඨාය ‘පරිනිබ්බාතු දාති, හන්තෙ හගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො’ති විරවන්තො ආභිණ්ඩිත්ථ, අප්ප දාති පට්ඨාය විගුස්සාහො හොහි, මා මස්භං පරිනිබ්බානත්ථාය වායාමං කරොහි”ති වදති. සතො සම්පජානො ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජීති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ආයුසඬ්ඛාරං විස්සප්පි පජහි. තත්ථ න හගවා හත්ථෙන ලෙඩ්ඬුං විය

ආයුසංඛාරං ඔස්සථි, තෙමාසමත්තමෙව පන සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්වා තතො පරං න සමාපජ්ජස්සාමිති චිත්තං උප්පාදෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “ඔස්සථි”ති, “වොස්සජ්ජි”තිපි පාඨො.

කස්මා පන භගවා කප්පං වා කප්පාවසෙසං වා යාතුං සමත්ථො තත්තකං කාලං අට්ඨන්වා පරිනිබ්බායිතුං මාරස්ස යාවනාය ආයුසංඛාරං ඔස්සථි? න භගවා මාරස්ස යාවනාය ආයුසංඛාරං ඔස්සථි, නාපි ථෙරස්ස ආයාවනාය න ඔස්සජ්ජස්සති, තෙමාසතො පන පරං බුද්ධචෙතෙයායානං අභාවතො ආයුසංඛාරං ඔස්සථි. යානඤ්චි නාම බුද්ධානං භගවත්තානං යාවදෙව චෙතෙයාවිනයනත්ථං, තෙ අසති විනයෙයාජනෙ කෙන නාම කාරණෙන යස්සන්ති. යදි ච මාරස්ස යාවනාය පරිනිබ්බායෙයාය, පුරෙතරංයෙව පරිනිබ්බායෙයාය. බොධිමණ්ඩෙපි හි මාරෙන යාවිතං, නිමිත්තොභාසකරණමපි ථෙරස්ස සොකතනුකරණත්ථන්ති චුත්තොවායමත්ථො. අපිච බුද්ධබලදීපනත්ථං නිමිත්තොභාසකරණං. එවං මහානුභවා බුද්ධා භගවත්තොයෙව තිට්ඨන්තාපි අත්තතො රුචියාව තිට්ඨන්ති, පරිනිබ්බායන්තාපි අත්තතො රුචියාව පරිනිබ්බායන්ති.

මහාභූමිවාලොති මහත්තො පට්ඨිකම්පො. තදා කිර දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථ. භිංසනකොති භයජනකො. දෙවදුන්දුභියො ච ඵලිංසුති දෙවභෙරියො නදිංසු, දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි, අකාලවිජ්ජුලතා නිච්ඡරිංසු, ඛණිකවස්සං වස්සිති චුත්තං හොති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං සංඛාරවිසංඛාරානං විසෙසසංඛාරානං අත්ථං සංඛාරාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති අනවසෙසසංඛාරෙ විස්සජ්ජෙත්වා අත්තතො විසංඛාරගමනදීපකං උදානං උදානෙසි. කස්මා උදානෙසි? කොචි නාම වදෙයා “මාරෙන පච්ඡතො පච්ඡතො අනුඛන්ධිත්වා ‘පරිනිබ්බාතු, භන්තෙ’ති උපද්දතො භයෙන භගවා ආයුසංඛාරං ඔස්සථි”ති. “තස්සොකාසො මා හොතු, භිතස්ස උදානං නාම නත්ථි”ති එතස්ස දීපනත්ථං පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසිති අට්ඨකථාසු චුත්තං. තතො තෙමාසමත්තෙනෙව ච පන බුද්ධකිව්චස්ස නිජ්ජප්පනතො එවං දීඝරත්තං මයා පරිභටොයං දුක්ඛභාරො න විරස්සෙව නික්ඛිපියතිති පස්සතො පරිනිබ්බානගුණපච්චවෙක්ඛණෙ තස්ස උළාරං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජි, තෙන පිතිවෙගෙන උදානෙසිති යුත්තං විය. එකත්තෙන හි විසංඛාරනින්තො නිබ්බානාප්ඣාසයො සත්ථා මහාකරුණාය බලක්කාරෙන විය සත්තභිතත්ථං ලොකෙ සුචිරං යිතො. තථා හි දෙවසිකං චතුර්විසතිකොට්ඨසහස්සසංඛාරා සමාපත්තියො වළඤ්ජෙති, සොදානි මහාකරුණාධිකාරස්ස නිජ්ජප්පනත්තා නිබ්බානාභිමුඛො අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. තෙනෙව හි භගවතො කිලෙසපරිනිබ්බානදිවසෙ විය බන්ධපරිනිබ්බානදිවසෙපි සරීරාභා විසෙසතො විජ්ජසන්තා පරිසුද්ධා පහස්සරා අහොසිති.

ගාථාය සොණසිඬ්ගාලාදිනම්පි පච්චක්ඛවාතො තුලිතං පරිච්ඡින්නන්ති තුලං, කාමාවචරකම්මං. න තුලං අතුලං, තුලං වා සද්දිසමස්ස අඤ්ඤං ලොකියකම්මං නත්ථිති අතුලං, මහග්ගතකම්මං. කාමාවචරං රුපාවචරං වා තුලං, අරුපාවචරං අතුලං. අප්පට්ඨපාකං වා තුලං, බහුච්ඡාකං අතුලං. සම්භවන්ති සම්භවස්ස හෙතුභූතං, උපපත්තිජනකන්ති අත්ථො. භවසංඛාරන්ති පුනඛභවසංඛාරණකං. අවස්සජ්ජි විස්සජ්ජෙසි. මුනිති බුද්ධමුනි. අප්ඤ්ඤාත්තරතොති නියකප්ඤ්ඤාත්තරතො. සමාහිතොති උපචාරජපනාසමාධිවසෙන සමාහිතො. අභින්නදි කවචම්භාති කවචං විය අභින්නදි. අත්තසම්භවන්ති අත්තනි සඤ්ජාතං කිලෙසං. ඉදං චුත්තං හොති “සට්ඨාකට්ඨෙත සම්භවං, භවාභවාභිසංඛාරණට්ඨෙත භවසංඛාරන්ති ව ලද්ධනාමං තුලාතුලසංඛාරං ලොකියකම්මඤ්ඤං ඔස්සථි, සංඛාරාමසිසෙ මහායොධො කවචං විය අත්තසම්භවං කිලෙසඤ්ඤං අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො හුත්වා අභින්නදි”ති.

අට්ඨ වා තුලන්ති තුලෙන්තො තීරෙන්තො. අතුලඤ්ඤං සම්භවන්ති නිබ්බානඤ්ඤෙව භවඤ්ඤං. භවසංඛාරන්ති භවගාමිකං කම්මං. අවස්සජ්ජි මුනිති “පඤ්ඤාත්තරතො අනිච්චා, පඤ්ඤාත්තරතො බන්ධානං නිරොධො නිබ්බානං නිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන තුලෙන්තො බුද්ධමුනි භවෙ ආදිනවං, නිබ්බානෙ ව ආනිසංසං දිස්වා තං බන්ධානං මූලභූතං භවසංඛාරකම්මං “කම්මක්ඛයාය සංවත්තති”ති (ම. නි. 2.81; අ. නි. 4.233) එවං චුත්තෙන කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන අවස්සජ්ජි. කථං අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො, අභින්නදි කවචම්භවත්තසම්භවං. සො හි විපස්සනාවසෙන අප්ඤ්ඤාත්තරතො, සමට්ඨවසෙන සමාහිතොති එවං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය සමට්ඨවිපස්සනාබලෙන කවචං විය අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්වා යිතං, අත්තනි සම්භවත්තා “අත්තසම්භව”න්ති ලද්ධනාමං සංඛාරං කිලෙසජාලං අභින්නදි, කිලෙසාභාවෙනෙව කම්මං අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා අවස්සට්ඨං නාම හොතිති එවං කිලෙසජ්ජනානෙන කම්මං පජ්ඣි. ඉති බොධිමූලෙයෙව අවස්සට්ඨභවසංඛාරො භගවා වෙබ්බිස්සකෙන විය ජරසකං සමාපත්තිවෙබ්බිස්සකෙන අත්තභාවං යාපෙන්තොපි “ඉතො තෙමාසතො උද්ධං සමාපත්තිවෙබ්බස්ස න දස්සාමි”ති චිත්තප්පාදනෙන ආයුසංඛාරං ඔස්සජ්ජිති.

පට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සත්තපටිලසුත්තවණ්ණනා

52. දුතියෙ බහිද්ධාරකොට්ඨකෙති පාසාද්ධාරකොට්ඨකස්ස බහි, න විහාරද්ධාරකොට්ඨකස්ස. සො කිර පාසාදො ලොභපාසාදො විය සමන්තා චතුද්ධාරකොට්ඨකපට්ඨනො පාකාරපට්ඨිත්තො. තෙසු පාචිනද්ධාරකොට්ඨකස්ස බහි පාසාදච්ඡායායං පාචිනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො පඤ්ඤාත්තවරබුද්ධාසනෙ

නිසින්නො හොති. ජට්ලාති ජටාවන්නො තාපසවෙසධාරිනො. නිගණ්ඨාති සෙනපටනිගණ්ඨරූපධාරිනො. එකසාටකාති එකසාටකනිගණ්ඨා විය එකං පිලොතිකකණ්ඨං හත්ථෙ ඛන්ධිත්වා තෙනාපි සරිරස්ස පුරිමභාගං පටිච්ඡාදෙන්වා විවරණකා. පරුල්භකච්ඡන්ධලොමාති පරුල්භකච්ඡලොමා පරුල්භනඛා පරුල්භඅවසෙසලොමා ව, කච්ඡාදීසු දීඝලොමා දීඝනඛා වාති අත්ථො. ඛාරිවිවිධමාදායාති විවිධං ඛාරාදිනානප්පකාරං පබ්බජිතපරික්ඛාරහණ්ඨිකං ගහෙන්වා. අවිදුරෙ අතික්කමන්තිති විහාරස්ස අවිදුරමග්ගෙන නගරං පවිසන්ති.

රාජාහං, හත්තෙ, පසෙනදි කොසලොති අහං, හත්තෙ, රාජා පසෙනදි කොසලො, මය්හං නාමං තුම්හෙ ජානාමාති. කස්මා පන රාජා ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ නිසින්නො එවරූපානං නග්ගනිස්සිරිකානං අඤ්ජලිං පග්ගණ්ඨාතිති? සඬගණ්ඨනත්ථාය. එවඤ්ජිස්ස අහොසි “සවාහං එත්තකම්පි එතෙසං න කර්ස්සාමි, මයං පුත්තදාරං පහාය එතස්සත්ථාය දුබ්භොජනදුක්ඛසෙය්‍යාදීනි අනුභොම, අයං අම්භාකං නිපච්චකාරමත්තම්පි න කරොති . තස්මිඤ්භි කතෙ අම්භෙ ‘ඔවරකා’ති ජනො අග්ගහෙන්වා ‘පබ්බජිතා’ඉච්චෙව සඤ්ජානිස්සති, කිං ඉමස්ස භුතත්ථකට්ඨනෙනාති අත්තනා දිට්ඨං සුතං පටිච්ඡාදෙන්වා න කට්ඨෙය්‍යං, එවං කතෙ පන අනිගුහිත්වා කට්ඨස්සන්ති”ති. අපිච්ච සත්ථු අප්පිකාසයජානනත්ථම්පි එවමකාසීති. රාජා කිරි භගවත්තං උපසඬකමන්තොපි කතිපයකාලං සම්මාසම්බොධිං න සද්දහි. තෙනස්ස එවං අහොසි “යදි භගවා සබ්බං ජානාති, මයා ඉමෙසං නිපච්චකාරං කත්වා ‘ඉමෙ අරහන්තො’ති චුත්තෙ නානුජානෙය්‍යා, අප් මං අනුචත්තන්තො අනුජානෙය්‍යා, කුතො තස්ස සබ්බඤ්ඤා”ති. එවං සො සත්ථු අප්පිකාසයජානනත්ථං තථා අකාසි. භගවා පන “උජුකමෙව ‘න ඉමෙ සමණා ඔවරකා’ති චුත්තෙ යදිපි රාජා සද්දහති, මහාජනො පන තමත්ථං අජානන්තො න සද්දහෙය්‍යා, සමණො ගොතමො ‘රාජා අත්තනො කප්පං සුණාති’ති යං කිඤ්චි මුඛාරුල්භං කට්ඨිති’ති වදෙය්‍යා, තදස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තෙය්‍යා, අඤ්ඤො ව ගුල්භකම්මං විවට්ඨං කතං භවෙය්‍යා, සයමෙව රාජා තෙසං ඔවරකභාවං කට්ඨස්සති”ති ඤන්වා “දුප්පානං ඛො එත”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ කාමභොගිනාති ඉම්නා පන රාගාහිභවං, උභයෙනාපි වික්ඛිත්තවිත්තතං දස්සෙති. පුත්තසම්බාධසයනන්ති පුත්තෙහි සම්බාධසයනං . එත්ථ ව පුත්තසිසෙන දාරපරිග්ගහං, පුත්තදාරෙසු උප්පිලාවිතෙන තෙසං සරාවාසාදිහෙතු සොකාහිභවෙන විත්තස්ස සංකිලිට්ඨතං දස්සෙති. කාසිකචන්දනන්ති සණ්භවන්දනං, කාසිකචන්ද්‍රඤ්ච වන්දනඤ්චාති වා අත්ථො. මාලාගන්ධවිලෙපනන්ති වණ්ණගන්ධන්තථාය මාලා, සුගන්ධභාවන්තථාය ගන්ධං, ඡට්ටරාගකරණන්තථාය විලෙපනං ධාරෙන්තෙන. ජාතරූපරජනන්ති සුවණ්ණඤ්චෙව අවසිට්ඨධනඤ්ච. සාදියන්තෙනාති පටිග්ගණ්ඨනන්තෙන. සබ්බෙනපි කාමෙසු අභිගිද්ධභාවමෙව පකාසෙති.

සංවාසෙනාති සහවාසෙන. සීලං වෙදිතබ්බන්ති “අයං පෙසලො වා දුස්සීලො වා”ති සංවසන්තෙන එකස්මිං යානෙ සහ වසන්තෙන ජාතිතබ්බො. තඤ්ච ඛො දීඝෙන අද්ධුතා න ඉත්තරන්ති තඤ්ච සීලං දීඝෙන කාලෙන වෙදිතබ්බං, න ඉත්තරෙන. කතිපයදිවසෙ හි සඤ්ඤාකාරො සංචුතින්ද්‍රියාකාරො ව හුත්වා සක්කා දස්සෙතුං. මනසි කරොතා නො අමනසි කරොතාති තම්පි “සීලමස්ස පරිග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති මනසි කරොන්තෙන පච්චෙක්ඛන්තෙන සක්කා ජානිතුං, න ඉතරෙන. පඤ්ඤවතාති තම්පි සප්පඤ්ඤෙනෙව පණ්ඨිතෙන. බාලො හි මනසි කරොන්තොපි ජානිතුං න සක්කොති. සංවොහාරෙනාති කට්ඨනෙන.

“යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො”ති. (සු. නි. 619) –

එත්ථ හි වාණිජ්ජං වොහාරො නාම. “වත්තාරො අරියවොහාරා”ති (දී. නි. 3.313) එත්ථ වෙතනා. “සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො”ති (ධ. ස. 1313-1315) එත්ථ පඤ්ඤත්ති. “වොහාරමත්තෙන සො වොහරෙය්‍යා”ති (සං. නි. 1.25) එත්ථ කථා වොහාරො. ඉධාපි සො එව අධිප්පෙනො. එකච්චස්ස හි සම්මුඛකථා පරම්මුඛකථාය න සමෙති, පරම්මුඛකථා සම්මුඛකථාය, තථා පුරිමකථා පච්ඡිමකථාය, පච්ඡිමකථා ව පුරිමකථාය. සො කට්ඨන්තොයෙව සක්කා ජානිතුං “අසුචි එසො පුග්ගලො”ති. සුචිසීලස්ස පන පුරිමං පච්ඡිමෙන, පච්ඡිමඤ්ච පුරිමෙන, සම්මුඛා කථිතඤ්ච පරම්මුඛා කථිතෙන, පරම්මුඛා කථිතඤ්ච සම්මුඛා කථිතෙන සමෙති, තස්මා කට්ඨන්තෙන සක්කා සුචිභාවො ජානිතුන්ති පකාසෙන්තො ආහ – “සංවොහාරෙන සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බ”න්ති.

ථාමොති ඤාණථාමො. යස්ස හි ඤාණථාමො නත්ථි, සො උප්පන්තෙසු උපද්දවෙසු ගහෙනබ්බගහණං කත්තබ්බකරණං අපස්සන්තො අද්චාරිකං සරං පටිට්ඨො විය වරති. තෙනාහ – “ආපදාසු ඛො, මහාරාජ, ථාමො වෙදිතබ්බො”ති. සාකච්ඡායාති සහකථාය. දුප්පඤ්ඤස්ස හි කථා උදකෙ ගෙණ්ඬු විය උප්ලවති, පඤ්ඤවතො කට්ඨන්තස්ස පටිභානං අනන්තං හොති. උදකච්ඡන්දනෙනෙව හි මච්ඡො බුද්දකො මහන්තො වාති පඤ්ඤායති.

ඉති භගවා රඤ්ඤො උජුකමෙව තෙ “ඉමෙ නාමා”ති අචත්ථා අරහන්තානං අනරහන්තානඤ්ච ජානනුපායං පකාසෙසි. රාජා තං සුත්වා භගවතො සබ්බඤ්ඤාය දෙසනාවිලාසෙන ව අභිප්පසන්තො “අච්ඡරියං, හත්තෙ”තිආදිනා අත්තනො පසාදං පකාසෙන්වා ඉදානි තෙ යාථාවතො භගවතො ආරොචෙන්තො “එතෙ, හත්තෙ, මම පුරිසා වරා”තිආදිමාහ. තත්ථ වරාති අපබ්බජිතා එව පබ්බජිතරූපෙන රට්ඨපිණ්ඩං භුඤ්ජන්තා පටිච්ඡන්තකම්මන්තත්තා. ඔවරකාති හෙට්ඨා වරකා. වරා හි පබ්බතමත්ථකෙන වරන්තාපි හෙට්ඨා වරකාව නිහිතකම්මන්තා. අප් වා ඔවරකාති වරපුරිසා. ඔවරිත්ථාති අවවරිත්ථා වීමංසිත්ථා, තස්මිං තස්මිං දෙසෙ තං තං පවත්ති.

ඤාත්වානි අත්ථො. ඔසාරිස්සාමිති පටිපජ්ජිස්සාමි, කරිස්සාමිති අත්ථො. රජොජල්ලන්ති රජඤ්ච මලඤ්ච. පවාහෙත්වානි සුට්ඨු චික්ඛාලනාවසෙන අපනෙත්වා. කජ්ජිකකෙසමස්සුති අලඬිකාරසත්ථෙ චුත්තවිධිනා කජ්ජකෙහි ඡිත්තකෙසමස්සු. කාමගුණෙහිති කාමකොට්ඨාසෙහි, කාමබන්ධනෙහි වා සමජ්ජිකානි සුට්ඨු අජ්ජිනා අල්ලිනා. සමඬ්භිභුතානි සහභුතා . පරිවාරෙස්සන්තිති ඉන්ද්‍රියානි සමන්තතො වාරෙස්සන්ති කිළාපෙස්සන්ති වා.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං තෙසං රාජපුරිසානං අත්තනො උදරස්ස කාරණා පබ්බජිතවෙසෙන ලොකවඤ්චනසංඛාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරාධිනනාපරවඤ්චනනාපටික්ඛෙපච්චාචනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ න වායමෙය්‍ය සබ්බත්ථානි දුතෙය්‍යඔවරකකම්මාදිකෙ සබ්බස්මිං පාපධම්මෙ ඉමෙ රාජපුරිසා විය පබ්බජිතො න වායමෙය්‍ය, වායාමං උස්සාහං න කරෙය්‍ය, සබ්බත්ථ යත්ථ කත්ථවි වායාමං අකත්වා අජ්ජමත්තකෙපි පුඤ්ඤස්මිංයෙව වායමෙය්‍යානි අධිජ්ජායො. නාඤ්ඤස්ස පුරිසො සියාති පබ්බජිතරූපෙන අඤ්ඤස්ස පුග්ගලස්ස සෙවකපුරිසො න සියා. කස්මා? එවරූපස්සපි ඔවරකාදිපාපකම්මස්ස කත්තබ්බත්තා. නාඤ්ඤං නිස්සාය ජීවෙය්‍යානි අඤ්ඤං පරං ඉස්සරාදිං නිස්සාය “තජ්ජට්ඨිදං මෙ සුඛදුක්ඛ”න්ති එවංචිත්තො හුත්වා න ජීවිකං පවත්තෙය්‍ය, අත්තදිපො අත්තසරණො අනාඤ්ඤසරණො එව භවෙය්‍ය. අථ වා අනත්ථාවභතො “ඔවරණ”න්ති ලද්ධනාමකත්තා අඤ්ඤං අකුසලකම්මං නිස්සාය න ජීවෙය්‍ය. ධම්මෙන න වණිං වරෙහි ධනාදිඅත්ථාය ධම්මං න කටෙය්‍ය. යො හි ධනාදිගෙහු පරෙසං ධම්මං දෙසෙති, සො ධම්මෙන වාණිජ්ජං කරොති නාම, එවං ධම්මෙන තං න වරෙය්‍ය. අථ වා ධනාදිනං අත්ථාය කොසලරඤ්ඤො පුරිසො විය ඔවරකාදිකම්මං කරොත්තො පරෙහි අනාසංඝිකනියතාය පබ්බජ්ජාලිඬ්භගසමාදානාදීනි අනුනිට්ඨන්තො ධම්මෙන වාණිජ්ජං කරොති නාම. යොපි ඉධ පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං වරන්තොපි අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මචරියං වරති, සොපි ධම්මෙන වාණිජ්ජං කරොති නාම, එවං ධම්මෙන වාණිජ්ජං න වරෙ, න කරෙය්‍යානි අත්ථො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පච්චවෙක්ඛණසුත්තවණ්ණනා

53. තතියෙ අත්තනො අනෙකෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පභීනෙති

ලොභදොසමොභවිපරිත්තමනසිකාරඅභිරිකානොත්තජ්ජකොධුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියමායා-සායෙය්‍යාථම්භසාරම්භනානිමානමදපමාදනණ්භාඅවිජ්ජානිවිධාකුසලමූලදුච්චරිතසංකිලෙසවිසම-සඤ්ඤාවිතක්කපපඤ්චවතුබ්බිධවිපල්ලාසආසවඔසයොගගන්ථාගතිගමනනණ්හුපාදානපඤ්චවිධ-වෙනොබ්ලපඤ්චවෙනොවිනිබන්ධනිවරණාහිනන්දනජ්චවාද- මූලනණ්භාකායසත්තානුසයඅට්ඨමිච්ඡත්තනව-නණ්භාමූලකදසාකුසලකම්මපට්ඨවාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසත්තණ්භාවිච්චිතාදිජ්ජපභෙදෙ අත්තනො සත්තානෙ අනාදිකාලපවත්තෙ දියඬ්ඞසභස්සකිලෙසෙ තංසභගතෙ වාසි අනෙකෙ පාපකෙ ලාමකෙ අකොසල්ලසම්භුතට්ඨෙන අකුසලෙ ධම්මෙ අනවසෙසං සහ වාසනාය බොධිමූලෙයෙව පභීනෙ අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නෙ පච්චවෙක්ඛමානො “අයම්පි මෙ කිලෙසො පභීනො, අයම්පි මෙ කිලෙසො පභීනො”ති අනුපදපච්චවෙක්ඛණාය පච්චවෙක්ඛමානො භගවා නිසින්නො භොති.

අනෙකෙ ව කුසලෙ ධම්මෙති සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මජ්ජධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, චත්තාරො අරියමග්ගා, චත්තාරි ඵලානි, වත්තසො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිවජ්ජෙදකඤ්ඤාණං, චත්තාරො අරියවංසා, චත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පටානියඬ්භගානි, පඤ්චඬ්භිගකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාචනියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සන්තිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තච්චාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධභාගියා පඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගා, සත්ත සජ්ජුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලදෙසනා, සත්ත බිණාසවබ්ලදෙසනා, අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභගෙතුදෙසනා, අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨ ලොකධම්මානික්කමා, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසචිත්තකා, අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපටානියඬ්භගානි, නව සත්තවාසදෙසනා, නව ආසාතජ්ජවිනායා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තානි, නව අනුපුබ්බච්චාරා, දස නාට්ඨකරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපට්ඨා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛා ධම්මා, දස තථාගතබලානි, එකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධුතඬ්භගුණා, චුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පන්තරස විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපනියා ධම්මා, අට්ඨාරස මහාවිපස්සනා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුචත්තාරීස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපඤ්ඤාස කුසලා ධම්මා, සත්තසත්තති ඤ්ඤාණවත්ථුනි, චතුච්ඡතිකොට්ඨසත්තසභස්සමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපච්චයපච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිච්චාවනඤ්ඤාණානි වානි එවමාදිකෙ අනෙකෙ අත්තනො කුසලෙ අනවජ්ජධම්මෙ අනන්තකාලං පාරම්පරිභාවනාය මග්ගභාවනාය ව පාරිසුරිං චුද්ධං ගතෙ “ඉමෙපි අනවජ්ජධම්මා මයි සංචිජ්ජන්ති, ඉමෙපි

අනවජ්ජධම්මා මගි සංවිජ්ජන්ති” ති රුචිවසෙන මනසිකාරාහිමුබ්බෙ බුද්ධගුණෙ වග්ගවග්ගෙ පුඤ්ජපුඤ්ජෙ කත්වා පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්තො හොති. තෙ ව බො සපදෙසනො ඵව, න නිජ්ජදෙසනො. සබ්බෙ බුද්ධගුණෙ හගවතාපි අනුපදං අනවසෙසනො මනසි කාතුං න සක්කා අනන්තාපරිමෙය්‍යභාවතො.

වුත්තඤ්ඤෙනං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස හණ්ණො වණ්ණං,
කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බියෙඨ කප්පො චිරදිසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බියෙඨ තථාගතස්සා” ති.

අපරමිපි වුත්තං -

“අසඬ්ඛොය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාම සහස්සනො” ති.

තදා හි හගවා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො විහාරං පවිසිත්වා ගන්ධකුට්ඨප්පමුබ්බෙ යත්වා භික්ඛුසු වත්තං දස්සෙත්වා ගතෙසු මහාගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො අත්තනො අතීතජාතිවිසයං ඤාණං පෙසෙසි. අඨස්ස තානි නිරන්තරං පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං අනන්තාපරිමාණප්පහෙදා උපට්ඨතිංසු. සො “ඵවං මහත්තස්ස නාම දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස මූලභූතා ඉමෙ කිලෙසා” ති කිලෙසවිසයං ඤාණාචාරං පෙසෙත්වා තෙ පහානමුබ්බෙන අනුපදං පච්චවෙක්ඛිත්වා “ඉමෙ වත කිලෙසා අනවසෙසනො මය්හං සුට්ඨ පභිනා” ති පුත තෙසං පහානකරං සාකාරං සපරිවාරං සඋද්දෙසං අරියමග්ගං පච්චවෙක්ඛන්තො අනන්තාපරිමාණහෙදෙ අත්තනො සීලාදිඅනවජ්ජධම්මෙ මනසාකාසි. තෙන වුත්තං -

“තෙන බො පන සමයෙන හගවා අත්තනො අනෙකෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පභීනෙ
පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්තො හොති, අනෙකෙ ව කුසලෙ ධම්මෙ භාවනාපාරිපූරිං ගතෙ” ති.

ඵවං පච්චවෙක්ඛිත්වා උප්පන්නපීතිසොමනස්සුද්දෙසභූතං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අහු පුබ්බෙති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණප්පත්තිනො පුබ්බෙ සබ්බොපි වායං රාගාදිකො කිලෙසගණො මය්හං සන්තානෙ අහු ආසි, න ඉමස්මිං කිලෙසගණෙ කොවිපි කිලෙසො නාහොසි. තදා නාහුති තදා තස්මිං කාලෙ අරියමග්ගක්ඛණෙ සො කිලෙසගණො න අහු න ආසි, තත්ථ අණුමත්තොපි කිලෙසො අග්ගමග්ගක්ඛණෙ අප්පභීනො නාම නත්ථි. “තතො නාහු” තිපි පයන්ති, තතො අරහත්තමග්ගක්ඛණතො පරං නාසීති අත්ථො. නාහු පුබ්බෙති යො වායං මම අපරිමාණො අනවජ්ජධම්මො ඵතරහි භාවනාපාරිපූරිං ගතො උපලබ්භති, සොපි අරියමග්ගක්ඛණතො පුබ්බෙ න අහු න ආසි. තදා අහුති යදා පන මෙ අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං උප්පන්නං, තදා සබ්බොපි මෙ අනවජ්ජධම්මො ආසි. අග්ගමග්ගාධිගමෙන හි සද්ධිං සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණා බුද්ධානං හත්ථගතා ඵව හොන්ති.

න වාහු න ව හවිස්සති, න වෙතරහි විජ්ජති යො පන සො අනවජ්ජධම්මො අරියමග්ගො මය්හං බොධිමණ්ඩෙ උප්පන්නො, යෙන සබ්බො කිලෙසගණො අනවසෙසං පභීනො, සො යථා මය්හං මග්ගක්ඛණතො පුබ්බෙ න වාහු න ව අහොසි, ඵවං අත්තනා පහාතබ්බකිලෙසාභාවතො තෙ කිලෙසා විය අයමිපි න ව හවිස්සති අනාගතෙ න උප්පජ්ජිස්සති, ඵතරහි පච්චුප්පන්නකාලෙපි න විජ්ජති න උපලබ්භති අත්තනා කත්තබ්බකිච්චාභාවතො. න හි අරියමග්ගො අනෙකචාරං පවත්නති. තෙනෙවාහ - “න පාරං දිගුණං යන්ති” ති.

ඉති හගවා අරියමග්ගෙන අත්තනො සන්තානෙ අනවසෙසං පභීනෙ අකුසලෙ ධම්මෙ භාවනාපාරිපූරිං ගතෙ අපරිමාණෙ අනවජ්ජධම්මෙ ව පච්චවෙක්ඛමානො අත්තුපනායිකපීතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි. පුරිමාය කථාය පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයමෙව කථිතං, පච්ඡිමද්වයං සම්මාසම්බොධියා පකාසිතත්තා පකාසිතමෙව හොතිති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පඨමනානාතිත්ථියසුත්තවණ්ණනා

54. චතුත්ථෙ නානාතිත්ථියසමණුච්ඡාන්තපරිබ්බාජකාති ඵත්ථ තරන්ති ඵතෙන සංසාරොසන්ති තිත්ථං, නිබ්බානමග්ගො. ඉධ පන විපරිතවිපල්ලාසවසෙන දිට්ඨිගතිකෙහි තථා ගහිතදිට්ඨිදස්සනං “තිත්ථ” ත්ති අධිප්පෙතං. තස්මිං සස්සතාදිනානාකාරෙ තිත්ථෙ නියුත්තාති නානාතිත්ථියා, නග්ගනිගණ්ඨාදිසමණා වෙච කඨකලාපාදිච්ඡාන්තමණා ව පොක්ඛරසාතාදිපරිබ්බාජකා ව සමණුච්ඡාන්තපරිබ්බාජකා. නානාතිත්ථියා ව තෙ සමණුච්ඡාන්තපරිබ්බාජකා වාති නානාතිත්ථියසමණුච්ඡාන්තපරිබ්බාජකා.

“සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදිනා පස්සන්ති එතාය, සයං වා පස්සති, තථා දස්සනමත්තමෙව වාති දිට්ඨි, මිච්ඡාහිනිවෙසස්සෙනං අධිවචනං. සස්සතාදිවසෙන නානා අනෙකවිධා දිට්ඨියො එතෙසන්ති නානාදිට්ඨිකා. සස්සතාදිවසෙනෙව ඛමනං ඛන්ති, රොවනං රුචි, අත්ථතො “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදිනා (උදා. 55) පවත්තො චිත්තවිපල්ලාසො සඤ්ඤාවිපල්ලාසො ව. තථා නානා ඛන්තියො එතෙසන්ති නානාඛන්තිකා, නානා රුචියො එතෙසන්ති නානාරුචිකා. දිට්ඨිගතිකා හි පුබ්බභාගෙ තථා තථා චිත්තං රොවෙත්වා ඛමාපෙත්වා ව පච්ඡා “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසන්ති. අථ වා “අනිච්චං නිච්චං”න්තිආදිනා තථා තථා දස්සනවසෙන දිට්ඨි, ඛමනවසෙන ඛන්ති, රුචිවනවසෙන රුචිති එවං තිහිපි පදෙහි දිට්ඨි එව චුත්තාති වෙදිතබ්බා. නානාදිට්ඨිනිස්සයනිස්සිකාති සස්සතාදිපරිකප්පවසෙන නානාවිධං දිට්ඨියා නිස්සයං වත්ථුං කාරණං, දිට්ඨිසඬ්ඛාතමෙව වා නිස්සයං නිස්සිතා අල්ලිනා උපගතා, තං අනිස්සජ්ජිත්වා යිතාති අත්ථො. දිට්ඨියොපි හි දිට්ඨිගතිකානං අභිනිවෙසාකාරානං නිස්සයා හොන්ති.

සන්තීති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. එකෙති එකච්චෙ. සමණබ්බාහිමණාති පබ්බජ්ජපගමෙන සමණා, ජාතියා බ්බාහිමණා, ලොකෙන වා සමණාති ව බ්බාහිමණාති ව එවං ගතිතා. එවංවාදිනොති එවං ඉදානි වත්තබ්බාකාරෙන වදන්තීති එවංවාදිනො. එවං ඉදානි වත්තබ්බාකාරෙන පවත්තා දිට්ඨි එතෙසන්ති එවංදිට්ඨිනො. තත්ථ දුතියෙන දිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාහිනිවෙසො දස්සිතො, පඨමෙන තෙසං යථාහිනිවෙසං පරෙසං තත්ථ පතිට්ඨාපනවසෙන වොහාරො.

සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති එත්ථ ලොකොති අත්තා. සො හි දිට්ඨිගතිකෙහි ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤං පාපං තබ්බිපාකා, සයං වා කාරකාදිභාවෙන අභියුත්තෙහි ලොකියතීති ලොකොති අධිප්පෙතො. ස්වායං සස්සතො අමරො නිච්චො ධුවොති යදිදං අම්භාකං දස්සනං ඉදමෙව සච්චං අවිපරිතං, අඤ්ඤං පන අසස්සතොතිආදි පරෙසං දස්සනං මොසං මිච්ඡාති අත්ථො. එතෙන වත්තාරොපි සස්සතවාදා දස්සිතා හොන්ති. අසස්සතොති න සස්සතො, අනිච්චො අධුවො වචනධම්මොති අත්ථො. “අසස්සතො”ති සස්සතභාවප්පටික්ඛෙපෙනෙව උච්ඡෙදො දිපිතොති සත්තපි උච්ඡෙදවාදා දිපිතා හොන්ති.

අත්තවාති සපරියන්තො පරිවට්ටමො පරිච්ඡින්නප්පමාණො, න සබ්බගතොති අත්ථො. එතෙන සරිරපරිමාණො අඬගුට්ඨපරිමාණො අවයවපරිමාණො පරමාණුපරිමාණො අත්තාති එවමාදිවාදා දස්සිතා හොන්ති. අනන්තවාති අපරියන්තො, සබ්බගතොති අත්ථො. එතෙන කපිලකණාදාදිවාදා දිපිතා හොන්ති.

තං ජීවං තං සරිරන්ති යං සරිරං, තදෙව ජීවසඬ්ඛාතං වත්ථු, යඤ්ච ජීවසඬ්ඛාතං වත්ථු, තදෙව සරිරන්ති ජීවඤ්ච සරිරඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. එතෙන ආජීවකානං විය “රුපි අත්තා”ති අයං වාදො දස්සිතො හොති. අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති ඉමිනා පන “අරුපි අත්තා”ති අයං වාදො දස්සිතො.

හොති තථාගතො පරං මරණොති එත්ථ තථාගතොති සත්තො. තඤ්ච දිට්ඨිගතිකො කාරකවෙදකාදිසඬ්ඛාතං, නිච්චධුවාදිසඬ්ඛාතං වා තථාභාවං ගතොති තථාගතොති වොහරති, සො මරණතො ඉධකායස්ස හෙදතො පරං උද්ධං හොති, අත්ථි සංවිජ්ජන්ති අත්ථො. එතෙන සස්සතග්ගාහමුඛෙන සොළස සඤ්ඤීවාදා අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා අට්ඨ ව නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදා දස්සිතා හොන්ති. න හොතීති නත්ථි න උපලබ්භති. එතෙන උච්ඡෙදවාදො දස්සිතො. හොති ව න ව හොතීති අත්ථි ව නත්ථි වාති. එතෙන එකච්චසස්සතවාදා සත්ත සඤ්ඤීවාදා ව දස්සිතා. නෙව හොති න න හොතීති ඉමිනා පන අමරාවික්ඛෙපවාදො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

ඉමෙ කිර දිට්ඨිගතිකා නානාදෙසතො ආගන්ත්වා සාවත්ථියං පටිවසන්තා එකදා සමයප්පවාදකෙ සන්තිපතිත්වා අත්තතො අත්තතො වාදං පග්ගස්ග අඤ්ඤවාදෙ බුංසෙන්නා විවාදාපන්නා අහෙසුං. තෙන චුත්තං “තෙ භණ්ඩනජාතා”තිආදි.

තත්ථ භණ්ඩනං නාම කලහස්ස පුබ්බභාගො. භණ්ඩනජාතාති ජාතභණ්ඩනා. කලහොති කලහො එව, කලස්ස වා හනනතො කලහො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස විරුද්ධවාදං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. මම්මසට්ටනතො මුඛමෙව සත්තීති මුඛසත්ති, එරුසවාවා. එලුපවාරෙන විය හි කාරණං කාරණුපවාරෙන එලම්පි වොහරියති යථා තං “සුඛො බුද්ධුප්පාදො, පාපකම්මං පච්චනුහොති”ති ව. තාහි මුඛසත්තීහි විතුදන්තා විජ්ඣන්තා විහරන්ති. එදිසො ධම්මොති ධම්මො අවිපරිතසභාවො එදිසො එවරුපො, යථා මයා චුත්තං “සස්සතො ලොකො”ති. නෙදිසො ධම්මොති න එදිසො ධම්මො, යථා තයා චුත්තං “අසස්සතො ලොකො”ති, එවං සෙසපදෙහිපි යොජෙතබ්බං. සො ව තිත්ථියානං විවාදො සකලනගරෙ පාකටො ජාතො. අථ හික්ඛු සාවත්ථි පිණ්ඩාය පටිට්ඨා තං සුත්වා “අත්ථි නො ඉදං කථාපාහනං, යං නුන මයං ඉමං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙය්‍යාම, අප්පෙව නාම තං නිස්සාය සත්ථු සණ්භසුබ්බං ධම්මදෙසනං ලභෙය්‍යාමා”ති තෙ පච්ඡාහන්තං ධම්මදෙසනාකාලෙ භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සම්බහුලා හික්ඛු”තිආදි.

තං සුත්වා භගවා අඤ්ඤතිත්ථියානං ධම්මස්ස අයථාභූතපජානනං පකාසෙන්නො “අඤ්ඤතිත්ථියා, හික්ඛෙව”තිආදිමාහ. තත්ථ අන්ධාති පඤ්ඤාවක්ඛුචිරහෙන අන්ධා. තෙනාහ “අවක්ඛුකා”ති. පඤ්ඤා හි ඉධ

“වක්බි”නි අධිප්පෙනා. තථා හි චුත්තං “අත්ථං න ජානන්ති”තිආදි. තත්ථ අත්ථං න ජානන්තිනි ඉධලොකත්ථං පරලොකත්ථං න ජානන්ති, ඉධලොකපරලොකෙසු චුද්ධං අබ්භද්දං නාවලුප්ඤ්ඤානි, පරමත්ථෙ පන නිබ්බානෙ කථාචකා. යෙ හි නාම පචත්තිමත්තෙපි සම්මුල්ලා, තෙ කථං නිවත්තිං ජානස්සන්තිති. අනත්ථං න ජානන්තිනි යදග්ගෙන තෙ අත්ථං න ජානන්ති, තදග්ගෙන අනත්ථම්පි න ජානන්ති. යස්මා ධම්මං න ජානන්ති, තස්මා අධම්මම්පි න ජානන්ති. තෙ හි විපරියෙසග්ගානිකාය ධම්මං කුසලම්පි අකුසලං කරොන්ති, අධම්මම්පි අකුසලං කුසලං කරොන්ති. න කෙවලඤ්ඤා ධම්මාධම්මෙසු ඵල, අථ ඛො තස්ස විපාකෙසුපි සම්මුල්ලා. තථා හි තෙ කම්මම්පි විපාකං කත්වා වොහරන්ති, විපාකම්පි කම්මං කත්වා. තථා ධම්මං සභාවධම්මම්පි න ජානන්ති, අධම්මං අසභාවධම්මම්පි න ජානන්ති. එවංභූතා ව සභාවධම්මං අසභාවධම්මඤ්ඤා, අසභාවධම්මං සභාවධම්මඤ්ඤා කත්වා පට්ටෙදන්ති.

ඉති භගවා තිත්ථියානං මොහදිට්ඨිපට්ටිලාභභාවෙන පඤ්ඤාවක්ඛුචෙකල්ලතො අත්ථභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තමත්ථං ජච්චන්ද්‍රපමාය පකාසෙත්‍වං “භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ භූතපුබ්බන්ති පුබ්බෙ භූතං, අතීතකාලෙ නිබ්බන්තං. අඤ්ඤාතරො රාජා අභොසිති පුරාතනො නාමගොත්තෙහි ලොකෙ අපාකටො ඵකො රාජා අභොසි. සො රාජා අඤ්ඤාතරං පුරිසං ආමන්තෙසිති තස්ස කිර රඤ්ඤො සොභග්ගප්පත්තං සබ්බභිග්ගසම්පන්නං අත්තනො ඔපවස්භං හත්ථිං උපට්ඨානං ආගතං දිස්වා එතදභොසි – “භද්දකං වත, භො, හත්ථියානං දස්සනීය”න්ති. තෙන ව සමයෙන ඵකො ජච්චන්ද්‍රො රාජභිග්ගෙන ගච්ඡති. තං දිස්වා රාජා වින්තෙසි – “මහාජානියා ඛො ඉමෙ අත්ථා යෙ ඵචරුපං දස්සනීයං න ලභන්ති දිට්ඨං. යංනුනාහං ඉමිස්සා සාවත්ථියා යත්තකා ජච්චන්ද්‍රා සබ්බෙ තෙ සන්තිපාතාපෙත්වා එකදෙසං එකදෙසං හත්ථෙත පුසාපෙත්වා තෙසං වචනං සුඤ්ඤාය”න්ති. කෙළිසිලො රාජා එකෙන පුරිසෙන සාවත්ථියා සබ්බෙ ජච්චන්ද්‍රෙ සන්තිපාතාපෙත්වා තස්ස පුරිසස්ස සඤ්ඤං අදාසි “යථා එකෙකො ජච්චන්ද්‍රො සිසාදිකං එකෙකංයෙව හත්ථිස්ස අභිගං ඵුසිත්වා ‘හත්ථි මයා දිට්ඨො’ති සඤ්ඤං උප්පාදෙසි, තථා කරොති”ති. සො පුරිසො තථා අකාසි. අථ රාජා තෙ ජච්චන්ද්‍රෙ පච්චෙකං පුච්ඡි “කිදිසො, භණෙ, හත්ථි”ති. තෙ අත්තනා දිට්ඨදිට්ඨාවයවමෙව හත්ථිං කත්වා වදන්තා “එදිසො හත්ථි, නෙදිසො හත්ථි”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලභං කරොන්තා හත්ථාදීහි උපක්කම්ත්වා රාජභිග්ගෙ මහන්තං කොලාහලං අකංසු. රාජා සපරිජනො තෙසං තං විජ්ජකාරං දිස්වා ඵාසුකෙහි හිජ්ජමානෙහි භද්දයෙන උග්ගතෙන මහාහසිතං හසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො, භික්ඛවෙ, සො රාජා...පෙ.... අත්තමනො අභොසි”ති.

තත්ථ අම්භොති ආලපනං. යාවතකානි යත්තකා. ජච්චන්ද්‍රානි ජානියා අත්ථා, ජානිතො පට්ඨාය අවක්ඛුකා. එකප්ඤ්ඤානි එකතො. භණෙති අබ්‍රහ්මානාලාපො. හත්ථිං දස්සෙහිති යථාචුත්තං හත්ථිං සයාපෙත්වා දස්සෙහි. සො ව සුසික්ඛිතත්තා අපරිජන්දන්තො නිපජ්ජි. දිට්ඨො නො හත්ථිති හත්ථෙත පරාමසනං දස්සනං කත්වා ආහංසු. තෙන පුරිසෙන සිසං පරාමසාපෙත්වා “එදිසො හත්ථි”ති සඤ්ඤාපිතත්තා තාදිසංයෙව නං හත්ථිං සඤ්ජානන්තා ජච්චන්ද්‍රා “එදිසො දෙව හත්ථි සෙයාපාපි කුම්භො”ති වදිංසු. කුම්භොති ව සටොති අත්ථො. බිලොති නාගදන්තබිලො. සොණ්ඩොති හත්ථො. නභිගලිසානි නභිගලස්ස සිරස්ස ඊසා. කායොති සරිරං. කොට්ඨොති කුසුලො. පාදොති ජඩ්දො. ධුණොති ඵම්භො. නභිගුට්ඨානි වාලස්ස උරිමප්පදෙසො. වාලධිති වාලස්ස අග්ගප්පදෙසො. මුට්ඨිති සංසුම්භිංසුති මුට්ඨියො බන්ධිත්වා පහරිංසු, මුට්ඨිසාතං අකංසු. අත්තමනො අභොසිති කෙළිසිලන්තා සො රාජා තෙන ජච්චන්ද්‍රානං කලභෙන අත්තමනො පහාසෙන ගහිතමනො අභොසි.

ඵලමෙව ඛොති උපමාසංසන්දනං. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, යථා තෙ ජච්චන්ද්‍රා අවක්ඛුකා එකභිගදස්සිනො අනවසෙසතො හත්ථිං අපස්සිත්වා අත්තනා දිට්ඨාවයවමත්තං හත්ථිසඤ්ඤාය ඉතරෙහි දිට්ඨං අනනුජානන්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤං විවාදං ආපන්නා කලභං අකංසු, ඵලමෙව ඉමෙ අඤ්ඤානිත්ථියා සක්කායස්ස එකදෙසං රූපවෙදනාදිං අත්තනො දිට්ඨිදස්සනෙන යථාදිට්ඨං “අත්තා”ති මඤ්ඤාමානා තස්ස සස්සනාදිභාවං ආරොපෙත්වා “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අභිනිවිසිත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං විචදන්ති, යථාභූතං පන අත්ථානත්ථං ධම්මාධම්මඤ්ඤා න ජානන්ති. තස්මා අත්ථා අවක්ඛුකා ජච්චන්ද්‍රපට්ටිභාගානි.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං තිත්ථියානං ධම්මසභාවං යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං ජච්චන්ද්‍රානං විය හත්ථිම්පි යථාදස්සනං මිච්ඡාහිනිවෙසං, තත්ථ ව විවාදාපත්තිං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ඉමෙසු කිර සජ්ජන්ති, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණානි ඉධෙකච්චෙ පබ්බජ්ජපගමනෙන සමණා, ජානිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා “සස්සතො ලොකො”තිආදියප්පචත්තෙසු ඉමෙසු ඵල අසාරෙසු දිට්ඨිගතෙසු දිට්ඨාහිනන්දනවසෙන, ඉමෙසු වා රූපාදිසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු ඵලං අනිවච්චෙසු දුක්ඛෙසු විපරිණාමධම්මෙසු තණ්හාහිනන්දනදිට්ඨාහිනන්දනානං වසෙන “එතං මමා”තිආදිනා සජ්ජන්ති කිර. අභො තෙසං සම්මොභොති දස්සෙහි. කිරසද්දො චෙත්ථ අරුචිසුචනත්ථො. තෙන තත්ථ සභිගකාරණාභාවමෙව දීපෙති. න කෙවලං සජ්ජන්ති ඵල, අථ ඛො විග්ගස්භ නං විචදන්ති “න ත්වං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසි, අහං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාමි”තිආදිනා විග්ගාහිකකථානුයොගවසෙන විග්ගස්භ විචදන්ති විවාදං ආපජ්ජන්ති. නන්ති චෙත්ථ නිපාතමත්තං. අථ වා විග්ගස්භ නන්ති නං දිට්ඨිනිස්සයං සක්කායදිට්ඨිමෙව වා විපරිතදස්සනත්තා සස්සනාදිවසෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤං විරුද්ධං ගහෙත්වා විචදන්ති වසෙසතො වදන්ති, අත්තනො ඵල වාදං විසිට්ඨං අවිපරිතං කත්වා අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. යථා කිං? ජනා එකභිගදස්සිනො යටෙව ජච්චන්ද්‍රජනා හත්ථිස්ස එකෙකභිගදස්සිනො “යං යං අත්තනා ඵුසිත්වා ඤාතං, තං තදෙව

හත්ථි” නි ගහෙන්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විග්ගස්භ විවදිංසු, එවංසම්පදමිදන්ති අත්ථො. ඉවසද්දො චෙන්ථ
ලුත්තනිද්දිට්ඨොති චෙදිතබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුතියනානාතිත්ථියසුත්තවණ්ණනා

55. පඤ්චමෙ සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාති රූපාදීසු අඤ්ඤානරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙන්වා තං
සස්සතං නිව්චන්ති අඤ්ඤෙපි ව තථා ගාහෙන්තා වොහරන්ති. යථාහ –

“රූපං අත්තා චෙව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි. චෙදනං...
සඤ්ඤං... සබ්බාරෙ... විඤ්ඤාණං අත්තා ව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච
පඤ්ඤපෙන්නි” ති.

අථ වා අත්තාති අභච්ඡාරවත්ථු, ලොකොති මමච්ඡාරවත්ථු, යං “අත්තනිය” න්ති වුච්චති. අත්තාති වා සයං,
ලොකොති පරො. අත්තාති වා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු එකො බන්ධො, ඉතරො ලොකො . අත්තාති වා
සවිඤ්ඤාණකො බන්ධසන්තානො, අවිඤ්ඤාණකො ලොකො. එවං තං තං අත්තාති ව ලොකොති ව යථාදස්සනං
ද්විධා ගහෙන්වා තදුභයං “නිව්චො ධුවො සස්සතො” ති අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. එතෙන වත්තාරො සස්සතවාදා
දස්සිතා. අසස්සතොති සත්තපි උච්ඡේදවාදා දස්සිතා. සස්සතො ව අසස්සතො වාති එකච්චො අත්තා ව ලොකො ව
සස්සතො, එකච්චො අසස්සතොති එවං සස්සතො ව අසස්සතො වාති අත්ථො. අථ වා ස්වෙව අත්තා ව ලොකො ව
අත්තගතිදිට්ඨිකානං විය සස්සතො ව අසස්සතො ව, සියා සස්සතොති එවමෙන්ථ අත්ථො චෙදිතබ්බො. සබ්බථාපි
ඉමිනා එකච්චසස්සතවාදො දස්සිතො. නෙව සස්සතො නාසස්සතොති ඉමිනා අමරාවික්ඛෙපවාදො දස්සිතො. තෙ හි
සස්සතවාදෙ අසස්සතවාදෙ ව දොසං දිස්වා “නෙව සස්සතො නාසස්සතො අත්තා ව ලොකො වා” ති වික්ඛෙපං
කරොන්තා විවදන්ති.

සයංකතොති අත්තනා කතො. යථා හි තෙසං තෙසං සත්තානං අත්තා ව අත්තනො ධම්මානුධම්මං කත්වා
සුඛදුක්ඛානි පටිසංවෙදෙති, එවං අත්තා ව අත්තනං තස්ස ව උපහොගභූතං කිඤ්චනං පලිබොධසබ්බානං ලොකඤ්ච
කරොති, අභිනිමිමිනාති අත්තලද්ධි විය අයම්පි තෙසං ලද්ධි. පරංකතොති පරෙන කතො, අත්තනො පරෙන
ඉස්සරෙන වා පුරිසෙන වා පජාපතිනා වා කාලෙන වා පකතියා වා අත්තා ව ලොකො ව කතො , නිමිමිතොති අත්ථො.
සයංකතො ව පරංකතො වාති යස්මා අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච නිමිමිනන්තා ඉස්සරාදයො න කෙවලං සයමෙව
නිමිමිනන්ති, අථ බො තෙසං තෙසං සත්තානං ධම්මාධම්මානං සහකාරිකාරණං ලභින්වාච, තස්මා සයංකතො ව
පරංකතො ව අත්තා ව ලොකො වාති එකච්චානං ලද්ධි. අසයංකාරො අපරංකාරොති නත්ථි එතස්ස සයංකාරොති
අසයංකාරො, නත්ථි එතස්ස පරංකාරොති අපරංකාරො. අනුනාසිකාගමං කත්වා වුත්තං “අපරංකාරො” ති. අයං
උභයත්ථ දොසං දිස්වා උභයං පටික්ඛිපති. අථ කථං උප්පන්නොති ආහ – අධිච්චසමුප්පන්නොති යදිච්ඡාය
සමුප්පන්නො කෙනාචි කාරණෙන විනා උප්පන්නොති අධිච්චසමුප්පන්නවාදො දස්සිතො. තෙන ව අහෙතුකවාදොපි
සඬිගහිතො හොති.

ඉදානි යෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තානං විය සුඛදුක්ඛමිපි තස්ස ගුණභූතං කිඤ්චනභූතං වා සස්සතාදිවසෙන අභිනිවිස්ස
වොහරන්ති, තෙසං තං වාදං දස්සෙතුං “සත්තෙකෙ සමණබ්බාසමණා” තිආදි වුත්තං. තං වුත්තනයමෙව.

එතමන්ථං විදිත්වාති එත්ථ පන ඉධ ජච්චන්ධුපමාය අනාගතත්තා තං හිත්වා හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො
යොජෙතබ්බො, තථා ගාථාය.

තත්ථ අත්තරාව විසිදන්ති, අපත්වාච තමොගධන්ති අයං විසෙසො. තස්සත්ථො – එවං දිට්ඨිගතෙසු
දිට්ඨිනිස්සයෙසු ආසප්පමානා දිට්ඨිගතිකා කාමොසාදීනං චතුත්තං ඔසානං, සංසාරමහොසස්සෙව වා අත්තරාව
වෙමජ්ඣෙව එව යං තෙසං පාරභාවෙන පතිට්ඨට්ඨෙන වා ඔගධසබ්බානං නිබ්බානං තදධිගමුපායො වා අරියමග්ගො තං
අප්පත්වාච අනධගන්ත්වාච විසිදන්ති සංසිදන්ති. ඔගධන්ති පතිට්ඨහන්ති එතෙන, එත්ථ වාති ඔගධො, අරියමග්ගො
නිබ්බානඤ්ච. ඔගධමෙවෙන්ථ රස්සත්තං කත්වා ඔගධන්ති වුත්තං. තං ඔගධං තමොගධන්ති පදවිභාගො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. තතියනානාතිත්ථියසුත්තවණ්ණනා

56. ජට්ඨෙ සබ්බං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. ඉමං උදානන්ති එත්ථ පන දිට්ඨිතණ්භාමානෙසු දොසං දිස්වා තෙ
දුරතො වජ්ජෙන්වා සබ්බාරෙ යථාභූතං පස්සතො ව තත්ථ අනාදිනවදස්සිතාය මිච්ඡාහිනිවිට්ඨස්ස යථාභූතං අපස්සතො
ව යථාක්කමං සංසාරතො අභිවත්තනානාතිවත්තනදිපකං ඉමං උදානං උදානෙසීති අත්ථො යොජෙතබ්බො.

තත්ප් අභඩ්කාරපසුතායං පජාති “සයංකතො අත්තා ව ලොකො වා”ති එවං චුත්තසයංකාරසඩ්ධාතං අභඩ්කාරං තථාපවත්තං දිට්ඨිං පසුතා අනුයුත්තා අයං පජා මිච්ඡාහිනිච්චියො සත්තකායො. පරංකාරුපසංහිතාති පරො අඤ්ඤො ඉස්සරාදිකො සබ්බං කරොතිති එවං පවත්තපරංකාරදිට්ඨිසන්තිස්සිතා තාය උපසංහිතාති පරංකාරුපසංහිතා. එතදෙකෙ නාබ්හඤ්ඤංසුති එතං දිට්ඨිද්වයං එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා තත්ප් දොසදස්සිතො හුත්වා නානුජාතිංසු. කථං? සති හි සයංකාරෙ කාමකාරතො සත්තානං ඉටියෙනෙව හවිතබ්බං, න අනිටියෙන. න හි කොචි අත්තතො දුක්ඛං ඉච්ඡති, හවති ව අනිටියං, තස්මා න සයංකාරො. පරංකාරොපි යදි ඉස්සරහෙතුකො, ස්වායං ඉස්සරො අත්තත්ප් වා කරෙයා පරත්ප් වා. තත්ප් යදි අත්තත්ප්, අත්තතා අකතකිච්චො සියා අසිද්ධස්ස සාධනතො. අප් වා පරත්ප් සබ්බෙසං හිතසුඛමෙව නිප්පජ්ජෙයා, න අහිතං දුක්ඛං නිප්පජ්ජති, තස්මා ඉස්සරවසෙන න පරංකාරො සිජ්ඣති. යදි ව ඉස්සරසඩ්ධාතං අඤ්ඤානිරපෙක්ඛං නිච්චමෙකකාරණං පවත්තියා සියා, කම්මෙන උප්පත්ති න සියා, සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං උප්පජ්ජිතබ්බං කාරණස්ස සන්තිහිතත්තා. අප්ස්ස අඤ්ඤම්පි සහකාරිකාරණං ඉච්ඡිතං, තඤ්ඤෙව හෙතු, කිං ඉස්සරෙන අපරිනිට්ඨිකසාමන්තියෙන පරිකප්පිතෙන. යථා ව ඉස්සරහෙතුකො පරංකාරො න සිජ්ඣති, එවං පජාපතිපුරිසපකතිබ්‍රහ්මකාලාදිහෙතුතොපි න සිජ්ඣිතෙව තෙසම්පි අසිද්ධත්තා චුත්තදොසානතිවත්තතො ව. තෙන චුත්තං “එතදෙකෙ නාබ්හඤ්ඤංසු”ති. යෙ පන යථාචුත්තෙ සයංකාරපරංකාරෙ නානුජානත්තාපි අධිච්චසමුප්පන්නං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි, තෙපි න නං සල්ලන්ති අද්දසුං අධිච්චසමුප්පන්නන්තිවාදිනොපි මිච්ඡාහිනිවෙසං අනතික්කමනතො යථාභූතං අජානන්තානං දිට්ඨිගතං තත්ප් තත්ප් දුක්ඛුප්පාදනතො විජ්ඣනටියෙන “සල්ල”න්ති න පස්සිංසු.

එතඤ්ච සල්ලං පටිකච්ච පස්සතොති යො පන ආරද්ධවිපස්සකො පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො සමනුපස්සති, සො එතඤ්ච තිවිධං විපරිතදස්සනං අඤ්ඤඤ්ච සකලං මිච්ඡාහිනිවෙසං තෙසඤ්ච නිස්සයභූතෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙපි තුජ්ජනතො දුරුද්ධාරතො ව “සල්ල”න්ති පටිකච්ච පුබ්බෙයෙව විපස්සනාපඤ්ඤාය පස්සති. එවං පස්සතො අරියමග්ගක්ඛණෙ එකන්තෙනෙව අභං කරොමිති න තස්ස හොති. යථා ව අත්තතො කාරකභාවො තස්ස න උපට්ඨාති, එවං පරො කරොතිති න තස්ස හොති, කෙවලං පන අනිච්චසඩ්ධාතං පටිච්චසමුප්පන්නධම්මන්තමෙව හොති. එත්තාවතා සම්මාපටිපන්නස්ස සබ්බථාපි දිට්ඨිමානාභාවොව දස්සිතො. තෙන ව අරහත්තප්පත්තියා සංසාරසමතික්කමො පකාසිතො හොති.

ඉදානි යො දිට්ඨිගතෙ අල්ලිනො, න සො සංසාරතො සීසං උක්ඛිපිතුං සක්කොති, තං දස්සෙතුං “මානුපෙනා”ති ගාථමාහ. තත්ප් මානුපෙනා අයං පජාති අයං සබ්බාපි දිට්ඨිගතිකසඩ්ධාතා පජා සත්තකායො “මය්හං දිට්ඨි සුන්දරා, මය්හං ආදානො සුන්දරො”ති අත්තතො ගාහස්ස සංපග්ගහලක්ඛණෙන මානෙන උපෙනා සමන්තාගතා. මානගන්ථා මානවිනිබ්බද්ධාති තතො එව තෙන අපරාපරං උප්පජ්ජමානෙන යථා තං දිට්ඨිං න පටිනිස්සජ්ජති, එවං අත්තතො සත්තානස්ස ගන්ථිතත්තා විනිබ්බද්ධත්තා ව මානගන්ථා මානවිනිබ්බද්ධා. දිට්ඨිසු සාරම්භකථා, සංසාරං නාතිවත්තති “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන අත්තතො දිට්ඨාහිනිවෙසෙන පරෙසං දිට්ඨිසු සාරම්භකථා විරොධකථා සංසාරනායිකානං අවිජ්ජාතණ්භානං අප්පභානතො සංසාරං නාතිවත්තති, න අතික්කමතිති අත්ථො.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුභුතිසුත්තවණ්ණනා

57. සත්තමෙ සුභුතිති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො හි ආයස්මා පදුමුත්තරස්ස හගවතො පාදමුලෙ කතාහිනිභාරො කප්පසතසහස්සං උපවිතපුඤ්ඤසම්භාරො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ උළාරවිභවෙ ගහපතිකුලෙ උප්පන්නො හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා සංවෙගජාතො සරා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා කතාධිකාරත්තා සට්ඨන්තො වායමන්තො න විරස්සෙව ඡළහිඤ්ඤො ජාතො, බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය පන උක්කංසපාරම්ප්පත්තියා “එතදග්ගං, හික්ඛෙව, මම සාවකානං හික්ඛුනං අරණවිහාරිතං යදිදං සුභුති”ති (අ. නි. 1.201) අරණවිහාරෙ හගවතා එතදග්ගෙ යටිතො. සො එකදිවසං සායන්හසමයං දිවාට්ඨානතො විහාරඪ්ගණං ඔතිණ්ණො චතුපරිසමජ්ඣෙ හගවත්තං ධම්මං දෙසෙන්නං දිස්වා “දෙසනාපරියොසානෙ වුට්ඨහිත්වා වන්දිස්සාමි”ති කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා හගවතො අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසින්නො එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජී. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සුභුති...පෙ.... සමාපජ්ජිත්වා”ති.

තත්ප් දුතියජ්ඣානතො පට්ඨාය රූපාවචරසමාධි සබ්බොපි අරූපාවචරසමාධි අවිතක්කසමාධි එව. ඉධ පන චතුත්ප්ඣ්ඣානපාදකො අරහත්තඵලසමාධි “අවිතක්කසමාධි”ති අධිප්පෙතො. දුතියජ්ඣානාදිහි පහිනා මිච්ඡාවිතක්කා න තාව සුප්පහිනා අච්චන්තපභානාභාවතො, අරියමග්ගෙන පන පහිනා එව පුන පභානකිච්චාභාවතො. තස්මා අග්ගමග්ගපරියොසානභූතො අරහත්තඵලසමාධි සබ්බෙසං මිච්ඡාවිතක්කානං පභානන්තෙ උප්පන්නත්තා විසෙසතො “අවිතක්කසමාධි”ති වත්තබ්බතං අරහති, පගෙව චතුත්ප්ඣ්ඣානපාදකො. තෙන චුත්තං – “ඉධ පන චතුත්ප්ඣ්ඣානපාදකො අරහත්තඵලසමාධි ‘අවිතක්කසමාධි’ති අධිප්පෙතො”ති.

එතමන්ට විදිත්වානි එතං ආයස්මතො සුභුතිස්ස සබ්බමිථිචාටිතක්කසබ්බසංකිලෙසපහානසඬ්ඛානං අත්ථං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස චිතක්කා විධුපිතානි යෙන අරියපුග්ගලෙන, යස්ස වා අරියපුග්ගලස්ස කාමචිතක්කාදයො සබ්බෙපි මිථිචාටිතක්කා විධුපිතා අරියමග්ගඤාණෙන සන්තාපිතා සමුච්ඡින්නා. අප්ඤ්ඤානං සුවිකප්පිතා අසෙසානි නියකප්ඤ්ඤාත්තසඬ්ඛානෙ අත්තනො සන්තානෙ උප්පජ්ජනාරහා සුවිකප්පිතා සුට්ඨු විකප්පිතා අසෙසනො, කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා සුසමුච්ඡින්නානි අත්ථො. තං සබ්බගමනිච්ච අරුපසඤ්ඤානි එත්ථ න්ති නිපාතමත්තං. අථ වා හෙතුඅත්ථො තංසද්දො. යස්මා අනවසෙසෙන මිථිචාටිතක්කා සමුච්ඡින්නා, තස්මා රාගසඬ්ඛාදිකං පඤ්චවිධං සඬ්ඛං, සබ්බමිපි වා කිලෙසසඬ්ඛං අතිච්ච අතික්කමිත්වා අතික්කමනහෙතු රුපසඬ්ඛාභාවතො රුප්පනසඬ්ඛාතස්ස ව විකාරස්ස තත්ථ අභාවතො නිබ්බිකාරහෙතුභාවතො වා “අරුප”න්ති ලද්ධතාමං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්නාහි මග්ගඵලසඤ්ඤාහි අරුපසඤ්ඤා. චතුරයොගානිගතොති කාමයොගො භවයොගො දිට්ඨියොගො අවිජ්ජායොගොති චත්තාරො යොගෙ යථාරහං චතුහිපි මග්ගෙහි අතික්කමිත්වා ගතො. න ජාතු මෙතීති මකාරො පදසන්ධිකරො, ජාතු එකංසෙනෙව පුනබ්බවාය න එති, ආයතිං පුනබ්බවාහිනිබ්බත්ති තස්ස නත්ථිති අත්ථො. “න ජාති මෙති”තිපි පදන්ති, සො එවත්ථො. ඉති භගවා ආයස්මතො සුභුතිස්ස අරහත්තඵලසමාපත්තිවිහාරං අනුපාදිසෙසනිබ්බානඤ්ච ආරබ්භ පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ගණිකාසුත්තවණ්ණනා

58. අට්ඨමෙ ද්වෙ පුගානි ද්වෙ ගණා. අඤ්ඤතරිස්සා ගණිකායානි අඤ්ඤතරාය නගරසොහිනියා. සාරත්තානි සුට්ඨු රත්තා. පට්ඨද්ධචිත්තානි කිලෙසවසෙන ඛද්ධචිත්තා. රාජගහෙ කිර එකස්මිං ඡණදිවසෙ බහු ධුත්තපුරිසා ගණබන්ධනෙන විවරන්තා එකමෙකස්ස එකමෙකං වෙසිං ආනෙන්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා ඡණකිළං කිළිංසු. තතො පරම්පි ද්වෙ තයො ඡණදිවසෙ තං තංයෙව වෙසිං ආනෙන්වා ඡණකිළං කිළිංසු. අථාපරස්මිං ඡණදිවසෙ අඤ්ඤෙපි ධුත්තා තට්ඨ ඡණකිළං කිළිතුකාමා වෙසියො ආනෙන්වා පුරිමධුත්තෙහි පුබ්බෙ ආනීතං එකං වෙසිං ආනෙන්ති. ඉතරෙ තං දිස්වා “අයං අම්භාකං පරිග්ගහො”ති ආහංසු. තෙපි තට්ඨ ආහංසු. “එවං අම්භාකං පරිග්ගහො, අම්භාකං පරිග්ගහො”ති කලහං වඩ්ඪෙත්වා පාණිප්පහාරාදීනි අකංසු. තෙන වුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ ද්වෙ පුගා”තිආදි. තත්ථ උපක්කමන්තිති පහරන්ති. මරණමිපි නිගච්ඡන්තිති බලවුපක්කමෙහි මරණං උපගච්ඡන්ති, ඉතරෙපි මරණමත්තං මරණප්පමාණදුක්ඛං පාපුණන්ති.

එතමන්ට විදිත්වානි එතං කාමෙසු ගෙධං විවාදමුලං සබ්බානත්ථමුලන්ති සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති අත්තද්වයෙ ව මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා ආදීනවානිසංසච්චාචනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යඤ්ච පත්තන්ති යං රුපාදිපඤ්චකාමගුණජාතං පත්තං “නත්ථි කාමෙසු දොසො”ති දිට්ඨිං පුරක්ඛන්වා වා අපුරක්ඛන්වා වා එතරහි ලද්ධං අනුභුයාමානං. යඤ්ච පත්තබ්බන්ති යඤ්ච කාමගුණජාතමෙව “භුඤ්ජිතබ්බා කාමා, පරිභුඤ්ජිතබ්බා කාමා, ආසෙචිතබ්බා කාමා, පටිසෙචිතබ්බා කාමා, යො කාමෙ පරිභුඤ්ජති, සො ලොකං වඩ්ඪෙති, යො ලොකං වඩ්ඪෙති, සො බහුං පුඤ්ඤං පසවති”ති දිට්ඨිං උපනිස්සාය තං අනිස්සජ්ජිත්වා කතෙන කම්මුතා අනාගතෙ පත්තබ්බං අනුභවිතබ්බඤ්ච. උභයමෙතං රජානුකිණ්ණන්ති එතං උභයං පත්තං පත්තබ්බඤ්ච රාගරජාදීහි අනුකිණ්ණං. සම්පත්තෙ හි චත්ථුකාමෙ අනුභවන්තො රාගරජෙන වොකිණ්ණො හොති, තත්ථ පන සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස ඵලෙ ආයතිං ආපන්නෙ දොමනස්සුප්පත්තියා දොසරජෙන වොකිණ්ණො හොති, උභයත්ථාපි මොහරජෙන වොකිණ්ණො හොති. කස්ස පනෙතං රජානුකිණ්ණන්ති ආහ – “ආතුරස්සානුසික්ඛතො”ති කාමපත්ථනාවසෙන කිලෙසාතුරස්ස, තස්ස ව ඵලෙන දුක්ඛාතුරස්ස ව උභයත්ථාපි පටිකාරාහිලාසාය කිලෙසඵලෙ අනුසික්ඛතො.

තථා යඤ්ච පත්තන්ති යං අවෙලකචතාදිවසෙන පත්තං අත්තපරිතාපනං. යඤ්ච පත්තබ්බන්ති යං මිථිචාදිට්ඨිකම්මසමාදානහෙතු අපායෙසු පත්තබ්බං ඵලං. උභයමෙතං රජානුකිණ්ණන්ති තදුභයං දුක්ඛරජානුකිණ්ණං. ආතුරස්සානි කායකිලමට්ඨන දුක්ඛාතුරස්ස. අනුසික්ඛතොති මිථිචාදිට්ඨිං, තස්සා සමාදායකෙ පුග්ගලෙ ව අනුසික්ඛතො.

යෙ ව සික්ඛාසාරානි යෙහි යථාසමාදින්නං සීලබ්බතාදිසඬ්ඛානං සික්ඛං සාරතො ගහෙන්වා “ඉමිනා සංසාරසුද්ධි”ති කමිතා. තෙනාහ – සීලබ්බතං ජීවිතං බ්‍රහ්මචරියං උපට්ඨානසාරානි. තත්ථ යං “න කරොමි”ති ඔරමති, තං සීලං, විසභොජනකිථිචාරණාදිකං චතං, සාකහක්ඛතාදිජීවිකා ජීවිතං, මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මචරියං, එතෙසං අනුතිට්ඨනං උපට්ඨානං, භූතපිණ්ඩකපරිභණ්ඩාදිවසෙන බන්ධදෙවසිවාදිපරිවරණං වා උපට්ඨානං, එවමෙනෙහි යථාචුත්තෙහි සීලාදීහි සංසාරසුද්ධි හොතිති තානි සාරතො ගහෙන්වා ඨිතා සමණබ්‍රාහ්මණා සික්ඛාසාරා සීලබ්බතං ජීවිතං බ්‍රහ්මචරියං “උපට්ඨානසාරා”ති වෙදිතබ්බා. අයමෙකො අත්තොති අයං සීලබ්බතපරාමාසවසෙන

අත්තකිලමානුයෝගසංඛාරො මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා උප්පභ්වතො ලාමකට්ඨෙත ව එකො අන්තො. අයං දුතියො අන්තොති අයං කාමසුඛල්ලිකානුයෝගො කාමෙසු පාතබ්බාපත්තිසංඛාරො දුතියො චුත්තනයෙන අන්තො.

ඉව්වෙන උභො අන්තාති කාමසුඛල්ලිකානුයෝගො අත්තකිලමානුයෝගො ව ඉති එතෙ උභො අන්තා. තෙ ව බො එතරහි පත්තෙ, ආයතිං පත්තබ්බෙ ව කිලෙසදුක්ඛරජානුකිණ්ණෙ කාමගුණෙ අත්තපරිතාපනෙ ව අල්ලිනෙහි කිලෙසදුක්ඛාතුරානං අනුසික්ඛන්තෙහි, සයඤ්ච කිලෙසදුක්ඛාතුරෙහි පටිපජ්ජිතබ්බත්තා ලාමකා උප්පභ්වතා වාති අන්තා. කට්ඨිවඩ්ඪනාති අන්ධපුපුප්පනෙහි අභිකම්බිතබ්බට්ඨෙත කට්ඨිසංඛාරානං තණ්හාඅවිජ්ජානං අභිවඩ්ඪනා. කට්ඨියො දිට්ඨිං වඩ්ඪෙන්නීති තා පන කට්ඨියො නානප්පකාරදිට්ඨිං වඩ්ඪෙන්නී. වත්ථුකාමෙසු අස්සාදානුපස්සිනො හි තෙ පජ්ඣිතං අසක්කොන්තස්ස තණ්හාඅවිජ්ජාසහකාරිකාරණං ලභිත්වා “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1221; විභ. 938) නත්ථිකදිට්ඨිං අකිරියදිට්ඨිං අහෙතුකදිට්ඨිඤ්ච ගණ්හාපෙන්නී, අත්තපරිතාපනං අනුයුත්තස්ස පන අවිජ්ජාතණ්හාසහකාරිකාරණං ලභිත්වා “සිලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”න්තිආදිනා අත්තසුද්ධිඅභිලාසෙන සිලබ්බතපරාමාසදිට්ඨිං ගණ්හාපෙන්නී. සක්කායදිට්ඨියා පන තෙසං පච්චයභාවො පාකට්ඨොයෙව. එවං අත්තද්වයුපනිස්සයෙන තණ්හාඅවිජ්ජානං දිට්ඨිවඩ්ඪකතා වෙදිතබ්බො. කෙච්ඡි පන “කට්ඨිති පඤ්චන්තං බන්ධානං අධිවචන”න්ති වදන්ති. තෙසං යදග්ගෙන තතො අත්තද්වයතො සංසාරසුද්ධි න භොති, තදග්ගෙන තෙ උපාදානක්ඛන්ධෙ අභිවඩ්ඪෙන්නීති අධිප්පායො. අපරෙ පන “කට්ඨිවඩ්ඪනා”ති පදස්ස “අපරාපරං ජරාමරණෙහි සිව්ථිකවඩ්ඪනා”ති අත්ථං වදන්ති. තෙහිපි අත්තද්වයස්ස සංසාරසුද්ධිහෙතුභාවාභාවොයෙව චුත්තො, කට්ඨියා පන දිට්ඨිවඩ්ඪකතාරණභාවො වත්තබ්බො.

එතෙ තෙ උභො අන්තෙ අනභිඤ්ඤායාති තෙ එතෙ යථාචුත්තෙ උභොපි අන්තෙ අජානිත්වා “ඉමෙ අන්තා තෙ ව එවංගහිතා එවංඅනුට්ඨිතා එවංගතිකා එවංඅභිසම්පරායා”ති එවං අජානනහෙතු අජානනකාරණා. “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා”න්තිආදිසු (පු. ප. 208; අ. නි. 9.43) වියස්ස හෙතුඅත්ථතා දට්ඨබ්බා. ඔලියන්ති එකෙති එකෙ කාමසුඛානුයෝගවසෙන සංඛාරො ආපජ්ජන්ති. අතිධාවන්ති එකෙති එකෙ අත්තකිලමානුයෝගවසෙන අතික්කමන්ති. කාමසුඛමනුයුත්තා හි වීරියස්ස අකරණතො කොසජ්ජවසෙන සම්මාපටිපත්තිතො සංඛාරොවමාපන්නතා ඔලියන්ති නාම, අත්තපරිතාපනමනුයුත්තා පන කොසජ්ජං පහාය අනුපායෙන වීරියාරම්භං කරොන්තා සම්මාපටිපත්තියා අතික්කමනතො අතිධාවන්ති නාම, තදුභයං පන තත්ථ ආදිනවාදස්සනතො. තෙන චුත්තං – “උභො අන්තෙ අනභිඤ්ඤාය ඔලියන්ති එකෙ අතිධාවන්ති එකෙ”ති. තත්ථ තණ්හාහිනන්දනවසෙන ඔලියන්ති, දිට්ඨාහිනන්දනවසෙන අතිධාවන්ති වෙදිතබ්බො.

අථ වා සස්සතාහිනිවෙසවසෙන ඔලියන්ති එකෙ, උච්ඡෙදාහිනිවෙසවසෙන අතිධාවන්ති එකෙ. ගොසිලාදිවසෙන හි අත්තපරිතාපනමනුයුත්තා එකච්චෙ “ඉමිනාහං සිලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා, තත්ථ නිව්වො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිස්මං තපෙව යස්සාමි”ති සස්සතදස්සනං අභිනිවිසන්තා සංසාරෙ ඔලියන්ති නාම, කාමසුඛමනුයුත්තා පන එකච්චෙ යංකිඤ්චි කත්වා ඉන්ද්‍රියානි සන්තප්පෙතුකාමා ලොකායතිකා විය තදනුගුණං උච්ඡෙදදස්සනං අභිනිවිසන්තා අනුපායෙන වට්ඨපච්ඡෙදස්ස පරියෙසනතො අතිධාවන්ති නාම. එවං සස්සතච්ඡෙදවසෙනපි ඔලියනාතිධාවනාති වෙදිතබ්බාති.

යෙ ව බො තෙ අභිඤ්ඤායාති යෙ ව බො පන අරියපුග්ගලා තෙ යථාචුත්තෙ උභො අන්තෙ “ඉමෙ අන්තා එවංගහිතා එවංඅනුට්ඨිතා එවංගතිකා එවංඅභිසම්පරායා”ති අභිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙන විපස්සනාසනිතාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා මජ්ඣිමපටිපදං සම්මාපටිපන්නා, තාය සම්මාපටිපත්තියා. තත්‍ර ව නාහෙසුන්ති තත්‍ර තස්මිං අත්තද්වයෙ පතිතා න අහෙසුං, තං අත්තද්වයං පජ්ඣිසුති අත්ථො. තෙන ව නාමඤ්ඤිංසුති තෙන අත්තද්වයපහානෙන “මම ඉදං අත්තද්වයපහානං, අහං අත්තද්වයං පහාසිං, ඉමිනා අත්තද්වයපහානෙන සෙය්‍යා”න්තිආදිනා තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤනාවසෙන න අමඤ්ඤිංසු සබ්බමඤ්ඤනානං සම්මදෙව පහිනන්තා. එත්ථ ව අග්ගඵලෙ ධීතෙ අරියපුග්ගලෙ සන්ධාය “තත්‍ර ව නාහෙසුං, තෙන ව නාමඤ්ඤිංසු”ති අතිතකාලවසෙන අයං දෙසනා පවත්තා, මග්ගක්ඛණෙ පන අධිප්පෙන වත්තමානකාලවසෙනෙව වත්තබ්බං සියා. වට්ඨං තෙසං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති යෙ එවං පහිනසබ්බමඤ්ඤනා උත්තමපුරිසා, තෙසං අනුපාදාපරිනිබ්බුතානං කම්මවිපාකකිලෙසවසෙන තිව්ධම්පි වට්ඨං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය, වත්තමානක්ඛන්ධහෙදතො උද්ධං අනුපාදානො විය ජාතවෙදො අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව ගච්ඡතිති අත්ථො.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උපාතිධාවන්තිසුත්තවණ්ණනා

59. නවමෙ රත්තන්ධකාරතිමිසායන්ති රත්තියං අන්ධකාරෙ මහාතිමිසායං. රත්තියි හි අන්ධකාරචරිතා භොති, යා පුණ්ණමාය රත්ති පුණ්ණොභාසිතා. අන්ධකාරොපි “තිමිසා”ති න වත්තබ්බො භොති අබ්භමහිකාදිඋපක්කිලෙසවීරහිතෙ දෙවෙ. මහන්ධකාරො හි “තිමිසා”ති වූවති. අයං පන අමාවසී රත්ති දෙවො ව මෙසපටලසඤ්ජන්තො. තෙන චුත්තං – “රත්තන්ධකාරතිමිසායන්ති රත්තියා අන්ධකාරෙ මහාතිමිසාය”න්ති.

අබ්‍යාසයකි අප්පට්චන්ත ඔකාසෙ විහාරභිගණ. තෙලප්පදීපෙසු ඤායමානෙසුති තෙලපප්පොතෙසු ජලමානෙසු.

නනු ව හගවතො ඛ්‍යාමප්පභා පකතියා ඛ්‍යාමමත්තප්පදෙසං අභිඛ්‍යාපෙත්වා වන්දිමසුරියාලොකං අභිභවිත්වා සනඛලං බුද්ධාලොකං විස්සජ්ජෙත්ති අත්ඛකාරං විධමිත්වා තිට්ඨති, කායප්පභාපි නිලපිතාදිවසෙන ඡබ්බණ්ණසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා පකතියාව සමන්තතො අසිතිහත්ථප්පදෙසං ඔභාසෙන්ති තිට්ඨති, එවං බුද්ධාලොකෙනෙව එකොභාසභූතෙ හගවතො නිසින්තොකාසෙ පදිපකරණෙ කිච්චං නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, තථාපි පුඤ්ඤත්ථිකා උපාසකා හගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාසං ව පුජාකරණත්ථං දෙවසිකං තෙලප්පදීපං උපට්ඨපෙත්ති. තථා හි චුත්තං – සාමඤ්ඤඵලෙපි “එතෙ මණ්ඩලමාලෙ දීපා ඤායන්ති”ති (දී. නි. 1.159). “රත්තන්ධකාරතිසාය”න්ති ඉදමපි තස්සා රත්තියා සභාවකිත්තනත්ථං චුත්තං, න පන හගවතො නිසින්තොකාසස්ස අත්ඛකාරභාවතො. පුජාකරණත්ථමෙව හි තදාපි උපාසකෙහි පදීපා කාරිතා.

තස්මිඤ්ච දිවසෙ සාවත්ථිවාසිනො ඛු උපාසකා පාතොව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා උපොසථඤ්ඤානි සමාදිස්ත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා නිමන්තෙත්වා නගරං පටිස්සිත්වා මහාදානානි පවත්තෙත්වා හගවත්තං භික්ඛුසඤ්ඤා අනුගන්ත්වා නිවත්තිත්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහානි ගන්ත්වා සයම්පි පරිභුඤ්ජිත්වා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධත්තරාසඤ්ඤා ගන්ධමාලාදිහත්ථා විහාරං ගන්ත්වා හගවත්තං පුජෙත්වා කෙච් මනොභාවතියො භික්ඛු පයිරුපාසන්තා කෙච් යොනිසොමනසිකරොන්තා දිවසභාගං චිත්තාමෙසුං. තෙ සායන්තසමයෙ හගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සත්ථරි ධම්මසභාමණ්ඩපතො පට්ඨාය ගන්ධකුට්ඨසම්පෙ අප්පකාසෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තෙ, භික්ඛුසඤ්ඤා ව හගවත්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා පයිරුපාසන්තෙ උපොසථවිසොධනත්ථඤ්ඤෙව යොනිසොමනසිකාරපරිබුහනත්ථඤ්ඤෙව නගරං අගන්ත්වා විහාරෙයෙව වසිතුකාමා ඔභිසිංසු. අථ තෙ හගවතො භික්ඛුසඤ්ඤා ව පුජාකරණත්ථං ඛු තෙලප්පදීපෙ ආරොපෙත්වා සත්ථාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා ව අඤ්ජලිං කත්වා භික්ඛුනං පරියන්තෙ නිසින්තා කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “හත්තෙ, ඉමෙ තිත්ථියා නානාචිධානි දිට්ඨිගතානි අභිනිවිස්ස වොහරන්ති, තථා වොහරන්තා ව කදාචි සස්සන්තං, කදාචි අසස්සන්තං, උච්ඡෙදාදීසු අඤ්ඤතරන්ති එකස්මිංයෙව අට්ඨත්වා නවනවානි දිට්ඨිගතානි ‘ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති පග්ගස්ස තිට්ඨන්ති උම්මත්තකසදිසා, තෙසං තථා අභිනිවිට්ඨානං කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති. තෙන ව සමයෙන ඛු පට්ඨගපාණකා පතන්තා පතන්තා තෙසු තෙලප්පදීපෙසු නිපතන්ති. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා අධිපාතකා”තිආදි.

තත්ථ අධිපාතකානි පට්ඨගපාණකා, යෙ “සලහා”තිපි චුච්චන්ති. තෙ හි දීපසිඛං අධිපතනතො “අධිපාතකා”ති අධිප්පෙනා. ආපාතපරිපාතන්ති ආපාතං පරිපාතං, ආපතිත්වා ආපතිත්වා පරිපතිත්වා පරිපතිත්වා, අභිමුඛපාතඤ්ඤෙව පරිබ්භමිත්වා පාතඤ්ඤා කත්වාති අත්ථො. “ආපාටෙ පරිපාත”න්ති කෙච් පඨන්ති, ආපාටෙ පදිපස්ස අත්තනො ආපාටගමනෙ සති පරිපතිත්වා පරිපතිත්වාති අත්ථො. අනායන්ති අවධිසීං දුක්ඛං. ඛ්‍යාසනන්ති විනාසං. පුරිමපදෙන හි මරණමත්තං දුක්ඛං, පච්ඡිමපදෙන මරණං තෙසං දීපෙති. තත්ථ කෙච් පාණකා සහ පතනෙන මරිංසු, කෙච් මරණමත්තං දුක්ඛං ආපජ්ජිංසු.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අධිපාතකපාණකානං අත්තහිතං අජානන්තානං අත්තපක්කමවසෙන නිරත්ථකඛ්‍යාසනාපත්තිං විදිත්වා තෙසං විය දිට්ඨිගතිකානං දිට්ඨාභිනිවෙසෙන අනායඛ්‍යාසනාපත්තිදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ උපානිධාවන්ති න සාරමෙන්තිති සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිආදිභෙදං සාරං න එන්ති, වතුසච්චාභිසමයවසෙන න අධිගච්ඡන්ති. තස්මිං පන සඋපායෙ සාරෙ තිට්ඨන්තෙයෙව විමුත්තාභිලාසාය තං උපෙත්තා විය හුත්වාපි දිට්ඨිපල්ලාසෙන අනිධාවන්ති අතික්කමිත්වා ගච්ඡන්ති, පඤ්චුපාදානක්ඛන්තො “නිච්චං සුභං සුඛං අත්තා”ති අභිනිවිස්සිත්වා ගණ්හන්තාති අත්ථො. නචං නචං බන්ධනං බුහයන්තිති තථා ගණ්හන්තා ව තණ්හාදිට්ඨිසඤ්ඤානං නචං නචං බන්ධනං බුහයන්ති වධිසයන්ති. පතන්ති පප්පොතමිවාධිපාතකා, දිට්ඨෙ සුතෙ ඉතිහෙකෙ නිවිට්ඨාති එවං තණ්හාදිට්ඨිබන්ධනෙහි බද්ධන්තා එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා දිට්ඨෙ අත්තනා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨිදස්සනෙනෙව වා දිට්ඨෙ අනුස්සවුපලබ්භමත්තෙනෙව ව සුතෙ “ඉතිහ එකන්තතො එවමෙත”න්ති නිවිට්ඨා දිට්ඨාභිනිවෙසෙන “සස්සන්තං”න්තිආදිනා අභිනිවිට්ඨා, එකන්තහිතං වා නිස්සරණං අජානන්තා රාගාදිහි එකාදස්සි අග්ගිහි ආදිත්තං හවත්තයසඤ්ඤානං අධිගාරකාසුංයෙව ඉමෙ විය අධිපාතකා ඉමං පප්පොතං පතන්ති, න තතො සිසං උක්ඛිපිතුං සක්කොන්තිති අත්ථො.

නචමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උප්පජ්ජන්තිසුත්තවණ්ණනා

60. දසමෙ යාවක්ඛිවන්ති යත්තකං කාලං. යතොති යදා, යතො පට්ඨාය, යස්මිං කාලෙති වා අත්ථො. එවමෙතං, ආනන්දාති, ආනන්ද, තථාගතෙ උප්පන්නෙ තථාගතස්ස තථාගතසාවකානංයෙව ව ලාභසක්කාරො අභිවධිස්සති,

නිත්ථියා පන නිත්තෙජා විහතප්පහා පහිනලාභසක්කාරා භොන්තිති යං තයා චුත්තං, එතං එවං, න එතස්ස අඤ්ඤාථාභාවො. චක්කවත්තීනො හි චක්කරතනස්ස පාත්තභාවෙන ලොකො චක්කරතනං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤත්ථ පුජාසක්කාරසම්මානං න පචත්තෙති, චක්කරතනමෙව පන සබ්බො ලොකො සබ්බභාවෙහි සක්කරොති ගරුං කරොති මානෙති පුජෙති. ඉති වට්ඨානුසාරිපුඤ්ඤමත්තනිස්සන්දස්සපි තාව මහන්තො ආනුභාවො, කිමඛිගං පන විවට්ඨානුසාරිපුඤ්ඤඵලපත්ථම්මස්ස අනන්තාපරිමෙයාගුණගුණාධාරස්ස බුද්ධරතනස්ස ධම්මරතනස්ස සඬ්ඝරතනස්ස වානි දස්සෙති.

හගවා හි සම්මාසම්බොධිං පත්වා පචත්තවරධම්මචක්කො අනුක්කමෙන ලොකෙ එකසට්ඨියා අරහන්තෙසු ජාතෙසු සට්ඨි අරහන්තෙ ජනපදවාරිකාය විස්සජ්ජෙත්වා උරුවෙලං පත්වා උරුවෙලකස්සප්පමුඛෙ සහස්සජට්ඨෙ අරහන්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තෙහි පරිවුතො ලට්ඨිවනුයානෙන නිසිදිත්වා බිම්බිසාරප්පමුඛානං අඬගමගධවාසිනං ද්වාදස නහුතාති සාසනෙ ඔතාරෙත්වා යදා රාජගහෙ විභාසි, තතො පට්ඨාය හගවතො භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව යථා යථා උපරුපරි උළාරලාභසක්කාරො අභිවඬ්ඪති, තථා තථා සබ්බනිත්ථියානං ලාභසක්කාරො පරිභාසි එව.

අපේකදිවසං ආයස්මා ආනන්දො දිවාට්ඨානෙන නිසින්නො හගවතො ව අරියසඬ්ඝස්ස ව සම්මාපටිපත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා පිතිසොමනස්සජාතො “කථං නු බො නිත්ථියාන”න්ති තෙසං පටිපත්තිං ආවජ්ජෙසි. අපස්ස නෙසං සබ්බථාපි දුප්පටිපත්තියෙව උපට්ඨාසි. සො “එවංමහානුභාවෙ නාම පුඤ්ඤපනිස්සයස්ස ධම්මානුධම්මප්පටිපත්තියා ව උක්කංසපාරම්ප්පත්තෙ හගවති, අරියසඬ්ඝෙ ව ධරන්තෙ කථං ඉමෙ අඤ්ඤානිත්ථියා එවං දුප්පටිපන්නා අකතපුඤ්ඤා වරාකා ලාභිනො සක්කතා භවිස්සන්ති”ති නිත්ථියානං ලාභසක්කාරභානිං නිස්සාය කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා අප් අත්තනො පරිචිතක්කං “යාවකිවඤ්ච, හන්තෙ”තිආදිනා හගවතො ආරොවෙසි. හගවා ව තං, “ආනන්ද, තයා මිච්ඡා පරිචිතක්කිත”න්ති අවත්වා සුවණ්ණාලිඬගසදිසං ගිවං උන්නාමෙත්වා සුපුප්ඵිතසතපත්තසස්සිරිකං මහාමුඛං අභිප්පසන්නතරං කත්වා “එවමෙතං, ආනන්ද”ති සම්පහංසිත්වා “යාවකිවඤ්ච”තිආදිනා තස්ස වචනං පච්චනුමොදි. තෙන චුත්තං – “අප් බො ආයස්මා ආනන්දො...පෙ.... භික්ඛුසඬ්ඝො වා”ති. අප් හගවා තස්සං අට්ඨුප්පත්තියං අතීතෙපි මයි අනුප්පන්නෙ එකච්චෙ නිවජ්ජා සම්මානං ලභිත්වා මම උප්පාදතො පට්ඨාය හතලාභසක්කාරා අහෙසුන්ති බාවෙරුජාතකං (ජා. 1.4.153 ආදයො) කපෙසි.

එතමත්ථං විදිත්වාති දිට්ඨිගතිකානං තාව සක්කාරසම්මානො යාව න සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, තෙසං පන උප්පාදතො පට්ඨාය තෙ හතලාභසක්කාරා නිප්පහා නිත්තෙජාව භොන්ති, දුප්පටිපත්තියා දුක්ඛතො ව න මුච්චන්තිති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ඔභාසති තාව සො කිමීති සො බජ්ජුපනකකිමී තාවදෙව ඔභාසති ජොතති දිබ්බති. යාව න උන්නමනෙ පහඬ්ඝරොති තිසුප්පි මහාදීපෙසු එකක්ඛණෙ ආලොකකරණෙන “පහඬ්ඝරො”ති ලද්ධනාමො සූරියො යාව න උග්ගමති න උදෙති. අනුග්ගතෙ හි සූරියෙ ලද්ධොකාසා බජ්ජුපනකා විපරිචිත්තමානාපි කණ්ටකඵලසදිසා තමසි විජ්ජොතන්ති. ස වෙරොචනම්හි උග්ගතෙ, හතප්පහො භොති න වාපි භාසතීති සමන්තතො අත්ඨකාරං විධම්ත්වා කිරණසහස්සෙන විරොචනසභාවතාය වෙරොචනනාමකෙ ආදිච්චෙ උට්ඨිතෙ සො බජ්ජුපනකො හතප්පහො නිත්තෙජො කාළකො භොති, රත්තන්ධකාරෙ විය න භාසති න දිබ්බති.

එවං ඔභාසිතමෙව තක්කිකානන්ති යථා තෙන බජ්ජුපනකෙන සූරියුග්ගමනතො පුරෙයෙව ඔභාසිතං භොති, එවං තක්කෙත්වා විතක්කෙත්වා පරිකප්පනමත්තෙන දිට්ඨිනං ගහණතො “තක්කිකා”ති ලද්ධනාමෙහි නිත්ථියෙහි ඔභාසිතං අත්තනො සමයතෙජෙන දිපෙත්වා අධිට්ඨිතං තාව, යාව සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති. න තක්කිකා සුප්ඤ්ඤාති න වාපි සාවකාති යදා පන සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, තදා දිට්ඨිගතිකා න සුප්ඤ්ඤාති න සොහන්ති, න වාපි තෙසං සාවකා සොහන්ති, අඤ්ඤාදත්ථු විහතසොභා රත්තිබ්බිතා විය සරා න පඤ්ඤායන්තෙව. අප් වා යාව සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති, තාවදෙව තක්කිකානං ඔභාසිතං අත්තනො සමයෙන ජොතනං බාලලාපනං, න තතො පරං. කස්මා? යස්මා න තක්කිකා සුප්ඤ්ඤාති, න වාපි සාවකා. තෙ හි දුරක්ඛාතධම්මවිනයා සම්මාපටිපත්තිරහිතා න සංසාරතො සුප්ඤ්ඤාති අනියානිකසාසනන්තා. තෙනාහ “දුද්දිට්ඨි න දුක්ඛා පමුච්චරො”ති. තක්කිකා හි අයාථාචලද්ධිකතාය දුද්දිට්ඨිතො මිච්ඡාහිනිවිට්ඨිතො විපරිතදස්සනා තං දිට්ඨිං අනිස්සජ්ජිත්වා සංසාරදුක්ඛතො න කදාවිපි මුච්චන්තිති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව ජච්චන්ධවග්ගවණ්ණනා.

7. ചുരുക്കം

1. පරිමාලක ශ්‍රේණික හඳුනාගැනීමේ ක්‍රියා

61. චූළවග්ගේ සහ පටිමේ ලකුණ්ඩකහද්දියෙන් නි එත්ථ හද්දියොති තස්ස ආයස්මනො නාමං, කායස්ස පන රස්සත්තා “ලකුණ්ඩකහද්දියො”ති නං සඤ්ජානන්ති. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො මහද්ධනො මහාභොගො රූපෙන අපාසාදිකො දුබ්බණ්ණො දුද්දසිකො ඔකොට්ඨකො. සො එකදිවසං සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො සොනාපත්තිඵලං පාපුණි. තදා සෙක්ඛා භික්ඛු යෙභුයොන ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං උපසඩ්ධකම්ත්වා උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං යාවන්ති, ධම්මදෙසනං යාවන්ති, පඤ්භං පුච්ඡන්ති. සො තෙසං අධිප්පායං පුරන්තො කම්මට්ඨානං ආචික්ඛති, ධම්මං දෙසෙති, පඤ්භං විස්සජ්ජෙති. තෙ සටෙන්තා වායමන්තා අප්පෙකච්චෙ සකදාගාමීඵලං, අප්පෙකච්චෙ අනාගාමීඵලං, අප්පෙකච්චෙ අරහත්තං, අප්පෙකච්චෙ තිස්සො විජ්ජා, අප්පෙකච්චෙ ඡළභිඤ්ඤා, අප්පෙකච්චෙ චතස්සො පටිසම්භිදා අධිගච්ඡන්ති. තෙ දිස්වා ලකුණ්ඩකහද්දියොපි සෙබො සමානො කාලං ඤාත්වා අත්තනො චිත්තකල්ලනඤ්ච සල්ලෙබ්බන්ති පච්චෙක්ඛිත්වා ධම්මසෙනාපතිං උපසඩ්ධකම්ත්වා කතපට්ඨන්ථාරො සම්මොදමානො ධම්මදෙසනං යාචි. සොපිස්ස අප්ඤ්ඤාසයස්ස අනුරූපං කථං කථෙසී. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මන්තං ලකුණ්ඩකහද්දියං අනෙකපරියායෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති”ති ආදි.

තත්පර අනෙකපරියායෙනාති “ඉතිපි පඤ්චක්ඛන්ධා අතිච්චා, ඉතිපි දුක්ඛා, ඉතිපි අනත්තා”ති එවං අනෙකෙහි කාරණෙහි. ධම්මියා කථායාති පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං උදයබ්බයාදිපකාසනියා ධම්මියා කථාය. සන්දස්සෙතීති තානියෙව අතිච්චාදිලක්ඛණානි උදයබ්බයාදිකෙ ව සම්මා දස්සෙති, හත්ථෙන ගහෙත්වා විය පච්චක්ඛන්තො දස්සෙති. සමාදපෙතීති තත්පර ලක්ඛණාරම්මණිකං විපස්සනං සම්මා ආදපෙති, යථා වීථිපටිපන්නා හුත්වා පවත්තති, එවං ගණ්භාපෙති. සමුත්තෙජෙතීති විපස්සනාය ආරද්ධාය සබ්බාරානං උදයබ්බයාදිසු උපවිධ්‍යන්තෙසු යථාකාලං පග්ගහනිග්ගහසමුපෙක්ඛණෙහි බොජ්ඣංගිගානං අනුපවත්තනෙන භාවනං මජ්ඣිමං වීථිං ඔතාරෙත්වා යථා විපස්සනාඤ්ඤාණං සුරං පසන්නං හුත්වා වහති, එවං ඉන්ද්‍රියානං විසදභාවකරණෙන විපස්සනාවිත්තං සම්මා උත්තෙජෙති, විසදාපනවසෙන වොදපෙති. සම්පහංසෙතීති තථා පවත්තියමානාය විපස්සනාය සමප්පවත්තභාවනාවසෙන වෙව උපරිලද්ධබ්බභාවනාබලෙන ව විත්තං සම්මා පහංසෙති, ලද්ධස්සාදවසෙන වා සුට්ඨු තොසෙති. අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුච්චිති යථා යථා ධම්මසෙනාපති ධම්මං දෙසෙති, තථා තථා තප්පලක්ඛණං විපස්සන්තස්ස ථෙරස්ස ව දෙසනානුභාවෙන, අත්තනො ව උපනිස්සයසම්පත්තියා ඤ්ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා දෙසනානුසාරෙන ඤාණෙ අනුපවත්තන්තෙ කාමාසවාදීසු කඤ්චි ආසවං අග්ගහෙත්වා මග්ගපටිපාටියාව අනවසෙසතො විත්තං විමුච්චි, අරහත්තඵලං සච්ඡාකාසීති අත්ථො.

එමෙන්ම විදිත්වාති එතං ආයස්මනො ලක්ඛණධකභද්දියස්ස අඤ්ඤාරාධනසඛිබ්බතං අත්ථං සඛිබ්බකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසී.

තත්ප් උද්ධන්ති රූපධාතූයා අරූපධාතූයා ච. අධොති කාමධාතූයා. සබ්බධීති සබ්බස්මිම්භි සඤ්ඤාගතෙන. විජ්ජමුත්තොති පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භනවිමුත්තියා අපරභාගෙ සමුච්ඡේදපටිපස්සද්ධිවිමුත්තීති සබ්බජ්ජකාරෙන විමුත්තො. එතත් ච උද්ධං විජ්ජමුත්තොති එතෙන පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනපහානං දස්සෙති. අධො විජ්ජමුත්තොති එතෙන පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනපහානං. සබ්බධි විජ්ජමුත්තොති එතෙන අච්ඡිට්ඨසබ්බාකුසලපහානං දස්සෙති. අථ චා උද්ධන්ති අනාගතකාලග්ගහණං. අධොති අතීතකාලග්ගහණං. උභයග්ගහණෙනෙව තදුභයපටිසංයුත්තත්තා පච්චුජ්ජන්තො අද්ධා ගතීතො හොති, තත්ප් අනාගතකාලග්ගහණෙන අනාගතක්ඛන්ධායතනධාතූයො ගතීතා. සෙසපදෙසුප්ඵි එසෙව නයො. සබ්බධීති කාමභෙදාදිකෙ සබ්බස්මිං හවෙ. ඉදං චුත්තං හොති – අනාගතො අතීතො පච්චුජ්ජන්තොති එවං තියද්ධසඤ්ඤාගතෙ සබ්බස්මිං හවෙ විජ්ජමුත්තොති.

අයංභමස්මීති අනාත්‍රපස්සිති යො ඵවං විජ්ජමුත්තො, සො රුජ්ජවෙදනාදිසු “අයං නාම ධම්මො අභමස්මී”ති දිට්ඨිමානමඤ්ඤනාවසෙන ඵවං නාත්‍රපස්සති. තස්ස තවා දස්සනෙ කාරණං නත්ථිති අධිජ්ජායො. අථ වා අයංභමස්මීති අනාත්‍රපස්සිති ඉදං යථාචුත්තාය විමුත්තියා අධිගමුපායදීපනං. තියද්ධසධිගතිනෙ තෙභුමකෙ සඬ්ඛායෙ “ඵතං මම, ඵසොභමස්මී, ඵසො මෙ අත්තා”ති පවත්තනසභාවාය මඤ්ඤනාය අනාධිට්ඨානං කත්වා “නෙතං මම, නෙසොභමස්මී, න මෙ සො අත්තා”ති ඵවං උජ්ජජ්ජමානා යා පුබ්බභාගවුට්ඨානගාමීනී විපස්සනා, සා විමුත්තියා පදවිට්ඨානං. ඵවං විමුත්තො උදකාරී ඔසං, අතිණ්ණපුබ්බං අපුනාබ්භවායාති ඵවං දසහි සංයොජනෙති සබ්බාකුසලෙති ව සබ්බවා විමුත්තො අරහා අරියමග්ගාධිගමනතො පුබ්බෙ සුපිනත්තෙපි අතිණ්ණපුබ්බං කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසොති ඉමං චතුබ්බිධං ඔසං, සංසාරමහොසමෙව වා අපුනාබ්භවාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාය උදකාරී උත්තිණ්ණො, උත්තරිත්වා පායෙ යිතොති අත්ථො.

පටිමසුන්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියලකුණ්ඩකහද්දියසුත්තවණ්ණනා

62. දුතිය සෙබං මඤ්ඤමානොති “සෙබො අය” න්ති මඤ්ඤමානො. තත්‍රායං වචනත්ථො – සික්ඛතීති සෙබො. කිං සික්ඛති? අධිසීලං අධිචිත්තං අධිපඤ්ඤඤවං. අප්ච වා සික්ඛනං සික්ඛා, සා එතස්ස සීලන්ති සෙබො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛත්තා තදධිමුත්තත්තා ව එකන්තෙන සික්ඛනසීලො, න පරිනිට්ඨිතසික්ඛො අසෙබො විය තත්ථ පටිප්පස්සද්ධස්සුක්කො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පචුරජනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො. අප්ච වා අරියාය ජාතියා තීසු සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙබො. භියොයාසොමත්තායාති පමාණතො උත්තරි, පමාණං අතික්කමිත්වා අධිකතරන්ති අත්ථො. ආයස්මා හි ලකුණ්ඩකහද්දියො පට්ඨසුත්තෙ වුත්තෙන විධිනා පට්ඨමොවාදෙන යථානිසින්තොව ආසවක්ඛයප්පත්තො. ධම්මසෙනාපති පන තස්ස නං අරහත්තප්පත්තිං අනාවච්ඡන්තො අජාතිත්වා “සෙබොයෙවා” ති මඤ්ඤමානො අප්පං යාවිතො බහුං දදමානො උළාරපුරිසො විය භියො භියො අනෙකපරියායෙන ආසවක්ඛයාය ධම්මං කටෙති යෙව. ආයස්මාපි ලකුණ්ඩකහද්දියො “කතකිච්චො දානාහං, කිං ඉමිනා ඔවාදෙනා” ති අචින්තෙන්වා සද්ධම්මගාරවෙන පුබ්බෙ විය සක්කච්චං සුඤ්ඤානියෙව. තං දිස්වා භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්තොයෙව බුද්ධානුභාවෙන යථා ධම්මසෙනාපති තස්ස කිලෙසක්ඛයං ජානාති, තථා කත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි. තෙන වුත්තං “තෙන බො පන සමයෙනා” ති ආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තමෙව.

ගාථායං පන අච්ඡෙව්ඡි වට්ඨන්ති අනවසෙසතො කිලෙසවට්ඨං සමුච්ඡින්නදි, ඡින්නෙ ව කිලෙසවට්ඨෙ කම්මවට්ඨමි ඡින්නමෙව. බ්‍යගා නිරාසන්ති ආසා වුවචති තණ්හා, නත්ථි එත්ථ ආසාති නිරාසං, නිබ්බානං. තං නිරාසං විසෙසෙන අගා අධිගතොති බ්‍යගා, අග්ගමග්ගස්ස අධිගතත්තා සුත අධිගමකාරණෙන විනා අධිගතොති අත්ථො. යස්මා තණ්හා දුක්ඛසමුදයභූතා, තාය පභිනාය අප්පභිනො නාම කිලෙසො නත්ථි, තස්මාස්ස තණ්හාපහානං සවිසෙසං කත්වා දස්සෙන්තො “විසුක්ඛා සරිතා න සන්දතී” ති ආහ. තස්සත්ථො – චතුත්ථසුරියපාත්‍රභාවෙන විය මහානදියො චතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණුප්පාදෙන අනවසෙසතො විසුක්ඛා විසොසිතා තණ්හාසරිතා නදී න සන්දති, ඉතො පට්ඨාය න පවත්තති. තණ්හා හි “සරිතා” ති වුවචති. යථාහ – “සරිතාති සිනෙහිතාති ව, සොමනස්සාති භවන්ති ජන්තුනො” ති (ධ. ප. 341), “සරිතා විසත්තිකා” ති (ධ. ස. 1065; මහානි. 3) ව. ඡින්නං වට්ඨං න වත්තතීති එවං කිලෙසවට්ඨසමුච්ඡෙදෙන ඡින්නං වට්ඨං අනුප්පාදධම්මතං අවිපාකධම්මතඤ්ඤ ආපාදනෙන උපවිඡින්නං කම්මවට්ඨං න වත්තති න පවත්තති. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති යදෙන සබ්බසො කිලෙසවට්ඨාභාවතො කම්මවට්ඨස්ස අප්පවත්තනං, සො ආයතිං විපාකවට්ඨස්ස එකංසෙනෙව අනුප්පාදො එව සකලස්සාපි සංසාරදුක්ඛස්ස අන්තො පරිච්ඡෙදො පරිවට්ඨමහාවොති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පට්ඨසත්තසුත්තවණ්ණනා

63. තතියෙ කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. අතිවෙලන්ති වෙලං අතික්කමිත්වා. සත්තාති අයොනිසොමනසිකාරබහුලතාය විප්පමානමිපි ආදිනවං අනොලොකෙන්වා අස්සාදමෙව සරිත්වා සප්පනවසෙන සත්තා, ආසත්තා ලග්ගාති අත්ථො. රත්තාති වත්ථං විය රඬගජාතෙන චිත්තස්ස විපරිණාමකරණෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිඡ්ඤානෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිකාති රාගමුච්ඡිතා විය දුම්මොවනියභාවෙන තත්ථ පට්ඨෙද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤභූතා විය අනඤ්ඤකිච්චා මුච්ඡං මොහං ආපන්නා. අප්ඤ්ඤාපන්නාති අනඤ්ඤසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙන්වා ධීතා. සම්මත්තකජාතාති කාමෙසු පාතබ්‍යතං ආපච්ඡන්තා අප්පසුබ්බෙදනාය සම්මත්තකා සුට්ඨු මත්තකා ජාතා. “සම්මොදකජාතා” තිපි පාඨො, ජාතසම්මොදනා උප්පන්නපහංසාති අත්ථො. සබ්බෙහිපි පදෙහි තෙසං තණ්හාධිපන්නතංයෙව වදති. එත්ථ ව පට්ඨං “කාමෙසු” ති වත්වා පුනපි “කාමෙසු” ති වචනං තෙසං සත්තානං තදධිමුත්තිදීපනත්ථං. තෙන සබ්බිරියාපටෙසු කාමගුණසමභිගිනො හුත්වා තදා විහරිංසුති දස්සෙති.

තස්මිඤ්ඤි සමයෙ යපෙන්වා අරියසාවකෙ සබ්බෙ සාවත්ථිවාසිනො උස්සවං ඝොසෙන්වා යථාවිභවං ආපානභූමිං සප්පෙන්වා භුඤ්ජන්තා පිවන්තා ආචි වෙව රහො ව කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තා ඉන්ද්‍රියාති පරිවාරෙන්තා කාමෙසු පාතබ්‍යතං ආපච්ඡිංසු. භික්ඛු සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තා තත්ථ තත්ථ ගෙහෙ ආරාමියානාදීසු ව මනුස්සෙ උස්සවං ඝොසෙන්වා කාමනින්තො තථා පටිප්පන්නෙ දිස්වා “විහාරං ගන්ත්වා සණ්භසුබ්බං ධම්මං ලභිස්සාමා” ති භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. තෙන වුත්තං – “අප්ච බො සම්බලුලා භික්ඛු...පෙ.... කාමෙසු විහරන්ති” ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං මනුස්සානං ආපානභූමිරමණියෙසු මහාපරිලාභෙසු අනෙකානත්ථානුබන්ධෙසු ඝොරාසය්හකට්ඨකඵලෙසු කාමෙසු අනාදිනවදස්සිතං සබ්බාකාරතො විදිත්වා කාමානඤ්ඤෙව කිලෙසානඤ්ඤෙව ආදිනවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ කාමෙසු සත්තාති වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන රත්තා මත්තා සත්තා විසත්තා ලග්ගා ලග්ගිතා සංයුත්තා. කාමසඬ්ඨගසත්තාති තායෙව කාමසත්තියා වත්ථුකාමෙසු රාගසඬ්ඨගෙන වෙව දිට්ඨිමානදොසඅවිජ්ජාසඬ්ඨගෙහි ව සත්තා ආසත්තා. සංයොජනෙ වජ්ජමපස්සමානාති කම්මවට්ඨං විපාකවට්ඨෙන, භවාදිකෙ වා භවන්තරාදීහි, සත්තෙ වා දුක්ඛෙහි සංයොජනතො බන්ධනතො සංයොජනනාමකෙ කාමරාගාදිකිලෙසජාතෙ සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු

අස්සාදානුපස්සිතාය වට්ටදුක්ඛමූලභාවාදිකං වජ්ජං දොසං ආදීනවං අපස්සන්තා. න හි ජාතු සංයොජනසංඛගසත්තා, ඔසං තරෙය්‍යං විපුලං මහන්තන්ති එවං ආදීනවදස්සනාභාවෙන සංයොජනසභාවෙසු සංඛගෙසු, සංයොජනසංඛධාතෙහි වා සංඛගෙහි තෙසං විසයෙසු තෙභුමකධම්මෙසු සත්තා විපුලවිසයතාය අනාදිකාලතාය ව විපුලං චිත්ථිණ්ණං මහන්තඤ්ච කාමාදිඔසං, සංසාරොසමෙව වා න කදාචි තරෙය්‍යං, එකංසෙනෙව තස්ස ඔසස්ස පාරං න ගච්ඡෙය්‍යුන්ති අත්ථො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

4. දුතියසත්තසුත්තවණ්ණනා

64. චතුත්ථෙප අන්ධිකතාති කාමා නාම අනන්ධම්පි අන්ධං කරොන්ති.

යථාහ —

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ තර”න්ති. (ඉතිවු. 88; මහානි. 5; වුළුති.
බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) —

තස්මා කාමෙන අනන්ධාපි අන්ධා කතාති අන්ධිකතා. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනයමෙව. තත්ථ හි මනුස්සානං පචත්ති භික්ඛුහි දිස්වා භගවතො ආරොචිතා, ඉධ භගවතා සාමංයෙව දිට්ඨාති අයමෙව විසෙසො. සත්ථා සාවත්ථිතො නික්ඛම්ත්වා ජෙනවනං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ අවිරවතියං නදියං මච්ඡබන්ධෙහි ඔඩ්ඞිතං කුමිතං පවිසිත්වා නික්ඛන්තුං අසක්කොන්තෙ බහු මච්ඡෙ පස්සි, තතො අපරභාගෙ එකං බීරපකං වච්ඡං ගොරවං කත්වා අනුබන්ධිත්වා ඵඤ්ඤපිපාසාය ගීවං පසාරෙත්වා මාතු අන්තරසත්ථියං මුඛං උපනෙන්නං පස්සි. අථ භගවා විහාරං පවිසිත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා පඤ්ඤත්තවරලුද්ධාසනෙ නිසින්නො පච්ඡිමං වත්ථුද්වයං පුරිමස්ස උපමානභාවෙන ගහෙත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ කාමන්ධාති වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන අන්ධා විචක්ඛුකා කතා. ජාලසඤ්ජන්තාති සකත්තභාවපරත්තභාවෙසු අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනෙසු, තන්තිස්සිතෙසු ව ධම්මෙසු අතීතාදිවසෙන අනෙකභෙදභින්නෙසු භෙට්ඨුපරියවසෙන අපරාපරං උප්පත්තියා අන්තොගධානං අනත්ථාවහතො ව ජාලභුතාය තණ්හාය සුබ්බච්ඡිද්දෙන ජාලෙන පරිවුතො විය උදකරහදො සඤ්ජන්තා පලිගුණ්ඨිතා අප්ඤ්ඤාත්ථො. තණ්හාජදනාජාදිතාති තණ්හාසංඛධාතෙන ජදනෙන සෙවාලපණකෙන විය උදකං ජාදිතා, පටිච්ඡන්තා පිහිතාති අත්ථො. පද්දවයෙනාපි කාමච්ඡන්දනීවරණනිවාරිතකුසලචිත්තාවාරතං දස්සෙති.

පමත්තබන්ධුතා බද්ධාති කිලෙසමාරොන දෙවපුත්තමාරොන ව බද්ධා. යදග්ගෙන හි කිලෙසමාරොන බද්ධා, තදග්ගෙන දෙවපුත්තමාරොනපි බද්ධා නාම භොන්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො;
තෙන තං බාධයිස්සාමි, න මෙ සමණ මොක්ඛසි”න්ති. (සං. නි. 1.151; මහාව. 33);

නමුචි කණ්හො පමත්තබන්ධුති තිණි මාරස්ස නාමාති. දෙවපුත්තමාරොපි හි කිලෙසමාරො විය අනන්ථෙත පමත්තෙ සත්තෙ බන්ධනීති පමත්තබන්ධු. “පමත්තා බන්ධනෙ බද්ධා”තිපි පදන්ති. තත්ථ බන්ධනෙති කාමගුණබන්ධනෙති අත්ථො. බද්ධාති නියමිතා. යථා කිං? මච්ඡාව කුමිතාමුඛෙ යථා නාම මච්ඡබන්ධකෙන ඔඩ්ඞිතස්ස කුමිතස්ස මුඛෙ පටිට්ඨා මච්ඡා තෙන බද්ධා හුත්වා මරණමත්ථෙත්ති පාපුණන්ති, එවමෙව මාරොන ඔඩ්ඞිතෙන කාමගුණබන්ධනෙන බද්ධා ඉමෙ සත්තා ජරාමරණමත්ථෙත්ති. වච්ඡො බීරපකොව මාතරං යථා බීරපායි තරුණවච්ඡො අත්තනො මාතරං අන්තෙති අනුගච්ඡති, න අඤ්ඤං එවං මාරබන්ධනබද්ධා සත්තා සංසාරෙ පරිබහමන්තා මරණමෙව අන්තෙත්ති අනුගච්ඡන්ති, න අජරං අමරණං නිබ්බානන්ති අධිප්පායො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

5. අපරලකුණ්ඩකභද්දියසුත්තවණ්ණනා

65. පඤ්චමෙ සම්බහුලානං භික්ඛුනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොති ආයස්මා ලකුණ්ඩකභද්දියො එකදිවසං සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ගාමන්තරොන පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභත්තකිච්චො පත්තං වොදකං කත්වා ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා අංසෙ ලග්ගෙත්වා වීවරං සඬ්ඝරිත්වා තම්පි වාමංසෙ යථෙත්වා පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපට්ඨසම්පන්නො අත්තනො සතිපඤ්ඤාවෙපුල්ලං පකාසෙන්නො විය සතිසම්පජඤ්ඤං සුපට්ඨිතං කත්වා සමාහිතෙන චිත්තෙන පදෙ පදං නික්ඛිපන්නො ගච්ඡති,

ගව්‍යන්තො ව භික්ඛුනං පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො ගව්‍යන්තො තෙහි භික්ඛුහි අසංමිස්සො. කස්මා? අසංසට්ඨවිහාරිකාය. අපිව තස්සායස්මන්තො රූපං පරිභූතං පරිභවට්ඨානීයං පුට්ඨජනා ඔභිලෙන්ති. ථෙරො තං ජානිත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගව්‍යන්ති “මා ඉමෙ මං නිස්සාය අපුඤ්ඤං පසවිංසු”ති. එවං තෙ භික්ඛු ව ථෙරො ව සාවත්ථිං පත්වා විහාරං පවිසිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකමන්ති. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා ලකුණ්ඩකභද්දියො”තිආදි.

තත්ථ දුබ්බණ්ණන්ති විරූපං. තෙනස්ස වණ්ණසම්පත්තියා සණ්ඨානසම්පත්තියා ව අභාවං දස්සෙති. දුද්දසිකන්ති අපාසාදිකදස්සනං. තෙනස්ස අනුබ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා ආකාරසම්පත්තියා ව අභාවං දස්සෙති. ඔකොට්මකන්ති රස්සං. ඉමිනා ආරොහසම්පත්තියා අභාවං දස්සෙති. යෙභුයොන භික්ඛුනං පරිභූතරූපන්ති පුට්ඨජනභික්ඛුහි ඔභිලිතරූපං. පුට්ඨජනා එකච්චෙ ඡබ්බන්තියාදියො තස්සායස්මන්තො ගුණං අජානන්තා හත්ථකණ්ණවුළිකාදිසු ගණ්හන්තා පරාමසන්තා කිලන්තා පරිභවන්ති, න අරියා, කල්‍යාණපුට්ඨජනා වා.

භික්ඛු ආමන්තෙසීති කස්මා ආමන්තෙසී? ථෙරස්ස ගුණං පකාසෙතුං. එවං කිර භගවතො අහොසි “ඉමෙ භික්ඛු මම පුත්තස්ස මහානුභාවතං න ජානන්ති, තෙන තං පරිභවන්ති, තං නෙසං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය භවිස්සති, හන්දාහං ඉමස්ස ගුණෙ භික්ඛුනං පකාසෙත්වා පරිභවතො නං මොචෙස්සාමි”ති.

පස්සට් නොති පස්සට් නු. න ව සා සමාපත්ති සුලභරූපා, යා තෙන භික්ඛුනා අසමාපන්නපුබ්බාති රූපසමාපත්ති අරූපසමාපත්ති බ්‍රහ්මචාරසමාපත්ති නිරොධසමාපත්ති ඵලසමාපත්තිති එවං පහෙදා සාවකසාධාරණා යා කාචි සමාපත්තියො නාම, තාසු එකාපි සමාපත්ති න සුලභරූපා, දුල්ලභා, නත්ථියෙව සා තෙන ලකුණ්ඩකභද්දියෙන භික්ඛුනා අසමාපන්නපුබ්බා. එතෙනස්ස යං චුත්තං. “මහිද්ධිකො මහානුභාවො”ති, තත්ථ මහිද්ධිකතං පකාසෙත්වා ඉදානි මහානුභාවතං දස්සෙතුං “යස්ස වත්ථායා”තිආදිමාහ. තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. එත්ථ ව භගවා “එසො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිනා, “භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු න යො වා සො වා දුබ්බණ්ණො දුද්දසිකො ඔකොට්මකොති භික්ඛුනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ආගව්‍යන්ති ව එත්තකෙන න ඔඤ්ඤාතබ්බො, අප්ථ ඛො මහිද්ධිකො මහානුභාවො, යංකිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තං තෙන අනුප්පත්තං, තස්මා තං පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුං කත්වා ඔලොකෙට්, තං වො දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය භවිස්සති”ති දස්සෙති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මන්තො ලකුණ්ඩකභද්දියස්ස මහිද්ධිකතාමහානුභාවතාදිහෙදං ගුණරාසිං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ නෙලඬිගොති එලං වුව්චති දොසො, නාස්ස එලන්ති නෙලං. කිං පන තං? සුපරිසුද්ධසීලං. තඤ්ඤි නිද්දොසට්ඨෙත ඉධ “නෙල”න්ති අධිප්පෙතං. තං නෙලං පධානභූතං අධිගං එතස්සාති නෙලඬිගො. සො යං “රථො”ති වක්ඛති, තෙන සම්බන්ධො, තස්මා සුපරිසුද්ධසීලඬිගොති අත්ථො. අරහත්තඵලසීලඤ්ඤි ඉධාධිප්පෙතං. සෙතො පච්ඡාදො එතස්සාති සෙතපච්ඡාදො. පච්ඡාදොති රථස්ස උපරි අත්ථරිතබ්බකම්බලාදි. සො පන සුපරිසුද්ධධවලභාවෙන සෙතො වා හොති රත්තනීලාදිසු වා අඤ්ඤතරො. ඉධ පන අරහත්තඵලවිමුත්තියා අධිප්පෙතත්තා සුපරිසුද්ධභාවං උපාදාය “සෙතපච්ඡාදො”ති චුත්තං යථා අඤ්ඤාත්‍රාපි “රථො සීලපරික්ඛාරො”ති. එකො සතිසඬ්ඛාතො අරො එතස්සාති එකාරො. වත්තතීති පවත්තති. රථොති ථෙරස්ස අත්තභාවං සන්ධාය වදති.

අනිසන්ති නිද්දුක්ඛං, බොහවිරහිතං යානං විය කිලෙසපරිබොහවිරහිතන්ති අත්ථො. ආයන්තන්ති සම්බහුලානං භික්ඛුනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ආගව්‍යන්තං. ඡින්නසොතන්ති පච්ඡින්නසොතං. පකතිරථස්ස හි සුඛපවත්තතත්ථං අක්ඛස්සෙසු නාභියඤ්ච උපලිත්තානං සප්පිතෙලාදීනං සොතො සවනං සන්දනං හොති, තෙන සො අච්ඡින්නසොතො නාම හොති. අයං පන ඡන්තිංසනියා සොතානං අනවසෙසතො පනිතත්තා ඡින්නසොතො නාම හොති, තං ඡින්නසොතං. නත්ථි එතස්ස බන්ධනන්ති අබන්ධනො. රුප්පත්ථරස්ස හි අක්ඛෙන සද්ධිං නිව්චලභාවකරණත්ථං බහුති බන්ධනානි හොන්ති, තෙන සො සබන්ධනො. අයං පන සබ්බසංයොජනබන්ධනානං අනවසෙසතො පරික්ඛිණත්තා අබන්ධනො, තං අබන්ධනං. පස්සාති භගවා ථෙරස්ස ගුණෙහි සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා අත්තානං වදති.

ඉති සත්ථා ආයස්මන්තං ලකුණ්ඩකභද්දියං අරහත්තඵලසීලසෙන සුවක්කං, අරහත්තඵලවිමුත්තියා සුඋත්තරච්ඡදං, සුපට්ඨිතාය සතියා ස්වාරං, කිලෙසපරිබොහාභාවෙන අපරිබොහං, තණ්හුපලෙපාභාවෙන අනුපලෙපං, සංයොජනාදීනං අභාවෙන අබන්ධනං සුපරික්ඛිත්තං සුයුත්තං ආජඤ්ඤරථං කත්වා දස්සෙති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. තණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවණ්ණනා

66. ඡට්ඨෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොති එත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤොති තස්සායස්මන්තො ගොත්තතො ආගතනාමං. සාවකෙසු පන සබ්බපඨමං අරියසච්චානි පටිවිජ්ඣිති භගවතා “අඤ්ඤාසි වත, හො, කොණ්ඩඤ්ඤො”ති (මහාව. 17; සං. නි. 5.1081) චුත්තඋදානවසෙන ථෙරො සාසනෙ “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො”ත්ථෙව පඤ්ඤාසිත්ථං. තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තීන්ති තණ්හා සඬ්ඛියති පභීයති එත්ථානි තණ්හාසඬ්ඛයො, නිබ්බානං. තස්මිං තණ්හාසඬ්ඛයෙ

විමුක්ති. තණ්හා වා සංඛ්‍යානි පතියති එතෙනාති තණ්හාසංඛ්‍යානි, අරියමග්ගො. තස්ස ඵලභුතා, පරියොසානභුතා වා විමුක්තීති තණ්හාසංඛ්‍යාවිමුක්ති, නිප්පරියායෙන අරහත්තඵලසමාපන්නි. තං පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්තො හොති. අයඤ්ඤි ආයස්මා ඛුලං ඵලසමාපන්නි සමාපජ්ජති, තස්මා ඉධාපි ඵලමකාසි.

එතමන්ට වීදිත්වාති එතං අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස අග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණං විදිත්වා තදන්ටදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස මූලං ඡමා තත්ථීති යස්ස අරියපුග්ගලස්ස අත්තභාවරුක්ඛමූලභුතා අවිජ්ජා, තස්සාව පතිට්ඨා හෙතුභුතා ආසවනිවරණඅයොනිසොමනසිකාරසංඛ්‍යානා ඡමා පට්ඨි ව තත්ථී අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාතිතත්තා. පණ්ණා තත්ථී කුතො ලතාති තත්ථී ලතා කුතො පණ්ණාති පදසම්බන්ධො. මානාතිමානාදිපහෙදා සාමාපසාමාදිසංඛ්‍යානා ලතාපි තත්ථී, කුතො ඵල මදප්පමාදමායාසායොයාදිපණ්ණානීති අත්ථො. අට්ඨ වා පණ්ණා තත්ථී කුතො ලතාති රුක්ඛඤ්ඤරස්ස වච්ඡමානස්ස පට්ඨං පණ්ණාති නිබ්බන්තන්ති. පච්ජා සාමාපසාමාසංඛ්‍යානා ලතාති කත්වා චුත්තං. තත්ථ යස්ස අරියමග්ගභාවනාය අසති උප්පජ්ජනාරහස්ස අත්තභාවරුක්ඛස්ස අරියමග්ගස්ස භාවිතත්තා යං අවිජ්ජාසංඛ්‍යානං මූලං, තස්ස පතිට්ඨානභුතං ආසවාදි ව තත්ථී. මූලග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ මූලකාරණත්තා ඛිප්ට්ඨානියං කම්මං තදභාවොපි ගහිතොයෙවති වෙදිතබ්බො. අසති ව කම්මබ්බෙපෙ තංනිමිත්තො විඤ්ඤාණඤ්ඤරො, විඤ්ඤාණඤ්ඤරානිමිත්තා ව නාමරූපසලායනපත්තසාමාදයො න නිබ්බන්තිස්සන්තියෙව. තෙන චුත්තං – “යස්ස මූලං ඡමා තත්ථී, පණ්ණා තත්ථී කුතො ලතා”ති.

තං ධීරං බන්ධනා මුක්තන්ති තං චතුබ්බසම්මප්පධානවිරියයොගෙන විජිතමාරත්තා ධීරං, තතො ඵල සබ්බකිලෙසාභිසංඛාරබන්ධනතො මුත්තං. කො තං නින්දිතුමරහතීති එත්ථ න්ති නිපාතමත්තං. ඵලං සබ්බකිලෙසවිප්පමුත්තං සීලාදිඅනුත්තරගුණසමන්තාගතං කො නාම විඤ්ඤාජාතිකො නින්දිතුං ගරහිතුං අරහති නින්දානිමිත්තස්සෙව අභාවතො. දෙවාපි නං පසංසන්තීති අඤ්ඤදත්ථු දෙවා සක්කාදයො ගුණවිසෙසවිදු, අපිසද්දෙන මනුස්සාපි බන්තියපණ්ඩිතාදයො පසංසන්ති. කිඤ්ච භියො ඛුභ්මුනාපි පසංසිතො මහාඛුභ්මුනාපි අඤ්ඤෙහිපි ඛුභ්මනාගයක්ඛන්ධබ්බාදිහිපි පසංසිතො ථොමිතොයෙවති.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පපඤ්චයසුත්තවණ්ණනා

67. සත්තමෙ පපඤ්චසඤ්ඤාසංඛ්‍යානන්ති පපඤ්චෙන්ති යත්ථ සයං උප්පන්නා, තං සන්නානං චිත්ථාරෙන්ති විරං යථෙත්තීති පපඤ්චා, කිලෙසා. විසෙසතො රාගදොසමොහතණ්හාදිට්ඨිමානා. තථා හි චුත්තං –

“රාගො පපඤ්චො, දොසො පපඤ්චො, මොහො පපඤ්චො, තණ්හා පපඤ්චො, දිට්ඨි පපඤ්චො, මානො පපඤ්චො”ති. –

අපිව සංකිලෙසට්ඨො පපඤ්චට්ඨො, කච්චරට්ඨො පපඤ්චට්ඨො. තත්ථ රාගපපඤ්චස්ස සුභසඤ්ඤා නිමිත්තං, දොසපපඤ්චස්ස ආසාතවත්ථු, මොහපපඤ්චස්ස ආසවා, තණ්හාපපඤ්චස්ස වෙදනා, දිට්ඨිපපඤ්චස්ස සඤ්ඤා, මානපපඤ්චස්ස විතක්කො නිමිත්තං. තෙහි පපඤ්චෙහි සහගතා සඤ්ඤා පපඤ්චසඤ්ඤා. පපඤ්චසඤ්ඤානං සංඛ්‍යා භාගා කොට්ඨාසා පපඤ්චසඤ්ඤාසංඛ්‍යා. අත්ථතො සද්ධිං නිමිත්තෙහි තංතංපපඤ්චස්ස පක්ඛියො කිලෙසගණො. සඤ්ඤාගහණඤ්ඤත්ථ තස්ස නෙසං සාධාරණහෙතුභාවෙන. චුත්තඤ්ඤෙන – “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසංඛ්‍යා”ති (සු. නි. 880). තෙසං පහානං, තෙන තෙන මග්ගෙන රාගාදිකිලෙසානං සමුච්ඡේදනන්ති අත්ථො.

තදා හි භගවා අතීතාසු අනෙකකොට්ඨසහස්සසංඛ්‍යාසු අත්තතො ජාතීසු අනත්ථස්ස නිමිත්තභූතෙ කිලෙසෙ ඉමස්මිං වරිමභවෙ අරියමග්ගෙන බොධිමණ්ඩෙ සවාසනෙ පහිනෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා සත්තසන්නානඤ්ච කිලෙසවර්තං රාගාදිකිලෙසසංකිලිට්ඨං කඤ්ඤිපුණ්ණලාභං විය තක්කභරිතවාටිං විය වසාපිතපිලොතිකං විය ව දුබ්බිනිමොවියං දිස්වා “ඵලං ගහනං නාමිදං කිලෙසවට්ඨං අනාදිකාලභාවිතං මය්හං අනවසෙසං පහිනං, අහො සුප්පහින”න්ති උප්පන්නපිතිපාමොජ්ජො උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං – “අට්ඨ බො භගවා අත්තතො පපඤ්චසඤ්ඤාසංඛ්‍යානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි”ති.

තත්ථ යස්ස පපඤ්චා ධීති ව තත්ථීති යස්මා භගවා අත්තානමෙව පරං විය කත්වා නිද්දිසති තස්මා යස්ස අග්ගපුග්ගලස්ස චුත්තලක්ඛණං පපඤ්චා, තෙහි කතා සංසාරෙ ධීති ව තත්ථී. තෙත්තියං පන “ධීති නාම අනුසයො”ති (තෙත්ති. 27) චුත්තං. අනුසයො හි භවපචත්තියා මූලන්ති. සත්තෙ සංසාරෙ පපඤ්චෙන්තිති පපඤ්චා. “පපඤ්චට්ඨිති”ති ව පායො. තස්සත්ථො – පපඤ්චානං ධීති විජ්ජමානතා මග්ගෙන අසමුච්ඡේදො පපඤ්චට්ඨිති, පපඤ්චා ඵල වා අවසිට්ඨකුසලාකුසලවිපාකානං පචත්තියා හෙතුභාවතො වට්ඨස්ස ධීති පපඤ්චට්ඨිති, සා යස්ස අග්ගපුග්ගලස්ස තත්ථී. සන්දානං පලිසඤ්ච විනිවත්තොති යො බන්ධනට්ඨෙතා සන්නානසදිසත්තා “සන්දාන”න්ති ලද්ධනාමා තණ්හාදිට්ඨියො, නිබ්බානනගරපචෙසනිසෙධනතො පලිසසදිසත්තා පලිසසංඛ්‍යානං අවිජ්ජඤ්ච විනිවත්තො

සවාසනාපහානෙන් විසෙසනො අතික්කන්තො. අපරෙ පන කොධං “සන්දාන”න්ති වදන්ති, තං න ගහෙනබ්බං. සො හි “පරාභිසප්පනී”ති චුත්තොති.

තං නිත්තණ්හං මුනිං වරන්තන්ති තං සබ්බථාපි තණ්හාභාවෙන නිත්තණ්හං, උභයලොකමුන්නතො අත්තභිතපරභිතමුන්නතො ච මුනිං, එකන්තෙනෙව සබ්බසත්තභිතත්ථං වතුභි ඉරියාපට්ඨි නානාසමාපත්තිවාරෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙන ඤාණවාරෙන ච වරන්තං. නාවජානාති සදෙවකොපි ලොකොති සබ්බො සපඤ්ඤජාතිකො සත්තලොකො සදෙවකොපි සමුභ්මකොපි න කදාවිපි අවජානාති න පරිභොති, අථ බො අයමෙව ලොකෙ අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො පවරොති ගරුං කරොන්තො සක්කච්චං පූජාසක්කාරනිරතො භොතිති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කච්චානසුත්තවණ්ණනා

68. අට්ඨමෙ අප්ඤ්ඤාත්තන්ති එත්ථ අයං අප්ඤ්ඤාත්තසද්දො “ඡ අප්ඤ්ඤාත්තකානි ආයතනානි”ති ආදීසු (ම. නි. 3.304) අප්ඤ්ඤාත්තප්ඤ්ඤාත්තෙ ආගතො. “අප්ඤ්ඤාත්තා ධම්මා (ධ. ස. තිකමාතිකා 20), අප්ඤ්ඤාත්තං වා කායෙ කායානුපස්සි”ති ආදීසු (දී. නි. 2.373-374) නියකප්ඤ්ඤාත්තෙ. “සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අප්ඤ්ඤාත්තං සුඤ්ඤතං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ආදීසු (ම. නි. 3.187) විසයප්ඤ්ඤාත්තෙ, ඉස්සරියට්ඨානෙති අත්ථො. එලසමාපත්ති හි බුද්ධානං ඉස්සරියට්ඨානං නාම. “තෙනානන්ද, භික්ඛුනා තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අප්ඤ්ඤාත්තමෙව විත්තං සණ්ඨපෙනබ්බ”න්ති ආදීසු (ම. නි. 3.188) ගොවරප්ඤ්ඤාත්තෙ. ඉධාපි ගොවරප්ඤ්ඤාත්තෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා අප්ඤ්ඤාත්තන්ති ගොවරප්ඤ්ඤාත්තභූතෙ කම්මට්ඨානාරම්මණෙති චුත්තං භොති. පරිමුඛන්ති අභිමුඛං. සුපට්ඨිතායාති සුට්ඨ උපට්ඨිතාය කායගතාය සතියා. සතිසීසෙන චෙත්ථ ඤානං චුත්තං. ඉදං චුත්තං භොති “අප්ඤ්ඤාත්තං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානවසෙන පටිලද්ධං උළාරං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා”ති.

අයඤ්ඤි ථෙරො භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතප්පට්ඨිකන්තො විහාරං පටිසිත්වා භගවතො වත්තං දස්සෙත්වා දිවාට්ඨානෙ දිවා විහාරං නිසින්තො නානාසමාපත්තිහි දිවසභාගං විනිනාමෙත්වා සායන්භසමයං විහාරමප්ඤ්ඤාත්තං ඔතරින්වා භගවති ගන්ධකුටියං නිසින්තො “අකාලො තාව භගවත්තං උපසඬකම්තු”න්ති ගන්ධකුටියා අවිදුරෙ, අඤ්ඤාත්තරස්මිං රුක්ඛමුලෙ කාලපරිච්ඡේදං කත්වා යථාචුත්තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි. සත්ථා තං තථානිසින්තං ගන්ධකුටියං නිසින්තොයෙව පස්සි. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකච්චානො...පෙ.... සුපට්ඨිතායා”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො මහාකච්චානත්ථෙරස්ස සතිපට්ඨානභාවනාවසෙන අධිගතං ඤානං පාදකං කත්වා සමාපජ්ජනං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස සීයා සබ්බදා සති, සතතං කායගතා උපට්ඨිතාති යස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස එකදිවසං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා සබ්බස්මිම්පි කාලෙ නාමරූපභෙදෙන දුට්ඨෙපි කායෙ ගතා කායාරම්මණා පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං අනිච්චාදිසම්මසනවසෙන සතතං නිරන්තරං සාතව්වාහියොගවසෙන සති උපට්ඨිතා සීයා.

අයං කිරායස්මා පඨමං කායගතාසතිකම්මට්ඨානවසෙන ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා තං පාදකං කත්වා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානමුඛෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං පත්තො. සො අපරභාගෙපි යෙභුයොන තමෙව ඤානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය තට්ථෙව ච විපස්සිත්වා එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති. ස්වායං යෙන විධිනා අරහත්තං පත්තො, තං විධිං දස්සෙන්නො සත්ථා “යස්ස සීයා සබ්බදා සති, සතතං කායගතා උපට්ඨිතා”ති වත්වා තස්සා උපට්ඨානාකාරං විභාවෙතුං “නො වස්ස නො ච මෙ සීයා, න භවිස්සති න ච මෙ භවිස්සති”ති ආහ.

තස්සත්ථො ද්විධා වෙදිතබ්බො සම්මසනතො පුබ්බභාගවසෙන සම්මසනකාලවසෙන වාති. තෙසු පුබ්බභාගවසෙන තාව නො වස්ස නො ච මෙ සීයාති අතීතකාලෙ මම කිලෙසකම්මං නො වස්ස න භවෙය්‍ය වෙ, ඉමස්මිං පටිච්ඡපන්නකාලෙ අයං අත්තභාවො නො ච මෙ සීයා න මෙ උප්පජ්ජෙය්‍ය. යස්මා පන මෙ අතීතෙ කම්මකිලෙසා අහෙසුං, තස්මා තංනිමිත්තො එතරහි අයං මෙ අත්තභාවො පවත්ති. න භවිස්සති න ච මෙ භවිස්සතිති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පටිපක්ඛාධිගමෙන කිලෙසකම්මං න භවිස්සති න උප්පජ්ජස්සති මෙ, ආයතිං විපාකවට්ටං න ච මෙ භවිස්සති න මෙ පවත්තිස්සති. එවං කාලන්තයෙ කම්මකිලෙසහෙතුකං ඉදං මය්‍හං අත්තභාවසඬබ්බානං ඛන්ධපඤ්චකං, න ඉස්සරාදිහෙතුකං, යථා ච මය්‍හං, එවං සබ්බසත්තානන්ති සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං පකාසිතං භොති.

සම්මසනකාලවසෙන පන නො වස්ස නො ච මෙ සීයාති යස්මා ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චං, අභිණ්හපටිපිළනට්ඨෙත දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ඨෙත අනත්තා, එවං යදි අයං අත්තා නාම නාපි ඛන්ධපඤ්චකවිනිමුත්තො කොචි නො වස්ස නො ච සීයා න භවෙය්‍ය, එවං, හන්තෙ, නො ච මෙ සීයා මම සන්තකං නාම කිඤ්චි න භවෙය්‍ය. න භවිස්සතිති අත්තති අත්තනියෙ භවිතබ්බං යථා විදං නාමරූපං එතරහි ච අතීතෙ ච

අත්තත්තනියං සුඤ්ඤං, එවං න භවිස්සති න මෙ භවිස්සති, අනාගතෙපි ඛන්ධවිනිවුත්තො අත්තා නාම න කොච්ඡි න මෙ භවිස්සති න පචත්තිස්සති, තතො එව කිඤ්චි පලිබොධට්ඨානියං න මෙ භවිස්සති ආයතිමිපි අත්තනියං නාම න මෙ කිඤ්චි භවිස්සති. ඉමිනා තිස්ස කාලෙසු “අභ”න්ති ගහෙනබ්බස්ස අභාවතො “මම”න්ති ගහෙනබ්බස්ස ව අභාවං දස්සෙති. තෙන චතුක්කොට්ඨකා සුඤ්ඤතා පකාසිතා හොති.

අනුපුබ්බචාරී තත්ථ සොති එවං තිස්සපි කාලෙසු අත්තත්තනියං සුඤ්ඤතං තත්ථ සඬ්ඛාරගතෙ අනුපස්සන්තො අනුක්කමෙන උදයබ්බයඤාණාදිවිපස්සනාඤාණෙසු උප්පජ්ජමානෙසු අනුපුබ්බචිපස්සනාවිභාරවසෙන අනුපුබ්බචාරී සමානො. කාලෙනෙව තරෙ විසත්තිකන්ති සො එවං විපස්සනං මත්ථකං පාපෙන්වා යිතො යොගාවචරො ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකගතකාලෙන වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය මග්ගෙන සට්ඨකාලෙන අරියමග්ගස්ස උප්පත්තිකාලෙන සකලස්ස භවත්තයස්ස සංතනනතො විසත්තිකාසඬ්ඛාරං තණ්හං තරෙයා, විතරිත්වා තස්සා පරතිරෙ තිට්ඨෙය්‍යාති අධිප්පායො.

ඉති භගවා අඤ්ඤාපදෙසෙන ආයස්මතො මහාකච්චානස්ස අරහත්තුප්පත්තිදීපනං උදානං උදානෙසි.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උද්‍යානසුත්තවණ්ණනා

69. නවමෙ මල්ලෙසුති මල්ලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්භිවසෙන “මල්ලා”ති වුවිච්ඡි, තෙසු මල්ලෙසු, යං ලොකෙ “මල්ලො”ති වුවිච්ඡි. කෙච්ඡි පන “මාලෙසු”ති පටන්ති. වාරියං වරමානොති අතුරිතවාරිකාවසෙන මහාමණ්ඩලජනපදවාරිකං වරමානො. මහතා භික්ඛුසඬ්ඛයෙනාති අපරිච්ඡේදගුණෙන මහත්තෙන සමණගණෙන. තදා හි භගවතො මහාභික්ඛුපරිවාරො අහොසි. චූණං නාම මල්ලානං බ්‍රාහ්මණගාමොති පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය මජ්ඣිමදෙසස්ස අවධිට්ඨානෙන මල්ලදෙසෙ චූණනාමකො බ්‍රාහ්මණබහුලතාය බ්‍රාහ්මණගාමො. තදවසරීති තං අවසරි, චූණගාමමග්ගං පාපුණ්ති අත්ථො. අස්සොසුන්ති සුණංසු, සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන ජානිංසුති අත්ථො. බොති පදපුරුණො, අවධාරණත්ථෙ වා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසුංයෙව, න තෙසං සචනන්තරායො අහොසිති වුත්තං හොති. පදපුරුණෙන පදබ්‍යාඤ්ජනසිලිට්ඨත්තමත්තමෙව. චූණෙය්‍යකාති චූණගාමවාසිනො. බ්‍රාහ්මණගහපතිකාති එත්ථ බ්‍රහ්මං අණන්තිති බ්‍රාහ්මණා, මත්තෙ සජ්ඣායන්තිති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිබ්බවනං, අරියා පන බාහිතපාපත්තා “බ්‍රාහ්මණා”ති වුවිච්ඡති. ගහපතිකාති ඛත්තියබ්‍රාහ්මණො චජ්ජෙන්වා යෙ කෙච්ඡි අගාරං අජ්ඣාචසන්තා වුවිච්ඡති, විසෙසතො චෙස්සා. බ්‍රාහ්මණා ව ගහපතිකා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකා.

ඉදානි යමත්ථං තෙ අස්සොසුං, තං දස්සෙතුං “සමණො ඛලු, හො, ගොතමො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සමිතපාපත්තා “සමණො”ති වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙන – “සමිතාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදි (ම. නි. 1.434). භගවා ව අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සබ්බසො සමිතපාපො. තෙනස්ස යථාභුවිච්ඡානාධිගතමෙතං නාමං, යදිදං සමණොති. ඛලුති අනුස්සවත්ථෙ නිපාතො. හොති බ්‍රාහ්මණජාතිකානං ජාතිසමුදාගතං ආලපනමත්තං. වුත්තමිපි චෙතං “හොවාදි නාම සො හොති, සචෙ හොති සකිඤ්චනො”ති (ධ. ප. 396). ගොතමොති ගොත්තවසෙන භගවතො පරිකිත්තනං. තස්මා “සමණො ඛලු, හො, ගොතමො”ති සමණො කිර, හො, ගොතමගොත්තොති අයමෙන්ථ අත්ථො. සකාසුත්තොති ඉදං පන භගවතො උච්චාකුලපරිදීපනං. සකාසුකුලා පබ්බජිතොති සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභාය තෙක්ඛම්මාධිගමසද්ධාය පබ්බජිතොති වුත්තං හොති. උද්‍යානං තිණස්ස ව භුසස්ස ව යාව මුඛතො පුරෙසුන්ති පානියකුපං තිණෙන ව භුසෙන ව මුඛජ්ජමාණෙන වඩ්ඪෙසුං, තිණාදීනි පක්ඛිපිත්වා කුපං පිද්ධිංසුති අත්ථො.

තස්ස කිර ගාමස්ස බහි භගවතො ආගමනමග්ගෙ බ්‍රාහ්මණානං පරිභොගභූතො එකො උද්‍යානො අහොසි. තං යථෙත්වා තත්ථ සබ්බානි කුපතළාකාදීනි උදකට්ඨානානි තදා විසුක්ඛානි නිරුද්ධානි අහෙසුං. අථ චූණෙය්‍යකා රතනත්තයෙ අප්පසන්තා මච්ඡේරපකකා භගවතො ආගමනං සුත්ථා “සචෙ සමණො ගොතමො සසාවකො ඉමං ගාමං පච්ඡිත්වා ද්විභතීහං වසෙය්‍ය, සබ්බං ඉමං ජනං අත්තනො වචනෙ යථෙය්‍ය, තතො බ්‍රාහ්මණධම්මො පතිට්ඨං න ලභෙය්‍යා”ති තත්ථ භගවතො අවාසාය පරිසක්කන්තා “ඉමස්මිං ගාමෙ අඤ්ඤත්ථ උදකං නත්ථි, අමුං උද්‍යානං අපරිභොගං කරිස්සාම, එවං සමණො ගොතමො සසාවකො ඉමං ගාමං න පච්ඡිස්සති”ති සම්මන්තයිත්වා සබ්බෙ ගාමවාසිනො සත්තාහස්ස උදකං ගහෙන්වා වාටිආදීනි පුරෙත්වා උද්‍යානං තිණෙන ව භුසෙන ව පිද්ධිංසු. තෙන වුත්තං – “උද්‍යානං තිණස්ස ව භුසස්ස ව යාව මුඛතො පුරෙසුං, ‘මා තෙ මුණ්ඩකා සමණකා පානියං අපංසු’”ති.

තත්ථ මුණ්ඩකා සමණකාති මුණ්ඩෙ “මුණ්ඩා”ති සමණෙ “සමණො”ති වත්තුං වට්ටෙය්‍ය, තෙ පන බුංසනාධිප්පායෙන භිලෙන්තා එවමාහංසු. මානි පටිසෙධෙ, මා අපංසු මා පිටිංසුති අත්ථො. මග්ගා ඔක්කම්මාති මග්ගතො අපසක්කිත්වා. එතම්හානි යො උද්‍යානො තෙහි තථා කතො, තමෙව නිද්දිසන්තො ආහ. කිං පන භගවා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජකාරං අනාවජ්ජිත්වා එවමාහ – “එතම්හා උද්‍යානා පානියං ආහරා”ති, උද්‍යානු ආවජ්ජිත්වා ජානන්තොති? ජානන්තො එව භගවා අත්තනො බුද්ධානුභාවං පකාසෙන්වා තෙ දමෙන්වා නිබ්බිසෙවනෙ කාතුං එවමාහ, න පානියං පාතුකාමො. තෙනෙවෙන්ථ මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ විස “පිපාසිතොස්මි”ති (දී. නි. 2.191) න

වුත්තං. ධම්මභණ්ඩාගාරිකො පන සත්ථු අප්ඤ්ඤාසයං අජානන්තො ථුණ්ණායකෙහි කතං විජ්ජකාරං ආවික්ඛන්තො “ඉදානි සො, හන්තෙ”ති ආදිමාහ.

තත්ථ ඉදානිති අධුනා, අම්මාකං ආගමනවෙලායමෙවාති අත්ථො. එසො, හන්තෙ, උද්දානොති පදානිති. ථෙරො ද්වික්ඛන්තං පටික්ඛිතිත්වා තතියවාරෙ “න ඛො තථාගතා තික්ඛන්තං පච්චනිකා කාතබ්බා, කාරණං දිට්ඨං භවිස්සති දිසදස්සිනා”ති මහාරාජදත්තියං භගවතො පත්තං ගහෙන්වා උද්දානං අගමාසි. ගච්ඡන්තෙ ථෙරෙ උද්දානෙ උදකං පරිපුණ්ණං හුත්වා උත්තරිත්වා සමන්තතො සන්දති, සබ්බං තිණං භුසඤ්ච උප්ප්ලවිත්වා සයමෙව අපගච්ඡී. තෙන ව සන්දමානෙන සලිලෙන උපරුපරි වඩ්ඪන්තෙන තස්මිං ගාමෙ සබ්බෙව පොක්ඛරණිආදයො ජලාසයා විසුක්ඛා පරිපූරිංසු, තථා පරිබාසුඛිහනින්නාදීනි ව. සබ්බො ගාමප්පදෙසො මහොසෙන අප්ඤ්ඤාත්ථො මහාවස්සකාලෙ විය අහොසි. කුමුදුප්පලපසුමසුණ්ඩරිකාදීනි ජලපසුප්ථානි තත්ථ තත්ථ උඛිජ්ජිත්වා විකසමානාති උදකං සඤ්ජාදිංසු. සරෙසු භංසකොඤ්චවක්ඛවාකකාරණ්ඩවබ්බාදයා එ උදකසකුණිකා වස්සමානා තත්ථ තත්ථ විවරිංසු. ථුණ්ණායකා තං මහොසං තථා උත්තරන්තං සමන්තතො විචිතරඬිගසමාකුලං පරියන්තතො සමුට්ඨගමානං රුචිරං ඵෙණුබ්බුළුකං දිස්වා අවිජ්ජරියබ්බුතචිත්තජාතා එවං සම්මන්තෙසු. “මයං සමණස්ස ගොතමස්ස උදකුපච්ඡෙදං කාතුං වායමිමිහා, අයං පන මහොසො තස්ස ආගමනකාලතො පට්ඨාය එවං අභිවඩ්ඪති, නිස්සංසයං ඛො අයං තස්ස ඉද්ධානුභාවො. මහිද්ධිකො හි සො මහානුභාවො. ඨානං ඛො පනෙතං විජ්ජති, යථා යං මහොසො උට්ඨන්තිත්වා අම්මාකං ගාමමිති ඔත්ථරෙය්‍ය. හන්ද මයං සමණං ගොතමං උපසඬකමිත්වා පඬිරුපාසිත්වා අවිවයං දෙසෙන්නා බමාපෙය්‍යාමා”ති.

තෙ සබ්බෙව එකප්ඤ්ඤාසයා හුත්වා සඬ්ඝසඬ්ඝි ගණිභූතා ගාමතො නික්ඛමිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිංසු. උපසඬකමිත්වා අප්පෙකච්චෙ භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දිංසු, අප්පෙකච්චෙ අඤ්ජලිං පණාමෙසු, අප්පෙකච්චෙ භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු, අප්පෙකච්චෙ තුණ්හිභූතා නිසීදිංසු, අප්පෙකච්චෙ නාමගොත්තං සාවෙසු. එවං පන කත්වා සබ්බෙව එකමන්තං නිසීදිත්වා “ඉධ මයං, භො ගොතම, භොතො වෙව ගොතමස්ස ගොතමසාවකානඤ්ච උදකප්පට්ඨෙධං කාරයිමිහ, අමුකස්මිං උද්දානෙ තිණඤ්ච භුසඤ්ච පක්ඛිජිමිහ. සො පන උද්දානො අවේතනොපි සමානො සචෙතනො විය භොතො ගුණං ජානන්තො විය සයමෙව සබ්බං තිණං භුසං අපනෙත්වා සුවිසුද්ධො ජාතො, සබ්බොපි චෙත්ථ නින්තප්පදෙසො මහතා උදකොසෙන පරිපුණ්ණො රමණීයොව ජාතො, උදකුපච්චිනො සත්තා පරිතුට්ඨා. මයං පන මනුස්සාපි සමානා භොතො ගුණෙ න ජානිමිහ, යෙ මයං එවං අකරිමිහ, සාධු තො භවං ගොතමො තථා කරොතු, යථායං මහොසො ඉමං ගාමං න ඔත්ථරෙය්‍ය, අවිවයො තො අවිවගමා යථාබාලං, තං තො භවං ගොතමො අවිවයං පටිග්ගණ්හාතු අනුකම්පං උපාදායා”ති අවිවයං දෙසෙසු. භගවාපි “තග්ග තුම්හෙ අවිවයො අවිවගමා යථාබාලං, තං වො මයං පටිග්ගණ්හාම ආයතිං සංවරායා”ති තෙසං අවිවයං පටිග්ගහෙන්වා පසන්නචිත්තතං ඤත්වා උත්තරි අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. තෙ භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නචිත්තා සරණාදිසු පතිට්ඨිතා භගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්ඛමිංසු. තෙසං පන ආගමනතො පුරෙතරංයෙව ආයස්මා ආනන්දො තං පාටිභාරියං දිස්වා අවිජ්ජරියබ්බුතචිත්තජාතො පත්තෙන පානියං ආදාය භගවතො උපනාමෙත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තෙන වුත්තං – “එවං, හන්තෙති ඛො ආයස්මා ආනන්දො”ති ආදි.

තත්ථ මුඛතො ඔවමිත්වාති සබ්බං තං තිණාදිං මුඛෙන ජඩ්ඛෙත්වා. විස්සන්දන්තො මඤ්ඤෙති පුබ්බෙ දීඝරජ්ජකෙන උද්දානෙන උස්සිඤ්චිත්වා ගහෙන්බ්බඋදකොසො භගවතො පත්තං ගහෙන්වා ථෙරස්ස ගතකාලෙ මුඛෙන විස්සන්දන්තො විය සමතිත්තිකො කාකපෙය්‍යො හුත්වා අට්ඨාසි. ඉදඤ්ච ථෙරස්ස ගතකාලෙ උදකප්පචත්තිං සන්ධාය වුත්තං. තතො පරං පන පුබ්බෙ වුත්තනයෙන තස්මිං ගාමෙ සකලං නින්තට්ඨානං උදකෙන පරිපුණ්ණං අහොසිති. අයං පනිද්ධි න බුද්ධානං අධිට්ඨානෙන, නාපි දෙවානුභාවෙන, අථ ඛො භගවතො පුඤ්ඤානුභාවෙන පරිත්තදෙසනත්ථං රාජගහතො වෙසාලිගමනෙ විය. කෙච්ච පන “ථුණ්ණායකානං භගවති පසාදජනනත්ථං තෙසං අත්ථකාමාහි දෙවතාහි කත”න්ති. අපරෙ “උද්දානස්ස භෙට්ඨා වසනකතාගරාජා එවමකාසී”ති. සබ්බං තං අකාරණං, යථා භගවතො පුඤ්ඤානුභාවෙනයෙව තථා උදකුප්පත්තියා පරිදිජිත්තා.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අධිට්ඨානෙන විනා අත්තනා ඉච්ඡිතනිජ්ජන්තිසඬ්ඛානං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථිපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ කිං කසිරා උද්දානෙන, ආපා වෙ සබ්බදා සිසුන්ති යස්ස සබ්බකාලං සබ්බත්ථ ව ආපා වෙ යදි සිසුං යදි උපලබ්භෙය්‍යං යදි ආකඩ්ඛාමත්තපට්ඨෙධො, තෙසං ලාභො, තෙන උද්දානෙන කිං කසිරා කිං කරෙය්‍ය, කිං පයොජනන්ති අත්ථො. තණ්හාය මූලතො ඡෙත්වා, කිස්ස පරියෙසනං වරෙති යාය තණ්හාය විනිබ්බා සත්තා අකතපුඤ්ඤා හුත්වා ඉච්ඡිතාලාභදුක්ඛෙන විභඤ්ඤන්ති, තස්සා තණ්හාය මූලං, මූලෙ වා ඡිත්තදිත්වා යිතො මාදිසො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො කිස්ස කෙන කාරණෙන පානියපරියෙසනං, අඤ්ඤං වා පච්චයපරියෙසනං වරෙය්‍ය. “මූලතො ඡෙත්තා”තිපි පදානිති, තණ්හාය මූලං මූලෙයෙව වා ඡෙදකොති අත්ථො. අථ වා මූලතො ඡෙත්තාති මූලතො පට්ඨාය තණ්හාය ඡෙදකො. ඉදං වුත්තං හොති – යො ඛොධියා මූලභූතමහාපණ්ඩානතො පට්ඨාය අපරිමිතං සකලං පුඤ්ඤසම්භාරං අත්තතො අවිත්තෙත්වා ලොකහිතත්ථමෙව පරිණාමනවසෙන පරිපුරෙන්නො මූලතො පභූති තණ්හාය ඡෙත්තා, සො තණ්හාභෙතුකස්ස ඉච්ඡිතාලාභස්ස අභාවතො කිස්ස කෙන කාරණෙන උදකපරියෙසනං වරෙය්‍ය, ඉමෙ පන ථුණ්ණායකා අත්ථබාලා ඉමං කාරණං අජානන්තා එවමකංසුති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උනෙතසුත්තවණ්ණනා

70. දසමෙ රඤ්ඤො උනෙතස්සානි උනෙතස්ස නාම රඤ්ඤො, යො “වජ්ජීරාජා”තිපි වුවිවති. උය්‍යානගතස්සානි උය්‍යානකීළනත්ථං උය්‍යානං ගතස්ස . අනාදරෙ හි ඉදං සාමීවවනං, “අන්තෙපුර”න්ති පන පදං අපෙක්ඛිත්වා සම්බන්ධෙපෙන සාමීවවනං හොති. කාලඛිකතානීති අග්ගිද්ධිසානි හුත්වා මතානි හොන්ති. සාමාවතීපමුඛානීති එත්ථ කා පනායං සාමාවතී, කථංඤ්ථ ද්ධිසානි? වුවිවතෙ, හද්දවතියං සෙට්ඨිනො ධිතා සොසකසෙට්ඨිනා ධිතුට්ඨානො යපිතා පඤ්චසතඉත්ථිපරිවාරා රඤ්ඤො උනෙතස්ස අග්ගමහෙසී මෙත්තාවිහාරබහුලා අරියසාවිකා සාමාවතී නාම. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරතො පන ආදිතො පට්ඨාය සාමාවතියා උප්පත්තිකථා ධම්මපදවත්ථුමිහි (ධ. ප. අට්ඨ. 1.20 සාමාවතීවත්ථු) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. මාගණ්ඩියස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා අත්තනො මාතාපිතුනං –

“දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච,
නාහොසි ඡන්දො අපි මෙථුනස්මිං;
කිමෙවිදං මුත්තකරිසපුණ්ණං,
පාදාපි නං සම්ථුසිතුං න ඉච්ඡෙ”ති. (සු. නි. 841) –

භගවතා දෙසිතං ඉමං ගාථං සුත්වා සත්ථරි බද්ධාසානා මාගණ්ඩියා අපරභාගෙ රඤ්ඤො උනෙතෙන මහෙසිට්ඨානො යපිතා භගවතො කොසමිබ්බං උපගතභාවං, සාමාවතීපමුඛානඤ්ච පඤ්චත්තං ඉත්ථිසතානං උපාසිකාභාවං ඤත්වා “ආගතො නාම සමණො ගොතමො ඉමං නගරං, දානිස්ස කත්තබ්බං ජානිස්සාමි, ඉමාපි තස්ස උපට්ඨායිකා, ඉමාසමිපි සාමාවතීපමුඛානඤ්ච කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති අනෙකපරියායෙහි තථාගතස්ස තාසඤ්ච අනත්ථං කාතුං වායමිත්වාපි අසක්කොන්ති පුනෙකදිවසං රඤ්ඤො සද්ධිං උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්ති වුළුපිතු සාසනං පහිණි “සාමාවතියා පාසාදං ගන්ත්වා දුස්සකොට්ඨාගාරතෙලකොට්ඨාගාරානි විවරාපෙත්වා දුස්සානි තෙලවාට්ඨු තෙමෙත්වා ථම්මෙහ වෙදෙත්වා තා සබ්බා එකතො කත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා බහි යන්තං දත්වා දණ්ඩදීපිකාහි ගෙහෙ අග්ගිං දදමානො ඔතරිත්වා ගච්ඡතු”ති.

තං සුත්වා සො පාසාදං අභිරුජ්ඣ කොට්ඨාගාරානි විවරිත්වා වත්ථානි තෙලවාට්ඨු තෙමෙත්වා ථම්මෙහ වෙදෙත්තුං ආරභී. අථ නං සාමාවතීපමුඛා ඉත්ථියො “කිං එතං වුළුපිතා”ති වදන්තියො උපසඬ්ඛමිංසු. “අම්මා, රාජා දළ්ඛිකම්මත්ථාය ඉමෙ ථම්මෙහ තෙලපිලොතිකාහි බන්ධාපෙනි , රාජගෙහෙ නාම සුයුත්තදුයුත්තං දුජ්ජානං, මා මෙ සන්තිකෙ හොථා”ති වත්වා තා ආගතා ගබ්භෙසු පවෙසෙත්වා ද්වාරානි පිදහිත්වා බහි යන්තකං දත්වා ආදිතො පට්ඨාය අග්ගිං දෙන්නො ඔතරි. සාමාවතී තාසං ඔවාදං අදාසි, “අම්මා, අනමතග්ගෙ සංසාරෙ විවරන්තිනං එවමෙව අග්ගිනා ඤාමත්තභාවානං බුද්ධඤ්ඤානෙපි පරිච්ඡෙදො න සුකරො, අප්පමත්තා හොථා”ති. තා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අධිගතඵලාය විඤ්ඤාතසාසනයා බුද්ධජුත්තරාය අරියසාවිකාය සෙක්ඛපට්ඨිසමිහිදාපත්තාය සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව ධම්මං දෙසෙත්තියා සන්තිකෙ සොතාපත්තිඵලස්ස අධිගතා අන්තරන්තරා කම්මට්ඨානමනසිකාරොන යුත්තප්පයුත්තා ගෙහෙ ඤායන්තෙ වෙදනාපරිග්ගහකම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තියො කාචි දුතියඵලං, කාචි තතියඵලං පාපුණිත්වා කාලමකංසු. අථ භික්ඛු කොසමිබ්බං පිණ්ඩාය වරන්තා තං පවත්ති ඤත්වා පච්ඡාභන්තං භගවතො ආරොවෙත්වා තාසං අභිසම්පරායං පුච්ඡිංසු. භගවා ව තාසං අරියඵලාධිගමං භික්ඛුනං අභාසි. තෙන වුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන රඤ්ඤො උනෙතස්ස...පෙ.... අනිජ්ජලා කාලඛිකතා”ති.

තත්ථ අනිජ්ජලානි න නිජ්ජලා, සම්පත්තසාමඤ්ඤඵලා එව කාලඛිකතා. තා පන ඵලානි පටිලභන්තියො සාමාවතියා –

“ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ;
ධුනාථ මච්චුනො සෙනං, නළාගාරංව කුඤ්ජරො.

“යො ඉමස්මිං ධම්මචිතයෙ, අප්පමත්තො විහස්සති;
පහාය ජාතිසංසාරං, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති”ති. (සං. නි. 1.185; නෙත්ති. 29) –

ගාථාහි ඔවදියමානා වෙදනාපරිග්ගහකම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තියො විපස්සිත්වා දුතියතතියඵලානි පටිලභිංසු. බුද්ධජුත්තරා පන ආයුසෙසස්ස අත්ථිතාය, පුබ්බෙ තාදිසස්ස කම්මස්ස අකතත්තා ව තතො පාසාදතො බහි අහොසි. “දසයොජනන්තරෙ පක්කාමි”ති ව වදන්ති. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, අනනුව්ඡවිකං වන අරියසාවිකානං ඵවරුපං මරණ”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ , “භික්ඛවෙ, යදිපි තාසං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අයුත්තං, පුබ්බෙ කතකම්මස්ස පන යුත්තමෙව තාහි ලද්ධ”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ නිබද්ධං භුඤ්ජන්ති. පඤ්චසතා ඉත්ථියො තෙ උපට්ඨහන්ති. තෙසු සත්ත ජනා හිමවන්තං ගච්ඡන්ති, එකො නදීතිරසමීපෙ එකස්මිං තිණගහනෙ සමාපත්තියා නිසීදති. අට්ඨකදිවසං රාජා පච්චෙකබුද්ධෙසු ගතෙසු තාහි ඉත්ථිහි සද්ධිං උදකකීළං කිළිතුකාමො තත්ථ ගතො. තා ඉත්ථියො දිවසභාගං උදකෙ කිළිත්වා සිතපිළිතා විසිබ්බිතුකාමා තං තිණගහනං උපරි

විසුක්ඛතිණසඤ්ජන්තං “තිණරාසි” නි සඤ්ඤාය පරිවාරෙන්වා අග්ගිං දත්වා තිණෙසු ඤායිත්වා පතන්තෙසු පච්චෙකඤ්ඤං දිස්වා “රඤ්ඤො පච්චෙකඤ්ඤං ඤායති, තං රාජා ඤත්වා අමිහෙ නාසෙස්සති, සුද්ධිස්සං නං කරිස්සාමා” නි සබ්බා ඉතො චිතො ච දාරුආදීනි ආහරිත්වා තස්ස උපරි රාසිං කත්වා ආලිම්පෙන්වා “ඉදානි ඤායිස්සති” නි පක්කමිංසු. තා පඨමං අසඤ්චෙනතිකා හුත්වා ඉදානි කම්මුනා ඛජ්ඣිංසු. පච්චෙකඤ්ඤං පන අන්තොසමාපත්තියං සවෙ දාරුතං සකට්ඨසහස්සමිපි ආහරිත්වා ආලිම්පෙන්වා උසුමාකාරමත්තමිපි ගාහෙතුං න සක්කොන්ති, තස්මා සො සත්තමෙ දිවසෙ උට්ඨාය යථාසුඛං අගමාසි. තා තස්ස කම්මස්ස කතත්තා බහුනි වස්සසහස්සානි බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ ඉමිනාව නියාමෙන ගෙහෙ ඤායමානෙ ඤායිංසු. ඉදං තාසං පුබ්බකම්මං.

යස්මා පන තෙ ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අරියඵලානි සච්ඡාකංසු, රතනත්තයං පයිරුපාසිංසු, තස්මා තත්ථ අනාගාමීනියො සුද්ධාවාසෙසු උපපන්නා, ඉතරා කාචි තාවතිංසෙසු, කාචි යාමෙසු, කාචි තුසිතෙසු, කාචි නිම්මානරනිසු, කාචි පරනිම්මිතවසවත්තිසු උපපන්නා.

රාජාපි බො උතෙතො “සාමාවතියා ගෙහං කිර ඤායති” නි සුත්වා වෙගෙන ආගච්ඡන්තොපි තං පදෙසං තාසු දඩ්ඨාසුයෙව සම්පාපුණි. ආගන්ත්වා පන ගෙහං නිබ්බාපෙන්වා උජ්ජන්තබලවදොමනස්සො මාගණ්ඩියාය තථා කාරිතභාවං උපායෙන ඤත්වා අරියසාවිකාසු කතාපරාධකම්මුනා වොදියමානො තස්සා රාජාණං කාරෙසි සද්ධිං ඤාතකෙහි. එවං සා සපරිජනා සමිත්තබන්ධවා අනයායසනං පාපුණි.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං සාමාවතීපමුඛානං තාසං ඉත්ථිතං අග්ගිමිහි අනයායසනාපත්තිහෙතුං, මාගණ්ඩියාය ච සමිත්තබන්ධවාය රාජාණාය අනයායසනාපත්තිනිමිත්තං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ මොහසම්බන්ධතො ලොකො, භබ්බරුපොච දිස්සතීති යො ඉධ සත්තලොකො භබ්බරුපොච හෙතුසම්පන්නො විය හුත්වා දිස්සති, සොපි මොහසම්බන්ධතො මොහෙන පලිගුණ්ඨිතො අත්තභිතාහිතං අජානන්තො හිතෙ න පටිපජ්ජති, අහිතං දුක්ඛාවහං බහුඤ්ඤං අපුඤ්ඤං ආචිනාති. “භවරුපොච දිස්සති” නිපි පාඨො. තස්සත්ථො – අයං ලොකො මොහසම්බන්ධතො මොහෙන පලිගුණ්ඨිතො, තතො එව භවරුපොච සස්සතසභාවො වියස්ස අත්තා දිස්සති, අජරාමරො විය උපට්ඨාති, යෙන පාණාතිපාතාදීනි අකත්තබ්බානි කරොති.

උපධිබන්ධතො බාලො, තමසා පරිවාරිතො. සස්සතොරිච බායතීති න කෙවලඤ්ඤං මොහසම්බන්ධතො එව, අපිච බො උපධිබන්ධතොපි අයං අන්ධබාලලොකො අවිජ්ජාතමසා පරිවාරිතො. ඉදං චුත්තං හොති – යෙන ඤාණෙන අවිජරිතං කාමෙ ච බන්ධෙ ච “අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා” නි පස්සෙය්‍ය, තස්ස අභාවතො යස්මා බාලො අන්ධපුපුජ්ජනො අඤ්ඤාණතමසා සමන්තතො පරිවාරිතො නිවුතො, තස්මා සො කාමුපධි කිලෙසුපධි බන්ධුපධිති ඉමෙසං උපධීනං වසෙන ච උපධිබන්ධතො, තතො එව වස්ස සොපධිස්ස පස්සතො සස්සතො විය නිච්චො සබ්බකාලභාවී විය බායති. “අසස්සතිරිච බායති” නිපි පාඨො. තස්සත්ථො – අත්තා සබ්බකාලං විජ්ජති උපලබ්භතීති අඤ්ඤො අසස්සති අනිච්චොති ලොකස්ස සො උපධි මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන එකදෙසො විය බායති, උපට්ඨහතීති අත්ථො. රකාරො හි පදසන්ධිකරො. පස්සතො නත්ථි කිඤ්චනන්ති යො පන සබ්බාතෙර පරිග්ගහෙන්වා අනිච්චාදිවසෙන විපස්සති, තස්සෙව විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය යථාභූතං පස්සතො ජානතො පටිච්ඡිකුතො රාගාදිකිඤ්චනං නත්ථි, යෙන සංසාරෙ ඛජ්ඣෙය්‍ය. තථා අපස්සන්තො එව හි අවිජ්ජාතණ්භාදිට්ඨිආදිබන්ධනෙහි සංසාරෙ බද්ධො සියාති අධිප්පායො.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච චූළවග්ගවණ්ණනා.

8. පාටලිගාමියවග්ගො

1. පයමනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

71. පාටලිගාමියවග්ගස්ස පයමෙ නිබ්බානපටිසංයුත්තයානි අමතධාතුසන්තිස්සිතාය අසඬ්ඛතධාතුයා පවෙදනවසෙන පවත්තාය. ධම්මියා කථායානි ධම්මදෙසනාය. සන්දස්සෙතීති සභාවසරසලක්ඛණතො නිබ්බානං දස්සෙති. සමාදපෙතීති තමෙව අත්ථං තෙ භික්ඛු ගණ්භාපෙති. සමුත්තෙපෙතීති තදත්ථගහණෙ උස්සාහං ජනෙන්නො තෙපෙති ජොතෙති. සම්පහංසෙතීති නිබ්බානගුණෙහි සම්මදෙව සබ්බප්පකාරෙහි නොසෙති.

අථ වා සන්දස්සෙතීති “සො සබ්බසඬ්ඛාරසමථො සබ්බපටිපට්තිස්සග්ගා තණ්හක්ඛයො විරාගො නිරොධො”තිආදිනා (ම. නි. 1.281; 2.337; මහාව. 8) නයෙනෙව සබ්බථා තෙන තෙන පරියායෙන තෙසං තෙසං අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං සම්මා දස්සෙති. සමාදපෙතීති “ඉමිනා අරියමග්ගෙන තං අධිගන්තබ්බං”න්ති අධිගමපටිපදාය සද්ධිං තත්ථ භික්ඛු නින්තපොණපබ්භාරෙ කරොන්නො සම්මා ආදපෙති ගණ්භාපෙති. සමුත්තෙපෙතීති එතං දුක්කරං දුරභිසම්භවන්ති “මා සම්මාපටිපත්තියං පමාදං අන්තරාවොසානං ආපජ්ජථ, උපනිස්සයසම්පන්නස්ස වීරියවතො නයිදං දුක්කරං, තස්මා සිලවිසුද්ධිආදිවිසුද්ධිපටිපදාය උච්චතථ සටයථ වායමෙය්‍යාථ”ති නිබ්බානාධිගමාය උස්සාහෙති, තත්ථ වා චිත්තං වොදපෙති. සම්පහංසෙතීති “මදනිම්මදනො පිපාසවිනයො ආලසමුග්ගො”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90), රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොති (සං. නි. 4.367; ඉතිවු. 44), අසඬ්ඛතන්ති (සං. නි. 4.367), අමතඤ්ඤව සන්තන්තිආදිනා ව අනෙකපරියායෙන (සං. නි. 4.409) නිබ්බානානිසංසප්පකාසනෙන තෙසං භික්ඛුනං චිත්තං නොසෙන්නො භාසෙන්නො සම්පහංසෙති සමස්සාසෙති.

තෙධානි තෙ ඉධ. අට්ඨිං කත්වානි “අත්ථි කිඤ්චි අයං නො අත්ථො අධිගන්තබ්බො”ති එවං සල්ලක්ඛෙත්වා තාය දෙසනාය අත්ථිකා හුත්වා. මනසි කත්වානි චිත්තෙ යපෙත්වා අනඤ්ඤවිහිතා තං දෙසනං අත්තනො චිත්තගතමෙව කත්වා. සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වානි සබ්බෙන කාරකචිත්තෙන ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා දෙසනං ආවජ්ජෙත්වා, තග්ගතමෙව ආභොගං කත්වානි අත්ථො. අථ වා සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වානි සබ්බස්මා චිත්තතො දෙසනං සම්මා අනු අනු ආහරිත්වා. ඉදං වුත්තං හොති – දෙසෙන්නස්ස යෙහි චිත්තෙහි දෙසනා කතා, සබ්බස්මා චිත්තතො පවත්තං දෙසනං බහි ගන්තුං අදෙන්නො සම්මා අවිපරිතං අනු අනු ආහරිත්වා අත්තනො චිත්තසන්නානං ආහරිත්වා යථාදෙසිතදෙසිතං දෙසනං සුට්ඨු උපධාරෙත්වා. ඔභිතසොතානි අවහිතසොතා, සුට්ඨු උපිතසොතා. ඔභිතසොතානි වා අවික්ඛිත්තසොතා. තමෙව උපලබ්භිතොනොපි හි සවනෙ අවික්ඛෙසො සතිසංවරො විය වක්ඛුන්ද්‍රියාදීසු සොතින්ද්‍රියෙහි වත්තුමරහති. එත්ථ ව “අට්ඨිං කත්වා”තිආදිහි වතුහිපි පදෙහි තෙසං භික්ඛුනං තප්පරභාවතො සවනෙ ආදර්ශිතෙන සක්කච්චසවනං දස්සෙති.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං තෙසං භික්ඛුනං තස්සා නිබ්බානපටිසංයුත්තයා ධම්මකථාය සවනෙ ආදරකාරිතං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං නිබ්බානස්ස තබ්බිධුරධම්මදෙසනාමුඛෙන පරමත්ථතො විජ්ජමානභාවවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අත්ථිති විජ්ජති, පරමත්ථතො උපලබ්භතිති අත්ථො. භික්ඛවෙති තෙසං භික්ඛුනං ආලපනං. නනු ව උදානං නාම පිතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතො වා ධම්මසංවෙගසමුට්ඨාපිතො වා ධම්මපටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරො, තථා චෙව එත්තකෙසු සුත්තෙසු ආගතං, ඉධ කස්මා භගවා උදානෙන්නො තෙ භික්ඛු ආමන්තෙසීති? තෙසං භික්ඛුනං සඤ්ඤාපනත්ථං. නිබ්බානපටිසංයුත්තඤ්ඤි භගවා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙත්වා නිබ්බානගුණානුස්සරණෙන උප්පන්නපිතිසොමනස්සා උදානං උදානෙසි. ඉධ නිබ්බානවජ්ජො සබ්බො සභාවධම්මො පව්වයායත්තවුත්තිකොව උපලබ්භති, න පව්වයනිරපෙක්ඛො. අයං පන නිබ්බානධම්මො කතමපව්වයෙ උපලබ්භතිති තෙසං භික්ඛුනං චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය තෙ ව සඤ්ඤාපෙතුකාමො “අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතන”න්තිආදිමාහ, න එකන්තතොව තෙ පටිග්ගාහකෙ කත්වානි චෙදිතබ්බං. තදායතනන්ති තං කාරණං. දකාරො පදසන්ධිකරො. නිබ්බානඤ්ඤි මග්ගඵලඤ්ඤාණාදීනං ආරම්මණපව්වයභාවතො රූපාදීනි විය වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං ආරම්මණපව්වයභුතානිති කාරණංවදෙත “දායතන”න්ති වුවිති. එත්තාවතා ව භගවා තෙසං භික්ඛුනං අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවං පවෙදෙසි.

තත්‍රායං ධම්මන්වයො – ඉධ සඬ්ඛතධම්මානං විජ්ජමානත්තා අසඬ්ඛතායපි ධාතුයා භවිතබ්බං තප්පටිපක්ඛිත්තා සභාවධම්මානං. යථා හි දුක්ඛෙ විජ්ජමානෙ තප්පටිපක්ඛිතං සුඛම්පි විජ්ජතියෙව, තථා උණ්භෙ විජ්ජමානෙ සීතම්පි විජ්ජති, පාපධම්මෙසු විජ්ජමානෙසු කල්‍යාණධම්මාපි විජ්ජන්ති එව. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“යථාපි දුක්ඛෙ විජ්ජන්තෙ, සුඛං නාමපි විජ්ජති;
එවං භවෙ විජ්ජමානෙ, විභවොපි ඉවජිතබ්බකො.

“යථාපි උණ්භෙ විජ්ජන්තෙ, අපරං විජ්ජති සීතලං;

එවං නිව්ධග්ගි විජ්ජන්තෙ, නිබ්බානං ඉච්ඡිතබ්බකං.

“යථාපි පාපෙ විජ්ජන්තෙ, කල්‍යාණමපි විජ්ජති;
එවමෙව ජාති විජ්ජන්තෙ, අජාතිමපි ඉච්ඡිතබ්බක”න්තිආදි. (බු. වං. 2.10-12) –

අපිව නිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවවිචාරණං පරතො ආවිහවිස්සති.

එවං භගවා අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවං සම්මුඛෙන දස්සෙත්වා ඉදානි තබ්බිධුරධම්මාපොහනමුඛෙනස්ස සභාවං දස්සෙතුං, “යත්ථ නෙව පථවී න ආපො”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා නිබ්බානං සබ්බසඬ්ඛාරවිධුරසභාවං යථා සඬ්ඛතධම්මෙසු කත්ථවී නත්ථි, තථා තත්ථපි සබ්බෙ සඬ්ඛතධම්මා. න හි සඬ්ඛතාසඬ්ඛතධම්මානං සමොධානං සම්භවති. තත්‍රායං අත්ථවිභාවනා – යත්ථ යස්මිං නිබ්බානෙ යස්සං අසඬ්ඛතධාතුයං නෙව කක්ඛළලක්ඛණා පථව්ඨාතු අත්ථි, න පග්ගරණලක්ඛණා ආපොධාතු, න උණ්හලක්ඛණා තෙජොධාතු, න විත්ථම්භනලක්ඛණා වායොධාතු අත්ථි. ඉති චතුමහාභූතාභාවවචනෙන යථා සබ්බස්සපි උපාදාරූපස්ස අභාවො චුත්තො හොති තත්තිස්සිතත්තා. එවං අනවසෙසතො කාමරූපභවස්ස තත්ථ අභාවො චුත්තො හොති තදායත්තචුත්තිභාවතො. න හි මහාභූතනිස්සයෙන විනා පඤ්චවොකාරභවො එකවොකාරභවො වා සම්භවතිති.

ඉදානි අරූපසභාවත්තෙපි නිබ්බානස්ස අරූපභවපරියාපන්නානං ධම්මානං තත්ථ අභාවං දස්සෙතුං, “න ආකාසානඤ්චායතනං...පෙ.... න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති චුත්තං. තත්ථ න ආකාසානඤ්චායතනන්ති සද්ධිං ආරම්මණෙන කුසලවිපාකකිරියහෙදො තිව්ධොපි ආකාසානඤ්චායතනචිත්තූප්පාදො නත්ථිති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. යදග්ගෙන ව නිබ්බානෙ කාමලොකාදීනං අභාවො හොති, තදග්ගෙන තත්ථ ඉධලොකපරලොකානම්පි අභාවොති ආහ – “නායං ලොකො න පරලොකො”ති. තස්සත්ථො – ය්වායං “ඉත්ථත්තං දිට්ඨධම්මො ඉධලොකො”ති ව ලද්ධවොභාරො ඛන්ධාදිලොකො, යො ව “තතො අඤ්ඤා පරො අභිසම්පරායො”ති ව ලද්ධවොභාරො ඛන්ධාදිලොකො, තදුභයම්පි තත්ථ නත්ථිති. න උභො චන්දිමසූරියාති යස්මා රූපගතෙ සති තමො නාම සියා, තමස්ස ව විධමනත්ථං චන්දිමසූරියෙහි චන්තිතබ්බං. සබ්බෙන සබ්බං පන යත්ථ රූපගතමෙව නත්ථි, කුතො තත්ථ තමො. තමස්ස වා විධමනා චන්දිමසූරියා, තස්මා චන්දිමා සූරියො වාති උභොපි තත්ථ නිබ්බානෙ නත්ථිති අත්ථො. ඉමිනා ආලොකසභාවතංයෙව නිබ්බානස්ස දස්සෙති.

එත්තාවතා ව අනභිසමෙතාවිතං භික්ඛූනං අනාදිමතිසංසාරෙ සුපිනන්තෙපි අනනුභූතසුබ්බං පරමගම්භිරං අතිදුද්දසං සණ්ඨසුබ්බං අතක්කාවචරං අවිචන්තසන්නං පණ්ඩිතවෙදනීයං අතිපණ්ණං අමතං නිබ්බානං විභාවෙන්තො පඨමං තාව “අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතන”න්ති තස්ස අත්ථිභාවා තෙසං අඤ්ඤාණාදීනි අපනෙන්වා “යත්ථ නෙව පථවී ...පෙ.... න උභො චන්දිමසූරියා”ති තදඤ්ඤාධම්මාපොහනමුඛෙන තං විභාවෙති ධම්මරාජා. තෙන පථව්ඨාදිසබ්බසඬ්ඛතධම්මවිධුරසභාවා යා අසඬ්ඛතා ධාතු, තං නිබ්බානන්ති දීපිතං හොති. තෙනෙවාහ, “තත්‍රාපාහං, භික්ඛවෙ, නෙව ආගතිං වදාමි”ති.

තත්ථ තත්‍රාති තස්මිං. අපිසද්දො සමුච්චයෙ. අහං, භික්ඛවෙ, යත්ථ සඬ්ඛාරපචත්තෙ කුතොවි කස්සවි ආගතිං න වදාමි යථාපව්චයං තත්ථ ධම්මමත්තස්ස උප්පජ්ජනතො. එවං තස්මිම්පි ආයතනෙ නිබ්බානෙ කුතොවි ආගතිං ආගමනං නෙව වදාමි ආගන්තබ්බවිධානතාය අභාවතො. න ගතින්ති කත්ථවී ගමනං න වදාමි ගන්තබ්බවිධානතාය අභාවතො. න හි තත්ථ සත්තානං යපෙත්වා ඤාණෙන ආරම්මණකරණං ආගතිගතියො සම්භවන්ති, නාපි ධීතිචුතුපපත්තියො වදාමි. “තදාපහ”න්තිපි පාළි. තස්සත්ථො – තම්පි ආයතනං ගාමන්තරතො ගාමන්තරං විය න ආගන්තබ්බතාය න ආගති, න ගන්තබ්බතාය න ගති, පථවීපබ්බතාදි විය අපතිවිධානතාය න ධීති, අපව්චයත්තා වා උප්පාදාභාවො, තතො අමතසභාවත්තා වචනාභාවො, උප්පාදනිරොධාභාවතො වෙව තදුභයපරිච්ඡින්නාය ධීතියා ව අභාවතො න ධීතිං න චුතිං න උපපත්තිං වදාමි. කෙවලං පන තං අරූපසභාවත්තා අපව්චයත්තා ව න කත්ථවී පතිට්ඨිතන්ති අප්පතිට්ඨං. තත්ථ පචත්තාභාවතො පචත්තප්පතිපක්ඛතො ව අප්පචත්තං. අරූපසභාවත්තෙපි වෙදනාදයො විය කස්සවිපි ආරම්මණස්ස අනාලම්භනතො උපත්ථම්භනිරපෙක්ඛතො ව අනාරම්මණමෙව තං “ආයතන”න්ති චුත්තං නිබ්බානං. අයඤ්ච එවසද්දො අප්පතිට්ඨමෙව අප්පචත්තමෙවාති පද්ද්වයෙනපි යොජෙතබ්බො . එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති යදිදං “අප්පතිට්ඨ”න්තිආදීනි වචනෙහි වණ්ණිතං ථොමිතං යථාචුත්තලක්ඛණං නිබ්බානං, එසො එව සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තො පරියොසානං තදධිගමෙ සති සබ්බදුක්ඛාභාවතො. තස්මා “දුක්ඛස්ස අන්තො”ති අයමෙව තස්ස සභාවොති දස්සෙති.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

72. දුතියෙ ඉමං උදානන්ති ඉමං නිබ්බානස්ස පකතියා ගම්භිරභාවතො දුද්දසභාවදීපනං උදානං උදානෙසි. තත්ථ දුද්දසන්ති සභාවගම්භිරත්තා අතිසුබ්බමසණ්ඨසභාවත්තා ව අනුපචිතඤ්ඤාණසම්භාරෙහි පස්සිතුං න සක්කාති දුද්දසං. චුත්තඤ්ඤෙන – “තඤ්ඤි තෙ, මාගණ්ඩිය, අරියං පඤ්ඤාවක්ඛු නත්ථි, යෙන ත්වං ආරොග්‍යං ජානෙය්‍යාසි,

නිබ්බානම්පි පස්සෙය්‍යාසී”ති (ම. නි. 2.218). අපරමපි චුත්තං – “ඉදම්පි බො ධානං දුද්දසං, යදිදං සබ්බසංඛාරසමථො”තිආදි (මහාව. 8; ම. නි. 1.281; 2.337). අනන්තති රූපාදිආරම්මණෙසු, කාමාදීසු ව භවෙසු නමනතො තත්තින්තභාවෙන පවත්තිතො සත්තානඤ්ච තත්ථ නමනතො තණ්හා නතා නාම, තත්ථි එත්ථ නතාති අනතං, නිබ්බානන්ති අත්ථො. “අනන්ත”න්තිපි පඨන්ති, නිව්වසභාවත්තා අන්තවිරහිතං, අවචනධම්මං නිරොධං අමතන්ති අත්ථො. කෙච් පන “අනන්ත”න්ති පදස්ස “අප්පමාණ”න්ති අත්ථං වදන්ති. එත්ථ ව “දුද්දස”න්ති ඉමිනා පඤ්ඤාය දුබ්බලිකරණෙහි රාගාදිකිලෙසෙහි වරකාලභාවිතත්තා සත්තානං අපච්චයභාවනා න සුකරාති නිබ්බානස්ස කිව්ඡෙන අධිගමනීයතං දස්සෙති. න හි සච්චං සුදස්සනන්ති ඉමිනාපි තමෙවත්ථං පාකටං කරොති. තත්ථ සච්චන්ති නිබ්බානං. තඤ්ඤි කෙනච් පරියායෙන අසන්තසභාවාභාවතො එකන්තෙනෙව සන්තත්තා අව්පරිතට්ඨෙන සච්චං. න හි තං සුදස්සනං න සුඛෙන පස්සිතබ්බං, සුවිරම්පි කාලං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සමානෙන්තෙහිපි කසිරෙනෙව සමධිගන්තබ්බතො. තථා හි චුත්තං භගවතා – “කිව්ඡෙන මෙ අධිගත”න්ති (මහාව. 8; ම. නි. 1.281; 2.337).

පටිච්චද්ධා තණ්හා ජානතො පස්සතො තත්ථි කිඤ්චනන්ති තඤ්ච නිරොධසච්චං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන අභිසමෙත්තෙන විසයතො කිව්චතො ව ආරම්මණතො ව ආරම්මණප්පට්ඨෙධෙන අසම්මොහප්පට්ඨෙධෙන ව පටිච්චද්ධං, යථාපරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන දුක්ඛසච්චං, භාවනාහිසමයවසෙන මග්ගසච්චඤ්ච අසම්මොහතො පටිච්චද්ධං හොති, එවං පභානාහිසමයවසෙන අසම්මොහතො ව පටිච්චද්ධා තණ්හා හොති. එවඤ්ච චත්තාරි සච්චානි යථාභූතං අරියමග්ගපඤ්ඤාය ජානතො පස්සතො භවාදීසු නතභූතා තණ්හා තත්ථි, තදභාවෙ සබ්බස්සපි කිලෙසවට්ටස්ස අභාවො, තතොච කම්මච්චපාකවට්ටානං අසම්භවොයෙවාති එවං භගවා තෙසං භික්ඛූනං අනවසෙසවට්ටදුක්ඛවූපසමභෙතුභූතං අමතමහානිබ්බානස්ස ආනුභාවං පකාසෙසි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

73. තතියෙ අථ බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වාති තදා කිර භගවතා අනෙකපරියායෙන සංසාරස්ස ආදීනවං පකාසෙත්වා සන්දස්සනාදිවසෙන නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මදෙසනාය කතාය තෙසං භික්ඛූනං එතදහොසි – “අයං සංසාරො භගවතා අවිජ්ජාදිහි කාරණෙහි සහෙතුකො පකාසිතො, නිබ්බානස්ස පන තදුපසමස්ස න කිඤ්චි කාරණං චුත්තං, තයිදං අහෙතුකං, කථං සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙන උපලබ්භති”ති. අථ භගවා තෙසං භික්ඛූනං එතං යථාචුත්තං පරිචිතක්කසංඛාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තෙසං භික්ඛූනං විමතිවිධමනත්ථඤ්චෙව ඉධ සමණබ්‍රාහ්මණානං “නිබ්බානං නිබ්බානන්ති වාචාවත්ථුමත්තමෙව, තත්ථි හි පරමත්ථතො නිබ්බානං නාම අනුපලබ්භමානසභාවත්තා”ති ලොකායතිකාදයො විය විජ්ජපිපන්නානං බහිද්ධා ව පුටුදිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාදහඤ්ජනත්ථඤ්ච ඉමං අමතමහානිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවදීපනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අජාතං අභූතං අකතං අසංඛතන්ති සබ්බානිපි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤචෙවචනානි. අථ වා වෙදනාදයො විය හෙතුපච්චයසමවායසංඛාතාය කාරණසාමග්ගියා න ජාතං න නිබ්බත්තන්ති අජාතං, කාරණෙන විනා, සයමෙව වා න භූතං න පාතුභූතං න උප්පන්නන්ති අභූතං, එවං අජාතත්තා අභූතත්තා ව යෙන කෙනච් කාරණෙන න කතන්ති අකතං, ජාතභූතකතසභාවො ව නාමරූපානං සංඛිකධම්මානං හොති, න අසංඛිකසභාවස්ස නිබ්බානස්සාති දස්සනත්ථං අසංඛිකන්ති චුත්තං. පටිලොමතො වා සමෙච්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතන්ති සංඛිකං, තථා න සංඛිකං සංඛිකලක්ඛණරහිතන්ති අසංඛිකන්ති. එවං අනෙකෙහි කාරණෙහි නිබ්බත්තිතභාවෙ පටිසිද්ධෙ “සියා නු බො එකෙනෙව කාරණෙන කත”න්ති ආසංඛිකාය “න යෙන කෙනච් කත”න්ති දස්සනත්ථං “අකත”න්ති චුත්තං. එවං අපච්චයම්පි සමානං “සයමෙව නු බො ඉදං භූතං පාතුභූත”න්ති ආසංඛිකාය තන්තිවත්තනත්ථං “අභූත”න්ති චුත්තං. “අයඤ්චෙතස්ස අසංඛිකාකතාභූතභාවො සබ්බෙන සබ්බං අජාතිධම්මත්තා”ති දස්සෙතුං “අජාත”න්ති චුත්තං. එවමෙතෙසං චතුත්තම්පි පදානං සාත්ථකභාවං විදිත්වා “තයිදං නිබ්බානං අත්ථි, භික්ඛවෙ”ති පරමත්ථතො නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො. එත්ථ උදානෙන්තෙන භගවතා, “භික්ඛවෙ”ති ආලපනෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ඉති සත්ථා “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසංඛික”න්ති චත්ථා තත්ථ හෙතුං දස්සෙන්නො “නො චෙතං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තස්සායං සබ්බෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, යදි අජාතාදිසභාවා අසංඛිකා ධාතු න අභවිස්ස න සියා, ඉධ ලොකෙ ජාතාදිසභාවස්ස රූපාදික්ඛන්ධපඤ්චකසංඛිකාතස්ස සංඛිකත්වස්ස නිස්සරණං අනවසෙසවූපසමො න පඤ්ඤායෙය්‍ය න උපලබ්භෙය්‍ය න සම්භවෙය්‍ය. නිබ්බානඤ්ඤි ආරම්මණං කත්වා පචත්තමානා සම්මාදිට්ඨිආදයො අරියමග්ගධම්මා අනවසෙසකිලෙසෙ සමුච්ඡින්නන්ති. තෙනෙන්ථ සබ්බස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස අප්පචන්ති අපගමො නිස්සරණං පඤ්ඤායති.

එවං බ්‍යතිරෙකවසෙන නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථයවසෙනපි තං දස්සෙතුං, “යස්මා ව බො”තිආදි චුත්තං. තං චුත්තත්ථමෙව. එත්ථ ව යස්මා “අපච්චයා ධම්මා, අසංඛිකා ධම්මා (ධ. ස. දුකමාතිකා 7, 8), අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පට්ඨි (උදා. 71), ඉදම්පි බො ධානං දුද්දසං, යදිදං සබ්බසංඛාරසමථො සබ්බපට්ඨිපට්ඨිස්සග්ගො (මහාව. 8; ම. නි. 1.281; 2.337), අසංඛිකඤ්ච වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි

අසඬුකතාමිනිඤ්ච පටිපද”න්තිආදීහි (සං. නි. 4.366-367) අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි, “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාත”න්ති ඉමිනාපි ව සුත්තෙන නිබ්බානධාතුයා පරමත්ථතො සම්භවො සබ්බලොකං අනුකම්පමානෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසිතො, තස්මා යදිපි තත්ථ අපච්චක්ඛකාරීනම්පි විඤ්ඤානං කඬ්ඛා වා විමති වා නත්ථියෙව. යෙ පන පරනෙයාබුද්ධිනො පුග්ගලා, තෙසං විමතිවිනොදනත්ථං අයමෙත්ථ අධිප්පායනිද්ධාරණමුඛෙන යුත්තිවිචාරණා – යථා පරිඤ්ඤායාතාය සඋත්තරානං කාමානං රූපාදීනඤ්ච පටිපක්ඛතුනං තබ්බිධුරසභාවං නිස්සරණං පඤ්ඤායති, එවං තංසභාවානං සබ්බෙසම්පි සඬ්ඛකධම්මානං පටිපක්ඛතුනෙන තබ්බිධුරසභාවෙන නිස්සරණෙන භවිතබ්බං. යඤ්චෙනං නිස්සරණං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. කිඤ්ච භියොසා සඬ්ඛකධම්මාරම්මණං විපස්සනාඤාණං අපි අනුලොමඤාණං කිලෙසෙ සමුච්ඡේදවසෙන පජ්ඣිතුං න සක්කොති. තථා සම්මුතිසච්චාරම්මණං පඨමජ්ඣානාදිසු ඤාණං වික්ඛම්භනාවසෙනෙව කිලෙසෙ පජ්ඣති, න සමුච්ඡේදවසෙන. ඉති සඬ්ඛකධම්මාරම්මණස්ස සම්මුතිසච්චාරම්මණස්ස ව ඤාණස්ස කිලෙසානං සමුච්ඡේදප්පභානෙ අසමත්ථභාවතො තෙසං සමුච්ඡේදප්පභානකරස්ස අරියමග්ගඤාණස්ස තදුභයවිපරිතසභාවෙන ආරම්මණෙන භවිතබ්බං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. තථා “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාතං අභුතං අකතං අසඬ්ඛත”න්ති ඉදං නිබ්බානපදස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවජොතකං වචනං අවිපරිතත්ථං භගවතා භාසිතත්තා. යඤ්ථි භගවතා භාසිතං, තං අවිපරිතත්ථං පරමත්ථං යථා තං “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (අ. නි. 3.137; මහානි. 27), තථා නිබ්බානසද්දො කත්ථවි විසයෙ යථාභූතපරමත්ථවිසයො උපචාරමත්තවුත්තිසබ්භාවතො සෙය්‍යථාපි සීහසද්දො. අථ වා අත්ථෙව පරමත්ථතො අසඬ්ඛතා ධාතු, ඉතරතබ්බිපරිතවිනිමුත්තසභාවත්තා සෙය්‍යථාපි පථවිධාතු වෙදනාති. එවමාදිති නයෙහි යුත්තිතොපි අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවො වෙදිතබ්බො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුත්ථනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

74. චතුත්ථෙ අථ බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වාති තදා කිර භගවතා අනෙකපරියායෙන සන්දස්සනාදිවසෙන නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මදෙසනාය කතාය තෙසං භික්ඛූනං එතදහොසි – “අයං තාව භගවතා අමතමහානිබ්බානධාතුයා අනෙකාකාරවොකාරං ආනිසංසං දස්සෙන්නෙන අනඤ්ඤසාධාරණො ආනුභාවො පකාසිතො, අධගමුපායො පනස්සා න භාසිතො, කථං නු බො පටිපජ්ජන්තෙහි අමිහෙහි අයං අධගන්තබ්බා”ති. අථ භගවා තෙසං භික්ඛූනං එතං යථාචුත්තපරිචිතක්කසඬ්ඛාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තණ්හාවසෙන කත්ථවි අනිස්සිතස්ස පස්සද්ධකායචිත්තස්ස වීථිපටිපන්නවිපස්සනස්ස අරියමග්ගෙන අනවසෙසතො තණ්හාපභානෙන නිබ්බානාධගමවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ නිස්සිතස්ස වලිතන්ති රූපාදිසඬ්ඛාරෙ තණ්හාදිට්ඨිති නිස්සිතස්ස වලිතං “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාදිට්ඨිවජ්ජන්දිතං හොති. අප්පභීතතණ්හාදිට්ඨිකස්ස හි පුග්ගලස්ස සුඛාදිසු උප්පන්නෙසු තානි අභිභූයා විහරිතුං අසක්කොන්තස්ස “මම වෙදනා, අහං වෙදියාමි”තිආදීනා තණ්හාදිට්ඨිගාභවසෙන කුසලජ්ජවත්තිතො චිත්තසන්තානස්ස වලනං කම්පනං, අවක්ඛලිතං වා හොතිති අත්ථො. අනිස්සිතස්ස වලිතං නත්ථිති යො පන විසුද්ධිපටිපදං පටිපජ්ජන්තො සමථවිපස්සනාති තණ්හාදිට්ඨියො වික්ඛම්භෙත්වා අනිච්චාදිවසෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො විහරති, තස්ස තං අනිස්සිතස්ස යථාචුත්තං වලිතං අවක්ඛලිතං, විජ්ජන්දිතං වා නත්ථි කාරණස්ස සුවික්ඛම්භිතත්තා.

වලිතෙ අසතීති යථාචුත්තෙ වලිතෙ අසති යථා තණ්හාදිට්ඨිගාභා නජ්ජවත්තන්ති, තථා වීථිපටිපන්නාය විපස්සනාය තං උස්සුක්කන්තස්ස. පස්සද්ධිති විපස්සනාචිත්තසභජාතානං කායචිත්තානං සාරම්භකරකිලෙසවූපසමිති දුච්ඛාපි පස්සද්ධි හොති. පස්සද්ධියා සති නති න හොතීති පුබ්බෙනාපරං විසෙසයුත්තාය පස්සද්ධියා සති අනවජ්ජසුඛාධිට්ඨානං සමාධිං වඩ්ඪෙත්වා තං පඤ්ඤාය සමවායකරණෙන සමථවිපස්සනං යුගතද්ධං යොජෙත්වා මග්ගපරම්පරාය කිලෙසෙ බෙපෙන්නස්ස කාමභවාදිසු නමනතො “නති”ති ලද්ධනාමා තණ්හා අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ අනවසෙසතො න හොති, අනුප්පන්නිධම්මතං ආපාදිතත්තා න උප්පජ්ජතීති අත්ථො.

නතියා අසතීති අරහත්තමග්ගෙන තණ්හාය සුප්පභීතත්තා භවාදිඅත්ථාය ආලයනිකන්ති පරිසුට්ඨානෙ අසති. ආගතිගති න හොතීති පටිසන්ධිවසෙන ඉධ ආගති ආගමනං චූතිවසෙන ගති ඉතො පරලොකගමනං පෙච්චභාවො න හොති න පවත්තති. ආගතිගතියා අසතීති චූත්තනායෙන ආගතියා ව ගතියා ව අසති. චූතුපපාතො න හොතීති අපරාපරං වචනුපපජ්ජනං න හොති න පවත්තති. අසති හි කිලෙසවට්ටෙ කම්මවට්ටං පච්ඡින්නමෙව, පච්ඡින්නෙ ව තස්මිං කුතො විපාකවට්ටස්ස සම්භවො. තෙනාහ – “චූතුපපාතෙ අසති නෙවිධ න හුර්”න්තිආදි. තත්ථ යං චත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා බාහියසුත්තෙ චිත්ථාරතො චූත්තමෙව. තස්මා තත්ථ චූත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ඉති භගවා ඉධාපි තෙසං භික්ඛූනං අනවසෙසතො වට්ටදුක්ඛවූපසමහෙතුභූතං අමතමහානිබ්බානස්ස ආනුභාවං සම්මාපටිපන්නියා පකාසෙති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වූන්දස්සත්තවණ්ණනා

75. පඤ්චමෙ මල්ලෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. මහතා භික්ඛුසඤ්ඤානානි ගුණමහත්තසඤ්ඤානාමහත්තෙහි මහතා. සො හි භික්ඛුසඤ්ඤානානි සිලාදිගුණවිසේසයොගෙනපි මහා තත්ථ සඤ්ඤාපච්ඡිකස්ස සොනාපන්නභාවතො, සඤ්ඤානාමහත්තෙහි මහා අපරිච්ඡින්නගුණත්තා. ආයුසඤ්ඤානාසංස්ථාපනතො පටියාය හි ආගතාගතා භික්ඛු න පක්කමිංසු. වූන්දස්සාති එවංනාමකස්ස. කම්මාරපුත්තස්සාති සුවණ්ණකාරපුත්තස්ස. සො කිර අභිසො මහාකුට්ඨිකො හගවතො පටිමදස්සනෙනෙව සොනාපන්නො හුත්වා අත්තනො අම්බවනෙ සත්ථුවසනානුවච්ඡිකං ගන්ධකුට්ඨං, භික්ඛුසඤ්ඤානානි ව රත්තිට්ඨානදිට්ඨානඋපට්ඨානසාලාකුට්ඨිකාසංඝාතාදිකෙ ව සම්පාදෙත්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකයුත්තං විහාරං කත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස සඤ්ඤානානි නියායාදෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “තත්ථ සුදං හගවා පාචායං විහරති වූන්දස්ස කම්මාරපුත්තස්ස අම්බවනෙ”ති.

පටියාදාපෙත්වාති සම්පාදෙත්වා. “සුකරමද්දවන්ති සුකරස්ස මුදුසිතිද්ධං පවත්තමංස”න්ති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. කෙච්ඡි පන “සුකරමද්දවන්ති න සුකරමංසං, සුකරෙහි මද්දිතවංසකළීරො”ති වදන්ති. අඤ්ඤා “සුකරෙහි මද්දිතප්පදෙසෙ ජාතං අභිජන්තක”න්ති. අපරෙ පන “සුකරමද්දවං නාම එකං රසායන”න්ති භණ්ණංසු. තඤ්ඤා වුත්තො කම්මාරපුත්තො “අප්ප හගවා පරිනිබ්බාසස්සති”ති සුත්වා “අප්පෙව නාම නං පරිභුඤ්ජිත්වා චිරතරං තිට්ඨෙය්‍යා”ති සත්ථුව චිරජීවිකුමාත්තාය අදාසිති වදන්ති.

තෙන මං පරිච්ඡාති තෙන මමං භොජෙහි. කස්මා හගවා එවමාහ? පරානුද්දයත්තාය. තඤ්ඤා කාරණං පාළියං වුත්තමෙව. තෙන අභිභට්ඨිකත්තාය පරෙසං අපරිභොගාරහතො ව තථා වත්තුං වට්ඨතිති දස්සිතං භොති. තස්මිං කිර සුකරමද්දවෙ ද්විසභස්සදිපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදිපෙසු දෙවතා ඔජං පක්ඛිපිංසු. තස්මා තං අඤ්ඤා කොච්ඡි සම්මා ජීරාපෙතුං න සක්කොති, තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා පරුපවාදමොචනත්ථං “නාහං තං, වුත්තං, පස්සාමි”තිආදිනා සිහනාදං නදි. යෙ හි පරෙ උපවදෙය්‍යං “අත්තනා පරිභුත්තාවසෙසං නෙව භික්ඛුනං, න අඤ්ඤාසං මනුස්සානං අදාසි, ආවාටෙ නිබ්බාපෙත්වා විනාසෙසි”ති, “තෙසං වචනොකාසො මා භොතු”ති පරුපවාදමොචනත්ථං සිහනාදං නදි.

තත්ථ සදෙවකෙතිආදියු සහ දෙවෙහිති සදෙවකො, සහ මාරොනාති සමාරකො, සහ බ්‍රහ්මනාති සබ්‍රහ්මකො, සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහිති සස්සමණබ්‍රාහ්මණී, පජාතත්තා පජා, සහ දෙවමනුස්සෙහිති සදෙවමනුස්සා. තස්මිං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය. තත්ථ සදෙවකවචනෙන පඤ්ඤාකාමාවචරදෙවග්ගණං, සමාරකවචනෙන ජට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං, සබ්‍රහ්මකවචනෙන බ්‍රහ්මකාමාවචරදෙවග්ගණං, සස්සමණබ්‍රාහ්මණීවචනෙන සාසනස්ස පච්චන්දිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණං. සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගණණඤ්ඤා, පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගණං, සදෙවමනුස්සවචනෙන සම්මුතිදෙවදෙවසෙසමනුස්සග්ගණං. එවමෙත්ථ තිහි පදෙහි ඔකාසලොකවසෙන, ද්විති පජාවසෙන සත්තලොකො ගහිතොති වෙදිතබ්බො. අපරො නයො – සදෙවකවචනෙන අරුපාවචරලොකො ගහිතො, සමාරකවචනෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො, සබ්‍රහ්මකවචනෙන රුපී බ්‍රහ්මලොකො, සස්සමණබ්‍රාහ්මණවචනෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි සහ මනුස්සලොකො, අවසෙසසත්තලොකො වා ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

භුත්තාවස්සාති භුත්තවතො. බරොති ඵරුසො. ආබාධොති විසභාගරොගො. පබාළුභාති බලවතියො. මාරණන්තිකාති මරණන්තා මරණසම්පජාපනසමත්ථා. සතො සම්පජානො අධිවාසෙසිති සතිං උපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නත්වා අධිවාසෙසි. අච්ඡිකඤ්ඤාමානොති වෙදනානුවත්තනවසෙන අසල්ලක්ඛිතධම්මො විය අපරාපරං පරිවත්තනං අකරොන්නො අපිළියමානො අදුක්ඛියමානො විය අධිවාසෙසි. හගවතො හි වෙච්චගාමකෙයෙව තා වෙදනා උප්පන්නා, සමාපත්තිබලෙන පන වික්ඛම්භිතා යාව පරිනිබ්බානදිවසා න උප්පජ්ජිංසු දිවසෙ දිවසෙ සමාපත්තිහි පටිපණාමනතො. තං දිවසං පන පරිනිබ්බාසිතුකාමො “කොට්ඨසභස්සහත්ථිනං බලං ධාරෙන්නානං චජිරසඤ්ඤාතසමානකායානං අපරිමිතකාලං උපචිතපුඤ්ඤසම්භාරානම්පි හවෙ සති එවරුපා වෙදනා පවත්තන්ති, කිමභිගං පන අඤ්ඤාස”න්ති සත්තානං සංවෙගජනනත්ථං සමාපත්තිං න සමාපජ්ජි, තෙන වෙදනා බරා වත්තිංසු. ආයාමාති එහි යාම.

වූන්දස්ස හත්තං භුඤ්ජිත්වාතිආදිකා අපරභාගෙ ධම්මසඤ්ඤානානි යපිතා ගාථා. තත්ථ භුත්තස්ස ව සුකරමද්දවෙනාති භුත්තස්ස උදපාදි, න පන භුත්තපච්චයා. යදි හි අභුත්තස්ස උප්පජ්ජිස්සා, අතිබරො අභවිස්සා, සිතිද්ධභොජනං පන භුත්තත්තා තනුකා වෙදනා අභොසි, තෙනෙව පදසා ගන්තුං අසක්ඛි. එතෙන ය්වායං “යස්ස තං පරිභුත්තං සම්මා පරිණාමං ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාගතස්සා”ති සිහනාදො නදිතො, තස්ස සාත්ථකතා දස්සිතා. බුද්ධානඤ්ඤාති අට්ඨානෙ ගජ්ජිතං නාම නත්ථි. යස්මා තං පරිභුත්තං හගවතො න කිඤ්චි විකාරං උප්පාදෙසි, කම්මෙන පන ලද්ධොකාසෙන උප්පාදියමානං විකාරං අප්පමත්තත්තාය උපසමෙන්නො සරිරෙ බලං උප්පාදෙසි, යෙන යථා වක්ඛමානං තිවිධං පයොජනං සම්පාදෙසි, තස්මා සම්මදෙව තං පරිණාමං ගතං, මාරණන්තිකත්තා පන වෙදනානං අච්ඡිකඤ්ඤානං අපාකටං අභොසිති. විරිච්චමානොති අභිණ්ණං පවත්තලොභිතවිරොචනොව සමානො. අවොචාති අත්තනා ඉච්ඡිතට්ඨානෙ පරිනිබ්බානත්ථාය එවමාහ.

කස්මා පන භගවා එවං රොගෙ උප්පන්නෙ කුසිනාරං අගමාසි, කිං අඤ්ඤත්ථ න සක්කා පරිනිබ්බායිතුන්ති? පරිනිබ්බායිතුං නාම න කත්ථවි න සක්කා, එවං පන වින්තෙසි – මයි කුසිනාරං ගතෙ මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාය (දී. නි. 2.241) අට්ඨප්පත්ති භවිස්සති, තාය යා දෙවලොකෙ අනුභවිතබ්බසදිසා සම්පත්ති මනුස්සලොකෙ මයා අනුභූතා, තං ද්විභි භාණ්ඩාරෙහි පටිමණ්ඩෙත්වා දෙසෙස්සාමි, තං සුත්වා බහු ජනා කුසලං කත්තබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති. සුභද්දොපි කත්ථ මං උපසඬකම්ත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්වා විස්සජ්ජනපරියොසානෙ සරණෙසු පතිට්ඨාය පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා මයි ධරන්තෙයෙව අරහත්තං පත්වා පච්ඡිමසාවකො නාම භවිස්සති. අඤ්ඤත්ථ මයි පරිනිබ්බුතෙ ධාතුනිමිත්තං මහාකලහො භවිස්සති, ලොහිතං නදී විය සන්දිස්සති. කුසිනාරායං පන පරිනිබ්බුතෙ දොණ්ණාභ්මණො තං විවාදං වූපසමෙත්වා ධාතුයො විහජිත්වා දස්සතිති ඉමානි තිණි කාරණානි පස්සන්තො භගවා මහතා උස්සාහෙන කුසිනාරං අගමාසි.

ඉඬ්ඝානි වොදනත්ථෙ නිපාතො. කිලන්තොස්මිති පරිස්සන්තො අස්මි. තෙන යථාචුත්තවෙදනානං බලවහාවං එව දස්සෙති. භගවා හි අත්තනො ආනුභාවෙන තදා පදසා අගමාසි, අඤ්ඤෙසං පන යථා පදුද්ධාරම්පි කාතුං න සක්කා, තථා වෙදනා තිබ්බො බරා කටුකා වත්තිංසු. තෙනෙවාහ “නිසීදිස්සාමි”ති.

ඉදානීති අධුනා. ලුළිතන්ති මද්දිතං විය ආකුලං. ආවිලන්ති ආලුලං. අවිභොදකානි තනුපසන්නසලිලා. සාතොදකානි මධුරතොයා. සීතොදකානි සීතලජලා. සෙතොදකානි නික්කද්දමා . උදකඤ්ඤි සභාවතො සෙතවණ්ණං, භූමිවසෙන කද්දමාවිලතාය ව අඤ්ඤාදිසං හොති, කකුධාපි නදී විමලවාලිකා සමොකිණ්ණා සෙතවණ්ණා සන්දති. තෙන චුත්තං “සෙතොදකා”ති. සුපතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා. රමණීයාති මනොහරභූමිභාගතාය රම්මබ්බා යථාචුත්තඋදකසම්පත්තියා ව මනොරමා.

කිලන්තොස්මි චුන්දක, නිපජ්ජිස්සාමිති තථාගතස්ස හි –

“කාළාවකඤ්ච ගඬිගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬගලං;
ගන්ධමඬගලභෙමඤ්ච, උපොසථජ්දන්තිමෙ දසා”ති. –

එවං චුත්තෙසු දසසු භත්ථීකුලෙසු කාළාවකසඬ්ඛාතානං යං දසන්නං පකතිභත්ථීතං බලං, තං එකස්ස ගඬිගෙයාස්සාති එවං දසගුණිකාය ගණනාය පකතිභත්ථීතං කොට්ඨභස්සබලජ්ජමාණං සරිරබලං. තං සබ්බම්පි තස්මිං දිවසෙ පච්ඡාභත්තතො පට්ඨාය වඬිගවාලෙ පක්ඛිත්තඋදකං විය පරික්ඛයං ගතං. පාචාය තිගාචුතෙ කුසිනාරා. එතස්මිං අන්තරෙ පඤ්චවිසතියා ධානෙසු නිසීදිත්වා මහත්තං උස්සාහං කත්වා ආගච්ඡන්තො සූරියත්ථඬගමනවෙලාය භගවා කුසිනාරං පාපුණීති එවං “රොගො නාම සබ්බං ආරොගාං මද්දන්තො ආගච්ඡති”ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො සදෙවකස්ස ලොකස්ස සංවෙගකරං වාවං භාසන්තො “කිලන්තොස්මි, චුන්දක, නිපජ්ජිස්සාමි”ති ආහ.

සීහසෙයාන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙයා පෙතසෙයා තථාගතසෙයා සීහසෙයානි වතස්සො සෙයා. තත්ථ “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී වාමෙන පස්සෙන සෙයාං කප්පෙන්නී”ති (අ. නි. 4.246) අයං කාමභොගීසෙයා. “යෙභුයොන , භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්නී”ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙයා. චතුත්ථජ්ඣානං තථාගතසෙයා. “සීහො, භික්ඛවෙ, මීගරාජා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙයාං කප්පෙන්නී”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙයා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදඉරියාපථන්නා උත්තමසෙයා නාම. තෙන චුත්තං – “දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙයාං කප්පෙසී”ති. පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායාති අතිආධාය, ගොප්ඵකං අතික්කම්ම ය්පෙත්වා. ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ, ජාණුනා ජාණුම්හි සධ්දිසට්ඨිමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජන්ති , සෙයා ඵාසුකා න හොති. යථා පන න සධ්දිසට්ඨෙති, එවං අතික්කම්ම ය්පිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජන්ති, සෙයා ඵාසුකා හොති. තස්මා එවං නිපජ්ජි.

ගන්ත්වාන චූද්ධොති ඉමා ගාථා අපරභාගෙ ධම්මසඬ්ඛාතෙහි ය්පිතා. තත්ථ නදිකන්ති නදිං. අප්පට්ඨොධ ලොකෙති අප්පට්ඨො ඉධ ඉමස්මිං සදෙවකෙ ලොකෙ. න්හත්වා ව පිවිත්වා චූද්ධාරීති ගන්තානං සිතිකරණවසෙන න්හත්වා ව පානියං පිවිත්වා ව නදිතො උත්තරි. තදා කිර භගවති න්හායන්තෙ අන්තොනදියං මච්ඡකච්ඡපා, උදකං, උභොසු තීරෙසු වනසණ්ඩො, සබ්බො ව සො භූමිභාගොති සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව අභොසි. පුරක්ඛතොති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුභාවතො සදෙවකෙන ලොකෙන පුජාසම්මානවසෙන පුරක්ඛතො. භික්ඛුගණස්ස මජ්ඣෙති භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මජ්ඣෙ. තදා භික්ඛු භගවතො වෙදනානං අධිමත්තභාවං විදිත්වා ආසන්නා හුත්වා සමන්තතො පරිවාරෙත්වා ව ගච්ඡන්ති. සත්ථාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙති සත්තානං අනුසාසනතො සත්ථා. පවත්තා භගවා ඉධ ධම්මෙති භාග්‍යවත්තතාදිහි භගවා ඉධ සීලාදියාසනධම්මෙ පවත්තා, ධම්මෙ වා චතුරාසිතිධම්මක්ඛන්ධසභස්සාති පවත්තා පවත්තෙනා. අම්බවනන්ති තස්සා එව නදියා තීරෙ අම්බවනං. ආමන්තයි චුන්දකන්ති තස්මිං කිර බණෙ ආයස්මා ආනන්දො උදකසාටිකං පිළෙන්නො ඔහීයි, චුන්දකත්ථෙරො සම්පෙ අභොසි. තස්මා තං භගවා ආමන්තයි. පමුඛෙ නිසීදිති වත්තසීසෙන සත්ථු පුරතො නිසීදි “කිං නු ඛො සත්ථා ආණාපෙති”ති. එත්තාවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකො අනුප්පත්තො. එවං අනුප්පත්තං අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙයි.

උපද්‍රව්‍යයානි උප්පාදෙයා, විප්පට්ඨාරස්ස උප්පාදකො කොච්ඡුරිසො සියා අපි භවෙයා. අලාභානි යෙ අඤ්ඤෙසං දානං දදන්තානං දානානිසංසසඬ්ඛානා ලාභා භොන්ති, තෙ අලාභා. දුල්ලද්ධන්ති පුඤ්ඤවිසෙසෙන ලද්ධම්පි මනුස්සත්තං දුල්ලද්ධං. යස්ස තෙති යස්ස තව. උත්තණ්ඩුලං වා අතිකිලින්නං වා කො තං ජානාති, කිදිසම්පි පච්ඡිමං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා තථාගතො පරිනිබ්බුතො, අද්ධා තෙන යං වා තං වා දින්නං භවිස්සතීති. ලාභානි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා දානානිසංසසඬ්ඛානා ලාභා. සුලද්ධන්ති තුය්හං මනුස්සත්තං සුලද්ධං. සම්මුඛානි සම්මුඛතො, න අනුස්සවෙන න පරම්පරායානි අත්ථො. මෙතන්ති මෙ එතං මයා එතං. ද්වෙමෙති ද්වෙ ඉමෙ. සමසමඵලානි සබ්බාකාරෙන සමානඵලා.

නනු ව යං සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා තථාගතො අභිසම්බුද්ධො, තං කිලෙසානං අප්පහිනකාලෙ දානං, ඉදං පන චුන්දස්ස දානං ඛිණ්ණසවකාලෙ, කස්මා එතානි සමඵලානීති? පරිනිබ්බානසමත්තාය සමාපත්තිසමත්තාය අනුස්සරණසමත්තාය ව. භගවා හි සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො, චුන්දෙන දින්නං භුඤ්ජිත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතොති එවං පරිනිබ්බානසමත්තායපි සමඵලානි. අභිසම්බුද්ධානදිවසෙ ව අග්ගමග්ගස්ස හෙතුභූතා වතුච්ඡිනිකොට්ඨසතසහස්සඬ්ඛා සමාපත්තියො සමාපජ්ජී, පරිනිබ්බානදිවසෙපි සබ්බා තා සමාපජ්ජී. එවං සමාපත්තිසමත්තායපි සමඵලානි. චුත්තඤ්ඤෙන භගවතා –

“යස්ස චෙතං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුත්තරං අප්පමාණං චෙතොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති, අප්පමාණො තස්ස පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො”තිආදි. –

සුජාතා ව අපරභාගෙ අස්සොසි “න කිර සා රුක්ඛදෙවතා, බොධිසත්තො කිරෙස, තං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, සත්තසත්තාහං කිරස්ස තෙන යාපනා අහොසි”ති. තස්සා ඉදං සුත්වා “ලාභා වත මෙ”ති අනුස්සරන්තියා බලවජිතිසොමනස්සං උදපාදි. චුන්දස්සපි අපරභාගෙ “අවසානපිණ්ඩපාතො කිර මයා දින්නො, ධම්මසිසං කිර මයා ගහිතං, මය්හං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සත්ථා අත්තනා විරකාලාභිපත්ථිතාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො”ති සුත්වා “ලාභා වත මෙ”ති අනුස්සරතො බලවජිතිසොමනස්සං උදපාදි. එවං අනුස්සරණසමත්තායපි සමඵලානි ද්වෙපි පිණ්ඩපාතදානානීති වෙදිතබ්බානි.

ආයුසංවත්තනිකන්ති දීඝායුකසංවත්තනිකං. උපචිතන්ති පසුතං උප්පාදිතං. යසසංවත්තනිකන්ති පරිවාරසංවත්තනිකං. ආධිපතෙයාසංවත්තනිකන්ති සෙට්ඨභාවසංවත්තනිකං.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං දානස්ස මහජ්ඵලතඤ්ඤෙව සීලාදිගුණෙහි අත්තනො ව අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවං අනුපාදාපරිනිබ්බානඤ්චානි තිව්ධම්පි අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති දානං දෙන්නස්ස චිත්තසම්පත්තියා ව දක්ඛිණෙයාසම්පත්තියා ව දානමයං පුඤ්ඤං උපවියති, මහජ්ඵලතරඤ්ඤං මහානිසංසතරඤ්ඤං භොතීති අත්ථො. අථ වා දදතො පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති දෙයාධම්මං පරිච්චජන්තො පරිච්චාගචෙතනාය බහුලීකතාය අනුක්කමෙන සබ්බත්ථ අනාපත්තිබහුලො සුවිසුද්ධසීලං රක්ඛිත්වා සමථවිපස්සනඤ්ඤං භාවෙතුං සක්කොතීති තස්ස දානාදිවසෙන තිව්ධම්පි පුඤ්ඤං අභිවඩ්ඪතීති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සංයමතොති සීලසංයමෙන සංයමන්තස්ස, සංවරෙ ධීතස්සාති අත්ථො. වෙරං න වීයතීති පඤ්චවිධවෙරං න පවඩ්ඪතී, අදොසපධානත්තා වා අධිසීලස්ස කායවාචාවිත්තෙහි සංයමන්තො සුවිසුද්ධසීලො ඛන්තිබහුලතාය කෙනච්ච වෙරං න කරොති, කුතො තස්ස උපවයො. තස්මා තස්ස සංයමතො සංයමන්තස්ස, සංයමහෙතු වා වෙරං න වීයති. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති කුසලො පන ඤාණසම්පන්නො සුවිසුද්ධසීලෙ පතිට්ඨිතො අට්ඨන්තියාය ආරම්මණෙසු අත්තනො අනුරූපං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා උපචාරජ්ජනාහෙදං ඤානං සම්පාදෙන්නො පාපකං ලාමකං කාමච්ඡන්දාදිඅකුසලං වික්ඛම්භනවසෙන ජහාති පරිච්චජති. සො තමෙව ඤානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙසු බයවයං පට්ඨපෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්නො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගෙන අනවසෙසං පාපකං ලාමකං අකුසලං සමුච්ඡෙදවසෙන ජහාති. රාගදොසමොභක්ඛයා ස නිබ්බුතොති සො එවං පාපකං පජ්ඣිත්වා රාගාදීනං බයා අනවසෙසකිලෙසනිබ්බානෙන, තතො පරං බන්ධනිබ්බානෙන ව නිබ්බුතො භොතීති එවං භගවා චුන්දස්ස ව දක්ඛිණසම්පත්තිං, අත්තනො ව දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිං නිස්සාය පීතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පාටලිගාමීයසුත්තවණ්ණනා

76. ඡට්ඨෙයෙ මගධෙසුති මගධරට්ඨෙයෙ. මහතානි ඉධාපි ගුණමහත්තෙනපි අපරිච්ඡින්නසඬ්ඛාත්තා ගුණමහත්තෙනපි මහතා භික්ඛුසඬ්ඤෙන. පාටලිගාමොති එවංනාමකො මගධරට්ඨෙයෙ එකො ගාමො. තස්ස කිර ගාමස්ස මාපනදිවසෙ ගාමග්ගහණට්ඨානෙන ද්වෙ තයො පාටලඬ්ඤා පථවිතො උබ්භිජ්ජිත්වා නික්ඛමිංසු. තෙන තං “පාටලිගාමො”ත්වෙව වොහරිංසු. තදවසරීති තං පාටලිගාමං අවසරි අනුපාපුණි. කදා පන භගවා පාටලිගාමං අනුපාපුණි? හෙට්ඨා චුත්තනයෙන සාවත්ථියං ධම්මසෙනාපතිතො චෙතියං කාරාපෙත්වා තතො නික්ඛමිත්වා

රාජගහෙ වසන්නො තත්ථ ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ව වෙනියං කාරාපෙත්වා තතො නික්ඛමිත්වා අම්බලට්ඨිකායං වසිත්වා අනුරිතවාරිකාවසෙන ජනපදවාරිකං වරන්නො තත්ථ තත්ථ එකරත්තිවාසෙන වසිත්වා ලොකං අනුග්ගණ්හන්නො අනුක්කමෙන පාටලිගාමං අනුපාපුණි.

පාටලිගාමියානි පාටලිගාමවාසිනො උපාසකා. තෙ කිරි හගවතො පය්මදස්සනෙන කෙවි සරණෙසු, කෙවි සීලෙසු, කෙවි සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨිතා. තෙන චුත්තං “උපාසකා”ති. යෙන හගවා තෙනුපසඩ්කම්මිසුති පාටලිගාමෙ කිරි අජාතසත්තුතො ලිච්ඡවිරාජුනඤ්ච මනුස්සා කාලෙන කාලං ගන්ත්වා ගෙහසාමිකෙ ගෙහතො නිහරිත්වා මාසම්පි අඩ්ඨමාසම්පි වසන්ති. තෙන පාටලිගාමවාසිනො මනුස්සා නිව්චුපද්දුතා “එතෙසඤ්චෙව ආගතකාලෙ වසනට්ඨානං හවිස්සති”ති එකපස්සෙ ඉස්සරානං හණ්ඩප්පට්ඨාමනට්ඨානං, එකපස්සෙ වසනට්ඨානං, එකපස්සෙ ආගන්තුකානං අද්ධිකමනුස්සානං, එකපස්සෙ දලිද්දානං කපණමනුස්සානං, එකපස්සෙ ගිලානානං වසනට්ඨානං හවිස්සතිති සබ්බෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං අසට්ටෙන්වා වසනප්පහොනකං නගරමජ්ඣෙ මහාසාලං කාරෙසුං, තස්සා නාම ආවසථාගාරන්ති. තං දිවසඤ්ච නිට්ඨානං අගමාසි. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා හත්ථකම්මෙසුධාකම්මචිත්තකම්මාදිවසෙන සුපරිනිට්ඨිතං සුසප්පිතං දෙවච්ඡානසදිසං තං ද්වාරකොට්ඨකතො පට්ඨාය ඔලොකෙන්වා “ඉදං ආවසථාගාරං අතිවිය මනොරමං සස්සිරිකං, කෙන නු ඛො පය්මං පරිභුත්තං අම්භාකං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය අස්සා”ති චින්තෙසුං, තස්මිංයෙව ව ඛණෙ “හගවා තං ගාමං අනුප්පත්තො”ති අස්සොසුං. තෙන තෙ උප්පන්නපිතිසොමනස්සා “අම්හෙහි හගවා ගන්ත්වාපි ආනෙතබ්බො සියා, සො පන සයමෙව අම්භාකං වසනට්ඨානං සම්පත්තො, අප්ප මයං හගවන්තං ඉධ වසාපෙත්වා පය්මං පරිභුඤ්ජාපෙස්සාම තථා හික්ඛුසඩ්ඨිසං, හික්ඛුසඩ්ඨිසෙ ආගතෙ තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං ආගතමෙව හවිස්සති, සත්ථාරං මඬගලං වදාපෙස්සාම, ධම්මං කථාපෙස්සාම. ඉති තිහි රතනෙහි පරිභුත්තෙ පච්ඡා අම්භාකඤ්ච පරෙසඤ්ච පරිභොගො හවිස්සති, එවං තො දීසරත්තං හිතාය සුඛාය හවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා එතදත්ථමෙව හගවන්තං උපසඩ්කම්මිසු. තස්මා එවමාහංසු – “අධිවාසෙතු නො, හත්තෙ හගවා, ආවසථාගාර”න්ති.

යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඩ්කම්මිසුති කිඤ්චාපි තං තං දිවසමෙව පරිනිට්ඨිතත්තා දෙවච්ඡානං විය සුසප්පිතං සුපට්ඨන්ති, බුද්ධාරහං පන කත්වා න පඤ්ඤත්තං, “බුද්ධා නාම අරඤ්ඤප්ඤාසයා අරඤ්ඤාරාමා, අන්තොගාමෙ වසෙය්ගුං වා නො වා, තස්මා හගවතො රුචිං ජානිත්වා ව පඤ්ඤාපෙස්සාම”ති චින්තෙන්වා තෙ හගවන්තං උපසඩ්කම්මිසු, ඉදානි හගවතො රුචිං ජානිත්වා තථා පඤ්ඤාපෙතුකාමා යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඩ්කම්මිසු. සබ්බසන්ථරිං ආවසථාගාරං සන්ථරිත්වානි යථා සබ්බමෙව සන්ථතං හොති, එවං තං සන්ථරිත්වා සබ්බපය්මං තාව “ගොමයං නාම සබ්බමඬගලෙසු වත්තති”ති සුධාපරිකම්මකතම්පි භූමිං අල්ලගොමයෙන ඔපුඤ්ජාපෙත්වා පරිසුක්ඛභාවං ඤත්වා යථා අක්කන්තට්ඨානෙන පදං න පඤ්ඤායති, එවං චතුප්පාතියගන්ධෙහි ලිම්පෙන්වා උපරි නානාවණ්ණකට්ඨාරකෙ සන්ථරිත්වා තෙසං උපරි මහාපිට්ඨිකකොපවාදිං කත්වා හත්ථත්ථරණාදිහි නානාවණ්ණෙහි අත්ථරණෙහි සන්ථරිතබ්බයුත්තකං සබ්බොකාසං සන්ථරාපෙසුං. තෙන චුත්තං – “සබ්බසන්ථරිං ආවසථාගාරං සන්ථරිත්වා”ති.

ආසනානඤ්ඤි මජ්ඣට්ඨානෙන තාව මඬගලට්ඨිතං නිස්සාය මහාරහං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ යං යං මුදුකඤ්ච මනොරමඤ්ච පච්චත්ථරණං, තං තං පච්චත්ථරිත්වා උභතොලොභිතකං මනුඤ්ඤදස්සනං උපධානං උපදහිත්වා උපරි සුවණ්ණරජතාරකාවිචිත්තං විතානං බන්ධිත්වා ගන්ධදාමපුප්ඵදාමාදිහි අලඬකරිත්වා සමන්තා ද්වාදසහත්ථෙ යානෙ පුප්ඵජාලං කාරෙන්වා තිංසහත්ථමත්තට්ඨානං පට්ඨාණියා පරික්ඛිපාපෙන්වා පච්ඡිමහිත්තිං නිස්සාය හික්ඛුසඩ්ඨිසස්ස පල්ලඬකඅපස්සයමඤ්චපියාදිනි පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි සෙනපච්චත්ථරණෙහි පච්චත්ථරාපෙන්වා සාලාය පාචිතපස්සං අත්තතො නිසප්පායොග්ගං කාරෙසුං. තං සන්ධාය චුත්තං “ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා”ති.

උදකමණිකන්ති මහාකුච්ඡිකං උදකවාට්ඨං. එවං හගවා හික්ඛුසඩ්ඨිසො ව යථාරුචියා හත්ථපාදෙ ධොවිස්සන්ති, මුඛං වික්ඛාලෙස්සන්තිති තෙසු තෙසු යානෙසු මණිවණ්ණස්ස උදකස්ස පුරෙන්වා වාසත්ථාය නානාපුප්ඵානි වෙව උදකවාසවුණ්ණානි ව පක්ඛිපිත්වා කදලිපණ්ණෙහි පිදහිත්වා පතිට්ඨපෙසුං. තෙන චුත්තං “උදකමණිකං පතිට්ඨාපෙන්වා”ති.

තෙලප්පදීපං ආරොපෙන්වානි රජතසුවණ්ණාදිමයදණ්ඩදීපිකාසු යොධකරුපවිලාසබ්විතරුපකාදීනං හත්ථෙ යපිතසුවණ්ණරජතාදිමයකපල්ලිකාසු තෙලප්පදීපං ජාලයිත්වා. යෙන හගවා තෙනුපසඩ්කම්මිසුති එත්ථ පන තෙ පාටලිගාමියා උපාසකා න කෙවලං ආවසථාගාරමෙව, අථ ඛො සකලස්මිම්පි ගාමෙ වීථියො සප්පාපෙන්වා ධපෙ උස්සාපෙන්වා ගෙහද්වාරෙසු පුණ්ණසට්ඨෙ කදලියො ව යපාපෙන්වා සකලගාමං දීපමාලාහි විප්පකිණ්ණතාරකං විය කත්වා “බිරපකෙ දාරකෙ බිරං පායෙථ, දහරකුමාරෙ ලහුං ලහුං හොපෙන්වා සයාපෙථ, උච්චාසද්දං මා කරිත්ථ, අප්ප එකරත්තිං සත්ථා අන්තොගාමෙ වසිස්සති, බුද්ධා නාම අප්පසද්දකාමා හොන්ති”ති හෙරිං වරාපෙන්වා සයං දණ්ඩදීපිකා ආදාය යෙන හගවා තෙනුපසඩ්කම්මිසු.

අථ ඛො හගවා නිවාසෙන්වා පත්තචීවරමාදාය සද්ධිං හික්ඛුසඩ්ඨිසෙන යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඩ්කම්මිති “යස්ස දානි, හත්තෙ, හගවා කාලං මඤ්ඤති”ති එවං කිරි තෙහි කාලෙ ආරොචිතෙ හගවා ලාබාරසෙන තිත්තරත්තකොවිලාරපුප්ඵවණ්ණං රත්තදුපට්ඨං කත්තරියා පදුමං කන්තෙන්තො විය, සංවිධාය තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙන්තො නිවාසෙන්වා සුවණ්ණපාමඬගෙන පදුමකලාපං පරික්ඛිපන්නො විය, විප්පුලතාසස්සිරිකං

කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලෙන ගජකුම්භං පරියොනන්ධන්තො විය, රතනසතුබ්බෙධෙ සුවණ්ණග්ගිකෙ පවාළපාලං බිපමානො විය, මහති සුවණ්ණචෙතියෙ රත්තකම්බලකඤ්චුකං පටිමුඤ්චන්තො විය, ගච්ඡන්තං පුණ්ණවන්දං රත්තවලාහකෙන පටිච්ඡාදෙන්තො විය, කඤ්චනගිරිමත්ථකෙ සුපක්කලාබරසං පරිසිඤ්චන්තො විය, විත්තකුට්ඨබ්බමත්ථකං විජ්ජුලතාපාලෙන පරික්ඛිපන්තො විය, සකලවක්කවාළසිනෙරුයුගන්ධරමභාපථං වාලෙන්වා ගහිතනිග්‍රොධපල්ලවසමානවණ්ණං සුරත්තවරපංසුකුලං පාරුපිත්වා වනගහනතො නික්කන්තකෙසරසිභො විය, සමන්තතො උදයපබ්බතකුටතො පුණ්ණවන්දො විය, බාලසූරියො විය ව අත්තනා නිසින්තවාරුමණ්ඩපතො නික්බ්මි.

අථස්ස කායතො මෙසමුඛතො විජ්ජුකලාපා විය රස්මියො නික්බ්මිත්වා සුවණ්ණරසධාරාපරිසෙකපිඤ්ජරපත්තපුප්ඵළසාධාවිට්ඨෙ විය සමන්තතො රුක්ඛෙ කරිංසු. තාවදෙව අත්තතො අත්තතො පත්තවිවරමාදාය මහාභික්ඛුසංඝො භගවන්තං පරිවාරෙසි. තෙ ව නං පරිවාරත්වා සීතා භික්ඛු ඵ්චරුපා අහෙසුං අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පටිච්ඡන්තා අසංසට්ඨා ආරද්ධවිරියා වත්තාරො වචනක්ඛමා වොදකා පාපගර්හිතො සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤාසම්පන්නා විමුක්තිසම්පන්නා විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා. තෙහි පරිවුතො භගවා රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණක්ඛන්ධො, තක්කන්තපරිවාරිතො විය පුණ්ණවන්දො, රත්තපදුමවනසණ්ඩමජ්ඣගතා විය සුවණ්ණනාවා, පවාළවෙදිකපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණපාසාදො විරොචිත්ථං. මහාකස්සපප්පමුඛා පන මහාපෙරා මෙඝවණ්ණං පංසුකුලවිවරං පාරුපිත්වා මණ්ඩමමමිතො විය මහානාගා පරිවාරයිංසු වන්තරාගා භින්තකිලෙසා විජ්චිතජටා ඡින්තබන්ධනා කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා.

ඉති භගවා සයං විතරාගො විතරාගෙහි, විතදොසො විතදොසෙහි, විතමොහො විතමොහෙහි, නිත්තණ්හො නිත්තණ්හෙහි, නික්කිලෙසො නික්කිලෙසෙහි, සයං බුද්ධො අනුබුද්ධෙහි පරිවාරිතො පත්තපරිවාරිතං විය කෙසරං, කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අට්ඨානාගසහස්සපරිවාරිතො විය ඡද්දන්තො නාගරාජා, නවුත්තංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධතරට්ඨො භංසරාජා, සෙනඬගපරිවාරිතො විය චක්කවත්තිරාජා, මරුගණපරිවාරිතො විය සක්කො දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිතො විය භාරිතමහාබ්‍රහ්මා, තාරාගණපරිවාරිතො විය පුණ්ණවන්දො, අනුපමෙන බුද්ධවෙසෙන අපරිමාණෙන බුද්ධවිලාසෙන පාටලිගාමිනං මග්ගං පටිපජ්ජී.

අථස්ස පුරත්ථිකායතො සුවණ්ණවණ්ණා සනබුද්ධරස්මියො උට්ඨන්තිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, තථා පච්ඡිකායතො දක්ඛිණපස්සතො වාමපස්සතො සුවණ්ණවණ්ණා සනබුද්ධරස්මියො උට්ඨන්තිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, උපරිකෙසන්තතො පට්ඨාය සබ්බකෙසාවට්ටෙහි මොරගිවරාජවණ්ණා අසීතා සනබුද්ධරස්මියො උට්ඨන්තිත්වා ගගනතලෙ අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, හෙට්ඨාපාදතලෙහි පවාළවණ්ණා රස්මියො උට්ඨන්තිත්වා සනපථවියං අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, දන්තතො අක්ඛිතං සෙනට්ඨානතො, නාඛානං මංසවිමුත්තට්ඨානතො ඔදානා සනබුද්ධරස්මියො උට්ඨන්තිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, රත්තපිතවණ්ණානං සමිහින්තට්ඨානතො මඤ්ජෙට්ඨවණ්ණා රස්මියො උට්ඨන්තිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, සබ්බත්ථකමෙව පහස්සරා රස්මියො උට්ඨන්ති. ඵ්චං සමන්තා අසීතිහත්ථට්ඨානං ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො විජ්ජොතමානා විජ්ජන්දමානා විධාවමානා කඤ්චනදණ්ඩදීපිකාදීහි නිච්ඡරිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දමානා මහාපදීපපාලා විය, වාතුද්දීපිකමහාමෙඝතො නික්කන්තවිජ්ජුලතා විය ව දිසොදිසං පක්ඛන්දිසු. යාති සබ්බෙ දිසාභාගා සුවණ්ණවම්පකපුප්ඵළෙහි විකිරියමානා විය, සුවණ්ණසට්ඨතො සුවණ්ණරසධාරාහි ආසිඤ්චියමානා විය, පසාරිතසුවණ්ණපට්ඨපරික්ඛිත්තා විය, වෙරම්භවාතෙන සමුද්ධතකිංසුකකණ්ණිකාරකොවිලාරපුප්ඵළණ්ණසමොකිණ්ණා විය, විනපිට්ඨවුණ්ණසම්පරිඤ්ජිතා විය ව විරොචිංසු.

භගවතොපි අසීතිඅනුබාසඤ්ජනබ්‍යාමජ්ජහාපරික්ඛෙපසමුජ්ජලං ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණජපට්මණ්ඩිතං සරිරං අබ්භමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තං සමුජ්ජලන්තතාරකාවභාසිතං විය, ගගනතලං විකසිතං විය පදුමවනං, සබ්බපාලිචුල්ලො විය යොජනසතිකො පාරිච්ඡන්තකො, පටිපාටියා යපිතානං ද්වන්තිංසසූරියානං ද්වන්තිංසවන්දිමානං ද්වන්තිංසවක්කවත්තිනං ද්වන්තිංසදෙවරාජානං ද්වන්තිංසමහාබ්‍රහ්මානං සිරියා සිරිං අභිභවමානං විය විරොචිත්ථං, යථා නං දසහි පාරමිති දසහි උපපාරමිති දසහි පරමත්ථපාරමිති සම්මදෙව පරිපූරිතාහි සමතිංසපාරමිතාහි අලඬිකතං කප්පසතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬබ්බොය්‍යානි දින්නෙන දානෙන රක්ඛිතෙන සීලෙන කතෙන කල්‍යාණකම්මෙන ඵකස්මිං අත්තභාවෙ සමොසරිත්වා විපාකං දාතුං ඔකාසං අලභමානෙන සම්බාධජ්ජන්තං විය නිබ්බන්තිතං නාවාසහස්සහණ්ඩං ඵකං නාවං ආරොපනකාලො විය, සකට්ඨසහස්සහණ්ඩං ඵකං සකට්ඨ ආරොපනකාලො විය, පඤ්චවිසතියා ගඬිගානං සමිහින්තමුඛද්වාරෙ ඵකතො රාසිභූතකාලො විය අභොසි.

ඉමාය බුද්ධසිරියා ඔභාසමානස්සපි භගවතො පුරතො අනෙකානි දණ්ඩදීපිකාසහස්සානි උක්ඛිපිංසු. තථා පච්ඡතො වාමපස්සෙ දක්ඛිණපස්සෙ ජාතිකුසුමවම්පකවනමාලිකාරත්තුප්පලනීලප්පලබ්බකුලසින්දුවාරාදිපුප්ඵානි වෙච නීලපිතාදිවණ්ණසුගන්ධවුණ්ණානි ව වාතුද්දීපිකමහාමෙඝවිස්සට්ඨා සලිලවුට්ඨියො විය විජ්ජකිරිංසු. පඤ්චඬගිකතුරියනිග්ගොසා ව බුද්ධමම්සඬසගුණාසංයුත්තා ථුතිසොසා ව සබ්බා දිසා පුරයමානා මුඛසම්භාසා විය අහෙසුං. දෙවසුපණ්ණනාගයක්ඛන්ධබ්බමනුස්සානං අක්ඛිති අමතපානං විය ලහිංසු. ඉමස්මිං පන යානෙ යන්තවා පදසහස්සෙහි ගමනවණ්ණානං වත්තුං වට්ටති. තත්‍රියං මුඛමත්තං –

“ඵචං සබ්බඬගසම්පන්නො, කම්පයන්තො වසුන්ධරං;
අහෙය්‍යන්තො පාණානි, යාති ලොකචිත්තායකො.

“දක්ඛිණං පටං පාදං, උද්ධරන්නො නරාසභො;
ගච්ඡන්තො සිරිසම්පන්නො, සොභතෙ ද්විපද්ධත්තමො.

“ගච්ඡන්තො බුද්ධසෙට්ඨස්ස, හෙට්ඨා පාදතලං මුදු;
සමං සම්පුසතෙ භූමිං, රජසානුපලිම්පති.

“නින්නං යානං උන්නමති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ;
උන්නතඤ්ච සමං භොති, පථවි ච අවෙනනා.

“පාසාණා සක්ඛරා වෙව, කථලා බාණුකණ්ටකා;
සබ්බෙ මග්ගා විචජ්ජන්ති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ.

“නාතිදුරෙ උද්ධරති, නච්චාසන්නෙ ච නික්ඛිපං;
අසට්ඨන්තො නියානි, උභො ජාණු ච ගොජ්ඣකෙ.

“නාතිසීසං පක්කමති, සම්පන්නවරණො මුනි;
න වාසි සණ්ඨං යාති, ගච්ඡමානො සමාහිතො.

“උද්ධං අධො ච තිරියං, දිසඤ්ච විදිසං තථා;
න පෙක්ඛමානො සො යාති, යුගමත්තංවපෙක්ඛති.

“නාගච්ඡිකන්නවාරො සො, ගමනෙ සොභතෙ ජිනො;
වාරුං ගච්ඡති ලොකග්ගො, භාසයන්තො සදෙවකෙ.

“උසභරාජාව සොභන්තො, වාරුවාරිව කෙසරි;
තොසයන්තො බහු සත්තෙ, ගාමං සෙට්ඨො උපාගමී”ති. —

වණ්ණකාලො නාම කිරෙස. එවංවිධෙසු කාලෙසු භගවතො සරිරවණ්ණෙ වා ගුණවණ්ණෙ වා ධම්මකපීකස්ස ථාමොයෙව පමාණං, චුණ්ණියපදෙහි ගාථාබන්ධෙහි යත්තකං සක්කොති, තත්තකං වත්තබ්බං. “දුක්කලීන”න්ති වා “අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො”ති වා න වත්තබ්බො. අපරිමාණවණ්ණා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙසං බුද්ධාපි අනවසෙසතො වණ්ණං වත්තුං අසමත්ථා. සකලමිපි හි කප්පං වණ්ණෙන්නා පරියොසාපෙතුං න සක්කොන්ති, පගෙව ඉතරා පජාති. ඉමිනා සිරිවිලාසෙන අලංකිතජ්ජටියත්තං පාටලිගාමං පාවිසී, පවිසිත්වා භගවා පසන්නචිත්තෙන ජනෙන පුජ්ථගන්ධධූමවාසචුණ්ණාදීහි පුජියමානො ආවසථාගාරං පාවිසී. තෙන චූත්තං — “අථ බො භගවා නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤායෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඤ්ඤාමී”ති.

පාදෙ පක්ඛාලෙන්වාති යදිපි භගවතො පාදෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති, තෙසං පන උපාසකානං කුසලාහිවුද්ධිං ආකඬ්ඛන්තො පරෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්තස්ස භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙති. අපිච උපාදින්නකසරිරං නාම සීතං කාතබ්බමිපි භොතීති එතදත්ථමිපි භගවා න්භානපාදධොවනාදීනි කරොතියෙව. භගවත්තංයෙව පුරක්ඛන්වාති භගවත්තං පුරතො කත්වා. තත්ථ භගවා භික්ඛුනඤ්චෙව උපාසකානඤ්ච මජ්ඣෙ නිසින්තො ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා දුකුලචුම්භටකෙන වොදකං කත්වා ජාතිහිඬගුලකෙන මජ්ජිත්වා රත්තකම්බලෙන පලිවෙයෙත්වා පීඨෙ යපිතා රත්තසුචණ්ණසනපටිමා විය අතිවිරොචිත්ථ.

අයං පනෙත්ථ පොරාණානං වණ්ණභණ්ණනමග්ගො —

“ගන්ත්වාන මණ්ඩලමාලං, නාගච්ඡිකන්නවාරණො;
ඕභාසයන්තො ලොකග්ගො, නිසීදි වරමාසනෙ.

“තභිං නිසින්තො නරදම්මසාරථී,
දෙවාතිදෙවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො;
බුද්ධාසනෙ මජ්ඣගතො විරොචති,
සුචණ්ණනික්ඛං විය පණ්ඩුකම්බලෙ.

“නෙක්ඛං ජම්බොනදස්සෙව, නික්ඛිත්තං පණ්ඩුකම්බලෙ;
විරොචති චිත්තලො, මණ්ඩෙරොවනො යථා.

“මභාසාලොව සම්පුල්ලො, මෙරුරාජාවලඬිකතො;
සුචණ්ණයුපසඬිකාසො, පදුමො කොකනදො යථා.

“ජලන්නො දීපරුක්කොව, පබ්බතග්ගෙ යථා සිඛි;
දෙවනං පාරිජන්තොව, සබ්බචුල්ලො විරොවති”ති.

පාටලිගාමීයෙ උපාසකෙ ආමන්තෙසීති යස්මා තෙසු උපාසකෙසු බහු ජනා සීලෙසු පතිට්ඨිනා, තස්මා පඨමං තාව සීලවිපත්තියා ආදීනවං පකාසෙත්වා පවිෂා සීලසම්පදාය ආනිසංසං දස්සෙතුං, “පඤ්චමෙ ගහපතයො”ති ආදීනා ධම්මදෙසනත්ථං ආමන්තෙසි.

තත්ථ දුස්සීලොති නිස්සීලො. සීලවිපන්නොති විපන්නසීලො භින්නසංවරො. එත්ථ ච “දුස්සීලො”ති පදෙන පුග්ගලස්ස සීලාභාවො චුත්තො. සො පනස්ස සීලාභාවො දුට්ඨො අසමාදානෙන වා සමාදින්නස්ස හෙදෙන වාති. තෙසු පුරිමො න තථා සාවජ්ජො, යථා දුතියො සාවජ්ජතරො. යථාධිප්පෙතාදීනවනිමිත්තං සීලාභාවං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය දස්සෙතුං, “සීලවිපන්නො”ති චුත්තං. තෙන “දුස්සීලො”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙති. පමාදාධිකරණන්ති පමාදකාරණා. ඉදඤ්ච සුත්තං ගහට්ඨානං වසෙන ආගතං, පබ්බජිතානම්පි පන ලබ්භතෙව. ගහට්ඨො හි යෙන සිප්පට්ඨානෙන ජීවිකං කප්පෙති යදි කසියා යදි වාණිජ්ජාය යදි ගොරක්කෙන, පාණාතිපාතාදිවසෙන පමත්තො තං තං යථාකාලං සම්පාදෙතුං න සක්කොති, අප්පස්ස කම්මං විනස්සති. මාසාතකාලෙ පන පාණාතිපාතාදීනි කරොන්තො දණ්ඩවසෙන මහතිං භොගජානිං නිගවිෂති. පබ්බජිතො දුස්සීලො පමාදකාරණා සීලතො බුද්ධවචනතො කුමානතො සත්තඥ්ජයධනතො ච ජානිං නිගවිෂති.

පාපකො කිත්තිසද්දොති ගහට්ඨස්ස “අසුකො අමුකකුලෙ ජාතො දුස්සීලො පාපධම්මො පරිච්චන්තඉධලොකපරලොකො සලාකහත්තමත්තම්පි න දෙති”ති පරිසමප්ඤ්ඤා පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගවිෂති. පබ්බජිතස්ස “අසුකො නාම ථෙරො සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා නාසක්ඛි සීලාති රක්ඛිතුං, න බුද්ධවචනං ගහෙතුං, වෙජ්ජකම්මාදිහි ජීවති, ඡහි අගාරවෙහි සමන්තාගතො”ති එවං පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගවිෂති.

අවිසාරදොති ගහට්ඨො තාව අවස්සං බහුතං සන්නිපාතට්ඨානෙ “කොච්ඡි මම කම්මං ජානිස්සති, අප්ථ මං නින්දිස්සති, රාජකුලස්ස වා දස්සෙස්සති”ති සහයො උපසංකමති, මඬකුහුතො පත්තක්කන්ධො අධොමුඛො නිසීදති, විසාරදො හුත්වා කථෙතුං න සක්කොති. පබ්බජිතොපි බහුභික්ඛුසංඝස්ස සන්නිපතීතෙ “අවස්සං කොච්ඡි මම කම්මං ජානිස්සති, අප්ථ මෙ උපොසප්ඨම්පි පචාරණම්පි ය්පෙත්වා සාමඤ්ඤතො වාවෙත්වා නික්කඩ්ඪිස්සති”ති සහයො උපසංකමති, විසාරදො හුත්වා කථෙතුං න සක්කොති. එකච්චො පන දුස්සීලොපි සමානො සුසීලො විය වරති, සොපි අප්ඤ්ඤාසයෙන මඬකු හොතියෙව.

සම්මුල්ලො කාලං කරොතිති දුස්සීලස්ස හි මරණමඤ්ඤෙ නිපන්නස්ස දුස්සීලකම්මානි සමාදාය පවත්තිතට්ඨානානි ආපාථං ආගවිෂන්ති. සො උම්මීලෙන්වා ඉධලොකං, නිම්මීලෙන්වා පරලොකං පස්සති. තස්ස වත්තාරො අපායා කම්මානුරූපං උපට්ඨන්ති, සත්තිසතෙන පහරියමානො විය අග්ගිජාලාභිසාතෙන කුමායමානො විය ච හොති. සො “වාරෙථ, වාරෙථා”ති විරවන්තොව මරති. තෙන චුත්තං – “සම්මුල්ලො කාලං කරොති”ති.

කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්කන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අභිනිබ්බන්තක්කන්ධග්ගහණා. අප්ථ වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපවිජ්ජො. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං. අපායන්තිආදි සබ්බං නිරයවෙච්චනං. නිරයො හි සග්ගමොක්ඛහෙතුහුතා පුඤ්ඤසංඝඛාතා අයා අපෙතත්තා, සුඛානං වා අයස්ස, ආගමනස්ස වා අභාවා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති, දොසබ්බලතාය වා දුට්ඨොන කම්මුනා නිබ්බන්තා ගතීති දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති එත්ථ දුක්කතකාරිනොති විනිපාතො, විනස්සන්තා වා එත්ථ නිපතන්ති සම්භිජ්ජමානභිගප්චිට්ඨගාති විනිපාතො. නත්ථි එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරයො.

අප්ථ වා අපායග්ගහණෙන තිරවිජානයොතිං දීපෙති. තිරවිජානයොති හි අපායො සුගතිතො අපෙතත්තා, න දුග්ගති මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සම්භවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයං දීපෙති. සො හි අපායො වෙච්ච දුග්ගති ච සුගතිතො අපෙතත්තා, දුක්ඛස්ස ච ගතිභුතත්තා, න තු විනිපාතො අසුරසදිසං අවිනිපතිතත්තා පෙනමහිද්ධිකානම්පි විජ්ජමානත්තා. විනිපාතග්ගහණෙන අසුරකායං දීපෙති. සො හි යථාචුත්තෙනට්ඨොන “අපායො” වෙච්ච “දුග්ගති” ච සබ්බසම්පත්තිසමුප්පයෙහි විනිපතිතත්තා “විනිපාතො”ති ච චුච්චති. නිරයග්ගහණෙන අවිච්චාදිකං අනෙකප්පකාරං නිරයමෙව දීපෙති. උපපජ්ජතිති නිබ්බන්තති.

ආනිසංසකථා චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො – සීලවාති සමාදානවසෙන සීලවා. සීලසම්පන්නොති පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණඤ්ච කත්වා සීලස්ස සමාදානෙන සීලසම්පන්නො. භොගක්කන්ධන්ති භොගරාසිං. සුගතිං සග්ගං ලොකන්ති එත්ථ සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සංඝගස්සති, සග්ගග්ගහණෙන දෙවගති එව. තත්ථ සුන්දරා ගති සුගති, රූපාදිහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො, සො සබ්බොපි ලුප්පනපලුප්පනට්ඨොන ලොකොති.

පාටලිගාමියෙ උපාසකෙ බහුදෙව රත්තිං ධම්මියා කථායාති අඤ්ඤායපි පාළිමුත්තාය ධම්මකථාය වෙව ආවසථානුමොදනකථාය ව. තදා හි භගවා යස්මා අජාතසත්තුනා තත්ථ පාටලිපුත්තනගරං මාපෙන්නෙන අඤ්ඤෙසු ගාමතිගමජනපදරාජධානීසු යෙ සීලාචාරසම්පන්නා කුටුම්භිකා, තෙ ආනෙත්වා ධනධක්ඤ්ඤසරවත්ථුඛෙත්තවත්ථාදීනි වෙව පරිහාරඤ්ච දාපෙත්වා නිවෙසියන්ති. තස්මා පාටලිගාමියා උපාසකා ආනිසංසදස්සාවිතාය විසෙසනො සීලගරුකා සබ්බගුණානඤ්ච සීලස්ස අධිට්ඨානභාවතො තෙසං පඨමං සීලානිසංසෙ පකාසෙත්වා තතො පරං ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්නො විය, පථවොජං ආකඩ්ඪන්තො විය, මහාජම්බුං මත්ථකෙ ගහෙත්වා වාලෙන්තො විය, යොජනිකමධුකණ්ඩං චක්කයන්තෙන පීළෙත්වා මධුරසං පායමානො විය පාටලිගාමිකානං උපාසකානං හිතසුඛාවහං පකිණ්ණකකථං කථෙන්නො “ආවාසදානං නාමෙතං ගහපතයො මහන්තං පුඤ්ඤං, තුම්භාකං ආවාසො මයා පරිභුත්තො, හික්ඛුසඬ්ඨෙතෙ ව පරිභුත්තො, මයා ච හික්ඛුසඬ්ඨෙතෙ ව පරිභුත්තෙ පන ධම්මරතනෙනපි පරිභුත්තොයෙව හොති. එවං තීහි රතනෙහි පරිභුත්තෙ අපරිමෙයොයා ව විපාකො, අපිව ආවාසදානස්මිං දින්නෙ සබ්බදානං දින්නමෙව හොති, භූමිට්ඨකපණ්ණසාලාය වා සාබ්බමණ්ඩපස්ස වා සඬ්ඨං උද්දිස්ස කතස්ස ආනිසංසො පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කා. ආවාසදානානුභාවෙන හි භවෙ නිබ්බත්තමානස්සපි සම්පීළිතගබ්භවාසො නාම න හොති, ද්වාදසභත්ථො ඔවරකො වියස්ස මාතුකුච්ඡි අසම්බාධොව හොති”ති එවං නානානායෙහි විචිත්තං බහුං ධම්මකථං කථෙත්වා –

“සීතං උණ්භං පටිහන්ති, තතො වාළුමිගානි ව;
සරිසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

“තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ක්කායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

“විහාරදානං සඬ්ඨස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තතො.

“විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අත්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව.

“දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන වෙතසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (වුළුව. 295) –

එවං අයම්පි ආවාසදානෙ ආනිසංසොති බහුදෙව රත්තිං අතිරෙකතරං දියඬ්ඨයාමං ආවාසදානානිසංසකථං කථෙසි. තත්ථ ඉමා ගාථා තාව සඬ්ඨගහං ආරුල්භා, පකිණ්ණකධම්මදෙසනා පන සඬ්ඨගහං නාරොහති. සන්දස්සෙත්වාතිආදීනි වුත්තත්ථානෙව.

අභික්කන්තාති අතික්කන්තා ද්වෙ යාමා ගතා. යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤථාති යස්ස ගමනස්ස තුම්භෙ කාලං මඤ්ඤථ, ගමනකාලො තුම්භාකං, ගච්ඡ්ථාති වුත්තං හොති. තස්මා පන භගවා තෙ උයොපාපෙසීති? අනුකම්පාය. නියාමරත්තිඤ්ච තත්ථ නිසීදිත්වා චිතිනාමෙන්තානං තෙසං සරිරෙ ආබාධො උප්පජ්ජෙය්‍යාති, හික්ඛුසඬ්ඨෙපි ව විජ්ජභාතසයනනිසජ්ජාය ඔකාසො ලද්ධං වට්ටති, ඉති උභයානුකම්පාය උයොපාපෙසීති. සුඤ්ඤාගාරන්ති පාටියෙක්කං සුඤ්ඤාගාරං නාම තත්ථ නත්ථී. තෙන කිර ගහපතයො තස්සෙව ආවසථාගාරස්ස එකපස්සෙ පටසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා කප්පියමඤ්චං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ කප්පියපච්චත්ථරණං අත්ථරිත්වා උපරි සුවණ්ණරජතාරකාගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිතං විතානං බන්ධිත්වා තෙලප්පදීපං ආරොපෙසුං “අප්පෙව නාම සත්ථා ධම්මාසනතො වුට්ඨාය ථොකං විස්සම්මකාමො ඉධ නිපජ්ජෙය්‍ය, එවං නො ඉදං ආවසථාගාරං භගවතා චතුභි ඉරියාපටෙහි පරිභුත්තං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සති”ති. සත්ථාපි තදෙව සන්ධාය තත්ථ සඬ්ඨාපිං පඤ්ඤාපෙත්වා සිහසෙය්‍යං කප්පෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං “සුඤ්ඤාගාරං පාවිසී”ති. තත්ථ පාදධොවනට්ඨානතො පට්ඨාය යාව ධම්මාසනා අගමාසි, එත්තකෙ යානෙ ගමනං නිජ්ජන්තං. ධම්මාසනං පත්වා ථොකං අට්ඨාසි, ඉදං තත්ථ යානං. භගවා ද්වෙ යාමෙ ධම්මාසනෙ නිසීදි, එත්තකෙ යානෙ නිසජ්ජා නිජ්ජන්තා. උපාසකෙ උයොපාපෙත්වා ධම්මාසනතො ඔරුය්ග යථාචුත්තෙ යානෙ සිහසෙය්‍යං කප්පෙසි. එවං තං යානං භගවතා චතුභි ඉරියාපටෙහි පරිභුත්තං අහොසීති.

සුනිධවස්සකාරාති සුනිධො ව වස්සකාරො ව ද්වෙ බ්‍රාහ්මණා. මගධමහාමත්තාති මගධරඤ්ඤො මහාඅමච්චා, මගධරට්ටියෙ වා මහාමත්තා මහතියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතාති මහාමත්තා. පාටලිගාමෙ නගරං මාපෙන්නීති පාටලිගාමසඬ්ඨානෙ භූමිපදෙසෙ නගරං මාපෙන්නි. වජ්ජීනං පට්ඨානායාති ලිච්ඡවිරාජුනං ආයුබ්බප්පච්ඡින්නදනත්ථං. සහස්සසහස්සෙවාති එකෙකවග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං හුත්වා. වත්ථුනීති සරවත්ථුනි. චිත්තානි නමන්ති නිවෙසනානි මාපෙතුන්ති රඤ්ඤො රාජමහාමත්තානඤ්ච නිවෙසනානි මාපෙතුං වත්ථුච්ඡ්ජාපාඨකානං චිත්තානි නමන්ති. තෙ කිර අත්තතො සිප්පානුභාවෙන හෙට්ඨාපට්ටියං තිංසභත්ථමත්තෙ යානෙ “ඉධ නාගග්ගාහො, ඉධ යක්ඛග්ගාහො, ඉධ භූතග්ගාහො, ඉධ පාසාණො වා බාණුකො වා අත්ථී”ති ජානන්ති. තෙ තදා සිප්පං ජප්පෙත්වා දෙවතාහි සද්ධිං සම්මන්ත්තයමානා විය මාපෙන්නි.

අප වා නෙසං සරීරෙ දෙවතා අධිමුච්චිත්වා තත්ථ තත්ථ නිවෙසනානි මාපෙතුං චිත්තං නාමෙත්ති. තා චතුසු කොණෙසු බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා වත්ථුමිහි ගහිතමත්තෙ පටිවිගච්ඡන්ති. සද්ධකුලානං සද්ධා දෙවතා තථා කරොන්ති, අස්සද්ධකුලානං අස්සද්ධා දෙවතා. කිංකාරණා? සද්ධානක්ඛි එවං හොති “ඉධ මනුස්සා නිවෙසනං මාපෙන්නා පඨමං භික්ඛුසඬ්ඨං නිසීදාපෙත්වා මඬගලං වදාපෙස්සන්ති, අප් මයං සීලවත්තානං දස්සනං ධම්මකථං පඤ්භවිස්සප්පනං අනුමොදනං සොතුං ලභිස්සාම, මනුස්සා ච දානං දත්වා අම්භාකං පත්තිං දස්සන්ති”ති. අස්සද්ධා දෙවතාපි “අත්තනො ඉච්ඡානුරූපං තෙසං පටිපත්තිං පස්සිතුං, කථඤ්ච සොතුං ලභිස්සාමා”ති තථා කරොන්ති.

තාවතිංසෙහීති යථා හි එකස්මිං කුලෙ එකං පණ්ඩිතමනුස්සං, එකස්මිඤ්ච විහාරෙ එකං ඛණ්ණස්සුතං භික්ඛුං උපාදාය “අසුකකුලෙ මනුස්සා පණ්ඩිතා, අසුකවිහාරෙ භික්ඛු ඛණ්ණස්සුතා”ති සද්දො අඛිභුග්ගච්ඡන්ති, එවමෙව සක්කං දෙවරාජානං, විස්සකම්මඤ්ච දෙවපුත්තං උපාදාය “තාවතිංසා පණ්ඩිතා”ති සද්දො අඛිභුග්ගතො. තෙනාහ “තාවතිංසෙහි”ති. සෙය්‍යථාපීතිආදිනා දෙවෙහි තාවතිංසෙහි සද්ධං මන්තෙත්වා විය සුනිධවස්සකාරා නගරං මාපෙන්නීති දස්සෙති.

යාවතා, ආනන්ද, අරියං ආයතනන්ති යත්තකං අරියමනුස්සානං ඔසරණට්ඨානං නාම අත්ථී. යාවතා චණ්ඨප්පොති යත්තකං වාණිජානං ආහට්ඨණ්ඩස්ස රාසිවසෙන කයවික්කයට්ඨානං නාම, වාණිජානං වසනට්ඨානං වා අත්ථී. ඉදං අග්ගනගරන්ති තෙසං අරියායතනචණ්ඨප්පානං ඉදං නගරං අග්ගං භවිස්සති ජෙට්ඨකං පාමොක්ඛං. පුට්ඨෙදනන්ති භණ්ඩපුට්ඨෙදනට්ඨානං, භණ්ඩභණ්ඩිකානං මොචනට්ඨානන්ති චුත්තං හොති. සකලජම්බුදීපෙ අලද්ධභණ්ඩම්පි හි ඉධෙව ලභිස්සන්ති, අඤ්ඤත්ථ වික්කයං අගච්ඡන්තාපි ඉධෙව වික්කයං ගච්ඡස්සන්ති, තස්මා ඉධෙව පුට්ඨං භින්දිස්සන්ති අත්ථො. ආයානම්පි හි චතුසු ද්වාරෙසු වත්තාරි, සභායං එකන්ති එවං දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චසතසභස්සානි තත්ථ උට්ඨභිස්සන්ති. තානි සභාවානි ආයානීති දස්සෙති.

අග්ගිතො වානිආදීසු සමුච්චයත්ථො වාසද්දො, අග්ගිනා ච උදකෙන ච මිටුභෙදෙන ච නස්සිස්සන්ති අත්ථො. තස්ස හි එකො කොට්ඨාසො අග්ගිනා නස්සිස්සති, නිබ්බාපෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති, එකං කොට්ඨාසං ගඬගා ගහෙත්වා ගම්ස්සති, එකො ඉමිනා අකථිතං අමුස්ස, අමුනා අකථිතං ඉමස්ස වදන්තානං පිසුණවාලානං වසෙන භින්තානං මනුස්සානං අඤ්ඤමඤ්ඤභෙදෙන විනස්සිස්සති. එවං වත්වා භගවා පච්චුසකාලෙ ගඬගාතිරං ගන්ත්වා කතමුඛධොවනො භික්ඛාචාරවෙලං ආගමියමානො නිසීදි.

සුනිධවස්සකාරාපි “අම්භාකං රාජා සමණස්ස ගොතමස්ස උපට්ඨාකො , සො අම්භෙ උපගතෙ පුච්ඡිස්සති ‘සත්ථා කිර පාටලිගාමං අගමාසි, කිං තස්ස සන්තිකං උපසඬකම්ත්ථ, න උපසඬකම්ත්ථා’ති. ‘උපසඬකම්මිහා’ති ච චුත්තෙ ‘නිමන්තයිත්ථ, න නිමන්තයිත්ථා’ති පුච්ඡිස්සති. ‘න නිමන්තයිමිහා’ති ච චුත්තෙ අම්භාකං දොසං ආරොපෙත්වා නිග්ගණ්ඨිස්සති, ඉදඤ්චාපි මයං අකතට්ඨානෙ නගරං මාපෙම, සමණස්ස ඛො පන ගොතමස්ස ගතගතට්ඨානෙ කාළකණ්ණසත්තා පටික්කමන්ති, තං මයං නගරමඬගලං වාචාපෙස්සාමා”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා නිමන්තයිංසු. තෙන චුත්තං – “අප් ඛො සුනිධවස්සකාරා”තිආදි.

පුබ්බණ්ඨසමයන්ති පුබ්බණ්ඨෙ කාලෙ. නිවාසෙත්වාති ගාමපවෙසනනිහාරෙන නිවාසනං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා. පත්තචීවරමාදායානි චීවරං පාරුපිත්වා පත්තං භත්ථෙන ගහෙත්වා.

සීලවන්තෙත්ථාති සීලවන්තො එත්ථ අත්තනො වසනට්ඨානෙ. සඤ්ඤතෙති කායවාචාවිත්තෙහි සඤ්ඤතෙ. තාසං දක්ඛිණමාදියෙහි සඬ්ඨස්ස දින්තෙ වත්තාරො පච්චයෙ තාසං ඝරදෙවතානං ආදියෙය්‍ය පත්තිං දදෙය්‍ය. පූජිතා පූජ්‍යන්තීති “ඉමෙ මනුස්සා අම්භාකං ඤාතකාපි න හොන්ති, එවම්පි නො පත්තිං දෙන්ති”ති ආරක්ඛං සුසංචිතං කරොන්ති සුට්ඨු ආරක්ඛං කරොන්ති. මානිකා මානසන්තීති කාලානුකාලං බලිකම්මකරණෙන මානිකා “එතෙ මනුස්සා අම්භාකං ඤාතකාපි න හොන්ති, තථාපි චතුපඤ්චපමාසන්තරං නො බලිකම්මං කරොන්ති”ති මානෙන්නි උප්පන්නපරිස්සයං භරන්ති. තතො නන්ති තතො තං පණ්ඩිතජාතිකං පුරිසං. ඔරසන්ති උරෙ යපෙත්වා වඩ්ඪිතං, යථා මාතා ඔරසං පුත්තං අනුකම්පති, උප්පන්නපරිස්සයභරණත්ථමෙවස්ස යථා වායමති, එවං අනුකම්පන්තීති අත්ථො. භද්‍රානි පස්සන්ති සුන්දරානි පස්සති.

අනුමොදිත්වාති තෙහි තදා පසුතපුඤ්ඤස්ස අනුමොදනවසෙන තෙසං ධම්මකථං කත්වා. සුනිධවස්සකාරාපි “යා තත්ථ දෙවතා ආසුං, තාසං දක්ඛිණමාදියෙ”ති භගවතො වචනං සුත්වා දෙවතානං පත්තිං අදංසු. තං ගොතමද්වාරං නාම අහොසීති තස්ස නගරස්ස යෙන ද්වාරෙන භගවා නික්ඛම්, තං ගොතමද්වාරං නාම අහොසි. ගඬගාය පන උත්තරණත්ථං අනොතිණ්ණත්තා ගොතමතිත්ථං නාම නාහොසි. පුරාති පුණ්ණා. සමතිත්තිකාති තට්ඨමං උදකස්ස තිත්තා භරිතා. කාකපෙය්‍යාති තීරෙ ධීතකාකෙහි පාතුං සක්කුණෙය්‍යඋදකා. ද්විතීපි පදෙහි උභතොකුලසමං පරිපුණ්ණභාවමෙව දස්සෙති. උචම්පන්ති පාරගමනත්ථාය දාරුනි සඬ්ඨාටෙන්වා ආණ්ඩො කොට්ටෙන්වා කතං. කුල්ලන්ති වෙළඳණ්ඩාදිකෙ වල්ලිආදීහි බන්ධිත්වා කතං.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං මහාජනස්ස ගඬගොදකමත්තස්සපි කෙවලං තරිතුං අසමත්ථං, අත්තනො පන භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ච අතිගම්භීරවිත්ථං සංසාරමභණ්ණං තරිත්වා ධීතභාවඤ්ච සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථපරිදිපනං

ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අණ්ණවන්ති සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡේදෙන යොජනමත්තං ගම්භිරස්ස ව චිත්තස්ස ව උදකට්ඨානස්සෙනං අධිවචනං. සරන්ති සරිත්වා ගමනතො ඉධ නදී අධිප්පෙනා. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ගම්භිරචිත්තං සංසාරණ්ණවං තණ්හාසරිතඤ්ච කරන්ති, තෙ අරියමග්ගසංඛාරාං සෙත්තුං කත්වාන විසජ්ජ පල්ලොති අනාමසිත්වාච උදකභරිතාති නින්තට්ඨානාති, අයං පන ඉදං අප්පමත්තකං උදකං තරිතුකාමො කුල්ලඤ්ඤි ජනො පබ්බතති කුල්ලං බන්ධිතුං ආයාසං ආපජ්ජති. තිණ්ණා මෙධාවිනො ජනාති අරියමග්ගඤ්ඤාණසංඛාරාය මෙධාය සමන්තාගතත්තා මෙධාවිනො බුද්ධා ව බුද්ධසාවකා ව විනා එව කුල්ලෙන තිණ්ණා පරතිරෙ පතිට්ඨිතාති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ද්විධාපට්ඨසුත්තවණ්ණනා

77. සත්තමෙ අද්ධානමග්ගපට්ඨපන්නොති අද්ධානසංඛාරාං දීඝමග්ගං පට්ඨපන්නො ගච්ඡන්තො හොති. නාගසමාලොනාති එවංනාමකෙන ථෙරෙන. පච්ඡාසමණෙනාති අයං තදා භගවතො උපට්ඨාකො අහොසි. තෙන නං පච්ඡාසමණං කත්වා මග්ගං පට්ඨපජ්ජී. භගවතො හි පට්ඨමබ්බොධියං විසතිවස්සාති අනිබ්බද්ධා උපට්ඨාකා අහෙසුං, තතො පරං යාච පරිනිබ්බානා පඤ්චවිසතිවස්සාති ආයස්මා ආනන්දො ඡායාච උපට්ඨාසි. අයං පන අනිබ්බද්ධපට්ඨාකාලො. තෙන චුත්තං – “ආයස්මතා නාගසමාලොන පච්ඡාසමණෙනා”ති. ද්විධාපට්ඨන්ති ද්විධාභූතං මග්ගං. “ද්වෙධාපට්”න්තිපි පට්ඨන්ති ආයස්මා නාගසමාලො අත්තනා පුබ්බෙ තත්ථ කතපරිවයත්තා උජුභාවඤ්ඤස්ස සන්ධාය වදති “අයං, භත්තෙ භගවා, පන්ථො”ති.

භගවා පන තදා තස්ස සපරිස්සයභාවං ඤාත්වා තතො අඤ්ඤං මග්ගං ගන්තුකාමො “අයං, නාගසමාල, පන්ථො”ති ආහ. “සපරිස්සයො”ති ව චුත්තෙ අසද්දහිත්වා “භගවා න තත්ථ පරිස්සයො”ති වදෙය්‍ය, තදස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛායාති “සපරිස්සයො”ති න කථෙසි. තික්ඛන්තුං “අයං පන්ථො, ඉමිනා ගච්ඡාමා”ති වත්වා චතුත්ථාරෙ “න භගවා ඉමිනා මග්ගෙන ගන්තුං ඉච්ඡති, අයමෙව ව උජුමග්ගො, භන්දාහං භගවතො පත්තචීවරං දත්වා ඉමිනා මග්ගෙන ගම්ස්සාමි”ති විත්තෙන්වා සන්ථු පත්තචීවරං දාතුං අසක්කොන්තො භූමියං යපෙත්වා පච්චුපට්ඨිතෙන දුක්ඛසංවත්තනිකෙන කම්මුතා වොදියමානො භගවතො වචනං අනාදියිත්වා පක්කාමි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා නාගසමාලො භගවතො පත්තචීවරං තත්ථෙව ඡමායං නික්ඛිපිත්වා පක්කාමි”ති. තත්ථ භගවතො පත්තචීවරන්ති අත්තනො භත්ථගතං භගවතො පත්තචීවරං. තත්ථෙවාති තස්මිංයෙව මග්ගෙ ඡමායං පට්ඨියං නික්ඛිපිත්වා පක්කාමි. ඉදං වො භගවා පත්තචීවරං, සවෙ ඉච්ඡථ, ගණ්හථ, යදි අත්තනා ඉච්ඡිතමග්ගංයෙව ගන්තුකාමත්ථාති අධිප්පායො. භගවාපි අත්තනො පත්තචීවරං සයමෙව ගහෙන්වා යථාධිප්පෙනා මග්ගං පට්ඨපජ්ජී.

අත්තරාමග්ගෙ වොරා නික්ඛමිත්වාති තදා කිර පඤ්චසතා පුරිසා ලුද්දා ලොභිතපාණිතො රාජාපරාධිනො හුත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වොරිකාය ජීවිකං කප්පෙන්තා “පාරිපන්ථිකභාවෙන රඤ්ඤො ආයපථං පච්ඡන්දිස්සාමා”ති මග්ගසමීපෙ අරඤ්ඤෙ නිට්ඨන්ති. තෙ ථෙරං තෙන මග්ගෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං සමණො ඉමිනා මග්ගෙන ආගච්ඡති, අවලඤ්ඡිතබ්බං මග්ගං වලඤ්ඡෙති, අමිහාකං අත්ථිභාවං න ජානාති, හන්ද නං ජානාපෙස්සාමා”ති කුප්පිත්වා ගහනට්ඨානතො වෙගෙන නික්ඛමිත්වා සහසා ථෙරං භූමියං පාතෙන්වා භත්ථපාදෙහි කොට්ටෙන්වා මත්තිකාපත්තඤ්ඤස්ස හින්දිත්වා චීවරං බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා පබ්බජිතත්තා “තං න භනාම, ඉතො පට්ඨාය ඉමස්ස මග්ගස්ස පරිස්සයභාවං ජානාහි”ති විස්සජ්ජෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මතො...පෙ.... විජ්ජාලෙසු”න්ති.

භගවාපි “අයං තෙන මග්ගෙන ගතො වොරෙහි බාධිතො මං පරියෙසිත්වා ඉදානෙව ආගමිස්සති”ති ඤාත්වා ථොකං ගන්ත්වා මග්ගා ඕක්කමිම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදි. ආයස්මාපි බො නාගසමාලො පච්චාගන්ත්වා සත්ථාරා ගතමග්ගමෙව ගහෙන්වා ගච්ඡන්තො තස්මිං රුක්ඛමුලෙ භගවන්තං පස්සිත්වා උපසංඝාතමිත්වා වන්දිත්වා තං පවත්තිං සබ්බං ආරොවෙසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා නාගසමාලො...පෙ.... සංඝාට්ඨිඤ්ච විජ්ජාලෙසු”න්ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො නාගසමාලස්ස අත්තනො වචනං අනාදියිත්වා අබ්බමන්තමග්ගමනං, අත්තනො ව බ්බමන්තමග්ගමනං විදිත්වා තදන්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සද්ධිං වරන්ති සහ වරන්තො. එකතො වසන්ති ඉදං තස්සෙව වෙච්චනං, සහ වසන්තොති අත්ථො . මිස්සො අඤ්ඤපනෙන වෙදගුති වෙදිතබ්බට්ඨෙත වෙදසංඛාරාතෙන චතුසච්චඅරියමග්ගඤ්ඤාණෙන ගතත්තා අධිගතත්තා, වෙදස්ස වා සකලස්ස ඤෙය්‍යස්ස පාරං ගතත්තා වෙදගු. අත්තනො හිතාහිතං න ජානාතිති අඤ්ඤො, අවිද්වා බාලොති අත්ථො. තෙන අඤ්ඤෙන ජනෙන මිස්සො සහවරණමත්තෙන මිස්සො. විද්වා පජ්ඣාති පාපකන්ති තෙන වෙදගුභාවෙන විද්වා ජානන්තො පාපකං අහද්දකං අත්තනො දුක්ඛාවහං පජ්ඣාති, පාපකං වා අකල්‍යාණපුග්ගලො පජ්ඣාති. යථා කිං? කොඤ්ඤො ධීරපකොව නින්තගන්ති යථා කොඤ්ඤොවසකුණො උදකමිස්සිතෙ ධීරෙ උපනිතෙ විනා තොයං ධීරමත්තස්සෙව පිච්චතො ධීරපකො නින්තට්ඨානගමනෙන නින්තගසංඛාරාං උදකං පජ්ඣාති වජ්ජෙති, එවං

පණ්ඩිතෝ කිර දුප්පඤ්ඤපුග්ගලෙහි ධානනිසජ්ජාදිසු සහභූතොපි ආචාරොන තෙ පජහානි, න කදාවිපි සම්මිස්සො හොති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. විසාබාසුත්තවණ්ණනා

78. අට්ඨමෙ විසාබාස මිඟාරමාතුයා නත්තා කාලඤ්ඤානා හොතිති විසාබාස මහාඋපාසිකාය පුත්තස්ස ධිතා කුමාරිකා කාලඤ්ඤානා හොති. සා කිර වත්තසම්පන්නා සාසනෙ අභිජපසන්නා මහාඋපාසිකාය ගෙහං පට්ටිධානං භික්ඛූනං භික්ඛූනීනඤ්ච අත්තනා කාතබ්බවෙය්‍යාවච්චං පුරෙහත්තං පච්ඡාභත්තඤ්ච අජපමත්තා අකාසි, අත්තනො පිතාමහියා චිත්තානුකූලං පටිපජ්ජී. තෙන විසාබා ගෙහතො බහි ගච්ඡන්ති සබ්බං තස්සායෙව භාරං කත්වා ගච්ඡති, රූපෙන ව දස්සනීයා පාසාදිකා, ඉති සා තස්සා විසෙසනො පියා මනාපා අහොසි. සා රොගාභිභූතා කාලමකාසි. තෙන චූත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන විසාබාස මිඟාරමාතුයා නත්තා කාලඤ්ඤානා හොති පියා මනාපා”ති. අට් මහාඋපාසිකා තස්සා මරණෙන සොකං සන්ධාරොතුං අසක්කොන්ති දුක්ඛි දුම්මනා සරිරනික්ඛෙපං කාරොත්වා “අපි නාම සත්ථු සන්තිකං ගතකාලෙ චිත්තස්සාදං ලභෙය්‍යා”න්ති භගවත්තං උපසඬකම්. තෙන චූත්තං – “අට් බො විසාබා මිඟාරමාතා”තිආදි. තත්ථ දිවා දිවස්සාති දිවස්සස්සාපි දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙති අත්ථො.

භගවා විසාබාස වට්ටාභිරතීං ජානන්තො උපායෙන සොකතනුකරණත්ථං “ඉච්ඡෙය්‍යාසි ත්වං විසාබෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ යාවතිකාති යත්තකා. තදා කිර සත්ත ජනකොට්ඨො සාවත්ථියං පට්ටසන්ති . තං සන්ධාය භගවා “කිච්චභූතා පන විසාබෙ සාවත්ථියා මනුස්සා දෙවස්සිකං කාලං කරොන්ති”ති පුච්ඡී. විසාබා “දසපි, හන්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තීණිති තයො. අයමෙව වා පායො. අවිචිත්තාති අසුඤ්ඤා.

අට් භගවා අත්තනො අධිජපායං පකාසෙන්නො “අපි නු ත්වං කදාවි කරහවි අනල්ලවත්ථා වා භවෙය්‍යාසි අනල්ලකෙසා වා”ති ආහ. නනු එවං සන්තෙ තයා සබ්බකාලං සොකාභිභූතාය මනානං පුත්තාදීනං අමඬගල්ලපචාරවසෙන උදකොරොහණෙන අල්ලවත්ථාය අල්ලකෙසාය එව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති. තං සුත්ථා උපාසිකා සංවෙගජාතා “නො හෙතං, හන්තෙ”ති පටික්ඛිපිත්වා පියවත්ථුං විජපට්ඨාරොතො අත්තනො චිත්තස්ස නිවත්තභාවං සත්ථු ආරොවෙත්ති “අලං මෙ, හන්තෙ, තාවඤ්ඤකෙහි පුත්තෙහි ව නත්තාරොහි වා”ති ආහ.

අට්ස්සා භගවා “දුක්ඛං නාමෙතං පියවත්ථුනිමිත්තං, යත්තකාති පියවත්ථුනි, තත්තකාති දුක්ඛානි. තස්මා සුඛකාමෙන දුක්ඛජපට්ඨකුලෙන සබ්බසො පියවත්ථුනො චිත්තං විවෙචෙනබ්බ”න්ති ධම්මං දෙසෙන්නො “යෙසං බො විසාබෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි”තිආදිමාහ. තත්ථ සතං පියානීති සතං පියායිතබ්බවත්ථුනි. “සතං පිය”න්තිපි කෙවි පදන්ති. එත්ථ ව යස්මා එකතො පට්ඨාය යාව දස, තාව සඬ්ඛ්‍යා සඬ්ඛ්‍යායස්පධානා, තස්මා “යෙසං දස පියානි, දස තෙසං දුක්ඛානි”තිආදීනා පාළි ආගතා. කෙවි පන “යෙසං දස පියානං, දස තෙසං දුක්ඛානං”න්තිආදීනා පදන්ති, තං න සුන්දරං. යස්මා පන වීසතිතො පට්ඨාය යාව සතං, තාව සඬ්ඛ්‍යා සඬ්ඛ්‍යායස්පධානාව, තස්මා තත්ථාපි සඬ්ඛ්‍යායස්පධානනංයෙව ගහෙත්වා “යෙසං බො විසාබෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි”තිආදීනා පාළි ආගතා. සබ්බෙසම්පි ව “යෙසං එකං පියං, එකං තෙසං දුක්ඛං”න්ති පායො, න පන දුක්ඛස්සාති. එතස්මිඤ්ඤි පක්ඛෙ එකරසා එකජ්ඣාසයා ව භගවතො දෙසනා හොති. තස්මා යථාචූත්තනායාව පාළි වෙදිතබ්බො.

එතමත්ථං විදිත්වා සොකපරිදෙවාදිකං වෙතසිකං කායිකඤ්ච දුක්ඛං පියවත්ථුනිමිත්තං පියවත්ථුම්හි සති හොති, අසති න හොතිති එතමත්ථං සබ්බාකාරොතො ජානිත්වා තදත්ථපරිදිපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තස්සත්ථො – ඤාතිභොගරොගසීලදිට්ඨිඛ්‍යාසනෙහි පුට්ඨස්ස අත්තො නිජ්ඣායන්තස්ස බාලස්ස චිත්තසන්තාපලක්ඛණා යෙ කෙවි මුදුමජ්ඣාදිභෙදෙන යාදිසා තාදිසා සොකා වා තෙහියෙව පුට්ඨස්ස සොකුද්දෙහකසමුට්ඨාපිතවච්චිජපලක්ඛණා පරිදෙවිතා වා අනිට්ඨපොට්ඨබ්බපටිහතකායස්ස කායපිළනලක්ඛණා දුක්ඛා වා තථා අචූත්තත්ථස්ස විකජ්ජනත්ථො වාසද්දෙන ගහිතා දොමනස්සුපායාසාදයො වා නිස්සයභෙදෙන ව අනෙකරූපා නානාවිධා ඉමස්මිං සත්තලොකෙ දිස්සන්ති උපලබ්භන්ති, සබ්බෙපි එතෙ පියං පියජාතිකං සත්තං සඬ්ඛාරඤ්ච පටිච්ච නිස්සයා ආගම්ම පටිච්චං කත්වා පහවන්ති නිබ්බන්තන්ති. තස්මිං පන යථාචූත්තෙ පියවත්ථුම්හි පියෙ අසන්නෙ පියභාවකරෙ ඡන්දරාගෙ පහිනෙ න කදාවිපි එතෙ භවන්ති. චූත්තඤ්ඤෙන – “පියතො ජායති සොකො...පෙ.... පෙමතො ජායති සොකො”ති ව ආදි (ධ. ප. 212-213). තථා “පියජපභූතා කලහා විවාදා, පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරෙහි”ති ව ආදි (සු. නි. 869). එත්ථ ව “පරිදෙවිතා වා දුක්ඛා වා”ති ලිඬිගව්පල්ලාසෙන චූත්තං, “පරිදෙවිතානි වා දුක්ඛානි වා”ති වත්තබ්බෙ විහත්තිලොපො වා කතොති වෙදිතබ්බො.

තස්මා හි තෙ සුඛිතො චිතසොකාති යස්මා පියජපභූතා සොකාදයො යෙසං නත්ථී, තස්මා තෙ එව සුඛිතො චිතසොකා නාම. කෙ පන තෙ? යෙසං පියං නත්ථී කුහිඤ්චී ලොකෙ යෙසං අරියානං සබ්බසො චිතරාගත්තා කත්ථපිපි සත්තලොකෙ සඬ්ඛාරලොකෙ ව පියං පියභාවො “පුත්තො”ති වා “භාතා”ති වා “භගිනී”ති වා “භරියා”ති වා පියං පියායනං පියභාවො නත්ථී, සඬ්ඛාරලොකෙපි “එතං මම සන්තකං, ඉමිනාහං ඉමං නාම සුඛං ලභාමි ලභිස්සාමි”ති පියං

පියායනං පියභාවො නත්ථි. තස්මා අසොකං චිරජං පත්ථයානො, පියං න කයිරාථ කුභිඤ්චි ලොකෙති යස්මා ච සුඛිනො නාම චිතසොකා, චිතසොකත්තවා කත්ථවිපි වියයෙ පියභාවො නත්ථි, තස්මා අත්තනො යථාචුත්තසොකාභාවෙන ච අසොකං අසොකභාවං රාගරජාදිවිගමනෙන චිරජං චිරජභාවං අරහත්තං, සොකස්ස රාගරජාදීනඤ්ච අභාවහෙතුභාවතො චා “අසොකං චිරජ”න්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං පත්ථයානො කත්තුකම්‍යානාකුසලවිජන්දස්ස වසෙන ඡන්දජාතො කත්ථවි ලොකෙ රූපාදිධම්මෙ අත්තමසො සමථවිපස්සනාධම්මෙපි පියං පියභාවං වියායනං න කයිරාථ න උප්පාදෙය්‍යා. චුත්තඤ්ඤෙනං – “ධම්මාපි වො, භික්ඛවෙ, පහානබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240).

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

9. පට්ඨමසුත්තවණ්ණනා

79. නවමෙ ආයස්මාති පියවචනං. දබ්බොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. මල්ලපුත්තොති මල්ලරාජස්ස පුත්තො. සො හි ආයස්මා පදුමුත්තරස්ස භගවතො පාදමූලෙ කතාභිනිභාරො කප්පසතසහස්සං උපචිතපුඤ්ඤසඤ්චයො අමිභාකං භගවතො කාලෙ මල්ලරාජස්ස දෙවිකා කුච්ඡියං නිබ්බත්තො කතාධිකාරත්තා ජාතියා සත්තවස්සිකකාලෙයෙව මානාපිතරො උපසඬකම්මිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තෙ ව “පබ්බජිත්වාපි ආචාරං තාව සික්ඛතු, සවෙ තං නාභිරමිස්සති, ඉධෙව ආගමිස්සති”ති අනුජානිංසු. සො සත්ථාරං උපසඬකම්මිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථාපිස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානි. තස්ස පබ්බජ්ජාසමයෙ දින්නඔවාදෙන භවත්තයං ආදිත්තං විය උපට්ඨාසි. සො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා බුරුග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණි. යංකිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, “තිස්සො විජ්ජා වතස්සො පටිසම්භිදා ඡළභිඤ්ඤා නව ලොකුත්තරධම්මා”ති එවමාදිකං සබ්බං අධිගන්ත්වා අසීතියා මහාසාවකෙසු අභිභත්තරො අහොසි. චුත්තඤ්ඤෙනං තෙන ආයස්මනා –

“මයා බො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං, යංකිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තං අනුප්පත්තං මයා”තිආදි (පාරා. 380).

යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්මිති සො කිරායස්මා එකදිවසං රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කත්තො භගවතො වත්තං දස්සෙත්වා දිවාට්ඨානං ගන්ත්වා උදකකුම්භතො උදකං ගහෙත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා ගන්තාති සීතිං කත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසින්තො කාලපරිච්ඡේදං කත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජි. අථායස්මා යථාකාලපරිච්ඡේදං සමාපත්තිතො වුට්ඨහින්වා අත්තනො ආයුසඬබාරෙ ඔලොකෙසි. තස්ස තෙ පරික්ඛිණා කතිපයමුහුත්තිකා උපට්ඨහිංසු. සො වින්තෙසි – “න බො මෙනං පතිරූපං, යමහං සත්ථු අනාරොචෙත්වා සබ්බන්තවාරිභි ව අවිදිතො ඉධ යථානිසින්තොව පරිනිබ්බායස්සාමි. යංනුනාහං සත්ථාරං උපසඬකම්මිත්වා පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙත්වා සත්ථු වත්තං දස්සෙත්වා සාසනස්ස නියානිකභාවදස්සනත්ථං මය්හං ඉද්ධානුභාවං විභාවෙත්තො ආකාසෙ නිසීදිත්වා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායෙය්‍යං. එවං සන්තෙ යෙ මයි අස්සද්ධා අප්පසන්නා, තෙසම්පි පසාදො උප්පජ්ජිස්සති, තදස්ස තෙසං දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛාය”ති. එවඤ්ච සො ආයස්මා වින්තෙත්වා භගවත්තං උපසඬකම්මිත්වා සබ්බං තං තථෙව අකාසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්මි”තිආදි.

තත්ථ පරිනිබ්බානකාලො මෙති “භගවා මය්හං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානකාලො උපට්ඨිතො, තමහං භගවතො ආරොචෙත්වා පරිනිබ්බායිතුකාමොම්හි”ති දස්සෙති. කෙච් පනාහු “න තාව ථෙරො ජිණ්ණො, න ච ගිලානො, පරිනිබ්බානාය ව සත්ථාරං ආපුච්ඡති, කිං තත්ථ කාරණං? ‘මෙත්තියභූමජකා භික්ඛු පුබ්බෙ මං අමූලකෙන පාරාජිකෙන අනුද්ධංසෙසුං, තස්මිං අධිකරණෙ වූපසන්තෙපි අක්කොසන්තියෙව. තෙසං සද්දහින්වා අඤ්ඤෙපි පුට්ඨජ්ජනා මයි අගාරවං පරිභවඤ්ච කරොන්ති. ඉමඤ්ච දුක්ඛභාරං නිරත්ථකං වහින්වා කිං පයොජනං, තස්මාහං ඉදානෙව පරිනිබ්බායස්සාමි’ති සන්තිට්ඨානං කත්වා සත්ථාරං ආපුච්ඡි”ති. තං අකාරණං. න භි ඛිණාසවා අපරික්ඛිණෙ ආයුසඬබාරෙ පරෙසං උපවාදාදිභයෙන පරිනිබ්බානාය වෙනෙත්ති සට්ඨන්ති වායමන්ති, න ච පරෙසං පසංසාදිහෙතු චිරං තිට්ඨන්ති, අථ බො සරසෙනෙව අත්තනො ආයුසඬබාරස්ස පරික්ඛයං ආගමෙත්ති. යථාහ –

“නාභිකඬ්ඛාමි මරණං, නාභිකඬ්ඛාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 196, 606; මි. ප. 2.2.4) –

භගවාපිස්ස ආයුසඬබාරං ඔලොකෙත්වා පරික්ඛිණභාවං ඤත්වා “යස්සදානි ත්වං, දබ්බ, කාලං මඤ්ඤසි”ති ආහ.

වෙභාසං අබ්භුග්ගන්ත්වාති ආකාසං අභිඋග්ගන්ත්වා, වෙභාසං ගන්ත්වාති අත්ථො. අභිසද්දයොගෙන හි ඉදං උපයොගවචනං, අත්ථො පන භුම්මවසෙන වෙදිතබ්බො. වෙභාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා කිං අකාසිති ආහ – “ආකාසෙ අත්තලික්ඛෙ පල්ලඬකෙන නිසීදිත්වා”තිආදි. තත්ථ තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තෙජොකසිණවතුත්ථස්සානසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා. ථෙරො හි තදා භගවත්තං වන්දිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා එකමන්තං ධිතො “භගවා කප්පසතසහස්සං තුම්හෙහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ වසන්තො පුඤ්ඤානි කරොන්තො ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය අකාසිං, ස්වායමත්ථො අප්ප මත්ථකං පත්තො, ඉදං පච්ඡිමදස්සන”න්ති ආහ. යෙ තත්ථ

පුපුර්වජනභික්ෂු සොනාපන්නසකදාගාමීනෝ ව, තෙසු එකච්චානං මහත්තං කාරුඤ්ඤං අහොසි, එකච්චෙ ආරොදනප්පත්තා අහෙසුං. අප්පස්ස භගවා චිත්තාචාරං ඤත්වා “තෙන හි, දබ්බ, මය්හං භික්ෂුසඬ්ඨස්ස ව ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙහි”ති ආහ. තාවදෙව සබ්බො භික්ෂුසඬ්ඨසො සන්නිපති. අපායස්මා දබ්බො “එකොපි හුත්වා බහුධා හොති”ති ආදිනා (පටි. ම. 1.102; දී. නි. 1.484) නයෙන ආගතානි සාවකසාධාරණානි සබ්බානි පාටිභාරියානි දස්සෙත්වා පුන ව භගවත්තං වන්දිත්වා ආකාසං අබ්භුග්ගත්ත්වා ආකාසෙ පට්ඨං නිමිත්තිත්වා තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසින්නො තෙජොකසිණසමාපත්තියා පරිකම්මං කත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය සරීරං ආවජ්ජිත්වා පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සරීරඤ්ඤාපනතෙජොධාතුං අධිට්ඨන්තිත්වා පරිනිබ්බාසි. සහ අධිට්ඨානෙන සබ්බො කායො අග්ගිනා ආදිත්තො අහොසි. බණෙනෙව ච සො අග්ගි කප්පවුට්ඨානග්ගි විය අණුමත්තම්පි සඬ්ඛාරගතං මසිමත්තම්පි තත්ථ කිඤ්චි අනවසෙසෙන්නො අධිට්ඨානබලෙන ඤාපෙත්වා නිබ්බාසි. තෙන වුත්තං – “අප්ථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො”ති ආදි. තත්ථ වුට්ඨන්තිත්වා පරිනිබ්බාසීති ඉද්ධිචිත්තෙන වුට්ඨන්තිත්වා භවඬගචිත්තෙන පරිනිබ්බාසි.

ඤායමානස්සාති ජාලියමානස්ස. ඩය්භමානස්සාති තස්සෙව වෙච්චනං. අප්ථ වා ඤායමානස්සාති ජාලාපචත්තික්ඛණං සන්ධාය වුත්තං, ඩය්භමානස්සාති චිතච්චිතඬ්ඛාරක්ඛණං. ඡාරිකාති භස්මං. මසීති කප්පලං. න පඤ්ඤායිත්ථාති න පස්සිත්ථ, අධිට්ඨානබලෙන සබ්බං බණෙනෙව අන්තර්ධායිත්ථාති අත්ථො. කස්මා පන ථෙරො උත්තරිමනුස්සධම්මං ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙසි, නනු භගවතා ඉද්ධිපාටිභාරියකරණං පටික්ඛිත්තන්ති ? න වොදෙනබ්බමෙතං ගිහිනං සම්මුඛා පාටිභාරියකරණස්ස පටික්ඛිත්තන්තා. තඤ්ච ඛො විකුබ්බනවසෙන, න පනෙවං අධිට්ඨානවසෙන. අයං පනායස්මා ධම්මසාමිනා ආණන්තොව පාටිභාරියං දස්සෙසි.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස අනුපාදාපරිනිබ්බානං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථපරිදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අහෙදි කායොති සබ්බො භුතුපාදායපහෙදො චතුසන්නිරූපකායො භිජ්ජී, අනවසෙසතො ඩය්භි, අන්තර්ධායි, අනුප්පත්තිධම්මතං ආපජ්ජී. නිරොධි සඤ්ඤාති රූපායනනාදිගොචරතාය රූපසඤ්ඤාදිහෙදා සබ්බාපි සඤ්ඤා අප්පට්ඨසන්ධිකෙන නිරොධෙන නිරුජ්ඣති. වෙදනා සීතිභවිංසු සබ්බානි විපාකවෙදනා කිරියවෙදනානි සබ්බාපි වෙදනා අප්පට්ඨසන්ධිකනිරොධෙන නිරුද්ධත්තා අණුමත්තම්පි වෙදනාදර්ශස්ස අභාවතො සීතිභුතා අහෙසුං, කුසලාකුසලවෙදනා පන අරහත්තඵලක්ඛණයෙව නිරොධං ගතා. “සීතිරහිංසු”තිපි පඨන්ති, සන්නා නිරුද්ධා අහෙසුන්ති අත්ථො. වූපසම්මංසු සඬ්ඛාරානි විපාකකිරියප්පහෙදා සබ්බෙපි එස්සාදයො සඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මා අප්පට්ඨසන්ධිකනිරොධෙනෙව නිරුද්ධත්තා විසෙසෙන උපසම්මංසු. විඤ්ඤාණං අත්ථමාගමාති විඤ්ඤාණම්පි විපාකකිරියප්පහෙදං සබ්බං අප්පට්ඨසන්ධිකනිරොධෙනෙව අත්ථං විනාසං උපච්ඡෙදං අගමා අගච්ඡී.

ඉති භගවා ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස පඤ්චන්තම්පි බන්ධානං පුබ්බෙයෙව කිලෙසාභිසඬ්ඛාරූපාදානස්ස අනවසෙසතො නිරුද්ධත්තා අනුපාදානො විය ජාතවෙදො අප්පට්ඨසන්ධිකනිරොධෙන නිරුද්ධභාවං නිස්සාය පීතිවෙගච්ඡිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසීති.

තවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියදබ්බසුත්තවණ්ණනා

80. දසමෙ තත්ථ ඛො භගවා භික්ෂු ආමන්තෙසීති භගවා රාජගහෙ යථාභිරන්තං විහරිත්වා ජනපදචාරිකං වරන්තො අනුක්කමෙන සාවත්ථීං පත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තොයෙව යෙසං භික්ෂුනං ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස පරිනිබ්බානං අපච්චික්ඛං, තෙසං තං පච්චික්ඛං කත්වා දස්සෙතුං, යෙපි ච මෙත්තියභූමප්පකෙහි කතෙන අභුතෙන අබ්භාවික්ඛණෙන ථෙරෙ ගාරවරහිතා පුපුර්වජනා, තෙසං ථෙරෙ බහුමානුප්පාදනත්ථඤ්ච ආමන්තෙසි. තත්ථ තත්ත්වානි වචනසඤ්ඤාපනෙ නිපාතමත්තං. ඛොති අවධාරණෙ. තෙසු “තත්ත්වා”ති ඉමීනා “භගවා භික්ෂු ආමන්තෙසී”ති එතෙසං පදානං වූච්චමානතංයෙව ජොතෙති. “ඛො”ති පන ඉමීනා ආමන්තෙසියෙව, නාස්ස ආමන්තෙන කොචි අන්තරායො අහොසීති ඉමමත්ථං දස්සෙති. අප්ථ වා තත්ත්වානි තස්මිං ආරාමෙ. ඛොති වචනාලඬකාරෙ නිපාතො. ආමන්තෙසීති අභාසි. කස්මා පන භගවා භික්ෂුයෙව ආමන්තෙසීති? ජෙට්ඨත්තා සෙට්ඨත්තා ආසන්නත්තා සබ්බකාලං සන්නිහිත්තා ධම්මදෙසනාය විසෙසතො භාජනභුතත්තා ව.

භික්ඛවොති තෙසං ආමන්තනාකාරදස්සනං. හදන්තෙති ආමන්තිතානං භික්ෂුනං ගාරවෙන සත්ථු පටිච්චනදානං. තත්ථ “භික්ඛවො”ති වදන්තො භගවා තෙ භික්ෂු ආලපති. “හදන්තෙ”ති වදන්තා තෙ පච්චාලපන්ති. අපිව “භික්ඛවො”ති ඉමීනා කරුණාවිප්ථාරසොම්මහදයනිස්සිතපුබ්බඬගමෙන වචනෙන තෙ භික්ෂු කම්මට්ඨානමනසිකාරධම්මපච්චිවෙක්ඛණාදිතො නිවත්තෙත්වා අත්තතො මුඛාභිමුඛෙ කරොති. “හදන්තෙ”ති ඉමීනා සත්ථරි ආදර්ශනමානගාරවදීපනවචනෙන තෙ භික්ෂු අත්තතො සුස්සුසනං ඔවාදප්පට්ඨග්ගහගාරවභාවඤ්ච පටිවෙදෙත්ති. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති තෙ භික්ෂු භගවතො වචනං පතිඅස්සොසුං සොතුකාමතං ජනෙසුං. එතදවොචාති භගවා එතං ඉදානි වක්ඛමානං සකලං සුත්තං අභාසි. දබ්බස්ස, භික්ඛවෙ, මල්ලපුත්තස්සාති ආදි අනන්තරසුත්තෙ වුත්තත්ථමෙව. එතමත්ථන්ති ආදීසුපි අපුබ්බං නත්ථී, අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ගාථාසූ පන අයෝජනහතස්සාති අයො හඤ්ඤති එතෙනාති අයොසනං, කම්මාරානං අයොකුටං අයොමුට්ඨි ව.
තෙන අයොසනෙන හතස්ස පහතස්ස. කෙවි පන “අයොසනහතස්සාති සනඅයොපිණ්ඩං හතස්සා”ති අත්ථං වදන්ති.
එව-සද්දො චෙත්ථ නිපාතමත්තං. ජලතො ජාතවෙදසොති ඤායමානස්ස අග්ගිස්ස. අනාදරෙ එතං සාමිවචනං.
අනුපුබ්බපසන්තස්සාති අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස විජ්ඣාතස්ස නිරුද්ධස්ස. යථා න ඤායතෙ ගතීති යථා තස්ස ගති
න ඤායති. ඉදං වුත්තං හොති – අයොමුට්ඨිකුටාදිනා මහතා අයොසනෙන හතස්ස සංහතස්ස, කංසභාජනාදිගතස්ස වා
ජලමානස්ස අග්ගිස්ස, තථා උප්පන්තස්ස වා සද්දස්ස අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස සුචුපසන්තස්ස දසසු දිසාසු න
කත්ථවි ගති පඤ්ඤායති පච්චයනිරොධෙන අප්පට්ඨසන්ධිකනිරුද්ධත්තා.

එවං සම්මාවිමුත්තානන්ති එවං සම්මා හෙතුනා ඤායෙන තදභිගවික්ඛම්භනවිමුත්තිපුබ්බභිගමෙන අරියමග්ගෙන
චතුහිපි උපාදානෙහි ආසවෙහි ව විමුත්තත්තා සම්මා විමුත්තානං, තතො එව කාමපබන්ධසංඛාතං කාමොසං
භවොසාදිභෙදං අවසිට්ඨං ඔසඤ්ච තරිත්වා ධීතත්තා කාමබන්ධොසකාරිනං සුට්ඨු
පටිපස්සම්භිතසංඛකිලෙසවිප්ඵන්දිතත්තා කිලෙසාභිසංඛාරවාතෙහි ව අකම්පනීයතාය අවලං
අනුපාදිසෙසනිබ්බාතසංඛාතං සංඛසංඛාරූපසමං සුඛං පත්තානං අධිගතානං ඛිණ්ණසවානං ගති දෙවමනුස්සාදිභෙදාසු
ගතීසු අයං නාමාති පඤ්ඤපෙතබ්බතාය අභාවත්තා පඤ්ඤාපෙතුං නත්ථි න උපලබ්භති, යථාචුත්තජාතවෙදො විය
අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව හි සො ගතොති අත්ථො.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව පාටලිගාමියවග්ගවණ්ණනා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව –

සුචිමුත්තභවාදානො, දෙවදානවමානිතො;
පච්ඡින්නතණ්භාසන්තානො, පිතිසංවෙගදීපනො.

සද්ධම්මදානනිරතො, උපාදානක්ඛයාවහො;
තත්ථ තත්ථ උදානෙ යෙ, උදානෙසි විනායකො.

තෙ සබ්බෙ එකතො කත්වා, ආරොපෙන්තෙහි සඬිගහං;
උදානමිති සඬිගිතං, ධම්මසඬිගාභකෙහි යං.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සා තත්ථ පරමත්ථානං, සුත්තන්තෙසු යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථදීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිව්ඡයා;
චතුත්තිංසප්පමාණාය, පාළියා භාණවාරතො.

ඉති තං සඬ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාට්ඨස්ස සාසනං.

ඔගාහිත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිතො හොන්තු, විමුත්තිරසභාගිතො.

විරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, හොන්තු සබ්බෙපි පාණිතො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

බදරතිත්ථවිභාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන

කතාඋදානස්ස අට්ඨකථා සමන්තා.